

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

39. 5 1/4.
39
6
14

39

D. HIPPOLYTI

BONACOSSAE, I. C.

FERRARIENSIS,

Quæstiones Criminales

IN QVIBVS ORDINE ALPHABETICO

*ferè omnia discutiuntur dubia, quæ in iudicijs
statutorum causa suboriri solent.*

CVNCTIS IN FORO VERSANTIBVS,
ac Iuris vtriusque studiosis admodum necessariæ

Summa diligentia, & indice conuenienti excussæ.

Lo Spar CVM PRIVILEGIO. *Ami puri*

Venetijs, Apud Damianum Zenarum, 1573.

D. HAPPOLYTI

BOHAGOSSE, J. G.

TERMINAL

Quintus Curtius

IMPERIAL ORIGIN OF THE ROMAN

For the purpose of the present work, the

author has consulted the original

MANUSCRIPTS IN THE LIBRARY OF THE

of the University of the City of Rome

and has been assisted by the

CIVIL PRIVILEGE. No. 100

No. 100

1800

1800

1800

MO MO
 ILLVSTRISS. ET EXCELLEN.
 ALPHONSO II. FERRARIÆ DVCI.
 DOMINO ET PATRONO SVO COLEN.
 DISS. ET OBSERVANDISSIMO.

Hippolytus Bonacossa I. V. D. Ferrariensis foelicitatem
 ac prosperos successus.

VM retroactis temporibus Illu-
 striss. & Eccellentiss. Prin-
 cept, in Istriacis, Dalmaticisq;
 regionibus, pro pratore, ac lo-
 cum tenete Casareo assiderem.
 Nempe f. r. Ferdinandi Impe-
 ratoris Soceritui religiosissimi, succissius horis Cri-
 minales quaestiones ad intelligenda statuta uniuers-
 si orbis, ex astra professionis diuersis authoribus col-
 legi, pro communi omnium legentium utilitate:
 Quas cum in praesentiarum edere in lucem suasio-
 nibus beneuolorum sollicitatus sim, amplitudini
 tuae Dux mitissime eas dicare, & consecrare propo-
 sui. Sume igitur Princeps ornatissime supplex ro-

go, lucubrationes has meas hilari fronte. Quasi
calculo tuo comprobaueris, maximum ornamen-
tum ipsis accedet. Etenim graue tuum iudicium,
Et propè diuinum quanti faciant mortales, cum ui-
ua sis virtutum imago, nemo est, qui nesciat. II
vale totius orbis decus, Et speculum. Et te diuina
Maestas in multos annos conseruet.

Illustrissimæ D. T. Hippolytus Bonacossa I. V. D.

Additissimus

Hippolytus Bonacossa I. V. D.
Ferrar. Collegiatus.

Q V A E S T I O N E S

C R I M I N A L E S T A T

A D S T A T V T A I N T E L L I

G E N D A E D I T A E , A B I . V . D .

D . H I P P O L Y T O B O N A C O S S A

F a r r a r i e n s i

In actu pratico frequentes, & maximè
conducibiles.

Ordine Alphabetico contexta.

P R I M A P A R S .

V. M. omnia iudicia, aut distrahendarum con-
trouersiarum, aut puniendorum malefactorū
causa reperta sint; ut ait Cicero in oratione
pro. A. Cecina. cumq; hoc secundum uehe-
mentissimum sit, ut potè, quod ad grauiores
pertineat, requiratque sœueritatem iudicis,
ac vim. (Ad rempublicam. n. fundandam, ac stabiliendam, &
ad communem societatis humanæ concordiam retinendam,
nihil potest esse magis salutare, ut in tertio de iuris arte ostē-
dit Operus Phrisius. ubi de criminalibus agit iudicijs. viden-
dum est igitur, quonam modo hoc municipali iure perpen-
datur. & quidem nulla alia scilicet præfatione præmissa, ora-
torum more apud Areopagitas.

Prima

PRIMA QVÆSTIO.

Abolitio

STATVTVM concedit Abolitionem delinquenti, An cō-
prehendat delinquentem in crimine læsæ maiestatis resp.
Ange. in disputa. incip. Exorta guerra. de quo. Alex. in addi.
ad Bar. in l. 1. ff. ad l. Iul. maiesta. quod non. Capiccius. decis.
Neapō. 130. nu. 56. Marfil. in l. 1. & in l. de minore. & l. vnus.
§. cogniturū. sub nu. 77. ff. de quæstio. Riminal. cōs. 12. nu. 7.
in 1. vol. vide et Roma. in l. si quis in graui. §. ij quoq. ff. ad syl
la. & Grāmati. in cōs. 40. sub nu. 10. Et no. q. Abolitioe gene
rali cōcessa, accusatio post triginta dies nō repetitur. Lucas
de Penna in l. 1. col. 18. C. de deserto. lib. xij. adde Crimi
nalistas. & præcipuē Boffium. in prac. titulo de præuaricatori
bus, calumniatoribus, & tergiuersatoribus. sub tit. x. vbi de
abolitione agit. & ibi ponit, quando ab accusatione desiste
re liceat. & abolitionis materiam fufius prosequitur. ad quē
te remitto. De abolitione. & quid sit abolitio tradit Vitali
nus. de malefi. tit. de abolitione. & Plac. in epito. delic. cap.
38. vbi fufius. & de abolitione aliter quā hic. ponit Iodo
cus. in prac. crimi. cap. 146.

Abducens.

STATVTVM puniens abducentem mulierem honestæ vi
tæ, bonæ conditionis, & famæ, an requirat harum quali
tatū probationem resp. q. sic. Et idē sponte confessus, vel
aliter puniri non poterit, vbi dictæ qualitates probatæ non
fuerint. Marfil. singu. 187. & 189. Bursatus. consil. 69. hum. 3.
& seq. & per discursum. Et no. quod si mulier ante abdu
ctionem cognita fuerit ab eo, qui eam abduxit, & ita con
fessa

fecta fuerit, non poterit abducens aliter de abductione puniri. Cæpol. in consil. 57. Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 4. sub nu. 46. Aduersus tamen Cæpollæ cōsiliū stat Cornei sententia, in consil. 80. in 2. relator est Neuiza. vbi supra. vide Cæpol. consil. 58. vers. & pro hoc allego. vbi dicit, quod stante statuto, quod abducens mulierem honestæ vitæ puniatur tali poena, si ille qui accusat vult abducentem posse condemnari poena statuti, debet articulare, & probare, quod mulier illa abducta tempore abductionis erat honestæ vitæ, alias conuentus debet absolui. refert Æmil. in consil. 72. nu. 7. Rimin. consil. 17. nu. 16. & Sozin. in consil. 439. in 3.

Abortus.

Dicitur statutum, qui fecerit abortionem, puniatur, &c. Quando puniatur quis statuto? respon. Dec. in consil. 535. qualiter autem abortionis poculum dolosè sumēs, aut alteri præbens puniatur, quando non est sequuta ipsa abortio? respon. Barba. consil. 23. in 2. Quid de marito, qui calce percussit vxorem in corpus, ex qua percussione est editus abortus? respon. Ias. in l. 1. de legibus. Iaco. Bol. in repeti. l. capi. §. famulos. ff. de pœnis, Signorol. in consil. 1. Blancus. in prac. cri. pagi. 78. nu. 13. & seq. ubi de abortionem tractat. Caspane. in consue. Burgun. pagi. 14. num. 23. & seq. Bossi. in prac. crimi. in titu. de partu supposito. fol. 214. Dec. in consil. 535. Monteleo. in prac. arbi. parte. 4. vbi de muliere prægnante verba facit. Iul. Clar. in prac. cri. q. 68. ver. abortum. Soarez. in suo thesauro. communium opi. in primo folio Decis. Pede mon. lx. vbi traditur de muliere prægnante, quæ latrinam adiuit, & infantem peperit, qui in latrina suffocatus fuit. Plac. epito. crimi. capit. 20. & capit. 26. Menochi. de arbitra. iudic. casu. 357.

Questiones Criminales. A

Abradens statutum.

QUAM poena punitur abradens statutum? tradit Alberi. in qq. ad statu. in i. parte. q. 34. ubi dicit, quod punitur in quinquaginta aureis. l. si quis, id quod. ff. de iurisdic. omni. iudi. in prin. punitur, etiam poena falsi. vt Idem ait. vide Rosfr. in libello. de albo corrupto. & eundem Alberi. q. 27. parte. 2.

Absens.

IURE quidem positio introductum est, quod absens ex statuto condemnatur, & ideo statutum tenet. Bal. in l. ne diu. C. de poenis. & in l. 1. C. quomodo & quando. quod intelligit, quando absens esset citatus. quia absq. citatione statutum non teneret. clem. pastoralis. de re iudi. Et modus citandi potest ex statuto introduci, præter ius commune. secundum Bal. ibi. argu. l. 3. §. si. de testi. quod ita seruat consuetudo. vlt. de Afflict. in decis. Neapol. 391. Grammat. in voto. 3. sub num. 24. & voto. 30. nu. 24. Roma. in consi. 245. Dec. in consi. 681. col. si. Rimi. in consi. 59. in 1. Maran. in prac. in xvj. dist. sub nu. 11. pagi. in ihi 62. An stante. d. statuto, possit quis tanquam quilibet de populo comparere, vt defensor, excusator, instructor, vel pro eo defensionem quoquo modo suscipere. respon. Thom. Docius. & Sozi. post tracta. Ant. de Cana. vbi de excusatore fit mentio. q. sic. Sed vetat ferrariense statutum sub rub. qualiter & quando procurator. & c. ubi omnibus modis tollit reo defensiones, nisi intret carceres. An autem procurator cum mandato possit, & debeat admitti, qñ absens pro crimine publico, & capitali uenit puniendus? nõ leuis est quæstio. vide Alex. i. cõf. 4. in 6. vol. Cepol. in cau. rela. 66. Fely. fufius. in c. meminimus. col. 3. sub nu. 9. de accusa. Bar. in l. pē. C. de quæstio. ubi tradit cautelā repellēdi procuratorē. de qua scpißimē criminalistæ. vide Affl. in dec. 177.

Arno.comm. 70. & 193. Cēpol.in consi. 109.& consi. 255.
Carre.fufius in §.circa, in prac.cri.laffr.in decif.482.Bal. in
l.2.C.vt nemo priua.Soz.in fallē.322.Affl.in decif.Neapo.
64.Cor.in conf.45.vol.3.col.3. Bal.in l.planē.ff.de peti.hæ
red.Maran.in prac.in quarta parte.1.par.princ.Bald.in eius
pract.vbi agit de procurat. pag. 16. sub rub. vtrum procu
rator admittatur. Blanc. in pract.crim. & fufiffimè per Ale
xandri.in tract.de potestate procuratoris, & defensoris, in
caufa criminali. Et Dynus consuluit, quòd potest interue
nire, vt refert Cyn. in l.reos. C.de accusa. & respondet, q
sic.Boffius, in pract.cri.fol.264.in titu. de requiren.reis, &
absentib.damnandis, quis comparere possit. & in titulo.
an in criminalibus iudicijs quis possit pro absente interue
nire? Vide Arno.Solilo.31.& fufius per Cassan. in consue.
Burgun.pag.145.cum seq.& in consi.1.num.37.fol.4. Fol
lerium in pract.crim.tit. audiantur excusatores.& omnino
etiam Ant.de Tremulis, in glo.in verb.procurator, ad titu.
Bonacur.in pract.quibus modis suo nomine, pag.41.& Fir
ma, in Repert.Claudiū in regula crim.17.& 18.lul.Clar. in
pract.crim.q.32.& seq.Menochi.in tract.de Arbi.ludi.q.
80.per totam. Et not. q si quis allegat causam absentię, &
impedimentum, non auditur, nisi fideiubeat de eum præsen
tando in tali termino: Iaf.in rubr. ff. vt in ius vocati, eant.
ybi Castrē.dicit perpetuò notandum. Et not.q pater pōt in
quocunq; crimine interuenire ad plenā defensionem ab
sentis filij, si satisfare velit, de eo præsentando coram iudi
ce.Alber.in l.seruum.§.publicè. ff. de procur.sed pone, iu
dex propter imperitiam admisit procuratorem, an proces
sus erit nullus? Respon. Bald.in l.ita demum, col.2. sub nu.
4.de peti.hæred.quòd non. & hæc quidem est communis
opinio secundum Bal. ut scilicet admittatur processus, & te
neat, ex quo non fuit obiectum: & quamuis iudex legiti
mauit personam alicuius, uti procuratoris, qui uerè nō erat,
per talem sententiam non efficitur procur. secundum Iaco.

Questiones Criminales

de Are. in l. an etiam. ff. de falso tuto. de quo Bal. in l. ob tutorem. C. si mater indemnitate promisit. Alexandri. in l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. Et ubi venit imponenda pena capitalis, non admittitur procurator pro absente. d. l. pen. c. ueniens. de accusa. Quando scilicet principaliter uenit imponenda, secus si in consequentiam. Imola. in d. §. crimen Barba. in cōsi. 2. sub nu. 17. in primo vol. Marfil. in consi. 10. sub nu. 5. Et quando est prohibitum à statuto, quod iudex non possit in aliquo casu procedere contra aliquem. si iudex procedat, admittitur ad comparandum per inquisito, nedum specialis procurator, sed etiam quilibet de populo. Marfil. in consi. 24. sub nu. 38. Item pone. Dicit statutum, quod proditor sit ipso iure condemnatus. An poterit interuenire procurator? Resp. Bal. in l. reos. C. de accusa. sub num. 41. se credere, quod non. quia disputatur super crimine, & super crimine oportet declarari. Vnde licet non feratur sententia condemnatoria, tamen fertur æquipollens, scilicet declaratoria. c. pro humani extra de homici. lib. 6. Item ubi inquisitio est nulla, non prohibetur statuto procurator. Marfil. in consi. 49. nu. 16. in prin. Item si ex forma statuti pro uolere sit poena pecuniaria imposita. Si quis mortifere aliquem uulnerauerit, potest se defendere per procuratorem. Licet mors sequi speretur. Alberi. post Dy. in 2. par. statu. q. 37. Ti raquell. in l. connubia. in glo. 2. sub nu. 28. Item si statutum dicat, reum primò se personaliter in carceribus ponere, & procurator postea interuenire poterit. de hoc uide. Capollā in cōsi. 51. & Alexandri. De potestate procur. & defen. in cau. cri. nu. 153. Arno. Solilo. 31. & ait Alexandri. ibi. num. 320. quod statim, cum quis commiserit homicidium, vel delictum aliquod, in quo non potest procurator constitui. cautela est, quod horteris eum, ut ad partes remotas proficiscatur, & mitas aliquem ad allegandum causas absentiae, qui si non admittatur à Iudice, processus erit nullus. etiam, quod ex forma statuti contumax habeatur pro confesso. quam cautela

lam tradunt Moder.in c.ueniens de accusa. Sed hanc caute
lam refellit Ferra.in cautela. 18.& Blancus in pract. crim. in
cautela. 10.& Clarius in pract.cri.q.30.vide omnino Rui.
in consi. 118.num. 9.in 5.uol.Et quando absens damnetur.
vide Villalob. in trac. comm.opi.in uer.absens ubi diffusè.

Absoluere.

STATUTUM prohibet ultimo mense officij Iudicē absol
uere reum. an possit pronuntiare, quem esse absoluend
um? Respon.Bart.quòd sic. de quo Alex.in l.1. col. 4. ad
fi.ff.de iurisd.om.iud.an reus absolutus, etiam ab observa
tione præsentis iudicij, possit denuo uexari? Claud.in regu
la cri. 161. Vide etiam Iul. Clar. in pract.cri.q.57.& alibi.

Absurdum.

AN in statutis absurdum euitari debeat? Respond. Si
gnorol. q sic in consi. 68. in fi. & in consi. 60. Fulgo. in
consi. 220. col. fi. Firma. in Reperto.

Abusio.

STATUTUM punit dolū præsumptum. an mitius sit agen
dum cum foemina, quàm cū masculo? Resp. q sic. Secus
tñ, si punit abusione, quia tunc foemina punitur, sicut mascu
lus. & in foemina semper est maior abusio. secūdum Bald. in
l. quicunq; col. 4. C. de seruis fug. de quo Tiraquell. in 13. l.
connubialem. sub num. 23. in fi. & in ix. l. sub num. 51.

Accusatio.

STATUTUM punit accusantem & non probantem, an
shabeat locum in necessario accusatore? Respon. Ray. de
Forli. in l. 3. §. utrum. ff. ad Sylla. q non. Statutum. n. solum
habet locum in voluntario. & not. quòd iudex debet prius
statuere accusatori terminum ad allegandum, quare non
debeat decalumniā condemnari, & ubi nihil deducit, quod

Quæstiones Criminales

releuet, poterit in eadem sententia puniri calūniator. aliàs non. vide omnino Iul. Clar. in prac. crim. q. 62. ad fin. aliàs enim opus esset alia instantia, & processu, vt posset condemnari. & dicit isdem Clar. ibi. uer. sed quid si accusator, q̃ si uis conuincere querelantem de calumnia, potes illum interrogare, an velit uti quærela, & probationibus superin de factis, eo, quia intendis illum querelare de falso. & si ille respondeat, quòd uult uti, eo casu potest tãquam sciens de falso puniri: si quærela tanquam falsa cõuincatur. & hic modus interrogandi est approbatus à iure. vt idem probat ibi, vide omnino Folleri. inter consi. crimi. per Zilettum. consi. 80. Tomo 2. ubi plura de accusatore falso, & de accusatione. Et not. quòd si statutū puniret in centum, posset reus accusatus petere in eademmet sententia, puniri accusatorem in centum, in qua ipsum accusauerat. Bal. in l. athletas §. seruus, per illum tex. ff. ad l. fal. & per l. 1. C. de calumni, & Bar. in d. §. calumniator. l. athletas. ff. de ijs, qui no. infamia. vbi Bal. & Fely. in c. fi. sub nu. 12. de calum. & no. quòd quis per procuratorem non accusat. Bal. in consi. 165. in 5. vol. in fi. si fuerit igitur mihi illata iniuria, & aliquis alius iniuriã referentẽ accusat, dicẽs se nomine meo illũ accusare, & voluntate tñ, accusatio est prorsus nulla. Paul. de Cast. in l. post dotem. col. 3. nu. 2. ff. sol. matri. & in accusatione debet dicere suam & suorum iniuriam prosequendo. Si quis tamen haberet mandatum, in quo dies, & tempus commissi delicti positum esset, & omnia ea, quæ requiruntur ad hoc, vt constituens ipse obligari possit, tunc secus. Rom. in consi. 60. in popularibus uerò quis per alium non accusat. l. licet. de procura. & d. l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. idem Rom. in consi. 152. in fi. & 160. per totum. Bagaro. in tracta. de excep. dilato. item not. dispositio statutaria permittit, quòd quilibet de populo admittatur ad accusandum. Intelligendum est. quilibet, s. de ciuitate, & non alius. Bar. in l. in prouinciali. §. in publico, per illũ tex. ff. de ope. no. nun. de quo Pau.

Pau. de Cast. & Ias. & sequaces ibi. Et quoties utitur isto ver-
bo quilibet, statutum habilitat eos, quibus obstat ius ciui-
le, ne accusent, pro ut est fœmina, minor, inimicus, bannitus
p debito ciuili, non aut, quibus obstat ius naturale, vel gen-
tium, ut bannitus pro delicto, excôicatus, infans, furiosus, &
forêsis. Bal. in Rub. C. qui accusa. non possunt, & in l. ita pu-
dor. C. de adult. Anch. in c. 1. 14. q. princ. de constit. Ioan.
Bap. de S. Seuerino in repeti. l. omnes. populi in 29. char.
in 1. col. ff. de iust. & iu. & Barb. extra de accus. Marfil. in cõf.
85. Pro damno uero dato, fœminæ in terminis statuti non
possunt accusare. Bal. in d. Rub. Blanc. in prac. cri. pagi. 75.
sub nu. 97. in 1. parte. Item dicit statutum, quod latruncula-
tor accipiat omnes accusationes. Dic, quod ubi videt iudex
delictum non esse punibile, non debet sumere accusatio-
nem de eo factam. Ias. in rub. C. vt nemo priua. & Paul. de
Cast. in cõf. 58. in 2. vol. unde, si quis occidit aliquem in ca-
su permissio à statuto, in casu scilicet, quando liceat se sine
iudice vindicare. super hoc non debet recipi accusatio.
Bar. in l. si seruus. C. de ijs, qui ad eccle. confu. vbicunque ta-
men quis accusaretur, quod in aliquid faciendo deliquerit,
nunquã est reiicienda accusatio, immo est admittenda, licet
in ea non fuerit fraudis, ac doli qualitas exquisita. secundum
glo. singu. in l. ex maleficijs. §. longè minus. ff. de actio. &
obliga. ex qua hanc theoricam assumit Bal. in l. 1. C. qui ac-
cusa. non possunt, in 3. & 4. char. ponit Roma. in cõf. 105.
col. 1. contra quendam, qui produci fecerat non dolo in-
strumentum, per quod quis debitum exigere uolebat. vi-
de Ange. in l. 1. C. ubi causa status. & in auth. si uerò. C. de
adulte. & per gl. in clem. pastoralis. de re iudica. A mode. in
tracta. syndic. nu. 71. Bal. in qq. ad statuta in uer. citare. Spe-
cula. in titu. de præpara. iudi. §. 1. sub nu. 6. & 7. Item si sta-
tutum dicat, quod accusatio non recipiatur, nisi accusans
fideiubeat de probanda accusatione. Videtur. n. statutũ vel
le hoc, si fuerit petitum, vt scilicet accusans fideiubeat. Pau.
de

Quæstiones Criminales

de Cast. in l. vniuersa. C. de præcibus impera. offeren. ubi dicit, quòd statutum mandans fideiussores præstari intelligitur, si fuerit petitum. vide Ias. ibi & infra dicitur. Item si statutum dicat accusationem aliquam non debere admitti, ipso iure accusatio esset perempta. ut C. ne quis in sua cau. l. unica not. Bar. post Iac. de Are. in l. 1. C. ad Treb. not. Pau. de Cast. in l. 1. in prin. ff. ad Macedo. vide Bossi. in prac. crim. ubi de accusa. agit. Item si statutum dicit, quòd commit tens delictum, possit à quolibet accusari. Nam fieri faciens, poterit accusari. l. defunctus. C. si reus, uel accusa. mor. sue. ubi dicit delictum, quod est in persona facientis, in fieri faciente esse punibile. Bal. in qq. ad statu. uer. statutum, dicit. item stante statuto, quòd de tali maleficio liceat cuilibet accusare, & quòd accusator habeat tertium. Nam si officialis curiæ, uel familiaris potestatis accusat de tali maleficio, non debet recipere tertium. Bal. in qq. ad statu. q. 12. circa statutum. Item si statutum dicit, quòd qui non probauerit suam accusationem, puniatur. & c. Pone, quidam produxit accusationem habentem plura capitula, & quædam probauit, & quædam non. An punietur, ac si nihil probasset? Resp. Marfil. in l. 1. §. si quis dicatur. uer. & adeo. ff. de quæstionibus. Et no. quòd accusatio secūdū Azo. in rub. C. de accusatio. est aliquē in libello reū de crimine deferre ad vindictā. Item non potest accusare alieni fundi conductor uigore statuti, disponentis contra damnum dantes in re aliena. l. si fur. aliàs Iulianus. ff. de usufru. ubi Bar. uer. Item not. Iass. in decif. 95. Item quando statutum loquitur de strata, accusatio tenet de debito commissso in uia, ad imponendum poenam duplicatā uigore, dicti statuti. secūdū Bar. in l. absit. C. de priuileg. domus Augustæ. lib. xj. per l. 2. §. decē. ff. de vi bono. raptō. & not. in l. ediles. de uia publ. Marfi. in prac. crim. §. & quia, sub num. 12. & in §. quoniam, sub num. 53. Corf. in sing. uer. poena, & Bal. in qq. ad statu. ver. uia. Item accusatio vnica tantum dicitur, licet ex uno statuto diuersa sint

sa sint capitula. Bar.in l.1. §.1. ff. de cloacis. Item si statutum ponit tēpus, infra quod quis ad accusandum admittitur. accusatio, vel inquisitio post illud tempus formari non poterit. Bar.in l. querela. C. ad l. Corn. de fal. qui dicit, hoc perpetuò mēti esse tenendū. Vide Bald. in cōli. 409. nu. 1. in 4. Et stante tali statuto, etiam si probatum sit delictū per testes omni exceptione maiores, potest opponi exceptio accusatione p̄scripta. Bal. in d. consi. Item pone, fuit homicidium cōmissum in patrē alicuius pupilli. An restituatur aduersus statutum? Resp. Bal. in l. fi. C. ex quibus cau. quòd non. Contrarium tenet Mauritius in tract. de restit. in integr. c. 160. vide ad dictum statut. Marsil. in cōli. 65. in primo vol. super statuto Ferrar. & vide quæ pono infra in uer. terminus. Item dicit statutum quicumq; , qui primò accusauerit malefactorē, habeat tantum, de quibus bonis dabit p̄m̄ium? Pōnit Bar. in l. lex Cornelia. §. si quis libellum, de iniurijs, in repetitioni. antiquis, de quo Arct. in tract. malef. in ver. fama publica. Item si statutum dicit, quòd aliquis non possit accusari. Dic, quòd ista exceptio impedit processum. Bal. in l. si absentem. C. de accusa. l. si seruus. C. de ijs, qui ad eccle. confug. l. 2. C. ne quis. Bar. in l. Nā &. in princ. ff. de iniurijs. Qui aut iurauit non accusare, bene pōt denūciare, quia non prohibetur deferre crimen, licet secus per modum accusationis. Ioan. Andr. in regu. de qua per Archiepiscopum Floren. in eius summa, in regu. cum quid, de regu. iur. in 6. Item quoties statutum uult productionem accusationis habere uim litis contestate, actor non debet confidere in emendatione libelli, quia est impossibilis, sed debet petere abolitionem, ne error à principio, & ex post facto trāseat in crimen falsi. Bal. in l. accusationem, in fi. C. qui accusa. nō possunt. uide Maran. in pract. in prima parte. dis. iud. in fi. in quarta par. pag. 49. & Gand. in tract. malef. super rub. quā liter fiat accusatio. sub num. 6. ubi dicit, quòd hodie per totam Italiam obseruatur, quòd libellus non datur, sed simpliciter

Quæstiones Criminales

citer accusatio fit; quâ accusator iurat esse ueram, & sic post in quaterno iuris communis ponitur? Et not. q. in causa criminali non licet accusanti, etiam ante litem contestatâ; mutare accusationem, quia desistens incurrit in pœnam Turpiliani, pariter & mutans. l. 1. §. 1. ff. ad Turpil. secundum Bar. in l. Edita. in 5. col. C. de eden. Iaffred. in decis. 286. Item statutum uult, q. accusationem non probans, puniatur in centum, Si quis in eodem libello plures accusat, & non probat, non punitur, nisi una tantum pœna, quia sumitur accusatio pro libello. l. edita. C. de eden. non autem pro iure accusandi, quia tunc essent plures accusationes, l. 1. C. si reus, uel accus. mor. sue. in d. l. edita. ubi actio ponitur pro libello. Idem tenet Catald. in tract. syndic. sub num. 136. Item si statutum uult, quod nemo de falso accusare possit; nisi deponat 25. lib. penes Massarium communis. Titius accusaturus fecit depositum, postea pœnituit eû, & noluit amplius accusare, an Massarius debeat restituere depositum? respon. Bal. in l. si filius. ff. de cond. causa da. causa non seq. q. tenetur, per illum tex. attēta præsertim natura depositi, in quo habet locum pœnitentia. l. si pecunia. ff. de positi. Item dic. statutum, quod accusatus teneatur respōdere accusatio ni præcisè, seruatis tamen exceptionibus. An exceptio iudicis incompetentis est sufficiens ad impediendum litis contestationem? respon. Bal. quod sic. in l. exceptionem. C. de excep. col. pen. Item stat statutum, quod si accusatus est contumax, Potestas debeat infra mensem processum expedire, & si non contumax, infra duos menses, pone in eodem Libello accusant plures, ex quibus vnus est contumax, alius uerò nō. quærit an fiat retardatio ad menses duos, quo ad utrunque, vt. s. processus non expediatur, nisi post duos menses? Resp. q. non. quia contumax discretiue infra mensem expediatur, nō cōtumax infra duos. Bar. Bal. & ceteri, in l. non idcirco. ff. de iudi. item accusatus à bannito, qui ex forma statuti excluditur ab audientia, quamuis patiat

termi-

terminum banni currere, non habebitur pro confesso, ex forma alterius statuti, de hoc loquentis, quia accusator nō est persona legitima ipso iure, cum verba statuti sint prohibitoria. Bal. in l. si filius cum. ff. de interro. ac. Item possidens simpliciter non accusat, nec creditur ei ex dispositione statutaria, quæ dicit, quod accusanti domino possessionis credatur. secundum Bar. in l. locorum. C. de omni agro deser. lib. xi. Panormi. in c. si. in si. extra. Vt lite non contestata. Et nō. quod accusatio debet fieri personaliter, & nō per literas. Fely. in c. licet. col. 1. de accusa. Et accusatio per vnum cæpta, per alium postea exercetur, & perficitur. Alberi. in l. constante. ff. ad. l. Iul. de adulte. Et si super processu facto super vulnere non posset sequi condemnatio mortis, etiam sequutę pendente processu, attamen, si accusator dixisset, peto eum condemnari de morte, quam constat sequituram, tunc secus. ita docet Fely. in c. significasti. col. 2. uer. & adde, quod processu facto. super uulnere, de homici. & uide Bald. in eius practi. tit. seu qō. vtrum mortuo accusatore, iudex de illo delicto possit per inquisitionem procedere? ubi dicit, quod mortuo accusatore, iudex poterit procedere per inquisitionem, si talis est casus, de quo possit inquiri, morte. n. rei iudicium est solutum. l. in Senatu. §. 1. ff. ad Turpilia. & ideo iterum est inchoandum. ff. de accusa. l. libellorum. §. si. vide Amodē. in tracta. syndica. super clausula emergentibus, & connexis, & prorsus extraneis. Vbi dicit, quod quando non adest ista clausula in inquisitione speciali, si formetur simpliciter de vulnere, & sequitur mors, non posset sequi condemnatio, secundum Bar. in l. Prætor edixit. §. 1. ff. de iureiur. & l. nunquam plura. ff. de priua. delic. Sed uigore dictæ clausulæ potest sequi condemnatio de morte. secundum Bar. in l. Senatus. ff. de accusa. Idem dicit Carreri. post plures in prac. pagi. 46. nu. 8. & uide omnino etiam Bar. in l. damni. §. Sabini. col. 2. nu. 6. ff. de damno infec. ubi dicit. quod ex statuto non potest puniri

Quæstiones Criminales

* niri de morte, quia illa accusatio non fuit proposita, sed si poneretur proposita, ut, quia dixisset accusator, peto eum condemnari de morte, cum certum sit eum moriturum. vel iudex dixisset in inquisitione, quod etiam de morte intendebat inquirere, tunc posset sequi condemnatio, morte sequuta, quia ius superueniens actori ex causa de præterito, confirmat suum ius, quod probat. An statutum puniens accusatorem, qui in probatione defecit, habeat locum in denunciatore? respondet Caraldin. in trac. syndica. sub. nu. 113. & dicit, quod sic. decis. Neapoli. 39. vide Bal. in consi. 426. nu. 1 in. 5. vol. item statuto cauetur, non admittendum esse accusatorem, nisi satisfecerit per fideiussores idoneos approbatos ab approbatoribus communis. Dic, quod non sufficit dare unum fideiussorem, nec satis est, intervenire unum approbatorem, licet uterq; & fideiussor, & approbator sint idonei, & soluendo. licet videatur satisfactum menti statuti, quæ solum uoluit consultum esse, cautumq; indemnitati accusati. Ange. in consi. 56. incip. quidam non suppositus. de quare fusiis. Tiraquell. in l. si unquam uer. suscepit. nu. 191. C. de reuo. dona. Quid si ex statuto requiratur citari proximiores agnatos occidi ad accusationem eius, qui illum occidit, an sufficit citari unum. Respon. Ange. quod non. in consi. 289. de quo Tiraquel. ubi. supra. nu. 192. id eo si soror esset citata, non ualeret sententia iudicis malefactorum, Bal. in consi. 430. in. 5. Et not. quod iudex, quando procedit ex officio super crimine, uolens ad absolutionem rei procedere, solemniter citare debet, & requirere illos, quorum interest, ut si uolunt accusationem suam prosequi compareant infra terminum certum coram eo, prosequuturi accusationem ipsius criminis, & recepturi iustitiæ complementum, cum comminatione, quod nisi in ipso termino compareant, decetero nullatenus audiatur. sic dicit Lucas de Penna. in l. si apparitor. C. de cohortali. lib. xij. col. 3. Item not. quod omnes possunt accusare offendentes statutum.

tum. vt docet Alberi. in qq. ad statuta. q. 36. Et accusatio de crimine priuato est popularis, quando poena est applicanda fisco. glo. Dy & Bar. ac ceteri. in l. 1. ff. de popula. ac. Firma. in reperto. Roma. in consi. 152. l. 3. §. si. ff. de prauarica. Bar. in l. si. ff. de priua. delic. Et not. quod non dicitur publicum delictum, pro quo per statutum alteratur poena. etiam in corporalem. Alex. & Paul. de Cast. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. Idem & in poena stipulata fisco. Firma. in reperto. uer. accusatio. & in ver. poene repetitio. Et licet statuto caueatur, quod quis non possit accusare ultra tres personas, non est ulterius procedendum. Bal. in consi. 245. in 4. Item, si statutum dicat, quod probata accusatione, quis tali poena puniatur, fuit probata accusatio rei furtiue, nec in ea fuit dictum, quod iure dominij, uel quasi, uel possessionis pertinebat ad talem, non tenet accusatio, nec accusatus debet puniri. Bar. in consi. 15. in 2. vide tamen Crotum in consi. 36. Item si ex forma statuti debet credi accusatori de crimine. Si ipse accusator esset infamis infamia facti, illi non erit credendum. Ange. in l. qui in iudicio. ff. de accusa. ubi dicit, quod ita fuit iudicatum tempore suo. refert Gratiani. in consi. 35. sub. nu. 27. ubi citat sequaces. Et no. quod accusator non tenetur hodie se obligare ad poenam rationis, quia poena rationis ex consuetudine est sublata. Arno. in Comenta. 13. quando autem reus sit absolueudus ab instantia, uel ab obseruatione iudicij, uel amplius non impetendus. ponit Couarru. in tractatu uariarum lec. lib. 1. ca. 1. nu. 8. de accusatione. Claudius in regula crimi. 4. & ibi ponit quid sit denunciare. Et de ipsa accusatione tractat fufius. Iul. Clar. in sua prac. cri. lib. v. §. 1. & q. x. & xij.

Actio.

ACTIO ex statuto an sit poena perpetua? respon. Bar. in l. omnes populi. q. 4. 5. q. prin. ff. de iusti. & iu. Et actio utilis in pœnalibus statutis locum non habet. Bal. con

Questiones Criminales

ff. 495. nu. 3. in. 1. parte. Item actio ex statuto, quæ punit de
licitum publicum publica est. Bar. in l. 1. de concussio. in l. 1.
in vlti. col. uer. quæro quid si per statutum. ff. de publi. iudi.
in l. 2. §. si. in princ. ff. de præuariato.

Adherentes.

LOQVITVR poenale statutum de adhærentibus. Qui
nam sunt adherentes? respon. Bar. in consi. 25. in 2. ubi
dicit, quod adherentes propriè illi dicuntur, qui sunt eiusdè
uoluntatis, cuius est principalis. cap. apostolicæ. de iudi.
lib. 6. & in auth. de aliena. & emphy. §. Economos, qd̄ dicit
utile Bar. pro capitulis pacis. vide Oldra. in consi. 330. sub
nu. 5. & Fely. in rub. de treuga & pace. col. 3. uer. quinta de
claratio. & per Alberi. in dictionario in uer. isto. Et not. q̄
si Princeps facit pacem pro se, & adhærentibus suis, intelli-
gitur de adherentibus præsentibus, & non futuris Marfil. in
prac. cri. §. agredior. sub. nu. 47. & nu. 84. pag. 137. Et uerbū
coherere, idem ferè est, quod adherere, sic solo ædificia, nō
autem acceruum herere dicimus. l. qui acceruum ff. quod
ui aut clam. Spiegel. in uer. coherere: in Lexicon. Et stante
statuto, quod bannitus non possit extrahi de banno, nisi de
voluntate offensis, uel hæredis, uel eius, ad quem facere spe-
ctat, pax facta principalibus, ligat etiam coherentes. c. 1. de
postula. prælato. Inno. & Ioan. Andr. in d. c. ad apostolicæ.
de re iudi. in 6. quod intellige, siue expressè fiat mentio in
pace de coherentibus, siue non. quia de ipsis etiam actum
uideretur. Ange. & Moder. in l. quæ religiosis ff. de rei uendi.
licet tutius sit exprimere. Ange. in auth. de hære. & Falci. in
prin. & de alie. & emphy. d. §. Economos. & tenet Alexan-
der. in l. si conuenerit. §. sinuda. ff. de pigno. ac. Firma. in re-
perto. in uer. pax facta. Nouellus in prac. crimi. ad fi. ubi de
pace fusius. & Bal. in qq. ad statu. uer. Pax. Moronus nouissi-
mè in tracta. de fide, treuga & pace. Qui nam uerò dican-
tur sequaces, & participes delicti? tradit Fely. in c. olim de
accusa.

accusa.col.2.Et qui dependentes , & connexi? tradit Imol. in consi.139.& seq.& ibi. de incidentibus.de incidentibus quoque, emergentibus, connexis, & si quæ sunt simi.ponit Plotus. in repeti.1.si quando.nu.638.C.unde ui.& Boeri in dec.54.Et de Coherentijs, adiacētijs,& pertinētijs rei, fufius tractat Hiero.de Mon.in trac.de finibus cap.80. Et de uicinia,confine,coherētia,& simi.Lucas de penna.in l. quicunque C.de omni agro deser.col.fi.Et de adhærentibus, complicibus,particibus,corporalibus .sequacibus,& similibus .ponit fufius Iacobi.de S.Gorgio. in §.de adherentibus.pagi.103.in sua inuestitura .

Additio.

AN idem quoq; iuris intelligatur replicatum in additione, quod erat in ipso statuto, quo ad pœnam, & alia? respon. Lopus. quòd sic in 'clem.statutum'. de elec.su-
per uer.consuetudine; quod dicit singu.ibi Cardina.ple-
nè Corsetus.in eius no.in uer.additio.quod intelligit Rui.
post alios in consi.23.nu.28.in 3.vol.etiam,si non dicatur.
Vide Euerar.in centuria legali in loco à ratione legis lar-
ga,ampla,seu generali ad extensionem . in 3.casu princ.in
uer.circa quod uolo te scire.pagi.289.ubi bene.Fely.in c.
1.col.2.de iureiu.Deci.in consi.90.col.fi.Et quando dica-
tur additio ad statutum,uel declaratio? Vide omnino Fe-
ly.in consi.33.& ibi,quando possit fieri, & teneat declara-
tio ad statutum.

Admenatio.

STATUTUM disponens, quod percutiens puniatur in
decem.Pone aliquis admenauit, sed non percussit. Te-
netur ne utili aetione ex illo statuto? resp. quòd non. per
nota. in l. si quis non dicam rapere. C.de Episc.& cler.
Ange.in l.item apud Labeonem.§.1. ff.de iniurijs. ubi tex.
de admenatione, de quo Barba.in consi.11.col. antepen.
in 1.

Quæstiones Criminales

in 1. vol. Non. n. valet consequentia. Talis admenauit contra talem, ergo cum vulnerauit, quia non probat hoc esse, quod ab hoc contingit abesse. l. neque natales. C. de proba. l. non hoc. C. unde legi. l. Papinianus. ff. de mino. Marfi. in consi. 63. sub num. 10. in 1. vol. dic alia ut per Firma. in reperto. in ver. Admenatio.

Adulterium.

AN poena adulterij locum habeat in adultera in cognita? resp. ut per Gramm. in decis. Neapo. 31. Et si quis dicat Titium comisisse adulterium cum dolo, & fraude, non obtinebit, si probaretur mulieris uoluntas. Roma. in consi. 167. incip. Antonius. Et not. q. per confessionem mulieris adulteratæ, & fornicantis, non probatur adulterium, præcipuè ad condemnationem. Syluanus in consi. 50. nu. 41. in princ. Et not. quod non prohibetur adulter per statutum facere pacem cum marito adulteratæ uxoris. Bart. in consi. 175. nu. 1. Item not. quod si maritus uerberauit hic uxorem. s. Bononiæ, & ipsa propter timorem aufugiat Ferrariam, postea eam accusat de adulterio, & condemnata fuit in amissione dotis, maritus propter affectionem suam de illi condemnatione, non debet habere illam dorem. Ancha. in consi. 409. incip. probata tanti uiri seuitia. de quo Marfil. de Fideiussor. num. 154. ubi plenè de matre adultera, & si lio ei dotem negante, & de adulterio excipiente. Menochi. in consi. 31. per totum. Et ibi qualiter probetur adulterium, & hæres mariti an possit excipere, uel accusare de adulterio. Et si per testes infames probaretur adulterium ex forma statuti, non tamen probabitur matrimonium, quod qui dem probare necesse est, ad hoc, ut quis poena statuti puniri possit. Firma. in reperto. in uer. isto. Quid si quis committit adulterium simul & semel cum incestu, & statutum solum punit adulterium? respon. Corn. in consi. 19. in 4. an statutum de adultero torquendo habeat locum in adultera,

ma-

maximè, quādo iudiciū est intentatū ciuilitè? resp. vt per Bal. in consi. 6. num. 8. in 5. an statutum puniens adulteriū commissum cum muliere malæ famæ, extēdatur ad iudeū adulterantem cum muliere christiana? resp. ut per Io. Bapt. in l. omnes pop. nu. 271. ff. de iusti. & iure, an qui dedit pecuniam mulieri adulteræ teneatur pœna statuti? respon. q̄ sic. Ang. & alij. de quibus Marfil. in l. 1. C. de rapt. virg. nu. 20. Signorol. pulcherrimè in consi. 58. Quid si mulier morte meretricis incedit, & uiuit, an punitur adulter tali statuto, etiam si sciāt eam esse nuptam? respon. quod non. Ange. in l. mater. §. mulier. ff. de adulte. & in l. si uxor. §. sed & in ea. eo. ritu. Tiraquell. de legibus connubia. in xiiij. l. sub num. 23. in fi. ubi & alia. Vidē Iul. Clar. in prac. in §. adulterium. Item qui decipit mulierem cum promissione pecuniæ, tenetur d. statuto. Maranta in pract. pagi. 88. Parisi. in consi. 160. in 4. parte, & Cassane. in rub. consue. Burgun. de rapt. num. 54. ubi de adulteris fusius. Et ibi etiam dicit, q̄ statutum ipsum locum non habet in adulterio facto cum uilissimis personis. ad quod facit dictum Bart. in l. quæ adulterium, C. de adulte. ubi cum meretrice nupta non committitur adulterium, & fuit opinio Ultramontanorum, & fortè melius dixerunt, quā glo. in d. l. quæ adulterium, quæ uiderut tenere contrarium. Vide Cottā. in uer. meretrix. & in uer. mulier propter adulterium. Et in uer. uxor suspecta de adulterio, & uide omnino Rolan. à Valle, in cō si. 34. in secundo vol. Hactenus de adulterio, & non ultra, ut cum Hieronymo, in Hieremiam cap. 2. in princ. Reprehē sibile (inquit) nimis in scripturis, siue breuitati, siue longitudini connexum. Nam alterum sensus legentium obturat alterum studiosorum desiderium præcedit, & Imperator damnat uerbositatem, in l. si. §. in refutatorios. C. de appell. ut ex glo. Instit. de successio. subla. in prin. per illum tex. Ad de Chirco. in tractatu. receptarum scientiarum, centuria 1. conclu. 5. & 6. & seq. Iul. Clar. in §. adulterium, in pract. cri.

Affectus.

Quæstiones Criminales

Affectus.

AFFECTVS enim statuto non punitur, si non sequatur effectus, quia per generalem cōsuetudinem hodie iuribus contrarijs est derogatum. Ange. in l. si. ff. q. quisque iur. Fallit in crimine læsæ maiestatis, ac patrię oppugnate. Item fallit, quando lex solum affectum siue effectū considerat. Bar. in l. generaliter. §. si igitur. ff. de calumnia, & in l. si quis legatum. ff. de falsis. Maran. in pract. in 4. parte princ. sub num. 54. & seq. vide Gramm. in decis. Neapoli. 74. Mar. fil. in consi. 83. incipiente, stante statuto, quod qui conatus est committere adulterium, capite puniatur, quidam attentauit, & quia mulier acclamauit, ipse aufugit, an decapitabitur, vel alia pœna punietur? resp. ut p. Bal. in consi. 336. in 1. par. nu. 1. incip. statutum, vide Fel. in tract. de conatu. Et no. q. non punitur quis pœna ordinaria, si priapum misit in ano pueri, & non perfecit. Afflictus super constit. lib. ij. tit. 3. §. adulterium, nu. 12. pagi. 182. ex generali scilicet consuetudine. vide Menochium, de arbi. iudi. casu. 360. & infra dicam, in uer. sodomias. Stante statuto. quod qui conatus est committere adulterium capite puniatur. quidam attentauit, sed non perfecit, non punitur. Bal. in d. consi. 336. stat. utum dicit, quod non possit cognosci de adulterio, stupro, uel incestu. Extenditur etiam ad attentatum. Bal. in consi. 6. in 3. Quid si statuto cautum reperitur, q. de adulterio, stupro, uel incestu, cognosci, uel inquiri non possit nisi ad accusationem porrectam per certas personas. quod statutum uiget in ciuitate Tergesti. Syndicus autem villæ denunciauit curiæ Maleficiorum quendam, qui attentauit cognoscere monialem, an punitur tali statuto? resp. Bal. quod non in consi. 16. in 3. vol. quando puniatur attentatio effectū non sequuto. Soci. in fallen. 31. in uer. attēratio. Dy. in regula Peccati. de regu. iur. in vj. & de uerbo attentare, plura Bal. in consi. 24. in 4. Ange. in auth. de manda. prin. §. si. Et

*Equit. Vinc. ondel.
in. 98. n. 28*

fi. Et de attentione fubus per Cassane. in consuet. Burgum. in §. 5. pag. 55. in 21. casu. Milleus, in pract. crim. pag. iij. sub num. 25. Tiraquel. in tract. de pœnis causa. 38. cum seq. Viuius in trac. comm. opi. ver. statutum puniens delicta, pag. 240. Duennas in regula 35. litera affectus. dñs meus Alciat. in consi. 28. lib. 7. Nouellus in régú. 113. Rol. à Vallé in consi. 50. in primo uol. ubi propter adulterium mulier potest agere ad separationem thori, & consequi suam dotem, & iure amittit donaria. Vide reliqua per Iul. Clarum in q. 92. ubi plenè.

Aggressor.

Dicitur statutum. Si quis aggressus fuerit aliquem cum armis, puniatur, & infra, si uerò sine, in centum. Qui dam armatus aggressus fuit aliquem, an punietur in centum, an alias, ex d. statuto? respon. Bal. in l. 1. ff. de positi in lect. antiqua distinguens. Nam aut statutum dicit, si quis armatus aliquem aggressus fuerit puniatur in mille, & tunc punietur ex illo. aut dicit cum armis fuerit aggressus, & tunc si fuerit aggressus armatus, nec posuit manus ad arma, mitius punietur, & ait se Bononiæ obtinuisse. Vide Ias. in titulo de actio. in institu. in ver. & maleficijs. sub nu. 80. & Bar. in consi. 103. in 2. lib. vide Iul. Clar. in prac. cri. §. fi. q. 84. Menochi in casu. 363. de Arb. Iud. Iustinianum Bordenarium Ferrariensem, inter consi. crimi. diuersorum per Zilettum consi. 103. in tomo 2. Et nor. quod aggressus non tenetur fugere. ut communis est opinio, de qua Lauren. Chirconsus Receptarum scientiarum, lib. primo, centur. prima concl. 10.

Agnatus.

An statutum, quod agnato delinquente, ceteri de agnatione teneantur, sit ualidum. respon. Bar. quod sic. in l. iure prouisum. C. de fabricen. lib. xj. ubi Bar. no. quod in d. l. unus pro alio tenetur, allegat concord. vide Bald. in

Quæstiones Criminales

rub. C. res inter alios acta, & l. 1. C. ne filius pro patre, & l. si qua. ff. de ijs, qui sunt sui. Corsetus, in uer. Statutum, & in fra dicitur.

Alapa.

STATUTUM dicit. Si quis dederit alicui alapam, punia Sturtali poena. Titius dedit alapam Seio, quæ Seius nō accusat, sed alius, tanquā quilibet de populo, an punitur Titius? respond. Bal. in rub. C. qui accusa. non possunt, sub num 9. & sic. Nam quotiens poena venit applicanda fisco, vnusquisq; rectè accusat. Gramma. in decif. Neapoli. 14. Et si quis uno impetu plures dederit alapas, plures poenas patietur per tale statutum. fm Alber. in l. illud. §. si idē. ff. ad lē gem aquil. & in qq. ad statuta. & fusius, in l. quicunq;. C. de seruis fugit. & in l. relegati. ff. de poen. l. si. ff. de termino amo. l. 3. ff. de collegijs illici. Item si statuto cauetur, quòd dans alicui alapam puniatur in centum, quorum dimidia offenso, alia dimidia fisco applicetur, si Princeps facit rescriptum, in quo eū liberat a poena statuti, tale rescriptum non tollit ius offenso, quamuis subdito. fm Porcū. inst. qui bus mo. tollitur obliga. per glo. in l. 2. C. de in ius uocan. de qua Ias. in l. iurisgen. §. specialiter. ff. de pac.

Alienans.

STATUTUM, quòd bona homicidæ fisco applicentur. **QUIDAM** uolens interficere hominē, uel quid aliud mali facere. omnia bona alienat. deinde maleficiū commisit, ex quo condemnatur. An fiscus consequi potest illa bona alienata? resp. fm Ias. in §. item si quis. sub. nu. 58. institutu. de actio & Bar. in l. post contractū. ff. de dona. ubi & alij. Christof. Porcus inst. ex quibus cau. manu. non licet. Bar. in l. si ventri. §. si. ff. quē in frau. credi. Claudi. in regu. cri. 138. Item si per statutum prohibetur alienatio, sub tali poena, nunquam per uerbalem pignorationem incurritur in poenam

nam. fm Bal. sup usibus feudo. in. §. ar si liuellario. ad si. qui
 bus mo. feu. amitta. Secus in his, in quibus iuris effectus cō
 sideratur. quod probat. Item statutum prohibens aliena
 tionem rei immobilis in forensem sub poena, ualet. Iul.
 Clar. in prac. crim. q. 82. in uer. statutum quinto. Et hæc
 est communis opinio. vbi & alia per eum, vide Diaz. in re
 gu. 699. vbi ponit limitationes. & Fabi. in tract. de emptio.
 & uendi. q. 3. nu. 44. uers. vigesimo primo quæro. Fely. in c.
 si. col. ante pen. de accus. Alex. in consi. 157 nu. 13. in 2. vol.
 & in consi. 201. col. 2. uers. idem uidetur. in 2. Barba. in tra
 cta. de Prestan. Cardina. in 8. q. incip. basilica. nu. 18. Maria.
 Soci. in tracta. de oblatio. Marsil. in singu. Corse. in trac. de
 minimis. nu. 13. uer. decimonono adduco. Barba. in consi.
 43. in princ. Bal. in l. filiusfam. §. diui. col. 3. ff. de leg. 3. uer.
 quæro an per statutum. Deci. in consi. 661. in ulti. par. Ri
 mi. in consi. 244. in 2. & 243. Rolan. à valle. in consi. 21. nu.
 18. in prin. Tiraq. in tracta. de retrac. in prin. nu. 20. dilec.
 de arte testan. in cautela. 40. tit. 5. Come. in consi. 111. in 3.
 Alber. in qq. ad statuta q. 2. par. ij. & q. 63. & seq. Cur. sen. in
 consi. 27. nu. 8. Anchara. in consi. 169. las. in l. filiusfami. §.
 diui. nu. 38. ff. de lega. primo Barba. in addi. ad lectu. Bal. in
 l. nulla. in 1. lec. litera, A. de iure do. Alciatus. in consil. 31.
 lib. vlt. Cephala. in consi. 246. in 2. incip. & ibi nu. 5. Alex. in
 l. si tibi. ff. si cer. peta. Paul. de Cast. in consi. 60. in 2. & 89.
 eo volum.

Allegare.

SI per statutum sit prohibitum, ne Doctores salariati ua
 dant ad allegandum, & contra faciant, debent puniri pri
 uatione matriculæ, & salarij illius anni. Bal. in l. placet. per
 illum tex. in si. C. de episco. & cleri. Roma. in sing. 264. Cot
 ta. in lib. rerum memorabi. uer. poena insolita. col. fi.

Quæstiones Criminales

Alterius.

STatutum dicens, quòd si quis damnum dederit in real
Sterius, condemnetur. &c. intelige alterius, vt scilicet si
gnificet dominum, aut possessorem. fm Bar. in rub. C. de no
uo codice. compo. uel facien. sub nu. 5.

Animal.

STatutum punit homicidam. an comprehendat animal
brutum, quod comedat hominem, uel quid tale agat.
respon. Guido. Pap. in q. 239. Claudi. in regu. cri. 132. ubi
dicit, & sic. Iul. Clar. in prac. crimi. q. 99. uer. quero etiam si
animal irrationale. vide Gandi. in trac. maleficiorum. &
Bonifa. vitali. in tit. de damno dato. sub. num. 15. vbi dicit,
quòd si quis tenet lupum, uel aliud animal, quod det dam
num, tenebitur in quantum iudici uidebitur. quia nullus
debet tenere animal per quod damnum inferri possit alicui
§. pen. insti. de lege aquilia. & ff. de ædili. edic. l. 2. & l. gene
raliter. cum l. seq. Plotus. in l. si quando. sub. nu. 874. & seq.
C. unde ui. Specula. in tit. de emptio. & uendi. §. nunc dicen
di. uer. quarto cõpetit hæc actio. vbi vide de eo, qui tenet
super uia canem mordentem, quomodo agatur contra eum.
& vide Gui. Pap. in confi. 95. nu. 5. vbi defendit quendam
villicum, cuius canis momordit quempiam absq; eius cul
pa. vide tamen postea ibi.

Appellatio.

AN à pœna statuti appellari possit? resp. ut p Bar. in l. 1.
col. 6. C. ne ex delic. defunc. & limi. ut per eum. & per
glo. in c. cupientes. §. quòd si. uer. priuatos. de elec. in 6. Et
not. quòd valet statutum, quòd in causis criminalibus non
appelletur. ita Albe. in qq. ad statu. q. 55. in 3. parte. Et licet
à statuto non appelletur, à sententia tamen lata ex forma
statuti fortè appellatur. Alberi. in qq. ad statu. uer. appel
la. peru-

la. Perusi. in c. reprehensibilis. de appella. nu. 8. & in c. con-
suluit. eo. tit. ubi dicit, quòd ab iniquo statuto potest appel-
lari, licet à pœna legis non appelletur. & d. statutum intel-
ligi debet, quo ad negotium principale, & quo ad causam
principalem, & diffinitivam. secus quo ad interlocutoriã
vel quo ad aliquid incidens. Guil. de Cuncto. Bal. Alberi. &
cæteri. in l. si ex causa. §. nunc uidentum. per illum tex. uer.
si cum ex damno. ff. de minori. sequitur Bened. de Plumbi;
in l. etiam. §. absens. ff. de manu. vindic. & Alex. & Ias. & alij.
in rub. ff. de re iudica. vnde statutum Ferrarię, quod interdi-
cit appellationem in causa criminali, non habet locum in
causa civili incidenti, & occasionata ex causa criminali. Ri-
minal. in consi. 579. in tertio. vol. Ne habet locum in casu
mixto. fm dñm meum Alcia. in consi. 12. nu. 6. in vij. lib. vi-
de appella. in cri. Claud. in regula cri. 163. & seq. & ibi di-
cit an cõtumax appellet? & vide omnino Iul. Clar. in Prac.
crimi. q. 94. per totum. Item si quis in conspectu populi ho-
minem occidit, se necessario defendendo, vel bñitum, qui
licitè ex statuto occidi poterat, poterit appellare quia in no-
torijs limitatur statutum. ita Iaffredus. in decif. 450. Perusi,
in c. proposuit. secundo nota. de appella. An valeat. d. statu.
quod uetat appellationem in criminali? Nicellus. in trac. de
concor. glossarum. sub num. 253. dicit quòd uon. Item ad-
mittitur appellatio ab interlocutoria, quæ habet uim diffini-
tiuæ, stante statuto, quòd appellans non audiatur, immo pu-
niatur? Quid dicendum? uide Bal. in l. si. C. si reus, uel accu-
sa. mor. sue. Item statutum prohibens appellationem certi
delicti, trahitur ad omnem condemnationem ex dicto deli-
cto originaliter descendente. fm Bar. in consi. incip. Gerar-
dus. nu. 1. Bossi. in prac. cri. ubi et de appellationibus agit.

Arbitrio Iudicis.

Quotiescunq; statutum cõmittit aliqd iudicis arbitrio,
iudex nõ tenetur in syndicato fm Inn. in c. consequen-
sus.

Quæstiones Criminales

stus. deferijs . de quo Paul. de Cast. in consil. 246. in 1. vol. num. 2. vide omnino Iul. Clar. in prac. crimi. q. 83 . vbi tractat, quando quis puniatur arbitrio iudicis. & fulissimè Menochi. in tract. de arbitrio iudicis. per discursum, & omnino Rol. à val. in cōsi. 55. in. 3. vol. nu. 47. vbi agit et de verbo placuerit, & uidebitur. Et no. quod habens arbitrium contra fures, censetur habere arbitrium etiam contra deflorantes virgines. Ange. in auth. de leno. per illū tex. ver. castitatis furtum. Plotus. in. l. si quando. sub. nu. 45. cum seq. C. vnde vi. Et vbi poena est arbitraria, nunquam potest extendi usq; ad mortem. fm Albe. in. l. hodie ff. de pœnis. Ang. in consil. 14. in fi. Ang. de Aretio. in. §. præterea insti. de actio. quidquid dixerit glo. in. §. in summa insti. de iniur. quæ est communiter repobata. fm Affl. in decis. 276. Salui de Perusio. & eius collegæ. inter consil. crimi. in consil. 34. tomo. 1. & in consil. 92. si uis habere plura, quæ iudicis arbitrio relinquuntur. vide Marsil. in. l. quæstionis. ff. de. qq. & Cassane. in consue. Burgun. in. §. si. ad fi. pagi. 42. vbi plura congerit & Monteleo. in practica arbitraria, parte. 5. sub. nu. 29. pagi. 385. & parte. 7. q. 8. pagi. 499. vbi fusius. Fely. in. c. ex literis. sub. nu. 21. de constitu. & remissiuè per Clari. d. q. 83. §. si. qui ponit plures casus in quibus iudicis arbitrium uersatur. an autem fieri possit pactū de quota litis interminis. d. statuti? Rel. fm Plotū. in. l. si quādo. nu. 339. C. vnde ui. & no. quod si potestas habeat plenum arbitrium in condemnando, non censetur habere arbitriū in procedēdo. Ita, vt possit terminū maleficij coarctare, vel prorogare. fm Ias. in. §. bonæ fidei insti. de actio. sub nu. 24. & tenetur pro ferre sententiā infra tempus instantiæ. Itē si statutū concedat liberum arbitrium, & non teneatur stare in syndicatu. videretur tamen remittere leuem, & leuissimam culpam, non autem dolum, vel latam culpā fm Bal. Ang. Imo. & ceteros. l. l. si seruus vetitus. ff. de leg. 1. ita Rui. in consil. 95. in. 5. nu. 6. Item stante statuto, qd ex tali delicto quis puniatur tali poena pecuniaria, vel in persona,

persona, inspecta qualitate delicti, & conditione personæ arbitrio potestatis, non propter hoc poterit comparere procurator. ita Signor. in consi. 168. incip. statuto ciuitatis Papiæ Anchara. in consi. 273. incip. plenè, & subtiliter. de quo Alexandri. in suo tracta. de potesta. procura. & defenso. in causâ cri. sub. nu. 92. Item licet iudex habeat arbitrium à statuto in criminalibus, non propter hoc poterit aliquem torquere, non præcedentibus legitimis indicijs. ita Paulus Leaz. in. c. grauis. de deposi. cum simi. vt per Grammati. in consi. 3. sub. nu. 19. & tale statutum intelligitur, vbi est delictum. Bal. in cõsi. 144. uol. 1. Item, qui ex forma statuti habet arbitrium, si enormiter grauat, puniri debet. quia ratione enormitatis præsumit in dolo. secus, si modicè ledit. qđ no. ff. de arb. in. l. si de meis. §. recepisse. & in. l. sed si seruum. §. si quis iudex. Nā faciens contra prohibitionem legis certam poenam non irrogātis extraordinē, iudicis arbitrio debet puniri. ita Claudi in regula crim. 91. & 92. Amplia, etiam si statutum diceret, iudicis arbitrio, & uoluntate. quia istud debet intelligi sanè, ut not. ff. de arbi. l. penul. & not. Dyn. in. l. 3. C. de dotis promissio. In ratione. n. est uolūtas, secundum Philosophum. in. 3. de anima. de quo Bal. in rub. de poena iudi. qui malè iudi. & ideò uolūtas, secundū Bal. ibi, debet esse bona, & non mala, & vbi agitur de alterius præiudicio. & iustitia continetur in naturalibus argumentis. vt idem Bal. dicit. in. l. idē. C. loca. Afflic. in decisis. Neapoli. 80. sub. nu. 6. Ias. in. §. in bonæ fidei. insti. de actio. & glo. in uer. reformationes in prag. Sanc. de elec. & reserua. pagi. 55. nu. 5. Bal. in. qq. ad statu. uer. isto, & tale statutū operatur ē circa solemnia iudiciorum, circatum decisua, & sic circa defectum probationis nihil operatur ut no. per Dy. in. l. Lucius. in princi. ff. de mili. testa. & quòd no. in. l. milites. C. eo. Signorol. in consi. 245. in fi. vbi de arbitrio bene multa dicit. Vide Neuiza. in consi. 75. Beninten. in decisis. Bono. 31. Viuium. de communi opi. in uer. promittens stare diffinitioni offensi circa æstimationē

Questiones Criminales

tionem iniurie. vide Ferretum. in consi. 160.

Argumentum à contrario sensu:

Argumentum utiq; à contrario sensu non habet locum in statutis, si in aliquo ex eis caueatur, statuta non recipere extraneum, vel subāditum intellectum, vel dicat, quod statuta ad literam intelligantur, pro ut iacent. Euerar. inuer. in centuria lega. loco isto, aliàs secus. Et limita etiam, nisi argumentum illud sumatur, statuantes inciderēt in pœnam, quia tunc nec sumitur argum. Ro. in sing. in ver. argu. Fel. in. c. cum. M. ferrarien. nu. 12. de constitu. an & quando in statutis aliquid disponentibus contra ius commune, possit sumi argu. istud? resp. Ias. in consi. 201. nu. 5. in secundo. Sumitur autem, quando disponit super casu non prouiso à iure cōmuni. Maran. in prac. in. 3. par. primæ partis. sub. nu. 123. Capiccus. in decis. 21. sub nu. 5. vi. Neuiza. in sylua. lib. 1. in pœnalib. quoq; à minori ad maius negatiuè arguere licet. Claudi. in regula crimi. 89. nu. 1. l. capitalium. §. & ut generaliter. vers. est. n. inconstās. ff. de pœni. vide plura de isto argumento à contrario sensu. per Campegi. in tracta. de test. regula. 428.

De Armis.

Statutū puniens deferentem arma, non comprehendit viatores, ad forum uenientes. Cārdi. in clem. 1. ver. prefatæ. 6. q. post gl. de statu monacho. vide omnino Iuli. Clar. in prac. cri. q. 82. ver. statutū. 6. vbi de armis, & ad statuta & proclamata facientia. Et no. quòd non excusantur forenses, cum sint generalia statuta Italię de armis non portantis ita. Petr. Rauē. §. i eius aureo alphabeto. i ver. Bladum. Plac. in epito. delic. cap. 8. & Menochi. de arbi. iudi. casu. 394. & decisio. perusi. 31. per totum. de delatione armorum tradit etiam Gui. Papę in q. 437. & in constitu. regni. 1. vbi ponit xx. casus, in quibus licet arma deferre. de quo Cassan. in

ne.in consue. Burgun. pagi. 21. sub. nu. 108. vbi & Cassaneus
fusissimè de hoc. vide Bar. in suo. trac. de armis. Rolan. à Val
le. in consi. 3. in. 2. Et no. quòd si quis venenat arma, punitur
acriori pœna, & acerbiori, quam ponat statutum. Barba. in
tracta. de cardina. lega. à Lat. in. 2. q. incip. Basilica, sub. nu
mero. 14. quod probat. Item si quis peruenit ad locum desti
natum cū armis, & statim proiecit arma, nō sufficit, qui imo
puniatur apso statuto. Nam & tunc dicitur uim intulisse cū
armis quia sufficit posuisse timorem in aduersarium. glo. est.
no. quam ibi ponderat Ange. in. l. 3. §. qui mariti. ff. de vi &
vi arma. Item. d. statuto non comprehenderetur, qui pro
pter guerram, vel partialitates deferet arma permittente po
testate. Bal. in rub. C. qui admitti. & in. l. obseruare. §. profici
sci. ver. primo quæro. ff. de offi. proconsul. Sozi. in fallen. 30.
nu. 7. vbi etiam dicit, quòd arma non debent deferri in pre
sentia iudicis, neq; in congregatione, nec in cetu scholariū,
nec in palatio principis, vel cetu communis consilij. vide
Bonicon. de curtili in tracta. de nobilitate. in. 5. parte. sub.
nu. 72. & seq. vbi dicit quòd doctores possunt arma impune
deferre. Fely. in rub. de magistris. nu. 1. col. 2. Alberi. in.
qq. ad statu. q. 13. parte. 2. ubi dicit valere statutum, quòd
credatur familiæ potestatis, asserentis de armis gestis, Po
test tamen contrarium probari. item non intelligitur prohi
bita armorū delatio officialibus, & familiæ iudicis. glo. in. c.
statutum. de hæreti. in vj. vide Alberi. in. qq. ad statu. q. 115.
in. 2. par. & archiepisco. floren. in eius summa. titu. de excō
muni. cap. 58. sub. nu. 3. Roma in. singu. 564 Ias. insti. de actio.
ver. & maleficijs. sub. nu. 80. cum seq. & Bal. in. qq. ad statu.
ver. isto ver. & in auth. de armis. & fusius per Marfil. in prac.
cri. §. pro complemento. & Petr. Rauenn. in tracta. de consue
tu. sub. nu. 202. ubi dicit forensem teneri pro delatione ar
morum, licet pœna sit mitiganda, & quòd ita habuit in fa
cto. Crauett. in consi. 115. sub. num. 4. in. 1. vol. Item si iudex
videt aliquem arma gerētem, absq; relatione aliqua, potest

*D. Hipodlyti Bona Cossa.**E illum*

Quæstiones Criminales

illum punire? Bal. in l. si duo semel. ff. de arbi. & allegat. l. si irruptione. ff. fini. regun. per Cassane. in consu. Burgun. §. vij. in addi. glo. i. pag. 74. sub. nu. 3. Si statutum dicat, si quis fuerit inuentus cum armis, puniatur. non intelligitur inuentus nisi sit captus, & apprehensus. ita Bar. in l. i. ff. de acq. poss. su per glo. in ver. crimi. vbi & Alex. nu. 77. per l. si barfarotam. vbi docto. C. de fideiussor. & Cy. in l. licet. C. de acqui. poss. & Bal. in l. item lapilli. in fi. ff. de rerum diuisio. Ange. in l. qui seruum. ff. de ver. ob. vide Cassan. vbi supra pag. 23. sub nu. 1. vbi agit de re inuenta. & in uerbo reperire. & fini. & subdit, quod si quis repertus sit per familiam potestatis extra domum, & ab ea in domum fugiens se recipit, capi non potest. quod fufius persequitur. Item si satellites potestatis inueniant aliquem arma habentem, quem non apprehenderint, sed fecerint in actis scribi, qualiter ipsum cum armis inuenerunt: talis scriptura etiam absq; captura operatur, & punietur per statutum. ita Bal. in l. i. ff. de ijs, qui no. in famia. & Marfil. in d. §. pro complemento. & in singu. 395. C. pol. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. sub. nu. 74. cum seq. vbi plenè loquitur de armis & Firma. in isto. uer. armorum portatio. Item si statutum concedit scholaribus arma impune deferre, & fiat edictum, quod arma deponantur, ipsi non tenentur deponere. quia beneficium portandi arma scholasticis concessum, est speciale, & ideò non obstat statutum generale. Scodibius. in auth. habita. C. ne filius pro patre. i. ver. hac generali. Item statutum prohibens facere adunatam cum armis ultra quatuor, sub poena, non comprehendit eos, qui cum ligonibus, bipennis, & similibus currebant ad rumorem insultus ita. Corn. in consi. 199. in 4. uol. Item si statuto caueatur, quod portans arma puniatur in decem. & alio etiam statuto caueatur, quod vadens de nocte puniatur in quinquaginta, modò aliquis cum armis de nocte vulnerauit hominem, an debeat puniri in trecentum. & sic in omnibus poenis? respondet Marfil. in l. i. C. de rapto. virgi. nu. 54. quod non nisi

nisi ex interuallo, & non uno solo impetu illud fuerit perpetratum. vide Viul. in suo tracta. communium opi. uer. statutum puniens, & uer. statutum disponens. Petr. Duen. in regula. 55. ubi plene agit de armis & no. q. si quis ex permissione, aut licentia possit arma portare, tamen si abutitur ipsis armis aliquem percutiendo, puniendus est de delatione armorum fm. Marfi. in d. §. pro complemento. nu. 8. Item si quis aliquem percutiat cum manico rōchettæ, non punitur, ut delator armorum, quia manichus rōchettæ non est de armis prohibitis. Luchi. de Curte inter consilia crim. diuersorum per Zilettum. in tomo. 1. consi. 59. Pila aut plumbea comprehenditur in statuto de illicita portatione armorum. fm Arno. post alios epitoma. 46. de delatione archobusij permissa per trasitum, & alia. uide per Cephal. in consi. 204. per totum. Item si statutum dicat, quod nullus portet arma, non comprehenduntur exempti ex priuilegio. fm Pau. de Cast. in consi. 187. in cip. Notandum est. col. pen. lib. 2. quando iudex debeat dare licentiam ferendi arma alicui propter eius defensionem, ponit Assi. super constitu. incip. ut Castellani. Et not. quod prohibitus portare arma, punitur, & amittit arma. secundum Bal. in c. 1. §. si rusticis de pace tenen. Roma. in singu. 263. Ias. in §. ex maleficijs. nu. 80. insti. de actio. Marfil. in practi. crimi. in §. pro complemento nu. 12. & de his satis. cum multa, & magna breuiter sint dicenda. ut inquit Valerius Maxi. in lib. 4. c. 1. Et no. quod armorum delatio per dominum, & magistratus prohiberi potest. & hæc communis est opinio. Lauren. Chirco. in trac. receptarū sententiorū. lib. 1. centuria 1. conclu. 19. & vide de armis omnino, decis. perusi. 51.

Assassinus.

Dicitur statutum, quod puniatur assassinus, quis nam dicitur assassinus? resp. ut p. Franc. de Platea in tracta. de excomunica. sub rub. de ijs, qui manci. christia. occi. per assassi. ubi dicit, quod assassini dicuntur, qui præcio conducti deli-

Quæstiones Criminales

etiam committunt. Sed Ioan. Andr. in nouellis dicit, quod assassini sunt, qui homines per pecuniam occidunt, & dicuntur à cino cinis, quia cinunt animam à corpore. secundum Archi. & Firma. in reperto. Sed secundum Bossium, assassini dicuntur, qui vulgo spoliunt in uis homines, vel in domibus. Bossi. in prac. crimi. in titu. de foro compe. sub nu. 141. vide Bal. in consi. 256. in 2. & 383. in 5. & 98. in 1. Blanc. in prac. crimi. & Bal. in consi. 351. in 2. & 432. in 5. Cassane. in consue. Burgun. pagi. 14. & §. 5. pagi. 44. & Iodoc. in practi. crimi. titu. de assassinis. plura Parisi. in cōsi. 166. in 4. Viuius. in trac. opi. cōmuni. uer. assassini. Gratus in responso. 52. in 2. Rimi. in consi. 54. in 1. & in consi. 561. in 3. Dida. variarū lectio lib. 2. cap. 20. Rolan. à Valle in consi. 24. in 1. volum. Iulius Clar. in prac. in §. assassinium. Marti. Lauden. in consi. 40. ubi dicit, quod assassini possunt ubiq; puniri. Plotu. epito. delictorum cap. 19.

Affector:

Statutum punit affectatores. qui nam dicantur affectatores. respondet Affli. in decis. Neapoli. 276. per totum.

Affessor.

Affessor, qui habet iurisdictionem à statuto, minus imperium habere dicitur, quam ipse potestas. & ideo prohiberi potest per potestatem, ne iudicet. Bal. in l. iudicium soluitur. ver. pone. ff. de iudicijs.

Affocians:

Dicit statum, quod affocians aliquem reum, puniatur? ultra criminalistas. vide ad intelligentiam huius statuti. Caccialupum in tracta. de debitore suspecto fugitiuo. q. 1. sub nu. 7. Blanc. in l. fi. nu. 201. ff. de quaestio. & infra in ver. auxilium.

Asta ferrata.

Asta ferrata in materia poenalis statuti, an ferrū dicatur? respon. Bal. quòd non in addi. Specula. in titu. de homi ci. in princ.

Aucta poena.

Staturum auget poenam contra eum, qui vulnerat in uia publica quid si via est priuata, publicè tamen sit iter in ea, an vulnerans in ea, puniatur ex statuto? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 34. in 2. parte.

Audeat.

Staturū poenale dicit. Si quis audeat facere tale quid, puniatur &c. Dic, quòd verbum audeat, vel præsumat, doli præsupponunt. ita Crauetta in consil. 6. nu. 118. in 1. vol. vbi plures adducit.

Audientia.

Denegat iudex audientiam ei, cui ex forma statuti non tenetur ius reddere an possit ipse iudex? respon. Bal. quòd sic. in l. illud. ff. quòd quisq; iur. Item statutum denegat audientiam ob non solutam collectam. si quis non soluens percutiat, iudex ex officio non inquit. Bar. in l. non solum. §. q̄. ff. de iniur. & ibi Apostillantes. Et si statutum dicat, Actionem non dari, nō audiri, & similia, in civilibus opus est vti exceptione, in criminalibus minime. fm Bar. in l. 1. §. sub lata. ff. ad Trebel. & in l. cum lex. vlti. col. ff. de fideiussor. & in l. nam & postea. ff. de iureiur. Ias. in consil. 168. in 2. vide Areti. in §. si. nu. 1. institu. quod cum eo. de isto statuto vide etiam Calcan. in consil. 73. in prin. Et licet ex forma statuti bannitus non debeat audiri, si tamen egit in iudicio, & reus citatus sponte cum eo litigauit, poterit tamen postea, quoad actus futuros excipere, quia quotiens auditur bannitus, totiens

rotiens videtur superuenire de nouo grauamē. fm Peru. in c. ex parte de appel. col. 2. sub nu. 7. per illū tex. Item statutum denegans audientiam, facit, ut quis agere non possit, etiam in iudicio fauorabili. Rui. in consi. 49. nu. 7. vide Bouium in tracta. de statutaria præscriptione in glō. 17. super ver. statu. ver. de cetero nullatenus audiatur. pagi. 34. & Alex. in consi. 137. col. 1. nu. 1. in 2. vol. vbi dicit, quod statutum denegans audientiam, operatur, vt processus sit nullus.

Auferens de manu.

AN puniatur statuti poena, qui per violentiam quid de manu alterius aufert aliqd? respon. Corn. in consi. 44. in 4. vol. Et no. quod verbum auferre habet duplex significatum, cum uolētia, & sine uolentia. vnde testes, qui deposuerunt, se uidisse, rem auferri de manibus accusantis per accusatum, non probant rapinam, quia debebant dicere, quod uolenter abstulit. &c. ita Ange. in l. postquam liti. col. 2. ff. de peti. hered.

Auxiliator.

Statutum punit auxiliatorem ad maleficiem. Quidam commodauit alicui equum, arma, vel famulum, qui dicebat, se uelle rus petere, & ibat ad occidendum quempiam; an punietur statuto de auxiliatoribus? respon. Bal. in l. quicumq; per illum tex. C. de seruis fugit. quod quatuor modis auxilium præstari dicitur armis, manu, voce, & obiectu. vt dicit Bal. in l. cum dominus. ff. ad Syllan. & nota, quod non debet dari auxilium sceleratis hominibus: l. per omnes. C. de defenso ciui. nec debent ij esse securi, neq; sacri legi, & dero batores præcipue rerum ecclesie: vbiq; Bal. in consi. 458. in 4. incip. de auxiliatore. uide etirm Parisi. in consi. 166. in 4. & no. quod auxiliator ipse punitur poena statuti de committente maleficiū. fm Marfi. in prac. cri. §. constante, nu. 47. Couar. in trac. variarum lec. in parte. 2. §. 12. vide oīno. Nō est inquirendum contra aliquem de homicidio per alium perpetra-

to, tanquam auxiliantem, nisi expressè dicatur, quòd sciebat homicidium committendum. ita Gramm. in decis. Neapol. 25. sub nu. 3. & Marf. in cõfi. 30. in 1. & in consi. 24. Item si auxiliatur quis, & ex forma statuti uenit puniendus eadè pœna, qua principalis, non duplicabitur pœna ipsi, quèadmodum & principali, si causa duplicationis cum non comprahēdit. idem est in diminutione. fm Bar. in l. liberis. §. posthu. ff. de alimen. & ciba. lega. Arc. in tract. malef. ver. astitit. Bar. in l. is qui opem, ad fin. ff. de fur. vbi & alij. Carre. in prac. crimi. in §. homicidium. Corsetus in singu. uer. auxiliator. Rui. in consi. 5. in 5. Et quando impetitur aliquis de auxilio præstito ad aliquod maleficiũ, & in inquisitione, vel accusatio- ne non apponitur uerbum assistendo, inquisitio, vel accusatio non subsistit. fm Arno. post alios. in solilo. 61. itē, nisi dicat, quòd scienter præstitit auxilium & fauorem sciens ipsum esse ex bannitum &c. Ange. in auth. vt ecclesiast. titu. §. iube- mus. Gratus in consi. 73. in princ. Alba. in consi. 48. vide Bal. in prac. crimi. in q. qua pœna puniatur præstans delinquen- ti auxiliũ, & fauorẽ, uer. item qui consilium. pag. 41. quid sit auxilium cooperatiuum tradit Marf. in sing. 400. & Gratus in respon. 52. in 2. Rimnal. in consi. 13. in princ. & in consi. 50. eo. vol. per totum, & in consi. 59. eo. vol. Cassane. in consi. 58. per totũ. & Cotta. in ver. opem præstans. in trac. Rerũ me- morab. Claud. in reg. cri. 98. & pluribus seq. & regula. 105. & seq. Iulius Clar. in prac. crimi. §. si. q. 90. Campeg. in tract. de testib. regula 433. vbi fufius. & Parisi. in consi. 52. per to- tum in 4. vbi uide, quando quis dicatur præstitisse auxilium maleficio, vel ne. Placa. epito. delic. cap. xvi. & nouissimè per Burfatum in consi. 65. per totum. vbi uide èt de eximente, uì caput à beroarijs. & vide etiam Chirconium in recepta- rum sententiarum, lib. 1. centu. 1. conclu. 22. & ult.

DE BANNITIS.

DICTAT statutum.licere bannitum occidere.& alio
statuto prohibetur arma portari, sub certa poena.
Quidam interfecit bannitum cum armis uetitis,
quomodo punietur?an incidet in poenam statuti,
quod punit arma gerentem?resp. quòd non. nam statutum
debet intelligi, nisi portentur arma ex causa licita.& permis-
sa à statuto.argu.l. Gracchus.C.de adulte. cum simi.de qui-
bus Stephā.de Feder. in tracta.de interpreta.iur. sub nu.48.
& seq.nam qui uult consequens,uult suum necessarium ante
cedens, & uno concessio, aliud conceditur. &c. De Bannitis
plura Bossius in tracta.crimi. tit.de banni. & Nellus in tracta.
de bannitis. & in terminis statutorum, plura circa bannitos
deducit Marfil.in prac.cri.in §.ultima. q.per totum,& plenif-
simè in §.aggredior,& nota, quòd bannitus de uno loco, cen-
setur bannitus de omnibus locis, quæ sunt sub eodem domi-
nio fm. Alb. in auth. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet.
& Marfil. in consi. 121. nu. 11. & seq. in 2. uol. Rol. in consi. 60.
in 2. uol.

Statutum disponit bannitum à centum libris supra impu-
nè offendi posse. Titius fuit bannitus, & duo maleficia com-
miserat pro, uno maleficio erant octoginta, pro alio quin-
quaginta, an ex statuto impunè offendi poterit?respon. quòd
non. ut per Bal. in l. si idem cū eodem. ff. de iur. omnium iud.
& glo. in l. ubi fideiussor. & dicit Bal. ibi, quòd decem & de-
cem non faciunt xx. quia non debent aggregari numeri isti.

Statutum dicit, quòd si quis commiserit tale maleficiū,
banniatur, nec possit stare super territorio ciuitatis. &c. ali-
quis bannitus reperitur super arbore territorij, à quo fuit bā-
nitus, an erit securus?resp. quòd non. nam poterit detineri,
& occidi. l. qui sella. ff. de seruitu. rustic. prædio. ubi Ange.
deter-

determinat contra Gonellam histrionem Ferraticensem. refert Porcus insti. de iure naturali.

Statutum, quod vult bona banniti contumacis publicari, non cōprehendit bona acquisita post bannū. *fm* Alex. in consi. 15. in 1. uol. Statuta, quę permittunt bannitos impunē offendi, sunt introducta pro quiete communi. secundum Bar. in l. opprimendorum. C. quādo liceat sine iud. se uin. & hęc publica uindicta nuncupatur, quę priuatorum pacto tolli non potest. l. lūs publicum. ff. de statu homi. Hoc statutum non habet locum in bannito ob contumaciā. ita Bar. in l. 1. ff. de in litē iuran. & in l. 1. C. de cri. stell. & in l. fi. §. si. ff. si quis ius dicen. non ob. uide omnino Ia. inter consi. crimi. diuersorum per Zilettum in consi. 52. per totum. item non habet locum in eo, qui proditoriē occidit bannitum, quia ex eo non adiuuabitur. l. fi. C. de delato. lib. 10. & ita Ange. ibi no. per illum tex. pro ut refert Cępol. in consi. 34. nu. 6. & ponit Alberi. in l. mutus. §. qui non cogitur. qui satisda. cog. Quid si fei pacem cum inimico, & promisi non offendere, sub tali pœna, tamē si postea fuit bānitus, nō ideō prohibeor eundē occidere. quia statutum me excusat à pœna criminali. secus autem à pœna conuentionali. & taliter bannitus habetur pro mortuo, vide fufius per Rui. in consi. 26. nu. 3. in 5. vol. Bernar. Diaz. in regu. 58. Viui. tracta. communium opi. in ver. statutum disponens. quod bannitus. Duenyas. in regu. 68. ver. bannitus. Et no. quod attēditur tempus delicti, quando bona banniti confiscantur, & nō tps sententię, vnde si filius familiās delinquat, quapropter debeant confiscari eius bona, non confiscabuntur bona post hanc sententiam ad ipsum peruēta, morte patris, vel aliās, *fm* Riminal. in consi. 135. per totum. in 1. vol.

Filius banniti prohibetur stare in ciuitate ex statuto. intellige de filio banniti, q. in humanis existat. *fm* Ale. in cōsi. 20. in 2. vol. Bal. in l. voluntas, & in l. cum acutissimi. C. de fidei commissi. & in l. fi. C. de iniur. & in l. 2. C. quando ad lib. per

D. Hippolyti Bona Cossa.

F

uc.

ue. poss. & in l. omnes po. col. 10. ff. de iust. & iu. & Alex. in l. eius. sub nu. 2. ff. si cer. peta. item non comprehendit fœminas. Alb. in qq. ad statuta q. 64. in 4. parte. & Nata. in c. quam uis. de pac. in 6. nu. 58. & Bal. & Saly. in l. quicunq;. C. de seru. fugi. Rui. in consi. 70. ad fi. in 2. vol. & Soz. in consi. 1. nu. 92. in princ. & in consi. 3. nu. 19.

Statutum prohibet bannitum reuerti posse ad domum, nisi ad heredibus occisi prius habuerit pacem. Quæritur. an debeat habere pacem à filio, qui abstinuit ab hæreditate, ut sic possit reuerti? respon. Bar. quod sic. in l. si filius. ff. de vulga. & pupilla. substit. u. vide Arcti. ibi in versiculo quid si filius abstinet se ab hæreditate paterna? An autem mulier bannitum de banno, faciêdo pacem, extrahere possit? & dicit Arct. ibi, quod non. quoniâ uindicta nō pertinet ad fœminam. de iure longobardo, secus de iure ciuili, & communi, uide de hoc Tiraquell. de legibus connubia. lib. 1. in glo. 1. sub nu. 61. vi. de Ias. in l. cum filius familias. nu. 100. ff. de leg. 1. & nu. 92. & Nouellum. in fine tux. pract. ubi plura de pace. & Firma. in re. pert. uer. pax. Et nō. quod bannitus habens pacem ab offensio, debet cancellari de libro. quia fiscus non censetur principaliter offensus. secundum illud statutū. fin Firma. in repert. in uer. bannitus & istud statutū est stricti iuris. fin Bal. in consi. 195. nu. 4. in 2. parte. Quid si non adesset hæres, à quo pacem consequi posset? Vide Plotum. in l. si quando. pagi. 353. ad fi. & vide Follerium. in prac. crim. in tit. audiantur exceptiones. proponendæ. Vbi dicit, quod ius uindicandi nō cōpetit, de morte mariti; nisi uxori. ibi. nu. 18. & ideò debet haberi ab capax, quia agitur de suo, & non mariti interesse, quod probat.

Statutum defert præmium capienti bannitum, an comprehendat bannitum capiêtem alium bannitum? resp. ut p. Arct. post Bal. & Anchara. in l. qui seruum. ff. si quis cautio. Cagno. lū. in l. si. sub nu. 10. ff. de reg. iur. & Cast. in consi. 255. in pri. par. & quod istud statutum comprehendit. etiam bannitum,

qui

qui occidit bannitum extra territorium. Bal. cōsuluit. de quo Marfi. in sing. 124. & in §. aggreddior. sub nu. 51. in prac. crim. Quid si frater occidat bannitum fratrem. respon. Nellus in trac. bannitorū. in 3. par. 2. temp. q. 67. uer. queritur duo ciues. ubi dicit, quod non. & Capol. in consi. 5. sub. nu. 22. & seq. Statutū dicens, qd' banniti à centum libris & supra possint impunè offendi. ex hoc non infertur poena capitalis inde. quia imponitur tantum, ut bannitus purget delictum, & se emendet. ita respondit Bar. in l. 2. in pen. col. ff. de publi. iudi. pro ut eum sic refert. dominus, & magister meus. Alcia. in c. quod sedem. de offi. ordina. nu. 81.

Statutū, quod loquitur de bannito, non uerificatur in bannito; de cuius banno adhuc disputatur. pro ut respon. Bal. in l. 2. ad fi. C. si penden. appellā. mor. sue. quem adducit Sozi. in cōs. 122. in princ. vol. sub nu. 4. Cast. in l. possideri. §. si serdē uis. quem. ff. de acqui. poss. Vel qui de proximō erat defensus. ut ait Ange. in consi. 283. & Cast. in l. si creditoris. C. de fi. deicōmiss. & Bal. in addi. ad Specula. super titū. de accusatio.

Statutum dicit. bannito non soluenti onera communis nō debere ius reddi. dic. quod hæc exceptio personam agentis respiciens, potest opponi post sententiam, & in quacunq; iudicij parte, & ad ea, quæ faciēda sup sunt. fm Pa. de Cast. in l. tamen si. ff. ad Maced. sub. nu. 5. & Dec. in c. ex parte. de appella. & lac. Butr. in l. adulterium. C. de Adulte. & Ioan. de Imo. in l. dilectus. in fi. de rescr. & Bal. in c. de testib. in fi. ex. de testib. Statutū permittens occidi bannitū, non comprehendit illum, qui interficit bannitū, quē liētores ducebant ad iustitiam. ut ait Nellus in trac. bannitorū. in 2. par. 2. temp. q. 28.

Statutū vult bannitum debere intra mensem comparere, aliās, ut confessus condemnatur. Si bannitus sciens se bannitum, & fortè citatum per statutum, non compareret, nihilominus appellare poterit, quia non est citatus per iudicem. licet sit per statutū. ita consuluit Bal. si autem per nuncium fuisset citatus. tunc secūs. sed si per edictum in valuis palatij, uel ec-

ue. poss. & in l. omnes po. col. 10. ff. de iust. & iu. & Alex. in l. cius. sub nu. 2. ff. si cer. peta. item non comprehendit sceminas. Alb. in qq. ad statuta q. 64. in 4. parte. & Nata. in c. quam vis. de pac. in 6. nu. 58. & Bal. & Saly. in l. quicunq;. C. de seru. fugi. Rui. in consi. 70. ad fi. in 2. vol. & Soz. in consi. 1. nu. 92. in princ. & in consi. 3. nu. 19.

Statutum prohibet bannitum reuerti posse ad domum, nisi si ad heredibus occisi prius habuerit pacem. Queritur, an debeat habere pacem à filio, qui abstinuit ab hereditate, vt sic possit reuerti? respon. Bar. quod sic. in l. si filius. ff. de vulga. & pupilla. substitu. vide Aret. ibi in versiculo quid si filius abstinet se ab hereditate paterna? An autem mulier bannitum de banno, faciēdo pacem, extrahere possit? & dicit Aret. ibi, quod non. quoniā uindicta nō perinet ad sceminam de iure longobardo, secus de iure ciuili, & communi, uide de hoc Tiraquell. de legibus connubia. lib. 1. in glo. 1. sub nu. 61. vi. de las. in l. cum filiusfamilias. nu. 100. ff. de leg. 1. & nu. 92. & Nouellum in fine tunc pract. ubi plura de pace. & Firma. in re pert. uer. pax. Et nō. quod bannitus habens pacem ab offenso, debet cancellari de libro. quia fiscus non censetur principaliter offensus. secundum illud statutū. fin Firma. in repert. in uer. bannitus; & istud statutū est stricti iuris. fin Bal. in consi. 195. nu. 4. in 2. parte. Quid si non adesset hæres, à quo pacem consequi posset? Vide Plotum. in l. si quando. pagi. 353. ad fi. & vide Follerium. in prac. crim. in tit. audiantur exceptiones. proponendæ. Vbi dicit, quod ius uindicandi nō cōpetit, de morte mariti; nisi uxori. ibi. nu. 18. & ideo debet haberi ab eapax, quia agitur de suo, & non mariti interesse, quod probat.

Statutum defert præmium capienti bannitum, an comprehendat bannitum capientem alium bannitum? resp. ut p. Aret. post Bal. & Anchara. in l. qui seruum. ff. si quis cautio. Cagno lū. in l. si. sub nu. 10. ff. de regi. iur. & Cast. in consi. 255. in pri. par. & quod istud statutum comprehendit. etiam bannitum,

qui

qui occidit bannitum extra territorium. Bal. cōsuluit. de quo Marf. in sing. 124. & in §. aggredior. sub nu. 51. in prac. crim. Quid si frater occidat bannitum fratrem. respon. Nellus in trac. bannitorū. in 3. par. 2. temp. q. 67. uer. queritur duo ciues. ubi dicit, quod non. & Capol. in consi. 5. sub. nu. 22. & seq.

Statutū dicens, qđ banniti à centum libris & supra possint impunè offendi. ex hoc non infertur pœna capitalis inde. quia imponitur tantum, ut bannitus purget delictum, & se emendet. ita respondit Bar. in l. 2. in pen. col. ff. de publi. iudi. pro ut eum sic refert. dominus, & magister meus. Alcia. in c. quod sedem. de offi. ordina. nu. 81.

Statutū, quod loquitur de bannito, non uerificatur in bannito, de cuius banno adhuc disputatur. pro ut respon. Bal. in l. 2. ad fi. C. si pendē. appella. mōr. sue. quem adducit Sozi. in cōl. 122. in princ. vol. sub nu. 4. Cast. in l. possideri. §. si serdē uis quem. ff. de acqui. poss. Vel qui de proximō erat defendus. ut ait Ange. in consi. 283. & Cast. in l. si creditoris. C. de fi. deicōmiss. & Bal. in addi. ad Specula. super titū. de accusatio.

Statutum dicit, bannito non soluenti onera communis nō debere ius reddi, dic, quod hæc exceptio personam agentis respiciens, potest opponi post sententiam, & in quacunq; iudicij parte, & ad ea, quę faciēda sup sunt. fm Pa. de Cast. in l. ramet si. ff. ad Maced. sub. nu. 5. & Dec. in c. ex parte. de appella. & Iac. Butr. in l. adulterium. C. de Adulte. & Ioan. de Imo. in c. dilectus. in fi. de rescr. & Bal. in c. de testib. in fi. ex. de testib. Statutū permittens occidi bannitū, non comprehendit illum, qui interficit bannitū, quē lictores ducebant ad iustitiam. ut ait Nellus in trac. bannitorū. in 2. par. 2. temp. q. 28.

Statutū vult bannitum debere intra mensem comparere, aliās, ut confessus condemnatur. Si bannitus sciens se bannitum, & forē citatum per statutum, non comparet, nihilominus appellare poterit, quia non est citatus per iudicem. licet sit per statutū. ita consuluit Bal. si autē per nuncium fuisset citatus. tunc secūs. sed si per edictum in valuis palatij, uel ec-

Quæstiones Criminales

clefiarum, habet beneficium appellandi intra decem dies à die prolata sententiæ. ita Paul. de Cast. in l. properandum. §. cum autem. C. de iudi. & Nellus. vbi supra.

Quæritur stante huiusmodi statutaria dispositione, quæ caueatur bannitum impunè occidi posse. quidam fuit bannitus, & à sententia banni appellauit. an pendente appellatione poterit impunè occidi? respon. quòd non. quia sententia huiusmodi remedio appellationis rescisa fuit cum omni suo effectu. ita dicit Paul. de Cast. in l. quia Latronis. §. si qs. ff. de testam. ubi, etiā ponit, quādo deserit appellationē. ut ait Saly. in l. 2. C. de usu. rei iudi. & Perusi. in c. antepen. de appella.

Statutū vult bannū in scriptis redigi. alias non teneat. certè si notarius culpa sua illud in scriptis non redigat, bannum erit nullū. fm Paul. de Cast. in l. ambiguitates. C. de testame. & Bal. in addi. Specula. in titulo de executio. sententiæ.

Statuto licet bannitum interficere. pone modò. filius interficit patrem. an erit tutus ex statuto? Respon. quòd sic. si pater fuit bannitus ob patriā expugnatā. ita ait Cast. in l. 1. §. ius gentium. ff. de iusti. & in. & Rui. in consi. 4. nu. 7. in 5. vol.

Quid si quis ignorans aliquem esse bannitū, interficit illū? resp. q. statutum sibi prodest. quia statutū ueritati, & non credulitati. ita dicit Cast. in l. genero. nu. 6. ff. de infami. Cornè. in cōs. 39. in prin. Si bannitus, qui infallibiliter sperat cācellari de banno, ut quia obtinuit gratiam in communi, quamuis nō adhuc sit cancellatus, agat contra aliquem. nulla sibi obstat exceptio. ita Cast. in l. mulier. §. non est dubitandum. ff. ad Trebellia. & Firma. in reperto & Alex. in consi. 114. in 1. vol.

Occidens bannitum, licet impunè id faciat ex statuto, infamis tamen efficitur ita. Bal. l. decutiones. in fi. C. de infami. nam licet sit tolerabile homicidium ita factum, non est tamē laudabile. Fallit tamē, quoties statutum diceret, posse licitè & impunè, quia tunc nō efficeretur infamis. tex. est. in l. is qui aggressorem. C. ad l. Cornel. de sicca. & Fely. in c. quæ in ecclesiis. nu. 15. de constit.

Statutum

Statutū simpliciter dictans bannitum offendi posse. intelligitur, ut possit quoq; occidi. Bar. ita docet in cōsi. 188. incip. statuto caltri Plebis. & Fel. in c. quæ in ecclesiariū de cōst. ver. ex istis. & Firma. in reper. & Apostilla. ad Spec. in ti. de cōsuetu. ubi plura. Deci. in cōsi. 1. in. 3. Pone, quispiam deliquit, non tamen adhuc est positus in banno ex forma statuti: si deinde banniat, habita pace. an rebanniri poterit? respon. Cast. in l. cum lex. ff. de legibus, quod non.

Item pone, statutum dicit, bannitos propter homicidium, cancellari debere de banno, habita pace cum hæredibus occisi. hoc statutum. intelligitur de illis, qui tempore statuti fuerunt banniti. ita Cast. in l. cum tex. ff. de legib. & Rui. in cōsi. 97. nu. 5. in 5. uol.

An poterūt offendi res ipsius banniti ex statuto? uide per Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. nu. 16. & in l. si. nu. 62. ff. de quæstionibus. & Floria. in l. si quis binas. de usufr. & Firma. in reperto. Et no. quod beneficia statutorū non dātur bannitis. ita Marfil. in d. §. nu. 57. nec ipse bannitus potest sibi mortem confiscare. ita Marfil. ibi nu. 17.

Si statutum dixerit bannitos rebanniendos fore. an uideātur restituti, uel simplicem indulgentiam habere? uide Marfil. in l. 1. §. si. nu. 3. ff. de quæstio. Et nota, quod bannitum spoliatus punitur crimine expilatae hæred. ut per Marfil. d. l. si. §. si. nu. 61. plenè Alber. in qq. ad statu. q. 91. parte. 4. & Ang. de Are. in trac. malef. in uer. uestem coelestem. & Firma. in repert. & Corsetus in singu. uer. poena. pag. 179.

Si aduersus agentem opponitur exceptio banni, aut ex cōmunicationis rei. non admittitur replicatio banni in terminis duorum reorum bannitorum, quibus ex forma statutorū reddi non debet ius. quia potior sit rei conditio. ita Alberi. in l. cum par. ff. de regu. iur. & Cagnol. ibi.

Statutum permittens bannitum pro debito pecuniario pōse impunè occidi, non tenet. ita Marfil. in §. aggredior. nu. 2. in prac. crimi.

Qui

iii. Qui auxilium, uel fauorem præstitit bannito, ex statuto puniri debet. l. col. cum gl. C. de furtis ubi Paul. de Cast. sub dubio fortè cogitandum reliquit.

Statutum permittens bannitū impunè occidi posse, an locum habeat, quando pœna uenit applicanda parti, & non fisco? respondet Capolla. in consi. 7.

Statutum dicit, quòd quilibet admittatur ad accusandū. An admittatur bannitus? respondet. Bal. quòd non. in rub. C. qui accusa. non possunt. quòd intelligit in bannito ex crimine, secus pro debito. An solum possit vulnerari bannitus, si caueatur statuto, quòd possit impunè occidi. respon. ut p. Alex. in Lin suis. ff. de libe. & posthu. Bannitus incapax iure statutorio, an sit incapax, quando sub conditione fuit bannitus? respondet. Bal. in l. 1. col. pen. vers. secundo quæro. C. de hære. insti. vide Bursatium in consi. 55. Pone permillum est ex forma statuti bannitum offendere in are, & in persona. pone. ego occidi bannitum, & vestes suas mecum porto; accusetor crimine expilatae hæreditatis, quid iuris? respòdet Bar. in l. si pœna alicui. ff. de pœnis, quòd puniatur, quia licentia offendendi bannitum morte extincta fuit. ut. ff. de pœnis. l. ea lege. & l. qui sepulchra. C. de sepulchro uiolato. Bannitus à Potestate Pisano, non censetur bannitus nisi à ciuitate pisanâ, & suo districtu. vnde si offenderetur alibi, etiâ à Pisano, puniretur offendens sicut statuta, ubi esset facta offensio, & si statutū pisanū dicat bannitū impunè offendi posse. Bal. in l. 1. ff. de ijs, qui sunt sui. & in l. 1. ff. de ijs, qui no. infam. in addi. Statutum disponens bannitum impunè offendi posse, intelligitur, si sit bannitus tēpore offensionis. ita Ang. in l. siue manifestus. §. tam diu. C. de condi. furti. de quo Ias. in consi. 133. col. 1. in 1. vol.

Stante statuto, quòd bannitus possit impunè offendi. Pone, Titius occidit Bertam bannitam. an excusatur à pœna? respondet Nellus in trac. bannitorum. in 2. q. princ. primi temporis. q. 39. quòd excusatur.

Statu-

Statuto cauetur, quòd antequàm quis banniat, debeat per loca publica p̄ edictū, uel p̄conē ei assignari terminus trium dierum, intra quem quilibet, qui uelit defendere reū, uel adesse causę, possit comparere, alias nullus possit banniri; pone, iudex, qui contra Titium procedebat fecit edictum p̄ loca publica, quòd quicunq; uellet defendere Titium, compareret infra terminum trium dierum, nec dixit aliquid de eo, qui uellet adesse causę, an Titium poterit bannire? respōdet Nellus in tracta. bannitorum. in. 3. q. prin. primi temporis. q. 9. quòd non, distinguendo ut per eum.

Statutum dicit, bannitum impune occidi posse. an sit necesse, quòd probetur occidentem sciuisse illum fuisse bannitum? respondet Nellus in tractatu bannitorum q. 25. quòd non. Et no. quòd occidens bannitum habentem saluum cōdurum, & cui fecerat pacem, non tenetur de occiso, uel de pace rupta. ita Gozadi. in consi. 61. per totum. Nam reban-nitus potest impune occidi, donec actualiter sit cācellatus. propter probabilem ignorantiam: vide Ias. in l. si creditor. col. 1. C. de fideicommissis. post Bal. Pau. & Alberi. & limita, ut per eum. vide etiam Bernar. Diaz in regula. 638.

An bannitus, qui ex forma statuti sit bannitus, & possit offendi, possit resistere? respondet, ut ait Decius. l. ut vim. ff. de iust. & iure. & ibi plene Zoannetus. Bono.

Statutum dicens, q̄ quicunq; coeperit bannitum, habeat centum. aliquis iam coeperat bannitum, an centū percipiet? respon. quòd sic. ut per Marf. in practi. cri. in §. secundo. sub num. 52.

Statutum dicit, omnes latrones, & assassinos bannimus. certē tunc effectum bannitionis aliqui quoq; patiuntur, per sententiam, uel per suam in iudicio confessionem, sint inculpati, de tali facto, uel per euidentiā facti, uel per legittimas probationes conuicti fuerint de latrocinio, uel assassinatu. ita Grammati. voto. xi. nu. 4.

An vxor, uel coniuncta persona bannitum ex statuto re-

atē

Questiones Criminales

At interficiat? Respon. ut ait Cœpol. in consi. 5.

An per secundum bannum videatur recessum à primo? Respon. Cœpola. in consi. 6. & ibi ponit, an illegitimè cancellatus bannitus de banno, iure municipij possit impunè interfici? & an habeat locum statutum, quando pœna venit applicanda parti, & non fisco? idem Cœpola in consi. 7. Bannum in persona bona non afficit, quando infertur ex forma statuti. Secùs, si de iure communi. ut per Bal. in l. 1. C. de hære. insti. col. 10. ver. apparet igitur. & in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 8. ver. ex hoc infertur. ff. de libe. & posthu. & in c. 1. de pace tenen. in vsibus seu. & no. quòd appellatione banni in statutis non venit bannum pecuniæ, uel exilij, nec liberat bannitum à debito. ita Bal. in l. 1. col. 8. vers. & si statutum dicit. C. de his, quæ poenæ nomine.

Bannum, quod ex forma statuti habet executionem, afficit hæredem, aliàs secùs. nam quando sententia post se expectat executionem, hæredè nō afficit. ita Bal. in l. 1. col. 4. ver. sed hic dubitat. C. ne ex de lic. defunc. post Dy. in l. ex iudiciorū. ff. de publicis iudicijs. & Bar. in l. defuncto. eo. tit.

Bannum, in quo non fuit seruata forma statuti, non tenet. ita Bal. in Addi. ad Specula. tit. de execu. sententiæ. ver. bannum generale.

Si statutum præfigat terminum banni, iudex terminum prorogare non potest. ut per Bal. & doct. in l. fi. §. & hæc qui dem. C. de iure delibe. Gl. tamen est contra. in l. pro tribuna li. in uer. obsequio. & in l. quia. §. condemnatum. ubi Dinus de re iudi. & in l. 1. C. de dilatio.

Bannitus nō gaudet beneficio statutorum suæ ciuitatis. & ideo nō mitigatur pœna pro delictis uigore statuti, pro quibus delictis maior sit de iure communi pœna. Bal. in l. cum mulier. col. 8. ver. iuxta prædicta. ff. solu. matrimo.

Bannitus prohibitus acquirere per statutum, non potest per filium, uel seruum acquirere. ita Ange. in l. Antistius. §. si. de acqui. hære.

Sententia

Sententia lata pro bannito, qui ex forma statuti audiri nō debet, est nulla. ita Alex. in consi. 31. in 2. & licet audiri non debeat, pro adulterio tamen in uxorem eius commissio, iudex inquirere potest. ita Bal. in l. non dubium. C. de legib. & Alex. in l. non solum. §. quāquam. de iniurijs. Bannitus, qui ex forma statuti potest offendi, debet prius diffidari. aliās solum potest capi, & duci ad iudicem, & debet prius moneri, quā diffidari. ita Floria. in l. si is, qui binas. ff. de usufruc. Et not. quōd diffidare, idem est, quōd dare licentiam cuilibet offendendi. secundum Bal. in l. iij. C. ad l. Falcidiam. & in l. cū mulier. ff. solu. matr. & Rui. in consi. 4. in 5. vol. quod no. pro statuto Ferrariæ sub rub. de diffidentia delinquentium, & malefactorum, & proclamare generali. lib. primo. Bannitus si quis sit ex statuto definit esse de ciuitate. vide Bar. in l. si. ff. de legatio. & in l. qui amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. dimi. Ludo. in l. recusare. §. si. ff. ad Trebellia. & Bal. in l. i. ff. de hære. insti.

Bannitus sub conditione, an sit capax iuris statutarij? respō. Bal. in l. i. col. pen. uer. secūdo quæro. C. de hære. insti.

Bannitus non ritè bannitus; non potest interfici, si ex forma statuti non sit ritè bannitus. ita Bar. in l. non putauit. §. non quæuis. C. de contra tabu. & in l. 4. §. si seruus. ubi docto. ff. de acquir. poss. & Alex. in l. si. ff. de adulte. & in consil. 114. in 1. par. et Corne. in consi. 17. in 1. parte.

Bannitus an teneatur soluere collectum. stante statuto de collectis soluendis? resp. quōd sic. ut per Bal. in l. si. C. si propter pub. & Bar. in l. inter quos. §. dāni. ff. de dāno infec. quōd intellige pro reb. quas ipse possidet. d. l. si. vbi Bal. in si. & Floria. in l. si pendentes. §. si quid. de usufruc.

Statuto cauetur nullum bannitum effici posse consulem. uel in aliquo officio. quidam bannitus fuit ad officium electus, & exemptus etiam de banno fuit. An possit, & debeat recipi ad officium? resp. ut per Bal. in addi. ad Speculat. in tit. de accusa. §. sequitur uidere. An autem bannitus possit ad of.

Quaestiones Criminales

ficiū eligi, & si patiatuꝛ, se eligi, puniatuꝛ, & qualiteꝛ? responde. vt per Roma. in consi. 73.

Duo extabant statuta, vnum præmians captuꝛ ad morteꝛ bannituꝛ præsentatuꝛ. aliud puniens illuꝛ, qui in alterius territoriuꝛ, vel districtuꝛ inuit ad aliquem capienduꝛ. Titius de Padua bannitus, habitabat in finibus districtus paduani, ad quem capienduꝛ ibat Seius, quo uiso Titius arripuit fugam, quem Seius insequutus est in districtu paduano, uel demum Verone contiguo. ibi illuꝛ coepit, & præsentauit poꝛtestati Padue. quaesituꝛ fuit, an præmiuꝛ consequi deberet? respond. Oldra. quod sic. vt per Bald. in addi. ad. Specul. super titulo. de accusa.

Statutuꝛ prohibet fieri ius bannito pro maleficio, excepto homicidio, uel mutilatione. Caius bannitus mutuauit Titio, qui damnuꝛ passus est, uel furtuꝛ, uel rapinam. quaeri tur an exemptus de banno agere possit de prædictis bonis, quaꝛ passus fuit de mutuo? respond. ut per Bald. in addi. ad. Specul. in tit. de accusa.

Si bannitus occisus sit, secunduꝛ statutuꝛ, quia lufit, occidens non punituꝛ. ita Bar. in §. illud. in prohemio foruꝛ.

Bannitus de iure communi, elapso termino banni, non habetur vt confessus. Sed secus est de iure statutario totius Italiae. secunduꝛ Bal. in l. quicunq;. C. de requiren. reis. & in l. diuus. §. sic. & diuus. ff. de custodia reoruꝛ.

Dicit statutuꝛ, qui receptauerit bannituꝛ, puniatuꝛ certa poena. modo quidaꝛ receptauit bannituꝛ, eius agnatuꝛ, uel cognatuꝛ. an punietuꝛ? resp. ut per Bar. in l. eos apud. ff. de receptato. vbi & Apostillantes plenè. & vide infra. ver. Receptator. Statutuꝛ vult bannituꝛ, qui voluerit exire de banno exsoluere centuꝛ. villa pro delicto est tota exbannita. an pro tercio teneatur ad centuꝛ? vide. Alberi. in. qq. ad statu. in 2. parte. q. 1. 174.

Dicit statutuꝛ pisanuꝛ. Quicunq; duxerit bannituꝛ in psona, habeat quinquaginta à communi. Quidaꝛ duxit de comi-

comitatu unum, qui paruiam rem furatus fuerat, & plura post modum furta fecisse repertus est, an debeat habere quinquaginta? respondet Bar. in l. si is, qui. §. q. si seruus. ff. de acqui. rerum do. quod nō. per illum tex. uide etiam Bar. in l. 2. ff. de cond. & demon. nam iste non duxit principaliter ut bannitum, sed ut furem.

Stat statutum, quod quicunq; accusat bannitum lucretur dimidium pœnæ banni. certè in eo causa mixta habetur. fin Maran. in prac. in. 4. parte. 1. dist. sub. nu. 73.

Statutum, quod occidens occidentem bannitum non puniatur, non ualet. & durum esset in actu pratico aliter obtinere. ita Corne. in consi. 16. in. 1. uol.

Extra statutum permittens bannitum posse impunè occidi. modò aliquis occidit bannitum, cum quo erant factæ induciæ, an punitur pœna. s. posita pro non obseruatione induciarum uigore dicti statuti? resp. ut per Corn. in cōti. 104. in. 1. uol. Bannitus ex forma statuti Nucerini potest impunè occidi. an perusinus bannitus in ciuitate Perusij pro homicidio commissō in territorio Nucerinæ, possit impunè occidi, intra quinquaginta milliaria, stante bulla communis Perusij, q. homicida ad quinquaginta miliaria sit bannitus? responde ut per Corne. in consi. 192. incipiente uiso. in 3. uol.

Statutum prohibet uxore banniti posse stare in ciuitate. an uiro mortuo poterit redire? respondet Corne. quod sic. in consi. 97. in. 4. uol.

Statuta Italix, quæ habent bannitum pro confesso, non ua lent, quo ad ibi delinquentem extrinsecus existentem. nam hæc ficta confessio ab ipsis extorqueri non potest, cum extra territorium existant. per no. in c. postulasti. & per no. in c. romana. §. contrahentes. de foro comp. & Corn. in consi. 143. col. 3. lib. 1. & laffr. in decisi. cc. Et no. q. banniendus de proximo in terminis. d. statuti, impunè occidi potest. ut ait las. in consi. 133. nu. 4. in 1. uol. Et quia istud statutum est ualde fauorabile, & consequenter extendendum est, nec debet re-

Quaestiones Criminales

stringi, immo latè. debet interpretari, quia est introductū pro quiete cōi. fin Bar. Bal. & ali. in titulo. C. quando liceat se sine iudice vindicare. & plenè Ias. in cons. 133. col. pen. ad fi. in 1. vol. Nec valet processus in fauorem banniti ex statuto factus. fm Ias. in cons. 166. & 168. in 2. vol. & priuā bānitus beneficio non solum legis, sed etiā statuti. ut p Ias. ibidē? Est. n. bannitus positus extra beneficia, & protectionem communis. fm Ias. ibidē. ante tñ quā opponatur banni exceptio, valet processus. fm Ias. in cons. 168. in 2. vol. Et no. q̄ si quis propter infirmitatem non potuit comparere, & sit bannitus ex forma statutorum, poterit nihilominus petere restitutionem in integrum. vt per. Bal. in l. 1. C. de requir. en. reis.

Statutum, quod arctat quemlibet ad capiendum bannitū, vel malefactorem, nempe censetur arctare tñ cum, qui habet plenam scientiam de banno, uel maleficio. argu. l. Methrodorus. ff. de poenis. & in l. quicunq;. C. de seru. fug. vbi Cy. ego (tamen) inquit Bal. in l. 1. C. de ijs, qui latrones. uel in alijs criminibus, quantum ad imponendum poenam, credo, verum esse, requiri plenam scientiam. argu. l. in lege. ff. ad l. Cornel. de sicca. Sed quātum ad imponēdam mitiorem poenam, quæ consuevit ex culpa imponi, sufficit habere scientiā per famam. uel suspicionem, ut quia malefactor arripiebat fugam, & rumor erat post eum, nam rumor inducit suspicionem. l. capite quinto. ff. ad adulte. facit, quod no. in l. si ut al legas. ff. ad l. Cornel. de sicca.

Dicit statutum, bannitum pro certo crimine, occidi non posse, nisi à suo inimico, qui fecit eum poni in Banno. Fuit quidam inimicus in his terminis, qui fecit assassinari hunc bannitum. an puniatur assassinus? resp. ut per Bal. in l. Gracchus. per illum tex. C. de adulte. quod non. quia illud, quod licuit mandanti, reputatur licitum in mandatario.

Statutum dictans non debere audiri bannitorum defensiones, intelligitur de defensionibus, in quibus reus oneratur onere probandi, & non de simplici, & mera negatione

ita

ica. Bal. in l. si quidem. in 1. col. C. de exceptio.

Statutum dictans, quod capiens bannitum fiat dominus ipsius, valet, & tenet. ut per Bal. in l. de latronum. C. quibus ad liberta. pro clamare non licet. quod dicit alibi non reperiri, quam ibi.

Statutum factum à præside. quod quicumq; ceperit bannitum in ære & persona, debeat habere bona banniti, vel eorū partem, non tenet. ut per Bal. in l. Programma. C. comminationes uel epistolæ col. fin.

Duo sunt statuta. vnum, quod à potestate appelletur ad capitaneum aliud, quod potestas nō audiat bannitorum quærelas. Non fuit exceptum de banno aduersus bannitum coram potestate, ipse autem pronunciauit probannito, reus autem appellauit, & in appellatione vult opponere de banno. an poterit? responde quod non. quia exceptio ista potius impugnat personam, quam causam. Ideo ex veteri non oritur, cum ei non sit coniuncta. l. si pœnæ in prin. C. de condi. indebi. vide Bal. in l. per hanc. C. de tempo. appella.

Si statutum statuatur terminum, ad faciendum se cancellari de banno. cum hic iudicialis strepitus non interueniat, computantur omnes dies feriati, ut dies dominici, & octauæ. licet de consuetudine esset, solemniter colere octauas, tanquā ipsa festa. ita Bal. in l. ueteranis. C. quādo puocare nō est ne. Quid si bannitus non comparet sui culpa, an tanquam confessus poterit à fisco bonis priuari? resp. ut per Bal. in l. eius, qui. C. si penden. appella. mors interue. Et no. quod si quis occidit bannitum, nec audeat coram iudice comparere ad hoc allegandum, si tertius comparet, & producit bannum, iudex ulterius procedere non pōt. fm Bal. in l. ubi pactum. C. de transac. An occidens bannitum dicatur legis minister? responde, ut per Bal. in l. accusationis. C. de ne go. gest.

Statutum dicit. non posse aliquid pro uideri in fauorem bannitorum. Dic, quod hoc non intelligitur directe, sed per obliquum. secus, si statutum dicat, quod nihil possit provide
ri su-

ri super facto bannitorum, quia tunc nullo modo. ut per Bal. in l. rogasti. ff. si cer. petatur. in lectura antiqua.

Vult statutum omnes bannitos rebanniri, exceptis bannitis, qui patrem, patrum, line auunculum occiderunt. Quidā interfecit vnum ex supradictis spurium tamen, uel naturalē. an debet rebanniri? respondet. Bal. in l. palam. §. quā in adulterio. ff. de ritu nuptia. dicens, quod ex legibus precedentiibus dici posset pro, & contra. & quod fuit consultum in ciuitate Florentiæ, quod non. licet malē. secundum ipsum. Idem tenet Specula. in titu. de accusa. in prin. & dicit idem Bal. in l. lege Iulia in lectura antiqua. quod bastardi dicuntur de caſata, quidquid in contrarium fuerit consultum.

Bannitus facit depositum. omnia autem bona sua deinde sunt confiscata. & statutum dicit, bannitum non audiri. depositarius uolens agnoscere bonam fidem, an potest soluere depositum, antequam conueniatur à fisco, quando ignorat illum fuisse bannitum an potest respondere, ut per. Bal. in rub. C. de positi sub. nu. 8. Et no. quod quando bannitus reſtitutus est, nomen banniti est abolitum. fm Bal. in l. imperialis. C. de nuptijs.

Dictabat Paduæ statutum, quod banniti paduani non possint moram trahere Paduæ, uel in eius districtu, sub tali pœna. tempore, quo fuit factum istud statutum, castrum Lendinariæ non erat de districtu Paduæ, post modum fuit factum de eo districtu. an ibi banniti paduani Lēdinariæ morari possent? respondet. Bal. in l. etiam. col. 2. C. de iure do. quod si superior mandat, quod ibi non recipiantur, recipi non debent. Cum ibi rei esse debent. censit propter perpetuam foederis unionem. l. non dubito. ff. de capi. dimi. secus si non esset perpetua unio. Quemadmodum inter Perusinos & castrum Gualdi. nisi in confederatione aliud esset expressum. Vide Iaffre. in decis. 200.

Statutum dicens, quod testes deponentes contra bannitos probent. & si nudam reddant causam, & rationem sui dicti,

Ati, non ualet. secundum Bal. in l. si non speciali. in fi. C. de testamen. nisi fuerit expositio mala, id est non concludens de necessitate uerilimiliter.

Statutum dicit bannitos in persona non posse capere hæreditatem ex testamento, nec ab intestato aliquis fuit bannitus de centum libris. & si quo tempore in fortiam communis uenerit, & dicta centum intra decem dies proximè sequentes, non soluerit, furca suspendatur. Interim ipse tuit hæres institutus, & adiuit hereditatem. an ualebit adhuc? & ualere censuit. Bal. in l. qui deportantur. C. de hære. insti.

Latrunculator an potest prorogare terminum banni præcise limitatum ex forma statuti? responde quod nõ ut per Bal. in l. scimus. §. & hæc quidem. C. de iure delibe. causa tamen cognita pōt. fin. Bal. in l. in pecuniarijs col. pen. ad fi. ff. de ferijs. Statutum prohibet bannito reddi ius de offensa ipsi illata. dic, quod ipso iure nõ competit illi actio, uel accusatio. ut per Bal. in proginio forum. §. hæc autem. in fi. Quid si se de fendendo cum moderamine percussit aggressorem, uel occidit, an punietur, etiam per dictum statutum? Et quod debeat puniri tenet Bal. in l. ueluri. ff. de iustiz & iur. & in l. ut uim co. tit. & hoc sequuntur alij.

Quid si statutum uult filios, bannitorum expelli de ciuitate. an comprehendat nepotes? respond. Bal. quod non in l. quod uero. ff. de legibus.

Si per statutum prohibentur audiri bannitorum quarele. licet aduersarius de banno non opponat. tamen iudex ex officio debet bannitum repellere, & potissimum, quando bannum est notorium, nam illud, quod est notorium, pertinet ad officium iudicis, nemine opponente. ut nõ. in l. 2. ff. de ferijs. & l. 1. qui & aduersus quos. ubi glo. no. & hoc tenet Cynus. C. de accusa. l. reos. Bal. refert. in l. quos prohibet. ff. de postulan. Ait municipalis lex, si quis coeperit bannitum, habeat decem. ignoranter quis coepit bannitum, an decem consequetur? resp. Bar. quod sic. sed Bal. contra. in l. genero. col. 2. ad fi. ff.

Quæstiones Criminales

ff. de ijs, qui no. infam. vide. supra.

Dicit statutum, non possit perueniri ad bannum. nisi lectū da interueniat citatio. Præcessor citauit una citatione, & successor altera. an perueniri poterit ad bannum absq; noua citatione? respondet Bal. in l. edictum. ff. de iud. quod non. & ita practicatur. uide Inn. in c. quia. in fi. de iud. & Spec. in tit. de citatione. §. fin. uer. item queritur. & Archid. 24. q. 3. c. de licita. 3. q. 8. c. caueant. 5. q. 3. c. si egrotans.

Lapsus termini banni ex forma statuti non habet uim confessionis. nisi factum plenariè sit declaratum absenti. ut per Bal. in l. si filius. ff. de interro. actio.

Bannitus ex forma statuti de ciuitate, intelligit bannitus de toto districtu. fm Bal. in l. 1. ff. de ijs, qui nota. infam. in ad di. Et bannitus ab aliqua ciuitate maritimā, dicitur etiam bannitus ab ea parte maris, uel insulæ, quæ illi ciuitati adheret: ut ait Arno. plenè in epitoma. 47. Et not. quod si quis fuerit bannitus per statutum; et fuit erratum in nomine appellatiuo, puta uocatur Titius de Sancto Angelo, & fuit dictum Titius de Salerno, & sic fuit erratum in nomine patriæ. nihilominus decapitabitur. Arno. in epitoma. 95. Quando autem est erratum in nomine, & cognomine per testē. vide per Crauetam. in consi. 169. in primo. vol. & Milleum. in pract. cri. in glo. quam facit ad primum testem.

Stante statuto. quod nemo colloquatur cū bannito, aliàs puniatur. an doctor consulens puniatur statuto. respondet quod non. nec statutum habet locum in eo, qui nuncium, uel epistolam mittit. Arno. in commentario. 44. & 191.

Si quis occidit mulierem prægnantem per statutum bannitam, non rectè facit. Arno. in commentario 112. & hoc habet locum, dato, quod partus esset adulterinus, uel nōdū animatus. ut per Marfi. in l. 1. nu. 22. ff. de quæst. ubi etiā dicit, quod quemadmodum mulier prægnans non potest torqueri, ita nec fustigari. uide Arno. commentario. 133.

Qui per statutum est bannitus pluribus bannis, occidit
alium

alium bannitum, in potestate ipsius est, sibi eligere bannum, quo redimatur, in præmium occisionis. ita Arno. in commentario ultimo.

Si statutum punit receptatores bannitorum scienter. intelligitur scienter, quando maleficiū erat notoriū. fm Bar. in l. 1. ff. de receptato. & Carrer. in practi. crimi. in §. homicidiū. sub nu. 29. & nu. 32. vide infra in uer. receptator.

Confinatus, uel relegatus ad aliquem locum usque ad quinquenniū ex forma statuti, eo finito, potest reuerti quia absq; licentiā superioris ad ciuitatem liberē, & impunē. ultima dies quinquennij licentiat. ita dicit Fran. de Crema. gu. 47. allegat. l. si quando. C. de testib. & Bal. in prohemio. forū. §. hæc autem tria. & firmat Ang. in lect. antiqua. in l. si vnus. §. si cum reo. ff. de pactis. & Bal. in l. actione. §. La-beo. ff. pro Socio.

Statutum prohibet, ne quis contrahat cum bannito sub certa poena, si quis contrahat cum eius filio, uel seruo, licet acquiratur bannito, non incidit in poenā. fm Bal. in l. 3. per illum tex. ff. de lega præstan. & plenē Gerar. de Petra sancta in singu. 64. l. qui.

Bannum, quod per statutum, vel consuetudinem non determinatur, quē intellectum, uel effectum habet? Colligitur ex eius intentione, quod agitur, argu. l. si uno. §. 1. ff. loca. ut si intendatur ad comminationem, habeat uim edicti. l. ad peremptorium. cum. l. seq. ff. de iudi. si ad poenæ impositionem, appellatur bannum. seu publica deictio. ita Alberi. in dictionario. in uer. bannum.

Statutum, quod occidens bannitum, lucretur centum, nō comprehendit occidentem bannitum fortuito, uel ad propriam defensionem, vel siccarium, uel, ut officialē. fm Steph. de Federi. in tracta. de interpretatio. iuris. parte. prima. sub nu. 45. item non habet locum in odiosis, & in ijs, qui procurant, ut quis banniretur, ne sibi esset impedimento bannitus in iudicio. ita dicit Anch. in cōs. 408. vnde secundū ipsum, si

quò declaratur, captū illū esse, qui eū reperitur bannitus, & bannum exequendum esse, & ita postea punitur, & est talis practica, quæ est certa legum interpret. fin Bal. in vltibus feudorum. tit. de Feudo non sine culpa amittendo.

Statuto uolente, quòd quis pñatur in banno præcedentibus duabus citationibus tot dierum pro qualibet, non potest iudex dare unam pro duabus, quia cum ista sit forma data à statuto pro forma substantiali perueniendi ad bannum, nihil mutari potest, nec etiam unus horum momentum. l. & si nihil. ff. de reg. iur. ira Bal. super feud. tit. de milite uisallo. per gl. ibi, quæ incipit meritò.

Bannitus ex forma statuti, qui reuersus est ad civitatem, & ibi stetit longo tempore, sicut ciuis, existens de consilio, & alia faciens, quæ & alij ciues facere solent, non potest impune occidi ita Nellus in tracta. bannitorum. 3. par. 2. temp. q. 84. sed contrarium uidetur consuluisset Ruinus in consil. 85. in 4. volum.

Statutum dicit. Accusatus de crimine, qui patitur se in banno poni, puniatur, & ex alio statuto cancellatus est de banno. An is ut infamis repellatur ad dicendum testimonium? responde quòd sic. ut per Tiraquellum in tractatu Cessante causa. uer. confessionis. nu. 51.

Dicit statutum, quicumque retinuerit bannitum duobus diebus, puniatur in mille florensis. si quis retinuit bannitum una die, talis retinens sic bannitum, non debet puniri poenatalis statuti ita dicit Ange. in §. hoc autem tria. in prohemio floren. Vide omnino Cassane. in consue. Burg. in §. 2. sub nu. 4.

Dicit statutum, quod presentans bannitum debeat eximi de banno. pone quidam bannitus ex ploribus bannis presentauit bannitum, an de omnibus bannis eximi debeat? respondet Alber. in qq. ad statu. q. 98. in q. parte. & dicit de uno tantum eximi debere. nisi bannum suum esset de pluribus delictis simul.

Queritur. an banniti nostri temporis ex statutis Italie eli-

gi possint ad honores, & officia in alijs ciuitatibus, in quibus non sunt banniti? respondet Alberi. in qq. ad statuta. q. 100. quòd admittuntur, & ita uidit seruari. dummodo ciuitates non sint eiusdem domini. Et not. quòd bannitus de ciuitate, qui postea est toleratus in ipsa ciuitate, non potest impunè offendi. ita Saly. in l. nulli. in prin. C. de iudi. per illum tex. refert Alex. in consi. 1. nu. 45. in 2. & Bossius. in prac. crimi. titu. de bannitis.

Statutum prohibet, bannito ius fieri. dic, quòd hæc exceptio impedit processum. ita dixit Alex. in addi. ad Bar. in l. 1. C. de bon. uacan. lib. x. nu. 1.

Si statutum dicat, quòd bannitus non habens pacem ab inimico debeat rebanniri, an debeat habere pacem à muliere succedente passo iniuriam, sicut à masculino? respondet Ange. in addi. ad Bar. in l. unica. C. de ijs, qui se deferunt lib. x. quòd sic. & suprà. posui.

Dicit statutum, quòd opem præstans bannito, puniatur poena manus, dic, quòd in inquisitione debet deduci, quòd præstiterit quis opem sciens eè bannitum, alias non tenetur statuto. fm Bar. in l. omnes. C. de agric. & censu. lib. xj. nu. 2. ubi uide etiam apostilan.

Stâte statuto, q bannitus possit offendi, Poterit impunè offendi clericus bannitus. fm Marfil. in cõsi. xj. sub nu. 14. in principio. sed quid econuerso? uide per eundem Marfil. in pract. crim. in §. pro complemento.

Si dicat statutum, quòd quilibet bannitus, cuius bannum non est cancellatum possit impunè offendi. & bannitus soluerit, seu aliter satisfecerit, ut eius bannum deberet cancellari, & de tali solutione, vel satisfactione appareat in instrumēto, vel scriptura, posita in Archiuio publico. an hic impunè occidi possit? responde. ut per Blancum in practica crim. pag. 408. sub nu. 176.

Statuto dicente bannitos debere rebanniri pro certos sapientes, si sint banniti per eos, sed non cancellati, non poterunt

runt ex statuto offendi. ita Blanc. in prac. cri. pag. 108. nu. 181

Statutum dicit, quod nullus possit arrégare, uel proponere, quod spectet ad fauoré alicuius banniti. contigit, q̄ dum tractaretur in consilio pro republica de nominando uirum bonum capitaneum pro guerra, quidam nominauit unum bonum pro bono. & sufficienti, qui erat bannitus, propter quod dicebatur incurrisse in poenam statuti. respondet Iacoco. quod non tenebitur statuto. de quo Saly. in l. si quis. nu. 4. ff. si cer. petatur.

Si non fuit opposita exceptio aduersus bannitum, qui ex statuto audiri non debet in causa principali. an poterit eadē opponi in causa appellationis? resp. vt per Millium in reposito. in uer. bannitus.

Statuto disponente, quærelas bannitorum non admitti, minime sunt admittendæ eorum appellationes. ita Ioâ. Bap. in tracta. de arbitris. cap. xij. x. libri. fol. 104. tomo. xij. & hoc intelligit, dummodo appellent in alia causâ, quàm in illa, ppter quam fuerunt banniti. secundum docto. quod dicitur menti te nendum.

Stante statuto, quòd bannitus impune offendi possit, si alius occidat eum, qui fuerat nulliter bannitus, non excusabitur, quominus puniatur ordinariè. uidelicet, si taliter occidēs habuisset notitiam nullitatis huiusmodi. aliàs cum diligenter perquirere, & se informare, antequàm ad actum, cui naturaliter inest dolus, deueniret, debuisset, tanquàm culpabilis, iudicantis arbitrio plectendus erit ita. Vantius de nullitatis bus ex processu. nu. 44. pagi. 64. ubi etiam ponit, an pendente causâ super nullitate banni, liceat bannitum occidere? Et no. quòd si quis conuersatur cum bannito publicè conuersante per ciuitatem, & tolerato, excusatur. ita Ange. in l. si duo. ff. de acquir. here. & Marsil. in l. 1. num. 2. ff. de sicca. & Dueynas in regula. 68. & decisi. Perusina. 31. num. xj.

Barba.

SI dicitur statutum, quod expilans alicui barbam, puniatur &c. tanquam membrum offenderit. Dic, qd si Barba capitur pro pilis, non dicitur membrum, ita Ange. in auth. vt nulli iudi. l. item Labeonem, §. generaliter ff. de iniurijs. vide Bal. in l. reos. C. de accusa. nu. 10. ubi querit Bal. pone quidā amputauit alicui barbam, an intelligitur amputasse membrum? & respondet quod sic. nam licet barba non sit membrum instrumentale ad aliquid operandum per se, aliquam operationem, tamen est membrum formale in corpore nostro, sine quo corpus nostrum est de forme. & idē cōtinetur appellatione inēbri, quia pars est formalis. l. in rem. ff. de rei uendicā. vide Menochium de arbitrio iudicis. casu. 392. ad finem hodie (ut uidemus) homines ut plurimum se deformant, vtendo barba philippina. De barba etiam Bal. tractat in uerbis feudo. titu. de pace tenen. in uer. barbam expilauerit. & in qq. ad statu. in uer. Membrum. & no. quod expilans aliquē per capillos, uel per barbā aliquem trahens, puniatur poena. 40. lib. parti applicandarum, & 20. Fisco. dic. 1. §. si quis aliquem. de pace tenen. quem tex. singularem dicit. Roma. in sing. 162. & Gui. pp. in sing. 394. & Arno. in dialog. 61. & Careri. in prat. crim. & Gramm. in decif. Neapoli. 17. ubi declarat textum prædictum, an intelligatur de libris auri, & de libra existimat, quæ libram facit. uide Cassan. in consue. Burgon. in §. 5. fol. 43. & Milleū. in præc. cri. pagi. 133. sub. nu. 41.

Barattaria.

STATUTUM punit barattariam. Quid sit barattaria, & quæ sit fiat, tradit Pau. de Cast. in consi. 162. & Anch. in consi. 172. & Augu. de Arimino in addi. ad Ange. in tracta. maleficiorum fol. 121. ver. & quilibet potestas. Marti. Laudens. in tract. de official. dominorum. q. 82. & q. 150. & Amodeus in trac. syndi. in uer. in eo, quod dictus. fol. 104. & barrataria secundum

cundum Ange. de Arc. iusti. de obliga. quæ ex quasi delic. in princ. col. si. in fi. est, distrahere de pecunia iustum. l. omnes: ubi Bar. C. ad l. lul. repe. & dicitur barattaria, quia ducit ad baratrum, idest cataletum, seu ad infernum, ut dicit Vitalis in tracta. clausularum, tit. de fraude, uer. tertio de re ad rem, & nu. 10. pag. 269. in ult. impressione, & barattaria est inter maximas causas capitales, ut ait Par. de Put. in trac. Syndicatus, in princ. num. 9. dicens, quod qui iustitiam baratauit, dicitur proditor, & proceditur contra ipsum ad similitudinem criminis læsæ maiestatis. l. 1. & auth. ibi posita. C. de pœna iudicis, qui malè iudicauit. Quisnam uerò dicatur proditor, tradit Cotareus, in tract. de re militari. ubi de eo in specie uerba facit, & dicam infra, in uer. proditor. & subdit idem Paris. in §. syndicatores. quod, qui mundas manus habuit in officio, & qui non diffamatur de corruptione, uel barattaria, non debet pati scrupulosam inquisitionem. §. oportet. in auth. ut iudices sine quoquo suffra. Et not. q. assessor, qui fuit in una ciuitate damnatus propter barattariam, uel fraudem, non potest in aliquo loco assidere, l. iudices. C. de dignit. li. xij. & Par. ubi supra in §. assessor. & plura de barattaria, uide in §. multa & §. correctio, & §. an si rpe, & in §. an si iudex num. 5. Et certè, qui mutuat pecuniam iudici, præsumitur eum corrumperè, & est quædā barattaria, licet adijciatur titulus mutui, ut no. in l. quisquis, ff. si cer. pet. Bal. in consi. 333. in 3. vol. Ange. in l. uenales. C. quando prouocare non est necesse, per no. per Bar. in l. quisquis. C. si cer. pet. per illum tex. & in l. 1. de calumpnatoribus, de quo Vantius in tracta. de nullitatibus process. pag. 237. sub num. 137. & in decis. parlamen. Delphina. q. 648. lib. 1. An autem habeat locum pœnitentia in barattaria? responde quod non. ut per Marsi. in sing. 326. ubi plures adducit. Item si officialis inquisitus de barattaria attripuit fugam, habetur pro confesso, & condemnato, & condemnari poterit. lio Fel. in nullus. de excep. quod intelligit Careri. in pract. crim. in prin. num. 117. in fi. nisi reuertatur, quia reuerlo,

Questiones Criminales

reuerſo, ut ſyndiceſ opus ſunt probationes in cōtrarium. Et
quomodo probetur barattaria. tradit Franc. Marcus. in deci
ſio. parla. Delphi. 683. lib. 1. Et barattaria probat iuramento
corrūpentis. ſin Gram. in voto xj. & cxxx. & Carr. ubi ſupra.
num. 162. & in §. homicidij, ſub. nū. 91. 92. & 93. & Rom. in ſin
gu. 328. & Matthesi. in ſing. 84. & Caſſan. in conſue. Burgun.
fol. 60. in 18. caſu. ubi etiam ponit plures alios caſus, in quib.
ſtatur probationi per iurm. & tradit Plotus, in l. ſi quādo; C.
vnde ui. & Monteleo. in prac. arbi. par. 1. pag. 48. & Boſſi. in
prac. crim. tit. de officialibus corruptis pecunia, & iniuſte iu
dicantibus. Et omnino uide etiam Aſinium. in §. & poenæ pe
cuniariæ. ſub num. 44. & ſeq. ff. de religioſis & ſumptibus fu
ne. & Roſſi. in libellis. ſuper titu. de cond. ob turpē cauſam,
col. 1. in ſi. & Vitali. in tract. maleſi. in proce. ſub nu. 9. & Ne
uita. in ſylua. lib. 5. pag. 557. & num. 94. pag. 533. ubi plenē,
& quomodo probetur, & quæ ſit barattaria? uide per Por
tium in conſi. 94. 95. & 96. & Paſethum. in conſi. 191. & 192.
ubi pulcherrimē. uide etiam Marſi. in prac. cri. in §. ſi. & Alb.
in l. ſolere. §. quantū. ff. de offi. proconf. ubi & ceteri agūt de
hoc. & per Alber. in l. plebiſcito. ff. de offi. præſi. & Aſſi. in tra
cta. de iure prothomiſ. in §. v. uer. tertio uoto. & uide Egen
dorphum in dialectica legali, pag. 150. & c. & ſi quæſtiones.
de ſymonia & an poſſint officiales recipere eſculenta, & po
culenta? reſponde, ut Paſethus. ubi ſupra. & Paris de Put. in
tract. ſynd. in §. eſculenta, & in §. an finito, & §. conſiliarij. ubi
etiam reſert quoddam ruſticorum dictum, quod Xenium in
trat per portam iudicis, & diabolus exit per fenestram. uide
Pau. in tract. de offi. & poteſt. capituli ſede uacante. q. x. nu.
24. & ſequen. tomo. 2. pag. 372. & omnino etiam uide Vaſ
quium in tract. de ſucceſſionibus, lib. 3. primi libri. §. 28. nu.
63. & ſeq. pag. 80. Pone quidam inculpabatur de homicidio,
& re uera non erat culpabilis, cum eſſet in carcere, iudex iuit
ad eum, & dixit, q̄ erat in eius poteſtate decapitare, ſed ſi
daret ſibi centum florenos ipſum liberaret, & ita factum eſt.
iſte

iste postea uult repetere istos centum florenos. an poterit? & videtur, quod sic. Albe. in l. continet. ff. quod metus causa. vide Cagnolum. in l. quod cuiq; præstatur. ff. de regu. iur. ubi dicit, quod quædam sunt, quæ petere non debemus, oblata autem accipere possumus, quod probat, & allegat Cicero. in 2. officiorum. ubi uult respuentem munera esse optimum publicarum rerum administratorē. vide gl. in pragma. titu. de elec. pagi. 49. & Boeri. in decis. 153. Et nō. quod confessio in crimine etiam barattarię nō nocet alteri. fm Bal. in cōs. 49. in 1. vol. Et nō. quod iudex, qui post sententiam accipit pecuniam, non tenetur de barattaria, & eius sententia lata valet. fm Anch. in cōsi. 202. in prin. Bal. in cōsi. 490. incip. proponitur. & 353. in. 5. Marfil. in. l. lege Cornelia. in. 1. col. ff. ad. l. Cornel. de siccā. & in singu. 190. incip. iudices. & Ripā. in tracta. de peste. fol. 80. nu. 160. allegat Geminia. in c. statutum. §. insuper. de rescip. in vj. Couarr. Vari. lectio. parte. 2. §. 3. per totum. fol. 70. & seq. vide omnino. Arno. in dialōgo. 46. Marti. Lauden. in trac. de officia. dominorum. q. 81. & Fely. in c. tua nos. nu. 5. de symo. Anchara. in cōsi. 286. incip. de titulis criminum. in. 6. col. Et non uidetur barattaria, si quis palam iudici dedit pecuniam, qui nolebat facere iustitiā, nisi perciperet pecuniā fm. Soz. i fall. reg. 37. i uer. 4. barattaria. vide Cottā. in trac. rerū memora. ver. iudicibus expeditionē pro testatibus. & Schalā. de cōsi. sapiētis. lib. 4. cap. xi.

Stante statuto, quod domus, in qua barattaria sit, funditus debeat discargari. Si domus fuerit pensionata à domino alicui inquilino, qui teneat barattariam contra statutum. Talis domus nō discargabitur, sed inquilinus puniet fm. Ange. in auth. de ecclesiasti. titulis. §. si quis in sua. per illū tex. & allegat. tex. concor. in l. 1. C. de falsa moneta.

Bastardi.

AN bastardi dicantur de domo paterna in statutis poenalibus? responde, ut per Bal. in l. si. C. de uer. & rerum si.

gni. ubi & Bar. Tenet tñ Bal. ibi, quòd non nam strictè & propriè sumpti non dicuntur. de domo, uel calata. Nisi aliud suadeat communis usus loquendi, uel aliqua argueretur coniectura. ex mente statuentium. & ita fuit consultum in D. Lucio de Petra mala. & idem cèset in nepotibus. vide etiam ibi per apostillan. & Bal. in l. ius civile. colum. 2. ff. de iustia & iur. & in l. quòd uerò. in. fin. ff. de legibus. & in l. filium ff. de ijs, qui sunt sui. & c. Alberi. in qq. ad statutu. q. 61. & Bal. in qq. ad statutu. uer. isto. & uer. filius. nu. 11. & Barba. in cons. 41. in 4. Tiraquell. de iure primi geniorum. & Cassanè. in cò sue. Burgun. fol. 285. ubi etiam ponit laudes bastardi. & vide Plotum. in l. si quando. sub. nu. 81. C. unde ui. & Reuerendissimum Cardinal. Paleotum. in tractatu de Nothis spurijsq; filijs. ubi ponit cathalogum spurioru. qui fuerunt summi uiri.

De Blasphemo.

STATUTUM punit blasphemū. quidam dixit male ne sis Iddio. Al dispetto d'Iddio. an sit blasphemus. & quomodo puniatur? respon. Bal. quòd non punitur pœna statuti, ex communi usu loquendi. quia illa sunt porius uerba iniuriosa, & contumeliosa, quàm blasphemia, & imaledictiones. Contumelia. n. ex communi usu loquendi, blasphemia, aut imaledictio nuncupatur. & potissimum ex communi usu loquendi in patria Perusina, in talibus sceleratis hominibus. s. in Soz. in consi. 119. in 4. vol. vide omnino Menochi. de arbitrio iudicis. casu. 375. & casu. 376. & de blasphemo tradit Grammati. in decis. Neapoli. 50. & Lud. Montal. in tract. de reprobatione sententiæ Pilati. in prin. ubi fusissimè. & ibi de ijs, qui percutiunt imagines sanctorum. uide Menoc. in dicto casu. 376. & de ijs. qui data opera imaginem summi pontificis deturpant, vide Bømbinum in q. 7. ubi dicit. quod si est cōsecrata pontifici, uel supremo principi, tenetur lege Iulia maiestatis. quæ est pœna mortis. Titulis. ff. & C. eo. tit. secus, si non est consecrata. l. non contrahit. ff. eo. tit. & fusius de blasphe-

blasphemo, tractat Plotus. in l. si quando. sub nu. 803. & 876. C. in ui. & Zas. in consi. 19. in 1. pag. 318. in fi. & Moteleo. in prac. arbi. in 4. parte. ubi de eo signanter loquitur. Bossi. in prac. cri. tit. de inquisitione. ubi de eo agit. & Arno. in commēta. 17. & 34. ubi etiam dicit, quod licet in exceptis criminibus testium reprobatio non admittatur, idem est dicendum in blasphemia & sodomia. quæ nam sit blasphemia? & quæ maledictio? ponit Cataldi. in tracta. syndica. sub num. 104. & seq. ubi dicit, quod blasphemia est omne id sinistrum, quod alicui optatur in futurum. maledictio autem est de præteritis. Duenyas. in regu. 290. in secunda amplia, & plura de blasphemo. tradit Cass. in consi. 1. & Didacus. Variarum lect. c. x. nu. 3. in 2. & Aff. super constit. regni. lib. 3. in rub. de blasphemantibus. uide Iul. Clar. in §. blasphemia in suo lib. cri. Et not. quod iurans per mēbra Dei, tanquam Deum blasphemans debet puniri ex statuto. fm Bar. in auri. vt nō Luxurie, cōtra natū. Et lingua blasphemī debet amputari, nō digitus, uel manus. fm Arno. i epitoma. 54. & de blasphemia ad satuitatē usq. tradit Boerius in decimo. 301. & not. quod iure canonico pecuniaria poena statuitur soluenda domino temporali contra blasphemos. c. ij. extra. de maledi. & Butr. in d. c. ij. Huiusmodi maledicta, si ex temeritate, aut ebrietate, & sine deliberatione proferentur, excusari posse, dicitur. ij. q. 3 §. notandum. & in l. 1. C. si quis imperato. maledixe. & inspicendum est in prædictis id, quod consuetum est heri in similibus delictis. ut dicit glo. magna. in l. quid ergo. §. poena grauior. & ibi Bar. in col. 1. uers. quero. ff. de ijs, qui not. infamia & uide Zasium in consi. 19. ad fi.

Bona publicari.

BONA damnatorum ad mortem num publicantur ex forma statutorum? responde, ut per Cor. in consi. 42. in 1. Bal. in l. si is qui. C. qui. testa. fac. poss. ubi fusius. tradit plura etiam Cassine. in consue. Burgun. §. v. pag. 57. uer. sed ad-

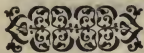
ue pro complemento.nu.133.

Dicit statutum.quòd bona homicide illi auferri debeant,
& pro parte filijs seruari.An filij ex arte, quam ipsi. exercent
tenentur patrem alere? respon.Bal.quòd sic.in auth.de bo-
nis damna.C.de sententiam passis. Secus ex bonis, quæ sibi
ex statuto seruantur. quia quis non debet ali ex bonis sibi
ablatis propter delictum.cap.1.§.si omnem.de pace tenen.in
usibus feudo.

Bona damnati ad mortem ex forma statuti debent publi-
cari.An uenient publicanda indumenta, corrigia, an nulus,
uel similia? respon.Roma.in singu. 542.quòd non.quia ista
debent esse officialis iudicantis, qui pecuniam redigendam
ex dictis rebus conuertet in necessitatem sui officij.l.diuus.
ff.de bonis damnatorum.dum loquitur de panniculo.

Bona debent publicari ex statuto à die commissi delicti.
intelligitur,ubi uerè & non si à per contumaciam esset deli-
ctum.& de eo constaret. fm Stepha.de Federi.in tract.de in-
terpræta.iur.parte.1.sub.nu.4.

Vult statutum,quòd bona sint obligata pro maleficio,&
pro certis maleficijs imponitur poena pecuniaria. an bannū
hoc casu poterit exequi in bonis? responde, quòd aut bona
detinebantur per tertium ante bannum, & tunc in illis non
poterit fieri executio.si uerò post bannum, & tunc poterit in
illis executio fieri. ita Nellus.in tracta.bannitorum.q.13.pri-
mæ partis.primi temporis.

CAPTIVS.

STATUTUM. Quempiam in domo capi non pos-
se. an licitè in taberna, vel apotheca capi poterit?
respon. Paul. de Cast. posse. in consi. incip. viso pū
cto. sub. nu. 43. & Corn. in consi. 203. in prin. docti
in l. pleriq; ff. de in ius uocan. Sed an poterit capi in apothe-
ca, sita in domo habitationis? respon. Saly. quòd sic. & Corn.
in consi. 203. in. princ. & no. 9. iudex, qui indebitè facit cape-
re innocentē, debet puniri. fin Rol. à Valle. in consil. 17. in 3.
vol. vbi plura de captura dicit, & tenetur iudex actione iniu-
riarum, qui facit in carcerem poni, & capi aliquē indebitè se-
cundū Rol. à Valle. in consil. 18. nu. 6. in. 3. vol. vbi & alia no-
tatu. digna ponit.

Capitula plura.

SI statutum habet plura capitula; etiam poenalia, dictum
in vno eorū censetur repetitum in alio. fin. Aret. insti. ad
laquil. §. capite tertio. sub nu. 2. plura Tiraquellus. in suo tra-
ctatu de legibus connubia. in glo. 7. in. l. ult. sub. nu. 65.

Carcer.

CARCERANDVS est reus. quotiens statutū punit in de-
cē & subrogat poenā corporis, quia est causa capitalis.
Sed si quis vult Carcerem euitare, soluat fisco decem, pendē-
te causa. sub conditione scilicet. quòd si contingat eum con-
demnari, ex nunc pro ut ex tunc, vult dicta decem transire in
solutū. fin. Ang. & Imolā. in l. sub cōditione. per illum tex. ff.
de solu. & Fely. in c. inter cōteras. de rescrip. & in. c. cū te. de
re iudica. vide Menochium. in trac. de arbitrio iudicis. casu
301. 302. & 303. 304. & 305. Et carcer, secundum Signoro. in
consi. 97. sub. num. 21. est locus malæ mansionis, clausuris cir-
cundatus, tenebrosus, & publica auctoritate constituendus.
ita Tirāq. in suo trac. de poenis tēperādīs causa. 40. & 41. vide
Cicero. in Catilinam. vbi dicit, esse carcerem uiuicem ne-
fariorum

fariorum, ac manifestorum scelerum, ut maiores nostri uoluerunt, & in oratione in Verrem, lib. 7. Carcer ille, qui est à crudelissimo tyranno Dyonisio factus Syracusis, quæ Latumix vocantur. Et not. quòd triplex est carcer, secundum Bal. in auth. si captiui, C. de episc. & cler. nu. 1. & addit aliàs species carceris. Et carceres sunt loca sacra, quæ sunt publicè dedicata. nam sanctum est, quòd ab iniuria hominum defensum, atque munitum est. l. sacra. ff. de rerum diuisione, & l. sanctum. & ait Cuma. in consi. 106. Et no. 9. carcer est piudiciũ irreparabile, ut dicit Bal. in l. 1. C. de in integr. restit. postulan. & Cassaneus in consuet. Burgun. pag. 18. num. 66. & fol. 54. nu. 116. uide omnino Curtium in lib. de statu coniecturali li. 2. c. 9. Et not. quòd grauior est poena carceris, quàm si quis tota die foderet in agro. ut ait Preposi. in c. super eo. 2. in 3. no. de appella. & uide omnino Neu. in consi. 60. sub nu. 8. Quando autem liceat de càrcere aufugere, uide Couarru. in tract. Variarum lectio. li. b. 1. cap. 2. nu. 7. Et si quis die solemni fuit dimissus, ut iret ad audiendum missam, cum iuramento de redeũdo si iniuste detinebatur, non tenetur redire. ut hñ in decisi. Parlamenti Delphi. per Franc. Mar. 771. num. 3. lib. 2. Et not. quòd efficitur irrègularis, qui aliquem includit in càrcerẽ. ita arctum, & asperum, ut carceratus nõ uiuat ultra sex, uel octo menses, nam ille dicitur homicida, & hæc poena est magis afflictiua, quàm si poneretur in patibulo, ut docet Archiepiscopus Floren. in eius summa, lib. 3. tit. de irrègularitate propter homicidium, uel muti. §. si ad si. & de carcere, & carcerato, uide Marfil. in pract. crim. in §. attingam, ubi ponit plures quæstiones, & de contractibus càrceratorum, & uide omnino Tiraquellum in trac. de poenis tèperandis, causa 41. & Bossum in prac. crim. titu. de captura, & seq. titu. ubi dicit plura de captura. Et not. quòd nobilis non uenit carcerandus, sed debet ei assignari locus aliquis pro carcere, puta palatiũ, domus, uel tota ciuitas, & erit satisfactum statuto. ita dicit Ias. in l. admonendi in repet. nu. 85. co. l. 85. ad fin. ff. de

de iureiur. & Gram. in decis. Neapoli. 14. Item not. quod re-
pertus in carcere pro maleficio, in die venetis sancti, non de-
bet excarcerari, si semel fuit excarceratus. l. nemo. C. de epi-
sco. audientia. Idem si esset in carcere pro crimine falsitatis.
l. Lucius in ff. ad Turpilia. Bar. in l. licitatio. §. quod illicite.
ff. de publ. in prin. Bar. in l. 3. §. prætor. ff. de damno infec. ubi
dicit de eo, qui debebat offerri ex statuto in festo S. Hercula-
ni. Quando quis in carcere possit recommendari. ponit Clau-
dius in regula criminali. 156. Et no. quod de consuetudine
carcerati solent procuratores constituere, satisdare, & alios
contractus facere. & ita continuè in practica seruari, notatur
per Alberi. in l. qui incarcerationem. ff. quod metus causa. vide Lu-
lium Clarum in prac. crimi. q. 46. uer. plerunq; & Neuiza. in
confi. 56. & Claud. in reg. cri. 142. Et no. quod præsumitur car-
ceratus, si aufugiat, fugisse culpa custodis ut dicit. Areti. in
confi. 38. nu. 1. & ideo custos carceris debet esse diligens, &
tenere duos custodes ad obseruandum carcerem. idem Are-
ti. in conf. prædicto. Et ibi dicit, quod ferrum, uenenum, & si-
milis, non præsumitur, posse inferri in carcerem, nisi culpa cu-
stodis. uide Grammati. uoto. 29. ubi de custode carceris di-
cit plurimà. Guido Papæ in singu. 206. & quo pacto custos
carceris teneatur, si reus aufugit, docet Eckius in tracta. de
iure sistendi. cap. 27. qui tractatus est positus. inter. tractatus
diuersorum. Et nota q. custos carceris præsumitur in culpa,
si debitor incarcerationis aufugiat. & ideo tenetur soluere debi-
tū. fm Ias. in cōs. 27. in. 3. & Barb. in cōs. 76. in. 4. vol. vide Boe-
ri. in decis. 217. & Plot. in l. si quando. num. 586. C. unde ui.
& Anch. in confi. 340. ad fi. ubi idē dicit de commentariense,
qui fecit fugere debitorem, quod tenetur resarcire damnum
creditori. Et si duo sint carceris custodes, & unus aufugit cū
carcerato, alter nō tenetur. fm Frac. Cremé. in sing. 99. & Mil-
le. in prac. crimi. fol. 64. in glo. uer. adduci in carcerem, & Pa-
ris de Puteo, in tract. syndic. §. an si plures carcerati. tom. 14.
fol. 95. col. 4. Et uide omnino Ang. de Aret. inter confi. crim.
diuersorum

diuerforum per Zilettū in consi. 73 tomo. 1. & uide Iul. Clar. in pract. crim. q. 21. & Monteleo. in pract. arbi. fol. 397. nu. 13. & seq. Viui. in tract. communium opin. uerbo fugiēs, & uer. fuga. & no. quod illud, quod dicitur, quod si accusatus fugiat de carcere, potest condemnari tanquam confessus, habet locum, si aufugerit de carcere clauso. secus si de aperto, ut de aperto, ut de sala, palatio, &c. ubi iudex precepit stare, quia sic, in culpa nō sūt custodes ita. Soz. in fallen. 262. regul. Fal- lent. 3. Et no. q. frangens carceres punitur poena capitis. ita Cumanus, in consi. 106. & uide infra. in uer. custos.

Statutum dicit, quod omnes condemnati pro maleficio, soluta certa quantitate, possint redire. An comprehenduntur carcerati? respon. ut per Ias. in l. si is, qui pro emptore, num. 325. ff. de usucapio. Et not. quod si quis iniuste capiatur, po- test legitimè resistere, etiam cum armis. l. prohibitum. C. de iure fisci, lib. x. Neuiz. in consi. 52. nu. 11. & in consi. 61. nu. 37.

Caro.

STATUTUM prohibet uendi carnes, pelles, aut coria in platea, aliquis tenet ea super banco. an possit respō. Bar. q. non. in l. qui sella. ff. de serui. rustic. prædio.

Cassato statuto.

IVDIX in ipso statim officij ingressu iurat seruare statuta. Pone cassatur statutum, uel abrogatur, an liberetur? resp. quod sic. ut no. in c. 1. de his, quæ hnt à maio. par. capituli. ubi Abb. & in c. constitutus. ubi not. de Rescrip. Abb. in c. di lecto. in prin. col. 4. in uer. sed aduerte. de præben. Pau. in cle. 1. de regula. ubi & alij. secus si iurat seruare contenta in statu to. Doctores. n. faciunt differentiam, Vtrum iuretur obserua- tiā legis, uel obseruantia eorum, quæ in lege continentur. Et no. quod licet summus pontifex, imperator, uel alius prin- ceps cassaret statuta, nunquam intelligitur, per hoc cassa- re statuta iuramento firmata. ita tenet Ang. in l. 1. §. quæ one rande.

randæ. ff. quarum rerum actio non deetur. Afflic. in decis. Neapol. 5. ad fin.

Causa criminalis.

CAUSA criminalis, quæ nam dicatur in terminis statutorum, ponit Maran. in pract. iudi. in 4. parte. sub. nu. 24. cum seq. & ponit Bôssi. in prac. crim. tit. quomodo procedatur per exceptionem. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 1. in prin.

Cecus.

STATUTUM volens aliquem fieri cecum, vel excecari. Non habet locum in iam excecato. Quia cecus non potest amplius fieri cecus. & oculus, qui non uidet, oculus non dicitur, nisi æquiuocè pro ut oculus pictus. secundum Aristotelem. Vnde si cecus committeret delictum, pœna statuti deberet commutari in aliam. l. 2. vbi Faber. in breuiario. C. vt intra certum tempus questio. crim. termi. & Euerar. in centuria legali. in loco à priuatione ad habitum.

Cessio.

STATUTUM dicens. si quis cesserit actionem nobili, puniatur intelligi debet de cessione ritè facta. ita Bar. in l. non putauerit. §. non quæuis. ff. de bono. poss. contra tabu. uer. vñ. Et dicit Bal. q. si officialis tenetur ex forma statuti recipere oēs accusationes, intelligitur de ritè institutis. vide per apostillan. ad Bar. in. d. §. non quæuis. & Cassane. in cons. Burgun. fol. 174. ad fi. Item si statutum dicat. Si quis cesserit iura magnati, puniatur in decem. Quamuis de iure cessio non teneat, si tamen prima fronte habeat figuram cessionis, puniatur in decem. l. si quis legatum. ff. de Falsis. & Bal. in l. quid ergo. §. cum autem. in 2. lectura. ff. de ijs, qui no. infamia.

Cetus.

AD statutum, quòd loquitur, de cету, turba, multitudine, & populo. uide remissiue per Carrè. in trac. cri. in princ. nu. 104.

STANTE statuto. quòd de cicatrice non possit ferri sententia, sine relatione medicorum abhibendorum, si crimē est notorium, & patet cicatricem remansuram, ualebit sententia, etiam si non sint medici abhibiti. & absq; eorum relatione. ita dicunt. Bal. Paul. de Cast. & doct. in l. 1. C. ut, quæ de sunt aduoca. & Ange. in l. 4. in princ. C. de damno infec. Limita tamen hoc. ut p Alex. in d. l. 1. nisi statutum expressē annullaret sententiam latam, omissa relatione. per dicta Bal. in l. 1. ff. de lib. & posth. vide Bal. in qq. ad statu. in uer. cicatrix.

Si ex forma statuti, cicatrix sit punibilis. intelligitur, si cicatrix est deformans. secundum Floria. in l. quæ de hac. ff. si quadru. paup. fecisse dicatur. & in l. si. ff. de ijs, qui deiece. vel effu. Et no. quòd duplex est cicatrix. occulta, & euident, & periculosa. & tunc dicitur remanere cicatrix, quando primus locus remanet deformis. ita Ange. in l. locum. §. ex co. ff. de usufruc. & quotiens statutum meminit de cicatrice deformante, non habet locum, ubi non intentetur qualitas deformationis. secundum eundem Floria. in l. item Mela. §. si plures. ff. ad l. Aquil. & in d. l. si. refert Alexand. in l. de nunciass. §. quid tamen. ff. de adulte. uide Bar. in tract. de cicatrice. Et no. quòd deformatus ab aliquo irrationale animali, nō agit contra dominum ad deformitatem. Sed tantū ad expensas uulneris, & operas amissas. secundum Roma. in cōfi. 278. Item no. q. denūciatio facta per medicū, qui dicat, esse aliquē infirmum, uel ex uulnere remansuram cicatricem, nunquam aliquid operatur. nisi præcedat diligens iudicis inquisitio. & ideo sit cautus assessor, quòd in actis faciat registrari, qualiter iudex ipse diligenter examinauit, utrum esse remansura cicatrix, & post diligentem examinationem huiusmodi, medicus hoc retulit. aliās nō ualet. fm Bar. & ibi Apostill. in l. se mel. C. de re mili. lib. xij. Hoc tamen intelligit Corsetus. in sing. uer. medicus. quando merum factum pendet à potestate ip-

te ipsius iudicis. secus si à potestate partium. quia partes eligunt, si concordant. De medici autem, & chirurgi renuntiatione. vulgo visum, & repertum. tradit Milleus. in prac. crimi. & Nouellus in tracta. ad defensam. & Afflic. in decis. Neapoli. prima. sub nu. 3. Et cicatrix est quædam scissura apparet in exteriori parte cutis. ut ait Bal. in l. si q. s. C. de pœnis. & in q̃stionibus ad stat. ver. cicatrix. q̃ cōfirmat Catald. i. trat. syn dica. sub nu. 79. & Nellus in tractatu bannitorum. in 2. parte. 2. temporis. Et standum est etiam medico iudeo super cicatrice. fm Bal. in cons. incip. in xp̃i nomine amē. de quo Berta chi. in reperto. in verbo Iudeus. & an statutum de cicatrice euidenti, habeat locum in percussione facta in capite, cum maxima grauitate tractat. Bal. in consi. 432. nu. 1. in 5. parte. Condemnatus fuit aliquis de vulnere tantū, non adiecto in sententia de cicatrice, & statutum imponit pro cicatrice pœnam maiorem, an iterum reus possit accusari, vel inquiri, vt in duplo teneatur, ratione qualitatis omisæ in prima accusatione, uel inquisitione? videtur dicēdū, q̃ nō. p. l. centū Cap. p̃tē. ff. de eo, qd̃ certo loco. vide. Bar. in l. senatus. ff. de accusa, & Paul. de Cast. in l. si ut certo. §. si. sub nu. 25. ff. cōmodati.

Citatio.

ST A T U T U M dat normā citandi in maleficijs. puta, quod ci stentur rei per cedula affixam in columna, uel platea. Pone, forensis deliquit in territorio. an sufficiat citare. secundum normam prædictam? respon. Bal. in quæstionibus ad statuta. ver. cicatrix, q̃ obseruātia est, ut sufficiat talis citatio. Quia quotiens quis est suspectus de fuga, non est opus, ut edictum ad illius perueniat notitiam.

Citatus ad torturam, qui non comparet, habetur pro confesso ex forma statutorum. & potest condemnari. ita dicit Firma. in reperto. in uerbo cita.

Si statuto cauetur quod citatus non comparens bāniatur, nec inde redire possit, nisi soluat condemnationem. si quis

fuerit citatus & cōdēnatus, & uult potius stare in bāno, q̄ sol
uere cōdēnationē; fiscus nō poterit exequi in bonis suis,
& eo mortuo; hāredes ipsius nō poterunt iniquitari. ut ait
la ffredus. indecif. 93.

Cito.

STATUTUM, quod dicit, cito decapitetur bānitus. Intelli-
getur, quod decapitetur intra triginta dies. I. si uindicari.
C. de poenis. & ibi doctores.

Ciuis.

AN ciui nouello ita parcat, sicut forensi, si quid facit
contra statutum ciuitatis. respondet Roma. in lingu. 73.
quod sic & Ball. in l. data opera. ff. qui accus. non possunt. per
tex. in l. qui cum uno. in fi. ff. de re mili. & est consimilis tex.
in l. qui cōmēatus. ad fi. co. tit. Et nō. q̄ in statutis, ciuiū appel-
latione, non ueniunt comitatenses, incolæ, seu habitatores il-
lius ciuitatis tantū. ut ait Bursarius. in consi. 55. nu. 5. quia sunt
odiosa statuta, & idē restringenda.
Stante statuto. quod si forensis percutiat ciuem, puniatur
in quadruplum. pone, quidam fuit inquisitus, qui excusans se
confessus fuit, in loco, & tempore, in inquisitione contentis,
percuississe talē, & reliqua in inquisitione cōtenta negauit. an
stante dicta confessione, debeat puniri ex statuto in quadru-
plum? respon. Bar. quod non. in consi. 30. in 2. quia non fuit
probatum, quod percussus esset ciuis. & quæ requirantur ad
probandum quem esse cinem? ibi tradit Bar. igitur, si testes
dicērent, quod uiderunt Martinum percutere, non probant
contenta in inquisitione. scilicet, quo ad, illud quod sit ciuis.
ita dicit Bal. in ad. ad Bar. in trac. circa materiam testiū. sub
nu. 9. pag. 18.

Clausula.

CLAUSULA statuti subsequens per præcedentia decla-
ratur. ita dicit Iac. de Arc. in trac. de bānitis, in prin. sub
nu. 40.

nu. 40. Statuta poenalia, quamuis simpliciter loquantur. debent intelligi cū doli clausula. secundū Bal. in l. illud. ff. quod quisque iuris. ubi Paulus sumit tale argumentum.

Clausula una statuti aliam declarat. l. utrum. ff. de peti. her. & ibi no. Bal. & Ange. & Bal. in c. secundo requiris. in ultima. col. extra de appella. ubi dicit, quod una clausula interpretatur aliam.

Ubiq; in eadem dispositione. inferuntur plura capitula, seu negocia separata, clausula in medio eorum posita, nō refertur ad omnia in ipsa dispositione expressa, sed solum ad præcedentia. ita notat Perusinus ad statuta. in cap. inquisitioni. de appella. in. 2. no.

Clericus primæ tonsuræ.

SI dicat statutum. quod contra reum criminis possit procedere, & inquiri, & aliquam pati iatur poenam criminis, nō habet locum in clerico primæ tonsuræ. ita Marf. in consi. 67. in prin. sub. num. 58. cum seq. Sed hodie per consilium. clerici primæ tonsuræ, qui non incedunt in habitu, non gaudent priuilegijs clericorum. ut refert Viuius. in trac. communim op. uer. Clericus. quomodo autem Clericus puniatur, qui non incedit in habitu? tradit Menochius. in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 392.

Cognoscere.

STATUTVM dans annum officiali, intra quem possit cognoscere de maleficio, intelligitur de his, quæ clara sunt. ita Bar. in l. unica. C. de strato. lib. xij.

Quomodo autem intelligatur statutum. ut non possit cognosci de maleficijs commissis à sex mensibus retro? Vide per Bar. & docto. in l. cum qui §. in popularibus. circa medi. ff. de iureiur.

Statutum dictans de maleficio non posse cognosci. debet intelligi, nec ciuilitè, nec criminaliter. nisi statutum aliter se limitaret. secundū Bal. in l. si pro fure. §. si. ff. de condi. forti.

Statu-

Quæstiones Criminales

Statutū, qđ disponit de maleficijs cognosci nō posse post sex menses intelligi dēt, siue maleficium erat manifestū, siue occultum; quia non à die, quō scitur, sed à die delicti, tempus est connumerandum. secundū Bal. in l. optimam. C. de lo. per illum tex. & l. si. ff. si familia, furtum fecisse dicatur.

Statutum dicit, quod post certū tempus, non possit probari, de debito, nec de alio delicto cognosci. Dic, quod isto casu confessio utiq; excluditur. in tantum; quod si quis post tale tempus determinatum à statuto confiteatur delictum, non poterit propter hoc condemnari. quia obstat statuti præscrip. tenet ita Bal. in l. genero. ff. de ijs, qui no. infa. Et licet Baldi dictum sit à quā plurib. reprobatur, defenditur tamē à Decio. in rub. de proba. sub nu. 10. uers. ultimo supra dicta conclusio. vbi attestatur, quod plures doctores fuerunt huius sententia.

Statutum dicit, quod de maleficio nō possit cognosci post mensem, an poterit agi conditione furtiua? respon. Bal. in l. si pro fure. ff. de condi. furti. quod non.

Stante itatuto, quod nō possit cognosci de maleficio à sex mensibus retro. Si quis mihi furatus est, iam est annus rem aliquam, & quotidie eam contractat, possum nihilominus contra eum procedere. ut dicit Bal. in l. eum, qui. in §. in popularibus ubi etiam Alex. col. si. qui refert Bal. ff. de iureiu.

Cognoscere idest vitare.

QUIDAM intrauit domum cuiusdā foeminae, & tentauit omnibus modis eam cognoscere. fuit in iudicium citatus, & omnia confessus est, probauit tamē eā esse uilis conditionis, in honestam, & à pluribus alijs subagitatam, & consueuerunt multi eam cognoscere. an ideo euitabit statuti poenam? respon. Alberi. in quæstionibus ad statu. q. 52. in 3. parte. quod si isthæc mulier consueuerat quæstum sui corporis facere, Violator nō debet pati poenā statuti. quæ uerō dicitur facere quæstum sui corporis, tradunt docto. in l. palam.

per

per illum tex. ff. de ritu nup. & l. uerum. ff. de furtis. & not. in l. ea, quæ. C. de adulter. & Gandy. in tractatu maleficiorum. titulo. de aliquibus. qq. quæ commo. non adap. uer. item ponē. q. quæ fuit Mutinæ. & Deci. in l. inuitus nemo cogitur. ubi etiam alij. ff. de regu. iur. ubi dicit de meretrice in lupanari, quæ etiam inuita sui copiam facere cogi potest. de qua re irridet Purpura. in l. rogasti. ff. si cert. peta. pro ut eum refert dominus & præceptor meus d. Alcia. in d. l. rogasti. vide Paris. de Puteo. in tract. syndica. in §. adulteriū. nu. 3. & de coitu dānato. tradit Bossius ipso eo. titulo. in prac. cri. & Plotus. in l. si quando. nu. 44. C. unde ui. ubi ponit plures limitationes. Et nota. quod si uir, cognoscit mulierem per uolentiam, quæ non sit meretrix, nunquam transit impunitus. & si adsit consensus ex parte fœminæ, quæ uirgo sit, uel uidua, est si uirum, quando est honesta. quando non, non debet puniri. & si est concubina, non punitur cōcubinarius. vide omnino Bal. in cōl. 381. per totū. ubi bene dicit. Et vide in foro cōsciēt. Archiepiscopū florenti. in eius summa. parte. secunda tit. de stupro. §. i. ca. 6. & ibi tractat de incestu, raptu, & ceteris. & uide Iulium Clarum. in §. adulterium. in §. incestus, & in §. stuprum. in practica sua criminali. & vide omnino etiam Bal. in consil. 380. ubi ponit inquisitionis formam super cognoscente filiam cuiusdam. & vide Parisi. in consil. 160. in. 4. vol. ubi bene omnia hæc pertractantur.

2 Statutum, quod punit cognoscentem mulierem nuptam, habet locum in cōgoscen-
te monialem. ita dicit quidam dominus Dyonisius. in consil. xx. incip. & si doctrina. cecum illum in-
minet. de quo Maria. in c. qualiter & quando. 2. q. 8. articu-
pen. quos refert Fely. in c. non satis. de symonia. & Fely. in c. ecclesie. S. M. de constitu. col. 31. Bal. in c. causam matrimo-
nij. in 5. col. de prob. & Ferras. in cantela. 9. & Albe. in auth. in-
gressi. num. 23. C. de sacrosan. eccle. dicit, quod iuuenis qui-
dam finxit se mulierem, & intrauit monasterium monialiū
ut monialem cognosceret, & corrumpere. quamobrem cō-
pellendus

Quæstiones Criminales

pellendus est ingredi religionem Monachorum. vide Car-
reri. in pract. crim. in §. circa. sub nu. 275. fol. 122. & Gramm.
in voto. 17. col. 2. si quis tamen cognosceret monialē, nesciēs,
esse monialē, nō punitur tanquā de stupro monialis. ut dicit
Bal. super feu. tit. quib. mo. feu. amit. fol. 45. quomodo punia-
tur. qui minorem. xij. annis deflorauit? ponit Bal. in l. si quis.
nō dicam rapere. in fi. C. de episco. & cleri. ubi dicit. quōd
si ipse haberet talem præmanibus decapitari faceret. uide ta-
men Guido Pap. q. 455. ubi dicit, quōd cognoscens carna-
liter puellam ætatis annorum decem, & nondum uiri poten-
tem, non debet capite puniri, sed humiliores debent in me-
tallum damnari, honestiores autem in insulam relegari, uel
in exilium mitti. si tamen talis puella raperetur, haberet locū
pœna capitis. ut ait Iul. Cla. in sua pract. crim. in: §. raptus.
ubi tradit plenē de hoc. quā pœnā aut incurrat uidua, uel
puella ob stuprum, ubi ageretur criminaliter. ponit Neuiza.
in sylua nuptiali. lib. 2. sub nu. 46. ubi dicit nullā de iure Ca-
nonico. quia præsumitur seducta. sed de iure ciuili, patitur
eam pœnam, quam si adulterium commisisset, & quā pœ-
nam patiatur adultera, ponit ibi, & in libro. 1. sub. num. 89. &
lib. 3. sub nu. 22. & Iulius Clarus. in. §. adulterium. & in §. stu-
prum. in prac. cri. & vide Paul. Girlan. in tract. de pœnis om-
nifariā coitus. in 2. q. sub nu. 17. & seq. qui. n. stuprasset uir-
ginem non adhibita ui olim relegabatur, uim autem admit-
tens, capite puniebatur. secundum leges. institu. de publicis
iudicijs. §. 1. §. si autem. sed secundum canones, aut ducat,
aut excommunicetur. c. 2. de adulterijs. Vfus autem obseruat
hodiernus, q̄ aut ducat, aut dotet. vide Cassan. in consu. Bur-
gun. §. v. tit. de raptore.

Dicit statutum ciuitatis, si quis cognoscat mulierem mino-
ris conditionis, idest uilioris conditionis, exponi debet. l. 3.
in prin. ff. de testibus quæ nam autem dicatur esse uilis con-
ditionis, & uilis persona, relinquitur arbitrio iudicis, secun-
dum. Bal. in l. Gracchus. C. de adulte.

Coherens.

Coherens.

COHÆRENS dicitur vsq; ad centū milliaria. fm Bar. in tracta. de insulis. de quo Paul. de Cast. in l. de præcario. ff. ad. l. Rhodiam de iactu. sub. nu. 4. quòd no. pro statutis & plura Cassane. in consuetu. Burgun. vide. supra in ver. ad-hærentes.

Coitus punibilis.

STATVTVM quòd puniat coitum inter consanguineos, & coniunctas personas, vsq; ad quartum gradum. an habeat locum inter affines? respon. secundum Alex. in consi. 24. nu. 1. in. 2. vol. vide Bosli. quoque in prac. crimi. titulo. de coitu damnato.

Collecta.

STATVTVM dicit. quòd quilibet soluat collectam infra decem dies, sub pœna quanti pluris. secundum for mam. dicti statuti. potest utiq; exigi pœna quanti pluris contr nō soluentem infra decem dies, quanuis nullum statutum repe- riat. ita Alex. in l. admonēdi. col. 3. sub. nu. 3. ff. de iureiuran.

Committo.

STATVTVM, quòd vitur uerbo committo, puta, si dicat. si quis commiserit homicidium puniatur tali pœna. Dic, quòd ex propria significato compræhendit mādantem, & fa- cientem. Corsetus ita docet in singu. ver. committo. item & mediatorem. vnde dicit Geminia. in c. 1. de testibus lib. 6. p illum tex. in uer. committitur. notandum esse pro statutis im- ponentibus pœnam committentibus delictum, quòd uiden- tur includere, etiam mediatores. hoc refert & sequitur Strac- cha. in tracta. de Proxeneris. parte. 3. pag. 31.

Communis usus loquendi.

VERBA statutorum debent intelligi fm cōmunē vsum loquendi, ubi adest statutum. l. cum de Ianionis. §. Asi
D. Hippolyti Bona Cossæ. L. nam.

Quaestiones Criminales

nam. ff. de fundo instruc. nisi in uolumine statutorum dicetur, Verba statutorū debere intelligi nullo extrinseco addito, uel diminuto. quia tunc intelligerētur secundum interpretationem. Et sensus communis loquendi est quid extrinsecum. l. 1. ff. de fundo instruc. D. Anto. in prohemio Decreti. quod dicit non esse alibi. Roma. in singu. 419.

Communitas.

S T A T U T U M, quòd communitas teneatur pro malefactorē, quando non inuenitur malefactor. Dic, quòd si quis agat contra communitatem pro maleficio, habet necesse probare hanc negatiuam, quòd scilicet malefactor non inueniatur. secundum Corne. in consi. 123. col. 2. lib. 1. de quo Crauetta. in consi. 121. sub nu. 11. An autem, & quando communitas delinquere possit? & qua poena puniri? ponit Old. in titu. de iure & æquitate. cap. 14. & Corne. in consi. 224. nu. 4. uide Plotum in l. si quādo. C. unde ui & Hieronymū de Tortis. post cons. Butrij. Et no. quòd communitas non tenetur ex delicto officialis à se electi ex forma statutaria. fm Lud. in cōsi. 338. incip. in casu proposito. & Fel. in c. cū ordinē. sub nu. 6. de rescrip. Et formam statuti omnes consiliarij ad vnguē seruare debent. l. constitutionib. ff. ad municipal. & Bal. in l. Barbarius. col. 7. uer. ex prædictis. ff. de offi. presi. facit, quod inquit Ioan. Franc. in tracta. de offi. & potesta. capituli. sede uacante. q. x. partis principalis. sub nu. 22. sub tit. quando teneatur capitulum pro officiali.

Comparere:

S T A T U T U M dicat. Neminem comparere posse ad defensionem aliquam inquisiti, uel accusati. sed tantum ipse reus personaliter cōpareat. &c. pro ut extat statutum Ferras. Dic, quòd non excludit defensionem ex parte offensi. quin pars ob defensionem ipsius rei cōparere possit. fm Marli. in consi. 18. quòd consilium fecit pro Scipione eius filio. uide omnino Rolan. à Valle. in cōsi. 97. per totum. in. 3. uol. uide etiam

etiam Afini. inter consilia criminalia per Zilettum in consi.
108. per totum.

Conatus.

CONATUS in statutis nunquam punitur, nisi sequatur
delictū fin Dec. in l. 1. in fin. ff. qd quisq; iur. vbi fufius.
Fely. in tracta. de conatu. & in c. 1. de præfumptio. Tiraquel-
lus in tracta. de poenis temperandis cā. 37. & causa. 38. & Af-
flic. super cōstitu. regni. lib. 1. titu. de poena eius, qui cōtra ali-
quem arma extraxerit. & Iulium Clar. & vide in pract. crim.
§. fi. q. 92. & plenē tractat Syluanus. in cons. 43. in 1. vol.

Concordia.

CONCORDIA est permissa à statuto in criminalibus.
nunquid ex ea oritur exceptio non solum declinato-
ria, sed & peremptoria? respon. vt per Bal. in l. trāfigere. sub
nu. 6. C. de transac. De concordia, & pace tradit Bossius ple-
nē in prac. crimi. titu. de pace. & Cassane. in consuetu. Burgū.
§. vj. & in cons. 58. nu. 22. & Monteleo. in prac. arbi. vbi de cō-
positione agit. & Affl. super constitu. regni. qualiter iustitia-
rij. nu. 10. lib. 1. & Claud. in reg. cri. 122. nu. 14. 5. & 6. & vide
omnino etiam Bermondum. in trac. de publicis concubina-
rijs. super ver. compositione. fol. 288. vbi dicit posse has com-
positiones fieri. & fiunt quandoq; ex compositiones ex cau-
sis notis principum. ut per Iacobi. de. S. Georgio. in eius in-
uestitura. An istæ compositiones faciant iudicium, tractat
Blancus. in l. fi. nu. 306. ff. de quæstio. & Moronus. in trac. de
fide, treuga & pace. & Nouellus in practi. crimi. ad fi. ubi de
pace agit.

Si statutum prohibet concordiam in quibusdam casibus.
Si fiat concordia, iudex potest repellere accusatorem sus-
pectum propter suspectam collusionem, nec tenetur recipere te-
stes, quos offert. sed ipse iudex habet inquirere ueritatem p
quoscunq; testes, per quos sibi uidebitur. Et accusator potest
adiuari per testes ex officio sumptos. ita dicit. Bal. in l. tran-

Questiones Criminales

figere. sub nu. 14. C. de transac.

Statutum dicit, quod concordia fiat percussori. an poterit fieri mandanti. & an sit standum iuri communi? respon. ut per Bal. in l. transigere. in fi. C. de transac. ubi tenet contra Bar. quod sic. vide Bal. in l. si exprimendi. §. prator, ad fi. ff. ne quis cum, qui in ius uo. est ueximar.

Si ex forma statutaria de quolibet maleficio potest fieri concordia ei, qui deliquit, nisi de homicidio. an poterit fieri concordia ei, qui fieri fecit homicidium? respon. Bal. in l. si feruum. §. prator ait. ff. de acquir. hære. quod sibi uidetur, quod sic. quia proprie non est homicida, sed interpretatiue, quæ quidem interpretatio non potest excludi, & fieri ad excludendum statuti fauorem. qui fauor procedit ex generali capite ipsius statuti.

Condemnatus.

CONDEMNATUS in expensis, aut in alia re ex causis criminalibus: uigore statutorum, an potest detineri? responde ut Saly. in l. 1. C. quando prouocare non est necesse. Vbi dicit, quod stante statuto ferrariensi, quod victus in maleficijs semper debeat condemnari in expensis, & nihilominus habeatur pro condemnato. nempe, si potestas eum absoluit ab expensis, non ualeat absolutio. immo potest eum reuocare. & condemnare in expensis. ita dicit fuisse consultum Ferrariæ post uarias allegationes & ponit Fel. in c. inter monasterium col. fi. de sententia & re iudica.

Si quis uti conuexus pro aliquo delicto condemnatur in duobus locis, potest cogi soluere utraq; condemnationem. Bar. in l. sepulcri uiolati. in fin. ff. de sepulchro uiolato. quod dictum pro mirabili existimant apostillantes ibi. Vt scilicet quis de eodem delicto bis condemnari possit. quod notatum est ad statuta. Pone non creditur aliquem fuisse condemnatum ob tale uel tale delictum, nisi constet ex actis. & quoniam contra. de proba. Extende hoc, quamuis princeps hoc diceret.

fin

fm Cardi.in consi. 128.& Sozi. consi. 127.lib. 2.& Deci.in
côsi. 305.col. 2.ad fi.quod nota.pro statutis.

Condemnatus ex forma statuti ad eandem poenam, quā
& ius commune imponit, non fit infamis. fm Bal.in l. si ita. C.
de seruis fug. rei pub. manumissis. paulo post pri. & in l. etiam
col. 1. uer. item isti inquisitores. Vide tamen Nellum in tract.
bannitorum in 1. parte. 2. tempo. q. 49. & seq.

Condemnatus iure statutorio, an dicatur uerè condem-
natus, adeo, quòd in eo uendicet sibi locum statutum dicens
condemnatum posse impunè offendi? respon. vt per Corne-
in consi. 281. in 4.

Condénatus cõtumax ex forma statuti, nō est infamis. fm
Bar.in consi. incip. Ioannes nominatus de Diruto, nisi fuerit
sequuta corporalis poenæ executio. secundum Bar.in l. i. cū
fustium. in fi. ff. de infami. & l. non solum. §. si. eo. tit. & in l. nō
solum. §. si. uer. ultimo iste tex. facit. ff. de procura. uide etiā
Bar. in l. infamem. col. 2. uer. item quero. ff. de actio. & oblig.
& Bal. in l. 1. de confessis. & Bal. in addi. ad Specul. de senten-
tia. uer. an condénati. & Pa. de Cast. in cōsi. 196. & 59. & Bal.
tñ in l. 1. col. 10. uer. sed quid si dicit statutū. C. de hære. insti-
tuen. dicit non esse infamem, nisi infamia facti. uide Bal. in
rub. C. de fur. & in l. transigere. ulti. col. uer. facit ad statuta.
C. de transa. & no. in l. 1. C. de mo. mulctarum. & Doct. in l.
1. C. de ijs, qui nō. infā.

Statutum dicit. quod omnes condemnati pro maleficio
possint redire, soluendo certū quid communi. an si qui sunt
in carcere, & soluant possint redire? respon. Bal. quòd sic. in
addi. Specula. in tit. de obliga. & solutio. in rub.

Statutum, quod punit condemnatum, non uerificatur in
condemnato uigore fictę confessionis. ita Corn. in consi. 97.
in 4. & 37. in 1. & in consi. 159. eo. vol.

Statutum, quod loquitur, quòd condemnatus pro falsita-
te, incurrat aliquam poenam extrinsecam. non condemnatur
uigore statuti, volentis quòd contumax habeatur pro con-
fesso.

Questiones Criminales

fesso. ita Bal. in l. transigere. C. de transac. & Corne. in consil. 45. colum. fi. in 3.

Plures sunt condemnati ipso facto per sententiam statuti propter aliquod maleficium, an condemnatio inter eos diu datur? respon. vt per Bal. in l. 1. C. si plures una sententia fuerit. condemna. col. 1.

Statutum disponit. quod commoda condemnationū debeant esse dominorum iudicum pro certa parte. dic. quòd commodum erit iudicis à quo, licet fiat executio per iudicem ad quem. sic dicit Paris de Puteo. in tracta. syndica. in §. prouentus.

Statutum, loquens de condemnatis, habet locum, etiam in condemnatis ante statutū. fm Bar. in cōf. 84. nu. 2. in 1. vol.

Quid si latrunculator in proferendo sententiam in scriptis, usus fuerit his uerbis, condemnationes pro ferimus secundum formam statutorum, & eatenus, quatenus essent ultra, vel contra statutorum formas, cassamus, & annullamus? vide Fely. in c. qualiter & quando. de accusa. & per Iaffre. in decis. 495. vbi dicit, qd ista uerba latrunculatoris nō pro sunt.

Conducere.

STANTE Statuto. quod nullus possit sub poena conducere sal, vinum, frumentum, uel similia ad ciuitatem, si quis talia conducit per transitum, ut ad alium locum transferat, non cadit in poenam. ita Marfi. in consil. 136. nu. 14.

Confessus.

STATUTVM uult quòd qui confessus est delictum puniatur. quidam fuit confessus delictum. & non obstante confessione petit terminum ad se defendendum, iudex autem de negat. quia per suam confessionem, maleficium est notoriū. Hoc certè casu iudex statim potest procedere ad condemnationem præmissa tamen interlocutoria, uidelicet. Dilationem non esse dandam, tanquam per calumniam petitam. sic dicit notabiliter Inno. extra de accusa. c. ad petitionem, ubi dicit, utile

utile esse in talib. interloqui. *fm* Bal. in l. à pcedēte. C. de dilatio. An autem possit suam innocentiam ostendere? Vide per Deci. & alios. in l. si is qui. C. qui testa. face. possunt. & Fel. in c. Rodulphus. sub nu. 27. de rescrip. ubi etiam ponit, an stante statuto, quòd quis habeatur pro conuictò & confesso, an denotet per sententiam, an uerò requiratur iudicis declaratoria? vide omnino Arno. in soliloquio. 30.

Quotiescunq; de homicidio non constat, nisi per confessionem, eius, qui confessus fuerit homicidium non ex proposito fecisse, sed casu, hic non debet condemnari ex forma statuti ordinaria, sed pro culpa tantum. arbitrio iudicis. ita Ange. in cons. 27. incip. quidam viator. & Crauetta. in cons. 11. col. fi. sub nu. 20. nam promptiores esse debemus in irritādis processibus, potius quā in extinctione corporis humani. ut dicebat Bal. in consi. 347. lib. 3. vide Marfil. in fine præti. Et no. quòd citatus sub pœna conuicti, vel confessi criminis. si patitur se condemnari, debet sibi imputare. ita Alba. in consi. 56. in fi. & de confessione. vide Claudi. in regu. crimi. 48. & plures seq. Et quid si mulier, minor, & reliqui confitentur? vide eundem in regu. 57. & 77.

Statutum fingit confessionem in eo, qui fuit confessus contumaciter, & quòd possit banniri. an adultus ex tali confessione poterit banniri? Respon. Bal. in quæstionibus ad statum. uer. adultus. q. sic. dummodo fuerit legitimè citatus, quia in hoc sufficit auctoritas statuti, & quia est in dolo. ita (inquit) uideamus seruari in facto, quòd secus existimat in pupillo. & quotiescunq; constat de confessione, non inspicitur modus agendi, sed potest imponi pœna ordinaria, licet dura, & grauis. dummodo non fuisset conuictus per falsas illecebras, & probationes. ita dicit Inno. in c. qualiter & quando. de accusa. sequitur Butr. in c. dilectus. & in c. si. de celebra. missa. & uidetur casus. in c. ij. de pœnis. facit. quod no. Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. igitur si constat de crimine per confessionem, poterit puniri reus ex statuto, ac si fuisset con-

Questiones Criminales

tra ipsum inquisitum, uel fuisset accusatus. ita dicit Abb. in consil. 25. in. 1. parte & in consil. 118. in 2. parte. sub. ru. 4. & Marfil. in §. constante. in prac. crimi. & docto. in c. 1. de accusa. in. 6. & in c. Pisanis de spolia. restitui. aliter tamen uidetur consuluille Marfi. in pluribus consilijs. & vide Arno. in commentario. 120.

Si quis confitetur omnia, & singula in accusatione contenta, fore, & esse vera. Hæc uerba referuntur non tantum ad expressa, sed etiam ad expressorum qualitatem. ita Corsetus. in tracta. de uerbis geminatis. sub. nu. 13. uers. uigesimo septimo. quod nota. pro statutis.

Statutum dicit. quod reo, qui sit confessus, remittatur certa pars pœnæ. pone, reus semel negauit, & postea iudex admisit confessionem. dic, quod hoc casu non obstante accusator, uel iudex, qui inquiri potest dicere, nolo uti confessione tua, sed uolo probare per testes, & te excludere à beneficio statuti. ita Bar. in l. eū, qui. ff. de iureiur. Saly. uerò dicit contra. ibi. & contra ipsum stat Alex. sententia. ibi. Confessus crimen, potest condemnari, etiam post terminum instantie à statuto præfixum, iure, uel cōsuetudine. fin Bal. in l. properandum. in prin. ad fi. uer. unum addo. C. de iudicijs. & Ang. de Aretio. in trac. malefi. uer. confitetur. & Alex. in l. si confessus de custo. reo. in fi. & gl. in c. ex poenitentibus. 50. distinc. Si gnotolus autem contra. in consil. 230. uide tamen Rolan. in consil. 94. in 3. vol. ubi agit de fictè confesso. puta, quia contumax fuit, quādo est percēpta instantia biēnio. Vide omnino.

Cōfesso ex forma statuti, quartam partem diminui posse, iuris est. primus, & secundus sunt confessi, & primus tres partes fisco persoluit. an iste secūdus tenebitur ad tres integras partes? & non teneri, nisi ad quartam, quam fiscus consequi debet. resp. Bar. in l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. 2. col. pen. ad fi. idem Bar. in l. Lucius. §. impuberem. co. tit. & in l. fidei commissi. §. si quis. x. de leg. 3.

Confessio facta in tormentis, uel metu tormentorum per
mino-

minorem quindecim annorum absq; præsentia sui curatoris, an retractetur per ipsum, si sententia contra eum lata ex dicta confessione fuerit, stante statuto, quòd aduersus sententias criminales non possit opponi de minoritate ætatis, uel patria potestate & respon. vt per Come. in consi. 199. in 4. ubi dicit, quòd sic, per restitutionem in integrum. vide Bolanũ, in tracta. de in integrum resti. & vide infra. in uer. minor.

Si stat statutum, quòd reus requisitus ad subeunda tormẽta, si non comparet, habeatur pro confesso. intelligitur, nisi prius innocentiam suam ostenderit. ita Bal. in c. ij. col. 2. per illum tex. de proba. & Ias. in consi. 33. col. 2. in primo vol.

Statutum, quòd quis habeatur pro confesso, debet intelligi, si debet haberi, & iudici uidebitur. ita dicit Bal. in l. 1. C. ne ex delic. defuncto. & Catal. in tracta. syndica. sub num. 137. vide omnino Nattam. in consi. 444.

Dicit statutum, quòd cõfidenti maleficiũ remittatur quarta pars pœnæ. sed neganti augeatur tertia pars pœnæ. pone, quidam fuit confessus, postea negauit, uel e contra. quid iuris? resp. vt per Bal. in tit. qui fuit prima causa beneficij amittendi. nu. 10. in lib. feud. in prin. Et not. quòd petitio ueniæ non est sufficiens probatio delicti. gl. hoc dicit singu. in c. exhibita. de homicidio, quam exclamat, & sequitur Ludo. Roma. in l. 1. §. nuntiatio. ff. de operis noui nun. vide in trac. de crimine læsæ maiestatis. in xj. q. tomo. xv. & Boui. in trac. de statutaria p̄scriptione. uer. uel interruptam. nu. 50. vide Blācum. in repeti. l. fin. ff. de quæstio. nu. 308. & omnino Iulium Clarum. in §. si. in prac. cri. quæstio. 49. vers. sed incidẽter. Et no. quòd ualet cõfessio delicti. ita demum, si fuerit facta parte presente, & acceptante. Arno. post alios in comment. 7. Item no. quòd nemo de consuetudine potest puniri criminaliter ad mortem, uel membri mutilationem. nisi fuerit conuictus & confessus. Mansuerius in eius practica. in titulo de confessis in prin. quem Mansuerium virum multæ eruditionis, & experiẽtiæ apud Gallos nuncupat Tiraquellus in tra

Quaestiones Criminales

Statu de nobilitate. cap. 20. nu. 162. & iterum, de iure primigeniorum. q. 6. nu. 8. vide Viuium in trac. communi. opinio. uer. confessio. in 1. parte.

Confines:

STATUTUM mandat malefactorem mitti ad confinia. pone, aliquis dicit non seruata fuisse confinia. quid iuris? respon. Bar. in l. relegati. ff. de poenis, quod ipse tenetur probare. vide Franc. Mar. in decis. Delphi. q. 362. Et no. quod confines territorij exprimere, non est necesse, quotiens exprimitur castrum, villa, vel vicus, ex quo proprios habet fines. ita dicit Bar. & Deci. in l. si testamentum. C. de institu. & sub. & Bal. in l. libellorum. col. 2. uer. quero. de accusa. & not. Flo-
ria. in l. sed & loci. §. si. ff. si. regun. & Ang. in l. si in rem. col. 1. ff. de rei uendic. & Bal. in l. de monstratio in prin. col. pe. 7. q. ff. de condi. & demon. Et no. quod confinia rumpens, debet stare duplicato tempore, & duplicatur illud, quod superest: l. aut damnum. §. quisq; ff. de poenis. & Pau. de Cas. in l. inter dum. §. serui. ff. de publica. Confines autem amouentes, quibus afficiantur poenis? fuse tradit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 393. Item no. si iudex mittat aliquem ad confinia, ad bene placitum suum, non dicitur ille confinatus: nisi iudex declaret, se ita uelle. quia illa uerba ad bene placitum, ita important conditionem. ut ait Crau. in consi. 122. sub nu. 7. De finibus autem, sine confinibus. vide Hierony. de Monte. in tract. de finibus regedis. & Cassane. in consue. Burgun. fol. 304. & 367. ubi tractat etiam de fossa, sepibus, & quomodo fines territorij probentur, an per instrumenta, vel ne. & an prescribantur. ut de pariete comuni. de fluminibus, & quando piscari liceat. fol. 370. & de sylua, nemoribus, & de seruitute iuris pascendi. &c. & Plot. in l. si quando. nu. 577. C. unde ui. uide omnino Iodocum. in prac. crimi. cap. 127. ubi de translatione limitum agit. & Cæpol. in trac. de seruitutibus. Et no. quod pertinentia, & districtus probantur hoc modo.

do. aut, quia loca & territorium sunt euidenter, & notoriè discreta, quandoq; per vias regales, quan doq; per flumina, quandoq; per montes, vel valles, quandoq; per lapides, vel signa multum apparentia, & istis modis territoria communiter distinguuntur. ut no. Ioan. Andr. secundum Gofre. extra de proba. c. cum causam. interdum etiam probantur fines iurisdictionum per expressas, vel tacitas assertiones partium. interdum per vulgi opinionem, & iudicium circum colètium. qui in hac materia sunt testes magis idonei, quàm alij, & quãto sunt simpliciore & rustici, sunt credibiliores, quia non deponunt, nisi de possessione facti, tanquàm oculis suis semper astantes super ipsa loca. ita Bal. in consi. 420. in 1. parte. vbi agit plenissimè de confinibus. & de districtu. & quid sit districtus? vide per Deci. in consi. 534. nu. 7. in. 4. & de comitatu. Tenet idem Dec. in consi. 17. in 1. uol. uide Michael. Graf. in uolumine. de communi opinione. lib. 1. cap. v. pagi. 23. & q. 9. ubi èt tractat. qñ maleficiũ est cõmissum inter cõfines.

Confirmatio statutorum.

CONFIRMATIO statutorum à superiore facta, creditur facta solùm de ualidis, & rationabilibus, & non de irrationabilibus. ita docet Paul. de Cast. in consi. 343. uol. 2. col. 1. & Bal. in consi. 134. lib. 3. & Crau. in consi. 168. sub nu. 9. in prin. & Dec. in cõsi. 17. sub nu. 2. in 1. uol. an aut statuetes incurrant in aliquam pœnam, si non requirant confirmationem statutorum? Resp. ut per Bal. in consi. 324. nu. 1. in 4. Et no. quòd ciues præsumuntur habere uoluntatem conformè dispositioni statutorum. ita Bar. in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebelli. & Sozi. in consi. 35. num. 6. in 3. uol. Et no. etiam, quòd licet de honestate princeps subijciatur legibus suis. l. digna uox. C. de legibus. non tenetur tamen statutis populi romani. ut inquit Cardina. in consi. 6. & idèò consuluit, quòd diuus Nicolaus. Marchio Estensis, non ligaretur, etiam de honestate statutis populi ferrariensis. uide Fely. in

Quæstiones Criminales

c. 1. de constitu. sub nu. 30. & Sozi. in consi. 4. nu. 23 in. 3.
& Ducnyas. in regula. 13. incip. confirmata. &c.

Confiscatio.

STATUTVM imponens poenam confiscationis bonorum committentibus homicidium, non habet locum in homicida moriente ante condemnationem. ita Claudius in regula. crimi. 139. & Iulius Clarus. in prac. cri. q. 78. nec habet locum in interficiente se ipsum, si non sit delatus de aliquo capitali delicto, uel accusatus, uel inquisitus. ita Corne. in cõf. 195. in. 2. vide Ferretum. in consi. 89. per totum. in 1. vol. vide etiam omnino Parisium. in consi. 155. per totum. in 4. vol.

Statutum, ac consuetudo potest disponere, quod confiscetur licitum per illicitum. ita Bal. in l. cū proponas. C. de nautico fœnore. & Franc. luca. in tracta. de fisco. sub nu. 11.

Quando statutum ipso facto confiscat bona. Ista poena venit per sententiam statuti, quā sit necessarium, & interueniat iudicis declaratio. c. per humani ex. de homicid. in 6. & arg. l. eius qui. ff. de iure fisci. Et hoc consuevit appellari canon latæ sententiæ. ut no. ff. de capitis diminu. l. amissione. §. qui de ficiunt. ita Bal. in consi. 426. nu. 3. in 1. vol. Agit de confiscatione plenissimè Cassane. in consuet. Bugundiæ. §. viij. & fol. 89. ubi ponit. 70. casus, in quibus bona possunt confiscari, & quæ non possunt confiscari. fol. 96. cum seq. ubi bene. & Riminal. in consi. 135. in 1. vol.

Congregatio.

AD statuta, quæ loquuntur de congregationibus vide Crauetam in consi. 4. sub nu. 14. & de congregationibus licitis & illicitis agit Menochius in consi. 77. per totum. & vide Cor. in consi. 216. in. 3. & Bal. in consi. 319. in. 2. & Bos. si. in prac. crimi. titu. de vnionibus. & dominus Alcia. in consi. 9. in. 7. lib. & Alberi. in dictionario. in ver. commenticula. ubi agit etiam de conuenticula.

Con-

Coniunctio &

CONIUNCTIO & iungit, & inducit repetitionē praece-
dentium insequentibus. quod nota pro statutis, quan-
do in vno statuto imponitur poena, & postea sequitur ali-
quod statutum sic. & ultra statuimus etiam. &c. nulla adiecta
poena, poenam in primo statuto posita censetur repetita. l. li-
bertus. ff. de condi. & demon. l. Scia. §. Caio. ff. de fundo in-
struc. Gui. Pap. in. q. 427.

Consilium.

QVOTIENS CUNQUE cōsiliū ciuitatis facit statuta, de-
bet interuenire magistratus. p. gl. in l. hoc edictum. ff.
quod quisq; iuris. & Alex. ibi. vbi dicit, quod cōsiliū
representat totum pōpulum. & ipsi cōsiliarij poterunt con-
ueniri de suis cōsilijs. l. 1. de magistra. conuen. & de iniquis
etiā legibus ipsi tenentur. vt inquit ibi Alex. & Bernar. Diaz.
in regu. 555.

Pone, statutum dicit, q̄ quilibet cōsiliarius, qui non fue-
rit ad cōsiliū, quando publicabitur, condemnatur in soli-
dis centum. Quidam accessit ad cōsiliū antequam esset re-
formatum, & inde cōsiliarij recederent, an ueniat condem-
nandus? respon. Alberi. in l. diuus. ff. de in integr. resti. col. 2.
quod obtinuit, quod non debet condemnari.

Statutum disponit cōsiliū debere congregari, & pro-
posita fieri certo modo, certa q̄, forma. Certē, si quid ordina-
tum fuit in cōsilio, tenet & ualet. licet in congregando, &
proponendo petitionem, non constet fuisse, seruata formā
dicti statuti. fm Dec. in consi. 10. in prin. & Fel. in c. 1. col. 1.
ad fi. de maio. & obe. & Sozi. in consi. 59. in. 1. parte.

Pone, stante statuto criminali. quod si quis dederit alicui
cōsiliū ad maleficiū perpetrandum, puniatur tali poena.
aliquis dedit alicui cōsiliū, postquam reus omnia delibe-
rauerat, & sic ei, qui aliās erat facturus, an tenebitur poena sta-
tuti? respon. Bar. quod non. in consi. 23. in 2. lib.

Questiones Criminales

Si statutum punit facientem, non comprehendit consultorem, minusque mandatores. ut per Alex. in consi. 65. lib. 4. & Dec. in l. consilij. ubi etiam Cagn. ff. de regu. iur. & Duenyas. in regu. 149. & Clau. in regu. crim. 100. & Iul. Clar. in prác. crim. q. 88. in princ.

Conscientia.

STATUTUM aliquid committit conscientie iudicis. Nunquid potest queri de malitia, uel imperitia? resp. Bal. in l. 1. C. de rebus credi. col. 2. nu. 3. quod non. & hoc intellige de his, quæ sunt parui præiudicij. ut no. in c. statutum. §. assessorem. de rescrip. lib. 6. secus, si sunt magni præiudicij. ut not. in c. 1. de iure patro. in clem. in glo. fi.

Contractus appellatione.

SI statutum puniat contrahentes, qui faciunt simulatos contractus, & simulatam cessionem. Dic, quòd appellatione contractus, non intelligitur donatio. ita Bald. in consi. 139. lib. 2. de quo fufius Tiraquellus in tractatu de legibus conubialibus. in vltima. l. in glo. vij. sub num. 65. & in glo. v. sub num. 51.

Contradictio.

SI extat statutum, quod in duobus sibi cōtradicit. Dicit Felix. in c. gratum. in prin. de offi. delega. quod statuit vltimæ conditioni. Nam & finis legis corrigit totam legem. l. si tibi. ubi no. in fi. ff. si cer. peta. Et quando sunt duo statuta contraria, attenditur illud, quod est æquius. ita Alex. in cōsi. 50. in 4. volu. & quando sunt duo statuta sibi inuicem contraria, debent fœdere distinctionis conciliari. ut per Bar. in l. omnes populi. col. 11. in prin. ff. de iusti. & iure.

Contrafacere.

STANTE statuto, quod si quis contra fecerit, puniatur. & c. quisnam dicatur contrafacere? respon. ut per glo. & doc. in l. si quis maior. C. de transac. Et ibi videbis quando quis

quis dicatur contrauenire, & qui non facit sic, incidat in talē pœnam. vide Alex. in l. ubi aurem. §. per id, quod. ff. de uerbo. obliga. & Alb. in l. cum eo. per illum tex. ff. ad legem Iuliam pecula. Et clausula, quod toriens, quotiens aliquid cōtrafactum fuerit committatur pœna, intelligitur usq; ad bis, & nō ultra. fm Bar. in l. si duo. §. semel. ff. de recep. arb. & Ioā. Lecirier. in trac. de primogenitura. arti. 7. nu. 13. rō. 7. fol. 72.

Contumax.

STATUTA Ferrariæ de maleficijs tradunt formam, & debet unum ab alio potius interpretari, quàm à iure communi. & ideò statutum, quod contumax banniat. &c. valet, & tenet. ita dicit Pasethus. in consi. 190. nu. 11. & ideò contumax bānitus ex statuto, potest impunè offendi, si tamen fuit legitimè citatus. nec possunt testes recipi pro eius excusatione ex statuto Ferrariæ. & dictum statutum est introductum fauore publico. & ideò debet extendi. & talis confessio ficta per cotumaciam nocet non solum ipsi reo, sed etiam tertio. ita Pasethus. in d. consi. 190. nu. 13. & nu. 1. & seq. Et statutum de bannito contumace, loquens per uerbum aliquis bannitus, comprehendit quouis modo bannitum, largè, & impropiè. ita Pasethus. in d. consi. 190. nu. 13. Et statutum de contumace, quod habeatur pro confesso, comprehendit etiam minores. ita Menochius. in consi. 100. nu. 131. nec opus est alio curatore in casu isto. fm Natā. in consi. 540. & seq. & in consi. 594. vide omnino.

Statutum dicit, quod si ille, cui est factum præceptum de soluendo, est contumax, puniatur in decem libris. Pone, alicui sunt facta plura præcepta, an pro quolibet præcepto decem soluètur? respon. Bald. in l. si sine. ff. de in ius uocan. q. sic, quod secus existimat in mulcta. Putà, si statutum non limitat pœnam, sed dat iudici authoritatem mulctandi, usq; in decem libris pro qualibet contumacia, nā non potest mulctare, nisi ter. l. eos. C. de modo mulctandi, vide Tiraq. in l. boues

Questiones Criminales

boues. §. hoc sermone. ff. de uerbor. signific.

Si statutum dicit cōtumacem debere poni in banno, non est opus alia iudicis interlocutoria, quæ faciat eum contumacem, ut inquit Bal. in qq. ad statu. ver. contrahere. vide Roland. a Valle in consi. 90. in 3. uol. Et ualeat statutum, q̄ cōtumax puniatur corporali poena. Et quòd contumax habeatur pro confesso. Contrarium tamen uidetur tenere. Cassan. in consue. Burgun. fol. 74. vide Claudium in regu. crim. 19. ubi tractat de contumace fusius, & per Iulium Clarum, in pract. crim. q. 44. Et Syluanum, in consi. 100. in 2. uol.

Si statutum dicit, quòd contumax possit cōdemnari. Dic, quod intelligitur, etiam ad restitutionem rei. ut ait Nellus in consi. incipien. circa quæsitum, & Firma. in reperto. in ver. contumax.

Si statutum uult contumacem, uel inobedientem haberi pro confesso, si decedat, antequam condemnetur, hæres eius uirtute talis confessionis condemnari non poterit, quia morte extinguitur. quod perpetuò menti tenendum, putat Pau. de Cast. in l. transigere, sub nu. 9. C. de trans. vide etiam decif. Pedemont. 106. per totum.

Statutum, quod contumax habeatur pro confesso, non comprehendit minorem, nec mulierem, nec rusticum, nisi sint in dolo expresso, & non præsumpto, ut dicit Marfil. in prac. crim. in §. postquam, num. 60. & uide omnino Rolan. a Valle in consi. 68. num. 31. & seq. in 2. uol. Et requiritur trina citatio. ut ibi per eum.

An ualeat statutum, quòd ex sola contumacia tantum, nec aliter constituto de crimine, possit quis condemnari ad mortem? respond. ut per Marfil. in l. de minore, uer. & an ualeat, num. 64. ff. de quæstio. & Arno. in comm. 148. & soliloq. 9. Et Carre. in pract. crim. in prin. sub nu. 38. & seq. & Corfe. in sin. gu. uer. statutum, Bal. in c. primo, qui succe. tc. & Io. And. in c. veritatis, de dolo & contumacia, & Spec. in titu. de fideiusso. §. primo, uer. sed pone. & Roma. jin. l. lege Corne. ff. ad Sylania.

Iania. Marfil. in consi. 82. sub num. 40. vbi dicit, quòd ad hoc
 & ut ualeat condénatio de delicto contra accusatum, uel in
 quisitum de crimine, debet ultra contumaciam consta re de
 delicto. & debet conuinci de ipso delicto. aliàs non ualeat cõ
 demnatio. & ibi fufius prosequitur Marfil. vide omnino etiã
 Fely. in c. cognoscentes. de constitu. in prin. nu. 6. & docto. in
 c. sine culpa. de regu. iur. & Marfil. in l. 1. §. fi. nu. 71. ff. de quæ
 stio. & Arn. in soliloquio. 7. 9. & 53. Vide dominum meum.
 Alcía. in consi. 108. in 5. lib. & Rolandū à Valle. in consi. 31.
 in prin. & in cõs. 60. nu. 30. & seq. in 2. & Iul. Clar. in prac. cri.
 in §. 1. uer. quæro etiam. & in §. fi. q. 44. & in §. absens, & §. fin.
 q. 49. vbi traduntur plura de contumace, & contumacia. vide
 omnino p totas quæstiones, & Petr. Rauenna. in aureo alpha
 beto. uer. cõtumax. & vide omnino ad hoc statutū. Sylianū.
 in cons. 50. per totū. & Rol. à Valle. in cõsi. 47. in 3. vol. Et an
 stante. d. statuto, possit comparere defensor, & eius innocen
 tiam probare. vide Bertachi. in repert. uer. defensor. uerf. 60.
 & de validitate d. statuti. tractat Cassane. in consue. Burgun
 diæ. in §. 8. sub nu. 10. fol. 74. & Foller. in prac. cri. titulo, & si
 confitebuntur. pag. 372. & seq. & 161. pag. 381. num. 4. vide
 Neuiza. in consi. 60. in 1. vol. Et an stante d. statuto, debeat
 accusari contumacia? vide Chacherannum in decis. pede
 mon. 3. & Rol. à Valle. in cons. 90. in 3. vol. per totum. & Mat
 the. de Arimi. inter consi. crimi. diuersorum per Ziletrum. in
 consi. 115. nu. 55. & seq. tomo. 2. & Iul. Clar. ubi supra. Et si
 statutum dicat, quòd contumax habeatur pro confesso, vt di
 ctat Ferrariæ statutum, non est accusanda contumacia. secun
 dum Bertachi. in reperto. uer. contumax. & Bal. in l. absentē.
 uer. tertio extra gl. quæro. ff. de pœnis. & Panor. in c. ueritas.
 col. 9. de do. & contum. & Neuiz. in cõsi. 6. in 1. uol. per totū.
 ubi bene. de hoc habetur. Vid. Bar. in extra. ad reprimen. su
 per uer. neglexerit. in fi. vbi ponit cautelam pulcherrimā. &
 Vide Paul. de Cast. in cõsi. 33. col. 2. in 1. vol. ubi dicit, quòd
 quando statutum disponit, quòd reus contumax habeatur

D. Hippolyti Bona Cossæ.

N

pro

Quaestiones Criminales

pro confesso, debet intelligi, non ipso iure, sed per sententiā. ut dicit Follerius ubi supra. nu. 12. pag. 305. Per sententiam scilicet declaratoriam. Vide fusius per Marsil. in consil. 10. sub nu. 19. & in consil. 63. in prin. sub nu. 13. & seq. & in consil. 82. sub nu. 27. & in consil. 117. sub nu. 29. & vide etiam Bar. in l. consentaneum. C. quomodo & quando. vbi dicit, quod si actor non se praesentat, & reus non se praesentat non esset reus contumax. l. 2. in fi. ff. si quis in ius uo. & l. arbiter. calen dis. C. de arbi. & l. properandum. §. 1. ff. de iudi. ibi, parte in- stante. Et ideo (inquit Bar.) practica est. Talis contra talem, qui se in termino praesentauit, & eius contumaciam accusa- uit. & Foller. pagi. 377. nu. 20. vbi post allegatas opiniones hinc inde, adducit Afflic. super constitu. poenam eorum. 5. col. uers. quarto requiritur. ubi dicit, quod de generali con- suetudine Italiae, debet accusari contumacia, etiam stante sta- tuto, quod contumax habeatur pro confesso. vide Villalob. in tractatu communium opinio. uer. absens. & Neuiza. in consil. 6. per totum & Chacherannum. in decis. pedemonta. 71. nu. 47. & in decis. 3. nu. 3. & seq. & Iul. Clarus in prac. cri- mi. q. 44. & ibi ponit formam sententiae super contumace de- linquente. & dicit, quod contumacia non est accusanda ex dispositione cuiusq; statuti in prouincia. Et quotiens iudex procedit ex officio, non requiritur, q. in termino citationis ali- ter accusetur contumacia rei. ut p. Alex. in consil. 120. nu. 7. inci. ult. vol. & Iul. Clar. vbi supra uers. videamus. Et quando iu- dex procedat ex eius mero officio, ponit Neuiza. in sylua. lib. 3. nu. 31. vide Bar. in auth. qui semel. C. quomodo, & qua- do. & in auth. ei, qui. in fi. C. de appella. & Grammati. in consil. 37. & in consil. 45. nu. 23. vbi dicuntur plura de contumace in terminis statutorum & vide Soz. iun. in consil. 18. in. 2. & Corn. in consil. 274. in. 3. & in consil. 277. co. volum. & debet intelli- gi statutum inter easdem personas. secundum Corne. in consil. 300. lra E. 13. vol. vide omnino Viuiū in tractatu communium opinionum. uer. statutum. & uer. reus pro cri. in 1. parte. pag. 242.

Contu-

Contumax habitus pro confessio ex forma statuti loci ubi fuit delictum, an possit in alio loco uigore illius statuti puniri. ponit Imola. in c. de his. de accusa. & nos dicemus infra in uer. extra territorium.

Contumax, qui pro confessio & conuictio est habitus iure statuario, an potest appellare? respon. quod non. ut per Firma. in reperto. uer. contumax. secus, si ex statuto sit fictio contumax. ita Carreri. in prac. cri. in prin. sub nu. 37. & Follerius. in prac. crimi. tit. & si confitebuntur. sub nu. 35. pag. 379. & seq. sed est interdicta appellatio ex statuto nostro Ferrariæ. sub rubri. de appellatione interdicta in causis criminalibus. 47. lib. 3. fol. 135. pagina 2.

Statutum, quo cauetur, quod bannitus sit contumax, operatur hoc, quia si comparet, iudex eum retinere non potest, si magis uult banniri, quod secus est, si poena esset personalis. ita Bal. in l. peremptorias. col. 6. uers. sed hic quæro. C. sententiam rescindi non posse. Contumacia an sit delictum? uide per Iasse. in decis. 154. & contumax bannum eligens uel statuti, si scum excludit. secundum Iassr. in decis. 93. & an contumax possit corporaliter capi? uide Iassr. in decis. 157. & quis dicatur uerè contumax? dicit Iassr. in decis. 254. & dominus meus Alcia. in consi. 108. nu. 5. in v. vol.

Contumax in causa criminali ex statuto conueniri, & condemnari potest. Amplia hoc etiam, si alibi maleficiū ipsum præueniatur. ita Bal. in addi. Specula. titu. de appella. ver. super uno libello. & potest etiā ad mortem dānari. uide Firma. in reperto. uer. contumax. uide infra. in uer. extra territorium.

Duo extant statuta. Vnum, quod contumax habeatur pro confessio. alterum, quod testes examinati contra magnates, non possint accusari de falso. pone modò, aliquis, qui fuit examinatus contra magnatem, fuit de falso redargutus, & ipse fuit contumax, & fuit bannitus, & sic est habitus pro confessio, an ex primo statuto poterit condemnari? resp. quod non. secundū Bar. in l. absentē. ff. de poenis. col. 3. uer. quarto circa.

Questiones Criminales

Statutum dicit, quòd contumax habeatur pro conuicto, & sententia in eum lata, habeatur perinde, ac si esset lata in præsentem. quèritur an dicta sententia infamet, & libertatem tollat, quemadmodum si lata esset in præsentem? resp. quòd non. secundum Bal. in l. qui deportantur. sub nu. 26. C. de hære. insti. vide tamen. Iulium Clarum. in practi. crim. §. fi. q. 72. ubi tradit, quando quis ex condemnatione efficiatur infamis. & vide etiam Nellum. in tracta. bannitorum. in 1. parte. 2. temporis. q. 49. & seq. & per Folleri. in prac. crimi. uer. & si confitebuntur. nu. 36. & omnino vide etiam Chacheranum. in decis. pedemonta. 105. nu. 6. uers. quid dicendum.

Si ex forma statuti aliquis non possit accusari per aliquem, si modò fuit accusatus, & propter contumaciam condemnatus, an ualeat processus, & condemnatio? resp. vt per Bal. in consi. 426. in 5. parte. nu. 1.

An statutum loquens de uero maleficio, uel uero malefactorè habeat locum in condemnato de maleficio per contumaciam. stante statuto, quòd inquisitus super maleficio, si requisitus non compareret, habeatur pro confesso? respon. vt per Bal. in consi. 193. in 2. parte. nu. 1. quòd sic. quod dicit notandum, quia est quotidianum. & fortè multi dicerent contrarium. fufius hoc tradit Folleri. in prac. cri. tit. & si confitebuntur. & Cotta in tracta. rerum memo. in uer. statuta, quòd bannitus, & Iulius Clarus. in prac. crimi. §. fi. q. 86. uers. sed quæro. & Nellus. in tract. bannitorum in 1. parte. 2. temporis. q. 49. & seq.

Si per statuta terrarum cõtumax ponatur in banno, quod respicit terminum pœnæ, & sic est pœna delicti, tunc bona non sunt confiscanda. ut per Bal. super feu. de pace tenen. sub num. 14. in prin.

Si sit statutum, quòd contumax habeatur pro confesso, an procurator possit constitui? respon. Corn. q. sic. in consi. 17. vol. 3. & Alexandrinus in tracta. de potestate procuratoris. & defensoris in causa criminali. & uide supra. uer. absens. Et

no. quòd non dicitur constare de contumacia, nisi appareat de relatione, quæ fuerit scripta in actis. Vt probat Neuiz. in consi. 61. nu. 26. Et contumax bannitus ex statuto non potest tanquam infamis testificari. fm Lauren. Chirco. in suo tract. communi. opi. inuer. bannitus. conclu. 23.

Consuetudo.

CONSUETUDO quamuis dicatur tacitum statutum, non potest induci, ab ijs, qui in eo statu, & actu statutum expressè nō possunt condere. secundum Crauet. in consi. 134. num. 25. post alios, & consuetudo ipsa disponere potest, & delinquens puniatur in ciuitate confederata. tex. est in l. non dubito. ff. de capti. & tradit Pe. Ra. in trac. de consu. sub num. 248. Vide Cassa. in consuetud. Burg. & quando consuetudo excuset à pœna, ponit Plot. in repet. l. si quando. C. unde ui.

Conuictus.

STATUTUM, quod punit conuictum, an extendatur ad confessum, & non conuictum? Respon. vt per Fulgo. in cōsi. 134. Et no. q̄ tale statutum non uerificatur in deficiente se purgari, licet ille reputetur conuictus. secundum Abb. in c. insinuatum, num. 6. de symonia, & in c. inter, nu. 6. de priuilegijs, & Duenyas, in suis regulis, uer. conuictus.

Copia indiciorum.

STATUTUM uolens, quòd copia indiciorum detur ipsi Reo, si illam petierit, debet intelligi in reo sciēte, & notitiam habente dictorum indiciorū. fm Marfi. in consi. 18. sub num. 18. & hoc statutum idem, quod ius commune disponit. ita dicit Marfi. in consi. 56. nu. 7. eo. uol. & Claud. in regu. crimin. regu. 23. nu. 4. & reg. 28. nu. 4. & Iulius Clar. in prac. cri. q. 6. uer. sed quid si reus?

Correctorium.

QUANDO statutū est correctoriū iuris cōis, debet propriè intelligi in casu suo, nec debet extendi. l. si uerò. §. de ui-

Quaestiones Criminales

de uiro. ff. solut. matri. & Bar. in l. oēs populi. 6. q. prin. ff. de iusti. & iure. & in auth. quas actiones. C. de sacrosan. eccl. & Afflic. in decis. 21. sub num. 64.

Cremandus reus:

SI quis per statutum propter delictum uenit cremandus: semper debet uiuus concremari. C. ubi fiscales causæ. l. si quis à barbaris. C. de re milit. lib. xij. & Corset. in singu. uer. poena. fol. 179. Contrarium tamen tenet Iul. Cla. in prac. cri. §. si. q. 99. uer. unum tamen. vide omnino. Casus autem, quibus quis ueniat comburendus ponit Duenyas, in regula 113. uerbo comburi.

Correlatiua.

STATUTUM in uno ex correlatiuis, habet locum etiam in altero, etiam in criminalibus. vide omnino Syluanum. in consi. 31. nu. 6. & seq. & per totum, uol. 1.

Custos.

STATUTO disponente, quod custodes loci teneantur emendare damnum illatum ex furto commissso de nocte. & alio posteriori statuto cauetur, quod si furtum committatur de nocte. teneantur omnes de ciuitate emendare damnum, per hoc ultimum statutum non corrigitur primum, sed restringitur ad personas, de quib. dñ in primo statu. secundū Guil. Bar. & cæter. in l. sed & posteriores. ff. de legib. de qua re Rui. in consi. 23. sub nu. 20. in tertio uolum. vide omnino Catal. inter consi. crim. diuersorum per Zilettum. in consi. 22. to. 2.

Custos uerò, cui commissus fuit in custodiam quidam capus, promittens reum retinere, sub bona custodia, & fugiat reus, an teneatur de fuga, & ad quid teneatur? resp. ut per Corne. in consi. 93. in 1. uol. Et no. quòd aliud est retinere in carcere, & aliud est sub custodia detinere, sicut ait Corsetus, in singu. uer. custodia. Et contra hos custodes potest in lire iurari, ut ait Plotus, in l. si quando, sub num. 506. C. unde ui.

Et

Et no. quòd isti custodes carcerū, antequam moriatur reus ægrotus, debent curare, ut adhibeantur medici, & si moritur, postea facere debent rogari notarium, quòd talis reus est mortuus morte naturali, secundum sententiam medicorum. ita dicit lex fin. de custodia reorum, quod not. Ange. in l. si quis ex argentarijs. §. prætor, in fi. ff. de edédo. Et si custodes carcerum propter misericordiam alleuiant aliquando capti uos, tenentur creditoribus ad interesse, si fugiunt. secundum Aret. instit. de l. Aquilia. §. ceterum, nu. 1. Et not. q. custodes carcerum non debent relaxare carceratum cuiusq; ad instantiam, nisi primo habeant Syngrapham iudicis, qui fecit eum carcerari, ut dicit Ang. in l. neq; impuberes. §. qui in ius. ff. de in ius uocan. reliqua uide supra, in uer. carcer.

D.

DE DAMNO DATO.

E damno dato verba facturus, dico, quòd de damno dato facit tractatum Ioannes à Canibus, inter tractatus assécurationū diuersorum. & ideo quæ hic deficient, apud eum inuenies.

Stante statuto. quòd de damno dato stetur iuramento dānum passi, uel saltuarij accusantis, hoc statutū debet restringi, ut non habeat locum contra tertium, non obligatum. pro tali damno. putā contra uillam obligatam emendare damnum ex forma iuris statutarij. ita dicit Bar. in l. ne quid. ff. de incen. rui. naufr. & l. 1. ff. furti aduersus nautas. & Bal. & Sal. in l. si quando. C. unde ui. debet igitur habere, locum solūm contra eum, qui damnum dedit. & not. quòd ille, qui facit, quod iure sibi facere licet, damnum facere non dicitur. l. ne mo. ff. de regu. iur. Et aduertè, quòd iuramentum hic habetur pro plena probatione, & appellatione probationis, uenit tāle iuramentum. fm Plo. in l. si quando. nu. 57. C. unde vi. Sed omne

Quaestiones Criminales

omne statutum volēs credi iuramento alicuius, intelligitur, nisi probetur contrarium. secundum Rippam. in l. ad mouendi. col. 1. §. post nume. 69. ver. tertio mouetur. & ibi moderni. ff. de iureiur. cum similibus. vt per Plotum ubi supra. nu. 415. fol. 203. & ibi Plotus plura de damno dato adducit. & plura Franc. Marcus indecis. pedemonta. q. 456. lib. 2. vide Bonifa. de Vitalinis. in prac. crim. titulo. de damno dato. & Bossi. in prac. crim. titulo. de damno dato. Cassaneum quoq; in consue. Burgun. fol. 72. & ibi uidebis, quomodo probetur damnum, & quomodo formetur libellus in damno dato, uide Speculato. in tit. de iniurijs & dāno dato, & Rofr. in trac. de libellis. titulo. actionis in factum, ut de pauperie, & per Petr. la co. in pract. iudi. vbi de hoc agit, & omnino uide etiam Riminal. in cōsi. 554. in 3. vol. vbi hñ de acusatione facta pro dāno dato. Et istud statutum, quod de damno dato credatur iuramento damnum passi, non habet locum in furto. vt tradit fusius Gratus. in responso. 153. per totum. in 2. vol. & Parisi. in consi. 158. per totum. in 4. vol. Et licet (vt dixi) credatur eius iuramēto, tamen pōt probari cōtrariū. fm Acerbū inter consi. crimi. diuerforum per Ziletrum. in consi. xi. per totum, & est communis opinio. secundum Ias. in l. si quando. col. 4. C. vnde vi. Item, si damnificatus sit infamis infamia facti, nō debet credi eius iuramento. fm Ang. in l. qui iudicio. ff. de accusa. & Marsil. in l. maritus. num. 39. ff. de quēstio. Et q non habeat locum. d. statutum in furto, consuluit etiam Cēpolla. in consi. 18. & Bal. in l. ait p̄tor. in prin. ff. de iureiur. & in l. si seruus. seruus. §. p̄tor ait. ff. de acqui. h̄redita. Et quōd admittatur probatio in cōtrarium. tenet Arno. in epitoma. 25. & 88. vbi dicit, statutum habere locum, quando damnificatus verum iurasset, secūs si falsum iurasset. vt dicit latiss. Plotus. in d. l. si quando. C. vnde vi. Item, si constet, quōd minus sit damnum quā sit iuratum, tamen debet stari iuramento, secundū Azo. notantē hoc in summa. C. ad. l. aquil. vide Bal. in l. de periurio. ff. de condi. sine causa. Item stante tali statuto, debet

to, debet intelligi, non de iuramento præstito à principio, sed de illo, quod postea sibi deferatur à iudice, quoniam in primo se ingessit, & sic est suspectus. ita dicit Neuiza. in cõsil. 8. nu. 42. in 1. vol. Item stante d. statuto, si accusator porrecta accusatione decesserit, hæres eius non pot erit iurare. arg. eorum, quæ not. glo. in l. idem Pompo. §. si. uer. si appareat. de rei vendic. Bal. in l. ait prætor. in prin. ff. de iureiur. & Rom. tamen uidetur contra tenere. per glo. ult. l. pen. iuncto prin. d. siue quis eum. ff. de dona. & Plot. in d. l. si quando. C. unde vi. Et no. quòd non expectatur delatio iuramenti partis, vel iudicis, quia statutum ipsum deferat iuramentum. ut dicit Bal. in l. 1. C. de iureiu. & in l. admonendi. ff. eo. titu. allegat in argu. l. quæ sub conditione. ff. de condi. insti. refert, & sequitur Alex. in l. prætor. nu. 3. ff. de iureiu. vide Crauetam. in consi. 196. nu. 2. ubi dicit, quòd sufficit, quòd iudex acceptet iuramentum, licet non deferat, quia acceptando satis videtur de ferre. Sed videtur, quòd requiratur iudicis delatio, & acceptatio per l. videamus. §. deferre. ff. de in litem iuran. ut per Rui. in consi. 35. nu. 6. uol. 5. & Plotum. in d. l. si quando. sub nu. 826. C. unde ui. & ibi nu. 831. dicit, quòd iudex in terminis. d. statuti non debet ex officio deferre iuramentum in litem parte non petente. uide Cottam. in tracta. rerum memor. ra. uer. damnum datum, & uer. statuto mediolani cauetur. q. in diuisionibus fratrum. col. pen. & ultima, ex Angelo. in l. qui restituere. col. 1. qui per illum tex. iuncta glo. dicit, quòd iudex potest iuramento non adhibere fidem, si uidebitur calumniosum, uel potest illud moderare, si moderatum non appareat. Amplia etiam. d. statutum, quod in causis damnorum datorum stet iuramento damnum passi. ut etiam habeat locum, & idem erit. Quicquid cõtingit causa damni dati, & ita gaudebit eodem priuileg. ut per Bar. in l. 3. de alimen. lega. & Pau. de Cast. in l. eũ ij. in prin. col. 2. C. de transac. uide Sozi. in consi. 300. & Bal. in l. 1. C. de reb. credi. & Bar. in l. soler. C. de ali. leg. Ita dicit dominus & præceptor meus scitissimus

dominus. Iacobus Cagnacinus ferrariensiu decus & splendor. in Rub. extra de re iudica. & Viuius in tracta. communium opinio. uer. statutum disponens, quod de damno dato. Sed an quis torqueri possit ex solo iuramento damnum passus, in casibus, in quibus standum sit iuramento ex forma. d. statuti. respon. ut per. Bar. in l. de periurio. in fi. ff. de in litem iuran. ubi & Alex. in fi. & Ange. de Aretio. in tracta. maleficio. in ver. fama publica, & Bar. in l. maritus. col. 1. ad fi. ver. vlt. rursus queritur. ff. de quaestionibus. Item no. quod. d. statutum de damno dato, non habet locum. nisi prius constet fuisse damnum datum. ita Crauetta in consi. 211. nu. 3. & in consi. 260. nu. 1. in 2. vol. Item habet locum. d. statutum in locis subditis, & etiam respectu rerum in alio territorio subiecto positarum. ut per Ioan. de Amicis in consi. 75. nu. 2.

An. d. statutum de damno dato per animalia, vel bestias comprehendit anseres, & gallinas, consuluit Natta. inter cons. Siluan. in consi. 72. & in consilijs Natt. in cons. 347. & vide per eundem Nattam. in consi. 550. in 3. vol. ubi etiam tradit de pluribus damnis datis in alieno agro a varijs bestiis, & quando denunciatori, & relatori sit credendum, & vide etiam omnino Cassane. in consi. 1. ubi de damno dato a locustis, & alia pulcherrima deducit.

Statutum de damno dato in certis fructibus. Extenditur quoque ad similes fructus. ut per. Floria. in l. si oliuam. ff. ad l. Aquil.

Statutum de damno dato, an comprehendat clericos? respon. ut dicit Lucas de Penna, in l. 2. C. de nauibus non excusant. lib. 11. & dic, quod si est approbatum a clero. comprehendit, alias secus.

Statutum uult villam teneri emendare damnum datum, modo ponit, quod fuit rusticus consequutus priuilegium, propter quod fuit exemptus, an alij rustici tenebuntur ad totum damnum? respon. Bal. quod sic. in l. ab omnibus, per illum tex. ff. de leg. 1. hic enim solus non est habitus in consideratione,

ratione, & in corpore uniuerſitatis ad id non ſumitur.

Si ſtatutum uult damnum emendari. dic, quod debet prius conſtare de damno dato uerè, & non fictè per cõtumaciam accuſati. ut dicit Bal. in l. ſi quando. C. unde ui. & Alb. in qq. ad ſtatu. parte 1. q. 52. uide omnino Papiam. in pract. ſua. in forma libelli actionis realis ſuper uer. non ſe adſtringens. & uide Plorum. in l. ſi quando, num. 808. C. unde ui. Quid ſi nõ conſtat de malafactore? reſpon. ut Plotus ibi num. 878. & uide Bar. in l. diuus Traianus. ff. de reſt. mil. ubi & alij. & Dec. in conſi. 84. incip. in cauſa accuſationis, & Bar. in l. ne quid. ff. de incendio rui. nauſtra. Hoc tamen intelligitur. ſecundum Cy. de proceſſu, quod ad condemnationem. Poceſt tamen proceſſu ex fama ad inquirendum, ut nõ. in l. iuſtiſſimos. ff. de of. ficio recto. puincia, & in §. potuiſſe. ubi Bal. & iſdẽ Bal. in l. 1. §. ſi tibi. ff. ad Syllania, & Crauetta, in conſi. 196. ad fi. Et nõ. quod incolæ habebit priuilegium iſtius ſtatuti. ut ait Caſſa. neus, in conſuet. Burg. fol. 118. ubi et de incolæ agit. Et ſtan. te d. ſtatuto, non licet alicui, etiam in ſuo aliquid facere animo nocendi alteri. argu. ff. de damno infecti. l. qui nos, ut per glo. in c. cum eccleſia Vulterrana, uer. iniuria, de electio. Et hoc facit contra illum, qui ſciens animalia vicini uenire in talem locum, proijcit eſcam uenenofam. quia ipſe tenetur ſecundum Abb. in c. is, qui. de iniu. & propterea dicebat Ange. in l. 1. §. fit iniuria. ff. de extraordi. crim. quod non licet coquere ſemen canapæ cum ſale, & ſpargere cum alio ſemine, ut gallinæ uicini, deuſtantes canapale, moriantur. de qua re agit etiam Neuiza. in eius ſyluæ nuptiali, lib. 3. nu. 49.

Si ſtatutum dicit, quod qui dederit damnum cum pecudibus, teneatur ad damnum. dic, quod ſtatuto tenebitur, qui dederit damnum cum animalibus, quæ gregatim paſcuntur, ſiue fuerint equi, ſiue muli; ſiue boues, quia ſtatutum conſiderat damnum. ut ait Ange. de Arc. in ſti. ad l. Aquil. in prin. col. 2. ſub num. 5. ubi ſuſius tractatur de hoc.

Damnum eſt datum per incisionem arborum, nunquid

Quæstiones Criminales

de emendatione debet detrahi ualor arborum sic incisarum & respon. ut per Alber. in qq. ad stat. q. 68. in 2. parte. & Cassan. in consue. Burgun. fol. 72. in prin. & Plot. in l. si quando. nu. 873. C. unde ui.

Sed an damnum dantes in arboribus, quæ in prato sunt, puniatur poena statuti, de damno dato & respon. q. sic. secundum Alb. in diction. in ver. prati appellatione, quod probatur, quia fructus pendentes sunt pars fundi, & multo fortius arbores, ut uidere potes ibidem per eum. At contra tenet domi. & præceptor meus nunquam sine magna præfatione nominandus. D. Alciatus in l. pratum. ff. de uerbo. sign. ubi dicit, rationem legis considerandam arbitrari. ex ui enim uerborum, non uidetur, qui arbores inciderit damnum prato fecisse. & subdit ibi, quod legatis pratis, inculta continentur, unde tamen aliquid foeni testator colligeret. secus, si in eis pecora pascere tantummodo solebat, quia non prata, sed pascua dicentur, quæ si ad pagum aliquem in uniuersum pertineant, uulgo Vicanalia appellantur. vide de hoc etiam Firma. in rept. in uer. pratum. ubi dicit, quod pratum dicitur, quod per decem annos proximos fuit secatum. l. forma. uer. pratum. ff. de censibus. quod dicit notandum pro statutis locis, quentibus de pratis. Nec dicitur locus sterilis, nec propriè incultus, secundum Card. in clem. 1. q. 6. de decimis. ubi etiam dicit, quod pratū reductum ad cultum non dicitur nouale.

An, qui petit emendam damni dati, teneatur probare se dominum, uel possessorem fuisse illo tempore, quo damnum datum fuerit? resp. Albericus. in qq. ad statu. q. 74. in 2. parte. ubi dicit sufficere, quod probet se possessorem. ut no. Specula. in tit. de probatio. §. si. uer. sed ratione statuti.

An ius accusandi damna dantes cedi potest? respon. Machellus. eo quia in patrocinio. 45. nu. 13. quod sic. quia oēs actiones ex delicto descendentes cedi possunt. & ideò conductor, qui habet in instrumento locationis ius cessum à locante potest instituere accusationem contra damnificantes

in

in bonis locatis, alias secus, ut ait Iaffre. in decis. 96.

Statuto cauetur, quod si bestia alicuius det damnum, teneatur dominus soluere solidos, quinque, aliqua bestia deperdita damnum dedit, habebit ne locum statutum? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 76. in 2. parte. quod si dominus fuit in culpa circa perditionem animalis, tenebitur ad quinque, puta si sine custode eam discurrere, aut uagari fuit, vide Cassane. ubi i. supra.

2. Quidam immisit bestias suas ad pascendum, quæ sunt ingressæ in agrum alienum, & frumentum damnificauit. quo modo æstimabitur dānum? an solum habito respectu ad herbam? an in tantū, quantum frumentum ualere potuisset, quando fuisset maturum? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 78. in 2. parte. vide etiam Roscedum. in tract. de libellis, ubi de actione de pastu agit. fol. 164. ad fi. & vide Cassan. in consue. Burgun. fol. 71. ad fi. & Plotum in l. si quando. num. 873. Cande ui.

3. Si quis ex statuto de damno dato, debet mihi emendare bouem, an debeam deducere de emendatione carnem, corium, & caput, & apud me inuitum retinere? respon. Albericus quod non. in qq. ad statuta. q. 79. in 2. parte.

4. Si statutum est, quod nulla bestia det damnum, inuenta est bestia damnum dedisse, & potestas condemnauit dictam bestiam, an sententia ualebit ita, ut dominus bestię, pro ea teneatur? resp. Alberi. q. sic. in qq. ad statuta. q. 88. in 2. parte.

5. Dicit statutum, quod dimittens bestias ire sine custode, puniatur. An statutum comprehendat pecudes, & alias bestias mansuetas? respon. Alberi. in qq. ad statuta. quod sic. q. 98. in 2. parte. & Rosfr. in libellis de actione de pastu. Et quādo teneatur custos, tradit Lucas de Penna. in Rub. C. de lit-torum & itinerum custodia col. 1. lib. xij.

6. Si testes deponentes super damno dato, dicentes se uidisse damnum dare in tali re mea, non reddant rationem de domino, non probant intentionem meam, nec est satisfactum statuto,

Quæstiones Criminales

statuto. de damno dato. ita dicit Paul. de Cast. in consi. 113.
in 1. volum.

Si custos animalium, ea dimisit in pascuis, pro ut consue-
uerat dominus, & sint perempta, nõ tenetur, ex statuto. quod
intelligit Alberi. in l. si negocia. ff. quod. cuiusq; vniuersita-
tioni, si aderat generalis consuetudo in loco dimittere ani-
malia in pascuis, pro ut in vngaria. quia tunc cū custos agat,
quod & alij egerunt, erit excusandus. l. pignus. C. de pigno-
rætio. & facit, quod consuluit Bal. in consi. 441. col. 2. lib. 1.
quod limita. vt per Bal. in l. 1. C. de proba.

In villa est commune pascuum omnium ibi habitantium.
pone aliquis habens modicam possessionem, vult tenere ma-
gnam quantitatem bestiarum in damnum aliorum: quod nõ
remedium habebit damnificatus? resp. Alberi. in l. licet gra-
tis. §. possumus. ff. nauaræ capõ. & stabu. ubi dicit, quod pos-
sunt intentare utile iudicium communi diuidendo. ut ille
utatur pro modo possessionum. qui modus intelligitur secū-
dum æstimationem, & ualorem. vide Crauetam. in consi.
60. col. 1. sub nu. 3. & Plotum ubi supra nu. 815. & Alberi. in
l. si plures. ff. si serui. uendice. Vbi ponit etiam, quæ publica,
& quæ priuata sint pascua. & vide. Frac. Mar. in decif. Delphi-
na. q. 84. lib. 1. & q. 11xvj. lib. 2. Et an transcentes possint pa-
scere equos? responde ut per Alberi. ubi. supra, & dixi in meo
tractatu. de equo.

Quotiens quis immittit oues per agrum alienum, quia
uia est aquosa, vel nimis lutosa, adeo quod illac pertransiri
non potest. non punitur statuto de damno dato, dummodo il-
lud honestè faciat. ita dicit Bal. in qq. ad stat. in uerbo affines.
ubi etiam, dicit. quod quando uia est destructa. ager potest
reduci in viam propter publicam vtilitatem. l. si Lacus. §. si. ff.
quemadmodum seruitus amittatur.

Si quis Bouem nagabundum retinuit in suo stabulo, do-
minus eius tenetur resarcire illi expensas, quas fecit, taxan-
das iudicis arbitrio, quia non præsumitur uixisse de vento. l.

fi. C. de alimen. pupillo. præstan. & Gui. Pap. in tract. præsumptio. fol. 4. an autem possit quis pro damno sibi dato retinere animal? Ponit Petr. Lenauſde. in tracta. de doctoribus. q. 81. in 4. parte. nam potest quis retinere ad finem & effectum cognoscendi, cuius sit, & ei postea restituere, ac agere de damno dato secundum statutum l. quintus. cum seq. ff. ad l. Aquil. ita dicit Specul. in titul. de actore. ver. sed nunquid & Bal. in l. 2. C. de seruis fugit. & Bar. & docto. in l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de damno infec. & Cassan. vbi supra.

Damnificas, non tenetur pro aliquo damno ex statuto. Quoniam damnum habet admixtam culpam damnificati. ut per. Sozi. in consi. 156. col. si. lib. 2. & Crauettam. in consi. 119. nu. 11.

Si statutum puniret damnificantem locum alienum, non comprehenderet illum, qui comederet ficus, qui ad solem desiccarentur. uel qui consumeret aliquam rem mobilem, ita dicit Immo. Si statutum diceret, si quis damnum dederit in alieno, puniatur. Non comprehenderet comedentem, vel destruentem rem alienam, etiam si res illa esset in loco alieno. Quia licet statutum dicat in loco alieno, debet intelligi, quod damnum tangat ipsum locum. quoniam dictio in quando significat in loco, semper requirit tractum loci. l. 1. §. in flumine. ff. de fluminibus. Quis autem dicatur locus. ponit Lopus. in clem. Abbates de rescrip. & Oldra. in consi. 176. & Cepolla. in l. siue dominus. ff. de vsuca. & dominus Alcia. in l. locus. ff. de uer. signi.

Quamuis statutum ardeat accusatum de damno dato ad comparandum intra tres dies, alias habeatur pro confesso, si comparet debet intra terminum prædictum, allegare iustam causam, quod non sit damnum. §. datum, & debet audiri. ita dicit Paul. de Cast. in consi. 56. per totum. in 2. parte.

An sufficiat in terminis. d. statuti iurare tempore, quo porrigitur accusatio, accusationem scilicet fore veram, & non calumniosam? respon. Marfil. in singu. 170. & dicit, quod non licet alij contrarium teneant.

Dicit

Dicit statutum, quod de damno dato credatur iuramento
 damnum passus, & domini possessionis. Si damnum datum fue-
 rit in re per me possessa, non tamen etiam dominus, an mihi
 fiet emendatio: respon. Specula. in tit. de proba. §. videndū,
 distinguens, ut per eum. Sed dicit Paul. de Cast. in rub. ff. de
 operis no. nun. qd' si adest proprietarius, & usufructuarius si
 in fructibus est damnum datum, creditur, & statuitur iuramen-
 to usufructuarij, aut damnicatur proprietatis, & statuitur iuramen-
 to proprietarij. idē dicit Flo. in l. si fur. aliās incipit Iulian. ff. de
 usufruc. vide Plotum quoque in l. si quando nu. 864. C. unde
 vi. vbi dicit, quod, si datum est damnum in segetibus a solo se-
 paratis nondum reconditis, debet emendatio fieri proprie-
 tario. vel usufructuario, si sunt separate. l. si usufructuario. ff.
 quibus mo. usufruc. amittatur.

Statutum, quod prohibet sub poena dominos tenere ca-
 pras in agris. non habet locum in eo, qui tenet hircum. ita Al-
 beri. in qq. ad statu. in 1. parte. q. 7. de quo vide Nattam. in re-
 peti. c. quamvis. de pac. in 6. sub. nu. 21. & Dec. in l. 2. in fi. ff.
 de regulis in.

Appellatione bestie in statutis venit fera, & non animal
 domesticum. nisi aliter consuetudo suadeat. ita dicit Bar. in
 l. 1. §. remouet. in 1. no. ff. de postulan. & bestie appellatione
 in statutis, veniunt tantum animalia terrestria, non autem
 aues, secus appellatione animalis. ut ait gl. in c. bestie. vj. dis.
 & fusius vide de hoc per apostill. in prohemio Dyn. de re-
 gu. iur. in 6. littera. b. Et no. quod si quis expellat bestiam de
 suo, debet habere discretionem, & eam expellere sine dam-
 no domini. & debet eum reddere certiorē, quod veniat ad
 accipiendum eam, ne pereat, uel perdatur. ita docet Bal. in
 consi. 46. in 4. vol.

Si quis haberet instrumentum. quod de damno dato, emē-
 da sibi fieri debeat. quod instrumentum ex forma statuti ha-
 beat exequutionem paratam, & illud instrumentum non sit
 liquidum, per iudicem debet liquidari, antequam petatur

executio

executio quemadmodum no. Bar. in l. pro inde. §. notandum. in fi. ff. ad. l. Aquil. & Bal. in l. 1. q. 4. ff. de lega. 1.

Duplicatio contra negantem non fit, Quando agitur ex statuto pro damno dato. vt dicunt Bal. & Alex. in l. certi condictio in prin. ff. si cer. peta. Nec, quando ipso iure poena imponitur. secundum Bar. in l. id, quod seruo. de pecu. lega. & Bal. in l. ea, quæ. col. 2. C. de condi. indebi. & Alex. in l. eum, qui in prin. ff. de Iureiu.

Appellatione bladi Legumen non continetur. c. ex multi plici. de ver. signi. & docto. in l. triticum. ff. de ver. ob. ex communi vsu loquendi. ita Abb. in d. c. aliàs secus. vide Bar. & Alex. ibi & Bar. in l. 1. ff. de aqua pluua arcen.

Statutum dicit. quod pater teneatur emendare damnum datum per filium. An id procedet in filio illegitimo? respon. Suzarius. in auth. ex complexu. C. de incestis nuptijs. q. pater non tenetur pro eo. vide apostillan. ad Specula. in titulo qui filij sint legiti. & Plotum vbi supra.

Statutum dicens teneri dominum pro famulo emendare damnum, quatenus ad salarium pertineat. ut statutum exequatur, quid opus est facere? responde vt per Corne. in cons. 40. in 1. vol. Et no. quod si tempore damni dati non erat famulus, licet postea sit effectus famulus, non tenetur dominus pro famulo. l. in delictis. §. extraneus. ff. de noxali de quo. vide Bal. in l. Titius. ff. de acqui. hære.

Si operarius alicuius dedit damnum in re litigiosa, an tenebitur statuto De damno dato? respon. vt per Corn. in cons. 109. in 3.

Stante statuto, quod damnum dans in re alterius, debeat emendare. Licet damnum passus non sit dominus, sed possessor habet locum statutum. ita dicit Ang. Areti. in prohemio. institu. num. 7.

Statutum, quod standum sit denunciationibus saltuاريorum, intelligitur de ijs, qui saltuarij sunt tempore denunciationum. quia qualitas adiecta verbo, intelligitur fin tempus

verbi. vt dicit Corne plenè. in consi. 40. in 1. vol. col. 4 littera. K. Et no. 9. saltuarius s'm Labeonem. in l. quæsitum. §. quæritur saltuarium. ff. de fundo instruc. ille dicitur, qui fructuum conseruandorum causa paratus sit. De saltuario, deq; eius officio fufius pertractat Cass. in consu. Burg. §. vi. fol. 71. & seq.

Si statuto teneantur saltuarij denunciare damna data, sibi protestata per dominos, infra quartum diem, nec declarat statutum, quando incipiat ista dies, An à die damni dati, vel à die protestationis? dic, quòd incipit à die protestationis. q'a protestatio suum effectum retrò non producit, sed demum ex tempore, quo sit. vt per Bal. in l. si quis nolente. C. de nego. gestis.

Statutum dicit, quòd si quis dederit alicui damnum à decem libris supra, puniatur in cētum. aliquis accusat aliquem, quòd damnum dederit à decem libris supra, nec istud supra aliter declarat, an concludat Libellus ad illa centum? respō. Bal. in l. cum furti. ff. de condi. causa data. quòd sufficit formare Libellum secundum formam statuti.

Rustici an tenebuntur ex dicto statuto damnum emendare. si non tenent canes ligatos, si uineis, absque eorum culpa dent damna? respon. Bal. in l. 1. de noxalibus actio, quòd sic, uel dare canes pro damno.

Comedens de fructibus in prædio alieno, non poterit accusari per dominum prædij, uel saltuarium, vigore statuti prædicti. l. qui occidit. §. si quis alienum. ff. ad l. Aquil. ubi Flori. hoc dicit per illum tex. & Iaffr. in decis. 96.

Statuto cauetur, qd qui per uim dānificaret alium de re ualoris. x. Floreniorum auri. debeat morte puniri. Quidam effudit dolium uino plenum, & dolium destruxit, & sola remā sit una tabella, quæ dicitur dogha, & de bonitate uini erat certum. sed de quantitate est dubium, hoc est quantæ capacitatis erat. Dic, quòd ad inueniendam capacitatem, debet inspicere figura, & modus, quem ponit Bar. in trac. de alluione. incip. figura ista.

Extat statutum Bononiæ, prout asserit Marsilius, in Sin-
gu. 225. quòd unicuique licet animalia, quæ reperit in fun-
do suo, propria autoritate occidere in illo. Pone quis in-
uenit animal in fundo suo damnum dare. Et cum uult illud
occidere, fugit extra fundum, poterit extra fundum occide-
re? respon. Saly. in l. Graccus, col. pen. uer. ex prædictis. C. de
adulterijs, quòd sic. & idem Bar. in l. quod ait lex. §. quòd ait,
ff. de adulteriis, (& hoc statutum est Tergesti, ut aiunt ter-
gestini.) & Cassan. ubi supra. & Plotus, in repet. l. si quando,
num. 874. C. unde ui. Utinam & nos haberemus tale statutum.
quia non eueniret id, quod cecin it iuuenalis satyra xiiij. his
carminibus.

*Nocte boues macri, lassosq; famelica collo
Armenta ad uirides huius mittuntur aristas,
Nec prius inde domũ, q̃ tota noualia sanos
In ventres habeant, ut credas falcibus actum,
Dicere uix possis, quàm multi talia plorent
Et quot venales iniuria fecerit agros, Est.*

Et not. quòd causa damni dati requirit celeritatem. secun-
dum Abb. in cap. 2. num. 35. de mutuis petitionibus. Potest
tamen fieri, & admittitur reconuentio, ut ibi per Abb. & de
his satis. Reliqua dabunt supra allegati docto. præcipuè Vi-
talinus. ubi plura de damno dato in ipso titulo aggregat.

De damnis, & incendio clam datis.

STATUTUM de damnis clam & incendio, quod uult Vil-
lam, seu vniuersitatem teneri pro huiusmodi damnis & in-
cendio, est odiosum, & iniquum. secundum Calcan. in cõf.
63. num. 12. & in cõf. 66. & in cõf. 64. & pluribus seq. de

quo agit Menoc. quoque in consi. 27. nu. 55. Hoc statutum etenim habet locum, ubi non constat de malefactore, quia tunc villa tenetur emendare damnum, cuius aut hor ignoratur. Alias secus. ut ait Ste. de Fede. in tract. de interpret. iur. parte. 2. sub num. 36. uide Plotum, in repeti. l. si quando. C. unde ui. ubi de incendiarijs agit, num. 832. uel 872. Et si statutū dicat legitimè nō constare rit de malefactore, villa teneatur. Istud uerbum legitimè sumitur plurifariam. quandoq; iuris ordine: secundum Dec. Bal. & Ioan. in c. 2. de rescrip. & gl. uer. legitimè, in c. consanguinei de re iudi. c. literis. de testib. quandoq; legitimè intelligitur, quod sit lege promittente. l. Gracchus. C. de adult. secundum Dec. in d. c. 2. & Alber. in dictione ista. Et debet probari, quòd ignoretur malefactor, ita Alex. in consi. 47. num. 2. in 6. uol. limita. primò statutum non habere locum. ubi domus quæ fuit combusta, erat habitata, quia præsumitur culpa inhabitantium. ita dicit Plot. in d. l. si quando. nu. 856. Item limita hoc statutum, ubi in uilla non adessent quinq; hoës. qui essent patres familias, fin Bal. in c. 1. in 2. col. uer. quæro quot homines, extra de elect. Item limita hoc statutum non habere locum, si fortuito casu incendium factum sit. ita dicit Alber. in qq. ad statuta. q. 81. in secunda parte. per l. fistulas. §. fin. ubi hoc etiam dicit idem Alberi. ff. de contrah. emptio. & Arno. in dialogo trigesimo quinto, ubi attestatur ita Paduæ fuisse iudicatum. idem dicit Plotus ubi supra. item limitatur statutum, si clam ignis immissus sit, qui uiuentorum euagando, alias domos etiam combussit, quia de eis villa non tenetur. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 92. item limita hoc statutum. quotiens uilla est adeò pauper, q non potest emendare damnum. ut per Albericum in qq. ad statu. q. 84. in 2. parte. Sed hoc casu ciuitas pro uilla tenebitur. secundum Alberi. ibi. item limitatur, hoc statutum non habere. locum contra infantes, senes, uel infirmos. quia ij non tenentur contribuere. secundum Alber. in qq. ad statuta. q. 71. parte. 2. nam negligentia non potest

test eis imputari. vide Sozi. in fallētij. in regula. 178. ad hoc statutum vide ēt Rom. in consi. 7. & Gram. in decis. Neapol. 3. & Parisi. in consi. 158. in 4. vbi habetur, quando villa teneatur pro furto, uel damno. vide ēt Chacherannum in decis. Pedemont. 138. & Menochiū. de arbitrio iudicis. casu. 390. & Petrum Caleffa. inter consil. crimi. diuersorum per Ziletum. in consi. 58. per totum. in tomo. 2. & Iosephum. in decisione Perusina. 25. & Bursatum. in consi. 59. per totum. An dominus pro incendio culpa famuli confecto, teneatur, tradit Menochi. in consi. 53. per totum. & in consi. 101. num. 43. vbi dicit, quod isto statuto non tenentur absentes à Villa, tēpore damni, uel incendij dati. & quando villa teneatur pro incendio. vide Franc. Mar. in decis. parla. Delfina. q. 765. lib. 2. & Alex. de Neuo. in consi. 87. per totum. & in consi. 88. Et quando conductor teneatur propter domum combustam, tradit Gratus. in respons. 46. per totum. in 2. Turza. in q. 20. in tractatu suo cōium opi. post regulam. & Berōus tractat. in q. 130. ubi habetur an dictum statutū habeat locū in robarijs, furtis &c. & vide Gozadi. in consi. 63. & Ferratiū. in cautela. 36. & Luchinū. inter consi. crimi. in consi. 61. & seq. & Afflictum. super constitu. regni. de maleficijs clandestinis. lib. 1. & Rol. à Valle. in consi. 95. in 2. & Parisum in consi. 87. per totum. in 4. & Iulium Clarum. in practica cri. q. 68. uers. item illi, qui comburunt edes. vbi ponit, qua pœna plectantur incendiarij. & Franc. Mar. in decisione parla. Delphin. q. 417. lib. 2. & Portium. in consi. 72. in 1.

An si imponatur collecta pro emendatione, & damnum passus est de illa uilla, debeat conferre cum alijs de villa? respon. Bar. quod non. in l. Amicissimos. §. Lucius Titius. ff. de excus. tut. licet contrarium uideatur dicendum. per l. ab omnibus. §. si actio. ff. de leg. j. ubi uide Bar. facit. J. Imperatores. ff. de tutelis. vide quæ ponit Deci. in consi. 669. in vltima parte & Papi. in sua prac. de forma actionis realis. super uer. non se adstringēs. col. 2. nu. 5. cum apostil. in lra. b. & Albe. in qq.

ad

ad statu. q. 68. in 2. parte. vbi tenet Alber. quòd iste tenetur contribuere. & idem tenet Plorus. in repeti. l. si quando. nu. 872. C. unde ui.

Nunquid derobatus, vel damnum passus teneatur cedere villę iura contra malefactores? respon. Alber. in qq. ad statu. q. 7. in 2. parte. q. sic. & villa etiam absq; dicta cessione habet regressum contra malefactorem.

Sed an habita emendatione à communitate, potest agere contra malefactores? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 72. in 2. parte. quòd non. scilicet, quo ad emendam damni. tamen benè potest agere ad pœnam fîscalem contra ipsos malefactores. vt. C. quādo ciuilis actio p̄iudicet criminali. l. 1. Et communitas, constituto de malefactore, potest ab eo petere solutum. l. si fullo. ff. de condi. sine causa. vide Alberi. in qq. ad statuta. q. 74. in 2. parte. & dānificatus tenetur probare ignē immissum. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 80. parte. 2. licet de necessitate nō sit coactus probare personam, quę ignē iminuit. l. 1. §. scribi. vbi Albericus. ff. ad Syllania.

An istud statutū profit clericis? respondet Alberi. in qq. ad statu. q. 9. in 2. parte. & rub. statu. & dicit quòd statuta non pro sint clericis. nisi sint approbata à clero. & vide Ang. Arc. in trac. malef. in uer. incendiario. in vlt. col. & ad hoc stat. vide Firma. in reper. uer. damnum. uer. 38. & Alberi. in l. 1. ff. ad Syllania. Et debet legitimè cōstare damnum esse datum, non autem per contumaciā. secundum Firma. in reper. uer. damnum. uer. 37. Nec sufficeret iuramentum damnum passi. nisi contra violentum. Et potest peti, quòd iudex uadat ad uidendum locum. secundum Firma. in reper. uer. damnum. uer. 40. cum. 3. seq. An facta emendatione damni, si noticia incendiarij super ueniat, communitas possit agere contra dominum, ut agat contra malefactorem? responde, ut per Alberi. in 2. parte statu. q. 91. & Coepollam. in consi. 18. in prin. in cip. si p̄ces. Vtrum debeat probari, quòd clam fuerit damnum datum &c.? respon. quòd sic. ut per Alex. in consi. 109.

in 4. contrarium tamen uult statutum Ferrariæ. sub rub. de
 damnis & incendio absconsè datis. lib. 4. versi. intelligitur
 clā, idest occultè. vide Corsetum. in singu. uer. occultè. An
 sufficiat hoc exprimere in libello? uidetur, quòd sic. secundū
 Roma. in consi. 105. circa prin. nec sufficit probare damnum,
 secundum quòd taxatur in alijs statutis. ex statuto prædicto
 ferrariensi. in uersi. per testes, uel æstimatores. quia alia statu
 ta loquuntur de alijs malefactoribus delinquentibus. ut per
 Bar. in l. semper. in prin. ff. quod ui aut clam. Et ipse damnum
 passus contribuet pro rata (ut dixi) vide Firma. in reperto.
 uer. sed. & 40. quomodo autē imponetur collecta? vide. An
 ge. Areti. in trac. malefi. fol. 62. & 63. col. 3. in fi. & ibi in addi
 tio. Et dic. quòd damnum præsumitur datum à uicino. sicut
 furtum. secundum Bar. in l. si ita. ff. de fundo instruc. nisi sit
 bonæ famę. secundum Bal. in l. 1. ad fi. C. Loca. Facit, quòd
 no. Bar. in l. Dominus horreorum. ff. loca. & in l. 1. in fi. ff. fur
 ti aduersus nautas. & Ange. de Aretio. in tracta. malefi. in gl.
 uer. fama publica. uer. xi. quæro. & Roma. in consi. 7. ubi lo
 quitur super statuto prædicto Ferrariæ. idem dic de habitan
 te, & quoniam statutum Ferr. meminit demense, ibi infra mē
 sem. &c. Quæro quot dies habebit iste mensis? respon. ut per
 Bar. in l. 2. in fi. C. de Tempo. appell. & vide in clem. causam.
 de electio. & glo. ibi in uer. mensem. & ibi Dominicum. in c.
 quærito. de elec. in 6. & in dicto statuto in uer. palam. & Bar
 ba. in consi. 46. col. 4. vol. 1. Et no. quòd si tu compares ad de
 fensionem, facias te constituere syndicum. iuxta formam sta
 tuti Ferrariæ. sub rub. qualiter procedendum sit in causis cō
 tra vniuersitatem. Et no. quòd statutum nostrum Ferrariæ, de
 quo. supra non habet locum in vulneribus illatis animali in
 strata publica, quod postea sit mortuum. n. secundum Alex.
 in consi. 91. in vj. per totum. quia villa nunquam tenetur pro
 damno dato in strata publica.

Debilitatio membri.

AN statutum puniens debilitantem membrum, locum habeat, si quis debilitet digitum? respon. Bal. in c. 1. de noua forma fidelitatis. in uerbis seu. & in auth. sed nouo iure. C. de seruis fugiti. ubi tenet, quod sic. Sed Ang. contra. in l. idem Offilius. ff. de ædili. edic. nisi ex coniecturata mente statuti aliud colligeretur. vide Firma. in reperto. in uer. debilitatio. & uer. digitus. & ait Bal. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. quod amputatio membri, est debilitatio hominis, sci licet, totius corporis. sed debilitatio membri est impeditio principalis proprii officij ipsius membri. unde oculus non dicitur debilitatus, si quis uidet, ut prius, quamuis propter ictum oculus sit aliquantulum deturpatus. secundum Bal. in qq. ad statutu. uer. membrum. nu. 2. Et debilitans membrum, puniri debet poena statuti, de obtruncante. secundum Floria. in l. binas. ff. de serui. urba. prædio. & subdit, quod obcecans, licet oculum non effodiat, uel extrahat, punitur poena statuti, de extrahente oculum. vide Ioan. Cor. in qq. Tholo. q. 207. ubi dicit, quod debilitans membrum alicuius, punitur poena statuti, quando membrum ex toto debilitatur. Siculus tamen. in c. cum in nostris. de concessio. præben. dicit. quod licet membrum debilitatum sit quasi inutile, quo ad operationem, ualeat tamen, quo ad decorem. vide omnino Ange. in addi. ad Bar. in l. nominationem sub nu. 5. C. de decurio. lib. x. ubi tractatur de hoc fusius, & Ange. in addi. ad Bar. in l. articulari. C. qui morbo. & c. lib. x. & Alex. in addi. ad Bar. in l. facultas. C. de iure fisci. nu. 2. Lib. x. & Bal. in l. si non simpliciter. C. de ædili. edic. & vide Turza. in tracta. communium opinionum. opinione. xx. post regulas.

Declinare.

STATUTUM punit declinantem inquisitionem, & iurisdictionem potestatis & quod possit offendi. Opponnes exceptionem declinatoriam, super qua nondum sit pronunciatum

tum, non poterit offendi. secundum Bar. in l. eum qui. ff. de iure patrona. & Bak in l. si quis in suo. C. de inoff. testa. & Felty. in c. i. de præsump.

Dicit statum, quod si clericus declinauerit iurisdictionem potestatis, non sit poena, nisi decem librarum, si quis interficit eum. An poterit potestas in plus punire, quasi per statutum non teneatur? respon. Bal. quod sic. in auth. cassa. C. de Sacrosan. eccle.

Defensio.

STATUTUM tollens defensionem, non intelligitur tollere defensionem naturalem. sed civilem. secundum Marfil. in consi. 25. nu. 52. in prin. & doct. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. & ideo licita est defensio, quæ est de iure naturali. ut per eos ibi, & vide Tho. de Saluze. inter consi. crimi. diuersorum per Zilettum. in consi. 29. tomo. 2. & Bossi. in practi. crim. titulo. de defensionibus reorum. & titulo. de fauoribus defensionis. fol. 261. & Nonell. in tract. suo ad defensionem. & Iul. Clar. in practica crimi. & ubiq; ut in eius. repertorio. & an quis admittatur in criminalibus ad nouas defensiones? tradit Iulius Clarus. in prac. crim. §. fi. q. 94. uer. est etiam.

Si cauetur statuto. quod si quis debeat banniri, præcedere debeat prætoris proclamatio, qua dicatur. quod quicumq; uelit talem defendere, uel adesse causæ, cōparere possit, & debeat infra quinq; dies. Præco unum tantum proclamauit. quid iuris? respon. ut per Alberi. in l. a Principe. ff. de postulan. in prin.

Statuto cauetur. Non licere cuiquam personam suam defendere ab iniuria. Dic, quod nec consensu hoc fieri possit. l. pactum inter hæredem. ff. de Pactis. vide Cæpollā, in consi. 29. sub nu. 23. qui allegat Bal. in consi. 82.

Statutum, quod tollit defensionem, tollit etiā recursum ad superiorem. ita dicit Marfil. in prac. crimi. in § oportune. sub num. 60.

¶ Statutum licet doneget defensionem. iudex tamen uide re debet utrum ei concludant probationes, quia si non concludant, debet reus absolui. qui licet non audiat, ad iudicē tamen spectat hoc inquirere pro interesse sui officij. secundum Bal. in qq. ad statuta. super uer. probare. & in l. non dubium. C. de legibus. & Capollam in consi. 39. nu. 21. & Alex. in consi. 77. in 1. uol. & Capollam in cautela. 255. & Paul. de Cast. in consi. 56. in 2. uol. & Nicellum in tracta. glossarū. sub nu. 155. uide Gozadi. in consi. 94. sub num. 41. & seq. & nor. q. iudeus debet admitti ad defensionem filij in causa capitali, sicut & alij. Capolla sic dicit in consi. crim. 75. & Tiraquelus. in trac. de iure primogeniorum. q. 66. nu. 25. ubi & alia ad rem more suo aggregat. Et no. q. peccat ille, qui se non defendit, si potest. c. non in inferenda. xxiiij. q. iij. c. quantæ. & ibi gl. de sententia excomunica. & latē tradit Ioan. de lign. in tracta. de bello. c. lxxix. incip. circa tertium. Et filius tenetur patrem uerbo, & opere defendere. non autem facto. secundum Bar. in extrauagan. ad reprimendum. nu. 3. in prin. & de his fatis. Reliqua, uide per Iulium Clarum. in §. homicidium. in practi. crimi. ubi tractat fusissimē de defensione rei, & personæ. & plura deducit Michael Grassus. in suo tractatu communium opi. lib. 1. ubi de defensione agit.

Statutum licet possit tollere quamlibet exceptionem, non tamen potest tollere exceptionem defensionis, secundum communem opinionem. Chirconius. in suo tractatu communium opinionum: centuria. 4. conclusi. 62. nu. 34. pagi. 94.

Delictum grauius:

STATUTUM dicit, quod si quis commiserit graue delictū, spuniatur. &c. quod nam dicitur graue delictum? resp. ut per Sozi. in consi. 267. col. 4. uers. 2. quia fuit. vel consi. 557. quod graue delictum esse dicitur, etiam in doctorem commissum. & dicitur grauis iniuria facta Doctori. quæ grauior dicitur, si est illi facta in iudicio. ita dicit Anchara. in consili.

325. super primo dubio. Et uo. quod iniurians doctorem tenetur lege Julia de ui publica. ita Guid. Pap. in q. 88. & Pet. Lenaude. in tracta. de Doctōri. & eorum priuilegijs. parte. 4. q. 71. ubi determinat. an collegium agere possit pro iniuria illata uni ex doctoribus collegij. & respon. Oldra. quod sic. in consi. 66. & si sit scholaris, qui inferat iniuriam doctorib. possunt uocare in collegiū, & cognita causa declarare incurrisse in periurium, quoniam iuraueri reuerentiam etiam doctoribus collegij deferre; ita dicit Petr. Lenaude. ubi supra & Beluifius. in sua pract. crim. titu. de iniurijs. nu. 46. & pro iniuria illata doctōri popularis est actio. ut per Bar. in l. 1. §. ius publicum. ff. de iusti. & iure. & Alex. ibi Et offensores doctorum actu legentium non minus incidunt in crimen publicum sacrilegij, quam si quis offendat sacerdotem. secundum Zaf. in repeti. l. 1. in prin. nu. 11. ff. de iusti. & iure. Quomodo autem puniantur, qui retrahunt scholares, & subtrahunt doctoribus legentibus. & de doctoribus practicantibus scholares. vide Archiepiscopum florenti. in eius summa. lib. 2. in tit. de restitutionibus. §. 1. col. 2. ubi refert quendam Ioan. de Ripoll. de hoc tractantem. De hoc delicto, tractat fufius Bos. in prac. crim. fol. 1. & 3.

Delinquens.

STATUTUM dicit, quod delinquens in ecclesia puniatur. quid si delinquit iuxta ecclesiam, an habeat locū statutū? respon. Ioan. Andr. in addi. ad Specula. in rubi. de immunitate eccle. q. videtur, q. sic. & Gui. de Suza. in l. presenti de ijs, qui ad eccle. confugi. Et no. q. delinquens auctoritate statuti, excusatur. secundum Cornē. in consi. 8. r. in 3. vol. ind. 8. Statutum dicit, quod pro quolibet delicto impunito potestas puniatur in decem. Quinq; fecerunt delictum, & fuerunt quatuor puniri. dic. q. de quinto. augebit poenam. secundum Alex. in l. si familia. ff. de iurisdic. omnium iudi.

Deliquit, & fecit quis contra statutum ignoranter, quod

Questiones Criminales

an fecerit igo rantia, iudicis arbitrio relinquitur. secundum Henric. Bochich. in tracta. de synodo. episcopi. sub nu. 41.

An quis teneatur obuiare delicto, vel reuelare delictum? p onit Iul. Clar. in prac. cri. §. si. q. 87. per totum.

Denunciatio

DI C I T statutum, quod massarij contratarum, & cauarzelani villarum habeant denunciare omnia crimina, & maleficia coram potestate, vel eius maleficiorum Iudici. Hoc statutum non habet locum, vbi leuissima esset scissura cutis. ita dicit Corsetus. in tracta. de minimis. sub nu. 5. & Marfilius in singu. 276. & Paris de Puteo. in tracta. syndica. in §. syndicus. & Ias. in l. si ideò. C. de ijs, quibus vt indignis. Item non habet locum, si ipsi ignorant delinquentes. puta, si maleficium fuit commissum de nocte, nā nox celat male facientes. l. si cum excep̃tione. §. in hac. ff. quod metus causa. Si tamen sint duos testes, qui malefactorem sciant, possunt denunciare factum cum illis duobus, absq; eo, quod delinquentem apponant. Et tunc poterit Iudex cogere dictos testes ad proferendum personam malefactoris. quia sufficit, quod syndicus, vel cauarzelanus faciant, quod possunt. l. annus. ff. de calumniatoribus. ita dicit Neuiz. in sylua nuptiali. Lib. 3. sub nu. 29. & seq. Et creditur eis, etiam si falsum denuncient secundum. Bal. in l. 1. C. si aduersus liberta. quod intellige, si iuste iurabunt. ita Ange. in auth. de iudi. §. oportet. in prin. col. 5. vide Bal. in l. si tutor. C. de pericu. tuto. & in l. 1. C. de iureiuran. Sed potest cōtrarium probari. argu. glo. in l. 2. vbi etiam Cast. ff. si ex noxali causa agatur. & Iaco. But. & Bal. in l. 1. C. de rebus credi. l. cum p̃cibus. de proba. Et denunciator, qui falso denunciat, tenetur de falso ciuilit̃er, & criminaliter. secundum Bal. in l. 1. C. si aduer. liber. l. lege Cornelia. §. qui delatorem. vbi Alex. post Bar. ff. de fal. & per Bar. in l. duobus. §. si. ff. de iureiu. & l. ab accusatione. §. nunciatur. ff. ad Turpilia. quod intellige, nisi statutū dicat, quod

credatur ei. & ulterius credi non possit. secundum Bal. inc. i. col. i. in titulo si de inue. inter. do. & ual. is oria. in vñbus seu do. Et denunciator non tenetur seruare solemnitates. de quibus. hñ in l. Libellorū. ff. de accusa. fm Ang. in auth. quomodo oportet. episco. Et debet syndicus, uel cauazzelanus in ingressu officij iurare, q̄ benē, & legaliter suum exercebūt officium. ita dicit Ange. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. x. Nec tenetur pro singulis maleficijs iurare. sed sufficit iuramentum ab initio. fm Bal. in addi. ad Specula. in titu. de accusatio. ver. syndici. & Alex. in l. diuus. ff. de custo. reorum. Et potest esse testis syndicus, uel cauazzelanus quando iudex procedit per inquisitionē, si desunt alij testes, licet ipse prius denunciauerit. secūs, si iudex procederet super denunciatione per ipsum facta. ita Saly. in l. ea quidem. C. de accusa. Et debet denunciator habere præmium à statuto sibi taxatum. primo ex bonis malefactoris. 2. ex bonis eius, ad cuius vindictā fit denunciatio. 3. ex bonis fisci. ita dicit Bar. in l. lege Cornel. in princ. ff. ad syllania. De denunciatore vide Alex. in l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. de acqui. hæ. & Bal. in. qq. ad statu. in uer. denunciare. vbi hñt plura. & Ias. in §. sed istę. nu. 97. iusti. de actio. Et de denunciatione vide Bossum. in prac. crimi. in titulo de denunciatione, & Iulium Clarum in prac. crimi. §. si. q. 7.

Si statutum uult, q̄ denunciatio fiat infra tres dies. dies incipiūt currere à die protestationis. secundū Bal. in l. si. C. de nego. gest. & Fely. in c. sicut olim. col. i. ad fi. de accusa.

Stante statuto, quod syndicus teneatur sub pœna denūciare maleficia infra octo dies, & commissu est maleficium ultima die officij sui. an spectet ad eum denunciatio? an ad successorem, in cuius tempus incidit dilatio? & ad priorem spectare decisum est per Cottā in tractatu rerum memora. uer. syndicus. Ad hoc statutum uide Firma. in reperto. in uer. denunciator. & Fely. in c. sicut olim de accusa. & qualiter accusatur syndicus, qui non denunciauit. vide Ange. in trac. malefi.

lesi. in gl. nec non ad quærelam. col. 70. & est rex. & ibi Bar. in l. diuus. ff. de custo. & exhibitione reorum. & Bar. in l. 1. de iure fisci. lib. xij. & in tracta. malefi. per Ang. fol. 32. col. 1. ver. quæro an denunciatori? & hoc limita, vt per eundẽ Arctian. r. col. Et nõ. quòd syndicus teneatur denũciare delictũ, etiam impunibile. vt puta, si bannitus fuerit occisus. secundũ Bar. in l. fi. §. diuus. ff. de publi. iudi. & Firma. in reperto. ver. denũciator. vers. xi. Limita hoc statutum, si massarij, vel syndici pręuenti sint ante morã à principali, qui perfectẽ curiam instruxit, quia hoc casu non tenet eos pœna, eò quòd non denũciauerint. vt per glo. Bal. & Alex. in l. forem. C. de indigni. & in trac. malefi. Ange. fol. 31. ver. quid si fiet. & Firma. in ver. denunciator. ver. 16. Limita 2. si massarius, vel syndicus ignorauit malefactorem, taliter, q̃ non potuerit certificari. vt per Bar. in l. heredem. ff. de ijs, quibus ut indignis. & obseruabitur. quod dicit Alex. in l. & ideo. C. eo. de quo vide Ange. in trac. malefi. fol. 31. ver. quæro an excusetur. & vide Prępositum in e. in præsencia. in 2. no. de sponsa. Limita. 3. si ignorauit delictum. vt dicit Firma. in reperto. ver. denunciator. uer. 23. non. n. tenetur denunciare maleficia occulta. secundũ Bar. in d. l. & ideo. C. de Indig. & Fely. in c. sicut olim. col. 1. post med. de Accusa. Et an tempus octo dierum denunciandi currat ignorantibus? vide Ange. in tracta. malefi. fol. 149. col. 3. & Firma. in ver. denunciator. ver. 23. Et nõ. q̃ si omnes non denunciant delinquentes, non tenentur ad integram pœnam. vt per Alex. in l. minoribus. in fi. & ibi Bal. C. de indigni. Et syndicus de falso tenetur. vt per Firma. in ver. denunciator. ver. 27. Et nõ. quòd denũciatio fit in scriptis. secundum Bal. in l. fi. C. de nego gest. & Fely. in c. sicut olim. de accusa. Et si syndicus ponet in accusatione testes ignorantes, perinde est, ac si non denunciasset. vt ait Bal. in l. ab excusatione. C. de fidei commissis. Nec tenetur denunciare qualitatem maleficij. vt ait Fel. in d. c. sicut olim. An massarius, uel syndicus teneatur denunciare maleficia commissã tempore suo, si exiuit de officio.

cio. tradit Ang. in trac. malefi. in gl. nec nō ad denūciā. ver. quāro simul. & Firma. in ver. denunciator. ver. 6. & 34. & denunciator non punitur, qui in denunciatione errat, nisi compertum sit dolose id fecisse. secundum Fely. in d. c. sicut olim. articulo si. de accusa.

Deprehendere.

STATUTUM dicit. si iudex deprehendit aliquem furtum facere, puniat in centum. Dic, quod si reperit eum non in fragranti crimine, sed post furtum consummatum, quod verifi cabitur statutum. quia iudex dicitur deprehendere, conuincendo. vt habetur in additionibus ad Bar. in l. 1. C. de peti. bo. sub.

Depradari.

STATUTUM potest concedere licentiam depradandi. secundum Bal. super feud. in titu. de milite uasallo. per glo. quæ incipit. hoc merito in fi.

Derobatus.

DICITUR statutum si aliquis derobatus fuerit in comitatu, villa, vel castro, quod villa teneatur. &c. De modo aut probandi derobationē, nullum habetur verbum in statuto. Pone, venit derobatus ad curiam, & probat se derobatum per testes. An de quantitate, & æstimatione rerum stabitur eius iuramento? respon. quod probabit eo modo, quo potest, per familiam, & suos socios, qui aliās non admitterentur, & per alias cōiecturas. vt q̄a uisus est deponere in valisia tot res, as sumere tātā pecuniā, & similia, & istæ probationes iudicis arbitrio relinquuntur. & habitis istis p̄sumptionibus, defectu probationum, poterit postea deferri iuramentum. ut ait Bar. in l. si quando. C. unde ui. ubi idem dicit Plotus. & Corne. in cō. si. 123. in 1. uol. ubi dicit, quod derobatus in alicuius territorio, si habet regressum ex forma statuti contra homines loci, debet plenē probare robariam.

Destructio

Questiones Criminales

Destructio domus.

SI ex forma statuti domus delinquentis destrui debeat, Vxor tamen illius ratione hypothecæ in ea potest destructionem impedire, cum translatio in fiscum ius hypothecæ non tollat, secundum Bal. in l. pignus. C. de pigno. actio. unde de Roma. in consi. 137.

Deturpatum membrum.

DETURPATUM membrum debilitatum non dicitur. secundum Bal. in l. si fugitiui. in fi. C. de seruis fugiti. quod pro statuto notatu dignum existimauit Ange. in l. nō solum. ff. de rei uendica.

Deuastare.

DICITUR statutum. Si quis magnatū occidit popularē, bona eius deuastentur. An bona obligata deuastari poterunt? respon. Bal. in l. 1. §. si seruis. per illum tex. ff. de pigno. actio. quod non. vide Roma. in consi. 128. & Bal. in l. alienatio. ff. de contrahē. emp. ubi de deuastatione habetur fusius. Et no. quod, quando bona malefactoris ex statuto debēt deuastari si ipse antea uēdidisset ea, nihilominus possunt deuastari. l. senatus. ff. ad Syllania. uide Iul. Clar. in practi. crim. §. fi. q. 82. statutum. viij.

Dictio Penitus.

STATUTUM criminale utitur uerbo Penitus. quid importat? dic. quod importat idem, quod ex toto, uel in totum. secundum Archi. in c. 1. de supplen. negli. praela. in 6. & in c. ordinarij. circa fi. de offi. ordin. in 6. & Alb. in dictione ista. ubi allegat. rub. C. de gladiatoribus penitus tollendis. lib. xi. & c. ad nostram. uer. penitus. de probatio. & Ias. in consil. 173. in 4. uolumine. nu. 1.

Dictio quouis, uel quauis.

SI utatur statutum dictione quouis, uel quauis. Dic. q̄ est dictio uniuersalis præcisa, quæ omnes modos comprehendit,

dit, etiam non expressos, & si maiores, ut glo. notat. in clem. 1. uer. quauis. ubi Canonistæ hoc norant de re iudica. & glo. in clem. 2. uer. quauis. de eccle. non alie. & las. in consl. 147. num. 3. in 4. volum.

Dictio perindè.

SI statutum utitur dictione Perindè. puta, si dicat, quod au fugiens ante familiam, puniatur, perindè ac si fuisset inuētus cum armis. & pro armis, sit statutum, quod de nocte poenæ duplicentur. Certè dicto fugienti de nocte, poena duplicabitur. quia dictio perindè de notat omnimodā similitudinem. idè refertur ad omnes qualitates. l. à filio. §. pen. de alimen. & ciba. leg. firmat Bar. in l. 1. de recepta. & Rui. in consl. 54. in 3. vol. & Bal. in l. imperialis. in 1. lectu. C. de nuptijs. ubi dicit, quod spurius restitutus natalibus. idè legitimatus per imperatorem, non debet uocari spurius. nam perindè est, ac si esset legitimè conceptus. Vide Alberi. in dictione ista. & Bal. in practica sua ad fin. & Guido. Pap. in singu. super dictione ista, & Tiraquel. in trac. de retractu. §. 1. in gl. xi.

Diebus feriatis in honorem Dei.

STATUTUM potest disponere. quod in criminalibus procedatur etiam in diebus feriatis in honorem dei. secundū Bar. in l. pen. C. de feriis.

Diffamare.

STATUTUM punit diffamantem. Dic, quod ille diffamare non dicitur, qui stat in uerbis generalibus. puta, si dixerit, talis est unus malus homo. Sed quando descendit ad speciem. ut si dicat. talis est usurarius, homicida, adulter, & simi. secus est. ut per Bar. in l. turpia. in glo. uer. in genere. ff. de leg. 1. & ibi Paul. de Castr. & ceteri. & Afflic. in decis. Neapoli. 264. & Bal. in qq. ad statu. uer. diffamare. & docto. in l. diffamari. ubi etiam idem Bal. C. de inge. & manu. & Monteleo. in prac. arbi. parte. ulti. pag. 467. cum seq. Et diffamare uer-

Quæstiones Criminales

bum ad bonum, & malum adaptatur. & importat id, quod uulgò prædicare dicitur. secundum Bal. in d. l. diffamari & Sozi. seniore. in consi. 45. nu. 3. in 1. uol.

Statutum de inquirendo delicto contra nō diffamatum, non ualeat. secundum Marfil. in prac. crimi. in §. cōstante. nu. 13. & in pluribus suis consilijs. & uide Fely. inter consilia diuersorum per Zilettum in consi. 46. in tom. 2. & omnino etiā Iuli. Clarum. in practi. crimi. §. fi. q. 5. uer. scias etiam. & q. 6.

Diffidare.

STATUTVM Ferrariæ. sub rubri. de diffidentia &c. lib. 1. Statuto. xij. fol. 5. ueritur uerbo diffidamus. quid est diffidare? respon. Monteleo. in practi. arbitra. quod diffidare idem est, quod dare licentiam cuilibet offendendi. uide Deci. in consi. 255. vol. 1. & Bal. in l. 3. C. ad l. Falcis. & in l. si cum mulier. ff. solu. matri. & Rui. in consil. 4. num. 14. in 5. vol. Iulium Clar. in practi. cri. §. fi. q. 3. & Didacum Couarru. variarum lectionum. lib. 2. cap. 20. ubi de assassinis agit. pag. 668. Et bānire, nihil aliud est, quam diffidare. ut colligitur in c. domino guerram. in 4. col. in tit. hic finitur lex. in uisibus feudo. & in auth. Gazaros. de hæreticis & maniche. ubi Imperator utitur uerbo diffidamus, atq; bannimus, ad notandum, quod idem sunt in effectu. de hoc habetur latius apud Signorol. in consi. 70. nu. 8. & seq. ubi dicit, quod diffidare & bannire, parificantur ex consuetudine. quod probat. & uide. supra uer. bannitus.

De dilacerante.

STANTE statuto. quod dilacerans vestes alicui, puniatur. quænam vestes appellantur? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 84. parte. 1.

De directo.

REGLA iuris se habet. quod id, quod directò non conceditur, disponi non potest etiam per indirectum, per uiam

nam poenalitatis. l. Seius. ff. ad l. falcid. per quam l. Bar. & do-
cto. decidunt, quod non potest per statutum per indirectum
uel via poenalitatis disponi, quod est prohibitum a iure de di-
recto. Ideo si statutum diceret, Quicumq; opposuerit, quod
talis (qui sit institutus) est spurius, puniatur in tantum, puta,
quanti est hereditas, non ualet tale statutum, tanquam per
indirectum in fraudem legis, & potest opponi, nec opponens
incidit in aliquam poenam. pro ut tenet Bal. in l. una. in 4. op-
po. C. de his, quæ poenæ nomine. & in l. omnes. ff. de iusti. &
iure. col. 8. & las. in consi. 40. col. 3. in 1. vol.

Diruere.

STANTE statuto, quod domus malefactoris debeat dirui,
Dic, quod debet optime dirui usq; ad fundamentum. ita
quod non appareant vestigia edificiij. ut per Bal. in l. Pretor.
ff. de pretorijs stipula.

Disfigillans.

STATUTUM, quod si quis disfigillet literas alienas, pu-
niatur. Dic, quod non habet locum in disfigillante vacuas
literas. ut ait Boerius. in decisi. 274. sub cau. 3. post Ange.

Districtus.

AN offendens aliquem in districtu, puniatur poena statu-
ti, punientis offendentem in ciuitate? respon. ut per Al-
beri. in qq. ad statu. in q. 217. in 2. parte.

Dolus.

STATUTA criminalia, quæ puniunt malefactoris, absq; du-
bio præsupponunt dolum. ut dicit Iulius Clar. in pract.
crimi. §. fi. q. 84. in prin. & Parisi. in consi. 161. in 4. vol. & in-
fra uide in uerbo homicidium, Limita tamen hoc, & statutū
dicat. Si quis aliquem percusserit, puniatur. &c. quia in per-
cutiente dolus, non requiritur, sed culpa tantum, nam culpa
requiritur, ut adsit delictum, & fortè leuissima nō sufficiat.
vide Bar. in l. 1. §. fi. ff. ne quis eum, qui in ius uoca. Nec po-

test criminaliter puniri. ut ait Cyn. in l. si quis non dicam rapere. C. de episco. & cleri. & Maran. in practi. in 4. parte prin. sub nu. 58. cum seq. & Marfil. in consil. 4. & Alberi. in l. eleganter. §. quadrupes. ff. de dolo. & Paul. de Cast. in consil. 58. in 2. vol. Et intelligitur dictum statutum in uero dolo, non in præsumpto. ut ait Deci. in l. in actionibus. pen. col. sub num. 28. ff. de in litem. iuran. Et no. quod qui statutum, & leges transgreditur, dicitur esse in dolo. secundum Bal. in consil. 35. in 3. uol. & Crauetam. in consil. 193. item dolus præsumitur in eo, qui non obseruat solemnitatem, quam tradit statutum, ut ait glo. in l. 1. super uer. malafide. C. de fide. instruc. lib. 10. & Calca. in consil. 25. sub num. 13. item, quando actus in suo genere est vitiosus, & malus, præsumitur, quod quis dolose fecerit, nisi probet innocentiam suam, & quod non mala intentione hoc fecerit. l. si non conuitij. C. de iniurijs. c. 1. de præsump. Item dolus uenit in statutis sub appellatione maleficij. ut ait Firma. in reperto. ver. dolus. vide Bar. in l. si mulier. §. 1. ff. rerum amotarū. de quo. et Alex. in l. 1. ff. si quis testa. lib. ubi dicit, quod dolus in statuto requiritur, quod de furto loquitur. & subauditur, quia in furto semper inest dolus. Secus in statuto puniente amouentem rem alterius, quia intelligitur, etiā si sine dolo amouerit. vide l. 1. §. 1. de eo per quem fac. erit. & ff. de liberali causa. l. rectissime & ff. de hære. vel actio. vendi. l. ij. §. sed & si quid. Item, si quis accusat aliquem de falso, videtur dicere dolose. quoniā aliter falsum non est punibile. unde ex natura uerbi prolatis, si aliquem de falso puniri petit, hoc includit, quod dolose fecerit. secundum Bal. in l. nec exemplum. C. ad l. Cornel. de fal. & Bar. in l. 1. §. non autem. ff. si quis testa. liber. & quod no. Bal. in l. cum donationis. C. de trasac. & Bal. in l. si. C. ad l. Aquil. dicit, quod probato damno, satis est probata culpa damni & damnum: Et no. quod licet quælibet etiam iniustissima, & fatua credulitas, vel causa excuset à dolo, ut de dolo qui s. puniri non possit. attamen illa fatua credulitas, vel iniusta

Ita causa non præsumitur mouere delinquentem, nec esse in eo, sed potius dolus, & nocēdi animus, nisi per probabiles cōiecturas, & vehēmentes ita præsumatur credidisse. ita dicit Aretii. in consi. 80. sub. nu. 2. in 1. col. vide Plotum in l. si quādo. nu. 291. C. vnde vi. & Bar. in consi. 91. nu. 6. vol. 1. vbi dicit, q̄ licentia illa excuset reum à poena, ne criminaliter puniatur. vide Angel. in trac. malef. super ver. dolosē, & appensatē. & Claudi. in regula. crimi. 80. & pluribus seq. & regula. 110. & pluribus seq. & alibi, pro vt dirigit repertorium. & Nouellus. in trac. ad defensam. in princ. num. 84. fol. 25. vbi plura. & seq. numero. ad hoc dicit.

Statutum præsumens dolum, & fraudem, valet. secundum Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure & Parisi. in consi. 95. sub nu. 102. in 1. vol. & in consi. 97. per totum. & Paul. de Cast. in l. 1. in fi. ff. de legibus. & Cypollā. in l. 1. C. de seruis fugiti. & Plotum in l. si quādo. nu. 52. C. unde vi. & An. & qñ dolus præsumatur. ponit Plotus in d. l. si quando. sub num. 259. & Milleus, in pract. crim. pag. 135. sub nu. 63. ver. ut autem sciamus, & Bal. in consi. 155. in 3. vol. vbi de hoc dicit optimē. & Soz. lun. in consi. 58. in prin. per totum. & Bar. in l. 1. §. 1. nu. 2. & ibi apostillantes. ff. si quis testa. liber esse iussus fuerit. & Cottam. in ver. dolus. in tracta. rerum memorabil.

Dominus pro seruo.

AN dominus pro seruo, & famulo per statutū teneatur? respon. ut habetur in q. Tolosa. 195. ubi fufius, & dixi aliās in meo tracta. de seruis, uel famulis non adhuc infirmis. Et statutum, quod loquitur de domino accusante. debet intelligi propriē, scilicet de domino particulari, & non de eo, qui est in communione, quia nec frater tanquam dominus rei accusare potest pro re communi cum fratre suo. Nisi dispositio statuti loquentis de domino posset in eo locum habere, ut accusatio admittatur. Et minor. xxv. annis, licet sit dominus, accusare non potest, quia adultus non accusat, nisi

Quæstiones Criminales

nisi cum autoritate curatoris, ut ait Bar. in consi. 90. in 2. Et intelligitur statutum prædictum, si seruus, uel famulus erat tempore delicti, secundum Bar. in l. titius. ff. de testam. mili. & Ang. de Are. insti. de legitima agna. successio, in prin. sub num. 3. & dominus Alcia. in tract. præsump. reg. 3. incip. præsumptio 40. ubi ponit fallentias. Et de validitate prædicti statuti uide etiam per Ana. in consi. 2. ubi etiam dicit, an per statutum possit induci, ut dominus teneatur pro famulo? & Alber. tenet, quod sic, in qq. ad statu. q. 50. in 1. parte, & q. 53. & Arno. post alios in dialog. 4.

Licet nemo sit dominus membrorum suorum, ut dicitur, in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & ait Bar. in l. si quis reum, in prin. ff. de custo. reo. & in l. 1. ff. de iniurijs. Dic tamen, quod statuto quis potest obligari, ut no. Bar. in l. titio centum. in uer. tertia ratio. ff. de condi. & demon. de quo agit latissime Dec. in l. Nec ex prætorio. ff. de regu. iur.

Dormiens.

DORMIENS, faciens maleficium contra statutum, non obligatur statuto, ut dicit Seueri. in l. cunctos populos. C. de summa trini. & Henrich. Bohich. in tract. de synodo episcopo. sub nu. 4. & fusissime tractat Tiraquellus. in tract. de pernis temperandis, uel minuendis. in causa. 5. nu. 2. & seq. & Iulius Clarus. in præc. crim. §. fi. q. 60. uer. quero etiam, & Claudius. in regula crimi. 115. num. 11. & 12.

Deprehensa in adulterio.

STATUTUM cautetur, quod maritus impune possit interficere uxorem in adulterio deprehensam. An sic deprehensa dotem amittat? respon. quod non. ut per Bar. in l. si mora. §. si. col. si. ff. solu. mari. & l. qui seruum. ff. de uer. ob. & l. quid ergo. §. 1. ff. de leg. 1.

Durum statutum.

STATUTUM licet sit durum, omnino tamen est seruandū. l. prospexit. ubi tex. & doct. ff. qui & a quib. & quantum in l.

2. ff. de custo. reorum, circa si. dicatur, qd à duricia, quamuis sit scripta, est recedendum. Ista tamen iura conciliat Ias. in l. nō dubium. C. de legibus. & in l. filio pater. num. 1. ff. de lega. 1.

E.

E B R I V S.

EBRIVS excusatur à pœna statuti, vt dolosus, non vt culposus. c. inebriauerunt. xv. q. 1. & Seueri. in l. cunctos populos. col. 68. ver. ex hoc inferitur. C. de summa trini. & fide cath. post Tho. Docium. & Ludo. Montal. in tract. de reprobatione sententię Pilati. col. 1. sub num. 4. & Blanc. tractat plenè. in trac. ad defensionem. nu. 44. fol. 18. & Cassane. in consue. Burgun. §. vi. fol. 66. & Mille. in prac. crimi. fol. 111. & Lucas de Penn. in l. 1. C. de eroga. milita. anno. lib. xij. & Firma. in reperto. ver. Ebrivus. & in tracta. de episco. & Lucas de Penna. in l. 2. C. de iure fisti. & Tiraquellus. in tracta. de pœnis temperandis. causa. 6. & Archiepiscopus florenti. in summa. in titulo. de ebrietate. lib. 2. §. ult. ad fi. & Mōra. in l. is damnum dat. ff. de reg. iur. & Claudi. in regu. crimi. 116. & Iul. Clar. in practi. crimi. q. 60. ver. præterea ebrius. & Petrus Placa in epito. delictorū. cap. 30. & Menoch. in trac. de arbitrio iudicis in casu. 326. & ista est communis opinio. & Chircouius in tracta. comm. opi. ver. ebrius.

Effectus.

STATVTVM, quod potest operari vnum effectum contra ius commune, duplicem inducere non debet. quia quo ad fieri potest statuta debent reduci ad ius commune. l. 2. C. de noxalibus actio. & Roma. in consi. 199. col. 3. & Ias. in consi. 24. col. ante pen. in 1. vol.

Statutum disponens de causa, & nihil dicens de effectu, cēsetur,

Questiones Criminales

setur etiam de ipso disponere. de effectu scilicet inseparabili & immediato. secus si mediato. vt notat. Bal. in l. 1. col. 3. in fi. ff. solu. mati. & Clau. in reg. crim. 119. & ibi uide et de effectu sine effectu, quod hodie non punitur. vt per Firma. in reperto. uer. effectus & Cepol. in consi. 2. in 2. col. Et effectus debet attendi in condemnationibus. vt per Specula. in titu. de execu. sen. §. ij. ver. quid ergo. & dixi supra in verbo effectus. & plura dicit Tiraquellus in tractatu Cessante causa cessat effectus & Grammaticus in decisi. Neapoli. 36. nu. 74. & in decisi. 23. nu. 3.

Electio pœne.

ALIVIS ex statuto venit condemnandus in centum, quæ si non soluat infra mensem, amputandus sit illi pes. Pone, aliquis vult potius sibi pedem amputari, quam soluere centum, cuius erit electio pœne? respon. Franc. Cremen. in singu. 102. quod iudex debet eligere, ut ille soluat centum. vide Franc. Mar. in tracta. seu decisio. delphinatus. 415. in fi. lib. 1. Nec debet, vel potest iudex dare electionem morituræ. vt per Roma. in singu. 133. vide Fely. in c. inter ceteras. in 2. 3. & 4. col. extra de rescriptis. vbi habebis de hoc fusissimè. & Iulium Clarum in eius practi. cri. §. fi. q. 85. ver. solet etiā. & Firma. in reperto. in uer. electio.

Emere.

SI statutum prohibeat emere, uel uendere certis personis, si emimus, tenet emptio, si statutum ultra non procedat. secundum Ricar. in l. quod ait. ff. de diuortio. & Cy. in l. non dubium. C. de legibus. Sed contra tenet Bar. in l. prætor. in prin. ff. de operis no. nun. & isdem Bar. in d. l. quod ait.

Statutum. quod si quis emit rem furatam in loco publico, res non restituatur domino, nisi restituatur præcium emptori, non ualeat. secundum Hostien. in summa. in titu. de poeni. & remiss. §. fi. uer. quid si. Facit. l. 2. C. de fur. & in q. Tholosa. 151. & Salomo. in l. 1. nu. 9. ff. de iusti. & iure.

Emptor

Emptor soluit gabellā, uēditor non soluit, & ex forma sta-
tuti uēditor, q̄ nō pōt agere ad precīū, an poterit cōueniri ad
rem resp. Bal. in l. fi. C. de periculo & commo. rei. uend. q̄ sic.

Statutum uult neminem posse frumentum emere, nili pro
ususuo, sub certa pœna. Quidam credens se habiturum pro
toto anno in ciuitate, emit frumentum pro toto illo anno,
deinde contigit sibi ex aliqua causa, mutare propositum,
& recessit post aliquot dies illinc, an incidat in pœnam sta-
tuti resp. quod non. secundum Stepha. de Federi. in tra-
cta. de interpreta. iur. parte. 1. sub. nu. 49. & Lucam in trac.
de fisco. in 4. parte. prin. sub nu. 2. & fufius tradit Tiraqu el.
in trac. de utroq; retractatu. in præfa. nu. 77. & Scodobius in
auth. habita. C. ne filius pro patre.

Equiparatio:

STATUTVM, licet pœnale, odiosum, uel exorbitans. si ali-
qua iure communi æquiparat: quod loquitur de uno extē-
dendum est ad reliquum. secundum glo. in c. si post quam.
uer. prouisione. de electio. in 6. & Ioan. Montaigne in tracta.
de bignamia. in 4. effectū. sub nu. 23. Et statutum nouum su-
per uno casu parificato loquens taxatiuè, nihilominus extē-
ditur ad casum parificatum per statutum antiquum. tex. est
iuncta glo. in l. ait prætor. §. interdum. ff. de nego. gest. Et ma-
ximè, quando est eadem ratio ad sic statuendum in eodem
casu parificato. secundum Ludo. Roma. in auth. similiter. ad.
l. Falcidi. & Calcane. in consi. 26. sub nu. 4. & seq. & Viuium.
in trac. communium opi. uer. statutum. uer. quando duo per
modum regulæ in 1. pag. 203. vide Corne. in consi. 133. liti-
ra c. in 2. & Calcane. in consi. 17. nu. 94. & aliàs plura scripsi.
in meo tracta. de argumentis. in loco ab equiparatis.

Estimatio.

SI statutum dicit. quod de damno dato credatur iuramen-
to accusatoris usq; in 20. solid. & quo ad damnum emen-
dæ secundum æstimationem sacramenti damnum passi, us-

Quæstiones Criminales

que ad quantitatem 20. solidorum, formata est accusatio, in qua dicitur quempiam damnificasse, & incidisse, & asportasse ligna quercus. scilicet stipites, nec addit accusator in quantum sit damnificatus. uenit reus omnino absoluendus. ut ait Bar. in consi. 113. in 2. vide Cassane. in consue. Burgun. §. 6. ubi fufius habetur de estimatione damni dati. fol. 71. & seq. & vide Plotum. in repeti. l. si quando. nu. 871. 873. & 893. ubi de valore, & estimatione tractatur fufius. & supra dixi inuer. de damno dato. Et no. quod æstimatio furti, & communis ualor debet poni in inquisitione. ut ait Sozi. in cons. 8. in prin. subdens, qd substantia accusationis, uel inquisitionis est, ut apponatur, quoddam res furata pertineat ad talem iure dominij, uel quasi. secundum Roma. in l. si quis id, quod ff. de iurisd. omnium iudi. & in l. magistratibus. eo. titu. & Bar. in l. diuus. ff. de incendio rui. naufra. & Ias. in §. poenales. instirut. de actio. & Marsil. in consi. 16. num. 49. in princ. & Criminalistæ. ubique. Item no. quod quando quis inquiritur de furto, & non probatur ualor rei subtractæ. & si sunt indicia sufficientia, tamen inquisitus non potest torqueri, etiam stantibus iudicijs, quia non probatur æstimatio & ualor rei. secundum Maran. in prac. parte. 4. nu. 6. pag. 50. ubi bene dicit.

Æstimum:

SI quis errore ductus non posuit res in æstimo communis, excusatur à poena statuti. secundum Bal. in l. quam diu. C. qui admitti. Pone, statutum dicit, non soluta collecta, uel non assignata re in æstimo, res ipso facto deueniat ad commune. queritur usq; ad quantum tempus possit agere commune? respon. Bar. in l. commissa. de publica. quod usq; ad quinque nium, & non ultra. Reliqua uide per Festasium. in tracta. de collectis, & æstimo.

Exceptio:

STATUTUM punit eum, qui produxit exceptiones, nec postea eas probauit. Dic. qd similiter puniatur, qui opponit, uel

uel producit exceptionem per procuratorem. licet statutum loquatur in principali. puta si dixerit, Si quis produxerit. ita dicit Bar. in l. si quis iniquum. §. si procurator. ff. quod quisque iur.

Statutum tollit omnes exceptiones. An tollantur omnes exceptiones, quæ competunt ratione aliorum statutorum? respon. Bar. in l. 1. §. & parui. ff. quod ui aut clam. quod non tollit exceptiones alias, quæ proueniunt ex alijs statutis. idē tenet Marfil. in singu. 293. & Riminal. fufius tradit in consil. 19. ad fi. in 1. vol. & Claudii. in regu. crimi. 20. 21. 22. & 23.

Statutum dicit, quod à sententia criminali non possit quæ relari, appellari, uel aliqua exceptio opponi. Dic, quod ipso non obstante, potest in ciuilibus, & criminalibus innocentie exceptio opponi. secundum Ioan. de Ana. in clem. pastoralis. de sententia & re iudi. & c. ex parte. de offi. dele. & Blancus. in practi. crimi. & Nouellus. in trac. ad defensam. & Iulius Clarus. in prac. crimi. q. 50. vsque ad q. 60. Armonus. in commentario. 168. ubi fufius. & Areti. in §. 1. seu in prin. col. 3. nu. 3. institu. de exceptio. & Cassane. in consuet. Burgun. §. fi. fol. 55. uerf. addo & aliū uicesimūquartū casum. & Plot. in l. si quando. nu. 255. C. unde ui. ubi dicit, quod stante. d. statuto, poterit etiam opponi de nullitate. ita dicit Et Vancius in tracta. de nullitate processus. & Marfil. in prac. crimi. in §. vlti. q. ij. sub nu. 11. ubi fufius, & omnino etiam vide Oldra. in consil. 106. & Vestrium. in prac. sua. lib. 8. ubi agit de nullitate. & Perusi. in c. dilecto. per totum. de appella. Et an hæc exceptio impediatur executionem? vide ibi. & doct. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudica. cum simi. ut per Iaff. in decis. 470. & decis. 471. & Gozadi. in consil. 72. nu. 6. & nu. 12. & per totum. & Neuiza. in consil. 70. & Bernar. Diaz. in regu. 255. & Chireonium. in suo tractatu communium opinionum. censure. 4. cōclu. 63. nu. 34. pag. 64. ubi rationem dicit. & vide supra. in uer. Defensio.

Si ex statuto criminali, nullus admitti debeat ad aliquam

Quæstiones Criminales

exceptionem, nisi personaliter compareat. Attamen potest in iudicis officium implorari, secundum Ange. in l. planè. per illum tex. ff. de excep. & Gerar. de petra sancta in singu. 63. & Marfil. in consi. 17. & Nouellum in trac. ad defensionem. & Grām. in consi. 1. post decisiones criminales. sub nu. 23. & 24. & Cur. sen. in consi. 71. nu. 4. & in Methodica iuris. parte 4. titu. de causis agendis. cap. 4. fol. 493. Durans. in trac. de arte testandi. in tit. xi. cautela. iij. nu. 2. & Cherianus. in suo tractatu communium opi. uer. exceptio. ubi rationem dicit. & Calcane. in consi. 75. nu. 38. & Marfil. in trac. de fideiussio. num. 278. & in Methodica iuris. in titulo. quando officium iudicis loco actionis impleretur. pagi. 681. & las. in l. 1. ff. de iurisd. omnium iudi. & Ioannes de Amicis. in consi. 89. num. 6. & seq.

Stante statuto, quod contra sententiam non possit opponi aliqua exceptio. Poterit tamen opponi exceptio citationis non factæ. ut ait Calderi. in consi. 6. & Anchara. in consi. 212. & Marfil. in consi. 8. nu. 34.

Statutum permittens aliquas tantum exceptiones opponi, non per hoc impedit. quin similes opponi possint. secundum Ange. in l. sciendum. ff. de euictio. & Euerar. in centuria in loco à natura dictionum taxatiuarum.

Statutum, quod opponens exceptionem puniatur, Nō comprehendit, qñ ineptè, & ita inutiliter opponit exceptionem. ut ait Bal. in l. 2. C. de episco audien. & Tiraq. in trac. de legibus connubia. in glo. 8. sub nu. 208. Ex actu. n. nullo quis potnam non meretur. Limita tamen hoc. ut per Vantium in tracta. de Nullitatibus process. fol. 63. nu. 56. & seq. in parua impressione Aldi.

Statutum faciens mentionem de testibus omni exceptione maioribus. quomodo accipitur? Ponit Viuius in suo tractatu communium opinionum. in uer. testis vnicus de visu. ad fi. pagi. 302.

Excessus.

Excessus.

STATUTUM dicens, quòd excessus non corrigantur, nullus tenetur, secùdum Inno. in c. ad nostram de appella. & Bal. in l. de quibus. col. 12. uer. ex prædictis. ff. de legi. Facit. l. iurigen. §. illud. ff. de pactis. vbi dolus de præterito remitti potest, secùs si de futuro. uide Afflic. in decis. 207. Et no. quòd excessus sonat in uitium. vt dicit Cardi. in clem. 1. de statu monachorum. De excessu. uide Neuiza. in cons. 75. & Claudi. in regu. crimi. 73. & seq. & Menochium in tracta. de Arbitrio iudicis. casu. 277. & pluribus sequentibus.

Executio.

QUOTIENS CUNQUE, statutum executionem concedit, non videtur velle necessarium præambulum antecedens, hoc est condemnationem. quia intelligitur ipso iure. l. ad legatum. l. ad rem mobilem. ff. de procurato. l. & quia. ff. de iurisdic. om. iudi. c. ex lris. de offi. dele. l. olimpico. ff. de seruitu. vrb. prædio. l. 1. ff. de officio eius. & ita tenet Sozinus. in consi. 22. in 1. par. sub. nu. 11. de executione sententiæ in criminali. & vide Bossium. in prac. cri. in titulo. de executione sententiæ. An autem, & quando liceat reo, officiali exequenti resistere? tradit Cassaneus in consuetu. Burgun. in §. 8. fol. 73. & Neuiza. in consi. 52. vbi etiam dicit, quòd executio non debet esse iniuriosa. & qd ab indiscreta executione licet appellare. tenet Bal. in l. ab executione col. 3. uer. ex prædictis. C. quorum appella. non recipi. & Neuiza. vbi supra nu. 24. vbi & alia pulcherrima dicit in ista materia. Et quando liceat resistere officiali. tradit Iulius Clarus. in §. si. q. 29. vers. sed hic incidenter. in prac. crimi.

Exfortium:

SI statutum inducit nouam poenam aduersus committentes ex fortium, vel violentiam, debet strictè intelligi, & catenus, quatenus loquit. fm Pa. de Cast. in còs. 57. in 2. par.

Ex

Quæstiones Criminales

Ex Officio:

AN autem, & quando iudex possit ex officio procedere, si reo obstet statutaria dispositio? respon. vt per Corsetum in Repertorio Abbatis. in verbo iudex. casus autem, in quibus iudex procedat ex officio. ponit Iul. Clar. in. q. 5.

De Exportante.

AN, & quando repertus in itinere, puniatur statuto, loquente de ijs, qui prohibentur exportare res extra districtum? respon. vt per Alberi. in qq. ad statu. q. 4. in 2. par. & q. ij. in 5. parte.

Statutum puniens, & prohibens extra territorium annonā exportari, pro adunantia in ciuitate conseruanda: ecclesiam nō ligat, vt dicit Rip. in trac. de Peste. fol. 57. ver. 14. & idem in clericis sentit Bal. in cōs. 198. Et stante statu. ciuitatis Ter gesti, de quo Gramm. in decis. Neapo. 101. sub nu. 15. & Per. Rebuff. in l. iudæos. C. de iudæis. & Boer. in decis. 300. ubi dicit, quod stante statuto, quod nemo possit extra ciuitatē portare vinū, nisi pro usu suo, alioquin fisco applicetur. Si quis, cui sufficiebant quatuor dolia, portauit uiginti (ille enim fecit, quod totum amittat) hoc casu confiscabuntur etiam illa quatuor dolia. An statutum, quod non liceat exportare Blada, comprehendat semen lini? respon. ut per Bar. in l. triticum. ff. de uer. oblig. Item statutum, quod non liceat exportare blada de ciuitate, & eius districtu, & res ad quotidianū uictum. Si semel accidat, quod quidam exportet res licitas cum illicitis, an omnia confiscabuntur, uel communi applicabuntur, respon. Cyn. in l. cum proponas. C. de nautico fœno. quod non. Sed Bal. ita distinguit. Aut res erant delinquentis, & omnes confiscabuntur. aut quædam ipsius, & quædam alterius, & aliënæ non confiscabuntur, nisi ille alter esset consciens delicti perpetrandi. ita etiam tenet Fran. Luca in tracta. de fisco. in 4. q. prin. sub num. 10. Gui. pap. in q. 572. & q. 373. & not. q. uerbum exportare, id significat propriè,

præ, quod sit dolosè. secundum Bar. in l. si seruus. §. si quis, per glo. ibi. ff. de ruiis. & Bal. in consi. 157. in 3. & Franc. Mar. in decisi. Parl. Delph. q. 234. & alijs seq. & q. 630. lib. 2. reliqua uide infra in uerbo extra territorium.

Expulsus.

PRO statuto, quod prohibet aliquem expelli de possessio-
ne. Nota, qd dicitur quis expulsus trib. modis. Vno quādo
in possessione est inuentus. & expulsus. Secundo quando nō
est inuentus, sed reuertitur, & non admittitur. Tertio quan-
do metu non reuertitur. & de ijs tribus modis loquitur. l. si
quis in tantam. C. unde ui. ubi Bal. ita distinguit.

Extensio.

STATUTUM, de uno delicto, extenditur ad aliud maius.
ut tenet Bal. contra Bar. in l. transigere. col. 3. in fi. in 8. op-
po. C. de transactio. & Fulgo. in l. cum qui. §. in popularibus
ff. de iure iu. an autem, & quando fieri possit extensio in statu-
to? tradit Roma. in consi. 50. & Marsi. in consi. 32. sub nu. 5.
& seq. & plenissimè Euerar. in centuria legali. in loco à ratio-
ne legis larga, ampla, seu generali, ad extēsiōē legis, & Arc.
in consi. 109. & Cassane. iulius. in consi. 38. & Alba. in consi.
49. nu. 6. & las. in l. fi. col. fi. ff. de in ius uocan. uide Dy. & ibi
Apostill. ad regu. in argumentum, de regu. iuris in 6. & Clau.
in regu. crim. 90. & seq. & Pa. de Cast. in l. si seruum. §. prætor
ait. ff. de acqui. hæred. nu. 4. ubi dicit, quod statutum, quan-
do punit illud, quod est de genere prohibitorum, & quod
ius commune punit. Extenditur etiam ad fictum, sicut in si-
mili habetur & alibi, in c. cum tu de usuris. uide Bal. in qq.
ad statuta. q. uerbum simile. Et an pœnale statutum extenda-
tur etiam ad additionem factam tali statuto? respon. Abb.
in c. de multa, num. 18. de præben. ubi dicit, quod sic. Lupus
quoq; ut refert Card. in clem. statutum, col. 3. uer. tertio op-
pono. dicebat, quod si ad sit aliqua additio ad statutū, idem
iuris esse debet in ipsa additione, quod est in statuto ipso,
quo

quo ad poenam, & quo ad alia. fufius de hoc agit Corfe. in
 fingua. uerfi. extenfio, & in reperto. Abba. in hoc uerb. & Alb.
 in dictionario in uer. addere. & Gram. in tract. extenfionu.
 Et propter eandem rationem difpofitio etiã poenalis in uno
 cafu loquens, ad alium extendi debet. ut dicit gl. in clem. 1.
 de electio. & est tex. in c. fi poftquam. §. 1. eo. tit. lib. 6. Et no.
 quod extenfio fieri non debet de cafu ad cafum in ftatutis
 exorbitantibus, & correctorijs, & ius commune corrigenti-
 bus. fm Roc. de Cur. inter confi. crimina. in confi. 61. nu. 26.
 Item extenfio non eft licita ex identitate, vel maioritate ra-
 tionis. fm Ferr. Garfia inter cõfi. cri. in confi. 124. nu. 3. & Ioã.
 Bap. venturinum. inter confi. crimi. in confi. 149. nu. 12. Item
 extenfio locum non habet, quando fimul & femel iniungi-
 tur poena, & actus corrigitur. fecundum Benedic. de Barzisi.
 in confi. 91. nu. 22. inter confi. crimi. diuerforum. in tomo. 1.
 in poftremis. Et an materia poenalis fit extendēda. adhuc sub
 iudice lis ē. An fit fauorabilis, vel odiofa. vide omnino. d. m.
 Iurifconfultiffimum. in c. odia. de regu. iur. in 6. vbi, quando
 fiat extenfio, vide per eum.

Extrahere:

S TATUTUM de bladis non extrahendis à ciuitate vltra
 vetitum, extenditur etiã ad farinam, vel panes factos
 de blado, feù farina bladi. fecundum Gui. pap. in q. 373. & Vi-
 talinum in prac. crimi. in titu. de rebus non extrahen. extra
 vetitum. Et no. q. statutum prohibens extrahere bladium de
 comitatu, sub poena, non comprehendit minorem. ut ait Ro-
 ma. in fing. 810. & vlt. qd nō admittit Solonius ad statutū de
 Extrahente. vide Viuium. in tract. communium opi. ver. sta-
 tutum prohibens, & Franc. Mar. indecif. Parlamen. Delphi.
 in q. 234. & pluribus feq. & q. 630. lib. 2. & vide omnino Iu-
 lium Clarum. in eius prac. cri. §. fi. q. 82. incip. statutum quod
 blada &c. Qualiter probatur, quod quis extrahat contra veti-
 tum, fi folū in itinere reperitur, tradit Ange. in l. arboribus.

§. idem

§. idem tractat. ff. de vsufruc. Et no. q. si cui est data licentia de extrahendo certam quantitatem frumenti extra ciuitatem, vel comitatu, Ista licentia non extenditur vltra septem dies. vt ait Bar. in l. unica. C. de Tractatorijs & statuijs. lib. xij. Et si statutum dicit, quod qui extraxerit bladum contra vetitum, tanta poena puniatur. & testes deponunt, q. vident Titium extrahere, non probant sufficienter. quia verbum extraxerit est temporis prateriti perfecti. Et verbum extrahere notat rem in actu non perfecto, sed inchoato. vnde definiunt verba statuti, & per consequens eius dispositio. secundum Ange. in l. arboribus. §. idem tractat. ff. de vsufruc.

Extrahi de domo.

SI dicit statutum, quod quis non possit extrahi de domo. an satellites, qui pro executione sui officij extrahunt aliquem de domo puniantur poena statuti. respon. Bal. in qq. ad statuta. ver. Mandare. nu. 10. q. no. & Gui. pap. in q. 8. & Gandinus tradit plene. in tracta. malefi. Duenyas. in regu. 288. ver. Extrahi.

Si statutum dicit. si quis extraxerit viduam per vim de domo, puniat in mille, & in plus arbitrio potestatis. Dic, quod isto casu non posset potestas illum, qui tale perpetrasset delictum, decapitari facere. secundum Bal. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. vbi fufius habetur.

Extra territorium.

STATUTUM percutientem extra territorium aliquem puniens, nullius est momenti. si ibi Iustitia administratur. vt ait Bar. in l. Nullus. C. de iude. & Alex. in consi. 111. in 1. vol. & Ioan. de Prato. inter consi. crimi. per Zilettum. in consi. 9. in tomo ult. per totum. & Mattheus Arimi. inter dicta consi. diuerforum. in consi. 115. nu. 65. & Cagnol. in l. si. ff. de iurisdic. osum iudicium. & Parisi. in consi. 139. per totum. in 4. vol. & Syluanus. in consi. 103. in 2. per totum. vbi tenet, q. licet iudex suus possit homicidam punire, qui extra territorium homicidium commisit.

Quaestiones Criminales

fit tñ fallit, qñ est limitata iurisdicção iudicis per statutũ. pro
ut habet in nro ferrariẽsi statuto. sub rubrica. de forma sacra-
mẽti præstadi à potestate. Et magis cois est opinio, q iudex
inquirere nõ possit cõtra ciuẽ, qui extra districtũ deliquit. de
quo agit Grãmatic. in decisio. 26. nu. xi. uide Bombi. in cõf.
8. & uide Iul. Clar. in præc. crimi. in q. 39. uers. sed quarto. &
magis æqua est opinio, q p crimine alibi cõmisso, quis puni-
ri nõ possit statuto originis. fm Marfil. in l. fi. col. 2. & seq. ff.
de iurisd. om. iudi. de quo tractat Mattheus Chermanus. in
suo tractatu cõmunium opi. in uer. statutum. & Scarlati. inter
cõf. cri postrema. in cõf. 112. num. 3. ubi dicit magis cõem
opinionẽ esse, quòd si quis in ducaru Mutinæ occidit Bono-
niẽsem, quòd nõ possit Bononiæ puniri. & ibi latius p sequi-
tur hãc materiam. uide Menochium. omnino. in cõf. 2. nu.
130. ubi dicit hanc esse crebriorem opinionem. idem tenet
Bursatus nouissimẽ. in cõf. 77. nu. 4.

Si statutũ ipediat, q iudex nõ possit exercere iurisdõnẽ suã
ultra limites suę iurisdõnis, nõ poterit pronunciare se iudicẽ
cõpetentẽ. qñ per hoc excederet terminos suę iurisdictionis.
ita de facto resp. Anto. de Butr. in c. p̄terea. col. 5. de dilã. de
quo habetur apud Alex. in cõf. 82. in 3. & Afflic. in decis.
Neapoli. 354. sub nu. 17. Et nõ. quòd dominus nõ tenetur in-
quirere contra suum subditum de maleficio commissõ extra
suam iurisdiccionẽ. fm Bal. in §. si iudex. de pace tenen. & Affl.
in decis. Neapoli. 265. & Sozi. in cõf. 79. nu. 5. in 4. & Cor-
ne. in cõf. 89. in 3. & Crauettã. in cõf. 30. & Fely. in c. Ro-
dolphus. nu. 3. de rescrip. & habetur in decis. Tholosa. 411.
& Perusi. in c. p̄terea. sub nu. 10. de appella. & Rui. in cõf.
84. in 4. ubi cõsultuit in terminis statuti ferrariẽsis. & Alberi.
in qq. ad statu. & Bal. in qq. ad statu. ver. delictum. nu. 2. & in
ver. ligare. & Signorolus in cõf. 128. & Grammati. in decis.
Neapoli. 16. & Boerius. in decis. 270. & Archieps. floren.
in eius summa. lib. 3. cap. 75. in titu. de causa efficien. ex com-
munica. §. 1. ver. disponit statutum. & Cassane. in cõfue. Bur-
gun. §. v.

gun. §. v. fol. 4. pag. 2. ubi dictis assentior. & Gozadi. in cons. 49. & Duenyas in regula. 378. in uer. 2. Limita. nu. 2. & ista ē munis opinio. vt ait Chirconius in tracta. communi. opi. centu. 2. conclu. 89. nu. 22. pagi. 49. vide Michaellem Grassum in trac. cōis opi. lib. 2. cap. 8. q. 1. Et nō. quōd licet statutum nō liget contrahentes extra territorium. potest tñ ligare rem. vt si quis nō soluat Gabellā rei venditæ. puniatur. quemadmodū dicit dñs & p̄ceptor meus scitissimus Alcia. in cons. 28. nu. 3. in 2. libro. Nam aliās esset in potestate contrahentium ire extra territorium. & contractum inire in fraudē Gabelle.

Euentus:

EVENTVS in statutis consideratur. sicut dicit Bal. in qq. ad statu. uer. animus. & Fely. in c. cognoscentes. nu. 6. de constitu. & Ias. in l. 1. §. hæc autem. ff. quōd quisq; iur. & vi de Tiraquell. in tracta. de p̄nis temperandis. in causa. 37. vbi fusissimè habetur. & plura scripsi in meo tractatu de argumentis in loco ab effectis vel euentis.

F.

FACIENTES.

STATUTVM punit facientes maleficium. An comprehendat fieri facientes? respon. Roma. in consi. 23. quod sic. & Bar. in l. quēadmodum. col. 2. ver. ex hoc. C. de agrico. & consi. lib. xi. Sed non comprehendit consulentem. vt ait Carreri. in prac. crimi. in §. circa. sub nu. 167. An comprehendet per suasorem. qui per sua sit. vt quis falsum deponeret? respon. vt per Chache. in decis. Pedemon. 67. per totum. & dicit satis plenè ibi etiam. An statutum p̄dictum de faciente habeat locum. in fieri faciēte?

Quæstiones Criminales

De facto.

SI dicit statutum, quòd iudex in tali maleficio procedat de facto. vide ad hoc statutum. Ias. insti. de actio. in §. in Bonæ fidei sub num. 46.

De falsitate.

STATUTVM. dicens, quòd producens falsos testes puniatur. Habet locum in producēte vnum falsum testem. secū- dum Bal. & Bal. in l. 3. §. si. ff. de neg. gest. & Bar. in l. 2. §. si. eo. ti. & in l. 2. §. si. ff. de ui bono. rap. & Petr. de Ancha. in c. 1. de litis contesta. & in c. relatum. de testa. & Ioā. de Imol. in c. & si principalis. de rescrip. vbi & ceteri. plura adducit Cassane. in cōsue. Burgun. fol. 13. sub nu. 24. vbi ēt dicit, quòd Bar. in hoc sibi fuit cōtrarius. in l. 1. ff. de optio. lega. & in l. vnum ex familia. §. si duos. & §. seq. ff. de lega. 2. pro quo Bar. & eius opinione prima. cōsultuit Paul. de Cast. in consi. 143. cū quo residet Cassane. propter absurditatem euitandam. Nō absur- dū esset dicere, quòd statutū ita loquēs non verificaretur in numero singulari. vide Plotum in l. si quando. C. vnde ui. De falsitate. & quot modis falsitas committatur, ponit Monte- leo. in prac. arbitra. pag. 17. & Bossius in prac. crim. in titulo de falsis. ubi latissimè habetur. & inter consi. crimi. diuerso- rum. in consi. 117. uide Afflic. super consi. regni in rub. 40. ubi de testibus falsis agit. & de instrumētis falsis, & alijs, sub dicta rub. lib. 3. Et nō. quòd iudex potest ex officio punire te- stem, qui falsum deposuit in iudicio coram ipso agitato. secū- dum Rolān à Vallē in consi. 12. in 2. uol. ubi hoc tractat fu- sius. si tamen esset clericus testis, secus esset. ut ibi per Rolan. à Valle. Et testis, qui deposuit falsum circa illa, quæ non con- cernunt substantiam principalis negocij, puta circa appendi- cias, nō incurrit in poenam falsi. Sed solum debet puniri pœ- na extraordinaria, & arbitrio iudicis. ut ait Cotta in tracta. re- rum memora. uer. testis fides & Abb. in c. 1. de crimi. falsi. cū sumi. ut per Menochi. in suo tract. de arbitrio iudicis. de quo infra

infra agemus & nos in uer. an pēdente interrogatorio. An si pars uti uelit testibus pro ueris. &c. possit ad ulteriora procedere respon. ut per Riminal. in consi. 294. in 2. per totum. ubi consuluit; quod non possit. De Cancellario, uel alijs, qui falsi fiant rescriptum, instrumentum, saluum conductum, & simi. data copia, uide Portium in cōsi. 94. Qui scienter dictauit notam, ex qua est confectum falsum instrumentum, non punitur de falso, quia est scriptura priuata: secus si eam notario porrexisset, ut eam authenticaret. ut ait Cotta. in tractatu rerum memora. uer. notarius; qui in instrumento. uide Rolan. à Val. in consi. 38. in 1. uol. De falsitate plura dicit Iul. Clar. in prac. sua crimi. §. ver. Falsum. & per discursum. Syluanus in cōsi. 7. per totū. & Menochi de arbitrio iudicis. in casu. 187. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 312. & 313. & alijs seq. & in casu. 382. & ibi etiam habetur de annona corrupta, & eam vendentibus. & in casu. 384. ubi agit etiam de supprimendis annonam. ut carius uendant.

Si statutum dicat, quod quis puniatur tanquam falsarius. non debet puniri. l. Cornel. de falsis. sed alia poena, arbitrio iudicis. ut ait Bal. in c. non nulli. §. sunt. & alij. de rescrip. & Felty. in c. solitæ. col. 2. de maio. & obe. Quid autem sit arbitrium tradit Arno. in commentario. 122. & uide Imolam. in consi. 104. ubi in terminis statuti huius loquitur.

Quando statutum punit eum, qui utitur falso instrumento dolose, licet in accusatione dolus non exprimat, tamen si petatur, ut condemnetur secundum formam statutorum, præsumptiuè qualitas statuti uidetur expressa. ut ait Crauet. in consi. 150. sub nu. 3.

Statutum puniens notarium de falso. Non habet locum in persona fabricate falsum, ut dicit Fulgo. in cōsi. 134. col. 3.

Stante statuto, quod testis falsus puniatur poena falsi. Nō habet locum in rustico. ut ait Arn. in soliloquio. 52. post Ange. & alios. quod intellige de rustico simplici, & quadrato, secus si de sagaci. quemadmodum aiunt Apostillan. ad Abb.

in c.

in c.1. de crimine falsi: & Rippa. in trac. de peste. nu. 208. & Sozi. in fallen. in regu. 349. & Ferra. in cautela. 17. & Hostie. in c. pastoralis. de re iudica. & Lanfran. in c. quoniam contra. nu. 39. de probatio. Et not. quòd quasi falsarius intelligitur improprie falsarius. ut sic puniatur pœna arbitraria, & extra ordinem, non pœna falsi. prout dicit glo. in c. cum olim. de of. fi. delega. & Bal. in c. olim. de rescrip. & Sozi. in l. is qui. cc. §. pen. col. si. ff. de rebus dub. Et not. etiam, quòd si quis furto subtrahit, uel ammouet testamentum alicuius, tenetur pœna falsi. & hoc intellige, ut puniatur, si celat testamentum, quo ad omnes, ut nemo possit habere. secus si respectu unius celat, quia tunc non punitur pœna falsi. secundum Bar. in l. Paulus ff. ad l. Cornel. de falsis. ubi dicit, idem si comburit testamentum. secus, si aliud instrumentum. ut ibi per Bar. & vide eundem Bar. in l. 3. §. & posse. ff. de tabulis exhiben. & vide Apostillan. ad Bar. in d. l. Paulus. & Anchara. in consi. 173. & Ange. in l. 1. col. 2. ff. de publi. iudi. ubi dicit, quòd iudex maleficiorum, salua conscientia, potest formare inquisitionem contra subtrahentem instrumentum, animo celandi ueritatem. vide Menochiũ in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 311. Qua pœna puniatur lacerans instrumentum ira motus in iudicio, ponit Firma. in reperto. in uerbo lacerans. ubi punitur extra ordinem, & ad interesse partis. vide omnino. & vide Abb. in c. accepimus. nu. 4. de fide instru. & ibi apostill. in litera. b. ubi allegant Bal. in c. peruenit. el primo de probatio. Vbi dicit, quòd si fiat laceratio, ut ueritas occultetur, punitur pœna falsi, aliàs punitur extraordinariè. Qui uerò induxit instruxit, & suggestionibus traxit testes ad deponendum ueritatẽ, licet eis incognitã, qui potius dicuntur de temeritate, quàm de falsitate redargui, extra ordinem, non ordinariè puniri debent. ut ait Anchara. in consi. 24. Plura. de falsitate testium, & pro excusatione falsitatis, tradit Campegius. in tracta. de testibus. in regula. 424. & in regu. 436. Et testis tacens ueritatem, punitur de falso, etiam non interrogatus, secundũ Fe-
ly. in

ly. in consi. ult. limita. tamen, ut per Abb. in c. 1. de crim. falsi. & per Archiepiscopum floren. in eius summa parte. 2. titulo. 1. cap. 19. §. vi. col. 1. in fi. ubi dicit, quod quis non tenetur omnem ueritatem dicere, sed illam, quam ab eo potest, & debet exigere iudex, secundum iuris ordinem. & ibi in §. vij. col. 2. dicit, quod si testis cogeretur autoritate superioris, cum ei teneatur obedire in his, quæ pertinet ad iustitiam, tenetur ferre testimonium solum in his duntaxat, in quibus exigitur ab eo testimonium secundum ordinem iuris. Et nota, quod dictum statutum non comprehendit uirum alioqui bonæ estimationis, & magnæ probitatis. qui si falsum deposuisset, videretur potius per errorem, & non dolose sic dixisse. secundum Bal. in l. quotiens. ff. de here. insti. & Cepollam, in consi. crim. consi. 25. & Parisi. in consi. 151. in 4. & Plotum in d. l. si quando. C. unde ui. per discursum. Nullitas autem non excusat falsitatem, quominus saltem poena extraordinaria falsarius puniatur. ut ait Vantius in tracta. de nullitatibus process. pag. 66. nu. 62. in paruis. & Riminal. in consi. 24. in 1. & in consi. sed eo. vide etiam ad supradicta Iodocum. in pract. crimi. titu. de falsitatibus. maxime in cap. 122. de falsitate scriptorum. nu. 9. & vide Parisi. in consil. 162. per totum. in 4. ubi agit de instrumento falso, & de notario puniendo de falso pro instrumento falso. & Menochi. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 311. in fi. & Iulium Clarum. in prac. crim. q. 53. & d. §. falsum. ubi in d. §. falsum. uer. sed quæro. dicit, quod ubi poena falsi non ponitur in statuto, poena falsi hodie est poena extraordinaria.

Fama.

STATUTUM reperitur, quod fur, uel usurarius per famam debet condemnari. An per contrarium quoque de fama poterit se purgare? respon. q. sic. per regulam iuris. Non debet actori licere. & regul. priuatio & habitus æqualis potentiae diiudicantur. Leius est nolle. ff. de reg. iur. l. qui condemnari. ff. de

Questiones Criminales

.ff.de re iudi. l. nihil tam naturale. ff.de regu. iur. & ita dicit
Stepha. de Federi. in tracta. De interpretatio. iuris. in prima
par. sub nu. 100. de Fama. vide Bal. in qq. ad statu. in uer. Fa-
ma. & fusius in decis. Tholosa. 379. & Ang. Are. in trac. male
fi. in uer. fama publica. & Plot. in l. si quando. nu. 881. C. vn-
de ui. vbi etiam dicit, quod per contrariam bonam famam,
tollitur mala fama. & num. 891. ubi de fama publica agit. &
Duenyas in reg. Fama. & Claudius. in regu. crimi. 29. & ali-
bi & Iulius Clar. in prac. crim. §. si. q. 21. & Parisi. in consil. 153.
num. 18. in 4. vbi dicit, quod per oppositum bona fama, dici-
tur preualere male fame. De fama etiam agit Papias in pra-
cti. in forma positionum actoris. super gl. item, quod de pre-
dictis est publica uox & fama. Agit Grammaticus in consil.
crimi. 25. nu. 13. & Port. in consil. 39. nu. 21. & seq. & D. meus
Alcia. in c. perniciosam. de officio ordina. Et not. quod Fa-
ma, secundum Bal. in l. Filium. col. 2. ad fi. ff. de ijs, qui sunt
sui. est testimonium vulgi, sui dicti rationem non reddentis,
sed opinantis. Sed fama non omnino falsa est, quam populi
multi clamant. de qua Boffi. agit in prac. crimi. in titu. de in-
quisitione. sub nu. 33. & Monteleo in sua prac. arbi. in tit. de
exceptione ad crimen furti. ubi ponit quomodo capitule-
tur super bona fama. & Marsil. fulsime dicit de fama. in pra-
ctica sua. & in l. de minore. §. plurium. ff. de questio. & differt
a rumore. Nam rumor est particularis assertio, sed fama re-
quirit consensum omnium, uel maioris partis. ut tenet Zasius.
in lib. Rhetor. ad Herennium. vbi ponit locum a rumoribus.
& Lucas de Penna. in l. 3. ad fi. C. de preadijs. & alijs rebus na-
ui. lib. xi. Et rumor est ab incerto, fama a certo. ut ait Butrius
in tracta. de notorio. in prin. nu. 9. Rumor enim est res sine te-
ste, & sine iudice, res est incerta, improbissima, maligna, & fal-
lax. de quo plura dicit Lucas de Penna. in l. si. col. fi. in prin.
C. de preadijs. & Spiegel. & Alberi. in his dictionibus. & Fir-
manus in reperto. in hac dictione. & alij repertoristae. pro ut
est in repertorio tractatum. Et rumor est furiosa proclama-
tio

tio gentium, & strepitus multarum uocum. ut dicit Bal. in l. ea quidem col. 2. sub nu. 4. & ibi uide, quid sit etiam fama. C. de accusa. quid præsumptio. quid fictio. quid indicium. quid argumētum. quid error. quid notorium. quid probatio. quid euidens. quid occultum. quid inquisitio. & plura de ea, & de notorio fufius. vide de fama etiam, & rumore in metthodica iuris. parte 5. cap. 22. ubi habetur etiam de communi opinione. & ibi dicitur, quòd fama est sermo uulgatus à certis authoribus, aliqua de re in vulgum sparsus. rumor uero dicitur, sermo aliqua de re uulgatus, cuius authores ignorantur. cuiusmodi sermones solent spargi temporibus belli. ut prouerbiū inde sit ortum. Multa in bellis esse inania, communis opinio autem est multorum consensus, ex longa obseruatione alicuius rei ortus. sicut est consuetudinis inolitæ obseruatio. notorium uero dicitur, quod propter præsentem euidentiā vulgo notum est. ut sunt flagitia in conspectu populi admissa. Et quid sit manifestum, notorium, rumor &c. vi de Bellaperticam in q. 524. Et no. quòd fama est duplex, vno modo, idest uox publica de aliquo. alio modo, idest status suæ existentiae. primum est de persona. secundum in personam. ut ait Bal. in l. diffamari. colum. 2. C. de ingen. & manu. Et no. etiam, quòd si duæ famæ cōcurrant, vna bona, alia mala. præualet bona. secundum Bal. in l. si mater tua. C. ne de statu defuncto. infamia autem qualiter probetur, tradit gl. uer. diffamari. in prag. pag. 235. Et rumor, ac fama præstāt iustam credulitatem. ut ait Deci. in l. si cum uel in utero. C. de testamili. An fama sola probet? vide Monteleo. in prac. arbi. pag. 125. nu. 34. ubi fufius de hoc tractat. & Viui. in trac. commu. opi. uer. fama. & Duenyas in reg. fama. & quādo testes probent de fama. dicit Turzanus in trac. commu. opi. num. 43. & 57. & dicit ibi, quòd fama facit semiplenam probationem. Et testes deponentes super fama, interrogati à quibus personis audiuerunt, si dicunt non recordari, nec nominant personas hoc dicentes, talis eorum depositio est nulla. secundū

Quæstiones Criminales

Parisi.inconfi.153.nu.17.in4.vide Sozi.in fallen.regula fama.& Cottam in tracta.rerum memora.in ver.fama.Et quando testes dicantur probasse famam publicam,inter tot. vide Et Alex.de Neuo.in confi.72.num.18.cum seq.& dñs m.institutarium olim præceptorem meum.in confi.82.& Iulium Clarum.in prac.crim.q.6.& q.21.Et no. quòd homo laborare debet,ut bonam habeat famam. l.fama.§.si quis maiore. ff.ad Trebellia.hinc Virgilius.

Aeternam moriens famam Caieta dedisti. & Rursus.

Fama malum, quo nil uelocius ullum.

Lucretius. Lang' ent officia, atq; agrotat fama vacillans.

Iterum Virgilius. Solue metus, referet hac aliquam tibi fama salutem.

Vide F.Petrarchā.in 1.epist.fami.& de Remedio.vtriusq; fortunæ. & li.1. in dialog. 113.& de leto rumore uide ibidē.

Rumor de ueteri facit uentura timeri

Cras poterunt fieri turpia sicut heri.

Et Host.in summa.de elect.§.si quis.col.5.Nihil.n.est quod post mortē hominis famā cōseruet, nisi scripta. Papi. in forma.libelli.in actione noui operis.in prin.licet etiam hac tēpus consumat. & ideò dicit Petrarcha.

Chiamasi fama, & è morir secondo.

Quia fama est in coelo. Item fama, & dignitas custodiri debent. & fama præponderat emolumento pecuniario. l.si duobus. ff.de regu.iur. & fame bonæ studere debent clerici. l.2. C.de episco. & cleri. & famæ plus est custodienda quàm oculi. l.infamia. C.de decurio.lib.x.de honore autem plenè scribit Cassaneus in catalogo gloriæ mundi.in 1.lib. consideratione priua, & pluribus sequentibus. De gloria autem, & præcipuè ex edificijs sperata, tradit Petrarcha in dialogo. 118.cui adde, quæ dicit Papi. ubi supra. ubi allegat Senecam contra edificantes magna palatia, ut famam consequantur. Reliqua dic, ut per me dictum est aliàs in meo tractatu de argumentis in loco à rumoribus ad famam.

Vbi statutum loquitur de aliquo existente malæ cōditionis, & famæ, non est necesse probare malam famam per omnes ho-

nes homines ciuitatis. secundum Ange. in auth. quomodo oporteat episco. in §. quanta. sub nu. 15. ubi idem dicit in statuto, requirente esse bonæ famæ, quia non requirit, quod omnes gentes indifferenter eum appellent esse bonæ, conditio nis, & famæ. vide Monte Ieo in practi. arbitrari. parte. 4. q. 3. pag. 125. & omnino Iulium Clarum. in prac. crim. q. 6. ubi habentur plura de fama publica. & quæ habent dicere testes super ea. & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 261. & in consilio. 94. nu. 8. & in consi. 96. nu. 14. & in consi. 21. nu. 16. & in consi. 103. nu. 31. & in consi. 101. nu. 40. & in consi. 94. nu. 1. & alibi. & Bursat. nouissimè in consi. 88. nu. 14. & in consi. 20. nu. 36. & num. 20. & num. 31. & nu. 30. & in consi. 34. nu. 20. & in consi. 20. nu. 25. & in consil. 116. nu. 21. & in consi. 98. nu. 14. & in consi. 10. nu. 11. & in consil. 27. nu. 8. & in consi. 87. nu. 45. & nu. 47. & in consi. 90. nu. 6. & in consi. 34. nu. 17. & 18. & 19. & in consil. 35. nu. 19. & nu. 16. & nu. 22. & 24. & 42. & in consi. 98. nu. 17. & in consil. 98. nu. 18. & in consi. 69. nu. 37. & in consi. 20. nu. 24. 25. 28. & in pluribus locis per eum. ubi fulissime tractatur de fama bona, & mala, & de testibus super ea deponentibus. & ad cognoscenda alia quæ famam ipsam tangunt. eius iudex locupletissimus te ducet. Et fama in criminalibus non facit semiplenam probationem. ut est communis opinio. de qua agit Grassus in tracta. suo communium opinionum. lib. 2. cap. xix. q. 3. nec facit indicium ad torturam. ut dicitur ibi in l. 4. quid testis in probanda fama debeat deponere. vide ibi in q. 5.

Si statutum uult, quod contra magnates, sufficiat fama. si probata est fama hinc & inde. Talis fama non probat, secundum Bal. in l. sacrosanctæ. C. de Episco. & cleri. Et ita ueritas se habet inquit ipse. vide Bursatum ubi supra.

Familia.

Dicitur statutum, quod si quis accesserit cum familia ad perpetrandum tale facinus, debeat tali pœna puniri.

Questiones Criminales

An qui non habet, nisi unum in familia, puniatur? resp. Bal. in qq. ad statum. uer. familia. quod sic.

Fauor.

STATUTUM dicit. qui præstiterit fauorem ad maleficium committendum, puniatur. quis nam dicatur præstare fauorem? respon. qui qualitercunq; auxiliū præstat. ut per exēpla ostendunt Archidiano. Ioā. Andr. & Dominicus, ac alij. in c. 2. de hære. in vi. ubi etiam videbis de eo, qui fouet necessaria ad maleficium, subministrando, & de eo, qui est particeps criminis. vide supra in ver. Auxilium. & infra uer. opē præstans.

Fœneratores.

AN valet statutum, quod fœnerantibus possit dari usq; ad certum modum? respon. ut per Bal. in l. quod Princi pi. in l. lectura. ff. de constitu. princi.

Fideiussio.

DISPONIT statutum, quod accusans debeat præstare fideiussionem de prosequenda lite. &c. Licet statutum ulterius non procedat, annullando processum, tamen si contra factum sit, processus erit nullus. secundum Marfil. in cons. 24. sub nu. 28. in 1. & 57. Et statutum hoc, mandans præstari fideiussores, intelligitur, si fuerit petatum. ut ait Paul. de Cast. in l. vniuersa. C. de præcibus in pe. offeren. ubi agitur de hoc fusius per las. uide etiam Deci. in cons. 107. nu. 7. qui allegat. l. 1. ff. quorum legato. & Marfil. in l. unius. §. cognitum. ff. de qq. & Franc. Mar. in decis. parlamen. Delphi. q. 545. lib. 2. & Marfil. in tracta. de fideiussio. nu. 142. & seq. inter tracta. nouissimū. & ibi nu. 149. & Ioā. de amicis. in cons. 33. nu. 34. & nos Ferrariæ habemus hoc statutū sub Rub. quod accusatio non recipiatur. nisi accusans fideiubeat de probanda accusatione. lib. 3. quod statutum intelligitur, etiam si nō petatur fideiussio idonea, ut consuluit Rimin. in cons. 418. per totum. quicquid dicat Castrensis. ubi supra. & dominus meus
Alcia.

Alcia.in consi.29.nu.9.in 5.lib.& ad statutum hoc uide Van-
tium in tracta. de nullitat. pro cess.pag. 216. num.43. & Pa-
cem à Schala de consilio sapientis.lib.2.cap.1. & Bal. in qq.
ad statu.uer.fideiussor.& Alberi.in qq.ad statu.& Ias.ubi su-
pra,num.2.& Marsil.in fin.341.ubi dicit,qd si statutum arctat
aliquem ad aliquid faciendū, tunc ut statutum aliquid ope-
retur, tenei illud facere sine monitione aliàs cadit in poenā.
uide tamen Fel.in c.si autem in uer.negligentia,num.4.de re-
scrip.ubi poena apposita in statuto iudici aliquid nō facienti
intelligitur, si fuerit requisitus, ut id faceret, alias non. Et
dicit Dec.in consi.607.num.7. quòd licet usufructuaria om-
nium bonorum teneatur præstare cautionem secundum for-
mam iuris. Debet hoc intelligi, casu,quo dicta cautio peti-
ta sit; prout requiritur de iure.l.2.§.quòd ait prætor. ff. quo-
rum lega.ubi offerre non debet cautionem ille,qui illam præ-
stare tenetur, sed petenti moram facere non debet. quod in
usufructuario etiam no.Saly.in l.1.C.de usufru.col. si. uide
Borgninum.in tract.de tuto.& curato.c.1.num.4. ubi de hoc
habetur fusissimè.& in suo tracta.de usufru.mulie.& uide Ma-
chellum in patrocínio 45. nu.7. & seq. Et quod dicitur, de-
fensorem alienæ litis non admitti, nisi satisfdet, intelligi de-
bet, si petatur,quòd si non petatur,tenet iudicium. Et exclu-
dit talis exceptio, lite contestata.l. ita demum.C. de procu-
rato.& ita fuit iudicatum Bononiæ in causa, per Regem Hi-
spaniæ transmissa.secundum Butri.de quo Iassr.in decis.288.
Benintendi.in decis.Bono.conclu.Bero.in q.79. An & quan-
do fideiussoribus sit relaxandus reus in terminis statuti? po-
nit Chacherānus in decis.pedemon.18. uide Clau. in regu.
crim.158. Et not. qd si de præsentī sunt fideiussores non sol-
uendo, quòd etiam tempore, quo fuerunt accepti, præsu-
mitur, non fuerint soluendo. unde illi, qui eos accepit,
incumbit onus probandi, l. non est necessē. ff. de proba.&
Aret.in §.sed hoc iure,in fi.instit.de Artiliano tutore.

Si quis ex forma statuti propter aliquod delictum debet
puniri

Quæstiones Criminales

puniri poena criminali. Pone, quidam nobilis, & locupletissimus, & magnæ conditionis fuit ob delictum citatus, & examinatus, qui negauit, latrunculator uult eum retinere, donec finitus sit processus, & purgauerit indicia. Nobilis uult dare fideiussionem, de cæterò se præsentando, toties, quoties domino iudici placuerit, & uidebitur. uel uult se poena maxima obligare. an iudex possit eum relaxare? & posse respondet Girlan. in trac. de Relaxa. carce. ubi agit de fideiussoribus reorum. sub num. 8. uide Cassane. in consue. Burgun. §. v. pag. 59. sub num. 169. ubi agit, quando quis fideiussoribus relaxetur. Et not. q. si ex forma statuti tenetur potestas accipere idoneos fideiussores ab accusato, uel inquilito, sub certa poena, & ipse non recipit eos, quòd excusatur. si est idoneus principalis tempore, quo fit executio, secus, si tunc non esset idoneus. ita dicit Bal. in l. 1. §. si magistratus. in ff. de magistr. conue. & iudices, qui recipiunt malos fideiussores, qui ex officio tenentur accipere bonos, obligantur ad interesse partis, uel reipublicæ, quando læditur. ita tenet Bal. in qq. ad statu. uer. cauere. num. 8. uide Tiraquellum, in l. si unquam. uer. si acceperit liberos, num. 191. C. de reuo. dona. & Marti. in §. superest. num. 9. in pract. crimi. & ubi, & quando quis fideiussoribus relaxetur in criminalibus. uide omnino per Zafi. in cõf. 19. & Rolan. à Vall. in consi. 58. in 1. vol. & Anto. Gomezium in tracta. de delictis. cap. 10. nu. 9. fol. 396. ubi dicit optimè. Et no. q. fideiussor non potest intercedere, ubi veniret ex statuto poena mortis imponenda. ut dicit Bar. in l. si quis reum. C. de custo. reorum. ualet tamen consuetudo in contrarium. ut per Roma. in singu. 129. per glo. singu. 23. q. 5. c. cum homo. Fideiussor autem præsentans malefactorem, ex eo, quia propter arbitrium à statuto sibi concessum damnari poterat, liberatur. ut ait Alberi. in qq. ad statu. q. 146. in 2. parte. Et promittens simpliciter præsentare aliquem iudici, si semel præsentauit an sit liberatus? respõ. Bernar. Diaz. in regu. 614. & dominus Alcia. in consi. 45. in 5. vol. Sis tamen cautus, qn
facis

facis scribi promissionem fideiussoris, ut non solum dicas,
 q̄ pro mittit soluere omnem pœnam, & omnem condemna-
 tionem, quæ sequitur ex maleficio illo, uel accusatione, uel
 inquisitione, sed etiam ad das, uel ex processu, ut sic uideatur
 promittere pœnam, quæ ueniret ex contumacia habita circa
 processum. ita docet Bar. in l. i. ff. de in litem iuran. uide om-
 nino Iulium Clar. in prac. crimi. q. 46. maxime. in uer. ceterū.
 ubi dicit, quod iudex, si fideiussor non sit plusquam idoneus,
 faciat sibi dari unum approbatorem, seu collaudatorem, qui
 illum collaudet, & approbet pro idoneo, & tunc etiam ipse
 collaudator in defectum fideiussoris tenetur. uide per totū
 ibi Iul. Clar. uide etiam Chacherannum. in deci. pedemon-
 ta. 51. ubi, etiam habetur, quando pater, qui promisit præsen-
 tare filium, possit, uel non possit purgare moram, eo non præ-
 sentato in die statuta. Et nō. quod si sit statuta dies finiende
 obligationis, non differendæ exhibitionis, & adsit iuramen-
 tum fideiussoris, non pōt fideiussor moram purgare. nec tunc
 requiritur aliqua interpellatio, ad hoc ut ipse constituatur in
 mora. An ubi ueniret pœna corporalis ex statuto imponēda,
 potest interuenire pro reo fideiussor? respon. Blācus in prac.
 crimi. in §. uerum quia in fi. nu. 113. pagi. 29. quod sic. uide
 eum. Et not. quod non ualet fideiussio, nisi fiat officiali,
 uel notario. l. cum pro quo quis. ff. de in ius uocan. per regu.
 l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de uer. ob. quæ regu. procedit etiā
 in fisco. ut dñ ibi per Ias. & Bossi. in prac. crim. in titu. de carce-
 rato. nu. 68. vnde dictus notarius sit bene cautus, & aduertat
 quos fideiussores recipiat, quia tenetur, si fideiussores non
 sunt idonei. secundum Aret. in §. sed hoc iure. insti. de Attilia
 no tutore. & Iul. Clar. in prac. cri. q. 46. uer. Ceterum. Et ideo
 nō. quod sic assessor, & iudex malefactorum non est inculpan-
 dus. si accusatum comparentem non uult relaxare, si non ui-
 det fideiussores. bene idoneos. Immo est commendandus,
 & debet eo casu in carcerem accusatum detrudere. secundū
 Ang. in l. fi. ff. in ius uoca. ut cant. qui autem promittunt aliū
 in

Quæstiones Criminales

in causa ciuili.uel criminali in iudicio sistere. si eum non possunt præsentare, defendant eum, & excusabuntur à pœna. qd̄ intellige, ubi non requiritur præsentia personalis, aliàs non diceretur quis promissioni satisfecisse. ita dicit Ange. in l. si eum. in prin. ff. si quis cautio. Et quando fideiussor dicatur in omnem casum fideiussisse in criminalibus. docet Alber. Papien. inter cons. crimi. in cons. 16. & in cons. vlt. in tomo 2. & quando quis promisit præsentare toties, quoties, uide inter cons. crim. in cons. 37. in tomo. 1. & in dicto cons. vlt. per Zilettum.

Extat statutum Bononiæ. Delatum de crimine, cuius pœna sit pecuniaria, relaxari posse fideiussoribus, qui promittant eum representare, vel condemnationem soluere, & aliter securitatē exigi uetat. Datur deinde licētia potestati, q̄ maleficium punire possit suo arbitrio. Pone aliquis commisit tale maleficium, de quo superius. accusator comparet, & promissit stare mandatis iudicis, & se præsentare, & condemnationem soluere, fideiussoresq; dedit, qui obligauerunt se in omnem casum, & causam. isti mox eum præsentarunt potestati, q̄ uult istos soluere condemnationem, an teneantur? & non teneri ait Thomas de Piperata. de quo Apostil. ad Specula. in titu. de fideiusso. in fi. in litera f. vide Ias. in §. quadrupli. sub nu. 11. institu. de actio.

Pone etiam in terminis statutorum. Fideiussor promissit representare aliquem, quoties uocaretur, quem postea ban niuit potestas, quia uocatus non venit, an fideiussor venit cōdemnandus, quia non representat. respon. quod non. Suzarius, de quo Bal. in addi. ad Specula. in titu. de fideiussoribus. nisi fortè ante bānum prius requisierit fideiussorem, ut reum præsentaret. l. si decesserit. ff. qui satisfda. cog. l. sed & si quis. ff. si quis cautio.

Si mulier fuit inuenta arma portare contra statutum, debet præstita fideiussione relaxari. nec debet duci ad prætorē. aliàs tenetur iudex in syndicatu. secundum Arno. in commentario.

tario. 70. idem est in viro. vt ait Alberi. in l. si vero. §. qui pro rei. ff. qui satisfda. cog. vbi dicit, quòd iudex tenetur mihi iniuriarum actione, si vult me ad se personaliter trahere, reiecta satisfdatione per me præstita. Fufius de hoc agit Zaf. in conf. 19. in 1. pagi. 316. in criminalibus tamen videtur, qd sit arbitrium iudici incipere à captura. quòd quando procedat. vide ibi Zaf. & Iul. Clar. in prac. crim. q. 28. & alibi per criminalistas. & ad statutũ nostrũ Ferrariæ, de quo supra. vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 321. nu. 15. & in casu. 322. nu. 8. Et no. quòd fideiussio, de qua in dicto statuto. potest recipi à notario maleficiorum. vt in statuto. sub rub. quòd securita. accipi possint per notarium maleficiorum. Et no. quòd in dubio fideiussor præsumitur soluendo. secundum Alex. in conf. 37. col. 1. in si. vol. 2. Et licet fuerit dictum superius. quod imputatus non tenetur præstare fideiussionem nõ petitam. ex Paulo de Cast. & Ias. in d. l. vniuersa. & per ea, quę tradit Rui. in conf. 26. in 4. & Bal. in l. qui crimen. 7. q. C. qui accusare. & Ange. in l. si. §. qui autem. ff. quorũ legato. & Bar. in conf. 78. viso statuto. de poena facien. & Alex. in conf. 82. col. pen. vers. tertio statutum. vol. 1. & Fely. in c. si autem. ver. nedum probatur. circa. si. de testibus. Attamen caue. quia statutus prohibitiuis non potest renuntiari. secundum glo. & docto. in l. 1. C. ne fideiussor. do. dentur. & Alex. in l. si constante. §. quotiens. ff. solu. matri. & aduerte ad statu. præcedens in si. ibi. Nec possit notarius &c. Tollit, enim omnia, quę supra allegantur. quia ibi dicit quòd notarius non possit citare nisi predicta omnia. &c. & super dixerat de fideiussione præstanda. & in fine annullat citationem. & sic processus est nullus, data nullitate citationis. vt per glo. in l. si accusatoribus. C. de accusatio & Fely. in c. quoniam contra. in glo. in ver. citationis. & Abb. in conf. 98. in 2. dubio. & in conf. 93. in pen. & vlt. col. & Vantiũ in tract. de Nullita. processu. ubi de hoc agit. Itẽ statutum disponens aliter, q̃ ius commune, censetur dare formam, & ideo actus non tenet, ea non seruata. secundum Alex.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

X

in conf.

Quæstiones Criminales

in conf. 37. col. 1. ubi loquitur de uer. Non audiatur. uol. 2. uⁱ de Bal. in l. scire oportet. §. consequens. ff. de excusa. tuto. De prohibito audiri. vide Fely. in c. pastoralis. col. pen. de exceptio. Sed etiam iurabit accusans in casu huius statuti, quod accusatio sit vera, & non animo calumniandi facta. secundum Ange. de Are. in trac. malch. in ver. nec nō ad querelam. col. 1. ver. & sub die. & quā pœna teneatur probans in fi. statuti vide ibi. accusatorem fideiubere. idē de accusato est dicēdū. De forma pcedendi contra accusatos. qd dicendū de iure cōmuni. vide Firm. in reper. verbo fideiussor. nu. 5. ver. 7. & vide Aluarum in conf. 5. ad verba. dicti nostri statuti. in §. & si in p batione defecerit. & Iul. Clar. in prac. crimi. q. 18. & q. 62. per totum. max. in uer. sed quid si accusator. vbi tradit cautelam aduersus calumniatorem, vt possit de falsa accusatione condemnari. de qua etiam ago in meo repertorio cautelarum. in ver. accusator.

Filius.

OFFENDENS filium potestatis, stante statuto quod offendens potestatem puniatur magna pœna, illa non venit puniendus, secundum Bal. in l. 1. col. 1. in fi. C. si Rector prouinciar. per illum tex. & Tiraquell. in tracta. de legibus connubia. l. xvi. in glo. 2. sub. nu. 58.

Statutum disponens, qd filius nō possit succedere vxori occisæ à marito, non habet locum in filio nato ex matre occisâ. fm Sozi. in conf. 124. incip. viso statuto ciuitatis Bononia.

Filius, qui occidit patrem, cui ipse iure institutionis reliquit quicquam, & cui erat iussum, ne plus peteret, an possit agere ad supplementum legitimè, & quid aliud consequi. an fiscus auferat ab eo, vt indigno, stante statuto, quod nulla persona, quæ alium occiderit, possit ad eius successionem admitti ex testamento, vel ab intestato? respon. vt per Corne. in conf. 272. in 4. vol.

An in statutis criminalibus appellatione filij, venit naturalis
lis

lis filius? respon. vt per Bal. in l. libertinum. in l. c. antiqua. C. de interdicto matrimonio.

Finis.

QUOTIES finis statuti determinat aliquam poenam, & plura capitula præcedunt, videntur omnia determinata eadem poena. secundum Bal. in l. quis. C. si cer. pet. & dominum Alcia. in l. sanctio. ff. de poenis.

Statuto cauetur. quod lites tam ciuiles, quam criminales certo tempore finiantur. quid si intra illud tempus iudex non cognoscit super aliqua quaestione? respon. vt per Specula. in titu. de iudice de legato. §. restat. sub nu. 12.

Forenses.

FORENSES non ligantur poena statuti. quando statutum est nouiter factum. vt ait Henrichus Bohich. in tracta. de synodo. sub nu. 140. qui alios adducit. & Alberi. in qq. ad statutu. q. 1. parte. 2. & q. 9. E conuerso non debet forensis gaudere beneficijs ciuitatis, in qua reperitur, quia cum non ligetur in præiudicium statuti, pariter non debet gaudere beneficijs loci. secundum Ang. in cons. 73. & Roma. in cons. 224. & Deci. in cons. 114. & 250. & Rut. fufius. in cons. 18. in 5. & Alberi. in qq. ad statutu. q. 15. parte. 1. & Plotum. in l. si quando. sub nu. 827. C. vnde vi. & sub nu. 854. & Roma. in cons. 491. & Alex. in cons. 41. in 7. vol. & nos Ferrariæ habemus. d. statutum. sub rubrica quibus casibus forenses uti possint statutis nostris. lib. 2. Ad quod Dic, quod Forensis potest petere restitutionem in integrum aduersus statutum, quod probabiliter ignorat ex generali clausula, si qua mihi esse iusta causa videbitur. vt ait Ias. in l. quandiu. C. qui admitti. Andictum statutum comprehendat clericos, habitantes in ciuitate? resp. ut per Deci. in c. ecclesia. S. M. nu. 7. de const. & Perusi. in c. si duobus §. 1. uerfi. 2. de appell. Licet Alex. contra teneat in l. 1. ff. de lega. 2. & cum Perusini. tenet Soz. in cons. 113. col. 2. Ad d. statutum. uide omnino Merzarium in cons. 14. per totum. An

Quæstiones Criminales

ciuis ex priuilegio gaudeat beneficijs statutorum? respon. ut per Roma. in consi. 491. Et an comprehendat incolas? respon. de, ut per Alex. in consi. 19. sub num. 6. in 6. vol. an comprehendat autem forenses, quò ad materiã iudicij? dic ut per Alex. in consi. 164. num. 3. eo. uol. & eundem Alex. in consi. 181. in 2. uolum. & uide Corne. in consi. 45. in prin. & Alex. in consi. 44. num. 15. in 5. uol. & in consi. 17. in 6. uol. in fi. & in consi. 169. eo. uol. & in consi. 41. in 7. uol. & 111. & 155. eo. uol. Et ideo forensis non potest accusare ciuem de aliquo maleficio, quod esset tantum de forma statuti, non autem de iure communi, quia non pertinet statutorum defensio ad forenses, nec propter hoc deberet gaudere priuilegijs statuti. secundum Paul. de Cast. in l. prouinciali. §. si. ff. de operis noui nun. Et in dubio nullus præsumitur forensis. uide si statutum diceret, acrius debere puniri eum, qui ciuē occidit, quàm forensem. si occidatur homo incognitus, in dubio ciuis præsumitur. ut dicit Ange. in l. si cum exceptione. §. in hac. ff. quòd metus causa. per tex. ubi Bar. in l. 1. ff. ad municipales. uide scribētes in rub. ff. solu. matri. & Corneum. in consi. 199. & Zaf. in consi. 14. in 1. sub nu. 40. & Brunum. in consi. 20. & Firma. & alios rectoristas in hac dictione. Et quis nam dicatur forēsis, ponit Menochius in consi. 74. per totum ubi videbis decisionem quæst. quādo veniat sub statuto, vel proclamate, quod dicat, quòd forensis portans arma puniatur tali pœna. & quando quis dicatur contraxisse domicilium in loco, tradit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 86. per totum.

Forma statuti.

FORMA statuti ab omnibus consiliarijs ad vnguem seruari debet. l. constitutionibus. ff. ad municipales. quia iurant seruare statuta. & iuramentum obligat in forma specifica. igitur est seruandum. ut dicit Bal. in l. non est nouum. ff. de legibus, & in l. Barbarius. col. 7. ver. ex prædictis. ff. de off. si. præto. quando autem statutum censeatur dare formam? ponit

ponit Gomez. in regula cancellariæ, in titulo de annali pos-
fessore. q. 6. vbi hoc hñ plenè. & in seq. q. ponit. an d. statuto,
quod dat formã, possit renuntiari per partes. & no. q. statuta
Ferrariæ dant formam. vt patet in statuto de obseruantia sta-
tutorum. & dicit Pasethus in cons. 12. si rub. statuti loquitur
hoc modo, forma procedendi &c. Tunc illud statutum dat
formam. secundum Fely. in c. cum dilecta. col. x. ver. x. de
rescrip. de hoc ver. Forma. vide Cast. in l. mancipia. in 1. nor.
C. de ser. fugi.

Frater.

NON tenetur frater cõtribuere in cõdemnatione fratris,
si frater fuisset licitè condénatus ex forma statuti. Secùs
si iudicis iniuria. quia tunc condemnatio debet solui de com-
muni. ut dicit Bar. in tracta. de duobus fratribus. & in l. cum
duobus. §. Papinianus. ff. de societate. vide omnino Portiũ.
in cons. 68. nu. 33. in 1. & in cons. 114. nu. 3.

Fru mentum.

STATUTUM uult. quòd si quis portet extra frumētum su-
per curru, puniatur, & pœna sit, ut publicetur frumentum,
An currus publicabitur? respon. quòd nō. nisi aliter diceret
statutum. Et si currus esset alienus, debet portans frumentũ
super curru fisco exsoluere titulo currus. pro ut dicit Bapti-
sta. de S. Blasio in tracta. de correlati. in fallen. 60. sub num.
54. vide Stracham. in tracta. de Mercatura. & Alberi. in qq.
ad statu. & Bal. in qq. ad statu. in uer. Deuetum. Et no. quòd
in terminis statuti, non potest condemnari repertus in uia.
pro ut dicit Ias. in l. 2. in fi. ff. de iurisdic. omnium iudi. vide
omnino Marti. de Fano. in cons. 2. inter cons. crim. in tomo
2. per totum. in primis impressis. & Franc. Mar. in decisione
Delphina. q. 162. lib. 2. & q. 239. & 617. eo. lib. & Portium.
in cons. 204. Sed si per eum non stetit, & erat in actu faciendi,
& fecisset. nisi deprehensus fuisset. tunc certè teneretur. secũ-
dum

Quæstiones Criminales

dum dominum Alcia. in c. cum non ab homine. nu. 99. de iudi. & docto. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. & Bal. in qq. ad statu. uer. accedere. Item statutum non comprehendit extrahentem, & portantem frumentum sui vsus causa. ut ait Bar. in l. cætera. §. sed & si quis. ff. de leg. 1. & Alex. in cons. 1. co. l. pen. lib. 3. & in cons. 7. in fi. co. lib. & Alberi. in qq. ad statu. q. 79. in 1. par. & Paul. de Cast. in l. 2. nu. 9. ff. si cer. pera. & in dicta. l. cætera. §. sed si paruit. ubi. & alij. de leg. 1. & Alberi. etiam in q. 204. in 2. parte. Si licentia sibi data a Potestate ciuitatis traxit frumentum. an incidet in poenam statuti? resp. q. sic. ut dicit Gabriel de Offoletis. in l. 1. col. 2. sub nu. 5. ff. de iurisdic. omnium iudi. quem ibi refert Alber. item pone duo sunt confessi extraxisse frumentum cum eodem asino in diuersis uicibus, unus pro poena uigore statuti persoluit tres partes fisco illius asini, quartam autem retinet uigore confessionis propter aliud statutum. Certè non poterit altera fisco conueniri propter tres partes pro alia poena sua. sed ad quartam tantum. secundum Bal. in l. Meuius. §. duobus. in fi. uer. ex præmissis. ff. de leg. 2. & Bal. in qq. ad statu. uer. frumentum. Item pone, vno statuto cauetur. quòd si quis portauerit frumentum extra comitatum, perdat animal, super quo portatur, & condemnetur in decem. alio statuto. quòd in omnibus maleficijs de nocte cominissis poenæ duplicentur. quidā super mulo extraxit frumentum nocturno tempore. Anteneatur ad duos mulos? respon. non teneri. secundum Bar. in d. l. Meuius. §. duobus. ff. de leg. 2. quia statutū de poenis duplicandis, habet locum in poenis existentibus in quantitate, non in specie, vel corpore. vide Bar. in l. sanctio. ff. de poenis. Quid si duo extraxerunt diuerso tempore super eodem mulo, An quilibet eorum perdet unum mulum? vide ibidē. quid si casu fortuito de aliqua ciuitate, uel castro ueniant homines deferentes frumentum contra statutum. an puniantur ipso statuto? respon. quòd non. quamuis aliter non possent. nisi essent transeuntes. C. de ædi. pri. l. si quis post. & dicit Guilielmus

lielmus de Ludo, in singu. 161. col. 2. An statutum prohibēs extrahi frumētum, intelligatur etiam de leguminibus? resp. Bar. quod non. in l. omnes po. ff. de iust. & iu. & ita tenet Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iuris. parte vltima. sub nu. 50. & Ripa in tracta. de peste. Item si fiat ædictum, quod nullus de cætero possit extrahere frumentum de territorio, sub certa pœna, & quis ante ædictum onerauerat nauim, quæ adhuc in portu degebat, nunqui dicitur, cū onere de portu posse exire, quando committat in ædictum? & respōde, quod non potest iste de portu, cum illo onere exire, quin incidat in pœnam. secundum Paul. de Castro. in l. Cæsar. nu. 4. ff. de publica. vbi etiam dicit, quod delinquens in portu, potest puniri ab eo, qui habet iurisdictionem in territorio. quid si fari na extrahatur, an confiscabitur unā cum sacco? respon. quod sic. l. nam quod liquide. in prin. ff. de penu. lega. quia dicitur instrumentum quasi rei confiscatæ, & ei accedit. secundum Bal. l. cum proponas. C. de nautico fœnore. vbi dicit uerius esse, quamuis in pœnis fiat stricta interpretatio, quare res, quæ possunt congruo mō separari absque corruptione, subiecti, debent separari, nec debent confiscari. igitur confiscata asina, pullus non dicitur confiscatus, nec Scapha, si fuerit confiscata nauis. Quid in salma & asino? Bal. ibi respon. q. non. nam contenti esse debemus pœnis legalibus. Sed hoc non admitteret Solonius. vide Bal. in qq. ad statuta. uer. confiscare. ubi etiam dicit de sacco farinæ. vide decisio. Delphina. per Franc. Mar. in q. 162. lib. 2. Et quando noceat proclama denunciandi frumentum, uel ne, vide bene per Chacherannum in decisione Pedemonta. lxxi. & Bal. inter consilia criminalia diuerforum. per Zilettū. in cons. 3. nu. 29. in to. 2.

Fugitiuus.

QUIS NAM dicitur fugitiuus in materia statutorum? respon. Bal. in cons. 222. lib. 3. vbi dicit. quod fugitiuus dicitur, qui in actu fugæ deprehenditur. ita, quod saltem mouerit

Questiones Criminales

uerit pedem unum . l. quis sit fugitiuus. §. idem probat Iulia. uer. fugitiuum. ff. de edili. edic. sed ille, qui non peruenit ad actum fugæ in facto, licet consilium fugiendi in animo retinuerit, fugitiuus non dicitur. secundum Bal. in l. 1. col. 2. C. de edili. edic. & Strachum. in tracta. de mercatura. in titu. de decoctoribus .

Statutum puniens fugientem de carcere, non comprehendit latitantem, ut fugiat. secundum Bal. in qq. ad statu. uer. carcer. an autem teneat statutum, quod omni casu fuga faciat plenam probationem, respon. ut per Ludo. in l. lege Cornelia. ff. de liccarijs. Et quando fuga probat, vel non probat delictum. ponit Ber. Diaz. in reg. 303. & Plotus. in l. si quando. nu. 883. C. unde vi. & Viuius. in tracta. suo communium opi. ver. fuga. & Duenyas. in regula. 389. uer. fuga. & regulis seq. & Ioã. de amicis. in cons. 86.

Statutum puniens fugientes à carceribus, non includit eos, qui exierunt animo redeundi, & ita statim reuersi sunt. secundum Bal. in l. 1. C. de edili. edic. per l. 1. C. de seruis fugiti. & tex. est vulgaris. in c. vulgaris. §. diuortium de poeni. dist. 1. & in c. præfenti. de præben. in vi. & ita tenet Blancus. in l. fin. nu. 287. ff. de quaestio. & Plotus. vbi supra. nu. 883.

Statutum puniens fugientem ante satellites, uel beroarios, intelligitur de eo, qui capinon potuit. secus de capto. l. quis sit fugitiuus. §. idem ait. ubi Bal. ff. de edili. edic. quod facit secundum ipsum, pro fugientibus de carcere, quos custodes insequuti sunt, & ceperunt eos, antequam aliò se conferrent. vide Cassane. in consue. Burg. §. quinto. sub nu. 111. in xvi. casu. Et not. triplicem esse fugam, uoluntariam, causariam, & ignominiosam. secundum Bal. in l. 1. col. 3. C. de edili. actio. Et not. quod in fuga non est suspicio. si adsit aliqua prætensio, uel allegabilis causa. ut dicit Cyn. in l. in bonæ fidei. C. de rebus credi. Nam non omnis, qui de loco recedit, pro fugiente habetur. ut dicit Lucas de Penna. in l. si coloni. col. 3. C. de agrico. & censitis. lib. xi. & Zafi. in cons. 19. in

1. parte. pag. 314. Et quando fuga faciat indicium. docet Fran. Mar. in decil. parla. Delphi. q. 184. in 2. parte. & Claudius in regu. crim. 32. & Iulius Clarus. in prac. cri. q. 21.

Furtum.

STATUTUM. punit furtum sub certa poena. pone quidam fuit accusatus de furto, an poterit comparere dominus, & dicere, quod de eius uoluntate accepit, & sic furtum non fecit? respon. Bar. in l. 1. §. non fuit. ff. de dolo. quod sic. Sed inquit Por. insti. quibus mo. tollitur obliga. quod debent interuenire aliquæ coniecturæ, per quas confessio domini rei subtractæ sit probabilis, & non cum fraude, ne reus ob scelus poenam non luat. argumeto eorum, quæ habentur. in l. inter omnes. §. certè. ff. de furtis. vide glo. in l. v. ver. furti actio. §. quinimo. ff. commo. & §. placuit. insti. de obliga. quæ ex delict. vbi docto. & Plotus. in l. si quando. nu. 550. C. unde ui. Ad hoc statu. uidelul. Clar. in prac. cri. §. si. q. 82. statutum. xij. & Cæpegium in tracta. de testibus. in regu. 432. & Menochium de arbitrio iudicis. in casu. 295. & pluribus seq. vbi dicit plura circa fures, & Gomezi. in titu. de furto. in tomo 3. fol. 379. & Cassane. in consuetudi. Burgun. fol. 48. nu. 39. ver. sextus casus, & nos habemus etiam Ferrariæ hoc statutum sub rubrica poena committentis furtum, vel robariam aliquam. lib. 3. de quo meminit Menochius. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 295. Ad quod statutum no. quod furtum sit impunè in domo tenentis ludum causa lucri, quando luditur. ut docet Areti. in tracta. malefi. in glo. Metidore. ver. & viso. & Amode. in tracta. syndica. col. fi. ver. alia poena. An stetur iuramento paritis de valore, vide Alex. in l. fi. & ibi Ias. de in litem iuran. & Plotum in d. l. si quando. Furtum etiam licite committi potest in bonis hñiti, qui potest offendi. Si tamen fur portaret furtum ad aliam ciuitatem, posset ibi puniri. prout dicit Areti. in tracta. malefi. in uer. & vestem celestem. ver. & quæro quid si fur. & ibi in additio. Sed pone, quod absoluitur reus

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Y à poena,

Questiones Criminales

à pœna, & iubet iudex rem restitui. an possit? respō. quòd sic.
 l. de qua re de iudi. l. in ciuile iuncta glo. fur. C. de fur. & Ias.
 in l. si duo patroni. §. idem Iulianus in primo. no. de iureiu. &
 Bal. in l. 1. §. quod ait de aleato. & l. data opera. col. 3. in prin.
 qui accu. non pos. Et no. q. furta non sunt inuestiganda per au
 guria, vel alia magica documenta. 26. q. 2. c. illud. & per ea in
 quirere. est idolatria. d. q. 2. c. sed ille & docet. Albericus in
 dictionario litera S. ver. si. sicut nec per phialam, nec aliam su
 perstitionem. prout dicit Barba. in cons. 55. vol. 1. vide Mar
 ti. de Arles. in tractatu. de superstitionibus. litera L. sub nu.
 98. in princ. & seq. pag. 271. tom. 3. tractatum. vbi de hac
 superstitione phialę fufius hř. & Achiepiscopũ florēt. in eius
 summa. vbi de superstitionibus agit. & vide Squillacensem
 in tracta. de fide catholica. Idem videtur, quod fit cum seda
 cio, vel incerniculo. vt per Stepha. in sua Nicromantia. in dia
 logo 58. vbi dicit, q. quædam annus apud Theocritum in
 Idyllio iij. Ideò cribro vaticinans dicebatur, quia suspenso
 cribro quid uis se diuinare pollicebatur suspenso & circun
 agenti cribro. In d. statuto Ferr. ibi & si plura furta &c. Quot
 dicuntur? vide Firma. in reperto. ver. confessio in criminali
 bus. nu. 27. Quid si fur passus est pœnam primi, & secũdi fur
 ti, postea rursus furatus est. an prædicta cõnumerentur in uno
 furto? responde, vt dicit Areti. in tracta. malefi. fol. 134. col.
 2. vers. quid si. & quid si gratiam alicuius eorum cõsequutus
 fuerit? & quid si alibi commissa sint furta? dic, vt habetur ibi
 dem, & 137. col. 2. vers. quero nunquid. & per Ias. in l. cum
 qui. §. in pupillaribus. col. fi. ff. de iureiu. & Ioã. Andr. in ad
 di. ad Specula. in titu. de fur. §. 1. in glo. 1. in 2. q. & Bal. in cõf.
 473. vol. 4. in fine statuti prædicti. nisi esset damnum datũ in
 agro, vel Campanea. quia non est furtum. vide in statutis
 sub rub. quibus casibus intelligantur damna esse data? vel fur
 ta? Et no. ad statutum prædictum Ferrariense, quod incidens
 in crimen expilatę hæreditatis, non punitur statuto de Fur
 tis. & ista est communis opinio. vt per Riminal. in additioe

ad Saly. in l. si. C. de crimine expilatoris hæreditatis. de quo agit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 300. per quam doctrinam, his diebus exemi Catherinam Calzolariâ Barbacinam à furca, ad quam erat iam condemnata, fauente nobis saluatore mundi. & postea latatus sum quia reperij cōsultum quoq; in casu prædicto per creditissimum & sciētissimum d. Bursatū. in eius consilio. cxi. per totum. qui ibidem defendit expilatorem à pœna statuti de furtis. quod consiliū letabundus addidi meo consilio, quod feceram pro prædicta imputata Catherina. & no. q̄ si quis inuenit rem aliquam, & domino nō restituit, furtum committit. l. falsus. §. q̄ alienam. ff. de furtis. & dicit Abb. in c. saxe. de resti. spoliato. & Folle-rius in fragmētis post præcti. crimina. in tit. de furtis. nu. 130. ad hoc facit illud Sancti Augustini, si inuenisti, & non reddi disti, rapuisti. & punitur arbitrio iudicis. vt habetur in l. de submersis. C. de naufragio. lib. xi. & tradit Menochius. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 297. si quis autem palam & bona fide accipit pecuniam, non animo contractandi, fur non dicitur. secundum Bal. in cons. 472. in 4. puncto. lib. 4. & Bal. in cons. 347. lib. 4. & Paul. de Cast. in cons. 285. lib. 1. & Alex. in cons. 31. ad fi. lib. 7. & Crottū. in cons. 36. Item statutū non comprehendit mandantem fieri furtum manifestum. quia mandans non continetur statuto. vt dicit Cepolla in consi. 36. nu. 12. & an statuitur iuramentum damnum & furtum passi, tradit Plotus in d. l. si quando. nu. 35. C. vnde ui. & las. ibi. nu. 5. An qui furatus fuit cadauer, teneatur pœna statuti de fure? responde, vt per Firma. ver. cadauer. Item stante statuto, quod pro primo furto quis sustigetur. pro. 2. amputentur auriculæ. pro. 3. suspendatur. si plures res quis furetur, an sit totum vnum furtum, vel ne? & vnum dici. Bar. respōdet. in l. eū qui. §. item dicitur. ff. de fur. Et no. q̄ si fur sustigatur ex statuto. verbera talia sibi debent inferri, q̄ inde sanguis exeat. vt no. ff. ad legem pompe. de parri. l. pen. in prima. glo. & ita tenet Lucas de Penna. in l. cum supra. C. de re mili. lib. xij. No.

quodd triplex est furtum improbum, improbius, & improbi-
simum. improbum est simplex furtum, improbius dicitur ex
pilatæ hæreditatis, improbißimum est rapina, seu robaria.
gl. est, quæ hoc dicit. in l. si te expilasse. C. in quibus cau. infa-
mia irro. quam no. Bal. contra statutum, quod dicat, non pos-
se fieri concordiam. & tamen dicit posse de robaria. quia
hoc non est rationabile, cum robaria sit furtū improbißimū.
Sed inquit ipse, aduocati iudaizant. & inherent solum uerbis
statutorum. vt dicit Bal. in l. de his, quæ. C. de fur. ad fi. & idē
Bal. in auth. præsentē. C. de fideiussor. vbi dicit, quod isti dia-
boli interpretantur statuta suo modo. Item dicit statutum, q
fur condemnetur in quadruplum, consuetudo verò est, q
stigetur. si ante condemnationem fur soluat, postea non su-
stigabitur, & ex genere poene non erit infamis, quia sublato
principali per solutionem, tollitur officium iudicis. vt opti-
mè dicit Bal. in l. si reus. ff. de procurato. Item licet ex dispo-
sitione statuti, pro paruo furto fur possit furca suspendi, iu-
dex tamen potest tēperare poenam illius statuti circa mortis
genus. puta, si fur fuerit nobilis, decapitare. prout dicit Rom.
in cons. 429. de quo Arno. etiam in dialogo. 34. & Tiraquell.
in tracta. suo de poenis temperandis. Sed contra malos non
est vtendum malua, uel emplastro. ut ait Neuiza. in sylua nu-
ptiali. lib. 1. sub nu. 72. quod dictum est Bal. in c. olim. col. pē.
de rescrip. delicta alia, pro quibus quis furca fur suspendi de-
beat, ponit Guid. pap. in suis. qq. q. 589. Item statutū, quod
pro tribus furtis moriatur fur, nō habet locum in cōtractante
rem vnā per diuersas iurisdictiones, vt dicatur tria furta cō-
misisse. secundum Ange. Fulgo. & Saly. in auth. sed nouo iu-
re. C. de seruis fugiti. & Bal. in c. ecclesia sutrina de cā posse.
& proprietate. quamuis Bar. contra dicat. in l. si dominum. ff. de
furis. & vide Iul. Clar. in practi. crimi. q. 38. ver. Tuscis. vbi
Bartoli opinionem reprobata ostendit. Item statutum di-
cit, q pro tribus furtis quis suspendatur. An qui cōmisit duo
furta in ciuitate sua, & vnum extra territorium suspendi de-
bet?

bēt? respon. Iaffredus. in decis. 367. q. non. Item si pecunia tradita fuerit alicui per modum commendæ, vel depositi numerando, & depositarius ea utatur, nō punitur ex statuto de furtis. quia non facit furtum. secus si per modum speciei sit tradita, vel deposita. ut habetur in decisio. Tholosa. 168. vide Ias. in l. in naue Sauphei. ver. idem iuris. ff. loca. & in §. quas vero. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. peta. col. 4. nu. 7. vbi habetur de quodam campore, qui semel dedit centum aureos cuidam iuueni suo institori, ut ferret in aliquem locum, qui postea eis usus fuit, & ob id laqueo fuit strangulatus, & suspensus. qui quidem poterat saluari, inquit ibi Ias. per glo. & text. in d. §. quas vero. Sed contra Iasonem præceptorem suum tenet Cassaneus. in consuetu. Burgun. in §. v. pagi. 39. dicēs determinationem Iasonis esse contra textum. in l. si mandauero tibi. §. si tibi dederō. ff. mandati. de quo fortē (dicit Cassaneus.) Iason non fuit recordatus. Nam ibi in illo textu centū erāt, igitur numeratio fuerat facta, & tñ furti tenetur. Quid si pecunia talis cōsignata (ut supra) fuisset furto subtracta? resp. ut per. d. meum Alcia. in cons. 53. in 5. vol. per totū. Itē statutum non comprehendit furtum propter necessitatē factū. ut dicit Dec. & ceteri. in l. quæ propter necessitatē. ff. de reg. iur. hinc ait Poeta. Et metus, & malè suada fames, & turpis egestas. Item statutum de fure, non habet locum, ut dixi in expilatore. Adde Bal. in qq. ad statuta. q. 1. ver. expilator. Itē non habet locum in eo, qui propria auctoritate ingreditur possessionem beneficij. Nec in eo, qui furatur rem sibi debitam. secundum Alex. in l. eum qui. de furtis. Item statutum dicens, quod si iudex deprehendit aliquem furtum facere, puniat deprehensum in centum, verificatur, etiam in conuicto. secundum Bar. in l. si. C. de sponsa. nu. 4. & vide Cassane. in consue. Burgun. in §. 1. circa prin. vbi habetur de re oberrata, i. quæ cuius sit nescitur, & alia. De furtis nautarum, cauponum, & stabulariorum, fusius Plotus hæc tractat in l. si quando. C. unde ui. & Rimi. in cons. 361. in 2. vbi habetur, An hospes

Quaestiones Criminales

spes teneatur de furto facto in camera hospitis. Et quando capsa est fracta, & res inde furto subtractæ. quid agendum. & Anchara. in consil. 286. per totum. Et inquit Plotus. in d. l. si quando. nu. 874. quod creditor, uel famulus non tenetur furti, subtrahendo tantum, quantum sibi debetur. secundum Alex. in consil. 135. uol. 1. & Grammati. in consil. 50. Ego quoque dixi fufius. in meo tractatu. de seruis uel famulis. q. Itē, qui iusta ratione credit se dominū, & ideò si ui rapit, uel clā furripit, excusatur à furto. secundum Bal. in consil. 345. in 4. & Crottum, in consil. 36. Nec statuto comprehenditur ille, qui in solutum rem furto subtractam accipit. ut ait Portius in consil. 206. De furto si uis habere plura; vide Bossiū. in prac. crim. in titu. de furtis. & furti aduersus nautas. & plura ad statutu. de furtis ponit Cassane. in consue. Burgun. §. v. circa prin. ubi habetur de furto, rapina, expilata hæreditate, crimine, robaria, & similibus. & Iul. Clarus. in §. furtum. & alibi. ut te ducet repertorium suum. & Bal. in practica sua. in titu. De statutis. q. 16. & Plotum. in d. l. si quando. nu. 709. C. unde ui, ubi fufius habetur de multifariam furto. & Rolan. à Valle. in consil. 51. per totum. in 1. vol. Et an statutum de furtis comprehendat fœminam, tradit Cassaneus ubi supra. pag. 40. An comprehendat vniuersitatem? vide ibi. & ibidem ponit Cassaneus casus, pro quibus, quis furca suspendi debet. Casus uero, quibus quis morte alia moriatur. ponit Milleus in practica crim. pag. 125. cum seq. & no. quòd compensatio tollit ipso iure delictum, si opponatur. pro ut dicit Ias. in §. in bonæ fidei. insti. de actio. num. 8. hanc opinionem esse communem, dicens. limita tamen, ut per eum ibi. Item no. quod licet pro delicto alibi commissio non posset quis hic puniri. Tamē si alibi fecit plura furta, & hic cōmisit solum unum furtum, quamuis non posset ex forma statuti pro uno furto suspendi, tamē propter furta alibi commissā, poterit aggrauari poena. & suspendi. ita sing. dicit Bar. in l. si cui. §. sacrilegium. ff. de accusa. & sequitur Saly. in l. seruos. C. ad l. Iul. de ui publica.

blica. & idem vult Ioan. de Platea. in l. omnes. C. de delato. lib. x. immo, quod est fortius propter consuetudinem delinquendi, potest quis puniri poena mortis, quamuis aliàs non posset puniri, nisi pecunialiter. tex. est. in l. vnica. C. de supererac. lib. x. & ibi Ange. & Alex. qui dicit notandum hoc esse. & Euerard. in centuria legali. in loco à locutionis geminatione. pag. 546. vide Marti. Lauden. in consi. 40. & pro coronide supradictorum, no. qđ pro re mea furto subtracta præcium emptori restituere non teneor. ut dicit Alb. in consi. 84. per totum. Etiam si emerit cum cautela Cæpollæ. quæ in ordine est decima. Etiam si in foro emerit, uel in nūdinis. ut docet Benintēdius. in decif. Bono. 34. & dominus meus Alcia. in trac. præsump. in regula. 3. præsumptione. 29. uer. sed ista opinio. & Ioseph. de Ludo. in decisione Perusina. 42. per totum. & Natta. in consi. 436. de quo Iulius Clar. in prac. cri. in §. furtum. uer. sed hic incidenter. & in decif. Tholosa. 151. & Grammati. in consi. ciuili. 20. nu. 1. & in consi. 36. nu. 1. & dixi aliàs in meo tractatu de equo. quæstio. lxxij. impresso an no. 1564. Ex noua tamen principis moderni constitutione, est quæ approbata Cæpollæ dicta cautela numero. x. ut extat apud officium Bulletarum Ferrariæ. & penes me est.

G.

GABELLA.

STATVTVM dicens. non ualeat contractum, nisi soluatur gabella, intelligitur ope exceptionis ut ait Lucas de Penna. in l. 3. C. de frumento vrbis Constantinopolitanæ. in fi. lib. xi.

Statutum de gabellis, non habet locum in contractu nullo. Hoc tamen fallit, vt per Vantium in trac. de nullitatibus processus. fol. 65. nu. 58. in libro typis Aldi Romæ impresso. vide etiam Tiraquellum in tracta. de vtroq; retractu. §. 1. sub nu. 7. vbi plenè de hoc habetur.

Statutum

Statutum, quod de omni contractu soluatur gabella, habet etiam locum in fideiussione. ut ait Tiraquellus in suo tracta. de legibus connubia. in gl. v. sub nu. 105.

Statutum, quod prohibet nobiles conducere dacia, vel gabellas, quomodo intelligatur? docet Tiraquellus in tracta. de Nobilitate. cap. 37. sub nu. 70. & de legibus connubia libus. in glo. 5. nu. 29. pagi. 269.

Stante statuto, quod pro animalibus soluatur gabella. Non debet solui de animalibus paruis, pro ut sunt anseres, galline & similes bestie sic dicit. Natta. in cons. 347.

Statutum de gabellis soluendis pro contractibus, non habet locum in cessione iurium. ut ait Ferretus. in trac. de gabellis & Alex. in cons. 53. de quo agit Ferretus ibi num. vii.

De fraudantibus uectigalia, tractat Bossius. in prac. crimina. fol. 399. De fraudatoribus, etiam gabellarum, & quibus afficiatur poenis, tractat Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 397. Et an quis possit fraudare gabellam? Dic, ut per Tiraquellum, qui dicit plura in tractatu de utroq; retracta. in prefa. sub nu. 68. Cautelas autem, quibus cuitatur gabella, posui in meo repertorio cautelarum. in litera G. Reliqua dic, ut per Firma. in trac. de gabellis. & Ferretum ubi supra. & per Cassane. in consue. Burgun. §. 4. & Firma. in uer. contractus, & in uer. gabella. & per alphabetarios. ubiq;. Et quando plures cause sunt deducte, attenditur causa, quae minuit gabellam. secundum Chacheran. in decis. pede. 4. nu. 11.

Glossatio.

SI statutum dicit. quod statuta non possint glossari. uel interpretari. uel, quod omnia statuta intelligantur precise, uel, quod precise obseruentur talia statuta. Dic, quod debet intelligi de glossis hominis, & non legis. quia glossae secundum alia leges semper possunt fieri, & interpretationes. l. quamuis. C. de adultere. quod multis comprobatur Ias. in l. omnes populi. nu. 53. ff. de iuri. & iure. & Bal. in qq. ad statuta. uer. glossari. ubi dicit, quod

quod ut non possit glossari statutum, intelligitur ut intelligatur sic & sic, & exponatur, sicut prolatum est, sic fideliter exponatur, & super glossam glossæ non fiant. Nisi forte per quas uerborum sensus, seu constructio, quasi grammaticaliter ad literam, uel intelligibiliter exponatur, nec intellectus ipsius in aliquo extorqueatur ad aliud, quam ipsa litera exponat, & sonet. ita dicit Papa. in c. exiui. de uer. signi. in clementi. Nec dicatur, quando ratio in statuto non est expressa, hæc fuit ratio precise statuti, quia hoc non caret diuinatione, quæ reprobatur. l. si putator. ff. ad l. Aquil. c. ut nostram. vt æccle. benefi. quia si talis fuisset ratio, facile fuisset legislatori eam exprimere. l. i. §. fin. autem. C. de cadu. rollen. c. ad audientiã de dec. & Decius ita dicit. in c. suggestum. sub nu. i. de appella. & Cæpolla. in consi. 62. & Bal. in qq. ad statu. ubi supra. & ideo, si statutum non facit mentionem doli in poenis, nec nos facere debemus: quia non debemus glossare statuta. secundum Bal. in l. pignus. C. de pigno. & Bal. in auth. presente. C. de fideiussor. ubi dicit, quod ut Diaboli non debemus interpretari statuta nostro modo. vide Cassiodorum. in regulis cancellariæ. in decis. 31. ubi tractatur de hoc pulcherrime. nu. 10. Habemus nos Ferrariæ statutum hoc. sub rubri. de interpretatione statutorum. lib. i. ad quod videatur Stephanus de Federi. in tracta. de interpretatione iuris. in tomo. i. tractatum. Quisnam uero habeat cognoscere statutum, si quod allegaretur iniustum? Ponit Alberi. in l. omnes populi ff. de iusti. & iure. post Ray. de Forliuio.

H.

HÆRESIS.

VMMVS Pontifex non potest statuere, quod de hæresi non teneatur hæreticus, ex quo tota periclitaret ecclesia. quod non licet. xxv. q. i. c. sunt quidam. & dicit Carrerius in prac. crimi. in titu. de D. Hippolyti Bona Cossæ. Z hæreti-

hereticis. sub nu. 100. quod intellige, vt ibi per eum, nu. 101. & seq. de hæresis abiuratione dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 372. & seq. & eruditissimus. D. Burgarius in pluribus suis cõsilijs pro inquisitione. Reliqua dic, vt in tractatibus de hæreticis. & per Iuli. Clar. in pract. crim. in §. hæresis.

Homicidium.

STATUTUM loquens de homicidio, intelligitur de uero, nonde ficto. secundum Fely. in c. cum Bertoldus. col. 8. in prin. de sententia & re iudi. & debet intelligi de homicidio doloso. & cum malo proposito facto. secundum Deci. in consil. 9. in 1. vol. & ait Viuius in tracta. suo communium opi. uer. statutum. fol. 203. & 239. in 1. parte. & Riminald. in consil. 5. & 6. in prin. & Afflic. super constitu. regni. lib. 1. in titu. de homicidio. & Iulius Clar. in prac. crimi. in §. homicidium. & q. 82. ver. statutum. xij. & Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 324. & no. quod homicidiũ fit tribus modis, fortuito, culpa, & dolo. pro ut ait Marcus Asinius inter cons. cri. diuersorum per Zilettum. in consil. 110. in tomo. 2. Sed limita statutum prædictum in affine, uel amico. quia homicidiũ præsumitur casuale. & non dolosum. secundum Arno. post alios in Epitoma. 65. l. 1. C. ad l. Cornel. de sicarijs. & Capollam. in consil. 29. & Petr. Rebuffi. in tracta. de priuilegijs schola. in priuilegio. 104. nu. 13. & Neuiza. in sylua nuptiali lib. 1. sub nu. 95. Nam hoc statutum intelligi debet secundum ius commune, & secundum illud limitari. vt dicit Anania. in consil. 63. limita etiam in homicidio culposo, & non doloso, propter quod quis non punitur pœna mortis. sed relegabitur pro tempore, arbitrio iudicis. ut ait Cuma. in cõsi. 134. ad fi. & Grammati. in consil. crimi. 118. nu. 7. & Tiraquell. in tracta. de pœnis temperandis, vel minuendis per totum. & Monteleo in practi. arbitra. parte. 4. ubi de homicidio agit. & Cassane. in consue. Burg. fol. 13. & Neuiza. in sylua nup. lib.

lib. 1. sub nu. 95. & Parisi. in consi. 61. per totum. in 4. vbl. & ista est communis opinio. ut probat Chirchoni in suo tracta. communium opinionum centuria 4. conclu. 63. nu. 35. pag. 94. ubi fusius de hoc habetur. limita hoc statutum etiam si quis est causa, ut fiat abortus, etiam post quam partus fuit in utero formatus. Ita dicit. Sardus noster ferrariensis. in tracta. de naturalibus liberis. in §. de ventre concepto. & Alexi in l. quod dicitur. ff. de libe. & posthu. & in l. & si seuerior. nu. 5. C. ex quibus cau. infamia intro. & Dec. in l. si fugitiui. nu. 79. C. de seruis fugiti. & Alberi. in qq. ad statu. q. 59. in 3. parte. Item limita statu. si quis occidat aliquem, iussu alicuius, cui nisi paruisset, eum interfecisset. prout dicunt Cy. Bal. & Saly. in l. 1. C. unde ui. & Bal. in c. 1. de pace iura. fir. & Moder. in c. 1. de homici. per glo. in l. si familia. ff. si familia. fur. fecisse. dicatur. & Bal. in consi. 351. lib. 5. & hæc communis est opinio, ut ait Chirconius. ubi supra in centuria. 3. num. 4. conclu. 64. pag. 67. Item limita statu. in eo, qui interfecit consanguineum, qui adulterabat eius uxorem. quemadmodum dicit Andr. in constituto. regni. iurisg. de defen. fac. ex parte imp. & l. Raptō res. C. de episco. & cleri. Item limita statutum. si scholaris, uel doctor excellentissimus homicidium facit. pro ut communiter dicunt Doct. in l. ad bestias. ff. de pœnis. & Petr. Rebuff. in tracta. de priuile. schola. priuilegio. 109. doctor autem excellens quis sit? ponitur per Ias. in l. stipulationum quædam. in prin. ff. de verbo. obliga. & in dubio doctorem excellentē dicere non debemus. cum sit qualitas, quæ non nisi maximis laboribus paratur. sicut dicit dominus meus Alcia. in tracta. præsump. regula. 3. præsump. 3. in fi. de quo. agit est Herculanus in trac. de negatiua. nu. 302. quod not. p. testō. D. Ioānis Rôchegalli Ghioldi lectoris olim famosissimi. Ad. d. l. ad bestias. ff. de pœnis. uide dñm meū Alci. in Parergō. lib. 2. cap. 28. & Mōtanum. in §. cum aut. inst. quibus mo. ius pa. po. sol. & Budeum. in pagi. 40. in postero. adnota. & Marti. in præti. crimi. §. oportune. sub nu. 6. & Barba. in tracta. de præstan. car

dinalium parte 1. num. 46. & Pari. de Put. in tracta. syndica. in §. an si pro tempore. & Neuiza. tradit fusiis. in sylua. lib. 1. nu. 95. & Ange. de Actio. in §. sed quod principi. nu. 7. in titu. de iure natura. & Fely. in c. illud. de maio. & obedien. & Moder. ibidem. Item limita statutum prædictum in homicidio qualificato. ut ait Barba. in cons. 39. in 3. col. uer. faciat. in 2. col. & Corne. in cons. 19. in 4. uol. in 1. col. Item limita dictum statu. non habere locum. in satellite uel Biruario, occidente aliquem, dum suam exequeretur officium. ut ait Gramaticus in decis. Neapoli. 41. & Areti. in tract. malefi. in uer. Fama publica. col. 59. Item limita. quando subditus committit homicidium extra territorium. quo ad poenam. licet possit inquiri. ut ait Bar. in l. 1. q. 9. col. 15. uer. item quero si statu. C. de summa trini. & fide. catho. & Iul. Clar. in practi. crimi. §. fi. q. 39. uer. si. sed quero. uide omnino. Item limita prædictum statutum, si quis ad sui necessariam defensionem homicidium committat. ut tradit Cypolla. in cons. 29. & Iaco. Nouellus in tracta. ad defensionem. & docto. in l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & ait Iul. Clar. in practi. crim. in §. homicidium. uer. excusatur. & per discursum ibi. Item limita dictum statu. in mandante fieri homicidium. secundum Bal. in cons. 52. in 3. & laf. in cons. 188. in 1. uol. nu. 3. & Marsil. in cons. 7. sub. nu. 52. uide Iul. Clarum in prac. crimi. q. 89. & uide in illius Reperto. quod ad multa te ducet. Item limitatur et dictum statutum non habere locum in ratum habente homicidium. uide tamen Carre. in §. circa. ad fi. ad malefi. & laffredū in decisione 126. Item limita dictum statutum in eo, qui abortum fieri facit in uentre. ut ait Bal. in l. cum inter. C. de fideicommissa. liberata. Et uide supra in uer. Abortus. Item limita dictum statu. in eo, qui exequitur iustitiam, pro ut carnifex. pro ut ait. Iodocus. in prac. crimi. ubi. de carnifice agit. Item limita dictum statutum non habere locum, si quis cum rhomphea (quod est quoddam gladij genus) uolens incidere ramos quosdam, qui piscationi impedimento essent, interficeret Socium. quemadmo-

inadmodū dicit cardi. in c. lator. de homici. De rhomphea dicit Vlpia. in l. 3. §. Armis. ff. de ui & ui arma. licet quidā sciōlus legat ibi rombote. loco rhomphee. quem corrigit Arno. in Epitoma. 18. & de rhomphea meminit Valerius Flacus. Argo. vi. carmine isto.

Aequaq; nec ferro breuior, nec romphea ligno.

Et licet ipse mediam corripiat. Claudiamus tamen producit carmine isto.

Sic sternat geticas ultrix romphea sagittas.

Vide Arno. in Epitoma. 51. & Epitoma. 85. ubi tradit cautelam euitādi poenam ultimi supplicij propter homicidium. & uide per eundem in dialogo. 33. 34. & 39. & in problemate. 88. & cautelam. 1. & seq. Cēpollē. & caute. Blanci in fine suæ crimi. practi. & Cassaneum. in consue. Burgun. fol. 13. ubi ponit casus plures, quibus quis potest euitare mortem. & Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 1. sub nu. 95. Item limita non habere locum dictum statutum. in paricida, qui philopator dicitur. Nam Ptolomeus filius eiuldem nominis Euergetes vocari cepit, ut est apud Textorem. in officina. parte 1. ubi agit de liberis, parentum interfectores. nu. 8. & Anania. in cōf. 63. Sed videtur contra tenere Carreri. in prac. cri. in §. homicidij. sub nu. 148. & Rui. in cōf. 129. in 2. per totum. Item nō habet locum statutum in eo, qui præbet causam homicidij. l. nihil interest. ff. de siccarijs. & tradit Bal. in qq. ad statu. ver. interficiens & Alberi. in qq. ad statu. ver. homicidas. & Bal. d. ver. ubi supra. si quis tamen gladio hominem vulnerauit, qui statim cecidit, & fregit sibi crus, ex qua fractura periit. de homicidio debet puniri. ita dicit dominus meus Alcia. in cōf. 23. in iij. uol. Item limita. statutum, in homicidio post. xx. annos. fm glo. in l. in cognitione in glo. magna. ad Syl. la. per. l. quærela. C. de falsis. & Balb. in tracta. præscrip. in 2. q. sub nu. 1. & Neuiza. in sylua. nup. lib. 1. sub nu. 95. & seq. & Rochum de curte. in tracta. de consuetudine. sub nu. 68. ubi dicit esse decissionem pro liberando amico. uide dominū

meum

meum Alcia. in c. cū non ab homine. sub nu. 38. de iudi. ubi restringit terminum. xx. annorum ad decem tantum. per gl. in l. si diutino. ff. de pœnis. & Afflic. in decis. 287. ubi agit antiquitas, absentia, & paupertas excusent homicidam, & liberet à pœna, ac de homicidio an per partes componi possit. Item limita statutum in eo, qui interficit clericum in facinore deprehensum. secundum Alex. in l. si seruus. §. si quis duos. ff. de leg. 1. Item limita statu. in eo, qui lataliter uulnerauit, licet certum sit uulneratum moriturum. secundum Careri. in prac. crim. in §. homicidium. nu. 6. quia homicidium dicitur ab homine & cado cadis. Nam licet sit processatum super uulnere, non ideo uulnerans debet puniri de homicidio, licet uulneratus sit mortuus. ut ait Carrerius ubi supra. Nec sufficit s̄m ipsum clausula. super quibus omnibus & singulis. de qua uide Ange. in trac. malef. in glo. ipsa super q̄ licet. Item limita statutum in pupillo. ut ait Firma. in reperto. uer. pupillus. uer. 96. Item limita in dormiente, & furioso. secundum Ange. in tracta. malef. in glo. comparer. d. inquisiti in termino. col. 3. clem. si furiosus. de homicidio. & Tiraquelus. in tracta. suo de pœnis temperandis. & Claudius in regul. crim. 111. cum seq. & Iulius. Clar. in practica. crim. q. 60. uer. quero etiam. Item limita. in occidente cum Baculo, uel pomo ensis, uel hasta. secundum Ange. in tracta. malef. in glo. scienter. col. fi. Item limita in occidente bannitum quemadmodum dixi supra in uerbo banni. Itē limita. in eo, qui se defendit. secundum doc. in l. ut uim. ff. de iusti. & iu. & Nouellū in trac. ad defensam. Item limita in eo, cui denunciātū erat, nē loqueretur eū uxore denunciantis. secundum Bar. in l. generali. in fi. C. de decurio. lib. x. quod intellige secundum text. in §. is quoq̄. in auth. ut liceat matri & Auię. & Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 1. num. 83. & seq. & nu. 102. ubi ponit protectionem in forma contra adulterum faciendam per maritum. Item limita in occidente furem nocturnum, seu diurnum, qui se telō defendit. l. qui furem. ff. de sicca. c. interfecisti.

si. de homicidio. Item limita in creditore, uolente capere suum debitorem aufugientem, & se defendentem. secundum Alex. in d. l. q. furem. & Bal. in l. si ut allegas. in fi. C. eo. titu. Item limita in foemina prægante, uel lactante, quia licet possit condemnari, non potest tamen executio fieri. l. Imperator. & ibi Bal. ff. de statu homi. Item limita in occidente pugno, etiam armato, licet in caput illiso. ut ait Fely. in tracta. de conatu. col. pen. qui allegat. Areti. in cons. 147. & Deci. in cons. 9. nu. 2. Item limita. ut per Fely. in c. dilecti. col. 3. de exceptio. Item limita alijs modis. ut per Cypollam. in cautela. 2. & seq. & Tiraquellum fusissime. in d. tracta. de poenis temperan. & Iulij Clarum in eius prac. cri. in §. homicidiu. & per discursum. ut te ducet eius repertorium. & alij repertorista. & vide de isto statuto. Deci. in l. 2. nu. 28. in fi. C. qui testa. face. possunt & in cons. 438. & de nostro statuto Ferrariae, loquitur Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. q. 86. nu. 19. & in casu. 360. nu. 38. vide Anto. Gomez. in tracta. de homicidio, & Chacheranum. in decis. Pedemonta. 104. ubi etiam ponit qua poena puniatur is, qui homicidio causam dedit. & vide Placam. in epitoma delictorum cap. xij. & an habeat locum in parricidio habetur ibidem in cap. 22. nu. 36. & Plotum ubi supra. nu. 694. & Menochi. in casu. 314. & seq. ubi agitur etiam de homicidio commisso per furiosum, mentem captum, ebrium, dormientem, amore debachatum & simi. & in casu. 338. & in casu. 361. ubi & quando casus accidit ex accidenti. & docet ibi, quomodo animus homicidae deprehendatur. de quo vide Iul. Clar. in d. §. homicidium. vers. ex proposito. Reliqua dic, ut per eundem Clarum, & criminalistas.

Statutum vult, qd elapsis duobus mensibus, amplius non possit accusari homicida: an comprehendat venenantem? vide in trac. de Cardi. lega. a latere. &c. in verbo venenum. Per quod autem tempus tollantur aliae criminales actiones? ponit Rogerius in tracta. de diuersis praescriptio. c. 1. nu. 12.

Statutum generaliter priuat homicidam ab officio. Dic, quod

quòd restringitur ad homicidium vetitum, vt ait Panor. in c. si per fodiens. de homici. & Bal. in l. si seruus. ff. ad. l. Aquil. & idem Bal. in l. decuriones. C. in quibus cau. in fa. irro.

Quidam interfecit Paduanum, cuius pater cum accusauit, statutum dicebat, quòd si malefactor haberet pacem, nò moreretur. Pater fecit pacem acceptis libris centum, & eum à morte liberauit. deinde vxor mortui peperit filiũ, & pro eo tutelam accepit mater, & vt tutrix occisorem mariti accusauit. ipse excipiebat de pace sibi per patrem facta, quæritur an de eodem delicto iterum quæri possit? respon. Alberi. in l. licet gratis. §. possumus. ff. Nautæ caupo. & stabu. quòd non. vide Papiensem. vbi de inquisitione agit super gl. hæc est quædam inquisitio. & Paul. Girlan. in tracta. de relaxa. carce. in vj. q. nu. 2. & docto. in rub. & titulo. C. ne sæpius de eodem delicto quærat. &c.

Stante statuto. quòd homicida puniatur in centum. & alio statuto. quòd si quis duo commiserit homicidia decapitetur, si quis duo commiserit homicidia, quamuis pro primo soluerit pecuniam, tamen est decapitandus, secundum Bal. in auth. qui semel. col. pen. ver. ex ista. in fi. argu. C. quòmodo, & quando, & Deci. in l. bona fides. ff. de regu. iur. vide Bal. in addi. ad Specula. in ritu. de emphyteusi. vbi agit de locato.

Dicit statutum. quòd homicida non sit de prioribus. An comprehendat occisorem banniti? resp. Bald. quòd sic. in l. decuriones. C. ex quibus cau. in fa. irro. & Dec. in c. non liceat, num. 2. de præben.

Statuto simpliciter cauetur, quòd bona homicidæ publicentur, an filius homicidæ poterit petere eius legitimam? respon. Papiensis in glo. inquisitionis. in ver. transeat. nu. 2. quòd sic. l. 1. vbi no. per gl. & in l. ratio. in princ. & in §. ex bonis. cum seq. ff. de bonis authoritate iudi possi. & de bonis damnatorum, & e contra. vide ibidem.

An domus homicide paulo ante vendita sit diruenda, uel confiscanda, secundum formam statuti, in crimine homicidij?

respon.

respon. Rofr. in libellis, ubi agit de Publiciana, seu Pauliana. in princ. & Alber. & Papien. sub rub. de his, quæ in frau. & Et tenent, quòd de ueritate iuris, non uenit retractanda venditio, nec domus destruenda, uel confiscanda. Quod si de proximo ante maleficium facta fuit alienatio, bene potest reuocari venditio, & destructio fieri, ad terrorem malefactorum, ut malefactor mendicet. secundum Bal. in addi. ad Specula. in titu. de dona. litera. M. vide Bar. in l. si uenturi. §. si. quæ in frau. credi. & Papiensem super libel. de forma actionis realis. super. uer. ueris ac legitimis. nu. 7. & Bar. & doct. in l. post contractum. de dona. & Porcium. insti. quibus ex cau. manu. non licet. col. 5. & Marsil. in singu. 316. uer. accipie. vide Criminalistas.

Statutum disponens, quòd recipiens pecuniam pro homicidio committendo, puniatur. An comprehendat, qui pecuniam recepit, & vulnerauit, sed non perfecit? resp. ut per Corne. in consi. 249. ubi traditur & de mandante vol. 1. *

Quidam fuit in contumaciam condemnatus, ubi fecit delictum, licet ibi forum non sortiretur. An ob id exequi poterit alibi sententia, stante bulla, quod bannitus non sit tutus in aliquo loco, non distante per quinquaginta milliaria à loco commissi delicti. & stante statuto, quod contumax habeatur pro confesso? respon. ut per Corne. in consi. 143. in 3. vol.

Si sit statutum indistinctè & generaliter dicens, quòd pro homicidio imponatur poena centum, nec distinguit inter cõiunctos, vel alios. Certè, ubi etiam de iure communi adesset poena parricidij, attamen hæc erit poena pecuniaria propter statutum. quod indistinctè loquitur. quod intellige. ut per Bal. in l. datam. C. de dona.

Statutum uult pro homicidio de die factò manū amputari, & de nocte caput. uel ambas manus. Agitur ex maleficio, uti de nocte cõmisso, nec probatur qualitas noctis. An quia plus agatur, sequatur condemnatio in minus. An non sequatur in ullo? resp. ut per Bal. in l. edita. sub nu. 32. C. de edèdo.

Quæstiones Criminales

Si statutum vult, quòd homicida condemnatur in centū, quæ si non soluat infra mensem decapitetur. Dic, quòd ubi adesset culpa tantum, non deberet decapitari. & iudex tenetur declarare in sua sententia, inserta causa, quia semper causa condemnationis est quærenda. l. qui cum uno. §. sed ad tempus. ff. de re mili. ita tenet Bal. in l. data opera. sub nū. 10. C. qui accusare non possunt.

Si dicit statutum, quod homicida soluat mille, & si nō potest decapitetur. an hoc uerbum potest absolutè intelligatur? respon. ut per Bal. in l. quòd seruius. ff. de condi. causa data, cau. non sequuta.

Et si dicat statutum, quod si homicida non poterit soluere condemnationem de pecunia, decapitetur. Non debet extendi in futurum. sed si postea infra terminum non soluerit, debet decapitari. vt ait Bal. in d. l. quòd Seruius. ff. de condi. cau. data.

Si statutum repellat homicidam à beneficijs. Debet intelligi de homicida, contra quem est factus processus. & sequuta condemnatio, & non de alijs. ita tenet Bal. in l. quis sit fugitiuus. §. quod aiunt. ff. de edili. edic. l. ingenuum. ff. de statu. homi.

Statutum Florentiæ, quòd propter homicidium omnes de consortia teneantur, valet. vt dicunt Bal. & Anchara. in rubri. C. res inter alios acta.

Statutum vult, quòd filij debeant habere dimidium bonorū patris condēnati. Pone, quidā fuit de homicidio condēnatus, qui habebat filium pupillum, An poterit ei tutor decerni? respon. vt per Bal. in l. incestus. C. de incestis nuptijs.

Statutum stat, quòd quicūq; declinauerit iurisdictionem, ei ius non reddatur. Pone filius Clericus fecit homicidium. Dic, quòd pater debet declinare forum, pro suo interesse nomine proprio, & non filij, & ideo filius postea offendi nō poterit, nec pater, quia paterni officij necessitas eum excusat, ac fides. p. ut dicit Bal. in l. filius. ff. de ijs, q. sunt sui uel alie. iu.

Statu-

Statutum punit homicidam in trecentum. Iudex autem homicidam capite punit. Dic, quòd & ipse in syndicatu debet decapitari. q̃a sit retorsio in eum. L. lege. §. fi. ff. ad. l. l. iul. re. pe. vbi ē casus legis expressus, quòd in criminalibus ratione doli, iudex tenetur ad similitudinem supplicij. in dolo autē dicitur esse iudex, quando nō seruat statutum. vt ait Crauetra. in consi. 18. nu. 14. in 1. vol. & est periurus. ut dicam infra. in uer. iuramentum. Et quòd debeat decapitari. ponit Bella pertica. in q. 434. ad fi. allegat. Bal. in rub. C. de pœna iudi. qui malē iudica. & Pe. de Suza. in l. fi. C. eo. ti. & Bar. & Alex. & ceteros. in l. i. ff. quòd quisq̃ue iuris. licet in hoc Bal. in c. iudices. de pace iura. fir. tenet contra. quod sequitur Alex. in l. in lege. ff. de siccarijs. vide omnino Marsil. in singu. 575. & quando de damno, & interesse defuncti agitur, & eius hæredum. vide omnino etiam Rolà Valle. in consi. 39. in 2. uol.

Cum statutum Bononiæ dicat. quod de homicidio iudex secundum suum arbitrium habeat licentiam inquirēdi, & procedēdi. Dic, quòd per hoc habet etiam iurisdictionē pronuntiandi. Non poterit tamen pronuciare secundum suum arbitrium, sed secundum formā iuris, quia in eo, quòd cognoscit, uidetur ordinarius, sed in eo, quod suo arbitrio, habet naturam delegatī. quia cum aliquid addimus iuri cōmuni & c. l. ius ciuile. ff. de iusti. & iu. & idēd secundum modum illum, non uidetur mandata diffinitio. secundum Iaco. Butri. quam additionem fatetur Bal. in l. qui procuratorem. ff. de procurato. se habuisse de libro Bar. scriptum de manu. propria, ipsius. quod est no. secundum ipsum.

Vnum statutum dicit. Pro homicidio imponi pœnam librarum centum, de quibus medietas sit hæredum occisi. & est altera clausula in eodem volumine, quòd si fregerit pacem occidendo, puniatur in gre, & in persona. Sed non dicit, quòd medietas sit hæredum occisi. queritur, si quis pacem frangendo commisit homicidium, an medietas bonorum homicidæ sit hæredum occisi? respon. ut per Bal. in l. que

madmodum. ff. ad l. Aquil. & hanc. q. fuisse disputatam Bononie per Martinum Syllinam. dicit ibi Bal.

Iudex an possit pro homicidio minorare poenam, & imponere poenam manus? respon. Carre. in prac. crimi. in §. Circa. num. 10. quod non.

Vno etiam statuto cœuetur, quod homicidio imponatur pœna mortis, & alio, quod in omnibus criminibus potestas possit imponere poenam suo arbitrio. an pro homicidio poenam arbitrabitur? respon. Corsetus. in singulari. uer. statutum. fol. 189. quod non.

Si statutum imponit poenam pecuniariã pro homicidio, non tenet. ut ait Alberi. in qq. ad statu. q. 122. part. 2. & Roma. in singu. 706. & Rochus de curte. in c. nicol. 21. de confuctu. & Masil. in l. 1. nu. 19. ff. de sicca. & Petrus. Rebuffi. in praeti. beneficiaria. lib. 3. in regula dispensa. in gra. prohibi. num. 15. pag. 411.

Statuto cœuetur, quod Committens homicidium soluat mille, & stet ad confinia per decennium. Durante primo decennio, homicida commisit aliud homicidium. Quæritur an debeat expectari finis primi decennij, an verò secundum decennium debeat immediate currere? respon. Bal. in l. Senatus. ff. ad Turpilia. quod quandoq; pœna ponitur specialiter, puta, dicit statutum, quod stet ad confinia per decennium à tempore delicti, & sic determinat tempus, & tunc secundum decennium debet statim currere. aliàs non esset illud decennium. sed aliud. argu. no. in l. si usufructus. ff. de usufruc. lega. aut ponitur pœna generaliter & in determinatè. puta, stet ad confinia per decennium, & tunc incipit secundum decennium, finito primo. quia aliàs non solueret poenam delicti. c. 1. de pœnis. & ff. de furtis. l. inter omnes. & C. eo. titu. l. subtracto. ubi casus superueniens non excusat à pœna præcedentis. culp. e. idem dicit Panor. in c. cum in cunctis. de electio.

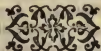
Si à statuto imponatur pœna pecuniaria pro homicidio. non videtur recessum à pœna iuris communis. ut ait Bar. in

l. i. ff. de ui. bono. rapt. Sed contrarium est uerius. secundū Alexandri. in suo. tracta. de potestate procuratoris, & defensoris in causa criminali. parte. i. nu. 283. & ualeat huiusmodi statutum. ut tenet Alberi. in qq. ad statu. q. 122. in 2. parte. vi de Claudium. in regu. crim. 8. vbi dicit, quod non tenet statutum. & hæc communis est opinio, secundum ipsum.

¶ Dicit statutum, quod qui fecerit duo homicidia, decapitetur: Pone, Titius fecit primum homicidium, & ob id fuit bannitus, deinde & aliud commisit homicidium, an debet decapitari? respon. Bal. in qq. ad statu. uer. homicidium. sub nu. 3. quod sic. secus esset si statutum diceret, quod pro duobus homicidijs decapitetur, quia tunc vnum aliud non aggrauat.

Cum autem statuto cauetur, quod, si quis de homicidio fuerit accusatus, & non comparuit, ponatur in banno octo dierum, quo termino elapso, si non comparuerit, bona ipsius sint publicata. salvo iure creditorum, & descendendum. si quos habet. inter quos descendentes, & ipsum taliter bannitum bona pro rata diuidantur. & pars contingens personæ banniti ipso iure sit publicata. an taliter bannitus testari poterit? respon. Signorolus. in consi. 119. quod non.

¶ Annobilis homicidium committens teneatur poena statuti de homicidio? respon. 9 non. sed de excessu. ut dicunt doc. supra allegati. & Franc. Mar. in decis. Delphi. 225. lib. 2. alios casus. in quibus quis poenam mortis euitat, posui supra. & ponit Milleus in prac. cri. pag. 125. cum seq. vbi facit specialem tractatum de hoc. Casus, in quibus poena mortis à lege specificè est imposita, ponuntur ibi. & ponit etiam Guiliel. Bont. in tracta. qui ita inscribitur. inter tractatus. Casus uero, propter quos quis furcis debet suspendi. ponit Guido Pap. q. 589. & reliqui supra à me collecti.

Quæstiones Criminales

I.

I G N I S.

X forma statuti superuenerunt plures ad ignem, qui erat in quadam domo, quæ ut saluaretur, plures aliæ sunt destructæ. quomodo debet fieri emendatio? respon. ut per Alber. in qq. ad statum. q. 92. in 2. parte. & Ferrarium in cautela, 36. & Plotum in repet. l. si quando, num. 731. C. unde ui.

Ignorans.

STATUTUM non ligat ignorantes, quod ad poenam. aliàs forte sic. responde ut per Bal. in qq. ad statum. in ver. ignorantia. & vide glo. in prag. in uer. publicatione. in tit. de con. clu. eccle. Gallica. pag. 260. & per Franc. Mar. in decis. Delphin. q. 523. & ibi uide, an ignorans proclama publicum excusetur, lib. 2. & Chacher. in decis. Pedemont. lxxi. per totum, vide omnino etiam Iul. Clar. in prac. crim. q. 60. uer. sed nunquid. & uide Tiraquel. in tract. suo. de poenis temperandis. in causa 11. nu. 24. & causa 43. num. 4. & causa 13. num. 22. & num. 27. & causa 11. num. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & 15. & Claudiu in reg. crim. 98. num. 4. & 161. num. 3. & 177. nu. 2. & Nouellum in tract. ad defensam, num. 51. & seq. ubi habetur de hoc fusissimè. & num. 97. & 48. & benè in terminis per Blancum, in prac. crim. in §. ignorantia. fol. 92. num. 1. & pluribus seq. & maxime, nu. 19. uide omnino, Duenyas in reg. 129. & Afflic. super constitu. regni, in titu. de intransibibus regnum, lib. j. & Soz. in fallen. in uer. ignorans, cum simi. à me collectis, in meo tracta. de argumentis, in loco à furioso ad ignorantem. & Dec. in c. 2. nu. 7. de constitutio. Ignorantia statuti synodalis excusat transgressorem a poena, nisi sit crassa, & supina. Etiam, quando statutum punit aliquid prohibitum lege diuina,

uina, uel canonica. secundum Ioan. Andr. in Nouel. super c. animarum, de constit. lib. 6. de quo agit etiam Archiepiscopus florent. in summa, lib. 3. c. 33. ad fi. sub tit. excommunicatio contra sepelientes. Et no. quod si ille, qui tenetur ire ad synodum, uideret, quod ibi sit tractandum aliquid contra ius, non tenetur ire. ut dicit Afflic. super const. regni lib. 1. rub. 45. num. 60. per tex. in c. quod super, de maio. & obe. & Neuiiz. inter consi. crim. in consi. 12. num. 117. Similiter doctor, si non uadit ad collegium, quando scit, quod est tractandum aliquid, quod est iuri contrarium, uel cui non auderet contradicere, non dicitur periurus. Idem, si per priorem collegij proponendum esset aliquid ad instantiam superioris, quod esset contra publicam utilitatem. ut ait Cotta. in tracta. rerum memorab. in verbo scholaris, quod bene not. pro statutis collegij doctorum ferrariensium.

Si statutum dicit, quod infra sex menses possit de maleficio cognosci. Dic, quod isti sex menses incipiunt currere a die scientiæ, quo scitur maleficio fuisse commissum. l. 1. ff. quod ui aut clam, & ad Syllania. in l. si quis in graui, & dicit Ange. in auth. de sanctis episco. §. pen. uide etiam Marfil. in consi. 87. num. 17. in prin. & Nattam. in consi. 215. nu. 2. in primo uol. quod not. pro statu. Ferr. sub rub. de tempore statuti infra quod accusationes & denunciationes fieri debeant, in fine.

Improperans.

STATUTUM, quod improperans mortem alicui puniatur. Non habet locum in improperante mortem patris occisi in bello. ut dicit Ray. de Forli. in consi. incip. continetur statuto, de quo Firma. etiam tradit in repertorio.

Incestus.

COMMITTENS incestum cum matertera, an puniatur statuto de incestu? respon. ut per Capollam in consi. crim. 68. Et de incestu fusiùs tractat. Iul. Clar. in pract. crimi. in §. incestus. & Follerius inter consi. crim. diuersorum per Zilettum.

Questiones Criminales

letum. in confi. 79. per totum. in tom. secundo, ubi etiam dicit, poena capitis puniri eum, qui sub uelamine matrimonij coiuit cum consanguinea. ut ait Iul. Clar. in §. incestus.

Incidens arbores.

STATUTUM imponens poenam incidenti arbores, non comprehendit incidentem unam arborem tantum, ut dicit Afflic. super constitu. regni. de quo uide Tiraq. in l. si vnquam, super uer. susceperit liberos, sub num. 199. C. de reuo. dona.

Inclusio animalium.

AN inclusio animalium est permissa? respōde ut per Plotum in repet. l. si quando. num. 874. C. unde ui. & uide supra de damno dato.

Indicia.

QUANDO indicia in plurali exiguntur a statuto, non sufficit vnum tantum. quemadmodum ait Corn. in confi. 58. in 3. vol. Quod an sit uerum? tractat Tiraquel. in l. si unquam, uer. susceperit liberos. num. 212. & seq. C. de reuo. dona. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 64. vers. sed quæro. Et unum quodque indicium debet probari per duos testes. ut ait Careri. in pract. crimi. in princ. sub num. 106. & uide Gand. in trac. de indicatijs & tortura. uer. qui testes debent esse omni exceptione maiores. Limita tamen hoc in indicatijs remotis, & non proximis, quia duo non exceptione maiores sufficiunt. ut ait Clau. in regu. crim. 26. de conuicto per indicia, uel præsumptiones. & item regula crimi. 62. de indicatijs ad inquirendum, & ad torturam. quando damnum est datum. uide fusius per Plot. in l. si quando. sub num. 878. cum seq. C. unde ui. & uide Ange. in auth. de testament. in prin. nu. 4. ad fi. & Lucam de Pen. in l. prima. C. de nume. actuarijs. lib. xij. Quænam sint indicia sufficientia ad torturam, ponit Menochius. in trac. de arbitrio iudicis in casu. 270. & seq. & uide Iul. Clar.
rum

sum in pract. crim. q. 6. & q. 20. ubi plenissimè habetur de indicijs. Nota, quòd debet dari copia indiciorum reo, antequam torqueatur. ut ait Ferretus. in consi. 137. tomo. 1. & si latrunculator malitiosus non uult dare indicia, potest appellari. ut ait Riminaldus. in l. 1. col. 16. ff. de iurisdic. omnium iudi. & Purpura in l. 2. nu. 37. C. de eden. & Neuiza. in consi. 97. sub nu. 17. & Alex. de Neuo, in consi. 86. & Cassianus. in consi. 58. nu. 28. & ibi nu. ult. ubi ponit protestationem Rei, quod nisi sibi detur copia indiciorum, ut possit singillatim, & particulariter oibus respòdere, & donec, & quousq; illi tradantur indefensus, & pro indefenso habebitur, protestando de nullitate processus, qui aliàs fiet contra eum, tanquam factus contra indefensum. Et optima est etiam cautela pro reis ad impediendù torturam, ut petât sibi nominari testium nomina contra ipsos examinandorum, pro testando, se uelle incontinenti probare, siue in breui termino, illos esse sibi inimicos capitales. & curia tenetur ipsum reum audire. ita dicit Ferretus in tractatu de inimicis occultis exercituum. & nu. 26. vide Didacum à Couarru. in tracta. variarum lectio. lib. 2. cap. 13. & Claudium in regu. crimj. 33. 34. & 35. quod nota pro statu. Ferr. sub rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. lib. 3. & quando sit danda copia indiciorum. tradit Ange. in tracta. malefi. in glo. fama publica. uers. item aduertas. Et no. quòd reo relaxato cum fideiussoribus, si superuenerint indicia, ipse citabitur, quòd compareat, & ueniat ad confitendum delictum, non obstante sua negatione. & eo ueniente retinebitur, & torquebitur. ita dicit Ange. in trac. malefi. in glo. comparuerunt dicti inquisiti in 2. col.

De iniurijs.

AD statutum de iniurijs. vide Iuli. Clar. in prac. cri. in §. iniuria. & Placam in epito. delictorum. cap. 1. & Anto. Gomez. in titulo. de iniuria. tomo. 3. cap. 6. & Beluissu. in eius practica cri. in titulo de iniurijs. ubi fulissimè hoc tractatur.

Quæstiones Criminales

Statutum, quod punit inferentem iniuriam, compræhendit etiam mulierem. secundum Ancharam in consil. 109. & Gamarum in trac. extensionum. sub nu. 59. sed aduerte quia non compræhendit monachum. ut potest videri in decis. Tholosæ. 313.

Statutum imponit poenam inferenti iniuriam in personam. *an habebit locum in eo, qui scindit iniuriosè vestes?* respon. Bal. quod sic in l. gallus. §. ille casus. ff. de libe. & posthu. per l. quæstionis. ff. de iureiuran. vbi etiam Bar. & in l. illicitatio. §. quod illicitè. ff. de publica. c. nuper. de sententia excommunicata. & docto. in clem. 1. de poenis. & Ancharam in clem. causa de elec. & Bal. in l. si qua per calumniā. C. de episco. & cleri.

Statutum, quod puniatur, qui infert alicui iniuriam in domo sua. *An comprehendat stantem in porta ante domum, cui fuit illata iniuria?* respon. ut dicunt Bar. Paul. de Cast. & alij in l. cætera. §. senatus. ff. de lega. 1.

Statutum, quod pro iniuria illata meretrici, aliquis non puniatur. *Non habet locum in meretrice coniugata. ut ait Ioā. Andr. in additio. ad Specula. super rub. de iniurijs. 1. col. uer. interdum statutum.*

Statutum dicens. quod si sit illata iniuria certo generi hominum, stetur iuramento eorum, uel offensi. Istud statutum est contra ius commune. l. omnibus. C. de testamen. & l. nullus. ff. de testi. unde habebit locum, quod ad negotium principale tantum, sed non, quo ad fundandam iurisdictionem ipsius iudicis: coram quo accusatur forensis, tanquam forum sequatur ibi, ratione commissi delicti. ita dicit Alex. in l. si. ff. de in litē iuran. & habetur in decis. Tholosæ. 145. vbi & alia ad rem facientia traduntur.

Statutum punit iniuriantem. *An comprehendat illum, qui dicit alicui. tu es bonus uir. respon. quod sic. quasi dixerit, tua uxor est adultera. ut ait Cardi. in c. ex literis. de consue. & Petr. Rauē. in suo aureo alphabeto. in materia. de consue. de quo. vide Neuiza. in sylua nup. lib. 4. sub. num. 76. Item, si quis*

quis dicat aliquem esse impium, ingratum, pessimum hominem, & simi. non punitur statuto. vt ait Ruinus in consi. 162. in 4. nam verba iniuriosa dicuntur ea, quæ proferuntur in alium contra bonos mores ciuitatis. Item apud labeonem. §. conuitium. ff. de iniu. & plene Fely. in c. cum te. in ulti. col. de re iudi. & Grammati. in decis. Neapoli. 14. & Oldra. in cō si. 53. & dominus meus Alcia. in cōf. 2. in 7. lib. vbi dicit quod non facit iniuriam, qui dicit sum nobilis, & probus, sicut tu, & plus. vide omnino Fely. inter cons. crim. diuerso. in consil. 46. in tomo 2. & Bar. in consi. 5. nu. 2. & Plotum. in consil. 131. nu. 20. in criminalibus consilijs.

Statutum de iniurijs. non comprehendit eum. qui capit aliquem, ut non seuiat in se, vel aliū. ita dicit Bal. in l. 1. §. si tibi. ff. ad Syllania. vbi dicit no. pro se interponentibus.

Statutum de iniurijs non comprehendit illum, qui dicit tu mentiris. quādo quis est prouocatus. ut dicit Menochius. in consi. 41. per totum. Extende hoc esse uerum, quamuis dicatur in iudicio. secundum Iaco. de Beluisio. in prac. in titu. de iniurijs. nu. 14. sed dic secundum Menochium in d. consi. 41. quæ sunt species mentire. vna, quæ non fit, ut propulsetur iniuria, sed potius ad impingendum mendacium asserenti, quæ reprobatur. & si quis dicat, tu mentiris, saluo tuo honore. Altera est, quæ fit ad tuendum suum honorem, & defensionem propriam. ut si quis dicat. Tues fur, proditor, & simi. & potest responderi, Tu mentiris. Secus, si dicatur, tale debitum non est solum. quia non potest dari ei mentita aliquo pacto. ut ibi per Menochium fusius dicitur.

Si de uerbis iniuriosis, de loco, & tempore constar per confessionem rei, iniuria, ei illata debet puniri statuti poena. nec debet attendi aliqua ineptitudo libelli. ut ait Sozi. in cō si. 146. in 1. & Rimi. in consi. 527. in 3. quæ autem requirantur in iniuriarū libello, ponit las. in §. 1. insti. de actio. num. 50. & Iaco. Beluisi. in principio. suæ crim. praxis. in titulo de iniurijs. & Ferratis in cautela. 14. nu. 3.

An statutum de iniuriante habet locum in scribente iniuriam. & eam in scriptis inferrentes respon. quod sic. ut dicit D. Bursarius in consi. 94. nu. 5. cui plurimum debeo. propter eius consi. 18. q. 1. in l. si quis iniuriam scribit. de offi. publici.

Statu. est q. si quis faciat iniuriam nuncio, seu præconi, puniatur tali poena. pone, nuncius asserit se uerberatum, uel à parte iniuriatum. quam citauit, an ei credatur? respon. quod non. quia hoc est extra suum officium. nec est de connexis. & hoc docet dominus meus Alcia. in tracta. præsump. in regu. 3. præsump. 14. sub num. 3. Quod tamē limita. ut per eum ibidem, nisi concurrerent aliquæ bonæ coniecturæ pro eo, ex quibus haberet iudex indicium sufficiens ad torturam. iuxta no. per Bar. in l. si. ff. de qq. & Guido Pap. in q. 557. vide Cas. sane. in consue. Burgun. in §. vi. pag. 69. ad fi. ubi agitur de ijs nuncijs, & de eorum citatione plenissime. & quando eis credatur, vide in §. vij. pag. 77. Et pro iniuria eis facta, quis sit iudex, & de eximente reū à manibus eorum, uide ibidem. & vide Plotum etiam in l. si quando. sub nu. 103. C. unde ui.

Statutum de iniurijs, non comprehendit eum, qui insert iniuriā uolenti q. illi nō sit iniuria. l. 1. §. vsq; adeo. ff. de iniurijs. & regula. scienti. de regu. iur. in 6. & tradit Deci. in l. nemo fraudare. ff. eo. tit. & Ange. in l. si unus. §. pact. ff. de pactis. iudex tamen pro interesse publico inquirere potest. secundū Cagnol. d. l. nemo. & vide Alber. in l. quæ omnia. §. ad uersus. ff. de procurato. Itē si quis uno impetu simul protulit multa uerba iniuriosa contra aliquem, debet vnica tantum poena puniri. secundum Bal. in l. si familia. ff. de iurisdic. om. iudi. & Alberi. in qq. ad statu. q. 39. in 2. parte.

Statutum de iniurijs, non habet locum etiam in iniuriante absente. ut ait Saly. in l. 1. C. si quis impera. male dixerit. & Alex. in l. non solum. §. 1. ff. de iniurijs. & Rimi. in consi. 493 in 3. ubi etiam Riminal. dicit, quod ius agendi ob iniuriam alicui illatam, transit ad hæredes iniuriam passi. vide Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. q. 34. lib. 2. Et ibi habetur etiā, quo-

quomodo debeat fieri emendatio honorabilis, quando sit illata Magistratui iniuria.

Stante statuto. quòd iudex teneatur defendere iniuriam patientem, dic, quòd actio iniuriarum competit iniuriam passò. sed si statutum diceret. quòd iudex provideat, ne quis iniurietur, competit officium iudicis. ita dicit Bar. in l. pen. in 2. col. ver. nota bene pro statutis. C. de agrico. & censi. lib. xi. & Ana. in consi. 45.

Est statutum Florentiæ. quod si quis Florentinus recipit iniuriam, possit ad hanc ciuitatem recurrere. Pone quidam recepit iniuriam, & postea effectus est ciuis, an poterit ad hanc recurrere ciuitatem? respon. Bal. quòd non. in l. propter. C. ad. l. Iul. de adulte. ad quod facit. l. incola. ff. ad municipal.

Statutum, quòd quicunq; non denunciauerit iniuriam, puniatur in decem. Pone, accuso Titium, quòd non denunciauit iniuriam, probo iniuriam, sicut debeo, sed non probo, & nõ denunciauit. an vincam? respon. Bal. & sic. in l. si a furioso. 3. col. ff. si cer. peta.

Statutum faciens mentionem de iniuria personali, non habet locum in reali. fm Bal. in l. prætor. §. hæc autem. ff. de ijs, qui deice. vel effu. Et nõ. quòd iniuria dicitur maliciosa offensa personæ, non in personam. vt ait Bal. in l. si qua, per calumniam. in 1. col. C. de episto. & cleri.

Si fiat pactum de iniurijs sibi illatis. intelligitur fieri pax, & concordia. & ideo est satisfactum statuto, requirenti pacem, & concordiam. vt bannitus rebanniatur, & accusatus non puniatur. ita tenet Ange. in l. i. super glo. ver. pactum. ff. de pactis. & Caccia lupus. in tracta. de pactis. in 2. q.

Statutum de iniurijs comprehendit etiam illum, qui infert iniuriam alicui, quæ in eo non sit vera, sed in socio. qui secum erant. quia præsumitur, quòd dixerit ad eius iniuriam. Nam non inspicitur, cum quo quis loquatur, sed in quem voluntatis intentio dirigatur. vt dicit. l. cum pater. §. donationis ff. de leg. 2. & ita dicit Alberi. in qq. ad statu. q. 40. par. 1.

Statu-

Quæstiones Criminales

Statutum puniens verba iniuriosa pro qualibet vice. debet intelligi ex interuallo. vt tenet Bar. in cons. incip. inter. & Paris de puteo. in trac. de ludo. in §. an pœna. & vide Plotum in repeti. d. l. si quando. C. unde vi.

Statutum de iniurijs, non habet locum in eo, qui reuocauit iniuriam, quam intulit calore iracundiæ. quod quando fieri possit, tradit Cagnol. in l. quicquid calore. ff. de Regu. iur. vide Capiccium in decis. Neapoli: 58. & Paridem de puteo in tracta. syndica. in §. quidam. num. 2. & Beluifi. in prac. crim. in prin. in titu. de iniur. & Tiraquell. in trac. de pœnis tempe. causa. 1. num. 6. An sit remittenda iniuria? respõde, sic. vt habetur in Matthei euāgelij cap. 6. quicquid dixerit Cicerone in oratione pro M. Marcello. cuius sententiam nostra religio euerit. de iniurijs plura tradit Bossius in prac. crimi. in titulo de iniurijs. & Didacus. in tract. variarum lectio. lib. 1. cap. xi. per totum. & lib. 2. cap. x. & d. m. Alcia. in cons. 23. lib. 7. & Claudius. in regu. crimi. 159. Et quando iniuria est facta vni ex consanguineis, quando censeatur facta etiam alijs cõsanguineis, dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 262. & seq. Et quando dicantur iniurie atroces. tradit Menochius in casu. 258. & vide ibi, quæ dicatur grauis? Et pœna iniurie de iure communi est arbitrandæ, & moderanda à iudice pro qualitate delicti, & personæ. §. in summa. vbi glo. insti. de iniurijs. & tractat Alex. in cons. 35. in fi. in 2. vol. vide Tiraquell. in suo tracta. de pœnis temperandi, vel minuendis. causa. 1. num. 13. & causa. 51. num. 66. & causa. 44. num. 13. causa. 51. nu. 70. & causa. 1. nu. 12. Et iniuria scholari facta iudicis arbitrio punitur. vt dicit Menochi. in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 263. nu. 16. & ibidem tradit plura de iniuria. & quæ sit grauis, & atrox iniuria. vide Fely. in c. dilecti. col. pen. in fi. de excep. & ad statutum Ferrariæ. sub rubri. pœna dicentis verba iniuriosa alicui, vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 263. num. 31. vbi de eo si gnanter meminit. De verbis illis Tu mentiris. vide Fely. ubi supra

supra columna 7. vel tu es rauagiosus, vel, q̄ vxortua adulterium commisit. vide Ias. in l. turpia. num. 9. ff. de lega. 1. Et iniuria verbalis non dicitur in personam, vel rebus. vt ait Bar. in cons. 108. & Ias. in l. & si pepercerit de libe. & posthu. & Roma. in cons. 283. & Ias. in l. si eum. ff. si quis cautio. & vide Firma. in reperto. in ver. iniuria. 61. versi. an pro iniuria sibi illata eodem tempore ciuilitur, vel criminaliter, vel diuerso tēpore agi possit. tractat Ange. in tracta. malefi. fol. 138. col. 2. & Papiensis. in forma libelli. fol. 78. col. 2. & 141. col. 2. & in l. vnica. in fi. C. quando ciui. ac. cri. prę. & Bar. in l. nā collatores C. de re milita. lib. xij. & Specula. in titulo de iniur. §. 1. uer. sed queritur, & no. q̄ ista uerba tu falsum dicis, non sunt semper iniuriosa. vt dicit Alex. in l. de tutela. col. 2. in ver. codē. C. de in integr. resti. mino. & l. quid sit falsum de falsis. & vide Firma. ver. iniuria. uer. 83. vide quoq; Sadoletum. in l. si is qui ducenta. §. vtrum. col. x. in fi. de rebus dub. Et quādo censetur remissa iniuria. dicit gl. pen. insti. de iniur. ubi ēt Areti. & Bar. in l. non solum. §. 1. ff. eo. vbi per remissionem peccatorum non censetur remissa iniuria.

Inquisitio:

ANTEQUAM ex statuto formetur inquisitio, debet prius constare de delicto. vt ait Crauetta. in cons. 260. & Anto. Gomez. in tracta. suo de delictis. cap. x. titulo. de captura reorum. nu. 1. & seq. & Iulius Clarus in prac. crimi. q. 5. ver. scias etiam & ver. poterit. Item debent præcedere legitima indicia. quia non potest procedi ad inquisitionem, nisi legitimis præcedentibus indicijs. secundum Marti. lauden. in cons. 13. num. 3. & ibi etiam habetur per Apostillan. Et licet de iure communi passim inquisitiones non admittantur. vt dicit Bar. in extrauagan. ver. Per inquisitionem. Secus tamē est de iure statutorio. vt dicit Corne. in cons. 33. incip. visa inquisitione. uol. 4. & Ange. Areti. in tracta. malefi. super uer. inquisi. super quibus omnibus. & Arno. in commenta. clvi. lude

dextamen non debet esse nimis scrupulosus ad inquirendū.
ut habetur per Moder. ad d. conf. Marti. Laudensis & per Pa-
ri. de puteo. in trac. syndica. licet inuehat Lucas de Penna. in
l. 3. C. de naufragijs. lib. xi. contra iudices, qui expectant ac-
cusatores, & nolunt inquirere aduersus criminosos, & ibi fu-
sus prosequitur, & isdem Lucas. in l. 5. col. 2. C. de bon. ua-
can. ponit plures casus, in quibus iudex inquit, & plures po-
nit Melchior de Facinis. inter cons. crimi. in consi. 78. & Bos-
sius in eius practi. crimi. ubi de inquisitione agit. & Monte-
leo. in prac. arbitra. parte. 4. pag. 85. 203. 143. in 5. q. vbi fu-
sus. & Ange. in tracta. malef. in prin. & Paul. de. Cast. in con-
si. 219. in 2. vol. in prin. & in consi. 299. in 2. incip. ante consi-
lium. & Beluissius. in prac. crim. in prin. & Bonifa. de Vitali. in
eius prac. & Nouellus. in tracta. ad defensam. & in practi. cri-
& Maranta. in speculo in vltima parte. 1. partis. pagi. 75. &
Papiensis. in eius prac. ad finē. & Roma. in cons. 214. & 213.
& Bar. in l. vnica. nu. 1. C. de stratoribus. lib. xij. & Archiepi-
scopus Flo. in summa. in titulo de modo inquisitionis. lib. 3.
& inter consilia criminalia priora. & de inquisitione seditio-
nis. & Deci. in consi. 256. in 2. & de inquisitione contra hære-
ticum. tradit Squilacensis. in tracta. de fide catholica in fine.
vbi etiam ponit capitula inquisitionis. & ponit formam etiā
sententię. ibidem cap. 44. in tomo 3. & plures formas inquisi-
tionis in pluribus delictis ponit Follerius. in practi. crim. &
Blancus. & Pileus in processu crim. & Iulius Clarus. in prac.
crim. §. fi. q. 31. uer. hæc est quædam inquisitio, sed antequā
formetur inquisitio, an debeat iudex prius requirere ab iniu-
riato, si uult accusare? respon. Capolla. in cautela. 25. quod
sic. aliās teneretur in syndicatu. secundum Marsil. in cons. 76.
& in prac. crim. §. 1. & in lingu. 305. & Paridem de Puteo. in
tracta. syndica. fol. 116. in tomo. 14. & Marantā. ubi supra. nu.
38. & Portium. in consi. 185. nu. 5. & Alberi. in qq. ad statuta.
q. 56. in 3. parte. & in q. 57. & Ioan. de Prato. in l. Paulus. ff. de
procurato, & Iaco. Butr. in l. fi. ff. de postulan. vbi dicit, quod
si ali-

si aliter fieret, processus esset nullus, & idem dicit Nellus. in tracta. bannitorum. in 3. q. 1. tempo. q. 9. & adeo hoc est uerâ, secundum Marfil. in cons. 48. sub nu. 52. in 1. vol. quod consuetudo contraria non tenet. idem dicit Gratus in 2. respon. 57. lib. 2. ubi plura dicit circa inquisitionem nullam. & respô. 59. & plura dicit etiam Rol. à Valle in cons. 3. in 3. vol. & il luc semper recurras. & in cons. xi. per totum. & in consi 12. & in consi. 17. vol. 3. Nisi dicta consuetudo esset obtenta in cō traditorio iudicio. c. fi. de consuetu. Sed inquit Amodeus. in tracta. syndica. quod hoc ab aula recessit. & non seruatur in practica. uidelicet quod fiat. dicta interpellatio per iudicem. uide omnino Iulium Clarum in practi. crimi. §. fi. q. 3. ver. consequenter. ubi affirmat, quod hodie non seruatur. Et hoc seruatur etiam de iure canonico, quia iudex potest inquirere, non monito offenso ad accusandum. ut ait Arno. in commetario. 41. An tollatur processus inquisitionis superueniente accusatore? uide Bal. in practica sua. in q. ista. pagi. 24. & Crottum in cons. 36. ubi inquit Crottus. quod quando ex forma statuti permixtum est iudici posse inquirere. & ad id tenetur, tunc inquisitio est remedium ordinarium, nec eius effectus impeditur superueniente accusatore. & sic se habet (inquit) communis stylus, qui pro lege debet obseruari. l. fi. C. de iniurijs. c. quàm graui. de crimi. falsi. An autem inquisitio sit remedium ordinarium, uel extraordinarium? dicunt docto. quod est extraordinarium. per l. ulti. C. de accusa. & Porcius in cōf. 204. in prin. & ibidem tractat de inquisitione nulla. & magis communis est opinio, quod inquisitio sit remedium extraordinarium ut inquit Iulius Clarus. in prac. cri. q. 3. & ibi plura dicit de inquisitione, & q. 5. sed Moder. in Lexico iuris tenent contrarium, quod immo sit remedium ordinarium. per l. congruit. ff. de offi. præsidis, in uer. inquisitio, & classe vij. ubi de inquisitione præcunt. uide Monteleo, in pract. arbi. pag. 83. & Bernar. Diaz. in reg. 336. & in seq. regula ponit, quibus in casibus sit permixta inquisitio in ciuilibus

Questiones Criminales

ob priuatam utilitatem principaliter. Et not. quòd ex uehementi suspitione potest formari inquisitio, non precedentibus legitimis indicijs, & aliter, ut per Iul. Clar. in q. 20. Itē no. quòd uerbum inquirere denotat processum. ut ait Plotus in l. si quando, num. 634. C. unde ui. Sine diffamatione inquisitio rectè procedit. si statutum dicat. quòd iudex possit & debeat inquirere. de delictis, ut per Amode. in tract. syndica. super uer. in eo & de eo, qđ dicit menti tenendū. & Crotus in d. consi. 36. & moder. Parisien. in consuetud. Parisien. in princ. in glo. 3. vide omnino. Idem procedit si hoc princeps iubet. ut ait Fely. in c. sicut Romana. sub nu. 5. de rescri. ubi de hoc tractatur fufius. Inquisitio autem procedit nō precedentibus indicijs, quando nihil opponitur. ut per Alex. in consi. 138. in vj. uol. Si iudex non habet indicia contra inquisitum, debet reum relaxari facere, pręstita prius fideiussione de se pręsentando curie toties, quoties, & in forma &c. debita & consueta &c. & addat etiam, usq; ad condemnationem, uel executionem. cum iuramento purgationis, & renuntiationis in forma curię solita, & consueta. ut dicitur per Belu. & uide d. m. Alcia. in eius prac. ubi de purgatione agit. & moder. in classe. 7. & Iul. Clar. in q. 63. uer. solet etiā. & uide Roma. in consi. 15. in fi. ubi etiam habetur de pręsentatione rei. Et not. quòd debet inquisitus inculpabilis absolui, sal nō iure procedendi, ubi alia superuenirent. ut ait Riminal. in consi. 32. in fi. in 1. uol. & Clau. in reg. crim. 37. Et absolutus ab obseruatione indicij, non est absolutus diffinitiuē. secundum Ange. no. in l. 1. C. de abolitio. & uide Iul. Clar. in prac. crim. q. 62. & q. 63. & no. quòd quandoq; quis tenetur nudā uoluntatē purgare, si suspectus habetur. ut dicit glo. uer. uoluntate, in c. quia pręsulatus. 1. q. 2. An & quādo dari debeat copia inquisitionis inquisito, Tradit Neuiza. in consi. 75. per totum, & in eius sylua. ubi agit de ijs, qui torqueri possunt? An semel inquisitus, possit iterum inquiri? respon. Sylian. in consi. 75. per totum. in 2. uol. ubi dicit, quòd semel absolutus

tus per sententiam, non potest amplius inquiri. uide tamen Riminal. in consi. 17. in 1. uol. & in consi. 339. in 3. & fufius tradit Didacus in tract. Variarum lect. lib. 2. cap. x.

Quotiens statutum dicit, quod potestas possit inquirere de quibusdam maleficijs, Dic, quod tenetur omnino inquirere, aliàs uti negligens puniri posset. secundum Bar. in l. gal lus. ff. de libe. & posthu. Iudici tamen negligentia omnis impingi non debet. quia esset scrupulosa inquisitio, nam negligentia & culpa ab officialibus, ex statutis Italiæ, nõ est multo facienda, nec exigenda, nisi propter imperitiam. quia difficile est omnibus providere. & ideo ut plurimum officiales non syndican tur, nisi de dolo, & barattaria. secundum Ang. in l. feruus ueritus. ff. de lega. 1. de quo tractat etiam Paul. de Cast. ibi, & raro est, quod in aliquo ex multis non peccetur, ut inquit Bal. in l. obseruare. §. proficisci, col. pen. ff. de offi. proconsulis, & Pau. de Cast. in l. quamuis in fi. ff. de cond. & demon. facit. l. probrum. ff. de uerb. signifi. ubi dominus Alcia. & ait Plinius. Nemo mortalium omnibus horis sapit. & Crauet. in consi. 132. & Neuiz. in sylua. Lib. pen. & ult. Et not. quod ubicunque sit inquisitio de aliquo crimine contra aliquem, debet seruari forma tradita in c. qualiter & quando. de accusa. qua non seruata, non debet sequi condemnatio, & ideo reseruatur inquisito omnis defensio, & omnis probatio innocentie, nec aliquo statuto, uel consuetudine tolli potest. ut ait Bal. in l. edita. in repeti. Paduana. in pen. col. C. de eden. & Ana. in consi. 59. in 1. col.

Statutum permittens inquisitionem intra annum, uidetur prohibere post annũ. ut ait Bar. in consi. incip. à D. Cyn. Et d. statutum non intelligitur permittere condemnationem, sed tunc poena ordinaria locũ habebit. fin Ale. in l. qui procura torem. ff. de procur. & Immol. in c. exhibita. de iudicijs. & uide Rolan. à Val. in consi. 94. per totum. in 3. uol. ubi transacto biennio, quis amplius non debet inquiri, nec puniri, quia est precepta instantia biennio, & ibi fufiffimè per eum. uide

inter cons. crim. diuerforum. consilio 28. 29. & 30. tomo 1. & cons. 31. & 124. ubi tractatur quando statutum tollit accusationem, an censeatur tollere inquisitionem, & conuerso. vide et Parisi. in cons. 196. in 4. & omnino etiam Syluanum in cons. 7. per totum in princ.

An inquisitio procedat ex statuto, si in ea iudex inquirens dicat, Talis subtraxit talem rem contra uoluntatem domini, licet nomen domini non inscribat? respon. Ange. quod sic in l. falsus. §. qui alienum. ff. de furtis, quod dicit fuisse obtentum Perusij. & Fel. in c. dilecti, sub num. 7. de accusa.

Si per statutum sit iudici concessa potestas formandi inquisitionem, si plures habent domicilium in ciuitate illa, & ibi faciunt tractatum de aliquo maleficio perpetrando, & illud exequuntur. Iudex domicilij non poterit inquirere de tali maleficio. ut ait Casolus inter consi. Bal. in consi. 214. & uide Bal. in cons. 100. lib. 5.

Si sit statutum, quod si inquisiti de aliquo maleficio fuerint legitime citati, & personaliter non compareant, habeantur pro confessis, & iudex contra aliquos contumaces sententiam proferat, si quis postea comparet, & allegat innocentiam eorum, an poterit iudici de ipsa innocentia constare, & debeat sententia retractari? uide Corn. in cons. 194. in 1. uol. & illud nota pro Catherina Calzolaria Barbacina. Pone etiam, quidam non comparuit bis citatus, alius tamen pro eo comparuit, & allegauit illius innocentiam. an excusetur, non obstante dicto statuto? respond. idem Corn. quod sic, in cons. 204. in 1. uol.

Si sit statutum, quod inquisitus non possit torqueri, nisi ueniret condemnandus poena centum. Quid si quis sit inquisitus de pluribus delictis simul iunctis, an erit torquendus? & Corne. respon. in consi. 227. col. 2. quod non.

Stante statuto, quod contra aduocatum non possit inquisiri, pone, quidam est miles & aduocatus, an potest inquiri? respon. Bal. in l. si quis decurio. C. de falsis quod aut. deliquit,

ut aduocatus? & non pōt inquiri. aut ut miles; & tunc poterit. per illum tex. aut est delictum indifferens, quod scilicet aliquod istorum non recipit; & tunc illa pars debet assumi, quæ magis à iure communi disponitur.

Quid si maleficium sit notorium, & elapsum sit tempus datum ad inquirendum à statuto. & reus tandem confitetur se commisisse maleficium, an poterit ex hac sua confessione cōdemnari? respon. Bal. quòd nō. in c. 1. de offi. deleg. col. pen. quem refert, & sequitur Marfil. in cons. 87. quem refert & sequitur. Arno. in soliloquio. 30.

Quid si iudex extra casus à statuto declaratos, in quibus potest inquiri, processisset, & non fuit opposita exceptio contra ipsum, & fuit lis contestata. an post litis contestationem dominica exceptio opponi poterit? respon. Arnonus. in cōmentario. 155. & singu. 58. quod sic. & ibi Arno. in surgit contra latruncultores, qui nolunt admittere talem exceptionem. quia malè faciunt extra statutum litem contestari. Et no. quòd quotiens iudex procedit per inquisitionem in casu à iure, uel statuto non permissio, potest reus quandocunque allegare nullitatem processus & sententię. ut ait Fely. in c. in ter monasterium. vij. col. de re iudica. & Iaff. in decis. 318.

An iudex ex statuto possit inquirere contra subditum, pro delicto commissio extra territorium? posui supra. in uer. extra territorium. & quando possit iudex formare inquisitionem, ponit Bal. in pract. sua. in titulo. de quæstionibus circa inquisitionem. fol. 23. & dominus meus Alcia. in eius pract. ubi de inquisitione agit. & de clausula in inquisitione, ultra criminalistas vide per Claudi. in regu. crim. 3. reliqua dic, ut per Iulium Clarum in eius prac. in suis locis. quia te ducet index ipsius. & nos habemus statutum sub rub. in quibus casibus per inquisitionem procedi possit in libro statutorū Ferrarię. quod est tertium in ordine. Ad quod nota, quòd si iudex procederet per inquisitionem in casu prohibito, posset opponi de incompetencia iudicis, etiam post litis contestationem.

Quæstiones Criminales

tionem . & processus erit nullus. vt ait Barba. in rub. de foro compe. col. 8. An ualeat inquisitio non precedentibus indi-
cijs, uel non data copia iudiciorum? respon. ut per Capollam
in consi. 67. & maximè, ubi reus confessus est. Et nota quòd
hoc statutum intelligitur de delictis commissis in territorio,
non extra. & sic tenet Firma. in uer. statuta. & Ange. in tracta.
malefi. uer. 192. & facit statutum Ferrariæ. de poena homici-
dij. ubi loquitur de occidente in ciuitate, uel eius districtu. si
pars audiri non potest, nec iudex procedere. & ita dicit Bar-
ba. in consi. 44. col. 6. in fi. uol. 3. & intellige statutum, ut in-
fra. in rubri. quod potestas non teneatur inquirere. & aduer-
te, quia ibi excipit casus in hoc statuto enumeratos. & ideò
nihil operatur delictum factum à filio in re concernente cau-
sam patris, quia præsumitur voluntate patris factum. ut ait
Alex. in cõs. 69. col. 2. vol. 2. Quid si à domestico? Dic, ut per
Firma. uer. factum uerf. 3. Et instrumētum præsumitur ab eo
surreptum, qui in illo interesse habet. secundum Bar. in l. fi.
de quæstio. locus, & tempus apponitur in inquisitione specia-
li, secus in generali. vt ait Bal. in l. Iulianus. col. 1. in fi. C. de
probatio. & Fely. in c. qualiter & quando. il primo. §. dentur.
col. 3. de accusa. si inquiritur contra clericum, & laycos, & cle-
ricus petat se remitti ad ecclesiasticum, omnes sunt remitten-
di. prout dicit Fely. in c. 1. col. 4. de præscrip. An inquisitio re-
quiratur contra confessum? responde ut per Capollam. in
consi. 40. in fi. & in consi. 67. & Fely. in d. c. qualiter & quando
in fine. & vide Ange. in tracta. malefi. col. 1. in prin.

Est & aliud statutum Ferrariæ subsequens sub. Rub. de mo-
do & forma procedendi per inquisitionem. Ad quod nota.
quòd dictum vnus testis sufficit ad indicium. vt ait Alex. in
consi. 325. vol. 2. sed an delicto confessato, requiratur inquisi-
tio specialis? dic vt per Capollā. in consi. 40. in fi. & in consi.
67. & iudex inquirens, & non probans incidit in Turpilianū.
nisi ex necessitate officij inquireret. ut dicit Ange. in tract. ma-
lesi. in glo. hæc est quædam inquisitio. uer. quæro an iudex.
col.

col.3.idem dic in quærelante,& instigante.vt dicit idem Are
ti.ibidem in glossa.verbi,nec non ad quærelā.in prin.& Ca
taldi.in trac.syndica.in addi.108.& l.1.C.de calumniato. &
Iulius Clarus in q.10.verf.aliquid etiam. & seq. in statuto
eodem,in uers.Non citato.&c.Notandum est,quod propter
ista indicia recepta, parte non citata, reus torqueri non po
test.ut docet Bar.in l.fi.ff.de quæstio.nisi stylus esset in con
trarium. ut dicit Alex.in consil.65.col.fi.vol.1.& in statuto
verbum personaliter respondere eum,intellige iudice seden
te pro tribunali.vt dicit Ange.in tracta.malefi.col.3.in prin.
& ibidem habes quid significet verbum informationes legi
timas. &c.indicijs, uel præsumptionibus.ut infra Nam licet
inquisitio,nō præcedentibus indcijs, sit nulla.ut supra posui.
ex uehementi tamen suspicione,& alijs potest formari.ut per
Iul.Clar.in q.20.ubi habetur ex quibus,& quando quis pos
sit torqueri.In statuto antequam formetur inquisitio,iudex
interrogabit reū præsentē.secus si sit absens. fm Ang.in tra
cta.malefi.fol.5. in pri. col.in ver.non excedant octo dies.
&c.Si daretur secunda dilatio, non ualeret. nisi minor die
rum octo,supplendo primam.ut ait Alex.in l.1.§.& hoc qui
dem in 2.no.C.de iure delibe.qui tamen loquitur, ubi secū
da esset prohibita.Sed hic non prohibetur. & idcō sumus in
casu.l.fi.de ferijs. Et facit ad statutum de modo procedendi.
ne dies 15.attendantur.quod dicit Fely. in c.pastoralis.col.
pen.de excep.& vide Abb.in c.1.col.2.uer.sed circa.de dila.
& Bal.in l.fi.circa fi.ff.de ferijs.Sed an poterit etiā indiciari
de his,quæ indiciata non sunt?Dic,ut per Ange.in tracta.ma
lesi.in glo.fama publica. col.pen.& ubi datur licentia inqui
rendi,non requiritur diflamatio.ut per Cy.in consil.66.& gl.
in c.2.de accusa.in 6.in statuto ver.teneatur inquirere & li
mita.ut infra, sed vide fol.70.col.2. circa princ.in antiquis.
Quando danda sit copia indiciorū.dicit Ang.in trac. malefi.
in glo.fama publica.uer.Item aduertat in ver.& data sibi di
latione.&c.limita.ut infra & hic fol.137.& rub.ex quibus
causis

Quæstiones Criminales

causis. in uer. nisi adeò urgentis &c. licet indicia recepta, par
te non citata, regulariter non præiudicent inculpato. vt in
glo. fama publica. col. 6. in maleficijs tamen fallit isto casu.
Sed caue. Est data dilatio ad prosequendum, & probandū,
& est monitus, & in termino repetuntur, & ad hoc, ut confes
sio per metum, & in præssionem tormentorum dicatur sponte
probata, debet fieri per unam diem, uel per unam noctē post
tormenta, aliàs diceretur facta metu. ut dicit Alex. in consil.
vlt. uol. 3. Facit. quia confessio coram incompetente, uel ex
tra iudicialiter, non facit indicium ad torturam. secundū Ias.
in l. magistratibus. col. pen. ad fi. de iurisd. omnium iudi. Et
no. quòd inquisitus habetur pro confesso, licet sine indicijs
habeat præssumptionem contra se. & considerata qualitate
personæ, poterit torqueri. ut ait Bal. in l. 1. C. de hære. insti. in
q. 1. in prin. 2. col. Iudex inquirens, si mittat pro testibus, pòt
eis expensas de publico deputare. secundum Ias. in l. 1. de in
sti. & iu. col. 5. post. med. Inquisitio una de pluribus delictis
eodem tempore commissis fieri potest. ut dicit Firma. in uer.
inquisitio. uer. 18. & no. quòd bona uita minuit indicia. secu
dum Alex. in cons. 14. & 89. uol. 3. Respondens inquisitioni
cum iuramento, licet mentiatur, non tamen de periuro pu
niri potest. ut tenet Alex. in l. capitalibus. de bonis eorū, qui
sibi mor. consci. Et reo relaxato cum fideiussoribus, si super
uenerint indicia, ipse citabitur, quòd compareat, & ueniat
ad confitendum delictum, non obstante sua negatione, &
cum venerit retinebitur, & torquebitur. secundum Ange. in
trac. malefi. in glo. comparuerunt dicti inquisiti. fol. 166. in
2. col. An si formata inquisitione sequatur mors, possit de
morte condemnari; vide Alberi. in 2. par. statu. q. 46. si tamē
citaretur ad torturā posset appellare. ut tenet Firma. in uer. ci
tatio. uer. 108. & 128. in trac. malefi. fol. 67. uer. aduertat ta
men. Nec posset ferri sententia cōtra contumacē citatum ad
Torturā. vt dicit Firma. uer. cita. par. ab. ad uer. 35. Si sit præ
ceptum sub pœna personæ, uel bonorum, non ualet. secundū
Bal.

Bal. in l. 1. in fi. C. de requi. reis. Et condénatus, captus post sententiam, interrogatur, an sit ille, de quo dicitur in banno. ut dicit Soz. in l. demonstratio falsa, col. 1. de cond. & de monst. in uer. & possit reus. Dicit tñ Bal. in l. 1. C. de poena iudi. qui malè iudi. q̄ neq; in causis criminalibus, nec ubi agitur de dolo, fiunt positiones, quem uide contra Bar. in l. Marcellus. ff. rerum amotarum. uide etiam Ange. fol. 166. ult. col. in addi. in 1. & Abb. in c. 2. col. fi. de confess. Poenam autem contra officiales, quando poenam legibus, uel statutis impositam dissimulatione, uel gratia imponere differunt, docet glo. in l. 1. C. de ser. lib. xij. Et Bar. in l. 1. C. eo. in ver. & possit reus &c. Intellige per uerbum ueritatis, & non creditatis. ut per Ange. fol. 166. in glo. 1. in princ. & in addi. ibi in uer. volentes, q̄ potestas, &c. licet, quando proceditur per inquisitionem pereat instantia de iure. secundum Bal. in l. properandum. & sequitur. Abb. in c. uenerabilis. in fi. de iud. & uide Paul. de Cast. in d. l. properan. C. de iud. num. 3. Tamen ex quo hic apponitur poena specialis, secus, ut ait Abb. in c. in causis. in glo. in uer. prorogat. de offi. iud. 130. De tempore in statuto, infra quod accusationes. &c. An tempus currat ignoranti? uide Anch. in c. 1. col. 86. uer. sed alibi. de const. & Firma. in uer. terminus currit. uer. 20. limita statutum in latrocinij, & furtis, factis tempore rumoris, quia etiā post. ut infra. in rub. limita in raptu, & cognitione carnali, quia infra duos mēses. ut dicam infra in rub. de tempore, in quo. & limita in falsitatibus, uel quasi, quia etiam post tempora &c. ut dicetur. in rub. de officio potestatis in falsitatibus &c. & limita, nisi incidenter, uel secundarie deducat delictum. ut per Ange. in tractatu. malefi. in glo. uer. inchoata. colum. undecima. uer. est autem talis clausula. & limita in crimine incestus. ut in rub. de poena committentis coitum, uel incestum. in statu. fol. 158. in secunda pag. q̄ non obstat præscriptio. aduerte, quia ista præscriptio finitur eo mense, quo fit accusatio, & debet exprimi specificè pars

mensis, in qua factum delictum fuerit: facit quod tradit Egidius in decis. 413. & Bar. in l. non solum. §. si. de iureiuran. Et dicit hoc statutum in fi. Ita tamen, quod in casu scientiæ constare debeat in actis, de scientia curiæ. An possit dici, quod per testes examinatos scientia domini potestatis & iudicis pateat? & sic in actis constet de scientia curiæ. & maxime, quia statutum uidetur contentari de scientia tantum. Sed quid si inquisitio fuit cum uulnere tantum, & postea sequatur mors, an poterit condemnari de morte. responde, ut per Ange. in tracta. malef. fol. 122. colum. secunda, in principio. Actio iniuriarum civilis est perpetua, sed prætoriam durat anno. ut ait Cæpolla in cons. 71. Adde, quod minor non restituitur aduersus hanc præscriptionem ad accusandum. ut per Bald. in l. si. colum. fin. C. in quibus casu. in integr. rest. non est necessaria. & Alex. in l. auxilium. ff. de mino. Et non præscribit iuri declarandi poenam in causa, licet quo ad poenam diuersam sic. ut ait Alex. in l. quærela. C. de falsis. licet accusatio, uel inquisitio sit facta infra ista tempora. tamen post ista non posset emendari. ut per Ang. in tract. malef. fol. 150. ulti. colum. in prin. Sed contra tenet Alex. in l. qui fundum. ff. de contrah. empt. Sed an causa debeat infra ista tempora expediri? uide Ang. fol. 149. col. 2. ubi dicit, quod sic. sed in contrarium facit statutum, modus & forma procedendi contra accusatum. fol. 125. ubi à contestatione litis infra sex menses, causa debet expediri. Et facit hoc statutum. Ibi, & postquam, in fine statuti in uer. sed quid si curia ignoret? An post tempus poterit inquiri? uide Ange. in tracta. de malef. fol. 148. in glo. inchoata. & Alex. in l. si. C. de dolo. & Firma. in uer. statuta. & Ang. in tract. de malef. fol. 3. num. 19. & not. quod stante bona fama inquisiti, inquisitio redditur nulla: & corrui. secundum Claudii. in regu. crim. 1. & seq. & 62.

Insultus.

STATUTUM de insultum quomodo intelligatur, ponit Bossius in pract.crim.in tit.de insultu.& Iul.Clar.in prac.rcim.q.82.uer.statutum.&c.puniens insultum.

Statutum est,quod pro insultu absque sanguinis effusione, poena tantum sint decem. sed cum sanguinis effusione maior, pro arbitrio potestatis, cum cicatrice vero longe sit maior poena. Dic, quod iste poenę maior,& maxima intelligatur pecuniarię. secundum Bal.in l. 2. col. 3. C. de proba. & Euerar.in centu.legali in loco. à ui comparatiui prope finē.

Statutum de insultu facto in domo, non habet locum in insultu facto in porticu. sed secus est in hostio. prout ait Bal.fusius in l. 1. ff.solu. matrim.2.col.uerf. & ideo si statutum. & isdem Bal.in qq.ad statu.uer. insultus. & supra uer. assaltus. & Iul. Clar. ubi supra. Quid sit insultus in terminis statuti? respond. Barba.in consi. 11. in 4.uol.per totum. Quid si non domum uel in domo insultat, sed in pertinentijs? respon. ut per Bal.in litem apud §.Conuitium.ff.de iniur.& hoc statutum, comprehendit etiam foeminam insultantem. prout ait Bald.in d.uer.insultus.

Si statuto caueatur, q̄ pro insultu facto ad domum, poena sit quinque librarum, altero statuto simpliciter, q̄ uulnerans aliquem puniatur in centum, quidam non præcedente aliquo insultu uulnerauerit quempiam ad eius domum. certum est, quod est maius delictū uulnerare, quàm insultare, an punietur in quinq;? respon. Bald.in l. cum ancillis. C. de incest. nup. sub num. 6. quod in hoc non attenditur ratio legis, uel statuti, sed casus formaliter per statutum dispositus. Et not. q̄ ille dicitur facere insultum, qui promouet se de loco ad locum. l. is qui aggressorem. ff. ad l. Cornel. de sicca. & Bar. in l. 1. §. cum arietes per illum tex. ff. si quadru. paupe. fecisse dicatur. & Bald. super feud. in tit. qui. mo. seu. amitta. §. similiter. nu. 1. ubi dicit, q̄ assaltum potest facere pedes, & eques, ut in

solo, & in aqua. d. §. Arietes, & ff. ad l. aquil. l. quemadmodum. §. si nauis alteram, & prosequitur. ubi Bal. latius prosequitur hunc articulum. Et statutum habet locum etiam, si molendinarius assalitur in Molendino, uel nauta in naui. secundum Alber. in l. hoc edictum. §. si de naue. ff. de ijs, qui deiece. uel effu. & Tiraq. in tract. de vtroq; retract. §. 1. in gl. 7. num. 88. & Alber. in dictione insultus. & Firma. in reposito. & Alber. in qq. ad statu. & Bal. in d. uer. insultus. & super feud. in titu. de duobus fratri. in §. si duo, in prin. & Iodocus, in pract. crim. ubi de insultu agit. & Bossi. in pract. in titu. de insultu. & Iul. Clar. in pract. crim. q. 83. uer. uim publicam.

Si statutum puniat insultum ad domum, uel iuxta domum factum. aduerte quod illud dicitur fieri iuxta, uel ad locum; quod sit per duos pedes propè. ita dicit Ange. in l. quidam Hiberus. col. fi. in fi. ff. de seru. urba. prædio.

Ad statutum nostrum Ferrarix. sub rub. de poena facientis insultum ad domum alicuius de die. Dic, quod appellatione domus non comprehenditur apotheca, licet domui sit coniuncta. & licet per eam sit ingressus ad domum. Et hoc, attento communi usu loquendi. secundum Paul. de Castro in cons. 45. incip. uiso puncto. col. 3. Et hoc statutum etiã habet locum in filio cohabitante. ut ait Firma. in uer. filij habitatio. uer. x. Et quando dicatur insultus ad domũ, & quid de quinque pedibus iuxta domum. Dic, ut per Bar. in l. itẽ apud labeonem. §. conuitium. ff. de iniurijs. Et quid fierat in porticu? Dic, ut in rub. de iniur. uer. Pone in statuto. & præsumitur prius insultasse, qui est rixosior. prout ait Cardi. in clem. 1. q. 33. de homic. insultus autem quando confundatur cum uulnere, & quando dicatur in personam, & quando ad locum, docet Aluaro. in c. 1. col. 11. in fi. quibus mo. feu. amitta. insultum non dicitur facere, nisi qui est ad eò propinquus, & possit lædere illũ, qui dicitur insultatus. prout dicit Ang. in tract. malefi. in glo. faciens insultum. In statu ibi decem pedes &c. An fiet mensuratio ab angulo domus ad

ipsum

ipsum percutientem? responde ut per Roma. in l. si Titius. de aqua pluuiæ arcen. & Fely. in c. omnes. in fin. de constituto. Ad subsequens statutum Ferrariæ sub rubr. Poena facientis insultum aliter quàm ad domum de die. Sed cui applicabitur poena d. statuti? Dic, ut per las. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. om. iud. Ibi, uel in concione. & c. hæc sunt parlamenta. & c. docet. de immu. eccl. lib. 6. ibi prædictis publicatis & c. Limita tamen, nisi fuerit animo occidendi, & ex proposito deliberato, ut supra in rub. de poena homicidium committentis, fol. 150. in antiquis.

Ipso iure.

STATUTUM imponens poenam ipso iure, dicitur executorium. secundum docto. in c. si. de electio. in 6. per. c. cano. ubi non eodem tit. & c. si. de sententia ex communica. & dicit Bar. in l. si quis maior. C. de transac. Nam ista verba ipso iure habent emphasim in ipso; hoc est expressionem latentis rei: Scilicet, quando summa iuris autoritas sola sic obstat postulanti, ut nullo sit opus adminiculo defendendi reum conuentum. ita dicunt moderni in lexico iuris. ver. ipso iure. Itæ exponitur ipso iure, id est totaliter. prout dicit Lucas de Pœna. in rub. C. de iure fisci. lib. x. & Monteleo. in prac. arbi. parte. 4. pagi. 151. Et de istis verbis ipso iure. plenè agit Tiracuellus. in l. si vnquam. C. de reuo. dona. super ver. Reuertatur. & Ber. Diaz. in regu. 777. & seq. vsq; ad. 780. & Bermon. in tracta. de publicis concubinarijs. in verbo ipso facto. fol. 170. ubi plenè tractat de istis verbis ipso iure. & ipso facto. & in ver. iubemus. & in ver. priuet. & fol. 199. vide etiam Cherannum. in decis. Pedemon. 3. & in decis. 29. nu. xi. & seq. ubi habentur plura. & vide Syluanum. in cons. 100. in 2. & Rolan. à Valle. in cons. 57. in 3. & ibi etiam de verbis nullius momenti, & nullatenus, & simi. nu. 46. & seq. & Crauetam. in cons. 239. per totum. in 2. vol. & Rui. in cons. 2. nu. 9. in 5. vol. & Papiensem in forma libelli in causa spoliacionis possessionis.

Quæstiones Criminales

sessionis. super ver. ipso facto. & Alberi. in dictione ipso iure. & Vantium in tract. de nullitatibus process. titu. quot & quibus mo. sub nu. 46. pagi. 44. vbi habetur fufius. & Bar. in auth. de incest. nup. in prin. & Bar. in l. iubemus. §. 1. sub nu. 12. C. de sacrosanc. eccle. & remissiuè per Maran. in Specul. in 5. parte. sub nu. 34. pagi. 124. & Bar. in l. meminimus. §. duobus. ff. de lega. 2. & in l. iubemus. §. œconomus. C. de sacrosanc. eccle. super ver. priuetur. & quod no. in c. si diligenti. de foro competen. vbi si statuto exprimitur ipso iure, & tunc absq; sententia imponitur pœna, responde, vt per Neuiza. in consl. 6. per totum. & Ber. Diaz. in regu. 543. & Portium in tracta. communium opi. conclu. 2. lib. 1. & in consl. 149. Idem, si dicat eo ipso, dic vt ait Archiepiscopus Floren. in regu. in pœnis de regu. iur. in vi. Et in dubio lex, vel statutum non dicitur damnare quempiam ipso iure, sed per sententiam iudicis. l. 1. §. calumniatores. ff. ad Turpil. & dicit Bal. in auth. q se mel. C. quomodo & quando. iud. & Alex. in consl. 124. in 1. vol. & Alberi. in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capi. diminu. & Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. vt Politiano placet in epistolis, & Montano in epistolis. lib. 5. in Epistola incipiente. Gratum fecisti. & glo. in ver. reddantur. in prag. in titu. de electio. pagi. 43. Et quotiens in statuto subaudiuntur hæc verba ipso facto, vel ipso iure licet expresse non sint posita, & quando loquuntur in præterito tempore, puta. beneficio sit priuatus, vel sit mulctatus, vel bannitus. intelligitur ipso iure, & ipso facto, nec est necessaria alia sententia. secundû Alberi. in dictionario. per c. extirpandæ. extra. de præben. circa fi. & no. C. de iurisdic. omnium iudi. l. in criminali. ubi & Albericus hoc dicit. & C. vnde vi. l. si quis in tantam. in glo. amittat. Secûs si in futurum loquatur. puta. priuetur, banniat, mulctetur, quia tunc opus est sententia. vt ait Fely. in consl. 7. & Bal. in titu. de pace constan. in ver. priuilegia omnia. vbi dicit, quòd licet verbum futuri temporis de sui natura importet canonem sententiæ ferendæ. Fallit, nisi tale verbum

verbum sit geminatum. vt puta, si dictum sit, cassetur, & irritetur. plura de hoc dicit Marfil. in cons. 10. sub nu. 17. cum seq. & in cons. 52. sub nu. 20. & seq. in 1. uol. Et si bannitus bannitum capiat, non incurrit in poenam statuti ipso facto, & sine aliquo iudicis ministerio. secundum Bal. in l. 1. col. 1. C. de secun. nup. & Arno. in soliloquio. 62. & Roma. in cons. 212. ubi dicit, quod saltem est necessaria iudicis declaratoria. prout ait Ripa. in c. 2. de rescrip. responforum autem. lib. 2. cap. 2. & Fely. in cons. 25. & Benintendi. in cōclusio. bono. 37. Nam omnia iura mundi, quæ dicunt poenam imponi ipso iure, uel ipso facto, debent intelligi, dummodo sequuta sit sententia declaratoria, per quam sit declaratum fuisse commissum id, propter quod illa poena veniebat imponenda. Aliàs ista poena effectum, & executionem non sortitur. ita dicunt Archidia. & Ioan. Andr. in c. 1. de homicidio. quos refert Alex. in l. si quis maior. col. fi. C. de transac. & Aemilya. in cons. 135. num. 9. & Bouius. in tracta. de statuta. præscrip. in glo. xvij. & Schala. de consilio sapientis. lib. 4. cap. 2. & dominus meus Cephalus. in cons. 171. in 2. Item statutum imponens poenam per uerba futuri temporis, cum additione omnibus modis, vel similibus intelligitur ipso iure. nec sententia requiritur. prout ait Bar. in auth. vt defuncti, seu fune. num. 6. & Sozi. in cons. 22. in 1. parte. nu. 1. ubi dicit. quod statutum, quod loquitur per uerbum futuri temporis, non facit incidere in poenam ipso iure. quia est necessaria sententia. vt no. in d. l. in criminali. C. de iurisdic. om. iudi. & in l. iubemus. §. sanè. C. de sacrosan. eccle. cum sim. per eum adductis ibi. Ad poenā delicti per ius ipso iure impositā. Dic, quod attenditur tempus delicti, quo ad tollendum illam poenam, dato, q̄ super uenerit causa, propter quam aliter deberet satisfacere de delicto. prout ait Fely. in c. quoniam contra. sub num. 14. de constitu. ubi habetur fusius. & vide Bossum. in prac. cri. in titulo. de sententijs. sub nu. 46. An autem iudex in terminis dicti statuti post latam sententiam cōdemnatoriam, possit ipsum reum absolueret?

absoluere? Ponit Fely. in c. inter. de sententia & re iudi. ubi dicit, quod non. & Sozi. in consil. 22. in 1. ubi plenè habetur de hoc.

Interpretatio.

STATUTA nunquam contra rempublicam sunt interpretanda. secundum Bal. in l. 1. §. ij. autem. per illum tex. ff. ad syllā. ubi dicit, q̄ alibi melius q̄ ibi non reperitur. Fab. de Mon. in trac. de emp. & uēdi. q. 1. sub nu. 10. & Marfil. in prac. crimi. in §. aggredior. sub nu. 68. & seq. pagi. 136. & infra in uer. statutum dicemus.

Statutum remouens interpretationem, nunquam interpretationem intrinsecam remouere censetur. secundum Bal. in qq. ad statu. in uer. interpretatio.

Quotiens statutum habet aliquam interpretationem, quæ sit solita obseruari in iudicando, ab ea non est recedendum. prout dicit dominus meus Alcīa. in trac. præsum. regu. 2. præsump. 30. & Neuiza. in sylua. lib. ult.

In statutis iniquis fit interpretatio, ut nihil operentur dicta statuta, ne aliquis fiat locupletior cum aliena iactura. secundum Bar. in l. fi. §. in computatione. C. de iure de libe. & in l. omnes popu. in 6. q. ff. de insti. & iu. & dominus meus Alcīa. in rub. de præscrip. sub num. 15.

Statutū antiquū, debet interpretari fm̄ interpretationem legis antiquæ, & non nouæ. nisi ueniat ad interpretationem casus dubius legis ueteris. pro ut gl. in auth. de filiis ante docta instru. circa fi. & Bal. in l. fi. §. locum autem. C. de cadu. tollen. & in §. seq. dicit, quod per publicationem statuti, comprobatur ipsius statuti promulgatio. Et idèd, si esset necesse probare per testes statutum editum. quia codices statutorū fortè sunt combusti, & testes dicerent, quod audierunt statuta publicari, talis probatio sufficeret. quia ista publicatio est quoddam notorium, quo probato, probatum est factum præsumptiuè. ut no. in l. ea quidem. per glo. C. de accusa.

Statuta

Statuta ciuitatum non debent interpretari contra fiscum, neq; contra rem publicū. ut dicit Ananias. in cōs. 63. post Bal. & Iaco. de Arc. in l. 2. C. an seruus ex suo fac.

Statutum poenale, licet sit stricti iuris, & strictè sit interpretandum. debet intelligi tamen etiam in casibus, in quibus est eadē ratio. ut ait Corne. in cōs. xi. in 1. parte. in 2. uol. littera. c.

Statuta ceteris paribus, sunt interpretanda, prout leges iuris communis. secundum Bal. in l. gallus. §. quid si is. ff. de libe. & posthu. Ad eod, q Bal. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xi. dicit, quod statuta poenalia, quæ imponunt poenas pro delictis, sint fauore rei publice extendenda, ne scilicet delicta remaneant impunita. ut ait Corne. in cōs. xi. in fin. in 1. uol. & Bal. in l. libertum. §. senatus. ff. de ritu nuptiarum. Habemus nos ferrarienses statutum de hoc. sub rubri. de interpretatione statutorum Ferrariæ. lib. 1. quod apōstilla sic. Pone, quod dicatur statutum iniustum, & ideo non seruandum, quis hoc cognoscet? uide Ray. de Forliuio. in repeti. l. omnes po. col. 6. uers. deinde quæro quid si duo. ff. de iusti. & iure. quam repetitionem habes per Alberi. qui eam posuit in eius lectura. & uide Stephanum de Federi. in trac. de interpretatione iuris. & Euerar. in sua legali centuria. in loco. à ratione legis stricta, seu limitata ad restrictionem ipsius legis. item in loco, à ratione legis larga, ampla, seu generali ad extensionem ipsius legis. Et de interpretatione legum, & statutorum habetur in methodica iuris. parte. 1. cap. 8. Et de interpretatione legum, atq; statutorum restrictiua uide ibi. cap. 9. & uide de extēsiua. ibidē cap. x. & cap. xi. & ibidem de fictione iuris. Reliqua dic, ut habentur fusissimè per me. in meo tracta. de argumentis. in loco, à declaratione, seu interpretatione. ubi ad saturitatem dixi. & uide Lanfran. in tract. de interpreta. statutorum. Et no. quod statuta recipiunt interpretationem passiuam. & ista est communis opinio, secundum Chircouium in tracta suo communium opi. centuria 4. conclu. 52. num. 24.

Quæstiones Criminales

Intra.

STATVTVM de procedendo in delictis intra annum commissis, intelligitur prohibere, ne procedatur de commissis ante annum. ut tradit Floria. in l. 3. ff. de seruitu.

Intromissio.

STATVTVM prohibens intromissionē vini nati extra territorium, non includit clericos. ut ait Bal. in consi. 198. incip. statuto ciuitatis Tergesti. & Grammati. in decisi. Neapoli. 101.

Inuasor:

STATVTVM puniens inuasorem alicuius possessionis, non habet locum, si quis commodauit, & postea in uasit, quo ad commodantem. ut tradit Bar. in rub. de success. seu. uer. feudum.

Inuentus:

STATVTVM dicit. Si quis inuentus sit in domo alicuius, offēdi possit. Pone, Titius fuit inuētus in domo alterius, & vulneratus in domo, & extra, quid iuris? respon. ut per Alex. in consi. 24. nu. 1. in 2. Et statutum loquens de inuento in delicto, habet locum, cum capitur. non tamen est necessaria captura, sed sufficit deprehensio. ut ait dominus meus Alcia. in rub. de iudi. nu. 104. uide Cassane. in consue. Burgun. in §. 1. sub nu. 1. ubi, quis dicat inuētus, & de re inuēta habes fusi.

Habemus nos ferrarienses statutum sub rubrica, de occidente, vel uulnerante inuentum de nocte. quod statutum limita, ubi domus utriq; communis esset, & uterq; habitaret in illa. secundum Alex. in l. 1. C. qui testa. face. possunt. & Sozi. in l. serui electione. §. 1. uersi. & ista. de leg. 1. Et non sufficeret, si dicant testes insultum in eius domo commissum fuisse, sed oporteret, quod dicerent, quod tempore maleficij erat eius habitatio. ut ait Ange. in consi. 194. incip. uisis processibus. col. 2. Quis dicat in domo, dixi supra i statuto, sub rub. in quibus casibus quis pro debito capi possit. fol. 55. in antiquis.

quis. & Paul. in cons. 45. incip. uiso pūcto. Adde ad statutum sub rub. qđ liceat unicuiq; furē capere. fol. 132. Alex. in cōs. 76. num. 12. uol. 1. de isto ferrariensi statuto meminit Menochius in suo trac. de arbitrio iudicis. q. 80. in fi. & casu. 104. num. 7. ubi per domesticos probari potest, quòd sit inuentus in domo ille talis. Nō. q. qui ingreditur domū alienam ignorante domino, per loca incedens, ubi possint uideri secreta domus, tenetur actione iniuriarū. l. is qui domum. ff. de iniur. & ita dicit Cast. in l. per agrum. C. de ferui. & aqua. num. 2. & ideò potest occidi propter honorem. ut ait Gerar. de Petra sancta in singu. 33. cum honor uitæ, & filijs præferatur. ut dicitur per Cassanecum in catalogo gloriæ mundi. parte 1. considerationibus pluribus, & aliàs plura ad rem deduxi, in consilio meo ad defensam Dyonisij Zaradini Comacensis, quæ hic nolo repetere. Quid si quis fuerit inuentus in palatio Principis, ubi quis habitaret, An ei, post acclamationem nocturno tempore factam, scilicet, ò la, che la. de qua Merlinus, in epigrammate. 3. his carminibus.

*Quare si quemquam clamamus, dicimus ò là
Et qui respondet consonat ore, che là?*

Si quis habet uoiam huius sapere casonem,

Dicam, dum dicat primitus ille mihi.

Liceat sic inuentum ibi occidere? & uideretur prima facie dicendum, quòd non. quia appellatione domus non uenit Palatium Principis. l. pen. C. de offi. rectoris prouinciæ. in rubri. C. de Palatijs, & domibus dominicis. lib. xi. ubi etiam docto. & ubi non habet locum dispositio, non habet locū dispositum. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudica. Et uerba statutorum sunt propriè accipienda. l. 1. ff. si ager uestigia. uel emphy. Et in statuto non fit extensio ex identitate, uel maioritate rationis. ut per glo. & docto. in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccle. & in l. si constante. ff. solu. matri. & glo. in l.

Quæstiones Criminales

tam is. §. 1. ff. de dona. cau. mor. unde statutum de domo nō extenditur ad meritoria. id est stationes. ut per glo. in l. lex Cornelia. §. domum. ff. de iniurijs. per illum tex. Sed contrarium uidetur respondendum. Cum sit eadem ratio. & ita est decisum usq; quaq; . Apellatione domus intelligitur ea, quæ sit ad habitandū apta, uel deputata. vnde non uenit apotheca. etiam si dicatur de qualicunq; domo. ut tenet Fely. in c. sedes. sub nu. 5. de rescrip. Et apellatione domus plura ueniunt. de quibus uide Gratum. in responso. 67. nu. 10. in 2. & no. quòd partem domus possidens, totam domum possidere uidetur. Fallit, si alius etiam possidet aliam partem. ut ait Cypolla. in consil. 35. num. 10. in ciuilibus consilijs.

Ire.

Dicitur statutum, si quis iuerit de tali loco ad talem, amputetur illi pes. Pone modo, duo testes dicunt uidisse ire ulque ad dimidiam partem, alij duo usque ad aliam dimidiam, an coniungantur, ut unus sit locus? respon. Bal. q. non. in l. obseruare, num. 13. C. quando prouocare non est necesse.

Intrante.

STATUTUM punit intrantem uineam alienam in centū. Quid si quis intrauit de uoluntate domini? respon. non teneri. ut dicit Bald. in l. quamuis. ff. de in ius uo. uide cum.

Statutum uult intrantem in rē alterius soluere debere centum dño. Pone, quidam intrauit uineā, hæreditate iacente, deinde hæreditas est adita, an hæres ex forma statuti petere poterit illa centum? Et respondet Bar. in l. si ex re. §. illud. ff. de stipula. seruo. quòd non. l. 3. §. ex hoc edicto. ff. de nego. gest.

Statutum dicit, si quis intrauerit uineam alicuius, puniatur. an tempore necessitatis erit licitum intrare uineam, & uiam comedere? respon. Fely. quòd sic. de quo uide Cagnol. in l. quæ propter necessitatem. ff. de reg. iur. Non tamē
crit

erit licitū uas exportare, ne sint similes rusticis eas asportantibus, qui per plateas trahuntur, ad collum uis pendentibus, ut per Tergeſti nos obſeruatur.

Statutum prohibet ingreſſum palatij. ſi quis ingreditur non per Portatum palatij, ſed per ſtabulum. an punitur? reſp. Bal. in l. obſeruare. §. ſi. ff. de offi. proconſulis, quòd ſic. & ibi dicit, quòd vnus quiſque debet intrare per loca conſueta. An ſtatutum comprehendat intrantem authoritate iudicis inualida? reſpon. ut per Bar. & Alex. in l. iuſtè poſſidet. ff. de acqui. hære. & Soz. iunio. in conſ. 18. in 2. per torum. Et ſtatutum requirit actum perfectum. ſecundum Floria. in l. arboribus. §. idem tractat. ff. de uſufruct. Et non comprehendit coacte intrantem, uel inuitum. ut ait Marſil. in l. 1. §. ſi. num. 27. ff. de qq. an uerò comprehendat eum, qui ſuit ingreſſus poſſeſſionem, non ſeruata forma ſtatuti? reſpon. ut per Corn. in conſi. 250. in 1. uolum.

Statutum eſt permittens ingredientē poſſeſſionem alterius, poſſe ab eo offendi in ipſa poſſeſſione. Pone aliquis ingredientem in eius poſſeſſione uoluit offendere, & fugiētem perſequutus eſt, & offendit extra poſſeſſionem, an talis offenſio erit impunita? reſpō. quòd ſic. Bar. in l. quòd ait lex. ff. de adult. propter initium, quòd ſuit impunè. & ita tenet Marſil. in ſingu. 255. & Corn. in conſi. 203. in 2. uol.

Municipes poſſunt ſtatuerē, ut quicumque intrauerit uineam, uel quid ſimile, ſoluat decem. ut inſti. de iure naturali. uer. ius autem ſuper uer. vſu. & ff. de capi. dimi. l. tutelæ, & l. 2. C. de noxa. actio. ff. de priuil. credit. l. antiochenſiū. ff. de regu. iur. l. nec ex prætorio. & ita dicit Amanellus. in ſingu. iſto.

Statutum uult, quòd de introitu horti, & damno ſtetur iuramento accuſatoris, & illius, qui ſe dixerit dominum, laboratorem, & fruſtuarium. Pone quidam iurauit Petrum uidiſſe intrare in hortum, An ſufficiat? reſpon. quòd nulla eſt facta probatio. ut dicit Bar. in conſi. 89. in 2. quia dictus
iurans

Quæstiones Criminales

iurans debuit deponere, ut testis, & probare, vt testis in suo dicto. De ualore dicti statuti tractat Plot. in l. si qñ. nu. 763.

An ingrediens fundum alienum iudicis auctoritate, euitet pœnam statuti in intrantem rem alterius ordinatam? respond. quòd non. Alex. in consi. 119. vol. 6. col. 6. uers. & pro hoc. & Bar. in consi. 91. & in l. iuste possidet. ubi Alex. & docto. ff. de acqui. poss. & Soz. iunior in consi. 18. in 2. vol.

Statuto cauetur, quòd nobilis non possit intrare palatium nisi tempore consilij, sub certa pœna. Si nobilis intrauit palatium, nescitur tamen, quo tempore, præsumitur, quòd non intrauit tempore non consilij, ne cadat in delictum. & ita dicit Bar. in l. nò solum. §. sed vt probari. ff. de operis no. nun. & Abb. in c. auditis. de præscrip. & Marfil. in consil. 1. sub nu. 2. & Plotus in pag. 360. Et no. quòd aliud est ingredi, & aliud retinere. ut ait Cur. iun. in consi. 108. vol. 2. ubi plenè de hoc tractatur.

Iudæus:

STATUTUM, quod uiget in loco, habet locum etiam in iudicis, ibi commorantibus. ut ait Nara in c. quamuis. nu. 43. de pactis in 6. vide Corn. in consil. 114. in 1. vol. & Rol. à Valle in cons. 35. in 2. & Marcoardū. in trac. de iudicis.

Statutum, quòd nullus artifex in festiuitatibus, in quibus sunt feriæ, in maleficijs audeat, uel præsumat laborare, uel apothecam aperire, non comprehendit iudæos pignora ob fœnus accipientes, uel restituētes. vt dicit Bal. in cons. 112. in 4. uol.

Statutum, quòd matrimonium non possit contrahi cum puella, nisi cum consensu agnatorum, & cognatorum. Non habet locum in iudicis. ut tradit Plotus in l. si quando. sub nu. 362. C. unde ui.

Iudex:

DICITUR statutum, quòd iudex, si infra tamen tempus nò expediat processum, puniatur &c. Dic, quòd si non expedit,

pedit, sed dimittit successor, nihilominus punitur. quando scilicet partes institerunt pro expeditione. ut dicit Paris de Puteo. in tracta. syndica in §. successor. & Firma. in reperto. uer. iudex. & Alberi. in qq. ad statuta. q. 56. & 57. in 1. par. & Anto. de Bu. in c. cum sit generale. de foro compe. & in c. 1. de supplen. negligen. pralato. de quo etiam uide Grammatici. in consi. 54. ubi pro se ipso fecit illud consilium.

Quid si iudex in pronunciando dicat. Quod si dicta condemnatio est contra, præter, uel ultra formam statutorum ciuitatis, ex nunc pro ut ex tunc, & e contra, sit reducta ad formam statutorum. & ita eam tulit, fert & profert, declarauit, & declarat. omni meliori modo. &c. An ex ea reus intelligatur condemnatus ea poena, qua sit dignus ex forma statuti? respon. Alber. in qq. ad statuta. q. 180. in 2. par. & Bal. in qq. ad statuta. uer. contrahere. ubi dicit, quod non. An erit tutus in syndicato? dicit Paris. ubi supra. quod non. & Bal. in qq. ad statuta. uer. clausula. nu. 2. Si tamen iudex non seruauit statuta ex iusta, uel euidenti causa, propter utilitatem publicam, non tenetur in syndicato. ut ait Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 18. & quando possit poenam aure, uel minuere. ponit Blancus. in prac. crim. fol. 74. nu. 71. & pluribus seq.

Pone, iudex iurat seruare statuta ciuitatis, Postea iudicat contra statutum continens id, quod ius commune, an erit per iur? resp. Rom. in l. mancip. C. de seru. fug. distinguendo sic. Nam, aut statutum continet id, quod ius commune ciuile, & ius commune municipale. & Bal. in l. 2. ff. de consti. prin. dicit esse casum singularem. in l. magistratus. ff. ad municipales. Et dicit Roma. hoc statutum nescio extendere, nisi causa sit tantę summę &c. uide eum.

Statutum dicit, quod iudex nō possit cognoscere. nisi causa sit tantę summę, sub tali poena. An fiet coaccruiatio pluriū summarum ex diuersis actionibus debitarum ad iurisdictionem includendam? respon. ut per Fely. in c. ex parte decani. de rescrip.

Quæstiones Criminales

Statutum dicit: quod si iudex ultra quàm debuerit, condēnauit, teneatur condemnato ad totum illud. si iudex, condemnauit in tota quantitate indebitè, tenebitur & illi, ut tenei in tota. fm. Paul. de Cast. in l. si seruus. §. si ita. nu. 3. ff. de lega. r.

Si iudex ex forma statuti, uel rescripti habet plenissimam potestatem procedendi, & condemnandi, pro ut sibi placuerit, & uoluerit, nulla seruata legis, uel statuti dispositione. At tamen per hoc non poterit tollere ius quæsitum parti ex iure gentium, uel ciuili, uel ex forma alicuius statuti. ut dicit Marfil. in prac. crimi. in §. constante. num. 25. Et iudex, quo ad formam iudicij debet seruare formam statutorum loci, ubi de causa cognoscit. sed quo ad causæ decisionem debet seruare iura loci, ubi delictum fuit commissum. l. si fundus. C. de cuius. De hoc tradit Corne. plura. in cons. 114. in 1. vol. & nunquam debet recedere à pœna statuti in iudicando. ut dicit Ancha. in c. canonũ statuta. de cõstitu. in 14. q. prin. col. 122.

Iudex obligatus sub pœna statutaria finire causas, non incurrit pœnam, imponendo perpetuum silentium. ut dicit Ange. in reperto. ver. arbit. & Bal. in auth. qui semel. col. 4. C. quomodo & tamen iudex.

Iudex, qui extraordinem procedit super crimine, potest sententiam, quam uult dicere, uel leuiorem uel grauiorem, dummodo in condemnando non excedat modum. l. hodie. ff. de pœnis. Fallit in pœnis à statuto determinatis. quia præcisè habet seruare statutũ. ut ait Iaffred. in decif. 58. uer. Sed tempora hoc, ut per Bal. nisi subesset legitima causa. ut per Tiraquellum habetur in tracta. suo, de pœnis temperandis, uel minuendis. per totum.

Statutum licet non esset allegatum in iudicio, poterit tamen iudex pronunciare secundum statutum. quia iurauit seruare statuta. secus est in consuetudine, quæ debet probari. & quando iudex iurat seruare statuta, tenebitur, etiam seruare statuta post edita. licet non teneatur seruare statuta, quæ dicerent. quòd quis non audiatur in suis defensionibus, uel quòd iustitia

Iustitia denegetur. ut ait Paris de Puteo in tracta. syndica. §. statutum. & Cataldi. in tracta. syndica. num. 38. Et statuta extrauagantia, & non posita in uolumine statutorum, puta si sint in archiuio, sunt alleganda & producenda, alias iudex non teneretur de necessitate ea sequi. ut tradit Paris de Puteo. in d. §. statutum. uide Alberi. in l. sed & si per prætorem. §. ait prætor. ff. ex quibus cau. maio. Et iudex, qui differt causam prætextu alicuius dubitationis, quæ tamen sit nulla, punitur secundum legum sanctionem infamia, & triginta libris auri. l. cum, quem temerè. §. 1. ff. de iudi. & l. pen. C. de poena iudici qui malè iudicat. iure autem pontificio suspenditur per annū ab officio. c. 1. de sententia & re iudi. no. in c. intimaſti. post gl. fi. de appella. & nō. quod non sufficit iudici aliquod delictum esse notum, ut reum delicti punire possit. Nam ei debet esse notum delictum in forma iudicii. argu. 2. q. 1. c. nos in quemquam. & dicit Archiepiscopus Flo. in summa titulo de cōfessione. lib. 3. §. 13. & in titu. de articulis, in quibus Gratianus non tenetur in decreto. §. 3. Mille. in prac. crimi. titu. de notorio. & Butri. in tracta. de notorio. Et debet iudex esse misericors in poenis. ut per Marfil. in eius prac. ad fi. & dominus meus multus scius. D. Iacobus Cagnacius Ferrariensis. in regu. in poenis. de regulis iuris in 6. ubi de hoc habetur fusi. An iudex teneatur seruare reo imputatam promissam, si blanditijs eum induxit ad confitendum. Dic, ut Viuius in suo tracta. communium opi. uer. iudex promittens liberationem &c. uide etiam Claudium. in regula criminali. 42. & regu. 153. ubi plura adducit, quæ rimari habet iudex in criminali. & uide Iulium Clar. in prac. crimi. in locis, de quibus in eius repertorio. ubi ad plenum. in uer. iudex. uidebis de hoc.

Iuramentum :

OMNES Itaq; officiales in ipso statim officij ingressu iurare debent, quod officium suum bona fide, & sine fraude facient, remoto præcio, & qualibet alia petitione & pro ut

D. Hippolyti Bona Cossa.

F & sicut

& sicut in statutis locorum continetur. auth. vt ius iuran. qđ
præstatur. & auth. præfides. C. de episco. audien. vbi dicit hoc
etiam Alberi. per illum tex. & Ferratius in cautela. 3. & Af-
flic. super constitu. regni. in præludijs. q. xij. sub nu. 8. & ideo
debent seruare statuta, non ius commune. aliàs sunt periuri.
c. Clericus. de iureiu. Facit, qđ inquit Ias. in l. lecta. in 2. col.
uers. secundo principaliter. ff. de iureiuran. & Ange. in trac.
malef. fol. 10. col. fi. & Bar. in l. stipu. §. cum stipulamur. nu. 3.
ff. de verbo. obliga. Occa Ferrarien. inter cons. crimi. diuer-
forum. per Zilet. in cons. 100. nu. 10. & seq. Tomo 2. uide ta-
men Nattam. in cons. 19. per totum. ubi ponit Fallétias. Quo
sic præstato, pro eis est præsumendum, cum salutis suæ imme-
mores non præsumantur. ut ait Bal. in l. fi. C. ad. l. lul. repe. &
dominus Alcia. in tracta. præsump. Quod sanè iuramentum
debet fieri in manibus ipsius principis, uel locum tenentis,
uel eo absente, coram metropolitano episcopo, uel primatè
ciuitatis, de bene gerèdo. auth. de defenso. ciuita. §. interim.
& in l. rem non nouam. C. de iudi. Et in tali iureiurando ad-
ministratio accipitur. eo. titu. §. necessitatem. in constitu. re-
gni. quæ incip. Item recipiat iuramentum. Et absq; hoc iura-
mento non potest, quis exercere officium. & qui exerceret,
teneretur eadem pœna, qua & is, qui propria autoritate of-
ficiu sibi usurpat. & sic pœna criminis læsæ maiestatis l. 3. ad
fi. ad. l. lul. maiesta. ut ait Lucas de Penna. in l. unicuiq; C. de
proximis sacro. scrini. lib. x. Et per tale iuramentum statuta
ciuitatis confirmantur. ut ait Arno. post alios in Epito. 86. &
Marfil. in singu. 71. licet ob id mala, & iniqua statuta seruare
non teneatur. secundum Gandy. in trac. malef. in titu. de
obseruantia statutorum. & Pari. de Puteo. in tracta. syndica.
in §. potestas. in fi. c. erit autem lex. 4. dist. & etiam in noto-
rijs, licet iurauerit seruare statuta, procedit iudex absq; ordi-
ne. ut ait Paris de Puteo. ubi. supra. in §. latro. & Carrerius. in
prac. crimi. in prin. sub nu. 44. An iurans seruare statuta, cen-
seatur obligatus seruare tantum edita, uel etiam edenda. Di
xi supra

xi supra. in uer. iudex. & Archiepiscopus Flo. in summa lib. 2. titulo. de absolu. à iuramento. §. 6. Et iurans seruare statuta, & promittens sic seruare, tenetur ea seruare, de iure ciuili. aliàs secùs. Et hoc iuramētum semper habet in se clausulam iuris. Salua superioris magistratus iurisdictione. Idcò, qui iurauerunt seruare statuta sua, & cōsuetudines, ij, possunt, & nihilominus debent admittere cognitionem superioris iudicis. ut aiunt Moderni. in lexico iuris. uer. iuramentum. Et iurans seruare statuta, tenetur ad ea, quæ durant durante magistratu. l. fi. ff. de pœ. si imponitur pœna uenienti contra statuta, non habet locum ultra edita. secundum Bal. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. An autem iurans seruare statuta, uel contenta in statutis, incurrat, cōtraueniendo, in periurium, sublati ipsiis statutis rēponde ut per Fely. in c. 1. nu. 5. de iure iu. & in c. ex parte. nu. 19. uide Brunum. in consi. 35. col. fi. An autem iurans seruare statuta in die feriato in honorē dei, teneatur seruare d. statuta. cum iuramentum illo die sibi deferri non possit rēspō. Ferratius in cautela. 3. quòd non. Sed istam cautelam refellit Petrus Rebuffi. in tracta. de priuilegijs scholarium. in priuilegio. 75. Nam iuramento (ut scias) semper, & præcipuè apud nos fuit, & est maximi ponderis, ut Plato ostendit. in 2. de legibus & Cicero. in 3. officiorum. & in oratione pro Pompeio, & pro Flacco. & latè. Gellius dicit lib. 7. cap. 18. & demonstrat Curti. sen. in consi. 65. in fi. ubi dicit, quòd iuramentum est sicuti herba Bettonica, quæ est bona in omni re. quia fugat malum genium. ut dicit Tiracuellus in suo tractatu de legibus connubia. & quòd iuramētum sit magni ponderis, ostendit plenissimè Anchara. in cōf. 226. ubi ponit laudes ipsius. & est tex. in c. omne. xxij. q. 1. Et apud Romanos, & aliàs omnes ferrè nationes semper in maximo præcio fuit. ut ostendit Alex. ab Alexandro. lib. 5. Genialium. cap. x. Nam dicebat Lucilius, quòd iuramentum nil aliud erat, quàm emplastrum gr̃is alieni. de quo Gellius lib. 16. cap. 7. & refert. d. m. Alcia. parerg. lib. 8. cap. 2. Et propter

dubitantes adinuēntum fuit iuramentum. ut inquit glo. 22. q. 1. in summa. quam commendat. Andr. siculus. in rub. de iureiur. in clem. licet superuacaneum esse, quidam dixerint iuramentum. pro vt Cicero. in oratione pro Q. Roscio. circa medium. dicens, q. qui propriam fidem spernit, & iusurandum quoq; spernet. & qui mentiri facile solet; peierare consuevit; & quem inducere possum, ut mentiatur, vt peieret, exorare facile potero, & qui semel à veritate deflexit, hic non maiore religione ad periurium, quàm ad mendacium perducì consuevit. cetera nostis. Hinc Dyonisius Tyrannus dicebat; (vt est apud Valerium) q. quemadmodum pueri talis decipiuntur; ita viri iureiurando. Hinc multe nationes fuere, quæ iusurandum cōtempserunt. vt poeni Galli, & alij, quos enumerat Alex. ab Alexandro. d. lib. 5. cap. x. quorum opinio cōprobari potest. quia, si uir probus est, ita pronissum seruet absq; iuramento, quemadmodum cum iuramento. Hinc Athenienses Xenocrati crediderunt absq; iuramento. quia (vt dicebant) vir probus erat. quod si est improbus (dicebāt) periurij occasio dari non debet. c. ille. 22. q. 5. Et ideo dñs noster hoc animaduertēs, ait. Sit sermo uester est est. c. & si Xps de iureiur. ante Christi tempora Clinia Philosophus obseruauit. ut Basiliius refert. in libro quomodo ex lib. gentil. pro si. poss. & dicebat Ange. in l. post perfectam. C. de euic. quod iuramentum suo tempore non ualebat obolum. quod Alexandrinus refert. in consil. 56. & supradicta non obstant. nam quo ad orationem Ciceronis pro Q. Roscio. responde, quod ut supra dixi. alibi contrarium dixit. Nec est facienda uis de ijs orationibus. cum sint temporum, & causarum, non ueritatis. ut ipse met Cicero inquit. in oratione pro Cluentio. ita in simili videmus de iure ciuili, quod extollit ipse met in oratione pro Cluentio; & in oratione pro Murena deprimit, secundum causarum statutum. Minus facit dictum Dyonisij. quia fuit sacre legis, & poenas perfidie sue dedit. pro ut de Poenis uidemus; quorum ciuitas ob periuria à Romanis destructa fuit. Nec in

conuenit

conuenit, non nullas esse nationes, quæ spreuerint iuramentum. Quoniam ut ait iuriconsultus. in l. quæ sub condicione. ff. de condi. iusti. illi, qui religionem, & Deos contemnunt, iuramentum etiam spernunt, sed secus, quo ad nationes bene institutas. Et not. quod maiorem habet auctoritatem hodie iuramentum de iure canonico, quam olim haberet de iure ciuili. nam olim, si non ualebat contractus principalis, nec etiam iuramentum ualebat. l. non dubium. C. de legibus. l. iurisgen. §. si. ff. de pact. l. si quis inquilinos. §. si. ff. de lega. 1. Hodie non est sic de iure canonico, dummodo possit seruari sine peccato. c. cum contingat. de iure iur. & ponit Paul. de Castro in consi. 90. in 2. uol. Quæ personæ teneantur iurare, ponit Tiraquellus in tract. de præscriptionibus. in §. 1. in glo. 8. vide omnino. An in iureiurando sit opus scripturarum tactu? & communis est opinio, quod non. ut ait Soarez. in suo thesauro communium opinionum. in uer. iureiur. Fallit, ut per dominum meum Alcia. in rub. de iureiur. & Cassan. in consi. 24. col. fi. & de his satis. reliqua dic, ut per me dicta sunt in meo tractatu de argumentis. in loco de iuramento confirmatorio ad assertorium. ubi fusissimè de hoc habetur.

Statutū punit iuramentū falsum. Pone, quidam respondēs inquisitioni, iurauit contra ueritatem. An punietur statuto? respon. Alex. in Apostillis ad Bar. in l. 1. ff. de bonis eorum, qui sibi mor. consci. quod non. & ita fuit per alios consultū. ut ait Neuiz. in sylua nupt. lib. 3. nu. 43. ubi dicit, se alibi nō legisse. uide Marfil. in l. quæstiones. sub nu. 86. pag. 138. ff. de quæstio. ubi dicit, quod reis multoties in officio finxit eis uel le deferre iuramentum de ueritate dicenda, & cum uideret eos manum extendere super scriptura, retrahebat ad se scripturam. Verum enim uerò. Hadrianus Papa, quod libro 3. char. 29. prout eum sic refert Neuiza. in sylua nupt. lib. 3. sub num. 44. ait, quod iudex tale iuramentum deferre potest, etiam si suspicetur, quod deierabit. & ait Franc. Mar. in decis. Delphina. q. 674. in 1. parte. uide consi. d. Torelli de Prato. inter cons.

Questiones Criminales

confi. crimi. conf. 41. ubi dicit hanc esse communem opinionem, quod non est periurus. quia, quando quis iurat, non ex mera uoluntate sua, sed necessitate iuris scilicet municipalis, excusatur. ut est tex. in l. si. ff. de in litem iuran. de quo ad rē Alba. in cōf. 9. nu. 52. & uide Beroiū in. q. 134. ubi si minor respondendo inquisitioni peierauit, potest aduersus confessionem restitui, & non punitur, & q. ultima. forte uoluit allegare glo. in c. irreligiosum. in uer. paruulos distin. 87. quæ uidetur facere in arg. Sed secus, si à parte, quia iudex, debet communi hominum utilitate prospicere. De iuramento autem purgationis rei de delicto suspecti. ponit Archidiano, in summa in titu. de purga. cano. lib. 3. titulo ix. c. x. & Plot. in re. pet. l. si quando. C. unde ui. sub num. 407. & Damoderius in pract. crim. cap. 43. cum seq. ubi habentur plurima de purgatione reorum. & Plot. ibi, num. 372. & Rota in decis. 294. in nouis. & Plotus ubi supra dicit. quod in causa criminali nunquam est deferendum iuramentum. uide Cassan. in consuet. Burgun. §. 7. ad fin. pag. 79. & Clau. in regu. crim. 61. & quando casus est excusatiuus à pœna, ne eam quis incurrat, casus fortuitus probatur per iuramentum. si dicti casus fortuiti difficilis est probatio. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. & l. si. C. de fide instrumen. secus est dicendum, si faciliter potest probari. quia allegans casum debet probare illū manifestissimis rationibus. l. creditor. C. de pigno. actio. cum sim. & probat Pet. de Vbal. in tract. de societate. circa. 8. par. princ. sub nu. 14. quem uidere necesse est.

Si quis habet mandatum ad iurandum speciale. si falsum iurauit, ob quod ex forma statuti pœna erat iactura causæ, nō tenet. ut ait Capiccius in decis. Neapoli. 67.

Iussus.

STATUTUM, quod iussus iudicis excuset à pœna. intelligitur. dummodo emanauerit causa cognita, quia aliàs esset nullus. secundum Marfil. in pract. crim. in §. nunc uidentum

dū, nu. 41. & tradunt doctores. in l. iuste possidet. ff. de acq. pos.

Iustitia.

QUOMODO intelligetur statutum, si dicat, quod non fiat alicui iustitia? respon. ut dicit Marfil. in prac. crim. & Paris de Puteo. in tract. syndic. §. 1. per statutum. in l. fi. C. si à non compe. iudi.

L.

L A N A.

PROHIBET statutum, lanam exportari extra civitatem, seu districtum. Pone, aliquis exportat pelles lanutas, an incidit in poenam statuti? respon. Alberi. in qq. ad statu. q. 12. parte. 1. quod sic. l. si cui lanæ. uer. Sed an pelles. ff. de leg. 3. Et nota, quod pilus non uenit sub nomine lanæ, ut ibi dicitur.

Lancea.

DICIT statutum, si quis lanceam portat, uel cum lancea percutiat, puniatur tali poena. Dic, quod deferens hastam, uel percutiens hasta, non comprehenditur statuto. ut ait Ange. in l. 3. ff. de ui. & ui arma.

Lata culpa.

QUANDO statutum loquitur per nomen iuris importantis dolum de sui natura, ut furtum, & falsitas, Lata culpa non æquiparatur dolo, sed excusatur propter temeritatem. ut ait Ang. in l. plagij. C. de plagia. & Areti. in l. in actio nibus. ff. de in litem iuran. & Plorus in repeti. l. si quando. C. unde ui. vide Iul. Clar. in prac. crimi. q. 84. in prin. in uer. dixi. & in uer. culpa dicitur. in §. homicidium. & ego plura de dolo, & culpa, & cæteris dixi in meo tracta. de argumentis. in loco à dolo & culpa.

Latro.

Latro.

SI ex forma statuti latro famosus intelligitur, quia tria fur-
sta fecit, Decretum illius statuti habet locum, siue quis ea
fecerit simul, siue successiue. secundum Bar. in l. si quis ergo.
§. quod ait. ff. de ijs, qui no. infra. Dum tamē sint distincta. Sed
Bal. contra. quoniam requiritur temporis distinctio, quando
punitur propter consuetudinem furandi. quæ consuetudo
non inducitur in instanti tempore.

Latrunculator.

SI latrunculator uēhementer errat in criminalibus, fiscus
non habet restitutionem in integrum. secundum Arno. in
Epitome. 37. qd̄ dicit in actu practico memorie cōmēdādū.
Si statutum dat formam proscribendi, siue banniendi, il-
lam seruare tenetur latrunculator. secundum Bal. in addi. Spe-
cula. in tit. de execu. sententię. & Marsil. in lingu. 293. Et dici-
tur latrunculator, vulgo iudex malefactorum. l. solemus. §. la-
trunculator. ff. de iudicijs. quandoq; dicitur quæstor parrici-
diarius. vt dicit Iodocus in prac. crim. cap. 37. pag. 85. De la-
trunculatorē, fusius loquitur Cassaneus in catalogo glorię
mundi. partē. 7. considerā. 26. Et no. quod latrunculator est
iudex competens super damnis datis. vt ait Vantius in tracta.
de nullitatibus process. pag. 79. nu. 47. in fi. in parulis.

Leges.

AN hodie per statuta tollantur leges, quę loquuntur de
maleficijs? ponit Spec. in tit. de pœna temerē litigatiū.

Legitima.

SI statutum obligat patrem ad solutionem legitime pro
delicto filij, pater tenetur eam soluere, habito respectu ad
patrimonium, quod habebat, quando deliquit, quia si post
commissum delictum, creuit patrimonium patris, ista pœna
statuti non extenditur ad futura bona. vt dicit Bal. in l. si plu-
res. §. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla. argu. l. si tibi man-
daucro.

dauiero. §. is, cuius bona. ff. manda. & Bal. in l. si qua poena. ff. de ijs, qui sunt sui. vel alie. & Cassane. in catalogo gloriæ mû di. parte 6. considera. 26. & Ias. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. vbi legitima curialium filiorum est nouem vnciarum. vide Viuium in tracta. communium opinio. ver. statum disponens, quod pater. & c. pag. 208. in 1. par. & Cottam in tract. rerum memor. uer. pater obligatus. Item statutum, quod Perusij, & in tota ditione ecclesiastica est. quod pater teneatur soluere legitimam pro filio condemnato, non habet locum, quando pater ultra filium, haberet etiam nepotes ex filio. prout de hoc decisio est Perusina. xi. num. 27. Et si ex statuto pater teneatur pro filio condemnato ad legitimam, pro filio bannito in contumaciam, etiam soluere legitimam tenetur. & hæc communis est opinio. ut tradit Chiracius in suo tract. communium opin. centur. 2. conclu. 69. pag. 68. Et statutum ualet, quod pater teneatur soluere legitimam pro delicto filij. ut ait Michael Grassus in tract. de cõi opin. lib. 2. c. 5. q. 23.

Leuare manum.

LEVANDO manum quis pro percutiendo aliquem, punitur statuto, licet non percutiat. ut ait Ange. de Aretio in tractatu malefi. super uer. admenauit. quod uerum putat. Guid. Pap. sing. 412. si per eum nõ stat, quominus percutiat, si autem poeniteret eum, nec percuteret, cum posset, tunc secus, quod probat. uide eum.

Litera patentes.

OFFICIALI iudici maleficiorum ex statuto electo, nõ creditur sine literis, & patentibus. ut dicit Amodeus in tract. syndic. vbi plura dicit ad hoc. & Cassane. in consue. Burgun. in procemio. super ver. commission. pag. xj.

Locus certus.

STATUTUM dicit, quod bestię possint pascere in certis locis.

Questiones Criminales

cis, & pratis. & non in alijs. Pone, quidam accusauit, quòd be-
stia pau erunt in aliquo prato: Si non probat, quòd in prato
prohibito, non obtinebit. quia certus locus est de substantia
actus. vt ait Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra. sub num.
154. de probatio. in uer. testium depositionem. Et locus quā-
doq; accipitur pro tota villa. secundum Alberi. in qq. ad sta-
tu. q. 52. lib. 2.

Lodia.

STATUTVM de delictis in uia publica, Etiam habet locū,
quando sint commissā in Lodia publica. vt dicit Floria. in
l. i. ff. de ijs. qui deiecerunt, vel effu.

Ludus.

LVDENS falsis taxillis tenetur furti, nec fit dominus pe-
cuniæ. quam lucrifecerit vt ait Bal. in l. fi. C. de condi. ob
causam. argu. l. falsus. ff. de fur. in princ. & Paris de Puteo in
tracta. de Ludo. & ideo teneretur poena statuti.

Statutum loci vetans, vel puniens ludentes, licet ludus nō
esset turpis, tamen, quia esset reprobatus à statuto, victor te-
netur victo ad restitutionem. & in uia fori, & in uia poli. aliās.
secus. secundum Bal. in d. l. fi. C. de condi. ob causam. An tali
statuto comprehendetur iudex? resp. vt per Barba. in consi.
65. in 3. Et not. quòd percutiens receptatorem Ludi, aliqua
poena nō tenetur. immo nec ad expēsas. vt ait Paris. in tract.
de Ludo. nu. 46. immo etiam nec ciuilitè potest conueniri.
& si etiam furto aliquid quis ab illo subduxerit, uel surripue-
rit. non punietur ut tenet Stepha. Costa. in tracta. de Ludo.
& ibi dicit, quòd iudicis arbitrio venit puniendus. ibi in §. 2.
sub nu. 14. vbi glo. ver. ludibrio. in prag. titu. de spectaculis.
non facien. in ecclesia. pag. 225. & Grammati. in consi. 35. ad
fi. & Blancus. in practi. vbi de ludo agit. ludens autem ad ca-
seum, vel pisces & simi. non punitur poena statuti de luden-
bus ad dennarios. secundum Ange. de viso. in consil. incip.
vis. statuto.

Statu-

Statutum dicit. Si quis spectauerit ludentem ad taxillos, puniatur in x. pone, si mandem tibi, quod tu videas, an habeat locum in te statutum? respon. vt per Bal. in l. non ideo minus. sub nu. 28. C. de accusatio. Item si ludentes se inuicem impellentes crus, vel quid simile sibi frangant, non tenetur impellens statuto, nisi studiosè id agat. secundum Bal. in l. si ex plagis. §. cum pila. per illum tex. ff. ad l. aquil. Item statutum potest negare restitutionem uicto in ludo. l. pen. §. i. ff. quarum rerum. & tradunt canonistæ. in c. clerici. in c. cum dilectus. & in c. plerique. de constit. & Paris de Put. in tract. de ludo. in §. utrum statu. num. 51. limita tamen, nisi statutum negaret restitutionem eius, quod quis fraude, & deceptione vicisset. quia non ualeret. ut tenet Caccialupus in tracta. de ludo. sub nu. 8. uer. quartum. vide Grammat. in decis. Neapoli. 40. Item statuta contra lufores, habent locum, etiam contra participes, seu socios Ludi. Quod intellige, ubi poena esset constituta in rem. Puta, quod reus Ludi puniatur. ut tenet Paris de Puteo ubi supra. §. an poena. & habetur fusius. in decis. Tholosana. 192. Et ualet statutum, quod Ludus sit impunitus. Limita tamen hoc, si statutum permitteret ludere tempore feriato in honorem Dei. ut dicit Paris de Puteo. ibi. in §. utrum statutum? & glos. ver. ludibria. in prag. de spectaculis, nu. 2. pag. 224. item si dicat statutum. Quod domus, in qua tenetur ludus, debeat deuastari. Dic quod si actor, uel procurator tenuit ludum in ea. domus illa non debet deuastari. sed ipse puniri. vt dicit Archiepiscopus Flo. in eius summa lib. 2. ubi agit de turpi lucro. ubi de hoc habetur plene. & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 399. & 400.

MAGNATES.

STATUTUM quòd nullus de magnatibus ingrediatur palatium, sub tali poena, non habet locum in muliere volente uti beneficio velleiani contra instrumentum, aduersus ipsam productum. ut ait Bal. in l. in multis. ff. de statu hominum. Item si statutum dicitur quod si aliquis de magnatibus intrauerit palatium, puniatur non sufficit, si testis deponat se uidisse intrare, nisi dicat, & uidisse ingressum. secundum Bal. in l. arboribus. §. Iulianus. ff. de usufructu. Qui nam uero sint Magnates? ponit Bal. in l. 1. in fi. C. de natura libe. ubi dicit, quod sunt homines in dignitate positi. tex. est. in auth. sed nouo iure. uer. magnatibus. & glo. ver. magnatibus. in prohemio. prag. pagi. 9. & Cepolla. in tracta. de impera. mili. deligen. in §. ratione. sub nu. 19.

Maledictio.

IN statutis criminalibus, non omnis còtumelia est blasphemia, sed maledictio. ut ait Fely. in prohemio Grego. sub num. 12. Et si statutum dicat. quod maledicens deum puniatur. si quis ex communi usu loquendi maledicit deum, & ipse quidem venit puniendus. ut dicit Immola in l. his uerbis. §. illa de here. insti. & Alex. in l. item apud Labeonem. in prin. ff. de iniurijs. vide Ang. & Immol. & Ioan. in d. l. his uerbis. c. 1. & 2. de maledic. & Sozi. in cons. 119. in 4.

Maleficia inter coniunctos.

STATUTUM. quòd de maleficijs inter coniunctos non cognoscatur, intelligitur de maleficijs circa personas, & non circa res, ut sunt furtum & vis turbatiua. ita dicit Bal. in l. si quis in tantam. C. unde ui. & Alex. in l. iniuriarum. §. si quis. ff. de iniurijs. Item statuta, quæ puniunt maleficia improbata de iure naturali, vel gentium, tanquam concernentia utilitatem

tem publicam, debent latè interpretari, secundum mentem, & non secundum corticem uerborum. Nam multa sunt recepta propter utilitatem publicam contra rationem disputandi, & uerborum subtilitatem. ut inquit iurisconsultus in l. ita vulneratus. ff. ad l. Aquil. in fi. & Paul. de Castr. in l. bona fides. ff. de positi. & ita limita regulā. c. odia. de regu. iur. in 6. Et si statutum dicat, quòd committens malefìcium puniatur tanta poena. si quis. n. dolosè latirat, malefìcium facit, & habent locum, quæ dicuntur. in l. 1. §. fi. ff. de eden. & ibi no. & Bal. in qq. ad statu. uer. arbitrium. Item si dicat statutum, quòd de malefì. commisso in diebus paschalibus non possit fieri concordia. an intelligatur de totis quindecim diebus, an de sola die festi paschalis? respon. ut per Bal. in l. omnes. C. de ferijs. vide Federi. de senis. in consi. 44. & in consi. 256. Et no. quòd delicta, quæ uerbis committuntur, dicuntur maleficia. secundum Iuli. Clar. in suo tracta. recep. sententiarum. §. 1. vers. sed quæro. nunquid malefìcium.

Mandans.

STATUTUM, quod punit committentem delictum, extenditur ad mādantem. secundum Bār. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censi. uide Lanfran. in tract. de interpretatione statutorum. col. fi. in fi. & Bossi. in prac. crimi. & Iuli. Clar. in prac. crimi. §. fi. q. 87. & seq. ubi de mandante, sciente, persuadente, exhortante, & similibus habetur. & Placam. in Epi to. delicto. lib. 1. cap. 15. & Menochium. in trac. de arbitrio iudicis. casu. 352. 353. & seq. nam mandans dicitur propriè facere. l. certè. §. 1. ff. de præca. l. 2. §. sed quia diuine. C. de ueteri. iure enucleam. c. mulieris. in fi. de sententia excommunicata. & Carreri. in prac. crimi. in titu. de homicidio. sub nu. 18. & nu. 129. Sed secundum veram conclusionem statutum poenale loquens in personam delinquentis, non comprehendit mandantem ex propria uerborum significatione, sed ex interpretatione, quæ cum sit fictionis, non habet locum in statutis

tutis. fm Afflic. in decis. vltim. & Corn. in cons. 57. in 4. & Bal. super Feud. in titulo, quibus mo. feu. amitta? in fi. prin. cum addi. litera B. & Bal. in qq. ad statu. ver. homicidium. & Bella mera tractat fufius. in decis. 542. & Corne. in cons. 249. in 1. & in cons. 69. lib. 3. & Iaf. in §. poenales. insti. de actio. sub nu. 18. & Bal. in qq. ad statu. uer. interficiens & ver. mandare. Et ideo statutum loquens de faciente, non habet locum in mandante. & hæc est communis opinio. secundum Alex. in cons. 65. incip. visa. col. prima. in fi. vol. 4. & dicit Cherianus. in suo tractatu communium opinionum. ver. mandatum. vide omnino Parisi. in cons. 161. in 4. per totum. & uide glo. ver. exhortantur. in l. hæc uerba. ff. de infami. vbi, qui exhortatur, nõ mandat, neque qui monet.

Si statutum est in rem conceptum. hoc modo habens uerba. condemnatus pro percussione, nec dicat, si quis percussit, omnem casum comprehendit, ultra mandatorem, etiam auxiliatorem. l. aut qui aliter. §. fi. de adulte. l. hæc uerba. & no. Iaco. de Are. in l. seruum, §. admonere. ff. de acqui. hære. & Bar. in cõs. 101. sub nu. 1. in prin. & qđ ibidẽ. nu. 3. Et intel lige, quòd comprehendat mandatores, quorum obligatio habet ortum ex ipso delicto iam contra mandatarium. Igitur propter delictum postea sequutum propter maleficium præcedens. quod probare videtur Parisi. in cons. 161. in 4. & Iaf. in l. si quis id, quod nu. 36. ff. de iurisd. omnium iudi. vbi dicit, quòd mandans non comprehenditur sub statuto puniente facientem maleficium, secus, si dicat pro homicidio, vel pro vulnere ponatur talis poena. & hæc quidem est communis opinio. secundum Iaf. ibi. & Bal. in l. 1. C. de seruis fugiti. & Turza. in trac. communi. opi. 130. & Riminal. in cons. x1. in 1. & Afflic. super constitu. de percussione illicita. num. 17. lib. 1. & Rolan. a Valle in cons. 16. & Franc. Mar. in decis. del phi. q. 423. per totum. parte. 1. & Claudi. Battandier. in regula crimi. 109. & seq.

Manus.

DISPONIT statutum. quod si quis aliquem uulnerauerit, puniatur in centum, quæ si soluere noluerit, uel nō potuerit intra mensem, sibi manus amputetur. quidam fuit protestatus se non soluturum. an statim illi manus amputabitur? respon. quod non. quia debet expectari, quod totus mens sit completus. Nam voluntas hominis, quæ mutabilis est: ut nō. in l. si quis bona. uel. l. quod bona. §. si quis stipulatus. ff. de dāno infec. l. deberi. ubi Bal. C. de fideicommiss. liber. mutari posset. Item cum sit pœna legis, non potest committi, nisi lapso mense. ut tenet Ias. in l. cum stipulatus. num. x. ff. de uer. ob. Item non habet locum statutum, quoties per eū non staret, quominus pœnam solueret. puta si archarius, cui debet fieri solutio, non inueniretur in ultima hora termini: ut dicit Bal. in l. data opera. in fi. 25. col. C. qui accusa. nō pos. sunt. & Alex. in l. si. §. si. ff. de publica. Et ait Franc. Aret. in l. quicunq;. C. de seruis fugiti. quod non obstante sua contumacia, si potest soluere, non amputabitur illi manus, ex uoluntate eius, cum nemo sit dominus membrorum suorum. secundum tex. in l. liber homo. ff. ad. l. Aquil. Item, si per aliquē non habentem, nisi unicam tantum manum fuerit commissum delictum, cōmutabitur pœna statuti in aliam pœnam. secundum Bal. & Pau. Cas. & doct. in aurih. sed nouo iure. C. de ser. fugiti. per. l. 2. C. ut intra cer. tempus. crimi. qq. termi. quod dicit perpetuō menti tenendum Euerar. in centuria legali. in loco à priuatione ad habitum. Et si haberet unam manū fortem, aliam aridam, arida deberet amputari. quod procedit secundum ipsum. quando delictum poterat equē facili ter committi cum una manu, sicut & cum altera, pro ut furti. aliās secus. pro ut est crimen falsi. & dicit Euerar. ibi, se alibi non legisse, & hæc est communis opinio. ut ait Grassus de communi opinione. cap. 2. q. 19. pagi. 19. uidetamē Gome. in regu. cancellariæ. de annali possessore. q. 48. pagi. 293. column.

lum. 1. in litera c. & ad fi. quæstionis. uide omnino. Itē statu-
tum loquens de amputatione manus, apposita conditione, si
non soluerit, debet intelligi, nisi idoneus minus ad soluendū
fuerit. ut probatur in l. statu liberos. §. si quis. ff. de fideicom-
missa. liberta. & dicit Cypolla. in cons. 21. ad fi. Item si dixe-
rit statutum. si quis percussit manu vacua, puniatur &c. qui-
dam percussit cum manu habendo chirothecam de corio in
manu, uel rem similem. qualiter punitur? respon. ut per Vi-
tali. in tract. malef. tit. qualis, & quid sit accusatio. quod si iste
percussor habebat aliquid in manu, quod ueniat appellatio-
ne armorum, cum quo possit de facili offendere, tunc punie-
tur statuto. aut non, & tunc secus. vide Bal. in c. 1. §. iniuria;
uer. seu furtum, de pace iura. firmā. in q. incip. quero quali-
ter. & Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusa. ubi etiā
alii hoc tractant. & no. q. is dicitur idoneus ad soluendū, in
terminis statuti, cui pater est soluendo. ut dicit Cypolla in
consi. 21. colum. fin.

Masculus.

SI dicit statutum, quod masculus tale delictum commit-
tens, puniatur tali pœna. Eadem quoq; pœna punietur fœ-
mina. Dūmodo illa pœna mulieri congruat. Et idem ubi-
cūq; diceretur uir talis criminis, uel alterius reus tali, uel ta-
li pœna puniatur. Facit l. quicumque. C. de seruis fugi. & tra-
dit Bar. in auth. de incestis nupt.

Statutum tamen loquens in bannito, non habet locum in
bannita. ut ait Plotus in repet. l. si quando, num. 862. C. unde
ui. vbi & alia tractantur.

Matrimonium.

STATUTVM laycorum puniens contrahentes matrimoniū
cum filia familias sine consensu patris, tenet, & ualet. se-
cundum Bal. in l. omnem. C. ad Tertylia. & Cassan. in catalo-
go glorię mundi, parte ultima. consideratione 36. ver. Et ut
semel finis. vbi & alia tractantur. uide omnino Iuli. Clar. in
pract.

pract. crim. q. 82. uer. statutum tertium. quamuis contrarium dixerit Ioan. Andr. in c. statutum de hereti. vide Barba. in cō. si. 3. in 4. vol. quia statutum punit malos mores hominum. qui in republica seminant facinora. quia inducitur odium capitale in contrahendo matrimonium absq; consensu patris. l. 3. §. si emancipatus. ff. de bono. po. contra tabu. Ita Anchara. etiam dicit in consi. 20. & Barba. in tracta. de potesta. cardi. in 2. q. Basilica. l. partis prin. sub nu. 17. Rationē autem ponit Bar. in l. in bello. §. medio. ff. de captiuis & post limi. reuersis. Quare filius familias de iure ciuili nō potest accipere vxorem absq; consensu patris, dicit Menochi. in consi. 69. per totum. vide Fely. in c. ecclesia. S. M. de constitu. sub nu. 62. uer. secundus effectus. vbi dicit non valere statutum puniens matrimonium contractum, cum hominibus alterius ciuitatis. & Hierony. Zanneti. in tract. de differentia inter ius cano. & ciuile. in xi. differentia. nu. 14. vide Calcane. in consi. 3. per totum. & Alex. in rub. ff. solu. matrimo. vbi attestatur magis cōmunem opinionem esse, & conclusionem. quod tale statutū non valet. & non ualere. dicit Corsetus in singu. incip. statutum. pag. 189. vide Bal. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iure. vbi dicitur, quod si utilitate publica sit factum statutū, quod nemo accipiat Gibellinam in vxorem, sub pœna, ualet, & tenet. Item si statutum prædictum denegat audientiam in ciuilibus & criminalibus, an possit comparere procurator resp. Bal. in l. in actoris. ff. de procurato. quod sic. & Bal. in l. edictum. C. de murilegulis. lib. xi.

An valeat statutum, quod mulier non possit cōtrahere matrimonium cum forense? vide Iul. Clar. in practica cri. q. 82. ver. statu. 3. & Fely. vbi supra. & Caphalum. in consi. 92. & Pasethum. in consi. 4.

Membrum.

Dicitur statutū, quod mutilāti alicuius membrum, mutiletur etiam illi simile. si quis mutilauerit membrum de

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Hu bili-

bilitatum.& ipsi sibi simile amputari debet.propter deformi-
 tatem.quia carens membro tali,est deformatis,& interest rei-
 publicæ quempiam nõ deformari.argu.l.fi.ff.de ijs, qui dcie-
 ce. uel effu.& Bal.in l. de quibus.de legibus. vbi & Paul. de
 Cast.sub nu.13.& Bal.in l.ediles.§.celsus.de ædili. edic.& in
 l.1.C. qui accusa.non possunt.& Firma.in reperto. & Bal.in l.
 conuenticulā.in 5.col.C. de Episco.& cleri.& in auth.sed no-
 uo.C. de fur.& Alex.in apostillis.& Cardina.in c.1. qui cleri-
 ci.vel vo.& Ange.de Are.in tracta.malefi.uer membrum. &
 Arno.in epito. 53.& seq. Et no. quòd statutum simpliciter lo-
 quens de membro,intelligitur de manu.secundum Bal. in l.
 data opera.C. qui accusa.& in l.requirendi.C. de seruis fugi.
 & est glo.ver.capite.in prag.in tit.de causis. pag. 139. Et ad
 statutum de membro debilitato.uide Cataldi. in trac. syndi-
 ca.sub num.85.ubi habetur fufius.Et dicitur membrum, qd
 in corpore humano gerit aliquem actum principalem cor-
 poris. Digitus ergo non est membrum, sed deseruiens
 membro. secundum Bal. in vsibus seu.in titulo. de noua
 for.fideli.in princ.sub nume.quinto.& Eucrar. in centu. le-
 gali.in loco à natura alternatiuorum. ver. circa quod. pa-
 gi.373.& interminis statuti.uide Alexandri.in consi.83. Itē
 statutum puniens abscondentem membrum, non porrigitur
 ad dissolutionem neruorum,per quam dissolutionem mem-
 brum sit à corpore dissolutum.ita tenet Ange.in auth.ut nul-
 li iudi.§.quia uerò.ubi hoc tractatur fufius.Quæ nam sint mē-
 bra, & de membro ad saturitatem.uide Cassane. in consue.
 Burgun.in §.5.pagi.43.sub nu. 2.& Monteleo. in prac.arbi-
 tra.parte.4.pagi.97.ubi de hoc habetur fufius. Et no. quòd
 ubi crimen membri abscissionem requirit,una sola manus de-
 bet amputari.secundum Bar.in §.quia uero. in auth. ut nulli
 iudicum liceat habere.Et an qui deliquit usq; ad mutilatio-
 nem membri,confugiens ad ecclesiam,possit inde extrahi,&
 duci ad carcerem secularem?respon.secundum Oldra.in cōf.
 154.incip.quidam deliquit.quòd non.immo si est extractus
 uiolenter

uiolenter ab ecclesia, restituendus est ecclesie. uide omnino Euerar. in centuria legali. in loco ab exceptione ad regulam. pagi. 49. ad si. uerfi. nam in primis. &c.

Mens Statuti.

MENS statuentium attendi debet, quamuis non sit uerbis expressa. iuxta no. in l. tale pactum. §. si. ff. de pactis. Nec debet imponi tanta poena, quando pro eodem delicto puniuntur plures, sicut, quando puniuntur pauciores. ut ait Ana. in consi. 59.

Mensura.

QUONIAM Mensuras habens falsas, graue crimen committit, & grauius legibus uendicatur. secundum Natam. in consi. 72. idem quoque statuta ubique de mensuris particularia habentur, ut grauius uendicentur. Ad quae uide Ioan. Regna. in tracta. de mensuris. & Georgium Agricolam. in eius libello. de mensuris & ponderibus. & Petr. diaconi in eius lib. de mensuris, & ponderibus, & notis. & Leonardum Portium. in libro de ponderibus, & mensuris. & dominum meum Alcia. in tracta. de ponderibus & mensuris. in parerg. libr. 9. cap. 25. & lib. 10. cap. ult. l. hereditatum. ad l. Falcis. l. qui quadringenta. & l. Marcellus. ad Trebelli. §. hereditas. de herede. insti. in insti. & gl. in l. diutius. de mune. & hono. lib. xij. & Veget. uide, & Renarum. & Politianum. li. x. epistolarum in epistola incip. exigebas. & Franc. Mar. in decis. parla. delphi. 279. lib. 1. & Vitalinum in tract. malefi. ubi de mensuris loquitur. & Beluifium in prac. crim. in titu. de iniurijs. in ver. Falsarium. & Franc. Lucam in tracta. de fisco. in 2. parte. sub num. 45. & Plotum. in repeti. l. si quando. nu. 724. C. unde vi. & Iodocum. in praxi criminali. cap. 123. in titulo de falsitate per abusum. & Lucam de Penna in l. modios. C. de suscep. prapo. & archa. lib. x. & Bossium. in prac. crimi. in titulo de extraordi. criminali. pagi. 235. & Alberi. in l. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. ubi de hoc habetur plenè. & Cassane. in consuetu. Burgum. in rub.

pagi. 20. vbi agit de mixto imperio. & omnino etiam vide Archiepiscopum Florentin. in summ. lib. 2. in titulo de fraude in negociatione. §. v. vbi bene. mensuras & pondera tradidit Phedon. ut inquit Fab. & Monteleo in sua prac. arbitra. pag. 309. vel maus Phidon Argius, ut inquit Plinius. lib. 7. cap. 56. aut Palamedes, ut placuit Gellio. uide Politianum. & de pluribus mensuris diuersis. tradit textor. in officina. lib. 2. cap. incip. parafranga. pagi. 120. An mensura sit vera, vel falsa? recurri debet ad pondera, & mensuras cōis. scd'm Ange. in auth. de collationibus. §. sin autem. Qua autem actione quis vtatur aduersus decipientem in mensura? ponit Ioā. Regnan. in trac. de mensuris & ponderibus. titulo 6. Falsificantes mensuras, & pondera, puniuntur poena extraordinaria, quia pondera, & mensuræ non debent minui. c. vt mensure de emptio. & uendi. Quid si in re molibi uendita ad pondus, vel mensuram, vt pannus, vel granum, & in ponderibus alijs, vel mensuris reperitur vitium, seu falsitas. & calx, vel gypsum in vino, puluis, vel arena in blado, & gummi, vel quid simile in cera, & seruando pigmenta, tenendo ea in loco humido, quæ sit poena? Beluisius tractat in prac. crimi. in titu. de iniur. §. poenā. & Qualiter tenetur venditor, sicut facit Ianio, & frumentarius? respon. quod agitur dupliciter. vt per Papiensem in forma libelli. in causa venditionis. super ver. perticarum centum. An sit licitum commiscere corruptas merces cum corruptis? Arno. tractat in Epito. 1. vbi dicit licere. l. omnia. C. de rebus conductis in publicis horreis. vbi dicit Bar. Illū tex. memoriæ commendandum. & ibi dicit Ange. quod facit pro aromatarijs, qui miscent ceram corruptam, quia eis licet. ut dicit Anto. Corsetus in singu. ver. commixtio. incip. licitū est commisceri. vide Arno. in Epito. 78. vbi tenet, quod episcopus potest pecuniaria poena punire aromatarium laycū immiscentem fabbas tritas in ceram, vel similes fraudes committentem. & fuit dictum Abbatis antiqui de quo. Ioā. Andr. in nouellis. in c. 1. de emptio. & vendi. per illum tex. &

Roma.

Roma. in singu. 526. incip. Fui interrogatus. De ijs fraudibus habe hos uersus.

*Defraudat uerum, qui uendit aromat a pondus
Atq, loco milij, saepe ministrat olus.*

Que carmina uide in carminibus. de conditionibus hominum huius temporis. de quibus Neuiza. meminit in fine sylue nuptialis. Et no. q. delinquenti in falsa mensura. xxx. dierum in pane & aqua est imponenda poenitentia. d. c. ut mensuræ. ut ait Archiepiscopus Flo. in summa. in titu. de satisfactione poenitentia. §. vi. in xvi. canone. Et mensuræ debent fieri ereg, uel lapideæ, & poni in ciuitatibus, & uillis in locis publicis. ut unusquisq; cernere possit. Et nos Ferrarienses habemus in ianua tertia episcopatus uersus portam palatij iuris communis mensuram pedis & sextarij, ac Priapi, & uuluæ. quæ mensuræ debent signari signo, seu armis principis. Et mensuras concedere, signare, uel facere, & minus legales frangere pertinet ad mixtum imperium. ut ait Guido Pap. in q. 490.

Si staturum aggrauat poenam, si quis percussit quempiam iuxta domum per. x. pedes. Dic, quod mensuratio debet fieri ab angulo proximiori ipsi percussioni. ut ait Roma. in l. siter. ff. de Aqua plu. arcen. Et no. q. infra annum quis debet conqueri de iniusta mensura, uel estimo. ut ait Bal. in consi. 387. in 3. parte. An defectus numeri, uel mensuræ noceat emptori propter suum custodem adhibitum? ponit Bal. in eius practi. ubi de extraordinarijs. qq. agit. q. 1. fol. 62.

Meretrix.

AD sunt statuta in multis Italic partibus, quæ deputant aliquos presidentes meretricibus, & prostibulis, & inde lucrum consequuntur. Sed hoc profecto damnatur. per l. si possessor in ratione. ff. de peti. hære. & auth. de leno. per torum. & tractat Alberi in d. l. si possessor.

Statutum

Statutum permittens meretricem impunè percuti, nō habet locum in meretrice nupta. secundum Ioan. Andr. in rub. de iniurijs. col. 1. uer. interdum. per. l. si uxor. §. 1. ff. de adulterijs. ubi in meretrice consideratur matrimonium, ut accusare possit, quod ita iudicatum fuit. ut refert Deci. in c. Pastoralis. sub num. 6. de iudi. Quinimo nec carcerari potest. secundum Bal. in l. consentaneum. C. quomodo & quando. no. Et in auth. nouo iure. C. de custo. reo. & Dec. in c. pastoralis de re iudica. & Marfil. in l. 1. num. 45. C. de rap. uirgi. quod limitata, ut non procedat, quoties mulier esset lenoni, uel infami nupta. quia tunc reputatur pro meretrice non nupta. Et statutum, quod mulier luxuriosè uiuēs, ducatur ad locum publicum, non habet locum in nupta, propter reuerentiam tanti sacramenti. ut dicit Deci. d. c. pastoralis. sub nu. 6. de iudi. vide omnino Brunum. in tracta. de cessione bonorum. in 1. q. 4. q. principalis. ubi bene hoc tractatur. Et si dicat statutum, quod meretrices non possint habitare in vijs publicis, seu honestis. quid si in via habitat Concubina Clerici? responde ut per Fely. in c. ecclesia. S. M. de constitu. nu. 102. nam concubina non dicitur honestè uiuere. ut ait Matthesila. in singu. 101. & Caccialupus. in repeti. l. si qua illustis. C. ad Officia. lib. 6. col. 12. cum seq. Si quis autem uult probare aliquam esse meretricem, probabit, quod cum ea cōuersabantur in domo luxuriosi homines, & dabant illi denarios, & faciebant actus luxuriosos. & hæc erit probatio sufficiens, cum talia probari necessariò non possint. ut ait Albericus in l. filium. ff. de ijs, qui sunt sui. & no. in rub. ff. de eden. & Bude. dicit in l. quod ait. de adulte. & Corne. in consi. 232. in 2. & Capiccius. in decis. Neapoli. 44. & Petr. de Bagaro. inter consi. crim. in consi. 85. in 2. & Alba. in consi. 25. & Rolan. à Vall. in consil. 63. nu. 14. in 3. & in consi. 74. nu. 20. in 1. & Iulius Clarus. in prac. crim. §. si. q. 24. vers. item meretrix. & in §. adulterium. Et potest probari, quod aliqua sit meretrix per eum, qui cum ea cōcubuit. ut dicit Alex. in consi. 13. nu. 23. in 7. vol. & per alias pro-

probationes. ut ibi. vide omnino Parisi. in cons. 54. nu. 48. & seq. in 4. uol. & Arno. in epito. 19. & seq. & 170. & 84. & in cōmentario 170. circa fi. & Fely. & Deci. in d. c. pastoralis de re iudi. & Neuiza. in sylua. lib. 4. pag. 292. ad fi. & Marfil. in singu. 248. & 279. & Alex. in cons. 13. nu. 23. in 7. uol. & Bal. in consi. 131. incip. uisis dictis. lib. 2. & Deci. in l. eius, qui. §. fi. col. pen. sub nu. 6. ff. si cer. peta. & Petr. Rebuffi. in trac. de priuilegi. Schola. in 2. priuile. vbi etiam dicit, quod iudex, uel Hospes. quando expellit meretrices, non debet eas extra ciuitatē expellere. sed bene de honestis vijs. per tex. in l. si qua C. de spectacu. lib. xi. & tradunt docto. in l. nullus. C. de summa trini. & fide catholica. licet in domibus magnatum quandoq; maiores, occultæ tamen meretrices consistunt. ut dicitur. in l. ancillarum. ff. de peti. hær. Et iudex potest cogere meretrices ad portandum signum, vt cognoscantur. secundum Bal. in l. minime. C. de episco. audien. sed fortè hodie non inuenirentur tot signa, si omnes vellemus signare, cum ex omni tribu cōperies signatas interius, non exterius. ut dicit Neuiza. in sylua nup. Quid si socius vult domum solitam locari, locare in honestæ personæ, alter vero honestæ? Præfertur iste vltimus. secundū Ange. in l. 1. C. qui testa. face. possunt. per. l. non aliter. ff. de vsu & habita. Nisi illa domus in lupanari edificata esset. Et pinguior pensio reperitur. quia tunc præfertur primus. vt tenet Rui. in cons. 75. in 1. vol. col. fi. nu. 10. Itē statuta, leges, & Decreta, punientia mulieres propter secundas nuptias, habent locum multo magis contra mulieres, seu puellas meretrices. vt ait Plot. in l. si quando. sub nu. 172. C. vnde vi. pag. 172. in fi. cum seq. sub num. 360. De violentia autem facta mulieri in honestæ, seu meretrici. vide per Bosfi. in prac. crim. in titulo de pluribus violentijs. sub num. 68. vide omnino Marquardū in tract. de iudicis. parte. 2. cap. 3. vbi de meretrice soluta, & nupta habetur plenè. & Petr. Placa. in epito. delictorum. cap. 34. An meretrix, quæ sit in lupanari cogi potest ad venerem? respon. ut per Deci. in l. inuitus nemo

Questiones Criminales

nemo cogitur. nu. 9. ff. de regu. iur. & Paris de Puteo in trac. syndica. §. adulterium. pag. 86. in tomo. 14. ubi dicitur, quòd sic. At Purpura. contrariū tenet. de quo tradit dominus meus Alcia. in l. rogasti. ff. si cer. pcta. & contra tenet Didacus in suo tracta. Variarum lection. lib. 3. cap. 14. num. 2. & ideò extraordinaria poena puniri ait, qui libidinis causa uim intulit meretrici, eamq; inuitam cognouerit. uide omnino Cotnam. in tracta. rerum memora. uer. meretrix. Et no. quòd meretrix non est, nec turpis persona mulier illa quæ amore debachata amanti sui fecit suo copiam. & ideò à patre hæres institui potest, etiam fratre & sorore præteritis. secundum Ioã. Fab. in §. soror. institu. de inoffi. testa. & dicit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 328. nu. 3. & ibi fufius tractatur de meretrice. & quomodo proberur, quòd aliqua sit meretrix. respondet Riminaldus tertius. inter consilia cri. di uersorum. in consi. 85. nu. 12.

Minor.

STATUTO cauetur, quòd quis non possit accusare post mensem. Pone, Minor post mensem petijt restitui ad accusandum de morte patris. an restituatur? respon. Bal. quòd nō in l. fi. ulti. col. C. in quibus cau. resti. in integr.

Statutum poenale an comprehendit minores? respon. Bal. in qq. ad statu. ver. disponere. q. sic. & Deci. in l. fi. C. de edic. diui Adria. tollen. isdem Deci. in l. fi. qua mulier. col. 2. in 2. no. C. de secun. nup. An effectus maior possit ex statuto ipso puniri? respon. ut per Carre. in prac. crimi. §. circa. num. 8. ubi hī fufius. Minor aut non debet puniri statuto de homicidio, sed relegari, aut pecunia puniri debet. & hæc est communis opinio. vt ait Grammati. in decis. Neapoli. 23. per totum. & hanc esse communem attestatur. ibi num. 12. Tiraquellus in tracta. de poenis temperandis, vel minuendis. causa. 44. num. 47. uide etiam Chacherannum in decisione pedemonta. lx. ubi uide casum in terminis de muliere minoris ætatis, quæ suffrocauit

suffocauit partum in latrina quæ fuit relegata propter minorem ætatem. uide Arnonum. in commentario. xi. & Marfil. in §. quoniam. in prac. crimi. uide etiam Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 329. & Follerium. in prac. crimi. canonica. in titulo. & si confessi. num. 95. ubi declarat textum in l. auxilium. §. in delictis. ff. de minoribus. & Placam. in Epitro. delicto. cap. 32. nu. 12. ubi de hoc habetur fusissimè. & D. ubertinus Zuchardus ita obtinuit in contradictorio. ut ipse attestatur. in rub. C. qui admitti num. 23. post Alex. & alios. & Rolandus à Valle in cons. 78. per totum. in 3. uol. & uide Marcum Asinium inter consi. diuersorum crimi. in cōs. 110. in tomo. 2. & Anto. Gomez. in titulo de delictis. num. 63. ad fi. fol. 336. in tomo. 3. cap. 1. An requiratur. q̄ minori detur curator in maleficijs. respon. Marfil. in l. 1. num. 17. ff. de questionibus. quòd sic. uide Tiraquell. vbi supra in causa. 3. nu. 2. & Rolan. in consi. 31. in 1. & in consi. 51. nu. 21. in 1. & in cōs. 68. nu. 33. in 2. sed. quòd non opus sit curatore. tenet Iulius Clarus. in prac. crim. q. 55. versi. vltorius & Menoc. in tracta. de arbi. iudi. casu 278. uide etiam Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. in q. 792. vbi dicit. q̄ minor pupillus. vel pupilla debet admitti ad iurandum. quando est doli capax aut ore tutore. uel curatore. uide decisio. perusi. 13. nu. 10. & Caualecan. in tracta. de tutore & curatore.

Minoris conditionis.

Dicitur statutum. quòd si quis coierit cum foeminis minoris conditionis. puniatur tali pœna. & non decapitetur. Dic. q̄ statutum intelligitur de uili conditione. & iudex arbitrabitur. quæ nam dicatur minoris conditionis. id est uilis cōditionis. pro ut dicit Bal. in qq. ad statuta. uer. Foemina.

Mitius.

Ponitur. quòd dicat statutum. Mitius puniatur miles quàm domicellus. quidam tempore delicti erat domicellus. & postea. fuit factus miles. qualiter erit puniendus? respon.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Ii

Bal.

Bal.in l. titius. ff. de acqui. hæredi. q. punietur, ut domicellus. quia inspicietur tempus commissi delicti. l. 1. de poenis. & Bal. in l. idem Vlpianus. ff. de excusa. tuto.

Molestare.

DI C I T U R statutum, quod nullus molestet alium, sub poena. quis nam dicetur molestare? Ponit Fran. Areti. in l. seruus seruorum. §. prætor ait. ff. de acqui. hære. & Ioan. de Selua. in trac. de beneficio. q. 13. parte 3. & Alex. in consi. 52. in 2. uol. & Barba. in consi. 56. in 3. uol. & Marfil. in consi. 85. sub num. 30. ubi plenè de hoc habetur. & Alex. in consi. 54. in 3. & docto. in l. non solum. §. si status. ff. de procurato. ubi Alberi. hanc opinionem esse communem attestatur. Et quod quis dicatur molestare, & mouere controuersiam, etiam excipiendo, dicunt docto. in l. Lucius. §. tres hæredes. ff. ad Trebellia. & ibi remissiuè. Fely. tamen tractat hoc fusius. in c. causam quæ. num. 19. cum pluribus seq. & uer. non ob. col. xi. & seq. de rescrip. Et molestare uerbū possessorium denotat. gl. est magna in uer. molestet. in c. audita. de resti. spolia. & tradit Zali. in consi. xi. pagi. 229. in 2. parte. & plura de isto uer. dicit Sozi. iunior in consi. 113. in 1. uol. & in consi. 116. sub num. 26. eo. uol. Et si quis promittat non molestare, intelligitur de molestia, quæ malo animo, & malo modo inferretur, non quæ per uiam iuris, ut dicit dominus meus Alcia. in cōf. 38. nu. 9. lib. ult. & Gome. in regu. cancellariæ. de triennali possessore. q. 58. fol. 440.

Moneta.

ST A T U T U M contra fabricantes falsas monetas, debet intelligi de moneta currenti in loco statuti, & non de alia, licet alibi currente. ut tenet Alex. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. actio. ad fi. & in consi. 104. in 2. uol. & Barba. in consi. 51. in 3. per totum. & Marfil. in consi. 47. per totum. & Alex. in consi. 104. in 1. uol. & in consi. 108. eo. uol. & Apollin. ad decif. Tholosa. 162. & Tiraquellus de utroq; retrac.

§. 1. in glo. 19. sub num. 12. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. & Bossi. in prac. crimi. in titulo de falsa moneta. & Machellus in patrocinio. 44. sub nu. 5. vbi de hoc dicitur benè. & vide in tractatu de moneta. & Rol. à Valle in cons. 29. in 3. vol. & Viui. in trac. communi opin. in ver. moneta. lib. 1. & Gratus in responso 72. in 1. & dominus meus Alciatus in consi. 14. in 7. & Cotta in tracta. Rerum memora. ver. vidua. & Scarlati. inter consi. crimi. in consi. 115. & Afflic. super constitu. lib. 3. rub. 40. in titu. de eudentibus falsam monetam. & Gomes. in regu. cancella. in titulo de valore exprimendo. in impetra. benefi. q. 9. & d. m. Cephal. in consil. 230. in 2. & Parisi. in consi. 169. in 4. & Menochi. in trac. de arbitrio iudicis. in casu. 316. & Iulius Clarus in practi. crimi. in §. falsum. uer si. dixi etiam & uer. expendens. & uer. radens autem. & Follerius in prac. cri. pagi. 471. num. 193. & 194. & vide Nouellum in practica crimi. fol. 86. uer. contra monetarios. ubi fufius hæc materia tractatur.

Morari in vrbe.

MORARI in vrbe non dicitur fugiens. l. si Titius. ff. de seruis exportan. quod facit ad statutum prohibēs morari bannitos in ciuitate. vt dicit Alberi. in dictione. morari. Et ideò dixit Marfil. in singu. 677. & alibi. quòd si fur furatur hicrem, & aliò eam portaret, nisi ad minus per vnam diem ipse fur staret, & moraretur. non diceret nouam contractationem committere. & contra eum non nasceretur noua actio. adeò, quòd ibi puniri non posset, quia momentanea non sunt in consideratione.

Morbus.

QUANDO ponitur in lege, uel statuto verbum morbus, dicendo, q. huic, seu tali morbo vult occurrere. tunc ponitur morbus pro dolo, seu malitia, ac fraude animæ. ut ait Plorus in reperti. l. si quando. C. vnde vi. sub num. 331. pagi. 154. vbi fufius uidebis hoc tractari.

Mora.

STATUTUM puniēs cum, qui fuit in mora à calēdis Maij, vsq; ad calendās Nouembris, non habet locum in eo, qui fuit in mora à calēdis Augusti, vsq; ad calendās Nouembris, & etiam à calendis Maij anni sequentis. vsq; ad calēdas Augusti. quia licet ista mora duorum trimestrium comprehendat sex menses, tamen non est decursa illo modo, quo loquitur forma statuti, sed lapsum est quoddam tempus in genere. ita tenet Bal. in c. licet magister. in 3. no. extra. de supplen. negligē. prælato. quod dictum dicit perpetuò notādum, quia peregrinū, & quia ad multa prodēse potest, ut ait Cotta in tracta. Rerum memora. ver. pœna insolita. col. fi.

Mortuus.

MORTUUS, quando possit, ex statuto condemnari in criminalibus, & quomodo debeat ferri sententia aduersus mortuum reū. tradit Alba. in consi. 90. uide omnino.

Multitudo.

STATUTUM loquitur de multitudine, quæ sit multitudo, qui dicantur multi, quot homines faciant vixam, quot turbam, quot populum, quot collegiū, & quot congregationem, quò ad condemnationem. ponit Alber. in qq. ad statu. q. 10. in 1. par. & in dictionario.

Pro statuto, quod loquitur de multis uicibus, vide Bal. in l. quod ait prætor. §. ignominia. ff. de ijs. qui no. infra. quot faciant seditionem, ponit Neuiza. in sylua nup. & in tracta. de seditiosis. uide Ias. in l. licet imperator. num. 17. ff. de lega. 1. Et no. q. multitudo dicitur, quando sunt septem, uel octo. secundum Ias. in d. l. licet. col. 4. & Crauetram in consi. 66. sub num. 13. & Alberi. ubi supra. q. 40. & ad statu. de congregationibus, & conuenticulis. uide Crauetram in consi. 4. nu. 14. in 1. & Corne. in consi. 216.

Mutilus.

Mutilus.

Dicitur statutum. quod currens per plateam puniatur. quidam habens pedes mutilatos mandat alteri, quod currat per plateam. an tenebitur statuto? respon. quod non. argu. l. fideicommiss. §. si seruus. ff. de leg. 3. per Bal. in l. non ideo minus. sub nu. 28. C. de accusa.

N.

N A V I S.

Navis, quæ uiuentorum applicuit ad certum portum, non tenetur ex statuto ad gabellas. si proponit inde abire. secundum Bar. in l. quoties. C. de naufragio. lib. x. & Fely. in c. significasti. primo de homicidio & in c. ita quorundam. de iudæis. ubi tradit docto. & Firma. in reperto. & in tracta. de gabellis. & Corn. in consi. 273. in 1. uol.

Nec ultra:

Si statutum dicit. quod accusans, uel denunciāns det fideiussorē. de proseguenda lite, nec ultra procedat, Dic, quod si contrafactum sit, uidetur, quod aliter eius accusatio nihil ualeat. l. si tutor tuus. C. in quibus cau. in integr. resti. non est necessaria. ad fi. ubi Bal.

Negans.

Si quis ex forma statuti pro damno dato ueniret condemnandus, & intentatur condictio ex tali statuto, debet duplicari contra negantem. quia condictio ex tali statuto, non sortitur accidentiā ex natura, secundum Bal. in l. certi condictio. ff. si cer. peta. quem ibi refert Alex. & alij.

Si comparens reus negat maleficium, postea redit, & uult confiteri, ut consequatur beneficium confessionis ex statuto, Dic, quod iudex, seu accusator potest respondere. Ego non
curo

Questiones Criminales

curo de hac tua confessione, quia per eam diminueretur tua condemnatio. prout dicit Bar. in l. eum, qui. ff. de iurciuran. ubi & Alex. dicit fusius. & Ias. in §. ex maleficijs. inst. de actio. sub num. 27.

Nepos.

A VVS non tenetur ex damno dato per nepotem ex filia ortum. Stante statuto, quod de damnis datis per aliquos de familia poena sit talis, ut ait Ias. in addi. ad Por. instit. de legitima agnato. tutela.

Statutum, per quod patri poena pecuniaria imponitur ex delicto filij, uel nepotis, ualet, & debet intelligi & interpretari, quando nepos delinquens primum locum tenet, filio de medio sublato. prout ait Rui. in consi. 8. per totum vol. 5.

Nigrum statuti.

Q VOTIENS nigrum statuti est generalius rubro, non restringitur per rubrum specialius loquens, cum ipsum nigrum sit sequens, & generalius. ut est glo. no. in auth. de incest. nup. ver. illicitas. quam approbant moderni, in l. 1. ff. si certa. peta.

Nobilis.

D I C I T statutum florentinum, quod si nobilis offendit popularem in personam, teneatur tali poena ipse, & alij de domo puniantur. Dic, quod quantum ad ipsum offendentem, dicitur offendisse in personam, si aliquid arripuit de manibus, uel uestes sciderit, sed quantum ad alios de domo, cum sit odium irrationale, ut teneantur ex delicto alterius, ita demum tenentur ij, si is qui offendit, corpus tetigerit. ita tenet Bar. in l. licitatio. §. quod illicitè. ff. de publicanis.

Nomen.

S T A T U T U M disponit, quod in libellis criminalibus debeant scribi nomina, prænomena, & cognomina personarum. Dic, quod huic statuto non esset satisfactum, si persona de-

mon-

monstraretur, vel per alia signa ostenderetur. prout dicit Ange. in l. 1. ff. de libe. & posthu. argu. l. cum ij. §. si prator. ff. de transact. vbi dicit, quod talis solemnitatis omissio, leuis non dicitur argu. l. 2. de formulis. secundum Alex. in consi. 141. ad fi. in 3. volum.

Si statutum imponens nouum nomen delicto, puta falsitati imponit nomen concessionis, damnatus ex tali delicto, quod definit esse publicum, non efficitur infamis. ita tenet Bart. in l. 1. colum. 4. ver. sed contra hoc. ff. de pub. iud. & Alexandrin. in suo tract. de potesta. procur. & defenso. in causa crim. num. 288.

Non obstante.

SI factum est statutum, quod omnes vadant ad exercitum, sub certa poena, non obstante aliquo priuilegio. Intellige, scilicet speciali, non incluso in corpore iuris. vt ait Bar. in l. consensisse. §. legalis. ff. de iudi.

Notarius.

STATUTVM imponit poenam manus dexteræ instrumentum falsum fabricati notario. Pone, quidam notarius usus fuit manu sinistra, in conficiendo aliquod instrumentum. An sibi illa amputabitur? Et Bal. respon. quod sic per gl. in l. 1. C. ut intra cer. tempus cri. qq. termi. quod intellige, si poena iure ordinario infertur. Secus, si ipso iure. & extraordinem. Quia nulla fieret extensio. c. 1. ne cleri. vel mona. in 6. & tradit Bar. in l. si quis seruo. ff. de sur. & Stepha. de Federi. i. trac. de interpret. iur. in vlti. par. Hodie autem de iure communi ipsi notarij ultimo supplicio afficiuntur. vt dicit Capicci. in decis. Neapoli. 152. & Arno. in epitoma. 53. & Afflic. in decis. Neapoli. ultima. & Arno. in comen. 2. Et qui dictat instrumentum falsum, poena falsi debet puniri, sicut notarius, qui confecit instrumentum falsum. ut dicit. Gui. Pap. in q. 433. Notarius spurius ex statuto creatus, non potest esse notarius ad Banchum malefidorum. quemadmodum notat Bar. in l. eadem. §. hac lege. ff.

Quæstiones Criminales.

ge. ff. ad l. iul. repe. & Alex. in consi. 80. incip. examinato processu. lib. 2. & Decius in l. si quis asserat. C. de manda. prin. vi de tamen Caldari. in consi. 20. incip. de fide instru. Spurius autem restitutus natalibus, id est legitimatus per imperatorem, potest esse, quia perinde est, ac si esset legitime conceptus. secundum Bal. in l. imperiali in 1. lectu. C. de nuptijs. quia par est potentia legis uiuæ & mortuæ. Immo imperator est maior ipsa lege mortua. l. uniuersa. C. de præcibus impetra. offeren. quia derogat ei. vt no. Archidia. xi. disti. c. in his. & Bal. in c. 1. qui seu. da. possunt. & Afflic. in decis. Neapoli. 305. sub nu. 16. & de hoc nihil est dubitandum. immo ridiculum esset, contrarium dicere. vt dicit Corne. in consi. 1. in 3. vol. & Decius. in consi. 698. vbi de legitimatione Reuerendissimi Campegij meminit, de qua, secundum Decium ibi nihil est dubitandum. de qua etiam meminit Parisi. in consi. x. sub nu. 126. dicens, quod quoties uersamur circa ipsam legitimationem Reuerendissimi Campegij, uersamur extra omne dubium. allegat Franc. Cur. in consi. 16. col. 3. in prin. & consi. 73. col. 8. in fi. & Deci. in consil. 288. col. pen. in fi. & Sozi. in consi. 246. col. 2. vol. 2. & in cõs. 47. in 4. & hæc quidem communis est opinio. ut dicit Corne. ubi supra. & Parisi. in consi. 1. in 2. vol. quod procedit, etiã si agatur de successione fideicommissaria sub uerbis natis ex legitimo matrimonio. quicquid in contrarium consuluerit. d. m. Cephælus. in consil. 82. quem reprobatur eruditissimus. D. Burfat. us nouissimè in consilio. 18. cui multum me debere sentio, propter. d. consi. 18. Nã paria sunt alicui in esse per naturam, vel ex priuilegio. secundum Bal. in l. cum ex oratione. ff. de excusa. tuto. & Zaf. in consi. 1. nu. 8. pagi. 7. in 2. vol. Notarius corrigens errorem suum absq; licentia iudicis, venit puniendus de falso ex statuto. ut tenet Bal. in l. cum proponeret ur. ff. deleg. 2. & Deci. & Alci. in l. si librarius. ff. de regu. iur. & Cepholla. in consi. 52. & Alex. in consi. 74. num. 6. in primo & Calcane. in consi. 47. & 48. & Corsetus. in tracta. de minimis. in 2. par. sub nu. 12.

Item

Item notarius, qui fecit falsum in parte instrumenti, si totum instrumentum cancelletur, & non constet de isto falso, nisi uigore condemnationis late in contumaciam, propter statutum. tamen cetera sustinebuntur. ut ait Riminald. in l. si ex falsis. C. de transac. col. si. qui hoc bene declarat.

Si extat statutum, quod proconsul notariorum statim, & presentatur condemnatio facta de falsitate alicuius notarij ex statuto, debeat ipsum de facto abradere de matricula. Tamen antequam abra-dat, & dicat de falso, debet ipsum citare. ut dicit Nellus. in tracta. bannitorum. in 3. parte. 1. tempo. q. 4. allegat tex. ubi Iaco. de Are. in l. 3. §. si ad diem. ff. de remili. & ita dicit, se de facto consuluisse. ut attestatur Sozi. in consi. 13. sub nu. 8. in 4. vol.

Statutum disponens, quod notario falsum committenti manus amputetur. an comprehendat duos uiros, requisitos, in defectum notariorum, puta in casu. c. quoniam contra. de proba. respon. ut per Fely. ibi.

Stante statuto, quod notarius committens falsum, sit priuatus officio rebellionatus. potest tamen notarius ipse conficere documenta, quæ ualebunt, & si falsum commisit, si tale falsum non fuit deductum, & probatum, nec sequuta fuerit iudicis sententia. secundum Marfil. in l. 1. §. si quis dicatur. in prin. ff. de qq. ubi plenè hoc tractatur.

Quidam dixit notario, scribe citationem factam de istis, & Baiulus, siue Preco, dixit, uerum est, & fecit scribere de pluribus personis, quas ille citauerat, fuit dictum, quod ille fecit fieri falsum. Dic, quod hoc casus non est falsum, quia falsum fit cum dolo. l. quid si falsum. ff. de falsis. & l. 1. C. de falsis. & Bar. in l. si mulier. ff. rerum amotarum. uerum poterat puniri alio statuto, uel falso. pro ut in l. si quis obrepserit. ff. de falsis. uide omnino Corsetum. in reperto. ad Abb. in uer. absentia madantis. & Plotum in repeti. l. si quando. C. unde uis. qn̄ autem obediens in illicitis excusetur? ponit gl. in l. si familia. ff. si familia fur. se. dica. & glo. in l. 2. in si. ff. de noxalibus.

Questiones Criminales

Si sit statutum . quod notarij facientes falsum instrumen-
tum, debeant priuari honoribus . Pone, quidam notarius se-
mel falsum instrumentum confecit, postea iteratò aliud, ita,
quòd priuare eum ultimis beneficijs nihil importat. quid iu-
ristresp. Bal. quòd iudex debet imponere ei aliam pœnam.
ut dñ in l. Nouerint. C. ut intra certũ tẽpus. cri. qq. termi. Ca-
sus autem, quibus Notarij puniantur, ponit Cassaneus in cõ-
sue. Burgun. §. 8. pagi. 90. & uide omnino Cępollam. in consi-
5. in crimi. uide omnino etiam Iulium Clarum. in prac. crim.
in §. falsum uer. Fabricans. & in uer. notarius. & ver. sic etiam.
& uer. adde quòd. & ver. Item notarius. & q. 73. uer. notarius.
Et si notaris negat suam esse scripturam. dic ut ait Claudius
in regu. crimi. 46. num. 20. 22. 23. & in regu. 48. num. 2. ubi di-
cit de notario aliqua. Notarij, & aduocati, qui recusant offi-
cium suum pręstare, qua pœna puniant, ponit Menochius. in
trac. de arbitrio iudicis. in casu. 369. & in casu. 370. ubi & alia
pulcherrima potes uidere.

Nox.

STATUTVM prohibens ire sine lumine sub pœna tempo-
renoc̃tis, cõprehendit etiam fœminas. ut ait Deci. in cõs.
339. num. 2. uol. 3. & Alex. in l. si constante. §. si uxor. ff. solu.
matri. num. 1. & 2. & in l. 3. §. neratius. ff. de acqui. poss. nu. 3.
& seq. & Bal. in l. si Barfatoram. nu. 1. vbi Apostill. de fideiuf-
so. & Paul. de Cast. in l. si filio. num. 4. ff. de condit. sine causa.
& Bar. in l. iura. ff. de legibus. & Viuius in tracta. communi.
opi. ver. statutum disponens, quòd inuentus de nocte. & Bar.
in l. 1. in prin. col. pen. & seq. ff. de peculio. vbi dicit, hoc non
procedere ex ui verbi, sed ex ui rationis indifferentis. vide
omnino Plot. in l. si quando. sub nu. 862. C. vnde vi. & Gan-
dy. in tracta. malefi. in titu. de rebus uestitis extra distric̃tum
in prima. col. ver. item quid si statuto. & Bal. in l. quicunq; 4.
col. ver. Sed pone statuto. C. de seruis fugiti. & Bar. in l. 1. de
peculio. ver. exemplum, statuto. & in l. iura. in 2. q. ff. de legi-
bus. &

bus. & Cēpolla. in l. 1. col. 12. ff. de ver. signi. & Cy. in l. 1. C. quæ sit longa consue. q. ante pen. vide et Ang. in auth. de sanctissimi. episco. §. reuerendissimus. vbi dicit, quod si statutum dicat, quod si quis fuerit inuentus ire de nocte, puniatur, ire de nocte non est maleficium. & si vadit de nocte, & est inuentus. Sed statutum facit uim, & uult quod sit maleficium, cum vadere de nocte sine lumine est inuentus. Et ibi dicit Gand. quod si statuto cauetur, q. nullus de nocte ante pulsationē campanæ portet certas res extra ciuitatem, vel q. nullus possit ire per ciuitatem sine lumine, si quis surrexit de mane, credens esse pulsatam campanam. licet fecerit contra. d. statutū non debet puniri. & ita tenet Cēpolla. in cons. 13. sub nu. 25. Contrarium tamen videtur velle Alberi. in qq. ad statu. in 2. par. q. 6. Idem Alberi. in l. liberorum. §. 1. ff. de infami. vbi dicit per illam literam hoc ita determinari. statuto cauetur, q. quis non vadat de nocte post tertium sonum campanæ, & in die veneris sancti, quo non pulsantur campanæ, aliquis repertus fuit post horam, in qua communiter consuevit pulsari certa campana, an incidat in poenam statuti? & cerè incidere ait Alberi. quasi ex mente statuentium, non tam pulsatio campanæ, quàm hora, qua pulsari consuevit attendi debeat. Item si campanarius non pulsauit campanam hora solita, vel nullo modo pulsauit, & aliquis inuentus fuerit ire post horā solitam pulsandi campanam, an condemnabitur? respon. ut per Vitali. in trac. de malef. in for. libelli. nu. 80. & Euerar. in centuria legali. in loco ab vsitato, scū à solitis. & Bal. in l. libellorum. ff. de ijs, qui no. infā. & Fely. in c. super. 2. col. in fi. de testibus cogen. ubi dicit, q. si committitur maleficium in nocte veneris sancti, quod erit grauius. propter signum campanæ, solitum præcedere. quamuis tunc cessauerit, attamen punietur, si præterierit hora consueta pulsari. limita, vt per Fely. in d. c. cum super. & Bal. in c. inquisitionis. col. fi. ad fi. de accusa. & ibi etiam Fely. Et statutum puniens deprehensum de nocte, non habet locum in viso de nocte. secundum Ange.

Quæstiones Criminales

in l. 1. C. de petitio. bono. subla. lib. x. de quo meminit Fely. in c. cū non ab homine. col. 3. de iudi. nu. 6. Nec d. statutum ligat surdum. vt tenet Bal. in l. si quis in graui. §. surdus. ff. ad syllania. & in qq. ad statu. ver. surdus Et qui de nocte incedit, aduersus dictum statutum, alium accusare non potest sic euntem, nec contra eum testificari. vt ait Fely. in c. prudentiam. in 1. col. de mutuis peti.

Si sit statutum, quod ei, qui fecerit maleficium de nocte, duplicetur poena, si post sonum campanæ, deputatæ ad segregandum diem à nocte, quis maleficium faciat, duplicabitur illi poena. alias secus. secundum Alberi. in l. more romano. ff. de ferijs. & in qq. ad statu. vide Lucam de Penna in l. qui agros. C. de omni agro. defer. col. 1. lib. xi. vbi in terminis. d. statuti declarat, quid sit nox? & quid dies. & Alberi. in dictio. ne nox. & Fely. in c. si perfodiens. de homicidio. Noctu autē commissum sit delictum, nec ne, discernere, iudicis arbitrio est commissum, ut est communis opinio, de qua meminit Iulius Clar. in prac. crim. §. vlt. q. 82. ver. statutum 1x. ver. quæro. & Soarez. in tracta. communium opi. ver. noctu. nu. 33. & Afflic. super const. in titu. de crimine sacrilegij. nu. 14. fol. 48. & Iul. Ferretus. in suo trac. de militari iustitia. nu. 24. fol. 152

Statutum dicens. Si quis fecerit sic & sic. postea subiungit de nocte, refertur ad utrunq;. secundum Bar. in l. doli. per illum tex. ff. de seruo corrup. & Fely. in c. causam, quæ. de rescrip. & Soz. in cons. 48. colum. 3. ad fi. & in consi. 83. in 1. col. in 1. volum.

Statutum puniens illos, qui vadunt de nocte, debet intelligi, si inueniantur per officialem. aliàs secus. vt ait Ange. in d. §. reuerendissimus. & Bal. in l. item lapilli. ff. de rerum diu. sio. & Bar. in l. leuia. in fi. ff. de accusa. & Lanfr. in clem. sepe. ver. de plano. de ver. signi. vbi dicunt, quod repertus de nocte, non est per sententiam condemnandus, sed de facto cogendus ad solutionem poenæ.

Statutum dicit, quod nobilis puniatur poena quadrupli
cuius,

eius, in quo puniretur popularis, si contingat nobilem delin-
 gere de nocte, uel in platea. An poena quadruplicabitur simpli-
 cis maleficij; an poena maleficij sic qualificati? Et dicitur quadru-
 plicari poena simplicis maleficij. ut ait Bar. in l. i. §. cum plu-
 res. ff. si fami. fur. fecisse dicatur. Et dicit Bal. in l. ultima. C. de
 ijs, quibus ut indignis. quod ibi est argu. ad statuta, quæ di-
 cunt, in nocte, quod intelligitur post sonum cāpanæ ad hoc
 deputatæ, de sero duplicentur poenæ maleficiorum. ut uirtus
 statu. non se extendat ad aliquem locum, ubi communiter so-
 nus campanæ exaudiri non potest. l. qui semel. C. quomodo
 & quādo. in uer. uox præconis. & ff. de decre. ab ordi. facien.
 l. i. ibi, aduersus scientem. Et Iaco. Butri. dicit. quod ubi non
 pōt puenire sonus, inspicitur nōx naturaliter, quia ubi uerbo
 non potest dari ciuilis intellectus, ad naturalem intellectu
 est recurrendum. Et idē, si quis deliquit de nocte uera, pu-
 nitur poena dupli, licet sonus campanæ ad illum locum non
 perueniret. Sed si deliquisset in nocte ficta, hoc est post pul-
 sationem campanæ, tamen ante tenebras; & deliquit in tali
 loco, in quo sonus campanæ non auditur ex qualitate noctis,
 sed ex simplici delicto. quod est verum, secundum Bal. in d.
 l. ultima. quando statutum punit delictum, vel maleficium
 ratione noctis, & omni capite. Sed si restringit se determina-
 to modo ad noctem secundum sonum campanæ, non inclu-
 dit aliam. Quid autem de capto post sonum campanæ? resp.
 ut per Bal. in d. l. liberorum de infamibus. An habebit locū
 statutum, si quis sit inuentus stare, uel sedere? respon. ut per
 Alber. in qq. ad statu. q. 23 l. in 2. par. quod attenta mente sta-
 tuti teneretur. Sed non attentis uerbis, quia ire non dicitur
 qui stat. uide Bal. in qq. ad statu. uer. nox. & Plot. in l. si quan-
 do. sub num. 840. Et de damno dato nocturno tempore. uide
 Roma. in consi. 7. & de maleficio commissio noctis tempore
 tractat Crauetta in consi. 178. per totum in 1. & nos ferrariē
 sem habemus tale statutum. sub rubr. poena eorum, qui in-
 uēti fuerint de nocte sine lumine. ad quod Apostilla. An suffi-
 cit

Questiones Criminales

cit inuenire fine apprehensione dñi. ut p Ang. in trac. malefi. in gl. d. Andr. col. 3. & 4. & Alex. in cons. 216. nu. 1. in 4. & seq. uol. 6. Et istud statutum non ligat forenses, & nouitios. secundum Bal. in l. ius ciuile. in fi. ff. de iustit. & iur. Et quid sit nox, dicit Ang. in tract. malefi. in gl. de nocte. Et non sufficit probare maleficium de nocte commissum, nisi dicat, post sonum campanæ, & etiam sonum campanæ de mane. ut ait Ang. in cons. 196. incip. uis processib. & Lanfran. in clem. sepe. de uerb. signi. uer. de plano. nu. 2.

O.

O B L A T I O.

IN **L** V D, quod dicitur, quod ad euadendum poenā statuti sufficit verbalis oblatio, est uerum ad euadendum poenā legalem, seu statutariam. secus est ad euadendum poenā conuentionalē. quia opus est oblatione reali. secundum Ange. & alios in l. mora. ff. solu. matri. & Bal. in l. acceptam. C. de usu. in 3. oppo. & in. 21. q. & Ias. in cons. 19. sub nu. 14. in 1. uol. & Tiraquel in tracta. de vtroq; retrac. ubi de oblatione meminit. & Chirconiū in tracta. communium opinio. centuria. 2. conclu. 61. pag. 67.

Obligare pro alio ad mortem.

L I C E T pacto nequeat se obligare fideiussor ad mortem pro alio. ut ait Alber. in l. liber homo. per illum tex. ff. ad l. Aquil. & Cypolla. in l. 1. sub nu. 58. C. de ser. fugiti. attamē lege. vel statuto hoc bene potest induci. secundum glo. in c. cum homo ab hoīe. xxij. q. 5. & Ias. in §. quardam. sub nu. 37. insti. de actio. Et homo etiam non potest se obligare ad pugni amputationem, puta, si deiceraret, ut sibi manus amputaretur. prout tenet Guido. Pap. in q. 278. Et quis nō potest mittere se in manu inimici pro iniuria illata, ut alapam recipiat. prout

prout ait Bar.in l.1. ff. de iniurijs. Item statutum de obligationibus, non habet locum in his, quæ sunt ex delicto. ut tenet Tiraquellus. in tract. de legibus connubialibus, in glo. 5. nu. 154. ver. decimo tertio quæro. pag. 286.

Observantia Statutorum.

STATUTUM, quod nunquã fuit obseuatum, perindè est, Sac si nunquam fuisset. secundum glo. in c.1. de treuga & pace. ubi Fely. & ceteri dicunt idem. & Oldra. in consi. 259. & Alex. in consi. 132. lib. 1.

Iudex tenetur obseruare statuta absq; eo, quòd in causa per aliquem litigantium sint producta. quod secus est in cõsuetudine, uel reformatione, non inclusa in volumine statutorum. prout tenet Iaffredus. in decis. 389.

Licet statuta non publicata, non ligent, vbi tamen cõstat, quòd statuta illa diutius fuerint obseruata, non requiritur publicatio. ut tenet Plotus. in l. si quando. nu. 858. C. unde uide Gratum. in responso. 49. in 2.

Statim, quòd dominus mādauit statuta obseruari, sunt ap probata, ut dicitur in prohemio sexti libri. sufficit. n. q. princeps. scribat super obseruantia, etiam si nō scribat omnibus. vt dicit Bal. in consi. 348. in 3. vol. vbi allegat. l. & eo modo ff. de lega. 1. Et nos ferrarienses habemus statutum sub rub. de obseruantia statutorum. Ad quod vide Barba. in Ioanni na. & Firma. in ver. iuramentum seruare. uer. 48. & Iaf. in l. si probatis. ff. de re iudi. & supra. in ver. Forma. vbi etiam dicit q. omnia & singula statuta censentur ex. d. statu. dare formā.

Occisor.

EX TANTE statuto, quòd occidens suis manibus, puniatur certa pœna. non habet locum, si per alium quis occidi fecit. vt tenet Barba. post alios. in tracta. de Cardi. leg. à le tere. in 2. q. Basilica. sub nu. 14. vbi plenè de hoc habetur.

Statutum, quòd occidens aliquem in die veneris sancti, quando tenemur esse maximè deuoti, ob deuotionem Christi
stianæ

Christianæ religionis, debeat grauissima poena mortis puniri? an comprehendat eum, qui mortaliter aliquem uulnerauit, qui alio die postea mortuus sit? respon. Ias. in l. illa stipulatione. sub nu. 12. ff. de uer. ob. quod sic, propter supremam deuotionem, & cultum tanti diei, quod dicit se alibi non legisse.

Statutum de occidente loquens, comprehendit lataliter vulnerantem aliquem, qui postea sit mortuus. ob illud uulnerus. secundum Bal. in l. 1. in fi. C. de nundinis. Latè hoc tractat Bar. in tracta. percussionis. & in l. si in rixa. ult. col. vers. possemus querere. ff. de sicca. sed propter excellentiam uirtutis alicuius, licebit à statuto recedere. l. scire. §. oportet ibi valde disciplinatos. ubi Bal. ff. de excusa. tuto. de qua re fusius Iason tractat in l. 1. ff. de legibus, & docto. in l. artifices. ff. de sol. & in l. ad bestias. ff. de poenis. & in trac. Tiraq. de poenis temperandis, vel minuendis.

Statutum dicens, quod occidens puniatur poena pecuniaria. si Ferrariensis alibi occidatur, non poterit occisor allegare retortionem statuti, & dicere, se debere puniri poena pecuniaria, quia contra quemlibet hominem Ferrariensem nõ debet fieri talis retortio, sed contra populum? uide Alex. in l. 1. ff. quod quisq; iuris. sub num. 12. per glo. ibi, & dicit communem illam esse sententiam.

Statutum permittit hæredibus occisi occisorem occidere. Pone, Titius occidit Meuiũ, an poterũt eius heredes titiũ occidere, antequam per sententiam fuerit declaratus occisor? respon. Paul. de Cast. in l. quæ sub conditione. §. de hoc iure. nu. 12. ff. de condi. insti. ubi determinat, quod sic.

Occidens Firmanum extra territorium Firmi, non punitur poena pecuniaria decreta per statutum, loquens de occidente, sub poena iuris communis. ita tenet Bar. Ange. Raph. & docto. omnes in l. 1. ff. quod quisq; iuris.

An occidens alibi, quàm ordinauerat, puniatur poena statuti, loquentis de ordinatione occidendi? ponit Bar. in q. incip. statuto ciuitatis cauetur. ¶ non punitur. ut in l. amici. §.

fi. de

ff. de adulterijs. idem firmat Ange. Arēl. in trac. malefici. uer. exiltens Florentia.

Statutum, quod dicat, si quis occiderit, occidatur, Non habet locum in eo, qui, licet animo occidendi percussit, non tamē occidit. ut tenet Bar. in l. is qui. *ff. ad. l. Cornel. de sicca.* Statutum dicens, si quis occiderit plures, capite puniatur, intelligitur, siue simul, siue diuersis tēporibus occiderit. *fm Bal. in l. qd ergo. §. q. ait. ff. de ijs, qui no. infa. in 2. le. Qu. 2. col.*

Pone, dicit statutū, si q. occiderit duos, capite puniatur, si unū, tūc in mille libris. quidā diuersis tēporib. occidit duos. an decapitabitur? *respon. Bal. in l. quid ergo. ff. de infa. quod aut est punitus de primo homicidio per se, & tunc punietur de secundo pœna pecuniaria, quia de primo amplius queri non potest. aut non fuit accusatus, uel punitus, & tunc si simul de utroq; accusatur, capite punietur.*

Statutum loquens in occidente per se, an habeat locum in dante causam mortis? *Carreri. in prac. crimi. §. homicidium. nu. 18. tener, quod non. & Alex. in cons. 140. in 2. vol.*

Statutum non habet locum in Attentante. secundum Ias. in rub. *insti. de actio. pen. col. & Carreri. in §. homicidij. nu. 9.* quod intelligitur pœna. s. ordinaria eadem lege. uel eadem pœna. Sed extraordinem ratione doli, animi, & insultus. secundum statuta punientia insultum, & percussiones. Et ille propriē occidit, qui gladio, fuste, lapide, calce, uel aliquo huius generis modo occidit. Nam uerbum occido ex ob & cedo componitur, & differt ab interficio. Nā interficit, qui quō modo cūq; perimit. ut dicit Asinius. in titu. *ff. de Religio. & sumptibus fune. pagi. 60. sub num. 14. quod probat ex Cicerone & Terentio.*

Oculus.

STATUTUM cauetur. quod excecans oculum, puniatur ut homicida. Alio etiam statuto cauetur. quod iudex non faciat

Hippolyti Bona Cossę.

L 1

ciat

Questiones Criminales

ciat punitionem de his, de quibus est facta concordia. Dic, quòd de excecatione oculi poterit fieri concordia. secundum Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iur. parte 2. sub nu. 130. Quid si quis oculum nò videntem eruit, an punietur statuto, de excecante respon. Bal. in l. conuenticulam. 3. col. C. de Episco. & cleri. quòd non. quia oculus non videns, oculus non dicitur, nisi, ut pius. prout dicit Bal. in qq. ad statu. ver. Manus. & uer. Membrum. num. 5. & ver. oculus. & uer. testi. testes. sub num. 3.

Si quis ex forma statuti sit condemnatus, quòd oculus dexter illi extrahatur, si per errorem sinister fuerit erutus, dexter nullo pacto eruetur. quemadmodum dicit Paul. de Cast. in l. Eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. actio. & Plotus in l. si quando. sub num. 842. C. unde vi. vbi etiam refert illud Suetonij Tranquilli de Tiberio Cesare, qui de nocte optimè videbat. more nocti luce.

Odiosum statutum.

STATUTUM odiosum debet extendi, vt fauorabile. quoties extensio tendit ad fauorem reipublicæ. secundum Marfil. in §. Aggredior. num 59. in prac. cri. Et statutum odiosum in patre, trahitur ad matrem. secundum Bal. in l. quis quis. C. ad l. Iul. maiesta.

Offensio.

STATUTUM permittens offensionem, seu vindictam offenso, intelligitur de eo tantum, qui est corporaliter offensus, nò de eo, qui iuris fictione esset offensus. ut dicit Bal. in consi. 173. lib. 3. & Fely. in c. fi. §. is autem. col. ultima. de off. delega.

Stante statuto, quòd quis possit impunè offendi. Non potest offendi pendente appellatione. secundum Bar. in l. 1. ff. nil noua. pen. appella.

Si sit statutum, quòd offendens aliquem iuxta domū suā per tot pedes, puniatur tali poena. an statutum habebit locū, si quis

si quis offendit aliquem iuxta domum suam à parte posteriore ipsius domus? respon. Bal. in l. si tertius. arguendo, quòd sic. per. c. statutum. §. i. de rescrip. in vi. Contrarium postea determinat.

Statutum, quòd offensus in domo sua, possit petere offendentem puniri, Habebit locum, etiam in filio offenso in domo patris. secundum Bal. in l. i. §. domini. ultimo. per illum tex. ff. ad syllaniam.

Statutum, quod punit offendentem aliquem in uia publica, vel strata, Non habet locum in offendente in flumine publico. quemadmodum ait Bal. in l. si. i. si. per illum tex. ff. de serui. rusti. prædio. quod secus existimat in ponte fluminis. & differt strata à via. Nam strata dicitur, quòd ex lapidibus strata, vel scilicata sit, via verò absq; lapidibus. unde statutum de vna, non habet locum in alia, secundum Bar. in l. i. ff. de uia pub. & l. absit. C. de priuile. domus Angustæ. lib. xi. & Cepolla. in tracta. de serui. rustico prædio. in rub. de seruitute viæ. & Alberi. tradit in dictione ista & Spiegellius in lexico & d. m. Alcia. in l. quantum de ver. signi & Vassa. in elegan.

Statutum dicit, quòd offendens aliquem in uia, quæ vadat ad talem locum, puniatur poena duplicata. Quid si offensio sit facta in fouea? respon. statutum non habebit locum: quo ad poenam duplicatam. ut tenet Bar. in l. riparum. ff. de rerum diu. quoniam fossa non est via.

Statutum, quòd punit illum, qui offendit iudicentem, non habebit locum, si quis offenda eius uxorem. secundum Dec. in consil. 501. nume. 5. in 4. vol. Et offensa dicitur omnis actus, qui poenam meretur. l. testamento. ff. de manu. testa. Itē offensa dicitur omnis actus, qui prouocat aliquem ad iracundiam. l. cum te. & l. filia. C. de inoffi. testa. de quo plenè tractat Bar. in l. illicitatio. §. q. illicitè. ff. de publi. & Bal. in l. qui dā. ff. de hære. insti.

Statutum punit poena centum reum, qui offendit aliquem in ciuitate, an comprehendet etiam eum, qui in districtu of-

Quæstiones Criminales

fendit alterum? respon. vt per Alberi. in qq. ad statum. in 2. par. qui se remittit ad l. 2. ff. de uer. signi. & de suppellect. lega. l. 3. & de sententia ex communica. c. si ciuitas. lib. 6.

Si sit statutum disponens, & si quis offenderit aliquem in domo habitationis, puniatur dupli. Pone, quidam viator fuit offensus in hospitio. an offendens punietur statuto? respon. Bal. in qq. ad statum. ver. hospitium, & non: l. 1. §. habitare. ff. de ijs, qui deiece, vel effu. & in d. §. habitare. Et offensio in persona dicitur, quando tangitur ipsum corpus. ut ait Bal. in l. si qua per calumniam. 1. col. C. de episcopo. & clero. & in rub. ff. sol. ma. & in qq. ad statum. Insultus autem non dicitur offensio personalis. sicut ait Deci. in consi. 406. in 3. vol.

Si statuto sit cautum. quod si quis offenderit offendentem se, uel suos, puniatur dimidia poena. & subdit statum. Si autem offenderit consortem offendentis, puniatur poena manus.

Pone modò titius offendit fratrem meum, & eius frater me, & ego quoque offendi titium. an puniatur in dimidia? an uero manu? respon. ut per Bal. in l. si prædium. col. si. C. de ædili. actio.

Si liceat offenso per statutum facere competentem uindictam, intelligitur de immediatè offenso. ut tenet Ias. in l. qui liberis. §. hæc uerba. num. 4. ff. de uulga. substi. & in l. si quis nec causam. num. 21. de rebus credi.

Quæritur, quæ nam dicatur domus. stante statuto, quod si quis offenderit aliquem in domo solitæ habitationis puniatur. &c?

Quæ dicatur solita habitatio? respon. ut per Bal. in l. 1. §. habitare. ff. de ijs, qui deiece, vel effu. & d. m. Alcia. in lincola. ff. de uer. signi. & Spiegellium. in lexico. Et solita habitatio illa dicitur, in qua pro maiori parte anni, quis inhabitat. secundum Ange. in l. 4. §. prætor. ff. de damno infec. & no. ibi Bar. & Corne. in consi. 52. in 3. & si. col. in 4. uol. Et appellatio domus plura ueniunt, scilicet, habitatio, gens, familia, seu agnatio, quandoq; ponitur domus pro omnibus, qui portat eadem

eadem insignia. quandoq; pro omnibus descendantibus ex eodē sanguine. de qua re uide Corne. in cōf. 216. in 2.

Statutum aggrauans delictū offendētis aliquē ad domū, Non uerificatur in offendente ad apothecā. ut ait Bar. in cōf. de quo. meminit Corne. in cōf. 203. in 1. uol. Et dicor offendī, quando ex aliquo mihi illata iniuria, pro uocor ad iracundiam. ut dicit Roma. in consil. 183. col. 2. Et quis non dicitur offendī in ere & persona, cui sit conuitiū, uel iniuria uerbalis. prout ait dñs Cephalus in consilio 190. per totum. in 2. uol.

Statutum. qd' punit offendētē officiales, intelligitur, non solum durante officio, sed ēt intra tps, intra quod stare tenentur ad syndicatū, & finito etiam syndicatu, comprehendit tps, intra quod pręparauit sarcinulas suas ad recessum. prout dicit Paris de Puteo in tracta. syndica. in §. officialis. & Cataldi. in tracta. syndi. sub num. 15. & Gui. pap. in q. 557. ubi plenē hoc tractatur.

Statutum, q' offendēs Potestatē debeat capite puniri, non extēdit ad eius filios, & nepotes, nec ad collaterales. nisi hoc dicat expresse. prout ait Bal. in l. 1. C. si rector prouincię. de quo agit etiam Paris de Puteo. in trac. syndica. uer. reformatio. & uide Cepollam. in cōf. 15.

Statutū loquens de offenso, uerificatur in immediate offenso. pro ut ait Bal. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. de quo ait etiam Cassaneus in consuetu. Burgun. folio 259 pagina 2. in fi. uide oīo etiā Plotum. in l. si quando num. 634. C. unde ui.

Statutum de offendente ciuem. habet locum in ciue, quā uis iudeo. secundum Tiraquell. in tracta. de iure primige. q. 66. sub num. 12.

Officium.

STATUTVM dicit, quod finito officio, nil fieri possit, sub pœna. Quādo dicetur finitum officium? Dic, quod non dicitur finitū officiū, donec successor aduenerit, ēt, si non sit cōfirmatus. prout ait Bar. in l. legati. ff. de offi. proconsulis.

Statutum

Quaestiones Criminales.

Statutum de officiali reformando, Non habet locum in custode arcis, sed in officiali habente iurisdictionē. ut ait. Alex. in l. 1. col. 1. ff. de iurisd. omnium iudi. nisi aliter loquatur statutum. ut dicit Bal. in l. 1. ff. de offi. prefec. urbis.

Quomodo puniantur officiales, dissimulatione maleficia non punientes, & non imponentes poenas statutarias. gl. no. in l. 1. C. de deserto. & occultato. lib. xij. quam ibi no. Bar. & Corsetus in singu. uer. poena. & Bal. in l. præsbitreri. C. de sacrosanc. eccle. & Pau. in tracta. de offi. & pot. capita. fede uac. q. x. par. 2. prin. sub nu. 24. & Cicero de hoc meminit in Orationum lib. 2. Oratione. 14.

In quacunq; generali exclusione exceptionum facta per statutum, nunquā excluditur officium iudicis. si statutum excluderet omnem exceptionem, & defensionem. prout tenet Iason in cons. 7. sub nu. 5. in primo vol. & vide Cassane. in cōsuetu. Burgun. §. 6. pag. 67.

Si sit statutum dicens, quod habens unum officium. non possit aliud habere, aliās careat accepto. Et quod contrafaciens, etiam, perdat stipendia, & priuilegia primi officij. Vide ad hoc Bar. in l. omnes. C. de cohortali. lib. xij. & propter negligentiam remouetur ab officio. l. si quos. C. de offi. pre. ori. ubi Bar. uel si malè tractat officium. l. vniuersa. C. de diuer. rescrip. ubi Bal. & vide Alberi. in qq. ad statu. q. 160. in 2. par. & Fely. in rub. de offi. de lega. sub nu. 3. & Bal. in 1. C. constitu. uerfi. ideoq; & docto. in l. diem functo. de offi. assesso. & Dec. in c. ex literis. nu. 14. & seq. de constitu. & Alberi. in l. 1. C. ex qui. cau. maio. & Dec. in cons. 40. in 1. & Bal. in l. 1. in 1. col. ff. de senato. & Deci. in l. Culpa caret. ubi & Cagnol. ff. de reg. iur. Et quando quis duorum officium exercere possit, dicit Barba. in c. ex literis. ubi etiam ceteri. de proba. potest tamen officialis dicere superiori. seruetis hoc ad Syndicatum. per l. si tutor. de autho. tuto. & ait Pauinus ubi supra. x. q. 2. partis prin.

Statutum, quod iudex bene prouideat, ne damna dentur, uel

uel inferantur iniuriæ. vigore huius statuti nulla nascitur actio. sed iudicis officium.

Si dicet statutum, quod iudex debeat tueri tales iniuriâ patientes, tunc datur actio, & exceptio. l. statuas. ff. de acqui. rer. domi. & dicit Bar. in l. cum satis vbi & auctarium. C. de agrico. & censu. lib. xi. sub nu. 10.

Conducentes officiales ex statutis. intelliguntur sumptibus conducentium conducere, eundo, & redeundo. secundum Bar. in l. super creandis. C. ne fis. rem. quam uen. lib. x. & Pavi. in trac. de offi. & pos. sede uacan. d. q. x. 2. par. sub nu. 27. & Corsetum in trac. de potesta. regia. in 1. par. sub nu. 9.

Omnes de cōsilio nemine penitus discrepante & inuito. debent contentari, quando fit reformatio officialis, aliâs uno contradicente, effectus esset nullus. ut ait Paris de Puteo in trac. syndi. §. reformatio. & vide Ioan. de Platea. in l. 2. in fi. C. ut digni. ordo seruetur. & de proxi. sacro. scrini. lib. xij.

Opem præstans :

PRO furto inquit lex statutaria, uel homicidio puniatur quis tali pœna. Cum uerba sint in rem scripta, opem præstans debet eadem pœna puniri. si uerò in personam, puta, si quis occiderit, uel furatus fuerit, non punitur. l. aut qui aliter. ubi & Bar. ff. quod ui aut clam. & l. hæc uerba. vbi Bal. ff. de adulte. & Bar. in l. is qui opem. ff. de fur. & Bal. in l. 1. C. de crim. pecula. & Bal. in l. 1. C. de nili ageribus nō rum. Ille, qui ministrat delinquēti, uel eū associat, dī opē præstare, s̄m Bal. in l. q. cūq. C. de seruis fugit. licet nil aliud fecerit. Et ad hoc, ut quis dicatur dare opē malefactori, requirit, q̄ tunc scire de beat ipsum esse malefactorem. d. i. quicumq. ut dicitur per Si gnorol. in consi. 134. nu. 3. & Roma. in consi. 117. & dixi supra uer. auxilium. & Cypolla. in consi. 1. & dicam in uer. præstās opem. Et nota, quod agentes, & consentientes pari pœna pu niantur. ut ait Lucas de Penna. in l. lotas. C. de Murilegulis. lib.

Quæstiones Criminales

lib.xi.& Ber.Diaz. in regu. 322.uer.homicidium. & Menochius in tracta.de arbitrio iudicis.in casu.349.& 350.

Optio.

CONDEMNATVS ex forma statuti ad pecuniam,vel pœnam,alternatiuè.non habet optionem.si est soluendo.secundum Ange.in l.quicumq. C. de seruis fugi. ubi dicit Bartolum.ita consuluisse.

Originarius.

SI quis habeat domicilium in uno loco,& sit alterius loci originarius,potest esse assessor in loco originis, non obstante statuto,quod prohiberet prouinciales in prouincia assidere.quia prohibitio potius respicit incolatum,& familiaritatem,quæ causatur ex incolatu,quàm originem, ita. no. Cy.& Guil. & Fran.de Albergo. in l. si eadē. ff. de offi. assesso. & Soz. in consi. 79. sub nu. 18. in 4. vol.

P.

PARTICEPS CRIMINIS.

QUOMODO intelligatur statutum,quod particeps criminis sit idoneus testis,& idoneus accusator, tradit Corne. in consi. 324. in 3. uol.

Passus. uel pes.

STATVTVM dicens. Si quis fugauerit aliquem per tot pedes,uel passus,puniatur tali pœna. Quonam modo intelligatur pes,uel passus, not. glo. xvi. q. iij. c. sicut antiquitas. & glo. in l. si itinere. ff. de uer. sign. & Bal. in l. prima. C. de oper. no. nuncia.

Pater.

STATVTVM, quod Pater pro filio, qui deliquit teneatur assignare legitimam. Quod statutum valet, ut est communis opi-

nis opinio, de qua Iul. Clar. agit in præc. cri. q. 86. uer. ualebit igitur proculdubio statutum. An comprehendat patrem forensem? respon. Bal. in l. si qua poena. ff. de ijs, qui sunt sui, quod non. Nam statuta, quæ respiciunt personam subditi, quando sunt odiosa, non comprehendunt hominem alterius territorij. ut tenet Bar. in l. 1. C. quæ sit longa consue. in q. 6. & Sozi. in consi. 272. sub nu. 8. in 2. par. ubi etiam nu. 9. dicit: quod Bar. in tract. reprefaliarum. in 1. q. prin. q. 3. dicit; q. si pater tenetur pro delicto ex forma statuti soluere poenam pecuniariam, non tenetur, si deliquit extra territorium. Et si filius, uel famulus contumaciter fuerit condemnatus, pater, uel dominus non tenentur in terminis statutorum, uolentium pro eorum delictis patrem, uel dominum teneri. ut ait Lud. in consi. 153. & Alex. in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de danis in fec. & Fely. in c. Bertoldus de sententia & re iudi. ubi tractantur etiam alia. & Alberi. in qq. ac statu. q. 47. in 1. par. & q. 46. & Bal. in qq. ad statu. uer. parentes. pater. Et dicit Immola. in l. si plures. §. lex Cornelia. ff. de vulga. & pupilla. q. istud statutum est iniquum, quod pater teneatur pro filio delinquente. Et tamen tenet glo. in rub. de decretis decurio. & Bal. in l. 1. C. ne filius pro patre. & Fran. de Are. in d. §. lex. tenent quod ualeat hoc statutum. & fufius Iaf. in consi. 100. & in §. actiones autem. inst. de actio. dicit ualere hoc statutum. num. 82. & Alber. in qq. ad statu. q. 46. in 1. par. ubi idem affirmat. Si tamen statutum imponit poenam pecuniariam, hoc statutum non comprehendit filium pupillum. ut pater pro eo teneatur. secundum Bal. in rub. C. res inter alios acta. & Iaf. in d. §. actiones, & Alber. in qq. ad statu. q. 71. in 1. par. & Marfil. in sing. 362. & 481. quæ est communis opinio. secundum Corn. in consi. 60. uol. 4. & in consi. 97. eo. uolum. & Sozi. in fallen. 322. Et si filius est condemnatus, patre non citato, an contra patrem possit fieri executio condemnationis. an vero sit agendum conditione ex lege contra ipsum, & denuo probandum maleficium? vide Bal. in d. l. 1. col. 2. num. 8. C.

Quæstiones Criminales

ne filius pro patre. & Saly. in l. si filius. eo. titu. & Iaffr. in dec.
196. Et quando pater tenetur assignare legitimam pro filio,
in terminis d. statu. quomodo consideretur legitima, & quā-
do potest augeri, & minui? respon. Bal. in l. quicquam circa
fi. C. ad l. falci. vbi dicit, quòd consideratur tempus delicti.
vt ait etiam Corn. in consi. 1. lib. ult. circa princ. & uide Plotū
in repet. l. si quando. C. vnde vi. num. 876. Et not. quòd non
obstante statuto, pater potest comparere pro filio, & allegare
absentiam, & causas defensionis filij, & alias exceptiones. ut
tenet Rim. in consi. 13. in prin. & in consi. 17. vbi dicit, quòd
pro suo interesse admittitur pater p̄ defensione filij absentis.
vide etiam Bartho. de Valmarana inter consi. crim. in consil.
69. per totum, & Scarlati. inter d. consilia. in consi. 114. & om-
nino Iul. Clar. in pract. cri. q. 33. ver. sed quod plus est. per to-
tum. vbi refellit opinionem illorum, qui volunt, quòd ex-
cusator possit tanquam quilibet de populo comparere, & ex-
cusare reum absentem. Et statutum prohibens aliquem ad-
mitti, uel audiri pro inculpato, non intelligitur, patrem pro-
hibere. secundum Rui. in consi. 9. sub num. 4. & 6. vol. 5. & vi-
de Plotum in repeti. l. si quando. sub num. 876. C. vnde vi.

Si statutum dicat, quòd parentes rebellium non possint
habere officium in comuni. Qui nam intelliguntur paren-
tes? respon. Ange. in auth. de aliena. & emphy. §. Oeconomo-
mus. vbi dicit, quòd intelliguntur parentes, qui attinent p̄
genus, uel per nuptias, alias autem parentes dicuntur pa-
ter & mater usque ad infinitum. l. si quis. de in ius vocā.

Pax.

STATUTVM, quòd loquitur de pœna imponenda, nō ob-
stenta pace ab offenso, Nō habet locum, ubi non est offen-
sus, à quo haberi possit. vt ait Bar. in consi. 167. Et licet iniu-
ria tangat omnes. tamen est satis factum statuto loquenti de
pace, si pax habetur à maiori parte. prout tenet Fely. in c. cū
omnes. sub nu. 16. de constitu. & loā. de amicis. in consi. 88.

nu. 6. & uide Didacum. Variarum lectio. in lib. 1. cap. 13. nu. 8. ubi dicit. quòd communis est opinio, quòd non sit satisfactum statuto, nisi habeatur pax ab omnibus. vide Ferretum. in tracta. de ferijs, seu iudicijs militaribus, & de treuga, & pace. ubi hoc tractatur latissimè. & d. m. Alcia. in consi. 42. per totum. in 5. vol. & in consi. 134. per totum. eo. vol. ubi tenet. q. si quis habuerit pacem à maiori parte, sufficit, Nec pax facta sub conditione, quòd nò ueniat intra Ticinum, impedit, quo minus habeat quis beneficium principis à iure publico proueniens. vide Moronum. in trac. de fide, treuga, & pace. An mulier possit facere pacem in teminis. d. statuti? respon. Tiraquellus in tracta. de legibus connubialibus. lib. 1. in glo. prima. nu. 61. & Follerii. in prac. crim. in uer. audiantur exceptiones. ubi dicit, quòd ius uindicandi competit uxori. ibi. num. 18. & idèd debet ab ea peti pax. quia agitur de suo, & non de mariti soluis interesse. vide Ioan. de amicis. in d. consi. 88. nu. 4. & Nouellum in practi. crim. ad finem, ubi de pace dicit plura. Et tale statutum est stricti iuris. prout tenet Bal. in consi. 195. nu. 4. in 2. par. vide Plotum. ubi supra nu. 353. Et not. q. bannitus habès pacem ab offenso, debet cancellari de libro. stante statuto de habente pacem ab offenso. quia fiscus non dicitur principaliter offensus, sed secundario. secundum Firma. in reperto. & Beroium in q. 75.

An pax facta præiudicet còmuni, quo minus potestas possit procedere ad debitam communi condemnationem ex forma statuti? respon. Alber. in qq. ad statu. q. 127. in 2. parte ubi dicit communem esse opinionem, q. non præiudicet pax. Tamen, remissio, tráfactio, siuè pactum, renunciatio, & abolitio innocentiam reddunt, & reum exculpant. vt ait Herculanus. in tracta. de negatiua probanda. nu. 161.

Quando pax rupta dicatur ex noua, vel veteri causa, tradit Quirinus inter consi. crimi. in consi. 26. in tomo vlt. & in consi. 98. quod est Baranzonij. ubi etiam dicit Baranzonus. quòd conuentio pacis, etiam non natos comprehendit. vide

Iul. Clar. in prac. crimi. q. 47. ver. Sed quoniam. cum seq. & q. 58. per totum. ubi etiam habetur, quando liceat transigi in criminalibus, & pacem fieri. & uide Placam. in epitome delictorum cap. 39. & 46. Et quando dicatur rupta pax & alia plura circa pacem, vel treugam, tradit Iul. Clarus. in practica. crimi. d. q. 47. & Beroius in q. 74. & Roma. in consilio. 183. & uide Petr. Rau. in suo aureo alphabeto. ver. communis res. ubi dicit, qd communiter tenetur, quod pax debeat haberi ab omnibus. & de pace rupta. tractat Parisi. in consil. 164. in 4. & in consil. 165. eo. vol. & Porti. in consil. 71. & in consil. ult. & an pax faciat indicium ad torturam, tractat Iul. Clar. in prac. crimi. q. 21. & ad. d. statutum vide omnino Ias. in l. cum filius familias. num. 92. & 100. ff. de lega. 1. & Firma. in uer. pax. & Alexandri. in consil. 50. & d. m. multiscium. d. Iaco. Cagnacium in regula. nemo potest ad impossibile. de regu. iur. in 6. & Alberi. in l. sed si accepto. ff. de iure fisci. & Bal. in l. 3. §. si stipulator. ff. de eo per quem fac. est.

An pace facta de uulnere, secuta morte, pro sit? respon. vt. per Alberi. in qq. ad statu. q. 133. in 2. par. An offendens eum, a quo prius fuit offensus ipse, & prouocatus, pacem rumpere intelligatur? resp. qd non, quia non ex antiqua causa, sed ex noua motus censetur. Et ista est magis communis opinio, & uera. vt dicit Cherianus. in tractatu suo communium opinio. nū. in ver. pax. uide Petr. Rau. in suo Alphabe. in ver. pax. Et pax non potest fieri de raptu mulieris per parentes. vt dicit Petr. Rau. in d. alphabeto. in ver. raptus. col. 2. quando fieri possit pax de uindicta, & quæ sit uindicta, Bal. ponit in consil. 173. in 3. uol. uide omnino etiam. Anto. Gomez. in tracta. de homicidio. num. 63. fol. 375. An pacis beneficium à statuto proditum datur delinquentibus blasphemis poenitentibus? respon. Apchara. qd non. in c. si. de Maledic. & uide Corne. in consil. 40. in 2. uol. & in consil. 167. in 3. uol. An pace facta per patrem cum aduersario super asserto delicto filij, probet filij uerè comisisse delictum? resp. Cor. in consil. 300. uol. 3. qd non.

An

An ueniā petens censeatur confiteri delictum in pace conficienda? respon. ut ait Blancus. in l. si. ff. de. qq. sub nu. 308. & 306. & ibi ponit, an pace facta super crimine, crimen censeatur confiteri tanquam reus? & num. 892. ubi docet protestari, quando fit pax. quòd fiat in genere cuicunq; qui offenderit, notario stipulante, uel cum protestatione, quòd fit pax nō animo confitendi delictum, sed expensas, & rancores animi euitandi. uide Cepollam. in cautela. 88. & Bal. in eius practica. in titulo. de cautelis, & remedijs & c. q. 13. uide omnino et Anto. de Mussis. in eius formulario notariatus. ubi de pace ponit formulam.

Statutum dicit, q; de maleficio fieri possit pax, An ante commissum maleficio, una pars possit dare alteri licentiam offendēdi? respon. Bal. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. quòd non. l. si à reo. §. si. ff. de fideiusso. & ibi fusius Bal. hoc tractat.

Statuta communiter mitigāt poenas propter pacem. quid si pax fuit, & probetur testibus, non autem scriptura, uel instrumento, & statutum dicit, quòd de qualibet pace debeat fieri instrumentum? Tenetur iudex in syndicato, si admisit reum absq; pacis instrumento. ita dicit Cataldi. in tracta. syndica. sub num. 90. Et nō. quòd si inest timor armorum, & rixæ, ut euitentur scandala, iudex potest cogere partes ad concordandum, & transigendum, aliàs secus. secundum Ange. in auth. vt litigan. iurent. §. quia uero. uide Bal. in qq. ad statu. uer. pax. & plura de pace. tradit Lucas de Penna. in rubrica. C. pub. leri. lib. xij. & Iodocus. in prac. cri. cap. 145. cap. de pace componenda. & Bossi. in prac. crimi. in titulo. de pace. & Viui. in suo tract. communium opi. uer. statutum disponens, quòd bannitus non possit reuerti ad ciuitatem. & c. & Brun. in consil. 68. num. 2. & seq. Et nos Ferrariæ tale statutum habemus sub rub. quod bannitus de banno non extrahatur, nisi de uoluntate eius, qui in banno illum poni fecit. ad quod uide Bal. in l. si filius, qui. in si. ff. de uulga. & pupilla. ubi filius, qui se ab hæreditate paterna abstinuit, faceret pacem, tene-

ret.

Quæstiones Criminales

ret. cum hoc non sit quid hæreditarium. & ita tenet Rui. in l. gallus. §. & quid si tantum. col. xi. in fi. ff. de libe. & posthu. & lul. Clar. in d. q. 59.

Pecunia.

STATUTUM pœnale, intelligitur de pecunia currenti tempore solutionis. secundum Bal. in addi. ad specula. in titu. de obligationibus & solutionibus. ver. obligatio legalis. & in Speculatore. §. nunc aliqua. ver. fi. & Bal. in l. illud. in fi. col. vers. ultimo quæro. C. de sacrosanc. eccle. & in l. quicumq; vlti. col. ver. deinde. C. de seruis fugiti.

Pœna.

AD statutum pœnale, vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 276. Tres sunt causæ, cur nocentes plectantur. Prima, vt quis emendet mores. Secunda, vltio pro dignitate, & authoritate eius tuenda, in quem est commissum delictum. Tertia, vt ceteri à similibus peccatis deterreantur. vide Corsum in trac. indagi. iuris. lib. 1. cap. 20. nu. 4.

Statutum purè imponens pœnam offendenti decurionè, uel antianum, Habet locum in antiano de proximo remoto. secundum Roma. in l. si quis in graui. §. de ijs. ff. ad sylla. & Alex. in addi. ad Bar. super. l. diui. C. de decurio. lib. x.

Pœna adiecta à statuto imposita iudici in aliquo delinquenti, Valet. si valet statutum. secundum Bar. in extrauag. qui sint rebelles? ver. mille librarum. Hodie omnis pœna, etiam à iure determinata, est arbitraria iudici. adeò, q̃ ex causa potest minuere, vel augere. vt tradit Maranta. in speculo. pagi. 47. sub nu. 65. & Grammati. in voto. 23. sub nu. 24. & Maran. ibi. in 4. par. in x. iudi. disti. in fi. & Viui. in tracta. cõmuni opi. ver. iudex vbicumq; lex. & Couarru. in trac. variarum lec. lib. 2. cap. 7. & 8. & Tiraquel. in trac. de pœnis temperandis, vel minuendis. per totum. & Claudi. Battandier. in regu. cxi. & pluribus seq. vbi tractat, quando pœna augetur, vel minuitur, ratione ætatis, furoris, ebrietatis, & simi. & lul. Clarus in prac.

prac. erimi. q. lx. per totum. & q. 82. ver. statutum. ix. ubi ponit de statuto, quod poenam auget. uide Ferratum. in cautela. 14. ubi, etiam num. 8. refellit cautelam, quæ apponeretur in sententia excedens, uel non excedens, & minor esset, quàm poena ordinaria poena statuti. Et nota. quod poena debet esse iustissima, & non arripienda in utilitatem fisci iuxta. l. 1. §. 1. C. de secun. nup. in uer. ne in his, in quibus correctionem morum induximus, fisci uideamur habere rationem. & uide Claudii. in regu. cri. 93. & seq. & eius reperto. & Iulium Clar. in prac. crimi. q. 85. uer. ulterius quæro. ubi dicitur, quod iudex potest etiam minuere poenas statutorum &c.

Ubi lex, uel statutum prohibet aliquid fieri, & ultra non prece-
dit, adiungendo poenam, si contra factum fuerit, tunc semper imponitur poena extraordinaria. ut ait Maran. ubi supra num. 4. & allegat. glo. in l. nemo. martyres. C. de sacrosancto eccle.

De poenis, & statutis super eis disponentibus. uide omnino per Bossi. in prac. crimi. sub titulo de poenis. Et de poenis arbitrarijs. plura tradit Monteleo. in prac. arbi. parte. 5. sub num. 435. cum seq. Et de poenis corporalibus, ac pecuniarijs, plura tradit Asinius. in titu. ff. de religio. & sump. fune. in §. & poenæ pecuniariæ. pagi. 114. cum seq. & Menochius in tracta. suo de arbitrio iudicis. in casu. 286. ubi ponit poenam non esse indicendam nisi expressè iure cauteatur. & ibi ponit plura exempla.

Pone dicit statutum. quod popularibus non duplicetur poena plusquam semel, aliqua ratione, uel causa. Debet hoc intelligi de causis in. d. statuto contentis, & non de alijs. l. si. §. cui dulcia. ff. de uino. tri. & oleo lega. & habetur per Bar. in consil. 41. in 2.

Statutum, quod loquitur de poena duplicanda in maleficijs commissis in palatio. Debet intelligi, de maleficijs, quæ in differenter possunt committi in palatio. secundum Bal. in consil. 200. in 1.

Statu-

Quæstiones Criminales

Statutum dans dimidium poenæ accusanti. intelligitur, & tota poena detur fiscali; & postea fiscalis det accusanti. ut ait Bar. in l. senatus. §. senatus. nu. 2. ff. de iure fisci.

Statutum imponens poenas duas, unam civilem, aliam capitale alternatiuè nunquid hoc dicit propter crimen capitale? respon. ut per Bar. in l. 2. de pub. iudi.

Quando uerba significant de necessitate diuersa crimina, ut fur, adulter, homicida, Tunc statuto dictante, & pro quolibet uerbo iniurioso quis puniatur, imponerentur tot poenæ, quot impropertantur crimina. Quando autem uerba significant idem. ut latro, latro pluries, uel homicidium, uel proditiōe fecisti. & sic idem crimen pluries impropertatur, Tunc secus. ut per Bal. in consi. 361. num. 4.

Statutum, quòd prohibet, & poenam imponit, non debet referri ad casus, in quibus reperitur specialiter ratio. permissiua. l. quid ergo. §. h. res. ff. de lega. 1. l. qui seruum mihi. ff. de uer. ob. & Bal. in consi. 401. in fi. in 1. uol.

Statutum, per quod in personis aliquibus inducitur euertio poenæ delicti, aliàs à statuto puniti, propter identitatem rationis, Extēditur ad aliam personam, quamuis non expressam. secundum Ioan. Andr. in c. statutum. de electio. in 6. de quo Roma. tractat in consi. 429.

Clarum, & indubitatum est, & poena legalis statutaria in foro contentioso licitè peti potest, eo casu, quo debetur. ut probatur. xvi. q. 1. c. statuiamus. & in c. ecclesiæ. xij. q. ij. & l. si quis in tantam. Cunde ui. & dicit Roma. in consi. 143.

Pœna à legibus, vel statutis prætermiſſa, Est arbitraria. uti ait Franc. Cur. in tracta. de monetis. sub num. 20. & Menochius. in tracta. de arbi. iudi.

Statutum de poenis duplicandis, non habet locum in corporalibus. secundum Bar. in l. Lucius. §. impuber. ff. de leg. 2. de quo tractat Bal. in qq. ad statu. uer. punire. num. 21.

Si statutum dicit. quòd delinquens puniatur in cētum, aut amputetur manus illi. Dic, quòd poena illa non est alternatiua

tiua, sed est quædam poena subordinata. s. corporalis in defec-
tum pecuniariæ. quemadmodum dicit Bal. in qq. ad statu.
uer. poena. & punire. sub num. 20. poenę autem electio ad quę
spectet, ponit Lucas de Penna. in l. si quis. C. de cursu publi-
co. lib. xij. Et ubi à statuto venit imponenda poena alternati-
uę, una pecuniaria, alia capitalis, tunc dicitur crimen capita-
le. secundum Bar. in l. 2. C. de concussionibus. tradit Alexan-
dri. in tracta. suo. De potestate procura. & defenso. in causa
crimi. sub num. 293.

Statutum dimidians poenam, habet locum, quando poe-
na est dimidiabilis, secus si non sit dimidiabilis. ut tenet Ioā.
Bap. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

Est statutum Bononię. quod puniatur certa poena illi, qui
apprehendūt possessionem rei hæreditarię iacente hæredita-
te, nisi hæreditas sit delata. An ille, cui non sit delata, si autho-
ritate iudicis sit missus in possessionem, pro consequēdo cre-
ditum suum iacente hæreditate, puniri debeat poena statuti?
respō. Paul. de Cast. in l. iuste possidet. ff. de acqui. poss. quod
non. & eum sequitur. Rui. in consi. 151. nu. 1. in 3.

Pœna, quę imponitur per statutum, dicitur deberi, ex qua
dam tacita conuentione, ex pacto ciuium. l. ex pratorio. &
ibi no. & in l. neq; pignus. §. priuatorum. ff. de regu. iur. & ait
Ruinus. in consi. 161. num. 5. vol. 5.

Statutum imponens poenam quadrupli, ultra simplum, ua-
let. secundum Bar. in l. sanctio. de poenis. col. 3. & est textus in
§. omnis. in l. de actio. de quo tractat Ruinus. in consil. 143.
in principio. in 5. vol.

An poenę statutarie habeant locum inter coniunctos? re-
spon. quod sic. per. l. capitalium. §. omnia. ff. de poenis. & ita
cōmunitēr seruatur. puta, si duo fratres simul rixati sunt. pro-
ut tradit Alberi. in qq. ad statu. q. 82. in 1. par.

An pari poena puniantur nobiles, & ignobiles? respon. ut
per Alberi. in qq. ad statu. q. 83. in 1. par. ubi se remittit ad no.
per Gādi. in tracta. de malefi. in titu. de percussione. uer. quæ

Questiones Criminales

ro. & ad dicta per eum. in l. 3. C. de summa trini. & l. præsbyte
ri. C. de episco. & cleri.

Non punitur insultus, & vulnus simul ex statuto. ut ait Al-
beri. in qq. ad statu. q. 29. in 2. par. & Bal. in qq. ad statu. ver.
plura delicta.

Si iudex non procederet super denuntiatione, vel inquisi-
tione, non posset minuere poenam statuti. uti ait Sozi. in fal-
len. num. 293.

Vbi quis aliqua ratione motus aliquod committit crimen,
ex quo venit imponenda corporalis poena ex statuto, non de-
bet puniri. secundum Ange. in l. prætor. §. hæc actio. ff. de vi
bo. rap. & Bal. in d. §. hæc actio. in l. 1. vbi causa status. & ibi di-
cit, quod bona fides etiam excusatur ex irrationabilibus cau-
sis. & tenet etiam idem Ang. in l. plagij. Ad l. Flauiam de pla-
gia. quod An, & quando procedat, tradit Arcti. in consil. 80.
sub num. 2.

Pro statuto, quod loquitur de poena capitali, nota id, quod
docet Fely. in c. qualiter & quando. sub nu. 23. de accusa. ubi
dicit. quod secundum leges septem sunt genera poenarum, tres
capitales, & quatuor non capitales, quas ibi persequitur
Alex. autem. in consil. 121. vlt. vol. dicit, quod poena capitalis di-
citur tripliciter. vna, per quam imponitur poena mortis. alia,
per quam perditur libertas. Quod alia, sit poena exilij. uide Iul.
Clar. in prac. crimi. q. 67. in fi. principij. Et ibi etiam ponit, Cur
ideo, quando fertur sententia mortis, solent addi illa verba.
ita, quod moriatur, & anima ab eius corpore separetur. Et sta-
tutum imponens poenam capitalē, non debet intelligi de
poena mortis, sed deportationis. secundum Michael. Graf-
sum. in trac. de communi opinione. cap. 3. lib. 1. q. xxv. pagi.
19. ubi hanc esse opinionem communem dicit. & idem lib. 2.
cap. 6. q. 2.

Quoties pro aliquo delicto, quod non cadit in aliquam
speciem delicti, sed de nouo à statuto pro maleficio reputa-
tur, imponitur poena. in dubio poena applicatur parti læse.
prout

prout dicit Sozi. in consi. 36. sub num. 10. in 4. vol.

Pœna uenditoris Non ligat emptorem, quando ipse non deliquit, ut dicit Ioan. Andr. in c. si. de iudicis. per. c. clerici. de iure patrona & Fel. in Prohemio Grego. in 3. col.

Pœna, quæ imponitur ipso iure in statuto, Non extenditur ex identitate rationis. ut no. Abb. in c. si. ubi glo. etiam. de iure patrona. facit. de pœni. disti. 1. §. pœna. & tradit Deci. in sub. de iudi. 2. col. in prin. ubi plura ad hoc dicit.

Pœna priuationis Non habet locum in statuto, nisi exprimat. §. cum igitur. in auth. de nō eligen. 2. nuben. & Dec. in l. cum quædam puella. 2. col. sub nu. 13. de iurisdic. om. iudi.

Statutum imponens pœnam duplicatam, Non cōtinet pœnam, quæ imponderetur per specificationem temporis, quia species respicit duplicatibnem. uti ait Bal. in l. ex facto. §. 1. ff. de iulga. ubi & Alex. plura dicit.

An statutum laycorum imponens pœnam consanguineis clericorum teneat, Ponit Fely. in c. ecclesia. S. Mariæ de constitutu. vbi & ceteri hoc tractant.

Statutum imponens varias pœnas pro aliquo delicto, Nō censetur se corrigere, sed potius dare electionem iudici. de quo tractat Fely. in c. inter ceteras. de rescrip.

Statutum potest permittere maleficium in futurum committi. sine pœna, & quod tale maleficium non dicatur maleficium. ut patet ex no. per Bal. in l. 1. C. de hære. insti. & per Ioā. Andr. in addi. Specul. in titu. de constitutu. & per Bal. in l. amissione. §. qui deficiunt. de capi. dimi. & in l. 1. C. si à non comp. iudi. & Sozi. in consi. 108. num. 4. in 4. vol.

Si statutum dicit, quod maleficia in ciuitate puniātur arbitrio potestatis. Dic, q̄ arbitrium non extenditur ad maleficia commissā extra ciuitatem. quia est extraordinaria, & contra ius commune. secundum Fely. in c. Rodolphus. nu. 3. de rescrip.

Statutum imponens pœnam, quæ habet diminuerē statū personæ, puta, quod infamat, quod sit excommunicatus, &c.

Quæstiones Criminales

operatur, etiam extra territorium statuentis. secundum Fely. in c. postulasti. de foro compe. ver. pœna diminutiva statutus. nu. 5. Fallit tamen in bannito, vt ibi per Fely. dicitur.

Si statutum prohibet, quid tale fieri, & pro delicto pœnâ arbitrariam imponit, Capitalis pœna nō venit. vti ait Fely. in c. inquisitionis. sub nu. 10. de accusa. vbi habentur plura de pœna extraordinaria. & ait, quod si iudex habet arbitrari, potest imponere pœnâ similē pœnæ delicti, & hoc probat ex gl. ibi. Hoc tractat Deci. plenē. in d. c. ex literis. nu. 15. de const.

Statutum duplicans pœnam committenti maleficium de nocte, si contumelia afficiatur, non duplicabitur pœna. ut tenet Bar. in l. aut facta. per illum tex. ff. de pœnis. Contrarium tamen tenet Bal. in l. si. in fi. C. de ui bono. rapro. per glo. in sti. de obligatio, quæ ex quasi delict. quæ dicit, quod maleficium fit quoq; verbis, & literis. cum quo tenet Ange. Areti. in d. gl. & Bal. in cōf. 103. i. 2. vbi de pœna dupla statuti tractat.

Communiter torus mundus seruat, quod per pœnam statuti tollitur in totum pœna iuris communis. vt refert Alberi. in qq. ad statu. in 1. par. q. 8. & Marfil. in prac. crimi. in §. quæritur. & allegat Bal. in l. data opera. C. qui accusa. possunt. vbi dicit, quod fatuus esset iudex, qui imposeret pœnâ iuris communis, & omitteret pœnam statutorum, cum iurauerit seruare statuta. Idem ait Bal. in titu. de pace iura. fir. in §. iniuriarum. 11. in usibus feudo. & Bal. in auth. hodie. C. de iudi. Nisi ex causa legitima. vide Bertachi. in reperto. in uer. potestatis authoritas. num. 3. fol. 207. col. 1. parte. 3. & vide Ias. in insti. titulo de actio. uer. quadrupli. sub num. 39. vbi tractat hoc fusius. & Bal. in qq. ad statu. ver. Derogare. & Grammaticum fusius in cons. 35. sub nu. 56. & Come. in cons. 114. in 1. vol. litera. g. vbi inter alios refert Anchara. in repeti. c. canonum. in 14. q. prin. col. 122. qui recitatis opinionibus, dicit, qd si haberet iudicare nunquam recederet à pœna statuti. subditq; idem Corne. quod ubi in statutis est expressa pœna attēdit pœna statutaria, ubi uero nō reperitur expressa pœna in

na in statutis, proceditur de similibus ad similia. vbi verò simile non inuenitur decisum, tunc recurritur ad pœnam iuris communis. & Barba. in cons. 21. in 3. vol. & Blancum. in prac. crimi. pagi. 72. sub num. 61. & Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iuris. in ultima parte. sub num. 66. & Fely. in c. trà flato. de constitutio. & Cassaneum plenè. in consue. Burgû. §. 5. pag. 43. & §. 8. pag. 93. ver. sed iuxta prædicta. & Viuium. in suo tracta. communium opi. uer. statutum unum. pagi. 197. in prima impressione. & Afflitus in hoc dicit bene super constitu. regni. q. 7. in 1. parte. & Franc. Mar. in decis. parlamen. Delphi. q. 909. lib. 1. per totum. & Iul. Clar. in prac. crimi. §. fi. q. 82. uer. statutum ultimum. & c. Fufius traditur per Plotum iuniorum. in additionibus ad cons. Martini Lauden. in consi. 36. num. 11. & hæc quidem est non tantum communis, sed magis communis opinio. uti dicit D. Bursatus nouissime. in consi. 94. num. 4. cui plurimum debeo. propter eius consiliû. 18. & Michael Grassus in tracta. de communi opinione. lib. 2. cap. 6. q. 5.

Si statutum ponit pro certo crimine certam pœnam. An iudex ex causa per mutare possit, nō obstante iuramento, quod fuit, ut seruaret statuta, in ingressu officij? respon. ut per Saly. in l. & si scuerior. 4. col. uer. quarto quæro. de quo Paulus Girlandus tractat in tracta. de relaxa. carce. uer. sexto quæro. sub num. 7. ubi habetur fufius. & Franc. Marcus. in decis. Delphi. in q. 912. lib. 1. ubi tenet, quod sic.

Si sit statutum, quod pro tali maleficio imponatur talis pœna, quam si soluere non poterit, illi manus amputetur. Po ne, euenit casus, quod dicta pœna est aucta negatione, uel ob contumaciam in non ueniendo, uel in nō soluendo. quid iuris? Dic, q̄ ad liberationem sufficit soluere principalem pœnam, sine eo, quod auctio soluatur. ita dicit Bar. in l. 1. ff. de in litem iuran. qui tradit cautelam pro latrunculatori. ut scilicet, nō solum dicat, quod promittit soluere omnem pœnam, & omnem condemnationem, quæ sequetur ex maleficio illo, uel

Quæstiones Criminales

10, uel accusatione illa, uel inquisitione tali, sed etiam faciat addere, ex processu, ut sic videatur promittere poenam, quæ ueniret ex contumacia, habita circa processum.

Si statutum dicit, quod quis puniatur poena pedis, vel alia. Intellige. s. simili. pro ut dicit glo. in l. si fugitiui. C. de seruis fugiti. & Bal. in l. conuenticulam. col. 5. C. de episco. & cleri. & Sozi. in consi. 300. in uer. tertio principaliter. in 2. parte.

Si statutum uult, quod pro maleficio commisso in domo habitationis iniuriati, poena duplicetur. & testes producti contra reum dixerunt, maleficium fuisse in domo habitationis iniuriati. An sufficiat ad statum respon. quod non probant. quia est possibile, quod tempore testimonij habitaret, & non tempore maleficij, & qualitas debet uerificari secundum tempus iniuriæ. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxalibus actio. quæ legem declara, ut per Cardinalem. in repeti. c. perpendimus de sententia ex communica. col. x. & Fely. in c. examinata. sub num. 7. de iudicijs.

An statutum de poenis duplicandis habeat locum in poenis existentibus in specie, uel corpore? Dic, ut per Ias. in l. titia. num. 34. & seq. ff. de uer. ob.

Quando statutum ponit duplicem poenam copulatam. Statutum demum locum habet in casu, quo utrunque copulatum uniformiter verificari potest. l. testamento. §. 1. ff. de milita. testa. & in simili determinat Iaco. But. in l. hæc mancipia. C. de seruis fugiti. & Signor. in consi. 239.

Si statutum disponat, quod condemnato, qui non soluerit pro crimine poenam pecuniariam, amputetur pes. An dādo ille, qui fuit condemnatus, fideiussores, liberabitur? Resp. Bar. quod non. in l. item liberatur. §. si quis paratus. ff. quibus mo. pig. vel hypo. sol. quia datio pignorum, vel fideiussorum non dicitur solutio, minusque satisfactio. ut ait Bal. in l. 1. ff. qui satisfd. cog. Similiter, qui non potest soluere poenam pecuniariam de mille ex statuto, aliàs decapitetur, praestito fideiussore, non liberatur. secundum Bar. in l. statu liber.

§. si

§. si quis acceperit. ff. de statu, liber. & l. 1. ff. de custo. reo. Et statutum, quod qui non potest soluere in ære, luat in corpore, tenet, & ualet. ut ait Franc. Marcus. in decis. Delphi. q. 645. lib. 2.

Quando per statutum imponitur poena alternatiuè, iudicis est electio in poena imponenda, & non rei. ut tenet Bal. in l. si fugitiui. C. de seruis fug. & supra dixi. Et qñ iudex eligit poenam, debet adhibere causæ cognitionem, & debet sedere, non stare. sicut dicit Bald. ibidem. Et minor poena est eligenda in statutis. l. pen. ff. de poenis. & Iacob. in inuestitura feudorum, ver. dicti uasalli. ubi etiam dicit, quod ideo magnæ poenæ imponuntur, ut homines magis timeant, & non, ut exigantur ad unguem. unde Aret. in §. furtum. insti. de obliga. quæ ex delic. nascuntur. dicit, quod quādo poenæ fuerunt taxatæ, homines erant diuites, quia habebant rem publicam, sed nunc sunt sub dominis, & quæ subsequuntur, hinc versus.

Opprimit & populos, nec rex sua fœdera seruat.

Ideo poenæ non possunt in totum exigi. secundum Bal. in l. 2. C. de secun. nupt. in figuratione casus. ubi dicit, quod poenæ imponuntur ad malos mores corrigendos, non ut fiscus locupletetur. & Neuiza. in sylua nupt. lib. vj. & Bald. in l. instrumentorum. C. de præcibus Impera. offeren. & Bal. in l. ex omnibus. ff. de offi. præsi. & in l. 1. ff. de offi. præfec. præto.

Licet poena statuti non fuerit expressa à iudice in sententia, tamen habetur pro expressa, quoties in sententia declaratur delictum commissum. ut dicit Bal. in l. si te. C. de infam. & Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcopo. & clero.

Et si plures poenas imponat statutum, non tamen comprehendit casum, in quo omnes illæ poenæ non possunt verificari. secundum glo. quam no. Bar. Fulgo. & Mordeniores. in l. mancipia. C. de seruis fugit. & Soz. in consi. 119. in 4. uol. ubi plenè hoc habetur. Et quando quis deliquit, qui pluribus

Quæstiones Criminales

pluribus legibus, & diuersis pœnis potest puniri. an sit bonum habere iudicem propitium? vide omnino Arnonum in commentario. 17. ubi post Fely. tenet quod non. Contra Cæpollam in cautela incipiente. Quando quis deliquerit. Et blasphemi puniri dēnt maiori pœna. vt ibi per Arno dicitur.

Quando pœna imponitur à statuto, si quid factum nō fuerit, pœna certē nunquam committitur. Nisi monitio præcedat. vt habetur per Dec. fufius in consi. 20. num. 3. in 1. vol.

Si statutum imponit pœnam manus, vel capitis, rapienti filium alienum, uel monialem. Dic, quod incidit etiam in pœnam ille, qui abduxit, licet manibus non rapuerit. posito etiam, quod statutum diceret, si rapuerit de manibus patris, quia uerbum manus ponitur pro potestate. l. manumissionis. ff. de iustit. & iure. Requiritur tamen uolentia saltem in personam rapti. vt per uolentiam fuerit abductus, quia alias uerbum rapere non verificaretur. secundum Ange. in l. sed eximendi. ff. ne quis eum, qui in ius uoc. est ui exi. Non ob. l. 1. C. de rapto. virg. ubi dicitur rapere, qui uolenter seduxerit, vel abduxit, quia ibi largius sumitur ex interpretatione illius legis, & non de proprio significato. ut tradit Pau. de Cast. in l. sed eximendi. ff. ne quis eum, qui in ius uoc. est ui exi. & ait Poeta.

Martius à stabulis rapuit Lupus. &c.

Si sit pœna in criminalibus alternatiuē posita, & uerba statuti dirigantur partim ad iudicem, & partim ad ipsum reum, Electio erit ipsius rei, ut ait Fely. in c. inter cæteras, uer. septima restrictio. de rescrip.

Pœna delicti si per statutum relinquatur arbitrio iudicis, An iudex possit arbitrari pœnam perpetuā esse imponendā? an uerō temporalem? & quid de pœna mortis? responde ut per Fely. in c. ex literis de constit. nu. 21. & num. 25. & uide l. seruus. C. de poenis.

Si dicat statutum, quod iudex possit statuere pœnam pro tali

tali delicto ad suum arbitrium, & eam moderari, vel modifi-
care. Isto casu non poterit imponere poenam mortis. secun-
dum Fel. in d. c. ex literis de constit.

Si poena certa non sit posita pro delicto, uel iniuria illata.
Illa dicitur poena ordinaria, quam consuetudo taxauit. secun-
dum Fely. in c. inter ceteras. de rescrip. uer. quinta restrictio.

Poenæ diuersæ, & plures, quando imponuntur pro eodem
delicto à diuersis legibus, uel statutis, An omnes imponi de-
bent? respon. q. qñ est imposita poena à statuto posteriori,
non censetur aliam tollere l. quories. ff. de actio. & oblig. Fal-
lit tamen, quando aliter apparet ex mente statuti. ut ait Fel.
in c. quòd olim de iudicijs. uer. quæro plures poenæ, num. 2.
Item fallit, quando iudex ex pluribus poenis unam eligit,
quia non poterit aliam imponere. ut tenet etiam Fely. in d. c.
quòd olim. uer. 2. conclu. nu. 3. Item fallit, quando statutum
accumulat plures poenas pro uno delicto, quia omnes impo-
nuntur. Item fallit, quando iudex non sufficienter punit de-
lictum, quia aliter iudex posset puniri.

Statutum, quòd poena applicetur hæredibus offensi, Ha-
bet locum in monacho professio offenso, & applicabitur, uel
filio, si erit hæres, uel monasterio, si erit hæres. secundum
Abb. in c. in præsentia, num. 47. de proba.

Quando imponitur poena à statuto alternatiuè, licet tunc
sit iudicis electio, sic loquente statuto. Sed si uerba statuti
aliàs dirigantur ad reum, ipse habet eligere. prout tenet Abb.
in c. a. crapula, num. 4. de uita & honesta. cleri.

Si statutum imponit poenam viro habenti vxorē, & aliam
desponsanti, & econuerso. vide Ang. in trac. malef. fol. 111.
in fi. uer. & aduerte. & Abb. in c. cum haberet. in 2. no. ex. de
eo, qui duxit in matrimonio. Et quis iudex de matrimonio
cognoscere debet, tractat latius Firma. in reperto. in ver. cau-
sa spiritualis, uer. 2. & Gramma. in uoto 17. ver. & no. q. & c.
Omnis poena est arbitraria in principe. ut dicit Bal. in l. cū
ctos po. in lect. ordina. circa. 6. col. C. de summa trinit. & Fe-

Questiones Criminales

1y. in c. qualiter, & quando. §. ad corrigendos, de accusa. & Iacob. de S. Geor. in tracta. de Feudo. uer. princeps. in tertia col. & Grammat. in voto x. ad fi.

Quando statutum non distinguit, an poena venit applicanda fitco, vel parti, Nec nos distinguere debemus. l. de precio. ff. de publica. & Cepolla in consi. 14. sub nu. 29. Et poena regulariter solet esse duplex, ut ait Cepolla. in consi. 16. sub nu. 3. cum seq. vna est propria & mera, quando est poena, tam ex parte dantis quam ex parte recipientis. videlicet, quando nihil adest soluenti, nec aliquid abest recipienti. puta, si dicat statutum. quod si quis dixerit iniuriam alicui, teneatur ei centū soluere. nam ista poena est mera ex parte utriusq; alia est poena impropria. videlicet. quando est poena ex parte dantis tantummodo, & non recipientis, quia dantis nihil adest, & recipienti abest. puta, si dicat statutum, quod si quis alieque uulnerauerit, teneatur ei exsoluere expensas, quas soluit in medicis, vel pro operibus, quib. cariturus est. iuxta l. fi. ff. de ijs, qui deiece. uel effu. & in l. ex hac. l. ff. si qua dru. paupe. se. dica.

Poena apposita in statutis contra producentes falsa instrumenta, Non habet locum in producente falsos testes. sed aliter punitur secundum formam iuris communis. ut ait Iac. Butr. in l. 1. ff. de fide instrum. quem refert Lanfran. in tracta. de fide instrum. num. 2. Poena falsi duplicari non debet, uigore statuti duplicantis poenam pro delicto commissio in palatio. vide Bart. in consi. incip. Tudertinus. de quo meminit Alex. in l. sanctio. ff. de poenis.

Officialis remittens poenam statutariam, Tenetur in syndicatu. quod secus est, si mulctam, vel arbitriariam. l. illicitas. §. fi. ff. de offi. præsi. l. si qua poena. ff. de ver. signifi. l. fi. C. ne sacrum baptisma. & Bar. in l. 1. C. si aduer. delic. in l. 2. C. de usu. rei iudica. & Bal. in l. præsens. C. de transac. & poena alia quam statuti imponi non potest per iudicem, quando uerba statuti sunt imperatiua iudici. fm Bal. in l. in eum C. de furtis.

Si

Si plures poenæ pro pluribus pugnīs in vna rixa ponuntur an exigentur vigore statuti, quod de pugna sit poena solidorum decem. respon. Spe. i. ti. de sententia. §. 4. uer. pone. & titulo de iniurijs & dāno dato. §. 1. uer. quid si statuto. ubi dicit, quod sic. & Cardi. etiam hoc idem dicit in clem. 1. §. si qui. de priuile. per Bar. in l. nunquam de priua. delic. Et poena homicidij non tenetur, qui pugno aliquem casualiter percutiendo occidit. secundum Arno. in epito. 55.

Pœna unica tantum, & non plures solui per villam debet, quando non cœpit plures reos unius criminis. uigore statuti punientis villam, ob non captum malefactorem. secundū Bar. & Ang. de Perigl. in l. 1. §. si plures. de publi. sed Bal. contrariū tenet. in l. si familia. ff. de iurisd. omnium iudi.

Pœna unica tenetur, qui retinuit uxorem alterius per annum, stante statuto, quod retinens uxorem alienam, puniatur in decem. secundū Alex. & Bald. in l. si duo. §. 1. ff. de arbi.

Pœna librarum mille posita per statutum pro percussione in Platea, Habet locum, non obstante alio statuto, imponente poenam quingentorum tantum. et sic cum dictione taxatiua. ut tenet Bar. in l. 3. §. cum Titio de alimen. lega. & Alex. in l. si constante. in princ. col. 8. ff. solut. matri. & Ludo. in l. si vero. §. de uiro. ff. solu. matrim.

Pœna statuti de non conuiuando, nisi cum decem personis, Non habet locum. si pater & filius simul conuiuant cum quadraginta. secundum Bal. in l. inficiando. §. infans. ff. de furtis. Pœna statuti statim committitur, quando constat fieri non posse id, de quo faciendo fuit imposita, sicut in vltimis uoluntatibus. per. l. 1. §. idem si ita. ad. l. falci.

Pœna statuti committitur contra utentem instrumento contra filium familias sine patris consensu, confecto contra formam statuti. Non autem, si utatur eo contra alium correum, cuius obligationi non obstat statutū. Bal. in l. eò quod a multis C. si cer. pēta. in fi.

Pœna, cuius statuti imponitur pro delicto commissō ante

conditum nouum statutum, si de eo inquitur post conditū nouum statutum? responde ut per Bar. in l. omnes po. 5. par. j. q. ff. de iusti. & iu.

Pœna statuti ex forma eius non potest nec augeri, nec minui, & econuerso. secundum Ange. in l. si. C. de proximis sacro scrini. lib. xij.

Pœna debet augeri uigore statuti, & propter negationem procuratoris, ratificatam à principali. secundū Ange. in aucth. de triente & semisse. §. si. autem. in fi.

Pœna aucta in quarto pluri ex forma statuti, An dicatur pœna in illo augmento? respon. ut per Bar. in l. 2. col. 2. ff. de publi. iudi. & in l. 1. ff. de in litem iuran. & in l. si. cum excep. §. in hac. ff. q. metus causa. & in uer. pœna. & per Bal. & Alex. in l. 3. in fi. ff. qui satisda. cog. ubi dicitur, quod pœna contumaciæ, non dicitur pœna delicti.

Pœna statuti à magistratu conditi, quia dicitur ius prætorium, non potest exigi post annum. ut ait Bal. in l. 2. §. nouissimè. ff. de origi. iur. ubi dicit, se ita audiuisse à Bar. uia uoce. & Bar. dicit in l. si. ff. de poenis.

Statutum, quod pro delicto imponit pœnam capitalem, uel capitis, intelligitur de minori, sic de deportatione, quæ est pœna capitis dicitur. ut tenet Claudius. in l. ut uim. ff. de in sti. & iure. ubi dicit hoc esse signandum, quia quis posset lucrari unam bonā uestem. quia ubi agitur de uita hominis pecunia concurrat. ut dicit Neuiza. in sylua. lib. ult. sub num. 47.

Pœnalis lex, uel statutaria extenditur, quoties sit fauor reipublicæ, ut delicta puniantur. secundum Bar. in l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xi. & Neuiza. in sylua. lib. ult. num. 47.

Pœna statuti an dicatur fauorabilis, & sic extendenda, Tradit Neuiza. ubi supra. & Grammati. in uoto. xx. & 13. & Roma. in cons. 429. & Abb. in c. si. de constituto.

Statutum ciuitatis, quod imponit pœnam cōtrahentibus matrimonium in quatto gradu, uel ceteriori, ratione subie-

Si, intelligitur de computatione canonica. secundum apostil-
lantes ad specula. in titu. de success. ab intesta. §. sic potes. lite-
ra. c. ad fi. & Alex. in apostill. ad Bar. in l. quid ergo. §. poena.
ff. de infra.

Si statutum imponit poenam manus, & reus est ita puer,
uel senex, quod moreretur, si poena illa plecteretur, iudex po-
tēst poenam permutare. Si tamen hoc non facit, non potest
appellari. ut tenet Bal. in l. quicūq;. C. de seruis fugiti. & Ale-
xand. in apostillis ad Bar. in d. §. poena. l. quid ergo. de infra.

Statutum imponit poenam hoc modo. imponimus poenam
capitaneo, & antianis in centum. quilibet tenebitur pro dimi-
dia tantum. Bal. in auth. ex causa. C. de episco. & cleri.

Statutum imponit poenam nisi aliquid fiat, An excusabi-
tur non faciens, si non erat tutus accessus propter pestem, nō
aliter faciendo diligentiam? respon. ut per Corne. in consil.
109. in 2.

An subditi præsumentur scire statuta penalia? responde,
ut per Corneum in consil. 109. num. 2.

Statutum imponit poenam actui prohibito de iure commu-
ni. An ex eo, quod ultra procedit, poenam imponendo, uideat-
ur actum confirmare? respon. ut per Bar. in l. quod ait. ff. de
diuortijs.

Vbi imponitur poena personalis ex forma statuti, si non so-
luta fuerit certa poena pecuniaria infra decem dies, si post tē-
pus elapsum res publica acceptat poenam pecuniariam, intel-
ligitur remisisse personalem. secundum Bal. in l. quamuis. C.
de usuris. idem etiā tenet Bal. in l. commissoria. C. de pactis
inter emptō. & ven. & no. Ludo. Ro. in l. i. §. & post operis. ff.
de operis no. nuncia.

An poena quarti pluris addita ratione contumaciæ dica-
tur poena maleficii, in statutis? respon. quod non. & ideo si
deiuissor acceptus super poena maleficii, non tenetur ad poe-
nam quarti pluris. ut tenet Bal. in l. siuē duplum. ff. qui sa-
tisda. cog.

Questiones Criminales

Vbi statutum dicit. quod sit eadem poena in uno delicto, quæ statuta est in alio, si in uno non duplicatur ratione loci, nec duplicabitur in altero, quia quorum est una, & exequata conditio circa delictum, & poenam, intelligitur exequata, & circa locum, & tempus. l. si. C. de senten. & interlo. & dicit Bal. in l. si quis eum. ff. si ex noxa. causa aga.

Si loco poenæ corporalis per statutum subrogatur pecunia, nihilominus dicitur capitale crimen. ut ait Bal. in l. si eū. ff. si quis cautio. in ult. lectura.

Vbi lex, vel statutum prohibet aliquid, quod est cōtra bonos mores, quamuis poenam nō apponat. intelligitur de poena arbitraria. secundum Guil. de hoc. no. C. de sacrosanc. eccle. in l. nemo martires. & facit. l. 2. C. si servus, aut liber. & in auth. de arbi. in fi. & Bal. in l. 1. §. qui aduersus. ff. de postulā.

An statutum possit imponere poenam infamiæ in alijs casibus, qui non continentur in iure communi? respon. Bal. in l. r. col. 1. in fi. ff. de ijs, qui no. infam. q. credit, q. sic. attamen infamia contracta per statutum ex forma, posset remitti, & tolli per populum, qui in isto casu haberet ius restituendi ad famam. secundum Bar. in l. 1. §. de qua. ff. de postulan. & Bal. ibi fufius hoc tractat.

Statutum dicit. si quis tale quid fecerit, puniatur in centū, quorum dimidia sit aduersarij, alia dimidia ecclesie Romanæ. si ecclesia remittit suam partem poenæ. an applicabitur aduersario? respon. Bal. quod non. in l. arbi. ff. de arbi.

Verbum super poena. facit pro statutis criminalibus, vt no. Bal. in l. idem iuris. ff. fami. hærciscun.

Si iudex imponit poenam ultra poenas statutis, Non tenet sententia. l. certa ratione. C. quando prouocare non est necess. & tenet Corne. in consi. 19. in 3. vol. & Arno. in cpito. 53.

Quoties statutum imponit poenam grauissimam, Venit poena mortis. secundum glo. in l. 2. C. de eunuchis. & Corsetum in singu. uer. poena.

Si statutum imponit poenam ipso iure. Dic, quod non solum

lum debetur in foro fori, sed etiam in foro conscientiæ, seu poenitentiar. c. 2. de rescrip. in 6. tradit Abb. in c. 1. de constit. & Corsetus. in singu. ver. poena. & Gerar. de Petra san. in singu. 83.

Ad statutum de poena eorum, qui de Principe malè dixerunt. vide l. 1. C. si quis impera. male dixit. & glo. no. in l. 1. C. de præpo. labo. & Capollam in cons. 17. col. 3. ver. cum ergo. in 4. col. ver. præterea. ubi meminit de marchione Ferrarix. & Boeri. in trac. de seditiosis. uer. præsuppono. vi. sub nu. 4. & Afflic. in decis. Neapoli. 252. & 307. sub num. 26. & Bosfilius hoc tractat in prac. cri. ubi habetur etiam de crimine læsæ maiestatis. & extat tractatus de hoc. ut demonstratur in indice librorum. vide Ferretum. in tracta. de militari iustitia. num. 128. ubi dicit, quòd non est dicendum malum de principe. iuxta carmen. An nescis longas regibus esse manus?

Statutum de poena eius, qui uituperauit deum. quomodo intelligatur, uide Sozi. in consi. 119. in 4. uol. incip. tale statutum habet Ferraria. sub rub. de poena eius, qui uituperauerit deum, uel beatam Virginem, & alios sanctos & sanctas Dei. De blasphemante, & eius poena, vide Ange. in tracta. malef. fol. 92. col. 1. & Ias. in l. ait prætor. §. iurari. in pen. & fi. col. ff. de iureiu. & Saly. in gl. 1. in prohemio decreta. col. 5. uer. ad idem allegat. Et dic, quòd generalis remissio poenæ inducta per principem, non intelligitur respectu poenæ satisfactoriæ parti. ut ait Fely. in c. causam, quæ. col. 9. in prin. de rescrip. remissio poenæ condemnatus capientibus rebelles, non intelligitur de condemnatis de falso, uel de læsæ maiestatis crimine. secundum Firma. in reperto. uer. statuta de malef. ver. 198. Et an remissio condemnationum eos comprehendat, qui adhuc carcerati sunt. ibidem uide.

Statutum duplans poenā percutienti cum claua ferrea, Nō habet locum in percutiente cum capite securis quāuis æquē graui. ut ait Bal. in l. omnes populi. & Stephanus de Federico. in tracta. de interpreta. iuris. parte vltima. sub nu. 50.

Statutum

est seruandi formam statutorum, pro ut iacet ad litteram. l. i. §. si is qui nauem. ff. de exercito. quod tamen dicit Bal. semper intellige sano intellectu, quoniam littera occidit, spiritus autem uiuificat. idest eius intellectus. Sed res publica, & ij, qui eam regunt hoc possunt, nec dicuntur rumpere statuta, quia tacite inest poenalis conditio ex actionis, scilicet, si creditori placue rit. Res autem publica est creditrix. & ideo seueritati de trahere potest. l. i. ff. de seruis exportandis. Et no. q. ciuitates, & populi, qui subsunt ciuitatibus, cum non habeant iurisdictionem, possunt solum condere statuta circa administrationem rerum suarum, tamen non possunt statutis ipsis poenas adijcere. la. in l. i. in prin. num. 16. ff. si quis ius dicen. nō ob tempera. Item no. quod multa in causa criminali indici non potest, stante statuto, quod possit procedi cōtra absentem contumacem. ut ait Natta. in cons. 594 num. 9. in 3. uide Cagnolū in l. i. in prin. nu. 46. ff. si quis ius dicenti non ob.

Percussio.

STATUTUM, quod percutiens clericum de nocte reperi-
tum, soluat quinque solidos, Non ualet. quia daret materiā
delinquendi. ut ait Domini. in c. 1. 4. dist. & Bar. in tract. de
præstan. Cardina.

Est statutum Perusij, quod si quis percuteret aliquem cum
sanguinis effusione in platea, cum re apta ad nocendum am-
putetur illi manus. Pone quidam in Platea ui rapuit cuidam
unum par caponum de manibus, & in rapiendo lacerauit ei
manum cum unguibus, An punietur statu to? respon. Ang. in
l. si pignori. §. furem. ff. de fur. fuisse sententiatum, quod non.
quia unguis non est naturaliter ordinata ad nocendum. Idē
esset, si quis cum pane percuteret. auth. de armis. ubi appella-
tione armorum offensibilium, non ueniunt arma, quæ princi-
paliter non sunt inuenta ad offensam.

Pone quod sit statutum dicens, quod occidens hominem
puniat, modò quidam percussit mulierem prægnantem, ex

qua percussione abortum fecit an percussor decapitabitur? respon. quòd sic, si corpus erat animatum. c. quòd verò. 2. 2. q. 2. aliàs secùs. vt tenet Sozi. in consi. 16. in 1. par. & Alberi. in qq. ad statu. q. 59. in 3. par. & Signorolus. in consi. 63. ubi consuluit pro marito, qui calce percusserat mulierem, ex qua percussione fecit abortum. & vide supra. in ver. abortus.

Statutum, puniens percussorem capite in platea. Habet locum, si quis percutiat in palatio, vel prætorio dominij. secundum Bal. in l. 1. C. de interdi. quem sequitur Fely. in c. translatio. num. 9. de constitu.

Statutum, quod punit percutiẽtem in gula, Habet locum etiam in percutiente in maxillis, quia quo ad periculum est similis locus, ut ait Fely. in d. c. translatio. de constitu. & Bal. in l. 1. col. 1. ver. dicamus. C. de interdic. & Bal. in l. certa ratione. C. quando prouo. non est necesse.

Si sit statutũ dicens. qd' possit fieri concordia, excepta percussione quadrelli cum sanguine, de qua non possit fieri concordia. Pone, quidam percussit cum sanguinis effusione, & facta est concordia, an illa concordia valebit? respon. vt per Bal. in l. in his. ff. de legibus. & hæc concordia non facit, quin fiscus poenam consequatur.

Habetur, statuto quòd si ex percussione, sanguinis exitus fiat, non ualeat pax, Pone, quidam impulit aliquem ad terrã, ex quo impulsu cecidit, & in lapidẽ lapsus sibi caput fregit, adeo q' sanguis exiuit. an valebit pax? respon. Bal. in l. si de interpretatione. ff. de legibus, q' sic, & q' ita semper obseruatũ fuit, quia illud fuit per accidens. vide Paul. de Castr. in l. qui domum. ff. loca.

Dicit statutum. Si quis percusserit potestatem puniatur capitaliter, Pone, quidam percussit potestatem alapa propter singularem inimicitiam, quam habebat cum eo. an punietur statuto? respon. quòd sic. propter atrocitatem facti, & qualitatem personæ: quod intellige, si hæc iniuria fuit illata ipsi officium exercenti. Aliàs secùs. & ita tenet Bar. in extrauag. quæ sint re belles.

belles .uer. rebellando.in prin.& Fely.in c.fi quando.de of-
fi.delega.

Si statutū uult,qđ si quis aliquem percutiat in facie, punia-
tur tali poena. Pone, quidam percussit in fronte . an punietur
statuto?respon.qđ sic quia tota frons est de facie. vt ait Bal. in
l.fi quis.C. de poenis . De verbo percutere, quod denotet in
iuriam.tradit Rui.in consi.4.vol.5.

Si statutum extat . quod percussor sit puniendus in corpo-
re, vltra poenam pecuniariam. Nō poterit fidciussoribus rela-
xari, nec potest per alium defendi.secundum Bar.in l. quo-
ties.in prin.ff.de noxali actio.

Si quis percusserit animo occidendi non punitur poena sta-
tuti, de occidente. Sed statuto de vulnerante . secundum Sa-
ly.in l. is, qui cum telo.ad fin.de sicarijs.vbi dicit posse pœ-
nam alterari, quando constat de animo occidendi.

Si quis fuerit accusatus de percussione cum sanguinis effu-
sione.& fuerit probata percussio, sed non qualitas, id est, san-
guinis effusio . debet reus absolui, quando alia poena est im-
posita per statutum pro simplici percussione, & alia pro per-
cussione cum qualitate.Nōuus tamen processus super simpli-
ci percussione est inchoandus.secundum Euerar. in centuria
legali.in loco ab effectu.in fine.

Si statutum imponit maiorem poenam illi, qui percussit
in platea, domi, vel palatio. quid si percussit in confinibus,
An eadem poena erit puniendus? respon.Alber.quod sic. in
qq.ad statuta.q.35.in 2.par. Ampliatq; statutum procedere,
quamuis, dicat, qđ pro insultu ad domū alteretur poena . quia
si in porticu id egerit, vel in loco adherenti, eadem poena
tenebitur.vide Iulium Clarum.in practi.crimi.q.82.statu.x.

Si statutum dicat, qđ duplicetur poena facienti insultum, &
aliquis fecit insultum, non tamē eduxit arma. punitur. prout
ait Albe.vbi supra.

Si quis habet duas domos, & in una habitat, in altera nō,
si in hac fuit factus insultus, non tenebitur aggressor. Idem, si

Quaestiones Criminales

factus sit in statione, in qua non habet familiam. secundum Alberi. vbi supra.

Percutiens pluries, Incidit in plures poenas. quamuis statutum simpliciter loquatur de percutiente. nisi pluries percutiens occidat. quia fit commutatio poenarum, morte scilicet secuta. secundum Bal. in addi. ad Specula. in titu. de senten. uer. Si statutum & uide Iulium Clarum. in prac. crimi. q. 82. uer. statutum. xi.

Percussio cum sanguine Non dicitur vulnus, nec comprehenditur in statuto, loquente de uulnere. secundum Bal. in l. edita. C. de eden. vbi dicit, q. Bar. consuluit contrarium. vide omnino Franc. Mar. in decil. parla. Delphina. q. 917. lib. 1.

Statutum puniens agricolam, vel comitatum, siue districtuale, siue foresem terrarum laboratorum habitatores, quia percussit, ciuem loci illius, de quo est intelligendum? Corsetus. in addi. ad reperto. Abb. & in c. cum ad sedem. num. 28. de Resti. spolia. dicit, q. illa qualitas terrarum laboratorum, conernebat omnem comitatum existentem cum illa qualitate, quia si aliter diceretur, forensis comitatus terrarum non laborator esset melioris conditionis, quam sit comitatus districtualis, quod esse non debet. vide Fely. in c. ex parte. num. 46. de rescrip. vbi duplicem esse poenam qualitatis adiectione, ostenditur.

Si sit statutum, quod propter percussiones, quis puniatur in quinquaginta. aliud, quod pro insultu facto in platea, vel domi, puniatur in centum. An quis punietur duplicata poena in centum? respon. ut per Alberi. in qq. ad statu. q. 55. in 2. par.

Dicit statutum, quod de qualibet percussione cum sanguine, quis puniatur in decem. Pone, accusatus fuit aliquis, quod percussit quendam una percussione, ex qua exiuit sanguis de tribus locis, an punietur in decem, uel in triginta, tanquam pro tribus percussionibus? respon. ut per Bal. in cōf. 351. in 2. uol.

Statutum, loquens de percussore, non habet locum in eo, qui

qui dentibus momordit. secundū Bal. in consi. 160. in 4. uol.

Dicitur statutum, si quis percusserit à gula & supra, puniatur inducentis libris, nisi uulnus sit ita factum, quod non egeat medico. Pone quidam fuit accusatus vel inquisitus, quod Petrum percussit in facie, cum magna sanguinis effusione. qui respondens inquisitioni, confessus fuit omnia cōtenta in inquisitione, fuisse, & esse vera. subdens, quod tale uulnus non egebat medico, sed nihil super hoc probauit? respon. Bar. in consi. 42. in 2. quod non uenit puniendus poena statuti, eò quia non sit probatū uulnus non egere medico. Nec obstat statutū, primo, ponens regulam, postea exceptionem. quia in legibus, & testamentis nihil operatur limitatio. Cum limitatio subsequens ita inest, sicut si ab initio ita limitatè fuissent loquuti statuentes. per glo. in l. 2. in glo. magna. de in diem adiectione. & l. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de condi. & demon.

Si dicat statutum quod qui percussit aliquem in domo habitationis, puniatur poena manus. An si quis percusserit bis, punietur in ambabus manibus? respon. Bar. quod sic. in l. præclaram. C. de primicerio. lib. xij. per glo. ibidem. quod intellige. nisi statutum de dextera, uel sinistra, loqueretur. quia quis non potest habere, nisi unam dexteram. & unam sinistra.

De percutiente imaginem Dei. vide Cassane. in consue. Burgun. in rub. §. 8. pagi. 75. ubi etiam ponit. an & quando iudex possit mulctare contumaces percussores. & Plotum in repeti. l. si quando. C. unde ui. pagi. 163. Reliqua dabunt Bar. & cæteri in tracta. de percussione.

Perfectum.

PERFECTVM dicitur, quod constat ex principio, medio, & fine. ut ait Lucas de Penna in l. 1. C. de iure fisci. lib. x. Pone, statuto cauetur, quod potestas homicidium condempnet in centum. datq; illi facultatem, quod habeat in homicidijs suo tempore perpetratis arbitrium. Pone, si quis tempore potestatis fuerit mortiferè uulneratus, & tempore noui successoris

Quæstiones Criminales

cessoris obiit, Homicida accusatus, non poterit condemnari poena arbitraria, sed in centum. quia tunc recipit perfectionē. secundū Bal. in l. 1. ff. de origine iuris. 2. col. quod probat.

Periurus.

STATUTUM dicit, quod credatur iuramento alicuius. Ni si statutum ibi figat pedes, & nolit ultra inquiri, tunc non potest queri de periurio o. l. 1. C. si aduer. liberta ubi tractatur hoc per Mod. & Bal. super feud. in tit. si inuestitura. sub nu. 4.

Potest queri de periurio, quando statutum defert iuramentum. ut glo. no. in l. 1. ff. de iure iur. per quam dicit Saly. Pone, statuto cauetur, quod stetur saltuarijs iurantibus super de nunciacionibus damnorum datorum. Nempe eis stabitur, donec de periurio doceatur. secundum Barb. in trac. de Cardinali legato à latere. 2. q. basilica sub nu. 3. Iudex qui præmittit formam statuti, non semper dicitur periurus. ut ait Bal. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. proconsul. ubi dicit, qd raro est, quin in multis peccetur.

Si quis credit dicere ueritatem, Nō dicitur periurus, si iurat, licet aliter ueritas se habeat. secundū Bal. in l. 1. §. quod obseruare in 3. no. C. de iura calum. quod sequitur Anchar. in c. 2. de iura calum. in vj. & refert Fely. in c. si. de litis contestata. & Dominicus de S. Gemi. in c. 1. de iure iur. in vj.

Si iureiurando promisi me tibi soluturum centum in die natiuitatis Domini. Si adueniente dicta die, remittas mihi iusiurandum, & terminum ad soluendum proroges, nō possum ex statuto dici periurus. quia quoties iuramentum est ad commodum creditoris factum, potest ab eodem remitti. secundum Arno. in commenta. 43.

Quando testis iurat per hæc sacra Dei euangelica. Si illa scriptura non sit euangelium, non censetur deicere. ut ait Alber. in tracta. de testib. nu. 2.

Periurus dicitur, qui nititur auctoritate statuti, dicentis, quod non valeat contractus etiam cum iuramento, sine certa
solem-

solemnitate, quia contractus cum iuramento factus per contrahentem, facit eum esse periurum. ut ait Alex. in cons. 73. col. 3. Et no. q. per statuta nō debet aperiri uia periurijs. ut ait Bal. in l. ambiguitatis C. de inditia. uidui. tollen. vide Cassa. in consue. Burgun. pag. i. 346. & pag. 70. & Plot. in l. si quādo. num. 794. C. vnde ui. & Bossi. in pract. crim. in titu. de periurijs fol. 229. & Iul. Clar. in pract. crim. in §. periurium. Cætera nostis. Nam dicite Pierides, Non omnia possumus oēs.

Perseuerantia.

AD statutum, quod loquitur de perseuerāte, Dic, quod perseuerantia expressa requirit, quod pluries confiteatur diuersis temporibus. quia si confitetur pluries eodem tempore, esset vnica tantum confessio. nec diceretur perseuerantia. secundum Bal. in rub. C. de nouo codice compo. Vnde in eo, qui confitetur maleficium, dicunt notarij, qui relecta sua confessione, confirmauit, q. uideatur perseuerare. arg. l. hac consultissima. §. ut cum humana. C. de episc. & cle. Et relectio est signum magnæ deliberationis. l. humanum. C. de legibus.

Persona:

STATUTUM, quod loquitur de personis, Nō comprehendit vniuersitatem. secundum Roma. in consi. 400. & 436, & Dec. in consi. 44. in 1. & Calc. in consi. 1.

Vbicunque per statutum imponitur pœna pecuniaria, & silla non soluitur, imponitur personalis, Delictum censetur personale. ut ait Bolog. in addi. ad consi. Ananix. xxj.

Personaliter.

SI ex forma statuti criminalis nemo debet admitti ad aliquas exceptiones proponendas, nisi personaliter compareat, Dic, quod si ille, qui citatur, est clericus, poterit implorare officium iudicis. vt iudex ipse capiat informationes, quod ipse inquisitus est clericus, uel, quod occisus ab eo erat ban-

nitus,

Quaestiones Criminales

nitus. vide Grammati. in cōf. 1. post decis. nu. 24. ubi post Bal. Ange. & alios. & refert ipsum Ange. in l. planē. ff. de peti. hā. re. dicentem, se infinitis vicibus usum fuisse tali practica. vide ipsum Grammati. & Alex. de Neuo. in consi. 90. vbi pater, potest comparere pro filio, & eius innocentiam ostendere. Sed nostrum statutum Ferrariense non admitteret.

Platea.

SI statutum dicit, quod occupantes plateam cum corio bestiarū grossæ, puniantur, Comprehendit, & eū qui tenet corium in manu ad vendendum, tanquam occupans plateam. Pau. de Cast. in l. qui sella. ff. de serui. rusti. prædiorum.

Porticus.

PORTICVS non comprehenditur statuto, puniente receptum de nocte extra domum. Nam repertus in porticu, non punitur. ut ait Carpolla. in tracta. de serui. urba. prædio. & Specula. in titu. de iniurijs. §. 1. uer. Pone in statuto. & ibi apostill. litera f. vbi dicunt, quod si porticus est super solo publico, reus punitur statuto, secus si est super solo Rei. secundum Alberi. in qq. ad statu. q. 103. in 2. par. & Bal. in qq. ad statu. uer. domus. & Bardus. in trac. de tempore utili, & continuo. cap. 18. nu. 20. Et no. quod statutum puniens factum in plano Tyberis, locum in fossis agrorum. ut ait Bar. in tracta. Tyberiadis. §. agro. num. 17.

Porrigenz positiones criminosas.

SI statutum imponit pœnam porrigentibus positiones criminosas, vel diffamatorias, Licet postea peniteant, & positiones retractent, non euitant pœnam. Nisi statutum aliud expresse dicat. quia delictum fuit perfectum per solam porrectionem, nec statutum aliud requirebat. l. qui ea mente. ff. de furtis. vbi habetur generalis regula, quod pœna maleficij consumati, non tollitur pœnitentia. secundum Paul. de Cast. in l. quamuis. C. de in ius uocan. num. 3. vide omnino
Iulium

Iulium Clar. in practica crimi. q. octuagesimā primā. ad fi.

Possessio.

AN statutum loquens de possessione, habeat locum in quasi possessione, ponit Tiraquellus. in xv. l. connubialium. & vlti. in glo. 5. nu. 130.

An ingrediens possessionem ex iudicis decreto inualido incidat in poenam statutis. vide per Iul. Clar. in prac. crimi. q. 82. uer. statutum. iij.

Potestas.

POTESTAS, qui uidet aliquem delinquere ex forma statuti, si non probatur aliās legitimē, non potest punire. ut ait Alber. in qq. ad statu. q. 33. in 1. par.

Potestas ex statuto habet vniuersalem iurisdictionē. Si creatur nouus officialis contra latrones, & uiarum obseſſores, an potestas hoc non obstante exequi poterit iurisdictionē suā contra dictos latrones? respon. Dec. in consi. 664. quod non. nec contra eos poterit aliquid statuere.

Capitaneus Bononiæ non poterat cognoscere, nec punire de causa sanguinis, sed potestas. Euenit, quod quidam ex familia dicti Capitanei commisit delictum, per quod ueniebat puniendus poena sanguinis. Dicebat potestas, ad me tantum spectat cognitio. sed contra dicebat Capitaneus, ad se spectare, quid iuris? respon. Alberi. in qq. ad statu. & in l. si quis forte. §. 1. per illum tex. quod spectat ad Capitaneum. quia reus ille deliquit in officio. ut tenet Fely. in c. ecclesia. S. Mariæ. de constitu. sub nu. 102. & Ros inter consi. crimi. in consi. 9. vol. 1. & Bal. in rub. C. de iure emphy. vbi dicit, quod isti duces & Capitanei, non debent se intromittere in his, quæ ad iustitiam pertinent. sed Arcem & fortiticia curare, & tueri. ut dicit Boeri. in decis. 9. & Manlucri. in prac. in tit. de poenis. nu. 12.

Quotiescunq, Potestas inquit ad promotionem, & instigationem, uel quærelam alterius, contra aliquem de ali-

Quaestiones Criminales

quo delicto, si absoluit inquisitum, quia rectè se defendit, vel quia probari non potuit, uel ex alia causa, debet semper instigatorem condemnare in expensis. ut ait Cataldi. in tracta. syndica. uer. 510. & Roma. in l. 2. ff. de vsuca. & Hostien. in c. finem litibus. de dolo & contumacia. Et nos Ferrarienses habemus de hoc statutū. sub rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. ad fi. fol. 125. uers. possit iudex in eadem sententia calumniosum instigatorem in expensis inquisito ipsi rescindiendis condemnare, cuius iudicis in hoc conscientiam oneramus. Ad quod statu. ibi. uide Moder. Gallos. in consuetu. Parisien. in prin. in glo. Quisnam uero dicatur instigator? ponit Bar. in l. senatus. ff. ad Turpilia. & an teneatur poena Turpiliani, ponit idem Bar. in l. 1. eo. tit. & Cæpolla. in consi. 65. ad fi. & quis dicatur etiā instigator, & promotor inquisitionis. ponit Iul. Clar. in prac. cri. q. 16. uer. aliquid etiam. & seq. Et ibi etiam uide, an sit citandus uer. quæro nunquid. & uide etiam. infra. in uer. victus uictori.

Stante statuto, quòd Potestas quolibet semestri in manibus eorum, qui representant communitatem iuret seruare statuta. Si contra facit, mortaliter peccat. ut dicit Sozi. in consi. 7. in 1. vol. Et non tenetur obedire uolentibus non obedire, & impedire officium suum, uel cogere aliquid. secundum Bartolum. in l. si tutor. de autho. tuto. ubi dicit, quòd tunc Potestas poterit dicere, non potestis me nunc cogere, cognoscere, uel examinare, sed reseruetur cognitio in syndicato. Nisi euidentissimè malè faceret. quia tunc cogi potest. ut est tex. in auth. ut differant iudices. & dicit Roma. in cõsi. 403. Et ad euitandum periurium. uide Ferra. in cautela. 3. quæ non est uera, ut dixi supra. & Lanfran. in c. quoniam contra. num. 51. de proba. & Fely. in c. 1. de constitu. sub nu. 48. & Boeri. in tracta. de custodia clauium. nu. 52. & seq. & Bal. in l. clari. C. de fideic. & Dec. in reg. 1. ambiguus. §. quoties. de reg. iur. & Dec. in cõsi. 485. in 4. & l. si fugitiui. nu. 72. C. de seruis fug. & Bar. in l. 1. C. de statuis. & imaginibus. & Arno. in epito. 86.

Adsta-

Ad statutum, quod potestas habeat vacare ab officio pro certo tempore, prout habent Ferrarienses. sub rub. quod Potestas Vicarius, Iudex maleficiorum, & Miles eiusdem uacant ab officijs certo tempore in ciuitate Ferrariæ. Dic, quod illius statuti ratio uidetur. secundum Pari. de Puteo, in tracta. syndica. §. syndicantur. nu. 3. in 1. parte. quia per illud tempus, quo uacant præsumitur obliuio. l. si id, quod in prin. ff. de acqui. poss. & no. glo. Bar. Ange. & Bal. in l. 1. C. de seruis fugiti. Et no. quod isti Potestates terrarum non æquiparantur Prætoribus urbium Romæ, qui erant annui, sed potius præsidibus prouinciarum, quorum officium durat biennio, & plus arbitrio Principis. l. si. in prin. ff. de pœnis. & vide per d. m. Alcia. in consi. 54. in 8. lib. Gubernator autem æquiparatur Præsidi prouinciæ. ut ait Cagnolus in l. 2. uers. cumq; consules. nu. 437. & 442. ff. de origine iur. de quo Cauretta. inter consi. crim. diuersorum. in consi. 118. nu. 22.

Statutum disponens, quod qui offenderit Potestatem, capite puniatur, intelligitur de eo, qui est in officio. secundum Bal. in l. tribunus. C. de testa. mili. & si quis offendit Allobelum eius militem; non punitur. prout tenet Vitalinus in tracta de insultu.

Statutum, quod Potestas non possit cognoscere de delictis commissis ante quinquennium, habet locum in contrahente matrimonium illicitum ante quinquennium. licet in eo perseuerauerit post, & quotidie, quia atteditur principiū actus, idest contracti matrimonij illiciti. ut ait Cardinal. in clem. 1. in 10. q. de consangu. & affi.

Si statuto cauetur, qd Potestas debeat habere decem pro executione, quæ fieret contra condemnatum, Non debet cōsequi illa decem de executione, quæ fieret contra heredem condemnati, quia licet sit hæres, non tamen est condemnandus. ut tenet Bal. in l. 1. C. de execu. rei. iudi. ubi allegat. no. in l. si filia in prin. ff. fami. hæciscun. & Sozi. in consi. 24. sub num. 8. in 3. vol.

Quæstiones Criminales

Statutum dicit, q̄ Potestas debeat habere quartam partē poenarum, quas redigi fecit in commune, si vnus Potestas fecerit condemnationes super poenis, licet actualiter non exegerit, sed eius successor. tamen ipse, qui condemnauit duntaxat, debet habere quartam partē illius ex actionis postea factæ. secundum Ange. in l. si possessor. §. 1. ff. de peti. hæredi. per illum tex. cum glo. & Benedic. de Accoltis de Aretio. in eius subscriptione ad consi. Sozi. 1. §. 1. in 1. vol. quod facit pro D. Alberto Cicognario olim exactori cameræ ducalis.

Si Potestas à statuto habet arbitrium pro quolibet crimine imponendi poenam corporalem, quæ sibi videbitur, vsq; ad amputationem membri. Dic, quòd manum potest abscondi facere. vt ait Paul. de Cast. in auth. sed nouo iure. C. de seru. fugiti.

Quamuis Potestas habeat plenum arbitrium à statuto procedendi in crimine, non poterit absq; iudicijs procedere ad torturam. vt ait Ias. in l. si legatum. num. 17. ff. de lega. 1.

Potestas non potest facere statuta poenalia in delictis, in quibus non reperitur poena determinata. secundum Bar. in l. omnes populi. §. q. principali. ff. de iusti. & iure. & no. in c. dilectus. de consue. vbi Lignanus de hoc plura tradit.

Si Potestas condemnauit aliquem in tota summa indebitè, Poterit ex statuto tempore syndicatus cōueniri. ut ait Bar. in l. seruus. §. si ita scriptum. ff. de leg. 1.

Si statutum dicat. quòd Potestas loci non possit cognoscere de maleficijs commissis per tres mēses ante ingressum sui officij, nisi per suum antecessorem fuit formata inquisitio. cōtra aliquem, & processus non fuit expeditus, si successor pronunciauit processum fore cassandum, quia in eo fuit erratū, An possit postea iterū de dicto maleficio cognoscere nouus Potestas, non obstante, quia fuerit commissum per tres menses ante ingressum officij, formando nouam inquisitionē respō. Come. in cons. 270. in 1. q̄ non potest Potestas nouam inquisitionem de eodem delicto formare. quod probat. & vnde Bal.

de Bal. in l. prius. sub nu. 70. C. qui accusa. non possunt.

Dicit statutum, quòd Potestas habeat arbitriū in homicidijs de iure, & de facto. procedendi. An per hoc poterit impunè punire occidentem bannitum, vel hostem publicum? respon. Bal. in l. vbi pactum. in fi. C. de transactio. quòd non.

Potestas licet iurauerit seruare statuta, si tamen aliquis casus inopinatus emergat, potest populus, antequā incidat in periurium, remittere iuramentum. l. fi. ff. ad municipal. & no. xi. dist. c. in his. & Bal. in l. omnes populi. secus. si iam incidisset in periurium, quia tunc non euitaret in famiam. argu. l. cū stipulatus sum mihi. ff. de verbo. obliga.

Dicit statutum, quòd teneatur Potestas præsentare famulos suos syndicatu. Pone, vnus fecit furtum, & aufugit. Dico, quòd si Potestas hūc secum in ipso officij ingressu duxit, teneatur, sed vtatur cautela. de qua Parisi. in trac. syndica. §. an ex eo. num. 24. & Amade. in trac. syndica. sub num. 18. vt scilicet eum banniat. Alia est, vt famulum exhibeat, quia tūc nō tenetur statuto. secundum Roma. in consi. xi. Itaque vide Roma. in dicto consi. xi. & 12. & xv. & Crauett. in consi. 3. nu. 15.

Si dicit statutum, quòd Potestas non possit cognoscere de maleficijs non suo tempore factis, & commissis. Non poterit cognoscere de commissis in tempore prorogato. vt ait Paris de Puteo. in trac. syndi. §. Refirmatus.

Si statutum dicit, quòd Potestas possit procedere de iure & de facto. Dic, quòd dictum statutum relatum ad iudicem, intelligitur non seruata solemnitate iudiciorum. secundum Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 54.

Potestas proprio statuto, vel proclamate non ligatur. & potest proclama suum, quo ad alios reuocare. vt ait Ruinus. in consi. 12. num. 10. in 5. vol.

Præceptum.

SI ex forma statuti, pro quolibet præcepto sumpto, debet quis in decem mulctari, Pone, iudex mulctauit in quindecim. an.

Quæstiones Criminales

ciū, An valebit multa in decē resp. Bal. in addi. ad Specul. in §. qualiter. in extrauagantibus dictis. & dicit, quod prima fronte uideretur dicendum, quod non. quia iudex legitimos fines excessit. C. quando prouocare nō est necesse. l. si certa ratione. Igitur. ipso iure non valet bannum. quod excedit statuti formam. quia banum est multa. Et idē Assēsores faciunt dare bannum in certa quantitate. & addunt, Et in pluri & mīnori, secundum formam statuti. facit. quod no. in l. extra territorium. ff. de iurisd. omnium iudi. & Cassane. in consue. Burgun. §. 7. quomodo autem procedatur per præcepta. vide Bos. si. in tit. de præcep. Et no. q. quis non tenetur parere potestati, uel iudici, ubi aliquod præceptum faceret extra iudiciū, quod non spectaret ad eius officium. prout tenet Deci. in cōf. 72. num. 2. in 1. parte.

Præcisum.

STATVTO cauetur. quod hoc, vel illud statutum sit præcisum. quid important hæc uerba? respon. Bal. in qq. ad statutu. uer. statuere. quod uirtus eorum est, ut a deo sit strictū ius, id est formatum, ut nullo modo possit ab eo recedi. ut no. C. de iudi. in l. placuit. in fi. Ibi non potest recedi à iure institutionis, sed à iure partium bene possunt ipse partes recedere. uide Fely. in c. ex parte. uer. præcisē sub num. 9. de rescrip.

Premium.

STATVTVM dans præmium occidenti hostem, Extenditur etiam ad bannitum propter utilitatem publicam quemadmodum dicit Stepha. de Federi. in trac. de interpreta. iur. parte. 2. prin. sub num. 53.

Statutum tribuens præmium accusatori. intelligitur, si accusans probauerit contenta in accusatione esse vera. ut ait Marsili. in consi. 37. sub nume. 3. in 1. vol. quod nota contra Bon Comparem. Et si quis inculparit quempiam ad sui defensionem delinquentem, non potest habere præmium. prout ait Bar. in l. nulla. C. de delato. lib. x.

Præscriptio.

Præscriptio.

AD interrompendam præscriptionem sufficit sola productio accusationis, uel formatio inquisitionis, absque citatione. secundum Bal. in l. miles. §. sexaginta. ff. de adulte. Contrarium autem fuit tentum. in l. unica. C. quando libellus principi datus. in causa legatarij, quod nisi executor missus esset, interruptio facta non esset. Consideranda. n. sunt uerba statuti. Quia aut statutum non exigit aliud quam productionem libelli, uel dilationem rei, & tunc summus in terminis. d. §. sexaginta. aut requirit aliquem processum, & tunc debet fieri citatio.

De præstante auxilium.

STATUTA, quæ loquuntur simpliciter de præstantibus auxilium, uel fauorem, debent interpretari. secundum ius commune. l. 2. C. de noxalibus. l. fi. §. in computatione. C. de iure delibe. & habetur per Saly. in l. non ideo minus. C. de accusa. uide Bar. in l. nihil. C. de sicca. ubi etiam hoc tractatur per apostillan. fufius. Et esse alicuius aduocatum, est præstare illi auxilium, uel fauorem prout ait Bar. in l. post legatum. §. sunt qui. ff. de ijs, quibus ut indignis. Et Corn. in conf. 7. in 3. uolum. & Ias. in consi. 137. in 1. uolum. & ille, qui pro aliquo stat armatus, dicitur præstare illi auxilium. uti dicit Ias. in consi. 137. in 1. & Carrer. in præct. crim. in §. homicidium. sub num. 69. & uide supra in ver. auxilium.

Præsupponens.

STATUTUM puniens unum delictum, & aliud præsupponens. Non includit illud, in quo non uerificatur illud tale delictum præsuppositum. secundum Roma. in singu. ver. delictum.

Princeps:

PRINCEPS generaliter confirmans statuta, non censetur confirmare ea. unde non iura, sed iniuriæ nascuntur,
seu

Quæstiones Criminales

seu super quæ daretur materia delinquendi. secundum Bal. in consi. 134. lib. 3. & Crauer. in consi. 168. sub nu. 9. & Dec. in consi. 17. sub num. 2. in 1. volum. Et licet ipse princeps sit legibus solutus. l. digna vox. C. de legibus. de honestate tamen subest legibus, non tamen statutis populi Romani. vt inquit Cardinalis. in consi. 2. incip. statutum. Et ideo consulu-
it, quòd diuus Nicolaus marchio Estensis, non ligaretur, etiam de honestate statutis populi Ferrariensis. prout refert Fely. inc. 1. de const. sub num. 30. & Cassan. in consuet. Bur-
gun. in principio.

Principium.

AD statutum, & potestas debeat aliquid facere in princi-
pio sui officij, alias puniatur, quantum tempus dicatur
principium sui officij? respon. vt per Bal. in l. 1. §. is uiderur.
ff. si quis ius dicenti non ob. col. 1. & Bar. in l. nemo arbitre-
tur. C. de tempo. ap. & quale dicatur principium plateæ, in ter-
minis statuti? respon. ut per Bart. in l. 1. §. 1. ff. si quis ius di-
cen. non ob.

Priores:

STATUTUM Florentiæ dicit. quòd omnes priores possint
portare cultellum. Pone aliquis ex eis fuit cassus, vel in syn-
dicatu condemnatus, An poterit portare cultellum? respon.
vt per Bal. in l. testamen. de acqui. hæredi. vbi tenet quòd nō.

Producens testes.

STANTE statuto, quòd nullus præter principalem produ-
cat testes sub pœna. 25. lib. Pone, quidam procurator non
habens speciale mandatum ad hoc, produxit quosdam te-
stes. an valebit productio? respon. Bar. quòd non. in consi. 26.
in 2. vol.

Proditor.

SI post pacem factam quis fuerit offensus, offensos potest
dici proditor. non sic post habitam concordiam. secundum
Raph.

Raph.in l. 1. ff. de pac. vide. l. si tibi. §. quædam. & ibi per docto. ff. de pac. vide omnino Iul. Clar. in prac. crimi. q. 87. ver. punctus est. & Petr. Rauen. in suo aureo Alphabeto. in ver. proditor. & Petr. Placam. in epito. delic. cap. 21. & criminali stas vbiq. An probata concordia uideatur probata pax tradunt Docto. in d. §. quædam. & concordia est quies, uel pax. vt ait Bal. in l. fideicommissio. C. de transac. de quo tractat Archi. in c. 1. de immuni. eccle. lib. 6. Cōsultus sanè Bal. à qui busdam theologis, quænam sit differentia inter pacem & cōcordiam? respon. concordiam esse sine interuentu amicitia, vt refert. Raph. in d. l. 1. & Caccialup. in tracta. de pactis in 2. q. ad fi. vide tamen Afflic. in decis. Neapoli. 264. num. 63. vbi de proditore agit. Et no. quòd crimèn prodicionis incurrit amici secretum reuelans. vt dicitur in q. Tholosa. 240. Et proditor sumitur tripliciter. secundum Bal. in consi. 361. in 4. primò dicitur proditoris, qui prodit principē, uel rempublicā. 2. qui prodit socium, vel amicum, occidendo. 3. qui prodit eum, qui in fide illum suscepit. vide Bar. in extrauag. ad reprimendum. ver. rebellis. & Luc. de Pen. in l. si. C. de deserto. lib. x. & Affl. in decis. Neapoli. 215. sub num. 64. & gl. in l. obseruandum. ff. de offi. præsi. Et quid sit proditor, tradit Didacus. in variarum lectio. lib. 2. cap. xx. vbi de hoc dicit plura. Et proditor punitur pœna mortis. vt ait Iul. Clar. in q. 68. ver. proditor. Et dic, quòd proditor est ille, quem vulgus Traditorem appellat. qui scilicet, sine vlla diffidatione cum, qui de eo confidebat uulnerat, vel grauiter offendit. & sic dicit Guido pap. in q. 191. cum Auctario. & vide Bal. in vsibus seu do. in titu. an ille, qui interficit fratrem domini sui feudum amittat. vbi uocatur traditor. sed certè prodere, & tradere differunt. secundum glo. & Bar. in l. dolo. ff. si mulier ver. no. Et de proditore tractat Iaco. Nouellus. in prac. crimi. pag. 18. in fi. & pagi. 20. num. 40. Et no. quòd verbum proditor in se est iniuriosum. ut ait Ana. in consi. 44. cum addi. Bologni. & Casfane. in consue. Burgun. in rub. & pagi. 189. ubi de proditore

D. Hippolyti Bona Cossæ.

R r

agit. &

Quæstiones Criminales

agit.& Mille.in prac.crimi.in titu. quibus modis com mittan-
tur maleficia sub num.8. pagi. 110.col.2.

Si statutum dicat sic,condemnatus ex proditione pro gi-
bellino. Tunc ista non esset qualitas in nata, sed mutabilis si-
cut amicitia,& inimicitia.l.3.de interdic.& Bal.in l.1. C. ad
l.viscelliam.vide Alberi.in l.ex hoc iure. 2.col.sub nu. 3. ff.
de iusti.& iure.

Statutum de remissione facienda homicidis, Non habet
locum in homicidis proditoribus, quia illud homicidiū est
exorbitans.ut in c.1.de homi. lib. 6.& Moder.in c.quæ in ec-
clesiarum de constitu. & proditores non gaudent beneficio
legis,aut statutorum.ut inquit Bal.in l.si quos. C. de cap. &
postliminio reuer. & Carreri.in prac.crimi.pagi.18.nu. 96.
ubi hoc tractatur plenè. uide & Claudium.in regu.crimi.96.

Proœmium.

PROœMIUM certè in statutis multum operatur. Nā ex
procœmio statuti finalis ratio colligitur.l.fi. ff. de hære.in
sti.& tradit Bal.in §. quibus in 1.C. consti. Et hoc nō sine cau-
sa dictum esse, dicit ibi Bal.& Deci. fufius. in consi. 334. sub
nu.2. in 3.vol.& in consi.60. sub nu. 1.& seq.& in consil. 596.
& 661. in 4.uol.& Fely.in c.pastoralis. sub num. 5. de offi. de
lega. & Marfil. in singu. 37. & Bal.in qq.ad statu.uer.procœ-
mium.Quod intellige uerum esse, quando omnes casus deci-
si à statuto possunt cōprehēdi sub procœmiali ratione. aliās
procœmium non dicitur esse causa finalis, sed impulsua. per
l.1.§.remouere. ff. de postulan. Ita singulariter limitat Bal.
in l.1. ff. de origi.iur.ubi uide Cagnolum.& Iaf.in consi. 1. in
princ. sub num.7. Et procœmia restringuntur ex decisione. ut
ait Sozi.in consi.122. uol.1. & Bal. in c. 1. de pace tenen. &
Plotus in repeti.l.fi quando. sub nu.347.C. unde ui. Et secun-
dum procœmium debet intelligi sua dispositio, qā indicat
mentem statuentis. sed illud procedit, quando non restrin-
gitur procœmium per dispositionem ipsius statuti, quia tunc
statum

statum certo, & nō dispositioni. ut ait Barba. in consi. 16. sub num. 17. in 1. vol. & Marfil. in consi. 19. sub num. 5. Et si causa apponitur in iure, vel statuto, in narratione, vel proœmio statuti, in dubio præsumitur finalis, & impulsiva, ut dicit glo. ordinaria in l. cum tale. §. legata falsa. ff. de condi. & demon. & Perusi. in c. cum cessante. nu. 2. de appella. Et limitatur Baldi dictum. in d. §. à Perusi. nisi constitutio postea largius loquatur in dispositione, quàm in narratione statuti, seu quàm fuerit in narratione causa expressa. Tunc. n. causa appositae in narratione præsumitur potius impulsiva, quàm finalis. quod probat. ex Ioan. Andr. in c. pen. de immu. eccle. in 6. vbi etiã idem dicit Gemi. & Rui. in consi. 95. num. 10. in 5. vol. & Tiraquell. in tracta. cessante causa in limitatione. sub num. 65. & seq. vbi tractatur hoc fusius. Item ex proœmio colligitur mens, & intentio ipsius statuti. d. l. si. de hære. insti. l. cum ij. in prin. ff. de proba. & tradit Ana. in consi. 64. & l. Titia. §. idem respon. ff. de ver. ob. l. item quia de pac. & Bar. in l. ambicio. fa. ff. de decre. ab ordi. facien. & Corne. in consil. 6. nu. 1. in 1. par. & Lanfran. in tracta. de interpreta. statutorum sub nu. 21. Quam conclusionem indubitatam dicit Saly. in l. 1. C. de noxalibus actio. Et quãdo est aliquid dictum in præfationibus alicuius actus faciendi, & postea ex intervallo fit ille actus, si ne expressione eius, quod dictum est, videtur recessum ab eo, quod dictum fuit. ut tenet Afflic. in decis. Neapo. 375. Et si in statuto reperiretur casus, cui statutus exordij ratio nō cōueniret, ad eū statuti autoritas nō extenderet. ut inquit Lanfr. in c. quoniam contra. de probatio. & Gammar. in dialectica legali. in loco à causa finali. pagi. 188. De proœmio fusius tradit Cassane. in consue. Burgun. in prin. proœmij. & Ange. in consi. 389. vbi tractat de proœmio statuti Stantibus masculis foemina non succedant.

Quæstiones Criminales

Prohibitum.

VB: statutum aliquid prohibet, quod secus de iure cōmuni est concessum, si fiat, nihilominus, ualet. secundū Bal. in l. quod ait. in lectura antiqua. ff. de diuoritijs.

Promissio.

IN maleficijs, in quibus per formam statuti, non valeret cōcordia, non ualet promissio, de non procedendo, nec renunciando liti, & instantiæ. sed ipse prosequi poterit, non obstante tali promissione, etiam si facta esset cum iuramento, vel cum appositione pœnæ. secundum Bal. in l. iurilgentium. §. sed si paciscar. in 2. col. in prin. ff. de pac. ubi allegat. l. generaliter. in §. Marcellus. & arg. ff. ad. l. Falci. l. Scius & Augerius.

Proposita.

STATUTUM dicit, quod si potestas retulerit aliquid in concilio generali, quod sit contra utilitatem communis, ipso iure sit priuatus officio. & alio statuto cauetur, q̄ non valeat reformatio facta per concilium, nisi præcesserint *proposita* facta per potestatem, & potestas refferat contra publicā utilitatem, & super ea fuit facta reformatio, An valeat talis reformatio? uide Iaco. Butr. qui disputando determinauit, q̄ sic. de quo plene agit Paul. de Castr. in l. si quis id, quod. ff. de iurisd. omn. iudic.

Prouocatus.

PROVOCATVS percutiens prouocantem, an incidat in statuti pœnam? respon. Bal. in c. 1. de iniurijs. quod iudex ex officio, debet illam pœnam moderari, ut inquit Bar. in l. 2. de excep. & Fely. in c. dilecti. de excep. & Corne. in conf. 133. in 3. vol. & Nouellus. in tract. ad defensam. ubi loquitur de procurato. & Grammati. in decis. Neapoli. 37. & Firma. in reperto. ver. prouocatus. & repertoristæ, ubique. & Arno. in Soliloquio 22. & 23. & Claud. in regu. crim. 71. & 72. & Pafethus

thus in consi. pro equite Ferr. & Iulius Clarus in pract. crim.
q. 6. ver. nunc. quæro.

Publicari:

STATUTUM disponens, ut publicetur pro aliquo delicto bona, intelligitur secundum ius commune. ut tenet Soz. in in consi. 121. num. 8. cum seq. ubi dicit tale statutum odiosum, & exorbitans esse.

Quid si statutum dicat, & eius bona publicentur, an mortuus poterit condemnari? respon. quod non. Corn. in consi. 195. col. fi. in 2.

Si ex statuto omnia bona mobilia, & immobilia homicidæ publicari debeant, Non comprehendunt nomina debitorum. ut ait Gandi. in trac. malef. in titulo ultimo. & Tiraquelus in tracta. de utroque retract. in princ. in glo. 7. sub num. 9. pagina 24.

Statutum cum sit solemniter publicatum, Præsumitur moribus utentium approbatum, & qui contrarium dicit, debet expressse probare non fuisse moribus utentium approbatum. uide Gozadi. in consi. sub nu. 16. & Rolan. à ualle. in cons. 99. in 2. Non autem publicatum non ligat. secundum Neuizá. in consi. 58. num. 6. & Alex. in consi. 73. lib. 6. & 171. num. 12. & fusius tradit Plotus. in l. si quando. nu. 858. C. unde ui. uide. supra. in uer. obseruantia.

Procurator:

PROCURATOR an potest interuenire in causa criminali, quando ex forma statuti potest procedi contra absentem? respon. quod sic, ad docendum de innocentia rei, vel legitima absentia, vel de suo priuilegio, uel iudicis incompetencia, & similibus. non autem potest coparere ad omnes actus in iudicio occurrentes. ut tenet Grassus in tract. de communi opinio. lib. 2. cap. 11. q. 1. & ualet iudicium in his terminis, si non fuit oppositum. & admittitur tanquam instructor ad docendum de innocentia. & hæc quidem est communis opinio.

ut

ut ait Grassus ubi supra in q. 2. & 3. uide Guid. papa. q. 338. & Bal. in pract. fol. 16. & Forcatulus in Negromantia dialogo 81. in princ. vnde docto. tradunt cautelam. de qua meminit Alexandri. in suo tracta. de potestate procurato. & defenso. in causa crimi. nu. 320. contra quam cautelam. vide omnino Ruin. in consi. 118. nu. 9. in 5. vol. & vide omnino Menochiū in tracta. de arbitrio iudicis. in q. 80. per totum. maxime, num. 48. & seq. & Quirinum inter consi. crimi. in consi. 16. in tomo 2. & Blancum in tract. crim. ad fi. in cautela x. & Ferratium in cautela. 18. & Iulium Clar. in pract. crim. in q. 34. ver. sed pone, q. accusator. & Tiraquellum in tract. de poenis tēpe. uel minuen. in causa. 33. & Milleum in prac. crim. pag. 43. & Nepotem in tract. suo de excep. arti. 22. nu. 5. in tomo 13. & Henricum Bohich. in tract. de synodo episcopali. num. 56. & seq. & Menoch. in tract. de arbitrio iudicis in casu 153. & Canarium in tract. de excusatore. num. 13. in tomo 15. num. 13. in secunda parte. & Afflict. in tract. de iure prothomis. §. 2. num. 29. in tomo. 16. & num. 30. & Ang. de Gambellio. inter consi. crimi. in consi. 71. num. 36. in tom. 1. & in consi. 57. num. 7. in tomo 2. fol. 113.

Q.

QUALITAS.

SI statutum ita loquitur, De maleficio commisso, de quo non fuit cognitum infra duos menses, nō possit cognosci. Fuit infra duos menses cognitū, & pronunciatum de simplici vulnere, an sit perpetuum ius accusandi de qualitate eidem accusatori? resp. Bal. in l. 2. C. de quibus rebus iudi. quod sic. ver. de qualitate statutorum. & Rolan. à Vall. in consi. xj. 1. & 2. col. in 3. vol. & Nouellus in addi. ad regu. & Duen. in regu. 164. ver. qualitas. ubi ampliat & limitat. & Bal. in qq. ad statu. uer. qualitas

litas. & Signor. in consi. 140. & Bal. in consi. 162. in fin. in 1. vbi etiam ponit obseruatiam bonorum assessorum circa qualitatē. & Bar. in q. 8. incip. per Italiam. & Marfil. in singu. 187. & Corn. in consi. 197. in 2. vol.

Si in dispositione statutaria fuerint expresse duę qualitates, & secundum alteram dispositio esset in efficax, debet regulari secundum alteram. c. nisi essent. ubi Abb. in 1. col. de præbend. & Moderni. in c. cum Abbas de offi. delega. vide Bal. in consi. 131. incip. visis dictis lib. 2. ubi dicit, quod ille, qui vult probare qualitatem, debet probare prius substantiam. ut tenet Dec. in l. eius qui. §. si. nu. 6. ff. si cert. pet. & Bal. in l. si quis testib. C. de testib. col. 3. in fi. ubi dicit, quod qui allegat inimicitiam, eam probare debet, quia quilibet præsumitur amicus ex naturali ratione. unde non sufficit probare inimicitiam in genere, sed debet probari eius qualitas. unde quoties a statuto disponitur aliquid cum certa qualitate, qualitas illa est probanda. l. prætor. §. docere. ff. de ui bo. rapt. l. 1. §. ait prætor. vbi Bar. ff. ne quid in flumi. pub. & Dec. in consi. 13. col. 2. & Carrer. in præc. cri. in §. circa. sub nu. 13.

Si quis accusetur, alium percussisse cum sanguinis effusione, & non probetur sanguinis effusio, an sequatur absolutoria? trac Gui. pap. in q. 553. & Bal. in qq. ad statu. ver. vulnus. 3. & 4. & Parisi. in consi. 114. sub nu. 21. & seq. eod. vol. & Zafi. in cōf. 19. sub nu. 4. pag. 312. in 1. & Cæphalus in consi. 206. in 2. & Marfil. in consi. 7. sub nu. 60. & Cur. senior in consi. 21. sub num. 5. vbi dicit, quod vbicunque tractatur, de imponenda poena alicuius specialis constitutionis, oportet, quod omnes eius qualitates verificentur in casu, de quo tractatur. aliās poena non committitur. secundum Ioan. And. in c. 1. de homic. in 6. & Barba. in consi. 70. in 4. vol. vbi dicit, quod statutum Ferrariæ, loquens de crimine, non habet locum in crimine qualificato. Et ibi de statuto ferrariensi, dante facultatem potestati, arbitrium, & Bailiam, quid agere per hoc possit? vide omnino Iul. Clar. in præc. crim. q. 31. super uer. arbi-

arbitrio atq; Bailia & Albanum in pluribus consilijs. de quibus in reperto. ver. arbitrium. & Blancum. in prac. cri. pagi. 52. sub num. 100. vbi dicit, quod pro evitandis disputationibus, hodie in accusatione apponuntur illæ clausulæ. non se ad stringens. &c. saluo iure &c. deducens. &c. quæ operatur, q; siue sit probata qualitas, siue non, semper requiritur cõdemi natio. & ibi de qualitate tractatur fufius. Si autem iudex pro cedit per uiam inquisitionis, valebit ex clausula in fine posita in inquisitione. f. super quibus omnibus. &c. de qua tractant criminalistæ fufius ubiq; & Paris. in tracta. syndica. in §. an dictum capitulum. col. 4. pagi. 151.

1. Vbi statutum in positione poenæ connumerat plura prohibita, & si ultima prohibitio aliquam qualitatem restrictiuam adiungit, illa qualitas restringens refertur ad omnia narrata ut tenet Dominicus. in c. ubi periculũ. §. nõ nulli. de electio. in 6. & Rui. in confi. 45. nu. 14. in 1. uol. uide Cassane. in consuetu. Burgun. pagi. 141. sub num. 8. ubi de qualitate agit. & Hierony. de Monte. in tracta. de finibus regen. cap. 86. Est. n. iuris regula, quod qui allegat statutum, debet probare qualitates omnes statuti, alioquin succumbit. secundum Plot. in l. si quando. sub num. 355. C. unde ui. Et inquit ibi. num. 852. quod stante statuto, q; credatur iuramento hominis optimæ opinionis, vel honestæ uitæ. nisi probetur prius aliter, quã per iuramentum de optima opinione, & honesta uita, non habebit locum tale statutum. uide Marsil. in singu. 187. uer. qualitas. & Plotum. ubi supra. nu. 880. & qualitas doli in accusatione debet probari. secundum Sozi. iuniorem in confi. 36. in 2. uol. & Riminaldum. in confi. 17. num. 16. & seq. in 1. uol. & in confi. 439. in 3. & Corne. in confi. 195. col. fi. lib. 2. & Claudii. in reg. cri. 76. & 77. & Iul. Clar. in prac. cri. q. 66. vbi per clausulã per partẽ in quærela appositã, quarepetit pro prædictis, & quolibet eorũ &c. & i in inquisitione, super quibus omnibus & singulis &c. pleçitur reus, licet nõ sit pbata qualitas. vide omnino. & i q. 87. vbi de delicto qualificato fufius habetur.

R A P T O R.

R.

R A P T O R.

N. valeat statutum contra raptorem, qui matrimo-
nium cōtraxit cum rapta? &c. respōde, vt per Ros.
inter consi. cri. diuersorum per Zilettum. in consil.
145. nu. 30.

Statutum puniens pœna capitis rapientem filium alicuius. Non habet locum in filio rapto, qui carebat patre. quia illa sunt correlatiua pater & filius, & dato uno debet dari, & reliquum. secundum Ias. in l. si. C. de indic. vidui. tollen.

Si quis apprehēdit per vim aliquam virginem, & eam prostravit in terram, ibiq; carnaliter cognouit. non debet puniri statuto, pœna mortis inferente. secundum Arno. in epitoma. 100. & fusius tradit Plotus in l. si quando. num. 42. & seq. C. vnde vi. vbi ponit an, & quando, & quibus in casibus habeat locum statutum de raptore. & ibi. num. 646. 648. & seq. vbi dicit, quod defertur iuramentum virgini in litem aduersus raptorem. vide oīo Iul. Clar. in prac. crimi. §. Raptus. An pœna raptus de iure ciuili, tollatur per ius canonicū, vt quis non decapitetur. Ibi dicit Iul. Clar. qui licet non decapitetur Raptor, qui accepit in uxorem raptam, attamen eius bona confiscantur. per glo. communiter approbatam. de qua ibi. Iul. Clar. licet Scarlatinus inter. consilia crimi. diuersorū per Zilettum in consi. 112. nu. 10. & seq. uideatur contrarium tenere. & uide Parisi. in consi. 159. & 160. in 4. & 170. co. uol. Et statutum de fure habet locum in raptore. & hæc est communis opinio. ut attestatur eruditissimus dominus Bursatus in cons. 94. num. 6. & seq. Cui me plurimum debere sentio propter eius cons. 18. Et qui rapuit solutam, aliàs de floratam, non tenetur pœna statuti. secundum Arno. in dialogo. 40. & Guido pap. q. 555. & Alberi. in qq. ad statu. q. 66. in 3. par. & Marsil. in l. 1. C. de rap. uirgi. & d. m. Cephalus. in cōs.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Ss

40. per

40. per totum. & Parisi. in consi. 160. in 4. uol. ubi de uirgine stuprata tractat. Et no. q. illa lex. 1. C. de raptu uirgi. loquitur tantum in muliere, quæ causâ libidinis rapitur. ut inquit De ci. in consil. 234. in 2. uol. & Marsil. in sing. 65. uide Vallam in elegantiarum. lib. 4. cap. 3. & Viuium in suo tracta. communium opi. ver. raptor. & Ferretum in consi. 65. in 1. per totum. & d. m. Alcia. in consi. 21. lib. 7. per totum. Istud statutum nõ haberet locum, si quis raperet virginem nondum viripotentem. ut ait Signorol. fufius in consi. 207. & Grammati. in decis. Neapoli. 21. vbi non tenetur, nec debet decapitari, nisi ui rapuit. Rapere etiam dicitur, qui trahit aliquem de itinere, unde rapere mulierem dicitur, qui eam trahit de itinere, quâ uis non perducatur eam ad locum destinatum. sed rapere non dicitur, qui detinet in loco, in quo est. ut inquit Bal. in l. sed si eximendi. ff. de in ius uocan. uide Bal. in qq. uer. rapere & l. ff. ne quis eum, qui in ius uo. est, ui eximat. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. pagi. 16. sub num. 39. cum seq. & ibidem. in §. 5. pagi. 62. dicit, q. raptor debet carere ecclesiastica sepultura. c. super eo. de raptu. & alios casus etiam ponit, quibus quis carere debet sepultura ibidem super uer. du prince. uide Iodocum in prac. cri. in titu. de raptore. & Bossi. in prac. crimi. in titulo de raptoribus. & in titulo de rapinis. fol. 172. & de raptu mulieris. fol. 185. & Môteleo in prac. arbitra. parte 4. Item non habet locum statutum, si quis de lupanari rapuit sponsam, vel uxorem alterius. ut ait Bal. in l. in ambigua ff. de legibus. quod intellige de lupanari publico, & non de ijs, de quibus legitur in l. ancillarum. ff. de pet. hæc. ubi dicit, in multorum honestorum uiro- rum domibus maxima lupanaria reperiunt. uti dicit Alberi. ibi, qui dicit, quod licet lupanaria sint in domo honestarum matronarum, & personarum, non propterea tollitur earum honestas. 32. q. 5. uer. tolerabilius. Et lupanaria, secundum ipsum, dicuntur à lupana meretrice, pro ut habetur in Chronica Martiniana.

Si quis rapuerit rem aliquam in domo alterius, an puni-
tur

tur statutaria poena centum, si fregit hostium, ut raperet? respon. Alberi. in qq. ad stat. in q. 229. in 2. par. q. sic. per l. Marcellus apud Iulianū. ff. de verbo. signi. & Sozi. iunior in cons. 1. nu. 9. in 1. uol. vide Grammati. in voto 4. per totum. & Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu. 294.

Nos ferrarienses habemus statutum. sub rubri. poena cognoscentis per vim, vel rapientis mulierem. de quo meminit Menochius in tracta. de arbitrio iudicis in casu. 291. num. 9. & in casu. 351. num. xi. & casu. 360. num. 122. Circa materiā raptus. vide Corne. in consil. 8. vol. 2. & Parisi. in consil. 160. in 4. & 29. num. 57. in 3. An per subsequens matrimonium tollatur poena? responde, ut per Ange. in tracta. malefi. fol. 100. quid si confitetur mulier se prius cognitam ab alio? respon. ut per Cēpollam in consil. 58. incip. statuto prædicto, ibi, honestè viuetē. &c. secūs, si fuisset ab alio tacta, vel osculata. ut ait Ange. in tracta. malefi. fol. 55. col. 1. vide Bal. in l. raptores. C. de episco. & cleri. & in auth. si quis non dicam rapere. & Mattheli. in singu. 101. & 102. & vide supra in rub. in quibus casibus per inquisitionem. fol. 128. col. 2. & Cēpol. in consil. cri. 48. in uer. quasi uoluerit. infra mensem. & licet labatur iste mensis, consideretur, an à prima sententia vel 2. secū dum Alex. in consil. 36. in prin. in 4. uol. & Firma. in uer. statutum de malefi. uer. 54. & 171. & Bal. in ad. Speculato. in titulo de senten. col. 2. in prin. & Areti. in §. ex quibusdam col. 1. insti. de poena temere litigan. in fine illius statuti. posset tamē potestas dispensare cum puero, ne illi manus amputetur. ut inquit Cēpolla in cautela 2. uer. pen. & uide Machellum in patrocinio 48. per totum. Et no. quòd in casu rapinæ leuiiores probationes admittuntur. quòd intellige. ut per Deci. in consil. 82. sub num. 3 in fine consilij. in 1. par.

Extat & aliud statutum ferrariense subsequens. in rubrica poena rustici mulierem rapientis, uel cognoscentis. Ad quòd dic. quòd si sequutum sit matrimonium, raptus non est punibilis. ut ait Ange. in tracta. malefi. in uer. Che hai adulterato

Questiones Criminales

la mia dōna.uer. quæro, quæ sit pœna stupri.in addi.ad fi. fol. 8. similiter, si uir rapuit mulierem, uel uxorem, uel sponsam de lupanari, nō puniet. fm Alex.in l.raptores. §. oportet. C. de raptu uirgi.in apostillis, Limita tamen, ut per Deci.in cōf. 234.num. 8. An stetur confessioni eorum de matrimonio contracto?respon. ut per Ange.in tracta.malefi.fol. 56. uer. Pone, quòd quidam, ex glo.& Abb.in c.pen.de raptō. & Barba.in cōf. 45.uol. 1.in fi.dum hic dicitur de matrimonio an ualeat?uide Abb.in c.1.de sponsa. & in cōf. 12.& Dominicum in c.statutum.il j. de hæreti.in 6.& Alex.in cōf. 97.uol. 1. & in cōf. 24.col. 6.uol. 2.& Cepollam in cōf. 57.Ibi animo & intentione &c.quomodo hoc cognoscatur?uide infra in uer. pœna mulieris nuptæ &c.ad statu.in uer. seu alterius conditionis honestè uiuentem. vide Gand.in tracta.malefi.in titulo de uarijs quæstionibus. sub nu. 2. & Bal.in cōf. 310. in 1. par. & Pari. de Puteo in trac.syndica. in §.adulteriū. & Plot.in repeti.l.fi quando. C.unde ui.& Alberi. in qq. ad statu.q. 53.in 3. par.& Alex.in cōf. 165.in 7.uol.& Iul. Clar. in §.raprus.in prac.cri.

Ratio.

RATIO generalis iuris communis trahitur etiam ad statuta.ut ait Bar.in q.incip.per Italiam. quod uerū putat Bal.in l.ea, quæ. C.de condi.indebi. quia in statuto nō exprimitur ratio. Nam ei inest naturalis, scilicet, & ciuilis iuris communis ratio, si in esse potest. secus, si inesse non potest. I. prospexit. ff. qui & a quibus ubi Bal.fusius hoc dicit.

Rebelles.

STATUTO cauetur, quòd omnes, qui non sunt rebelles, uel confinati, debeant ad ciuitatem reuerti, sub tali pœna. Titius non uult reuerti. quid iuris? an locus huius maleficij erit locus residentie ab extra? an locus ab intra? resp. Saly. & Bal.in l.actor. in 3.col. C.de proba. quòd ab intra, quia ibi sisti oportet. litem illa. ff. de constit. pecu. & in c. ubi periculum. §.

lum. §. 1. de elect. in 6. unde quando Cardinales non intrant Conclauē. ibi mora dicitur cōmitti potius in cōclauē, quā extra, nec attenditur hic, ubi est corpus, sed ubi est animus in mora. quid ergo inquit Bal. dices in casu. l. ult. ff. de decre. ab ordi. facien. Si quis extra municipium agat, soluat dragmas mille. quærit Bal. quis est locus istius maleficij? Et respon. quod denotatur per actum, vbi est locus residentie. quia statutum est probatum verbis affirmatiuis, sed inspecta finali intentione, istud maleficium committitur intra, non reuertendo ad domicilium. & ideo nimirum. si tale statutū extendit vires suas ad delinquentem extra territorium.

Stat statutum, quod filij rebellium à maiore vsque ad minorem debeant expelli de ciuitate. Pone quidam rebellis habebat quatuor filios, minorem, & maiorem, & duos intermedios, an omnes debeant expelli? respon. Bal. in l. à caligato. C. de nuptiis, quod sic. Et statutum non cōprehendit Spuriōs. l. lege. §. nec distinguitur. ff. de ritu nuptiarum, & no. Cy. in l. quis quis. C. ad l. Iuliam maiest. & Ioan. Andr. in c. statutum de hære. in 6. & Bal. in l. acutissimi. C. de fideicommissis. Et d. statutum, intelligitur, viuente patre, & non eo mortuo. quia tunc non est filius, sed quondam fuit. ut no. in l. eius, qui in prouincia. ff. si cer. petat. Et not. quod rebellis idem est, & infidelis. Omnis enim deuiatio à fidelitate, est infidelitas. vnde, qui cum essent subditi, expressè rebellant principi, dicuntur rebelles, & infideles. vt ait Guido pap. in q. 589. vbi hoc traditur plenè. & in titulo. qui sint rebelles, in vsibus feudorum. vbi Bald. & cæteri. & Bossius in prac. crim. ubi de rebell. agitur.

Rector.

SI statutum simpliciter dicit, quod scholaris nō possit pulsari coram alio iudice quam corā rectore. Intelligitur, nō solum in causa ciuili, sed etiam criminali. secundum Bald. in l. ex eo. C. de agentibus in rebus, ex prin. d. l. Nam Rector

Quaestiones Criminales

etor ipse habet cognoscere super criminali. nisi consuetudo contradicat. sicut est Bononia. per quam derogatur. auth. habita. C. ne filius pro patre. & dicit Fely. in c. significasti de offi. de lega. Et idem est in vicerectore. Nam vicerector debet gaudere priuilegijs rectoris cum tota preeminencia sua. vt ait Roma. in singu. 362. de quo meminit Bombinus in consi. 22. num. 24. & in consi. 23. in princ. Quod intellige, quando est creatus ab vniuersitate scholasticorum, ut per Anto. de Prædis. in tract. de iurisdictione episco. cap. 6. num. 54. in tom. 2. fol. mihi. 308.

Si uno statuto cauetur, quod rector cognoscere non possit de maleficio commissio ante introitum sui officij. altero vero quod potestas habeat arbitrium contra incendiarios. An de incendio commissio ante suum officium cognoscere poterit? respon. Bal. quod non. in l. quemadmodum. §. hac verba. ff. ad l. Aquil. & Cataldi. in tract. syndica. sub nu. 135. Et uide Scodobium in auth. habita. C. ne filius pro patre. & ibi Bologninus hoc tractat.

Receptator Bannitorum:

STATUTUM puniens receptatorem banniti, habet locum etiam in eo, qui retractat illum, qui saltem unum pedem ad fugam moneat. & ut peruenit aliquo modo ad factum, seu principium facti. Non autem erit locus statuto in eo, qui tempore receptionis de se factæ, consilium tantum fugæ habuit. fm Bal. de quo meminit Caccialupus. in trac. de debitor suspecto fugituo. 9. q. prin. sub nu. 3. & Marsil. in l. 2. C. de rap. uirgi. & Bal. in qq. ad statuta uer. receptator.

Si quis rem furatam scienter recepat sine aliquo lucro, uel sine spe lucri, non tenetur aliquo statuto criminali. secundum glo. in l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiuran. & Marsil. in consi. 53. nu. 30. in 1. vol. & Riminal. in consi. 80. per totum. in 1. vol. & Portium in consi. 206. de receptatore statutum, non habet locum in filio, uel patre receptatore. ut inquit

quit Crauetta in consi. 309. per totum. in 2. vol. vide omnino Anto. Gomez. in tracta. de homicidio. nu. 50. & seq. in tomo 3. fol. 370. & Cassane. in consue. Burgun. & in §. 5. pagi. 39. & Rolan. à Valle in consi. 45. per totum in 1. vol. & Placam in tracta. de delictis. cap. 16. & Plot. in repeti. l. si quando. sub nu. 859. C. unde ui. & Follerium in prac. cri. in titulo banniantur. & Menochium in tracta. de arbitrio iudicis in casu 348. & Iodocum in prac. cri. fol. 134. & Lucam de Penna in l. 1. C. de deserto. & occultatoribus eorum. lib. xi. & Monteleo in prac. arbi. par. 4. sub nu. 286. Et non sufficit, Bannitum una uice recipere, ad hoc ut de receptatione argui possit ad poenam: ut probat Lucas de Penna in l. quis quis. C. de fugitiuis colonis. lib. xi. & ibi uide remissiue per eum. & fusius in l. 1. C. de desertoribus. lib. xij. & Bossi. in prac. cri. in titulo de rapinis. ubi fusius hoc tractatur. Et recipere, uel receptare dicitur quis aliquem bannitum, quando eum abscondit. sed dando illi potum, uel commestione[m], non dicitur recipere, & consequenter nec statuto tenetur. ita inquit Bas. in l. 1. ff. de seruo corrup. Et de receptatore furis. vide Iul. Clarum in prac. crimi. q. 90. ad fi. Et de receptatore banniti. uide per Areti. in §. fi. nu. 1. institu. de iure naturali. ubi non punitur, nisi scienter receptauerit. quod probat. & uide supra ubi egimus de bannitis. Item non punitur ut receptator, qui non potuit prohibere. puta, cum essent decem banniti, qui in simul accesserunt ad domum illius, dicentes, nisi nobis aperueris ianuam, ponemus ignem ad domum. ut inquit Arnonus in dialogo 45. Et nos ferrarienses habemus simile statutum. sub rub. poena recipientis rebelles, bannitos, & condemnatos personali poena. Ad quod uide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 348. in statu. ipso. ibi sciēter &c. Secus, si ignoranter ut inquit Bar. in l. 1. C. de deserto. lib. xij. & l. omnes. la 2. C. de agrico. & censi. lib. x. & Areti. in consi. 121. & Dominic. in c. contractationi. in glo. sciuerit. de appella. in 6. & Bar. in l. 1. de colle. illi. lib. xij. & Firma.

Quaestiones Criminales

uer.hospes. & Fely.in c.cum ingressi.in 1. de offi. de lega.in
uer.item praestans auxilium &c. idem est dicendum, si quis
sponte testificat, uel aduocat, uel fideiubeat pro bannito. &
incidit in poenā statuti. fm Bar.in l.post legatum.§. his uerò.
cum seq. ff. de his quibus ut indig. & Ange.in tracta.malefi.
in glo.Andream.col.3.&4.& Firma.uer.procurator conue-
nit.uer.33.& Bar.in l.cuicunq; in fi.C.de seruis fugiti. licet
ipse bannitus, quando habet bona, possit procuratorem con-
stituere.secundum Bal.in l.is, qui reipublicæ. in apostill. ff.
ex quibus cau.maio.& l.papinianus eo. tit. & Firma. in uer.
bannitus auditur.per totum.in uer.recipientis uerò &c.sita-
men bannitus ante bannum accusasset aliquem, posset po-
stea prosequi.ut dicunt glo.& Bar.in rub.C.de aleato.lib.xi.
in fine statuti &c.& sic corrigit, quod dixit Bar.in l.fi. ff. de re
ceptato. Coniunctus statuto non comprehendit, de quo etiā
uide per glo.& Dominic.in c.cum secundum, de hære.in gl.
receptatores.ver. limita per statutu non cōprehendi, de quo
etiam per glo. & Domin.in d.c.cum secundū.ver. limita per
statu.supra proximè.in fi. ante bannum.Item statuto nō com-
prehenditur, qui conuersatur cum bannito publicè conuer-
sante per ciuitatē, & tolerato. ut tenet Ange.in l.si duo. ff. de
acqui.hære.& Marfil.in l.1.nu.2. ff. de sicarijs. & Duenyas.
in regula.68.& D.Iosephus Ludo.in decis.Perusi.31.nu.11.

Recipiens :

STATUTVM, puniens recipientē pecuniam, Habet locum,
& extenditur ad recipientem liberationem pecuniæ. ut in
quit Calcane.in conf.1.col.10. circa med. Et est differentia
inter capere, & recipere, ut ponit Cassaneus.in consue. Bur-
gun.in §.2.

Recurfus .

SI in volumine statutorum ad sit statutum. quòd ubi statu-
ta loci non prouident, recurratur ad ius commune. Dic q
intelligi debet ad ius commune, scilicet Romanorum, non
autem

autem ad ius commune ciuitatis dominantis. vt declarat Sozi. in consi. 271. sub num. 3. par. 2. quid si adesset litera ducalis, pro ut habetur in initio nostrorum statutorum, qua caueatur. quòd deficientibus statutis districtus, vel territorij ferrariensis, fiat recursus ad statuta Ferrariæ, & in eorum defectu; ad ius comune, An fiet recursus ad ius cõe Romanorum, an ad ius commune canonicum? vide Barba. in cons. 42. col. 2. sub num. 7. in 2. vol. & Fulgo. in cons. 60. & Bal. in l. 1. C. qui bonis cedere possunt. & Barba. in cons. 13. sub num. 6. in 1. vol. & Zabarell. in cons. 2. & in cons. 20. & Bal. in cons. 348. in 3. parte. & Riminal. in cons. 9. & in consil. 72. in fi. in 1. vol. & Gratum. in responso. xi. in 2.

Reus personaliter. Est.

REVS, si contra statutum excipiendo non debet audiri, nisi fuerit in præsentia. Dic, quòd hoc non obstante, poterit iudicis officium implorare, in locum deficientis exceptionis, per suum procuratorẽ, quando euidenter constaret de calumnia aduersarij, vel, q̃ impunitus de facto esset euasurus. vt inquit Bal. in l. planè in ceteris. ad fi. ff. de peti. hære. vi de Boffium. in prac. crimi. in titulo de reis requirendis, & ab sentibus damnandis. pagi. 264. Sed hoc non admittit Ferrariæ statutum.

Redemptio.

STATUTA loquentia de redemptione captiuorum, Non habent locũ in captiuis ex maleficio. ut inquit Bal. in auth. contra rogatos. C. ad Trebellia. per. l. bona fides. ff. de positi.

Reformatio.

REFORMATIO, quòd banniti extrahantur de banno, soluta certa quantitate, si habuerunt pacem cum offenso. Dic quòd intelligitur de illis, qui post reformationẽ sunt banniti & qui pacem habuerunt, non solum tempore dictæ reformationis, sed etiam de futuro, & qui tunc fuerunt banni

D. Hippolyti Bona Cossæ. Tr ti, &

ti, & banniti sunt postea. prout declarat Paul. de Cast. in l. cū in secundo. sub nu. 8. ff. de iniusto rup. testamen.

Si reformatio est facta contraria statuto. Tamen si statutum ante, & post fuit seruatum, & practicum, cum reformatio non fuerit more utentium approbata, statutum non censetur sublatum, quia nō dicitur interruptum, quod semper uiguit. 4. dist. c. in his. secundum Inno. & Bal. in auth. omnes peregrini. circa fi. C. communia de successio. Idem tenet Anchara. in c. canonum statuta. de constitu. de quo tractat Cepolla in cons. 13. sub num. 10. Et reuocato statuto, censetur reuocata reformatio. secundum Bal. in l. 1. C. de latina liberta. tollen. Et si imperator sanctissimus, in quo omnis cessat suspicio. l. 1. C. ad l. Iuliam de ambitu. non vult suas sacras formas valere, multo minus ualebunt statuta & reformationes ciuitatum. quas canes curiales, & deuoratores omniū communium fieri faciunt pro libito uoluntatis. ut ait Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure.

Si extat in ciuitate reformatio, quod quicumq; receperit aliquam pecuniam, uel aliquam promissionem, ut remitteret quēpiā in ciuitate, deberet puniri. si aliquis recepit pecuniā ab aliquo, si ibi eum remitteret. dicebat Bar. q. aut ille erat officialis, & tunc illicite accipit, ut per totum titulum. ff. ad l. Iul. repetun. & sic reformatio locum habebit. aliās secūs. ut inquit Bar. in l. metum. §. sed licet. per illum tex. ff. quod metus causa.

Sed pone, reformatio est facta, quod qui soluit præstātiās, possit ex computare in condemnationem, An poterit petere prædictas præstātiās? respon. Bar. in l. fideicommissa. §. item si quis. ff. de leg. 3. quod non. quia statutum dicit, quod possit compensare præstātiās, uidetur ergo prohiberi, quod possint peti. per. d. §. si quis.

Statuta municipalia, & reformationes ciuitatis non possunt extendi ad lites pendentes, etiam si hoc expressè dicerent. ut in auth. in medio litis non fieri sacras iussiones, circa prin.

prin.vbi est tex.secundum Bar.quod intelligit Bal. in l.sanci mus.C. de sacrosanc. eccle. in decisionibus causarum, quas ex prætório metimur.vt in auth.de non alie.§. alienationes. sed quò ad ordinem iudicij, quatenus est de futuro, bene tenet statutum super lite pendente. & ita dicit Bal. se allegasse, & consuluisse, sequendo opinionem Archi. sed non recordor, dicit Bal. vbi vide, quod no. Ioan. Andr. in c. licet canon. de elec. in 6. super uer. decretò. Nec dedignatur ipse Bar. dicere non recordor. vt dicit. in l. de minore. §. plurimum. ff. de quaestio. col. 2. & §. tormenta. labilis est. n. hominum memoria. l. peregrè. ff. de acqui. possessio. vide Gellium. in Noctiū Atticarum. lib. xij. cap. xi. ibi, alius quidam veterum poetarū, cuius nomen mihi nunc memoriæ non est. De memoria fusisfime loquitur. & Alberi. in l. 1. C. de veteri enuclean. nu. 3. & Son. vir. ca. 136. & seq. & Cicero. in tuscalinis lib. 1. Et duæ sunt memoriæ. ut ait Cicero ad Herennium. 2. vide Ioan. Fabr. insti. in proœmio. & Spiegellum in uer. memoria. & Vallam in elegan. lib. 2. cap. 1. & Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 5. sub nu. 17. & Bal. in qq. ad statuta. uer. statuere. nu. 12. & hæc sufficiant. iuxta illud Poætæ.

Desine plura puer, & quòd nūc instat agamus:

Statutum dicit, quòd mihi prouideri possit fauore bannitorum. Fit reformatio, quòd quicunq; cepit bannitum, habeat decē, Modò vnus ex bānitus aliū ex bannitum capit, An proœmium consequetur respon. vt per Bal. in l. rogasti. ff. si cer. peta. Reformatio, (vt scias) est rei veteri facta additio, aut eiusdem renouatio. vt ait glo. ver. reformat. in prag. in titulo de autho. genera. con. Et valent istę additiones ad statuta. l. si non mortis. per illum tex. ff. de inoffi. testa.

Si sit reformatio, quòd omnibus pacem habentibus iudices dimittant medietatem poenæ. Eriam de futuris intelligitur. quia noua forma nouæ materiæ adaptatur. l. ab Anastasio. C. manda.

Statuta præcedentia interpretantur reformationes. secundum Bar. in l. sciendum. vbi & Bal. & ceteri. hoc firmant ff. qui satisfda. cogantur.

An reformationibus renunciari. possit? vide per Gandy. in tracta. malefi. in titulo. de obseruantia statutorum. num. 6.

Si per reformationem committitur aliquid prioribus. Sub intelligitur. uel maiori parti eorum. si alij essent absentes. ita dicit Bar. in l. rescriptum. per illum tex. in prin. ff. de pactis.

Et vbi quid est additum statuto antiquo. non sequimur. il lud. sed nouum. l. si. de aquæ ductu. lib. xi. & dicit Bal. in l. ius ciuile. per illum tex. nu. 6. ff. de iusti. & iure. Et idem ius intelligitur reperitum in additione. quod erat in antiquo. etiam. quod ad pœnam. vt tenet Lopus. in clem. statutum de electio. & ibi Cardina. col. 4. per glo. ibi: in uer. consuetudinem. quia quod adiungitur est pars adiuncti. l. sed si manente. ff. de præcario. l. proponebatur. de iudicijs. & Fely. in c. i. col. 2. de iureiu. & Deci. in consi. 90. col. fi.

An constitutio iurata tolli possit? Dic ut per Alex. in consi. 137. nu. 6. vol. vi. Et constitutio corrigens. declarans. vel interpretans. intelligitur eodem modo. & mensura. qua ius correctum. & declaratum. secundum Alex. in arbore consanguinitatis. c. fi. de consanguini. & affini. col. 19. l. nihil. & ibi Bar. de coniungen. cum eman. libe. Et correcta lege. intelliguntur correctæ interpretationes. vt inquit Ias. in l. fi. in primo nota. C. de edicto diui Adria. tollen. & Alex. in l. omnes populi col. 8. ff. de iusti. & iure. Et situatio reformationis in uolumine statutorum. est de forma. Aliàs non astringit officiales. secundum Fely. in c. i. in fi. de re iudica.

Regula.

SI statutum præcedens procedit per viam regulæ. intelligitur regula illa repetita in quolibet statuto sequenti. ut inquit Alex. in consi. 50. in fi. in 2. vol. de quo meminit Rui. in consi. 123. in 5. vol.

Relatio.

Relatio.

ET si statutum dicit, omnino, vel præcisè dari tali scriptu-
ræ, uel relationi. Dic tamen q̄ contrarium poterit proba-
ri. §. item uerborum. insti. de inutilibus stipula. Intelligi-
tur. n. statutum, q̄ debeat omnino dari. supple, donec contra-
rium probetur. ut dicit Areti. insti. eo. §. post alios. & ita con-
sultuit Ang. de Vbal. inter consi. cri. in consi. 22. in to. primo.

Relaxandus.

LIBER statui est relaxandus, cui est facta concordia. quæ tol-
lit totam maleficij pœnam, ex forma statuti. si detinebatur,
nec poterat dare fideiussorem. ut declarat Bal. in l. necq; libel-
lus. §. qui. ff. de in ius uocan. Quando quis est relaxatus, & li-
beratus à carceribus pro nunc, præstita fideiussione. &c. vide
Cuma. inter. consi. crim. in consi. 36. in tomo 1. vide quæso. &
vide Iul. Clarum. in præc. crimi. in q. 63. ubi hñ èt de iuramen-
to purgationis. & vide. supra. uer. carcer. Et no. q̄ comparens
in causa criminali, ut relaxetur, etiam dando pignora in com-
muni de nocte est relaxandus. secundum Angel. in l. more.
ff. de ferijs.

Remissio.

STATUTUM potest remittere pœnā delicti. l. Gracchus.
C. de adulterijs. Et potest facere statutum, quòd maleficiū
futurum impunè committatur, nec sub maleficij nomine cō-
prehendatur. secundum. Bal. in l. 1. C. de hære. insti. igitur à
fortiori, potest remittere maleficium de præterito. ut ait So-
zi. in consi. 108. sub nu. 4. in 4. uol.

Si ego incussi duo vulnera in eodem loco, & tempore, &
in eadem rixa, & accusor de uno coram Potestate, & de alio
coram Capitaneo, & peto me remitti ad eundem iudicem.
Quid iuris? an sit electio Rei, uel actoris. ad quem remitti
debeam? An debeam remitti præcisè ad eum iudicem, qui
prius cœpit cognoscere? resp. Bal. super feu. in titulo Si fue-
con.

Quæstiones Criminales

con. feu. inter pares. in fi. quòd sic.

An debeant fieri remissiones reorum declarat Milleus in prac. crimi. pag. 36. in glo. uer. iudex. sub nu. 63. & ibi pagi. 63. in glo. in uer. remissus. litera B. & pagi. 73. nu. 10. vbi tractat etiam de clerico malefactore remittendo. & Lucas de Penna in l. 1. C. de diuersis officijs lib. xij. & Bossi. in prac. crim. in titulo de foro compe. sub nu. 53. & Grammaticus in decis. Neapoli. 26. & Bocri. in decis. 29. & Oldra. in consil. 124. & Abb. in consil. 24. parte. 1. vbi dicit post Bar. in l. sepulchri. ff. de sepulchro violato. quòd consuetudo habetur per totam Italiam, quòd non fiant tales remissiones. & Bal. idē dicit. in consil. 209. in fi. in 2. vol. & in consil. 458. & Grammatici. in consil. 27. & seq. & Cassane. in consue. Burgun. pag. 304. col. 2. & Follerius in prac. crim. sub titulo Audiantur excusatores. & Iodocus in prac. crim. cap. 147. & Iulius Clarus in prac. crim. q. 38. uer. est autem tantæ potentæ. limita autem, ut ibi per eum. & Diaz. in regu. 642. & Viuius in tracta. communi. opi. uer. iudex domicilij & Alex. de Neuo in consil. 93. & Didacus Couarru. in uariarum quæstionum. cap. xi. & Lauren. de Rodulphis inter consil. crimi. in consil. 15. in tomo 1. & Bernardinus de Plotis. inter consil. cri. in consil. 133. & Portius in suo tracta. communium opi. lib. 4. conclu. 4. & Franc. Mar. in decis. parla. Delphina. q. 83. lib. 2. & Antonius Gabriellus in suo tracta. communium conclu. lib. 7. conclu. 25. In contractibus autem etiam regulariter non fit remissio. l. hæres absens. §. 1. ff. de iudi. & Grammat. in consil. 27. nu. 7. Sed limita, nisi fuerit renunciatum fori priuilegio, ut dicit Ias. & alij. in l. 1. ff. si quis ius dicen. non obtempe. vbi traditur hoc per glossam, quam usu iudiciorum esse receptam fatetur Alberi. ibi. & Saly. in auth. si uero. contigerit. C. de episcopo. & cleri. & Specula. in titu. de remissionibus. & Bar. in l. 1. ff. de operis no. nunc. & Roma. in sing. 279. vbi dicit communem. & Iaffredus in decis. 5. & Bar. & Apostill. in d. l. hæres absens. & ibi Paul. de Castro. & Apostilla. & dicit communem

nem. d.m. Alcia.in tracta. præsump.in regu.3. præsump.36. nu.12. vide Barba.in consi.52.in 2.per totū.& Boeri.in consi.50.nu.21.vbi dicit, quòd quando est renunciatum priuilegio fori,& iuratum,habet locum remissio.Et de consuetudine hodie non fiunt remissiones delicti,ubi delictum fuit. licet communis opinio de iure sit in contrariū. ut ait Michael Grassus in suo tracta. communium opin.lib.2.cap.x.q.3.

Represalia.

REPRESALIAE quandoque conceduntur per statuta. siuè Clarigationes,uel pignorationes. De quibus tractat Alber.in qq.ad statu.q.52.& seq. & Scodobius in auth. habita.super uer.Hæc ob alterius. fol. 124. & Bar.in trac.represaliarum.& Cuma.in consi.141.& Bal. in consi.98.in 3.& in consi.156.in 5.vol. & Zabarella. in consi.73.& Lucas de Penna in l.graue.C. ut nullus ex vicaneis lib.xi. & Bossi. in prac.cri.in titu.de iniurijs. sub nu. 35.& seq.pag.227. & Deci.in c.dilecti.de priuilegijs.& Zafi.in consi.15. sub nu. 74.in 1.vol.ubi ex Tito Liuius & alijs Clarigationes nuncupat. & Scodobius ubi supra vide Gui. Pap.in consi. 219. & Alex.de Neuo in consi.34.& Franc.Mar.in decis. parla. Delphina.q.332.lib.2.Quæ requirantur,ut concedantur Represaliæ,ponit Deci.uel quis quis ille fuerit.in c.dilecti.nu.12.de priuil.

Representatiua persona.

STATVTVM poenale loquens de persona uera, non ligat representatiuam.secundum Butr.in c.graue.in 3. nota. de præben.

Responsio simplex.

STATVTVM vult,quòd respondeatur simpliciter positionibus.Pone,quidā fuit captus pro homicidio,& iudici respondet,non occidisse, & quatenus constaret, se occidisse, fecisse ad sui necessariam defensionem. An erit satisfactum statuto?respon.Fely.in c.præterea.de offi.delega.quòd sic. & Bal. in qq.

in qq. ad statu. uer. simpliciter, & Bar. in extrauag. ad réprimẽ
dum. ver. simpliciter. clem. sæpe. ver. simpliciter. de ver. sign.
vbi & Lanfran. de Oria. & Bald. in qq. ad statu. ver. responde
re, & in l. Gallus. §. quidam rectè, col. 2. ff. de lib. & posthum.
uer. No. etiam relata glo. ad tex. quòd interdum simpliciter
dicitur fieri, quòd sit conditionaliter, quando conditio inest
de natura actus, & etiam istud multum no. dicit ibi Bal. Nā
si caueatur statuto, quòd debeat positioni simpliciter respõ
deri, potest tamen remissio conditionari secundum naturam
rei, uel actus. Plura ad propositum collegi in meo tracta,
de argumentis. in loco Simpliciter ad simpliciter.

Restitutio:

SI iudex errat in criminalibus, Non poterit fiscus petere
restitutionem in integrũ, et in publicis poenis, quia in cri
minalibus non datur restitutio in integrum. l. auxilium. ff. de
minoribus. & Cremenfis in singu. 32. & 22. unde statutum,
per quod in criminalibus denegatur restitutio in integrum,
& appellatio intelligitur, quo ad decisionem totius litis. Sc
cus in eo, quòd totā litem nõ dirimit, puta in interlocutoria.
secundum Guiliel. ex no. in l. si ex causa. §. nunc uidendum.
ff. de minoribus. vbi no. q̃ licet minor non restituatur aduer
sus delictum, tamẽ restituitur, si omisit trāfigere, cum possit,
uel sinegavit, cū debuit cōfiteri. prout tenet Bal. in d. §. nunc
vidēdũ, & in qq. ad statu. sub ver. appellare. Itẽ ex clausula
generalī. Si qua mihi iusta causa esse uidebitur, competit
restitutio, quoties statutum diceret, quòd si accusatus non
compareret infra tot dies, habeatur pro confesso, & tanquā con
tra confessum, & in omnibus cōtumacem procedatur ad sen
tentiam. & iste esset nimis parvus terminus, propter quẽ non
potuit comparere. Nam si post lapsum termini banni uult cō
parere, restituitur per illam clausulam. ut inquit Bal. in qq. ad
statu. uer. confessio. & Alberi. in l. consensisse. §. conuenire. ff.
de iudi. Itẽ forensis potest petere restitutionem in integrum
aduersus

aduersus statutum, qđ probabiliter ignorauerat. ex d. clausula generali. vti dicunt Ioan. Inno. Anto. de Bu. & docto. in rubri. de consuetu. Quis nam autem dicatur forensis, & distriktualis, declarat Dec. in consi. 66. 1. nu. 5. in 5. uol. & 358. nu. 5. in 3. uol. & in consi. 550. num. 8. in 4. uol. & 352. in 3. uol. Et de minore. Albe. in qq. ad statu. q. 32. in 1. par.

Restrictio.

Q VANDO CUNQUE in generali statuto, habente scriptam rationem, vel non, sit cautum seruari debere illud statutum, pro vt iacet ad literam. Tūc per rationem non potest restringi. l. prospexit. ff. qui & a quibus. quæ hoc modo intellecta habet spiritum. secundum Euerar. in centu. in loco a ratione legis stricta. Et cum ratio non sit expressa in statuto, si diceretur hanc fuisse præcisè statuti rationem, hoc non careret diuinatione. quæ diuinatio reprobatur. l. si putator. ff. ad l. acquiriam. c. vt nostrum. quod est vnicum. in titulo vt ecclesias bene. sine diminu. conse. Nam si talis fuisset statuti ratio, facillè fuisset illā exprimere. vt dicit in l. 1. §. fin. autem. C. de cadu. tollen. c. audientiam de decimis. Dec. in c. suggestum. de appella. & Alex. in consi. 48. col. 2. uer. & cū nulla alia ratio. in 1. vol. Et statuta terrarum communiter consistunt in constituentium voluntate. vt dicitur in versu.

Sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas.

Vt inquit Sozi. in consil. 108. nume. septimo in primo uolo. quia scriptum est per quam durum est, sed ita lex est scripta. & licet sit iniqua, tamen valet. secundum Alexand. in l. hoc ædicto. ff. quod quisq; iuris. num. quarto. quamuis sit dura. vt ait las. in l. filio pater. nu. 7. ff. de lega. 2. & in l. Gallus. §. si eius. num. 16. in fi. ff. de libe. & posthu. & Deci. in l. si fugitiui. nu. 69. C. de seruis fugiti. & Sozi. in rub. quod quisq; iuris. num. 5. & Euerar. vbi supra in loco ab opinione vulgi. & Bal. in auth. præfente. C. de fidei iusso. & Alcia. in lib. de uer. signi. in 1. pagi. & Deci. in consi. 64. col. 5. & Fely. in c. si quando.

Quæstiones Criminales

col.8.ver.circa rationem.de rescrip.& Sozi.in confi. 172.& Stepha.de Federi.in tractatu de interpretatione iuris.num. 150.in 1.parte.Et nota,quòd uerba per quàm durum.in.d.l. prospexit.ff. qui & à quibus exponi debent, idest nimis durum.vt interpretatur Spiegell.in lexico.hoc idē verbum.& vide c.in memoriam.9.dist.& facit, quod ponit Gammarus in tracta.de veritate & excellentia legalis scientiæ.in 1.col. ad fi.& Orianus in trac. de interpretatione statutorum.num. 22.& Gammarus in tractatu de extensionibus . num. 26.vf- que ad 32.

Rixa.

STATUTVM loquens de rixa. intelligitur de reali rixa, & non verbali.vt no.Docto.in l.si ex plagis.§.1. ff. ad l. Acquiliam.& Bal.in l.si quis.quæ est.l.fi.C.de interdic.matri.in summario.vbi lex pœnalis intelligit in casu uero,& nō ficto.

Robaria,quod furtum latine dicitur.

STATUTVM loquens de robaria. intelligitur grosso modo.secūdum quod vulgus intelligit. vt inquit Bal.in auth. sed nouo.C.de seruis fugiti.in uers.quæro quomodo.& allegat.l.labeo.ff.de suppellectili lega.& isdem Bal.in l.si quis in tantam.C.vnde ui.Et verbum robare, non potest aliter intelligi quàm vulgus intelligit.vt tenet Calcane.in confi.77.sub nu.22.Et robaria ac furtum sunt sinonima,& idem sunt.& statutum de uno,habet locum in alio de iure.licet aduocati seruent contrarium.ut inquit Bar.in l.trāfigere.in 4.col.in prin. uers.ponamus, q̄ statuto.C.de transac.licet contrarium dicatur.in l.si à te.C.de infami.& in auth.sed nouo.pen.col.C.de seruis fugiti. & 14.q.5.c.pœnale.

Statutum,quòd commune teneatur pro robaria,uel latrocinio,Non habet locum, cum robaria,uel latrocinium sit in hospitio cōmunis.Nec hospitator potest habere regressum contra commune.exeo, quòd ipse soluit damnum passō,in eius hospitio,eo,quia à iudice fuit condemnatus ad solutionem

nem

nem damni. ut inquit Paul. de Cast. in consi. 267. in 1. uol.

Si dicat statutum, si quis robauerit rem alienam, puniatur certa poena. Pone, quidam accepit ad affectum quandam possessionem, & alius fructus secauit. uult Coptimator accusare, An poterit? respon. Bar. q. non. per tex. in l. si fur. ff. de usufruc.

Quidā dudū, uidelicet iam ē annus, coepit robariā exerce re, & continuauit illam in tempus cognitionis. quæritur, An potestas possit illum bannire, stante statuto, quòd de robaria commissa per annum ante, non possit cognosci? respon. Nel- lus in trac. bannitorum. q. 4. sub num. 4. 2. par. prin. quòd sic. distinguendo, ut per eum. uide omnino Plotum in l. si quan- do. nu. 709. C. unde ui. ubi fusissimè hoc tractatur.

Rubrica.

STATUTA debent recipere declarationem à rubricis eo- rum. l. Imperatores. ff. de in diem additione. glo. in c. 1. de offi. delega. in 6. Bal. tradit de rubricis statutorum, in l. 2. ff. de statu homi. & Perusi. in c. si. de appella. sub nu. 152. Et no. quòd rubricæ statutorum possunt allegari ad decisionē causa rum. & ista est communis opinio. vt ait Grassus in trac. suo cō munium opinionum. lib. 1. in ver. statutum. q. 1. pagi. 13.

Rumor.

STATUTVM uult, q. si quis faciat rumorem, tali puniatur poena. Pone, aliquis percutit suum inimicum, ex quo inci denter sequitur rumor. An punietur statuto? respon. vt per Arno. in soliloquio. 56. q. non. & Carreri. in prac. crimi. in §. homicidium. sub num. 6.

Dicit statutum, quòd pro certo crimine sit poena centum. Aliud est statutum, quòd si rumor sit factus in populo, sit poe na arbitraria, quæro si pro crimine, pro quo potest imponi poena centum, actum est cum hac qualitate, ex qua rumor potest sequi, An poterit fieri maior condemnatio? respon. Bal. in l. 1. C. vt infra certum tempus crimi. qq. terminentur, quòd sic. quod fusius prosequitur.

Questiones Criminales

Titius fecit insultum cum baculo uel fuste cōtra aliquem, & cum fuste percussit, propter quod rumor est factus in populo, An punietur statuto? Dic, quòd punietur de percussione, & etiam de concitatione rumoris, ex forma alterius statuti, volentis quemcunq; concitantem homines ad rumorem, seu clamantem ad arma, puniri. quia non confunditur unum crimen cum alio. l. quāquam. de priua. delic. l. qui de crimine. C. qui accusa. l. qui sepulchra. de sepulchro viola. in ver. geminum facinus. & per ea, quæ no. Bar. in l. senatus. ff. de accusa. & no. in l. si quis ingenuam de raptoribus. & Bal. in rub. C. de proba. ver. forma, & in l. ea quidem. C. de accusa. ubi dicit, quòd rumor est instantaneus clamor. & Alex. in consi. 96. in 4. vol. uide supra in ver. fama.

S.

SACRILEGIO.

STATUTUM puniens sacrilegium, si fuit commissum a laico, intelligitur sacrilegium, prout consideratur à iure civili. si autem ab ecclesiastico, & tunc intelligitur, prout considerat ius pontificiū. vt ait Bal. in l. si mundum. C. de fur. & Bar. in trac. de potesta. Card. in 4. q. basilica. in par. 1. sub nu. 8. & Dec. in auth. si auic. C. de successorio edicto. & Bossi. in pract. crim. titu. de sacrilegijs, vide lac. Butr. inter consi. crimi. in consi. 1. in tomo 1. & uide Menochium. in tract. de arbitrio iudicis. in casu. 389.

Sagittans.

STATUTUM puniens aliquem sagittantem contra alium, comprehendit existentem in uno loco, & sagittantem in alio. vt declarat Alex. in consi. 216. sub num. 10. 6. vol.

Sal.

SI sit statutum disponens, quòd priuatus vendens sal puniatur pœna capitali. Si priuatus vendidit, & antequam accu-

accusaretur, factum sit aliud statutum, & puniatur vendens
sal. in lib. 30. Si priuatus accusatur, qua poena venit punien-
dus? respon. ut per las. in l. si is, qui pro emptore, num. c. 334.
ff. de vsuca.

Saltuarius.

SI aliquo ciuitatis statuto caueatur, quod de damno dato
credatur dicto saltuarij. & saltuarius falsum denunciat.
An credatur sibi? respon. Bal. in l. si post. & in l. i. C. si aduer.
lib. & in l. contra negantem. C. ad l. aquil. & dicit Azo. C. ad
l. Aquil. quod si per inspectionē iudicis, uel sui officialis ap-
paret nullum damnum esse datum, quod ista est efficacissima
excusatio ad impediendam condemnationem. §. si. insti. de
gradi. in ver. sed magis veritas oculata fide, quam per aures
animis hominum infigitur, & l. si. irruptione. ff. fin. reg. ibi
in uers. o oculis suis subiectis locis. & Flacus.

Certior aure arbiter est oculus.

Et Dec. in l. certum. sub nu. 5. ff. si cer. peta. & l. lex, quæ tu-
tores. C. de administrat. tutorum, in uer. testatione operis.
Et ait comicus.

Pluris est testis oculatus q̄ auriti Deum:

& idem comicus.

Sēpre oculata nostra sunt manus, credūt, qđ videt:
& alibi.

Qui vident, planē sciunt.

Nam statur dicto saltuarij, donec contrarium probetur.
vt inquit Pau. de Cast. in l. sed alio iure. §. i. in fi. ff. si ex noxa.
causa agatur. & Plotus, in l. si quando. C. unde vi. sub num.
777. ubi habetur susius, & supra dixi in uer. damnum datum.
& de saltuarijs tractat plenē Cassaneus, in consuet. Burgun.
in §. 6. maxime. pag. 66. & habent ferrarienses tale statutum.
sub. rubr. de officio saltuاريorum uillarum districtus. lib. 4. in
uer. 5. Et an saltuarius teneatur iurare, &c. uide Bai. in trac.
de

de Cardinalib. legatis à latere. in 2.q.basilica, num.3.

Statutum, per quod cauetur, ut damnum datum probetur iuramento damnum passi, uel saltuarij accusantis, Locum habet, & restringitur, quoties agitur contra eum, qui dicitur de disse damnum. secus est, si agatur contra tertium obligatum pro tali damno, ut si agatur contra uillam, obligatam ad emendationem damni ex forma statuti. uti inquit Bar. in l.ne quid. ff. de incendio ruina, naufragio. & in l.1. ff. de furtis aduersus nautas. & Bal. & Saly. in l. si quando. C. unde ui. & Crauctta in consi. 196. ad fi.

Domini terrarum, & castrorum tenentur custodes deputare omni tempore, ne damna aliquo tempore fiant. ut dicit Ange. in l.ne quid in prin. ff. de incen. rui. naufra. & Bal. in c.1. §. conuenticulam de pace iura. fir. argu. l. si ita legatus. §. si dominus. ff. de usu & habita. & Cassane. ubi supra. & dominus Herony. de Môte. in trac. de finibus regē. cap. 57. sub nu. 6. i. fi.

Pone, statutum dicit, quod saltuarius denunciaret maleficia. An tenetur denunciare maleficia non punibile? respō. Bar. quod sic. in l. fi. §. diuus. ff. de publica. quia cognoscere. an maleficia sit punibile, nec ne, est iudicis officium, & non ipsius saltuarij. ut inquit Franc. de Are. in l. cum quidam. ff. de acqui. hære. vide Alberi. in qq. ad statu. q. 62. in 2. par. vbi dicitur, quod si saltuarij tenentur denunciare maleficia infra decem dies, licet aliquis præocupauerit, uel iudex ex officio procedat, nihilominus etiam tenentur denunciare.

Si statutum dicit, quod saltuarius debeat denunciare maleficia, nec apponit terminum, Intelligitur incontinenti à tempore scientiæ. non tamen cogitur denunciare præcipiti festinatione, sed inquisita veritate facti. ut inquit Bal. in l. cum ancillis. C. de incestis nup. & in qq. ad statuta. uer. syndicus.

Statutum dicens, quod stetur dicto saltuarij, vel syndici, Intelligitur in dubio, & alijs probationibus deficientibus. secūdam Ros. inter consi. crim. diuerforum per Zilettum. in consi. 141. num. 10. vol. 1.

*De saluo conductu, quod latine dicitur
fides publica.*

SI quis habet saluum conductum, & securitatem à republi-
ca pro delictis per eum commissis, & nouum committat
delictum, quo certe casu respublica offenditur. l. illicitatio.
§. quòd illicitè. ff. de publica. non per hoc securitas data rum-
pitur. secundum Dec. in l. cum proponas. in 2. col. ad fi. sub
nu. 6. C. de pactis. Qui scienter frangit saluum conductum, re-
netur leg. Iulia maiestatis. secundum Ange. in l. vltima. ff. de
sepulchro violato. & Bar. in l. 3. §. transfuga. ff. de siccar. & l.
neminem. C. de suscepto præpo. & archa. An autem iudex
possit dare saluum cōductum hosti, vel rebelli. tradit Afflic.
in decis. Neapoli. 4. De saluo cōductu, quod fit debitori. vide
per Marti. Lauden. in trac. de crimine læsæ maiesta. in 6. q. &
Corne. in consi. 45. in 1. uol. & Cataldi. in trac. syndica. num.
92. Et ad impediendum saluum conductum. uide Ferra. in c.
55. De saluo conducto plura tradit Herculanius in tracta. de
cautione de non offendendo. cap. 37. Et de saluo conducto à
iudice reo dādo, tractat Placa. in Epito. delic. cap. 37. & Bal.
in consi. 490. in 1. ubi etiam ponit formam salui conducti. &
in concilio tridentino. & uide Mandosium in practica signa-
tura gratiæ. ubi de saluo cōducto agit. fol. 74. pagina 2. cum
seq. Et si bannitus petijt saluum conductum pro decem die-
bus, & fuit simpliciter concessum, intelligitur pro decendio,
iuxta petitionē. ut dicit Bar. in l. 1. ff. ad legē Iuliam maiesta.
de quo etiam uide Ioan. Selua. in tracta. de beneficio. par. 3.
q. 12. num. 99. ubi tractatur fusius de saluo conducto. & tra-
ctat Horatius Lucius inter consi. crim. in consi. 167. in tomo
1. & Rolan. à Valle in consi. 68. nu. 13. in 2. & Claudius in re-
gula criminali 17. num. 8. uide omnino Menochium in tra-
cta. de arbitrio iudicis. in casu. 336. 337. & 338. & Magalotū
in tractatu de saluo conducto. Quæ omnia supradicta nota
ad statu. Ferr. sub rub. de habentibus licentias, vel salua con-
ducta.

Quaestiones Criminales

ducta.&c.Et dic,quòd saluum conductum,ne quis moleste-
tur à creditoribus non comprehendit creditores ex delicto.
vt inquit Roma. in singu.183.& 179.nec ex contractu iura-
to. secundum Fely. in c.constitutus.uer.statuta iurata.de re-
scriptis.

Sanguis:

SI contra aliquem ex statuto formatur inquisitio,uel accusa-
tio cum sanguinis effusione.& probatur de uulnere tantum.
debet sequi condemnatio de simplici uulnere, quia omnino
testes tendunt ad probandum delictum. ut ait Paul. de Cast:
in l.si commune.§.si is, qui aquam.ff.quemadmo.serui.amit-
ta.& Bal.in practi.crimi.in qq.circa probationes. in q. utrū,
si probetur plus.&c.

Si statutum dicit,quòd extrahenti sanguinem in palatio,
amputetur manus,non comprehendit barbitonsorem.secun-
dum Iaco.Butri.in l.quamuis. C.de in ius vocan.

Si statutum dicit,quòd si quis extraxerit sanguinem in pla-
tea amputetur illi manus,nisi soluerit centum.Vsq; ad quan-
tum tempus poterit soluere ista centum? respon.Bar.in l.1.ff.
de penu.lega.pro ut est in l.item ueniūt. §. 1.ff.de pet.hær.&
ibi innuit, quòd usq; ad sententiam.idem tenet etiam Bar.
in l.seruus quoq; ff.de hære.insti.

Statutum imponens poenam effundentibus sanguinem,
Non habet locum in parua sanguinis effusione. ut tenet Cor-
serus. in singu. uer. effusio.& in tracta.de minimis.in glo.in
ver. effusus.in prag.sub titu.de electio.pagi.30.An id statutū
habebit locum in guttū sanguinis effusione? responde, vt
per Ange.in tracta.malef.in glo.sanguis exiuit. & uide Tira-
quellum in suo tracta.de iudicio in rebus exiguis. pagi. 34.
vers.decimo & undecimo.& Dec.in c.ruarum.de privilegijs
uum. 9. & Abb. in c.proposuisti.in 2.no.de consecra. eccle.
uel altaris.& Ias.in l.sciendum. num. 13.ff. qui satisfacere cog.
& tradit Vasquius in tracta.de successione lib.1.ultimi li-
bri

bri principalis. §. 7. num. 35. ubi etiam dicit, quòd ex modica sanguinis effusione, ecclesia non debet reconciliari. & Alberi. in dictionario. in uer. effusio, & ibi Castellioneus addit, uide etiam Bal. in eius practica, in q. vtrum pro effusione modici sanguinis quis puniatur? ubi dicit, quòd dictus casus, iudicis arbitrio committitur, ut not. de sen. excommu. c. cum illorum, uer. nos inde. in glo. quid si modicum? & vide Menochium in tracta. de arbitrio iudicis. in casu 277. num. 8.

Satisfactio.

STANTE statuto, quòd quis non admittatur ad excipien-
dū in causa criminali, nisi prius p̄stita idonea satisfactio. Dic tamen, quòd potest implorare iudicis officium. Cum officium et exceptio differant realiter, & essentialiter. secundū Ange. in l. planē. ff. de pet. hær. vide omnino Grammat. in cōsi. i. incip. post decisiones. vbi ex forma statuti quis tenetur satisfacere, antequam acceptet officium al cuius prætoriatus, uel potestariæ. Certæ, si est idoneus, creditur soli cautioni, cum generali hypotheca bonorum suorum. vt tenet Bar. in l. quicumque. C. de fundis patrimo. lib. x. ubi & Apostil. Et ibi, Alex. dicit in Apostil. quod stante statuto, quòd iudex teneatur in syndicatu, si non recipit idoneos fideiussores. Non tenetur, si minus Idoneum recipiat, quando principalis esset idoneus ad soluendum. secundum Bar. in l. quoties. C. de dignita. lib. xij. ubi etiam Apostillantes hoc firman.

Scienter.

VBICVNQVE statutum requirit, q̄ actus fiat ab aliquo sciēter, Debet libellari de sciētia, & probari. vt ait And. in c. vicesimum de offi. delega. qui ponderat illum tex. in ver. scienter. & Corsetus in singu. ver. sentētia, vbi fusius hoc tractatur. quod no. ad statutum Ferrariæ. sub rub. de pœna recipientis rebelles & bannitos, &c. An autem quis ex sola delicti scientia committendi puniatur? vide omnino Iuli. Clar. in prac. crim. q. 87. per totum. Et no. quòd non incurritur pœ-

Questiones Criminales

na ex facto negatiuo, quod quis quid non fecerit, nisi probetur scientia. Puta si accusator villæ, malefactorem non cæperit, prout tenebatur ex forma statuti, debet deduci, & articulari, quod sciens non cæperit, & sic, quod sciret maleficio esse commissum, & etiam ipsum maleficio intelligeret. ut ait Crauetta, in consi 260. col. 2. uer. igitur ad probationem. in 2. vol. vbi alia ad rem scribit. vide etiam Marfil. in consl. 87. num. 15. & per totum in 2. & omnino Nattam in consil. 225. num. 2. in 1. uolum.

Scholaris.

SCHOLARES præsumuntur ignorare statuta loci. quia principaliter uacant studio. ut inquit Abb. in c. 1. num. 8. de loca. Et ideo statutis non puniuntur. ut tenet Scodobius in auth. habita. C. ne filius pro patre, & Bologni. ibidem.

Si statuto cauetur, quod Scholaris non possit pulsari, & conueniri coram alio iudice, quam rectore. Intelligitur, pro causa ciuili, & criminali. prout tenet Bar. in l. ex eo. per illum. tex. C. de agentibus in rebus lib. xij. vide supra in uer. rector. & intellige statutum, donec scholaris est in ciuitate, in qua degit ad studium. & ad sit tale statutum. sed extra ciuitatem per alium iudicem conueniri poterit. Vide Corsetum. in singu. ver. statutum.

Si scholares iurant seruare statuta, quæ dicunt aliquid debere fieri, uel non fieri, sub certa pœna, & contraueniant statuto, non incurrunt periuirium, nec peccatum mortale. quia intentio condentis statutum, uidetur limitasse suum præceptum, quo ad illam pœnam, quod dicit Iason esse notandum, in §. item si quis. insti. de actio. sub num. 79.

Sectæ.

SECTA capitur in bonam partem. ideo, si plures communicato consilio ad finem boni, sub nomine sectæ conueniunt, vel se colligunt, non possunt puniri, uigore statuti prohibentis

tis sectam fieri. ita tenet Apostill. ad Bar. in l. 2. C. de delato. lib. x. & Bossi. in pract. crim. in titulo de unionibus, & colligationibus. vbi plenè de hoc habetur. & Iul. Clar. in prac. crim.

De securitate præstanda per eum, de

quo timetur.

AD statutum de securitate præstanda per eum, de quo timetur, De quo apud Ferrarienses est statutum in libro statutorum 3. uide Abb. in consi. 61. in 2. par. vbi dicit, quòd si quis promisit te non offendere. Ista promissio intelligitur nisi causam offensionis dederis, & subscribit Fely. in rub. de treuga & pace, & Apostill. ad decif. Tholosa 489. & Ange. in l. dies. ff. de damno infect. & Alex. ibidem. sub num. 5. ubi dicit, quòd nò est præstanda cautio de nò offendendo in perpetuum ei, qui propter inimicitiam timet offendi, sed est moderandum iudicis arbitrio. l. de die. ff. qui satisfda. cog. & idè dicit Deci. in consi. 100. sub nu. 7. in 1. vol. & decif. Tholosa. de qua. supra. in addi. vide Castrense in l. Valerianus. ff. de prætorijis stipula. nu. 3. ubi dicit, quòd tunc iudex potest apponere longum tempus, puta decennium. aliàs in l. seruus. C. de pœnis. iudex protulit sententiam contra seruum, & còdemnauit eum in uinculis. dicit lex, quòd intelligitur in perpetuum, ex quo tempus non est limitatum in sententia. Sed hoc est arbitrium iudici, ut quis præstet fideiussionem pro securitate. ut inquit Melchior de facinis. inter consi. crim. in consi. 78. nu. 20. in 1. parte. qui est omnino uidendus. & vide Alberi. in l. non est uerisimile. ff. quòd metus causa. vbi dicit, quòd si quis iurat se non inuenire fideiussorem, & ex qualitate personæ iudici uideatur, quod uerum iuret, committitur iuratoriæ cautioni. ut etiam idem Alberi. notabiliter dixit. in l. 1. ff. qui satisfda. cog. & in auth. generaliter. C. de episco. & cleri. uide eundem Alberi. in l. denunciamus. C. de ijs, qui ad æccle. confu. & Marfil. in l. 1. §. si. sub nu. 111. cum seq. ff. de quæstio. & Alberi. in l. 1. §. ne potèntiores. 2. & 3. col. ff. de

Quæstiones Criminales

offi. præsi. ubi etiam per alios hoc tenetur. & Firma. in uer. securitas. & Marfil. in d.l. 1. §. præterea. sub nu. 75. Et situ petis: à me cautionem prædictam, non teneor eam præstare, nisi è tu caueas de me non offendendo, quando etiã ex parte mea est timor iustus, secus si uanus. ut inquit Bar. in l. qui bona. §. si quis. circa fi. ff. de damno infect. & Fely. plenè de hoc tradit in rub. de treuga, & pace. sub num. 11. in 6. declara. & uide Pari. de Puteo in tract. syndica. in §. si sunt. pagi. 134. in tom. 14. sub nu. 2. & Parisi. in consi. 168. in 4. ubi tractat, an & quando quis teneatur ad dictam cautionem de non offendendo? & Iodocus tractat in Practica crim. cap. 107. in tit. de publicæ fidei, salutis guardiæ, siue securitatis uiolatione, & Cassane. in consuetu. Burgun. §. 5. pag. 60. in 26. casu. & pagi. 103. & Ioan. Sanxon. in consue. Turonen. in titu. des crimes. articulo 3. & Foller. in prac. crim. in fragmentis, ad fi. ubi de fideiussoribus agit. & Bossi. in pract. crim. in titulo de remedijs ex sola clementia principis contra sententiam, per discursum. ubi tractat plurima. quid si quis dixerit alicui coram, Ego te interficiam, an tenebitur præstare fideiussionem de non offendendo, nec per se, nec per alium? uide per Albericum in d.l. illicitas. §. ne potentiores, col. 2. ad fin. Et si propter culpam alicuius potentioris interuenerit inimicitia cum aliquo. ille talis poterit cautionem petere, ut inquit Alex. in l. hoc amplius. §. si quis. ff. de damno infect. uide omnino. dom. meum Cephalum in consi. 190. in 2. & uide plenè de hoc per Iuliū Clarum in pract. crim. q. 47. & Herculanum in tracta. de cautione de non offendendo. & Moronum in tract. de fide, treuga, & pace. & Parisi. in consi. 168. in 4. & Placam in Epitome delicto. lib. 1. cap. 7. & securitatis tractatum Gulielmi de Cuneo, qui est inter tractatus de afficatione diuerforum, pag. 451. Et ille proprie dicitur securus, qui habet efficacem & inexpugnabilem securitatem, quicumque. n. potest impugnari, non dicitur proprie securus. ut inquit Bald. in l. prima. in fin. C. si aduersus solutionem. ubi dicit hoc esse notandum

dum pro instrumētis & statutis. Et statur sacramento illius, qui petit securitatem sibi fieri, & dicit se timere, ne offendatur. prout dicit Ioan. Sanxon. ubi supra. & hoc dicit esse de consuetudine. Et quando metus probetur, ponit Plot. in repeti. l. si quando. C. vnde vi. sub num. 76. & num. 108. Et potest impetrari dicta securitas etiam pro amicis. ut tenet Ioan. Sanxon. ubi supra. & Cassan. ubi supra. Et si forensis est meus inimicus, si multum conuersatur in hac ciuitate, possum ab eo petere cautionem, ne me offendat, secus, si non multum cōuersatur. l. 2. C. vbi de crimi. agi. oportet. & quod ibi no. Bar. & idem Bar. in l. si susceperit. §. si ea res. ff. de iudi. Et si pater præstitit cautionem pro se & filiis de aliquo non offendendo, non tenetur ex offensa facta per filium naturalem. secundum Cy. in l. cum pater. §. nolo. ff. de lega. 2. & Fely. in c. in præsentia. de proba. sub num. 22. Et verba ista, promitto non offendere te, & illos, qui sunt de parte tua, comprehendunt omnes, qui pro te acceperunt arma. secundum Specula. in titu. de treuga & pace. de quo Bal. in l. omnia. §. cum patro- nus. ff. de offi. præfec. vrbis. Et quis non præsumitur inimicus, nisi probetur. quia hoc consistit in facto. l. 1. C. de emen. propinquo. c. cum in iure. de offi. de lega. c. Raynutius. & c. Raynaldus. de testa. & in additamento ad decis. Tholosa. 489. Et securitas data patri, intelligitur, etiam data filio. l. si ita stipulatus fuero per te non fieri. ff. de uer. ob. cum simi. de quibus uide per Afflic. in tracta de iure prothomis. §. 1. num. 19. Et vxor non tenetur redire ad virum, nisi ei uir caueat de non offendendo. ut tenet Caccialupus. in trac. l. si quis illustris. col. 12. C. ad officia. & Bal. in cons. 176. in 1. parte. Etiam, si culpa sua à marito discessisset. c. 1. vbi Marianus. in 9. no. de litis contest. Etiam si steterit cum amasio, & non auderet redire ad maritum. uti inquit Bella pertica. in q. 447. & Bal. in d. consi. 176. vbi etiam ponit casus, in quibus vir tenetur præstare cautionem vxori de non offendendo, & casus, quibus non tenetur. vide per Rolan. à Valle in cons. 27. in 3. per totu.

Quæstiones Criminales

& Anto. Gomez. in trac. de delictis. in tomo 3. ca. 16. nu. 16. Et propter nimiam sæuitiam viri; contra quam mulieri idonee caueri non potest, posset fieri separatio, quo ad thorum. c. literas & ibi Panor. & docto. no. de resti. spolia. & idem Panor. in c. 1. de diuor. & Euerardus. in centu. lega. in loco ab exceptione ad regulam. pagi. 48. vbi dicit se pluries habuisse in facto, & idē respondisse. Et vxor non est restituenda marito, si non potest cum eo securē morari, absq. periculo personæ, nec remedio cautionis potest sufficienter prouideri. Immo hæc est sufficiens causa remouendi eam ab eo, & separandi matrimonium, quo ad thorum. vt ait Emilya. in cons. 3. Et idem econtra, si mulier insidiatur marito, & eum veneno interficere tentauit, neq. verò simile sit, quod refrenari posset, potest ei iei. ita dicit Abb. in c. literas. in vlti. no. de restitu. spolia. & in c. quemadmodum. §. illud in fi. de iureiuran. de quo. vide Gerar. in singu. 65. & Aemilyannum in consi. 151. Et si uir expulit vxorem de domo, & postea vult eam recuperare, oportet, q. maritus iuret, q. eam non percutiet. l. fi. §. fi. ver. interuentione. super uer. interueniente. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. & Guiliel. de ludo. in singu. isto. col. 7. Et potest vxor agere actione iniuriarum contra uirum, quando atrociter eam verberasset. secundum Ioan. Andr. in addi. ad specula. in titu. de iniurijs. super rub. tamen putat melius esse, si vxor agat actione in factum, vt fama mariti illesa præseruetur. & hoc dicit Alex. in l. diuortio. in §. si uir. in 3. col. ff. solu. matri. se alibi non legisse. & putat, in rarissimis locis hoc reperiri. & attestatur se Paduæ consuluisse. & Arno. in Epitome. 26. verum est tamen, q. correctio maritalis est permessa marito. etiam quod prius præstitisset cautionem propter sæuitiam suam, de qua timebatur. vt inquit Abb. in c. quemadmodum. de iureiuran. & in c. ex transmissa. nu. 2. de resti. spolia. & vide Archiepiscopum floren. in eius summa. in titulo. de diuortijs. cap. 21. in §. vi. ad fi. parte. 3. pagi. xxi. & Fely. in c. cum contingat. in fi. de foro compe. & Bal. ubi supra. & Paris. in

ri.in confi. 54.in 4. par.sub num. 34.& per totum. & Follerī.
in prac.cri.in titulo.dentur capitula.quòd suffocauit uxore.
sub num. 68. pagi. 186.& ibi uide, An & quando maritum ac
cuset uxor,& tamen tenetur stare cum uiro, etiam p̄uerso,
quandoq; & quandoq; non. ut ait Neuiza. in sylua nup. lib.
1.num. 37. Et si maritus iussit uxori, quòd consentiret medi
co, qui eum liberare nolebat, nisi cōsenseret, quòd eam car
naliter cognosceret, & ipsa consensit, non potest postea eam
repellere. xxx. q. per Brixensem. in qq. de quibus Alberi. in
l. 1. col. 2. C. de sponsa. Et potest maritus uxorem suam fugiti
uam autoritate propria cāpere. ut dicit Crauetta in consil.
18. num. 6. in 1. & Abb. in c. 1. per illum tex. in 7. no. num. 7. ut
lite non contesta. allegat. c. benedicto. 32. q. 1. & l. Nec timo
rem. ff. quòd metus causa. Et quando mulier debeat, uel non
debeat reuerti ad domum mariti, ponit Abb. in d. c. 1. num.
14. & glo. c. ij. de sequestra. poss. & fruc. & Deci. in l. fœminæ.
num. 8. ff. de regu. iur. & Crauetta. in d. confi. 31. & Fely. in c.
cum contingat. in fi. de foro compe. Et quoties uir uxorem
repellit, tenetur ei restituere dotem. ut ait Sozi. in l. 2. col. 3.
in fi. ff. solu. matri. Et quomodo maritus repetat dotem. tradit
cūma. in confi. 1. & Bal. in confi. 176. in 1. Et si mulier seorsum
habitat à marito, potest ab eo expēsas petere. ut ait Sozi. ibi.
& Alex. in confi. 46. & 26. in 6. uol. per totum. & docto. in l. 1.
C. de lega. & Cy. in l. si uxor. C. de condi. insertis. & Bar. in l.
cum satis. C. de Agrico. & censi. lib. xi. & Bal. in d. confi. 176.
in 1. uol. Item si maritus est rixosus, cogitur alere uxorem ex
tra domum, si cum eo non potest habitare. secundum Ray. de
Forli. in l. Caio. §. fi. ff. de alimen. lega. l. si conuenerit. pro so
cio. & Bal. in d. l. 1. C. de lega. & decif. Tholosa. 87. Et no. q̄
in eo, qui timet offendi, non sufficit nuda cautio. ut ait glo. in
c. transmissa. & glo. in c. literas. de restitu. spolia. cum ibi alle
gatis per Deciu. & uide Areti. institu. de interdic. in §. in sum
ma. col. fi. num. 8. & Neuiza. in sylua nuptiali. lib. 1. nū. 37. &
Crauettam. in consil. 31. in 1. Et plenissima securitas dicitur,
quando

quando non potest peti restitutio in integrum. secundum glo.
in l. Ait prator. §. permittitur. ff. de mino. in uer. imputandū.
& est tex. in l. fi. C. de fundis patrimonialib. xi. in uer. nullam
molestiam, uel inquietudinem. & Alex. in consi. 151. & 163.
uol. 2. & Sozi. in consi. 164. & 194. & Cur. in consi. pen. & De
ci. in consi. 29. & in l. ij. C. qui admitti. & Gozadi. in consi. 68.
Et qui securitatem promittit, hoc efficere debet, ut is, qui eā
accipit, nullam incurrat lesionem. ut inquit Zafi. in consi. 14.
num. 31. lib. 1. Et si quis non inueniat fideiussorem propter
suam dolositatem, & corruptos mores, non debet credi iura
mento istius, cuius mores sunt corrupti. Argu. l. non omnes.
§. à Barbaris. ff. de re mili. c. per uestras. de dona. inter uir. &
uxo. & C. de secundis nup. l. hac edictali. §. his illud. Nam ui
lium personarum dictum, & iuramentum nullum habet pō
dus, & quasi pro nullo & nihilo reputatur apud bonos, & gra
ues. ut dicit Bal. in auth. cui relictum. col. 2. num. 8. C. de in
dicta uiduita. tollen. & vide Alex. in consi. 88. col. 3. lib. 7. ubi
dicit, qd si quis probetur dixisse. Ego vlciscar de tali. debet in
telligi de vindicta licita per uiam iuris & iustitiæ. quemad
modum & in simili dicit Bal. in consi. 98. incip. Bettonus. lib.
1. quod si quis iactauerit se de expellendo aliquem de posses
sione, qd uerba iactationis debent intelligi de expulsionem le
gitima. per uiam iustitiæ. si quis tamen promittat aliquem
non offendere, si postea ille fuit bannitus, potest offendere,
nec dicitur contrafecisse statuto. ut ait Bar. in l. qui seruum.
ff. de uer. obliga. & Deci. in l. fi. ff. de reg. iur. vide Mansueriū
in prac. ubi de asse curamento agit. pagi. 40. Et si quis offen
dat aliquem, potest ab offenso petere cautionem, si timet, ne
vicem ei reddat. ut ait Bar. in l. qui bona. §. si iuxta. ff. de dam
no infec. licet Paul. de Cast. contradicat. per l. auxilium. in fi.
ff. de mino. tandem residet in hoc. quod iudex, ut obuiet ri
xis, & malis, ex officio poterit facere, ut ambo caueāt. l. æquis
simum. ff. de usufruc. & Alex. in d. §. iuxta. & Ange. & Abb. in
c. 1. ut lite non contesta. & Maranta. in speculo. pagi. 107. nu.

13. glo. uer. pacis litera. c. in procemio prag. pagi. xi. vbi dicitur, quod licet mihi dederis securitatem, possum petere, ut sit mihi licitum portare arma, cum satisfactione maleuolus animus non tollatur. ut. ff. de suspectis tuto. l. quia satisfactio. & insti. eo. §. nouissimè. & dicit Guid. pap. in q. 418. vbi etiam ponit, quando quis contra securitatem uideatur facere. vel eam frangere. & q. 489. ubi. & Apostil. Si quis petat à D. Potestate eius familiam, dicens se timere, quod inimici eum non offendant, ut eum associet, debet Potestas hoc facere. ut Alberi. ait in l. si cuius rei. §. si inter duos. ff. de usufruc. & in l. denunciamus. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. ubi etiam dicit, quod potest iudex etiam præcipere, quod sub certa poena eum non offendant. quod probat ex multis. uide omnino Gandy. in tracta. maleficiorum. in titulo. de transactionibus, & pactis in maleficijs. num. 18. ubi tractatur, quando iudex possit cogere quempiam satisfacere, uel quis alius priuatus. Et si petis à me cautionem de non offendendo, & ego peto à te, nisi tu mihi caueas, non cauebo tibi. l. qui bonæ fidei. §. si quis, quia sibi. ff. de damno. infec. quod uerum esse dicit Bar. nisi ex una parte esset iustus timor, & ex alia vanus. tunc. n. non esset cauendum. ut. ff. si cui plusquam per legem. falcidiam. l. hæc autem in prin. Et quæ sit bona securitas. tradit Rui. in consi. 26. num. 5. & Marsilius. in l. 1. §. præterea num. 75. ff. de quæstio. & pluribus seq. numer. & ibidem num. 112. & per Bal. in d. l. 1. C. si aduer. solutio. Pone, quidam dicebat se per horrescere aduersarium, & horrescentiam probauit, uel per testes, uel proprio iuramento. Aduersarius uerò uult, se admitti ad probandum contrarium. An possit admitti? respon. quod sic. ut habetur in q. Tholosa. 236. & 489. ubi hoc traditur plenissimè. & uide Sozi. in consi. 93. in prin. uol. 1. ubi ponit, quot modis quis securum facere, aliquem uideatur. uide Guiliel. de cuneo. in tracta. de securitate. & Tiraquellum in suo tracta. de iure primigeniorum. q. 66. sub num. 13. ubi securitas data alicui ex statuto pro se, & socijs, iudex etiam comprehendit.

D. Hippolyti Bona Cossæ.

Yr

& ait

& ait Ange. in l. Papinianus. §. si quis mortis. ff. de inoffi. testa. Eum cui data est securitas, nullo modo directè, uel per indirectum debere uexari. Aliàs non intelligitur securus. & ad hoc probandum, allegat. l. 1. ff. ad. l. Iuliam maiesta. & l. 1. C. de præto. stipula. & uide ad rem Zafi. in consi. 14. sub num. 3. pagi. 208. in 1. parte. & in consi. xv. pagi. 244. ubi de securitate tradit, seu saluo conducto à principe dato. & ad statutum Ferrariæ. de quo supra. Dic, quod requiritur speciale mandatum ad hoc, ut possit peti dicta securitas per alium. secundum Alex. in consi. 78. col. 1. in fi. vol. 5. & q. ex hibere debeat mādātum. vide Papiensem. in fine inquisitionis. & Ange. in tracta. de malefici. fol. 91. col. 3. versi. quid ergo. Et delegatus potest arctare ad securitatem. ut dicitur per Specula. in titulo de legato. 5. sequitur. versi. quid ergo. Et istud statutum probat, q. offendens potest hanc cautionem perere. & idem est de iure. ut inquit Bal. in d. l. quod bona. §. iustum. de damno. in fec. & Anchara. in consi. 52. & Fely. in rubri. de treuga & pace. in 8. clausula. Sed an cauebit de non offendendo, etiam pro familia; & coherentibus? responde, ut ait Ludo. Bologninus in repeti. §. Cato. in col. 79. & uide plura ad hoc statutum per Fely. in d. titu. de treuga & pace. col. 4. ver. qui timet. & Bar. in l. 1. §. ne petenti. de offi. præ. uide etiam ibi an, & quid sit dicendum pro Amicis, & familiaribus. & uide Menochium. in tracta. suo de arbitrio iudicis in casu. 140. num. 6. ubi dicit, q. quæ iusta sit causa securitatis præstandæ, arbitrio iudicis est declaranda. & ibidem dicitur quanto tempore duret dicta securitas in casu. 141. & Idem Menochius. ibidem in q. 81. agit de saluo conducto dando à iudicē reo inculpato. & uide omnino Nattam. in consil. 616. ubi tractat, quando maritus, uel alius teneatur præstare fideiussionem timenti. in statuto nostro. in uer. Iuratoria &c. secus de iure, ubi iuraret nec requirit fideiussionem, etiam à iudicē, attenta qualitate personæ. quod uerum dicit Albericus. in l. fi. in prin. uer. sed uidi dubitari. ff. quod metus causa. in statuto ad finem. in uer. arbitrio iudicis

iudicijs &c. Dic, quòd omnia à iudice videntur bene facta, quando eius committuntur arbitrio, debitis circumstantijs concurrentibus, vt inquit Bal. in l. edita: in 2. repeti. C. de Eden. allegat. Inno. in c. innotuit. de eo, qui fur. ordi. suscepit. videndus est etiam Paris de Puteo, in tracta. syndica. ybi agit de officio syndicatorum, col. 2. num. 8. & in §. Potestas. pagi. 90. Et de iure quis prohibetur in carceribus macerari. l. 1. & l. de his. C. de custo. reorū. & dicit Parisi. ybi supra in §. licet. Et qui potest ex officio aliquid facere, & non facit, non tenetur parti ad interesse, nec in syndicato, vt dicit Ange. in l. iusti. ff. de iusti. & iure. quia in commissis iudicijs arbitrio non potest appellari, vt plenè no. in c. ij. de iuramen. calum. & Ioā. de Imola dicit in l. 2. de publi. iudi. & Paris de Puteo, ubi supra, in §. iudex, qui potest. vide omnino Alberi. in d. l. denunciamus. C. de ijs, qui ad eccle. confugi. & ait Bal. quem sequitur Areti. in tracta. malefi. in uer. quas, si non soluerit. qd' in arbitrarijs debet iudex in partem mitiorem inclinare. c. de causis. de offi. de lega. Et an istud arbitrium trāseat in successorem iudicem in officio rēspō. Julius Clarus. in prac. cri. mi. q. 71. ad fi. q. sic. In fine statuti uer. volente & instante ban. niatur, & extra territorium stare compellatur. Dic. quòd magna pœna est hominum commercio priuari. ut dicit glo. in c. ex eodem. de sententia ex communica. in vi. ver. dignoscitur. nam

Dulcis amor patriæ, dulce videre suos.

Vt refert Neuiza. in sylua. lib. 4. pagi. 133. in paruis. quoniam priuari patria graue est. ut no. in l. fi. C. de seruis expor. tandis. & quod ibi glo. & Natta. in consi. 597. num. 19. in 3. ubi dicuntur plura. & Deci. in consi. 283. in 2. num. 9. & Boeri. in consi. 10. & in Tusculanis Cicero. & Sceuola. in l. qui habebat. ff. de lega. 3. in uer. dulcissime patriæ. & Quidius.

Rursus amor patriæ ratione ualentior omni.

Et Idem in Ponto.

Quæstiones Criminales

*Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non sinit esse sui.*

Hinc Virgilius

Vincit amor patriæ:

Et est tex. in l. veluti. ff. de iusti. & iure. in uer. dulcissimis patriæ finibus. hinc Maro:

Nos patriæ fines, & dulcia linquimus arua.

Nam patriæ, ut inquit Scobeus in serm. trigesimo septimo, est uelut alter quidam Deus, & primus, maximusque parens, quo fit, ut qui nomen ei imposuit, à re ipsa non temere patriam nominauit, vocabulo si quidem à patrè deducto, pronunciato tamen fœminina terminatione, ut ex utroq; parente mixtum esset. plura de hoc ait Plac. in Epit. delicto. cap. 22. & cap. 27. & 28. Et dicitur patriæ quasi parans tria. vi de glo. in d. l. veluti. ubi plura congeruntur per Alberi. num. 12. Et licet ingrata quandoque sit patriæ. pro ut Ferrariæ Felyno. qui dicebat, ingrata patriæ nunquam habebis ossa mea. & Cicero ad Marium. Nam (inquit) multi suam rem bene gessere, & publicam patriæ procul. Multi, qui domi atq; agent, propterea sunt improbat. & Sophocles dicebat, manendum esse domi, cui cuncta sunt prospera. leuiter tamen ferendum est. ut de Scipione Affricano Romæ totiusue Italiæ liberatore dicitur. de qua re fusius. D. Asinius tractat in titulo. ff. de religiosis & sumptibus funerū. in l. minimè. sub nu. 22. & seq. pag. 317. & Cicero ad Sulpiciū, non ne maius siue periculo domi tuæ esse, quàm cum periculo alienæ. Notū est apud Ciceronem cæleste illud Affricani dictum. omnibus, qui patriam conseruauerint, auxerint, adiuuerint, certum esse in cælo definitum locum, ubi beati auo sempiterno fruuntur. De quo sic. F. Petrarca in epistolis familiaribus. lib. 1. epistola 38. vnde ipse Petrarca de remedio utriusque fortunæ. dialogo. 4. lib. 2. conqueritur. quod patriam deseruerit,

seruerit, & tot mala passus fuerit. & quia de his satis.

Claudita iam riuos pueri, sat prata biberunt.

Plura quandoq; scribam in meo tractatu de argumentis in loco. à patria.

Sedere.

SI sit statutum, quòd iudex horis iudicij debeat sedere ad banchum singulis diebus. Dic, quòd ipse iudex debet facere constare ex actis, quòd singulis diebus illic sedit. Alias haberet in syndicatu controuersiam, & damnum per syndicatores. et maximè Tergestinos, qui ut plurimum quærent id, & alia scrupulosè contra officiales. ut tradit Pau. de Castr. in auth. si quis in hoc. C. de episcop. & cler. & Claudius in regu. crim. 28. verum est, qd nec hora incongrua, & post horā determinatam magistratus debent sedere pro tribunali, & est eis verecundia sedere in solito tempore. & ideò statuta terrarum determinant horas, ut dicit Bal. in l. 2. §. & quia magistratus. in 2. lectura. ff. de orig. iur. & Bal. in l. si cū ipse. ff. de excusa. tuto. vbi inuehit contra iudicem festinanter descendentem de banchu, quem refert. Fely. in c. ecclesia S. M. de consuetu. num. 35. Et actus, qui per iudicē sedere debentem pro tribunali, non possunt expediri de nocte. vide omnino per Fely. in c. consuluit. sub num. 19. de iud. vbi etiam ponit alia quàm plura talia, quæ non possunt expediri de nocte. & uide Iaffr. in decis. 412. & Lucā de Penna. l. 2. C. de iure fisci. lib. x. Et sententia, plata prima hora noctis non tenet. ut ait Anch. in cons. 52. per totum, uide omnino Blanchum in trac. de compromissis. in q. 9. ubi de effectu sententiæ agit. sub nu. 47. in tomo xij. pag. 192. Et not. quòd iudicis decretū debet interponi iudice sedente pro tribunali aliàs est nullum. vt inquit Bal. in l. tutores. §. naturali. ff. de confirman. tuto. Quando autem iudex dicatur sedere pro tribunali, ponit Carrer. in prac. crim. pag. 9. sub nu. 45. Et licet potestas, uel iudex horis statuti pro tribunali non sedeat, quia nulli adsint litigā

res requirentes iustitiam, non dicitur facere cōtra statutum. ut inquit Rui. in consi. 12. num. 4. in 5. uol. Et qui contrarium diceret, q̄ scilicet adessent, probare tenetur, ut dicit ibi Rui. Et nō. quod iudex non cogitur audire, nisi palam ante tribunal. l. iubemus. C. de episcō. & cleri. in fi. & Bār. in constitu. ad reprimendum. in uer. sine strepitu. sub num. 2. quod nota contra importunos. & morosos.

Sententia.

Si sententia esset contra formam statuti, & iudex reducit illam ad statutum, ualeat. ut ait Bal. in l. non dubium. col. 9. uer. sed iuxta hoc. C. de legibus. Et de sententia criminali. tradit Claudius. in regu. crimi. 154. & Iulius Clar. in prac. crimi. q. 93. & seq. qq. usq; ad fi. & ibi uide de earum executione. Et quando quis absoluitureo, quia crimen non commisit, fertur sententia absolutoria simpliciter & diffinitiuē. ubi uerō absoluitur, quia non est probatum. semper apponitur clausula. Rebus sic stantibus. uel stantibus rebus, pro ut stāt. ut inquit Iulius Clarus in prac. crimi. q. 57. uer. sed hic quæro. & q. 62. uer. forma autem. ubi etiam subdit, quod debet inquisitus ira absolutus, stantibus rebus, pro ut stant, præstare fideiussores, de stando iuri. & se præsentando toties, quoties fuerit requisitus.

Statutum, quod contra non citatum sententia ualeat, non tenet. uti nō. Bal. in l. 1. uer. sed hic quæritur. C. quomodo & quando. & Roma. in consi. 145. & Deci. in consi. 681.

Sententia criminalis in tribus casibus absq; principis cōsultatione retractari potest. Primo, quādo lata est ex præsumptionibus, & fortiores aliæ superuenerunt, quā ex quibus fuit prolata. d. sententia. Item quando constat notorie de iniquitate, puta, quando Titius uiuit, & quis fuerit accusatus, eum occidisse. Item ex probatione, quæ licet de iure non teneat, est tamen ualida priuilegio statuti, uel consuetudinis, puta, quod contumax habeatur per confesso. sententia. n. lata ex

ta ex probatione priuilegiata, non transit in rem iudicatam, vt ai Fely. in c. consanguinei. in 2. col. sub num. 8. de re iudi. & Paul. de Cast. in l. & si seuerior. C. ex quibus cau. infamia irro. & Abb. in consi. 73. sub num. 2. in 1. vol. & 92. nu. 3. & Deci. in l. & si nihil. ff. de regu. iur. Et si iudex maleficiorum tulit sententiam in palatio ad tribunal vicarij, uel alterius iudicis, non tenet. ut ait Alberi. in lius pluribus. ff. de iusti. & iure. Itē si iudex in sententia dicit. Titius furtum commisit, per hoc cēsetur eum condemnare ad poenam statuti pro furto. ut inquit Crauetta in consi. 79. num. 4. in 1.

Si statutum dicit, quod reportans sententiam cōdemnatōriam contra reum, soluat intra decē dies à die sentētiæ duos denarios pro libra, aliās non teneat sententia. Pone modò, q̄ sit lata sententia sine certa quantitate in expensis, uel in generali, uel in uniuersali iudicio. quæritur, quando incipiet tempus decem dierum? respon. Bal. in addi. ad specula. in extrauag. §. qualiter. à die taxationis expensarum, & à die declarationis in iudicio uniuersali.

Statutum dicit, quod in sententijs criminalibus debeant interesse duo priores. An ualet sententia eis absentibus? respon. Bal. in l. cum sententiam. ad fi. C. de senten. quod non. quia sunt testes deputati à lege & si non tam cito uenerint, debent expectari, & si nolent interesse, debent subrogari duæ aliæ publicæ, & authenticæ personæ eorū loco. ne propter absentiam eorum publica uacillet autoritas.

Si statutum dicit, quod sententiæ in Arengo latæ non possint reuocari. Non militat in sententia lata contra clericum. ut ait Ias. in consi. 121. in primo vol. per totum. Et sententia lata super substantia delicti, non facta mentione de qualitate tenet, ut ait Bal. in l. 2. C. quibus res iudica. non nocet.

Si sit statutum, q̄ sententia non uitiatur, quamuis reus ad sententiam non fuerit citatus, quando de crimine, seu ueritate rei constat, quia sublata sit defensio per liquidationem facti, statutum nihil continet iniquitatis. ut ait Bal. in l. cūctos.

Quæstiones Criminales

C. de sum. Trin. & fide cathol. de quo meminit Alex. in cons. 225. vol. 6. ver. corroboratur.

Sententia lata de falso contra notarium absentem ex forma statuti, excusat eum ab infamia. secundum Specula. in titulo de sententia. §. 1. uer. quid de istis. l. fin. C. de requi. reis. & Guido Pa. in singu. 330.

Si statuto aliquid sit prohibitum sub certa poena, contraueniens non potest grauari ad soluendum illam poenam, nisi super ea sequatur sententia declaratoria iudicis. ut per Marfil. in pract. crim. §. aggredior. sub num. 108. & seq. pag. 139. uide Barba. in consi. 70. in ultimo volum. ubi de sententia criminali agit, & plura de sententijs criminalibus, & plura contra sententiam, ponit Bossius in pract. criminali in locis, de quibus in eius indice potes uidere.

Sapius.

AD statutum, quod utitur dictione sapius. vide Alex. in l. si idem. ff. de iuris. omn. iud. ubi dictio sapius uerificatur, etiam in bino actu.

Syndicare.

SI DICIT statutum, quod talis officialis non debeat syndicari, nec super eo inquiri. Intellige, nisi pro reliquis ex eo, quod renuntiasset penes eum de bonis communis. ut ait Bar. in l. dominus Stich. per illum tex. ff. de peculio lega. Et durante magistratu, potest iudex syndicari, quando sententiā uenalem proferret, uel quid dolose ageret. ut inquit Roma. in consi. 415. per totum. Et condemnatus in syndicatu, non redibit ulterius in officiū. l. si aliquid. C. de suscep. & Arch. lib. x. ubi hoc fusius tractat Bar. & Fely. in c. ex literis. sub nu. 11. de constit. & Bossi. in pract. in titu. de officialib. corruptis, iniustisque iudicentibus. & in tractatu de syndicatu. Et nota. quod non est de more doctorum, consulere aduersus officiales in magistratu, quando syndicantur, ut dicit Alex. in cons. 70. in 1. col. in fi. in 1. volum. Item nota. quod de consuetudine
officiales

officiales non syndicantur, nisi de dolo & barattaria, & illicitis extorsionibus. ut inquit Iulius Clarus in practica criminali. in q. 73. ver. item iudex.

Sodomia :

SODOMIA absque dubio est grauissimum crimen. ut dicitur in auth. ut non luxu. contra naturam. Nam ex isto crimine ciuitates cum habitatoribus pereunt. & propter tale delictum & fames, & terremotus, & pestilentia fiunt, ut ibi dicit Imperator. Et ideo iura armantur gladio. l. cum uir nubet. C. ad l. Iul. de adult. & in §. item lex Iulia de adulterijs. & instit. de pub. iud. Et hoc crimen apostasia nuncupat Lucas de Pena. in l. 3. & seq. C. de exacto. & excep. lib. xij. & Barbosa. in consi. ult. in 1. vol. & Petr. Rebuff. in praxi beneficiaria. lib. 3. in prin. sub num. 38. Proinde angeli pessimi fugiunt, & dum vident, oculos claudunt. Et est summum nephas, & scelus pessimum. ut legitur in libro Genesis. Et in ore habere est turpissimum extimatum per Paulum apostolum in c. primo ad Romanos. Et sunt, qui scribunt, Orpheum Thraciae principem omnium tanti sceleris, & libidinis de testanda repertorem fuisse. ut tradit Celsus Rhodigi. in lectionum antiquarum. lib. 8. cap. 30. ubi de hoc dicit late. Dicit tamen Augustinus. in sermone de sodomitis, & Gomorreis, ortum habuisse à mulieribus, & homines postea ipsae docuere. pro ut eum sic refert Bossi. in practica criminali. in titulo. de stupro de testabili in masculos. num. 4. & ibi fusius habetur de hoc & D. Bursatus dicit in consi. 66. num. 38. ad fi. cui plurimum debeo, pro eius consi. 18. & Bermondus. in tracta. suo. de publicis concubinarijs. ubi de peccato sodomitico scribit. fol. 117. & Ficinus in commento conuiuij Platonis de amore. in v. oratione. c. 13. in fi. probat sodomiae delictum esse speciem homicidij ex proprijs liberis. & Aristoteles in 7. moralium loquens de feritate, sic scribit. Ut dicitur, de quibusdam efferatis gentibus circa potum. Alios crudis delectari. Alios humanis carnibus. Alios inuicem tra-

Quæstiones Criminales

dere natos, vt in conuiuijs commedantur. Præterea (inquit) coitus masculorum feritas est, & mala consuetudo. illos. n. qui malignitate cæteros superassent hac infami appellatione notabant antiqui. vt tradit Petrus Marsus. in commento ad Sylium. lib. 1. super carmine illo.

Et fructus regni feritas, erat asper amore :

De hoc vitio, & eius detestatione latè scribit Cassaneus. in consuetu. Burgun. pagi. 234. sub num. 4. Et hoc est crimen publicum. ut inquit Paul. de Cast. in consil. 400. in 1. & Archiepiscopus floren. de eo. in summa. in titu. 5. in 2. par. & in titu. 14. cap. 4. vbi agit de decalogo. §. x. vbi tractans de sexto præcepto ad fi. de sodomia loquitur. in parte. 1. & refert Augustinum post aliqua de sodomia, & alijs vitijs luxuriæ dicentem, horum pessimum est cōtra naturam. si quis membro mulieris non ad hoc concessio, vti voluerit. & ait Archiepiscopus. vbi supra. lib. 3. in titulo. de satisfactione poenitentiæ, hoc vitium esse maius, q̄ si quis matrem cognosceret. 37. q. 7. Coitus nanq; contra naturam est triplex, cum matre, filia, & masculino, item, quod fit cum brutis. ut ait Girlan. in tracta. de poenis omni sariam coitus. q. 8. vbi fusius. de hoc tractatur. Etenim, qui cum brutis coierit, plusquam per septem annos poeniteat. 23. q. 2. c. hoc ipsum. cum seq. & Archiepiscopus flo. vbi. supra. in titulo de satisfac. poeni. sodomitas itaq; Lactan. Firmia. lib. 5. cap. 23. diuinarum institutionum. appellat impios parricidas. & Cassane. in consue. Burgun. in rub. sub. nu. quinquagesimosexto. & ibi dicit Cassaneus, quod huius delicti sciunt Itali practicam, sed fortè illos expertus loquitur. ✕
Masculorū autē cōcubitores appellat Apostolus Sodomitas, vt ait Corraſius. in l. si testamento. num. 23. vide Felicem Maleolum in tracta. de matrimonio. in prin. num. 4. vbi quidam Canonicus appellat (menties tamen) Italos Macarellos, siue Busurones maledictissimos, quos inter, licet aliàs sint mulieres honestæ, tamen propter crimina virorum, in eorum despectum

despectum sunt infinitę meretrices. & ij filij diffidentię sunt. vt inquit Cassane. vbi supra & est notabile dictũ glo. in uer. diffidentię. in c. clerici de excessibus prælatorum. vnde Paulus Apostolus ait, masculorum concubitores non intrabunt in regnum cœlorum. Et nocte illa, qua natus fuit Christus, omnes sodomitę mortui fuere. vt ait Afflic. super constitu. regni. lib. 3. in titulo de adulterijs. num. 11. & seq. super uer. legum asperitate. De iure ciuili pœna sodomitę est gladius. sed de iure canonico, debet excommunicari. vt inquit Zannettinus in tracta. de differentia inter ius canonicum & ciuile sub. nu. 226. & seq. vbi etiã dicit, qd iudex ecclesiasticus propter hoc crimen habet in sodomitas iurisdictionem, licet sint layci, qui deliquerunt sodomiticę. Clericus verò sodomita deponitur, & in monasterium detruditur, & perdit beneficia, etiam si sit occultus sodomita. ut inquit Alex. de Neuo. in consi. 53. & si sit in corrigibilis, debet ad perpetuam penitentiam peragendam tradi. quemadmodum ait Archiepiscopus flo. in parte. 3. suę summę. in §. 5. col. 1. in titulo. de satisfactione pœnitentię. Mediatores autem huius criminis debent decapitari. l. qui abducto. C. de pœnis. & qui commodat domum etiam, vt id scœlus committatur, debet decapitari. l. qui puero. C. de extraordi. crimi. Sodomita ipso facto est infamis. vt inquit Deci. in l. si qua mulier. nu. 7. C. de secun. nup. Et ideo conuictus non potest esse Atronatus (vulgare est Anglicorum) quod sonat procurator in latino idiomate, vt dicit. Alberi. in dictione Atronati. & Archiepiscopus flo. in eius summa. lib. 2. ad fi. in titulo. de vitio contra naturam. Et ipso facto intelligitur sodomita priuatus bonis, nec de eis testari potest. vt tenet Dec. in d. l. si qua mulier. & vide consilium Anastasij Plati, ad quem scribit Epistolam Georgius Merula in commendationem. vbi probat sodomitam ipso iure & facto, absq. condemnatione esse in testabilem. quod cõsiliu est inter consilia Barba. consi. 64. in 1. vol. & Corrasius. in d. l. si testamento. vbi etiam dicit Corrasius. quòd sodo-

Quæstiones Criminales

mita filio pupillariter substituere non potest, ut ait Deci. in l. si qua mulier. num. 7. C. de secundis nup. Licet cum muliere uideatur pollutio extra ordinaria coitus extra vas debitum, ita alias consuluit Maria. in consilio. incip. utrum cum muliere. & allegat Archidiano. 36. q. 3. in c. extraordinaria pollutio. & quia iura præcisè dicunt cum masculis. in §. item lex Iulia. insti. de publicis iudi. & l. cum uir. cum glo. C. de adulterio. Et dicit summa Angelica. sodomia est turpitudine in masculum facta. 32. q. 7. c. vltus. verius tamen est et esse cum muliere sodomiam, & contra naturam, ut probat Deci. in d. l. si qua mulier. & probat Archiepiscopus florenti. ubi supra & ita tenet post multos Couarru. in titulo desponsalibus & matrimonio. in parte 2. cap. 7. §. 5. num. 7. & cap. 4. col. fi. fol. 7. col. 2. ubi allegat Augustinum, dicentem tolle meretrices de mundo & sodomiam, totus efficitur reprobus, & ita se consuluit se attestatur Berthachi. in repertorio, in ver. sodomia, apud Asculum. ubi etiam dicit, agentem contra naturam cum foemina dormiente sibi affine, post factum acclamante, teneri de raptu poena capitis. ut ait Cotta. in tract. rerum memorabilium. uer. pedicones. & Follerius. in tract. de sodomia. Et mulier patiens coitum sodomiticum, non præsumitur uoluntariè, sed coactè, & saltem metu reuerentiali. ut consuluit Sotzin. in consi. 263. Et ideo potest episcopus punire sodomitam. ut est communis opinio, de qua Bermondus. in tract. de concubinis. de quo Iul. Clar. in pract. crim. q. 37. uer. item quæro. Quid si vir cognoscit uxorem modo inconsueto. An peccet mortaliter? Dic, q non, dummodo in uase naturali mulieris sperma fundatur. prout dicitur in summa confessionum. lib. 4. in tit. 2. de matrimonio in q. 43. ubi etiam ponitur modus consuetus. & Alber. in dictionario, in uer. coniugalitas, & est sententia diui Thomæ, prout eum sic refert Nicolaus Ploue in tract. de sacramentis, in fi. ubi dicit, quod si uir præter consuetudinem, & modum à natura institutum, quantum ad foras, exigit debitum à coniuge prægnante, puta à parte posteriori,

steriori, uel ad latus, non semper est peccatum mortale, sed quandoque potest esse sine peccato, dimittere autem proprium uas, semper est peccatum mortale, & sodomiticum, quia est contra naturam coniugij. Hinc Augustinus. in c. nuptiali. 27. q. 1. dicit filiorum procreationi operam dandam, non canino more, sed honesto ordine coniugali. vide Anchar. in consi. 268. per totum. Et modus à natura institutus quantum ad situm est, ut mulier iaceat in dorso, & uir procubatur super uentrem eius, & hoc modo fit aptior conceptio. ut habetur in dicta summa confessorum. Igitur secundum Archiepiscopum florent. in eius summa lib. 3. in tit. de actu coniugali. §. 3. de mente Alberti Magni. in 4. dist. Nihil eorum, quæ facit vir cum uxore in actu coniugali, seruato debito uase, est de se mortale peccatum. sed potest esse signum mortalis concupiscentiæ, quando ei non sufficit modus determinatus. sed alium inuenit causa se delectandi, cum non subest causa infirmitatis, uel alia rationabilis, ex quo datur intelligi, quòd non impeditur generatio proles, per tales modos indebitos, seruato debito uase. Durè ergo (inquit Archiepisc. Flo.) in tali expressu reprehendi sunt coniuges, & monendi, ut abstineant, cū non subest causa. Nam de intentione viri exigentis qualitercunque, non habet mulier ipsa iudicare, ut per hoc possit ei debitum negare. nec de facili est præcipi-tanda sententia de tali modo, quòd sit mortale in se. vide eundem Archiepiscopum Florent. in d. summa. in 2. parte in titulo 2. & parte 1. in titu. 14. ubi de sodomia agit. & inter cætera ait quamplura de modis indebitis in usu matrimonij, quæ (seruato tamen debito uase) de se non sunt peccata mortalia. sed possunt esse mortalia ex inordinatione animi. ut ibi fufius prosequitur. & uide ubi de uitio contra naturam agit. per totum. ubi quoque dicit. Quod etiam aliquo modo dicitur vitium contra naturam, cum uir agens cum muliere, & si seruet debitum uas, non tamen debitum modum consuetum à natura, & magis aptum ad generationem. Vt

si mu.

Quæstiones Criminales

si mulier uertat uiro dorsum, & non faciē. & quæ subsequitur
Et pp hoc uitiū separāt mulier à viro sodomita. ut ait Barba.
in cōl. 64. in 1. vol. & Mōteleo. in prac. arb. pag. 140. in fin. &
seq. & oīo ē pag. 199. Et licet ex coitu illicito cōtrahatur af-
finitas, sicut p lictū. ut est gl. no. in c. discretionē, & in c. pen.
& fin. de eo, qui cogno. consanguineam, & c. si. de consang.
& affin. & glo. 27. q. 2. in c. si quis desponsauerit. & Ioan. An-
dre. in arbore consangu. & affin. Affinitas autem impedit ma-
trimonium contrahi. c. non debet. de consangu. & affini. &
Sozi. in consi. 119. in 3. vol. non tamen per coitum extra uas,
vel sodomiticum cōtrahitur affinitas. c. extraordinaria. cum
glo. 35. q. 3. & Siculus. in c. fraternitati. de eo, qui cognouit
consangu. vxō. suā. & q. Tholosa. 96. Et idcō fornicatio in-
ter masculos, & illicitus coitus non impedit matrimonium
inter sororem passi & agentem. vt per Brixiensem. in reperto-
rio suo. in uer. matrimonium. qui dicit se fuisse à maximo reli-
gioso interrogatum. & q nullus ponit istum casum, quem di-
cit multum frequentem. Faciunt multa, quæ ponit summa Pi-
sanella. in uer. quid si aliquis. versi. 14. de qua. q. meminit uir
sanè multæ literaturæ. d. m. D. Iaco. Cagnacinus, conciuis no-
ster, nunquam sine magna præfatione nominandus. in regu-
la. c. non præstat impedimentum. de regulis iuris. in 6. Quid
de duabus mulieribus se inuicem corrumpentibus, An est
sodomia? respon. quòd sic. vt tenet Boerius. in decisio. 316.
sub nu. 14. & ideo poena ambarum est ultimū suplicium. l. foe-
dissimam. in prin. C. de adult. & ibi tradit alia quàm plura
Boeri. & Firma. in reperto. in uer. stuprum. & ver. stupri poe-
na. & Zanettinus. in tracta. de differentia inter ius cano. & ci-
uile. sub num. 227. vide Grammati. inter consilia ciuilia. in
consi. 60. & Girlan. in d. tracta. de poenis omnifariam coitus.
& Iodocum. in prac. crimi. cap. 96. ubi agit de peccato con-
tra naturam. & Cassane. in consue. Burgun. pagi. 21. & 234.
num. 4. & Plot. in repeti. l. si quando. C. vnde ui. num. 311. pa-
gi. 140. & crimen sodomix non probatur per auditum. vnde
dominus

dominus noster omnipotens noluit peccata sodomorum punire ex auditu, licet sciret etiam tanquam deus, nisi prius eos conueniret, tanquam iudex. c. deus omnipotēs. 2. q. 1. & Casane. ubi supra. ex Marfilio. & vide Marfilium. in consi. 28. & Grammati. in decis. Neapoli. 28. sub num. 14 & decis. 40. sub num. 15. & seq. & Marfil. in consi. 29. & in singu. 597. & Grammati. in consi. cri. 65. per totū. & Parisi. in consi. 163. in 4. vol. Quid igitur sit probandum, quando commissum est stuprum in puerum per marem in marem, vt constet delictum in genere, tradit Follerius in practi. crimi. sub titulo. capiant informationem. sub nu. 13. pagi. 19. & Paul. de Cast. in d. consi. 400. in 1. vol. & Anto. Gomez. in tracta. de delictis. cap. xij. num. 16. vbi dicit, quod etiam per socium criminis probatur sodomia. & quomodo proberetur sodomia, respondet Calcanus. in consil. 119. sub num. 6. in 7. vol. & Anchara. in cōf. 268. & Alex. de Neuo. in consi. 85. per totum. & Parisi. in cōf. 163. in 4. uol. vbi excusat etiam quempiam imputatum pro sodomia. & ibi probat. quod patiens non est idoneus testis ad torturam dandam. Et si delinquens moritur ante condemnationem, non punitur, nec eius bona publicantur. ut ait Butri. in consi. 58. per totum. Et si minor sit cōfessus, se deliquisse contra naturam, debet in integrum restitui, & absolui. secundum Anto. Gomez. in titu. de delictis. in tomo. 3. cap. 1. num. 66. fol. 337. vide tamen Beroium. in q. penultima. num. 3. Et licet quis esset infamatus ab alio, quod de nocte, dū dormiret secum in lecto commisit sodomiam, & tortus confessus esset, q̄ in somnis, dum cogitaret, q̄ accedebat ad quandam mulierem, accessit ad illum, tanquam ad foeminam, sed non deliberatē, & in sua mente, certē non debet puniri morte ordinaria, cum non constet de veritate, aliter quā per suam confessionem qualificatam. vt dicit Anto. Gomez. in tracta. de Homicidio. num. 26. ad fi. vbi dicit sic euasisse quendam, qui ita fuerat infamatus. Memini cū affiderem pro prætorē & locum tenente Cæsarco in ciuitate Tergeste, quod ex commissione

Quæstiones Criminales

commiffione Cefarea me tranftuli ad ciuitatem Goritij, examinandi caufa quofdam testes, & dum ibi adeffem, apparuit quidam hebreus fenerator in loco, & accusauit quendam iuuenem mercatorem, q̃ commiffiffet sodomiam cum fratre ipsius hæbrei, in quodam hospicio. & conuentus mercator ille, qui erat Christianus, fuit palam in foro, & pro tribunali in platea ualde reprehensus á dominis iudicibus, ad quos spectat regere nobiles Goritij. qui fuerunt ei interminati, quòd cum comburi facere uolebát. Sed ille, cum ei mādassent, ut faceret suas defenfiones, scælus nefandum commiffiffe negauit, afferens Hæbreum calumniatū ei fuiſſe &c.

Quid ſi quis non ponit priapum in anum pueri, ſed aliter illum polluit? reſpon. q̃ punitur extraordinem, cum extraordinem polluerit. Sed ſi ponat priapum in anum, licet ſemen non emittat, punitur tanquam sodomira, de iure. ita tenet Afflict. ſuper conſt. regni. lib. 3. titu. de adulterijs, num. 12. Sed ſecundum cōſuetudinem, ſi deuenit ad actum proximū, minus punitur ex generali conſuetudine, ut ait Iul. Clar. in pract. crim. in §. sodomia in fine. concordat tamen cum Afflictō. Et ait iſdem Afflict. ubi ſupra in titulo de repudijs, in rubri. quòd propter uitium sodomiticum cum masculis, poteſt fieri repudium. Itidem ſi maritus uult trahere vxorem ad sodomiam. Plura de sodomitis, uide per Marquardum. in tracta. de iudejs. Libr. 3. cap. 1. pag. 36. & Franc. Marcum in deciſ. Delphina. c. 89 1. & ſeq. lib. 2. Et minor xxv. annis mitius punitur in crimine sodomix, quàm maior. ut tenet Soz. iunior in conſi. 7. volum. 3. & Rolan. a Valle in conſi. 77. uerſ. ſextodecimo. in 3. uolum. & uide Plotum inter conſi. crimi. 132. & Deci. in conſi. 90. in 1. & Boſſius in practica criminali. in titulo de iudicijs. ſub num. 160. & in titulo de ſtupro de teſtabili in pueros, pag. 194. & Marſil. in ſing. 597. & tractat. Viuius in ſuo tracta. communium opinionum, uer. sodomira. & Couarru. in titulo de sodomitis. & Alferius, inter conſilia crimi. in conſi. 143. in tomo 1. & Iul. Clarus in d. §. sodomia, &

Me-

Menochius in suo tracta. de arbitra. iudicium in casu. 286. Et hodie sodomita, non solum debet mori, verum etiam comburi. ut inquit Duenyas in regu. 113. & Couarru. in trac. de sodomia. Et no. quod sodomix peccatum etiam apud Gentiles est detestabile. 32. q. 7. flagitia. Nā Loth obtulit filias suas ad stuprum ut detestandum peccatum sodomix in alios impediret. d. 32. q. 7. c. offerebat. & ait Alber. in dictione sodomia. Et quatuor modis dicitur peccatum contra naturam. ut habetur in summa Angelica. in ver. luxuria. §. ij. num. 2. & 3. ubi Mastupratores etiam committunt peccatum sodomiticum quando agunt. ut ille dixit.

Deposita falce fiet amica nonus.

Conclude igitur, quod maior pars hominum quandoq; in sodomiticum uitium incurrunt, debachati luxuria. Mastupratores ergo omnes sunt sodomix. & est maledictus homo, qui spargit semen suum super terram.

Similibus ad similia.

IN pœnalibus statutis proceditur de similibus ad similia. & ista est communis opinio. ut inquit Ias. in l. fi. ff. de in ius uocan. & Ripa in tracta. de peste. num. 283. pagi. mihi. 52. Et an id sit perpetuum? tradit Bal. in usibus feudo. in titu. de milite uasallo. & in titulo quæ fuit prima causa beneficij amitten. in c. 1. §. porro. col. 3. & Ias. in §. ex maleficijs in glo. ibi. nu. 36. insti. de actionibus. ubi dicit hoc fallere. quando pœnæ imponuntur habito respectu ad priuilegium alicuius personæ. quia tunc non potest fieri extensio de similibus ad similia. ut ait Ias. ibi. nu. trigesimo septimo. & Bal. in qq. ad statuta. ver. si mili. uide omnino Euerar. in cēturia legali. in loco à simili. & per Gammarum in dialēctica legali. in loco à simili. vbi dicit quod in pœnalibus, & exorbitantibus, ac odiosis fit extensio ex rationis idemitate de similibus ad similia. quod intelligit, quo ad legis prohibitionem, secus, quo ad pœnam. ut dicit Ioan. And. in c. dispēdia. de rescrip. in 6. & ibi ponit, quā

Questiones Criminales

do possit fieri extensio vide per eundem Gamma. in eius tractatu extensionum. & Rimi. in consil. 59. ad fin. in 1. vol. nu. 14. & 15. & omnino Ferre. in tractatu. de militari iustitia. num. 225. & vide supra. in uer. extensio.

Simplum:

STATUTUM dicens, q̄ quis condemnetur in quadruplū. intelligitur, quòd in eo insit simplum. ut inquit Bar. in l. 1. C. de poenis fiscalibus.

Solemnitas.

SI statutum dicit. q̄ probato maleficio per confessionem, vel testes, potestas debeat reum condemnare, non obstāte aliqua solemnitate iuris omīssa. De qua solemnitate intelligitur, an de solemnitate, quæ est ab benè esse? vel ad benè non esse? respon. Bar. in consil. 36. quòd intelligitur de ea, quæ est ad benè esse, & de solemnitate iuris ciuīlis. quod probat. in 2. vol.

Soluens iusto metu.

ILLI, qui soluit alteri quā creditor, metu statuti poena lis, uidetur soluere iusto metu. ut ait Bal. in l. falsus. in vlti. col. C. de furtis. & Afflic. in decis. Neapoli. 150. vide tamen Bossium. in practica crimi. in titu. de principe. nu. 50. fol. 349.

Statutum.

STATUTA itaq; obligant suos authores. idest eos, à quibus constituuntur. ut inquit Egēdor. in l. 1. ff. quòd quisq; iur. Et non seruantes bona, & æqua statuta debent puniri. ut ait Bal. in vsibus seu. in titu. de pace tenenda. in §. post natale. per illum tex.

An iudex iurans seruare statuta, debeat pronunciare secūdum statutum, quod non fuit allegatum in iudicio? An secundum consuetudinem? An secundum reformationem? An secundum statutum, nondum in vsu receptum per decennium transactum? An secundum statutum, quod defensionem denegar?

negat? An secundum statutum contra libertatem ecclesiæ? respon. ut determinat Paris de Puteo. in tracta. syndica. §. statutum. & Blancus. in prac. crimi. pagi. 73. num. 71. & Perusi. in c. cum sæpæ col. 2. cum seq. de appella. ubi dicitur, quod allegans statutum alterius loci, debet probare. secus ubi causa agitur. quia licet etiam nō fuerit allegatum in causa, iudex tamen, qui iuravit ea seruare, tenetur supplere, & iudicare ipse met secundum ea statuta. Sed nunquid iudex, ubi habetur ius commune, & statutum loci, possit seruare, quod uelit? respondet Bal. ubi supra. in §. iniuria. fol. 128. num. 11. quod debet seruare statuta iurata. quia statuta sunt præcisi iuris. & uide supra, quæ scripsi. secus si sint reformationes, seu decreta non registrata in uolumine statutorum. ut ait Bar. in l. omnes populi. circa fi. ff. de iusti. & iure. l. cum prolatis in prin. ff. de re iudica. uide. d. m. Alcia. in consi. 55. in 2. lib.

Quando adessent duo statuta in eodem uolumine sibi contraria, quæ foedere distinctionis conciliari non possent, Potestas, qui statuta seruare iuravit. ultimum seruare debet. tanquam correctorium prioris. ut ait Paul. de Cast. in 1. C. const. in §. quibus, & Alber. in qq. ad statuta. q. 19. in 1. parte.

Sigillum superioris non est necessarium in approbatione statutorum. secundum Bal. in c. 1. & 2. col. de pace constantiæ, & Ioan. de Prato. in l. si procuratorem. ff. de procurat. & Firma. in tract. de episco. Contrarium uidi seruatum in ciuitate Tergesti in reformatis statutis, missis ab Imper. Ferdinando illi Magnificæ ciuitati, quia extabat ad uolumen statutorum reformatorum, appensum cæsareum sigillum magnū.

Si duo extant statuta, vnum, q̄ forensis non possit acquirere, aliud, quod dos mulieris, committentis adulterium applicetur marito, Nempe uir, qui habet uxorem Taruisij, quæ multa bona habet in dote, si adulterium committit, potest acquirere. prout tenet Stepha. de Feder. in tract. de interpret. iuris in 2. par. sub num. 52.

Si statutum dicit, quod statutum non recipiat extraneum.

Questiones Criminales

uel subauditum intellectum, Dic, q̄ in eo cessat argumentum à contrario sensu. statuti & ita cessat dispositio, & est casus omissus, qui remanet sub dispositione iuris communis. l. qui commodissime. ff. de lib. & posthu. & tradit Bal. in qq. ad statuta in uer. arbitrium.

Si statutum dicit, quòd uerba statuti debeant intelligi uerè & propriè, & non recipiant extraneum sensum, Dic, q̄ nō excludit sensum datum à iure. ut declarat Bal. in qq. ad statuta. ver. statuere. & l. fi. C. de hæc. insti. & Fely. in procemio Grego. num. 15.

Statuta non sunt iudaicè intelligenda, & secundum corticem uerborum, sed secundum rationem, & secundum ius commune. ut dicit Bal. in l. quicumque. C. de seruis fugiti. & Bal. in usibus feu. in titulo de feudo. M. Duca. in fi.

Statutum emanans contra iuris dispositionem, est strictissimè intelligendum. nam recedendum est à terminis iuris cōmunis quantum minus fieri potest. ut inquit Abb. in consi. 18. l. 1. §. hæc uerba. ff. de nego. gesto. l. si uero. §. de viro. ff. solut. matrimonio.

Statuta non sunt trahenda de una persona ad aliam. secundum Bar. in l. omnes po. in 4. q. de iusti. & iure, & in l. iura. ff. de legibus.

Statutum à statuto potius interpretationem recipit, quàm à iure cōmuni. ut inquit Soz. in l. gallus. §. 1. ff. de libe. & posthu. & Bal. in qq. ad statuta. uer. interpretationem, ubi hoc tractatur fufius. & Lanfran. in tract. de interpretatione statutorum. & Marfil. in pract. crim. in §. ult. sub num. 35. & in §. aggreddior, ponit plures qq. ad statuta. uide omnino.

Statutum imponens pœnam pro aliquo actū, uel factū, nō propter hoc uidetur annullare actum, uel factum, quando illa annullatio actus, non tenderet ad præiudiciū illius, cui pœna imponitur, sed ad præiudiciū alterius. ut probatur. in l. filius. §. fi. ff. ad l. Cornel. de falsis. & Alex. in consi. 24. in 6. vol. ubi plenè tractat hoc Bernar. Diaz in regu. 425.

Statu-

Statutu in ciuitates communes ligans, quòd teneantur ad delicta in eorum territorijs commissa, non est odiosum. immo fauorabile, quia ad illas pertinet, circa terras & itinera diligentiā adhibere, ut malis priuentur hominibus. ut inquit Calcane. in consi. 64. sub nu. 12. & in consi. 2. sub nu. 25.

Statutum exorbitans à iure communi, debet strictè intelligi, ut quantum sit possibile saluum remaneat ius commune. ut inquit glo. in c. dilectus, de consue. & Capolla in consi. ultimo ad quod consilium, uide Dec. in l. non uult hæres esse. ff. de regulis iuris. Et dicit Grammaticus in voto 8. sub nu. 12. quod omnia, quæ in d. consi. posuit Capolla, credit, quòd furto subtraxit è d. Franc. de Albergotis. & Abbate in consi. 1. col. pen. in princ.

Ubiq; statutum loquitur discretiue, id est per se de masculo, & per se de foemina, Tunc nunquam masculinum concipit foemininū. quia expressum facit cessare tacitum, & præsumptum. l. si ita. de libe. & posthu. & tenet Bal. in l. in multis in fi. ff. de statu homi.

Statutum in uno, non habet locum in alio in materia poenali, quando de uno ad alterum peruenitur. secundum Dec. in c. ad hæc. de postula. prelato. num. 45. & Paul. de Cast. in l. in posthu. num. 2. ff. de libe. & posthu.

Statutum dicit, quòd pro maleficio certo imponatur poena centum, si aliud statutum sit, quòd generaliter aliam imponat poenam pro omnibus maleficijs, Est seruandum speciale statutum, quod certam determinat poenam. l. si quis procurator. ff. de procura. cum simi. ut traditur per Gandy. in rubrica de multis quæstionibus de poenis. sub num. 30.

Statutum, quod vnus de familia teneatur pro delicto omniū de familia, ualet. secundum Bar. in l. iure. C. de fabri. lib. xi. & Deci. in consi. 64. col. 2. ver. quātum. & Ias. in l. si quis in suo. num. 6. C. de inoffi. testa.

Statuentes, habentes statuendi potestatem, pro bono publico possunt statuere, quòd nobiles alteri in alteros digladiantes

Quaestiones Criminales

diantes puniantur tali poena. vt docet Imola. in rub. ff. solu. matrimonio. & Bar. in l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. faci. in 3. q. vbi dicit, quod propter publicas seditiones hoc tolleratur. & tenet Sylua. in consil. 43. in 1. vol. argu. l. 2. ff. de iurisd. om. iudi. & in l. ad rem mobilem. ff. de procura. Et no. quod illi, quibus statuendi facultas demandata est, non poterunt statutis poenā adijcere, nisi hoc eis specialiter sit concessum. vt inquit Bal. in l. 1. ff. si quis ius dicen. nō ob. vbi idem tenet Alex. sub nu. 15. quod dicit esse notandum contra Bar.

Statutum, quando factum, & quando poenam respiciat, ponit. d. m. Alcia. in rub. extra. de iudicijs. nu. 35.

Statutum puniens delictum poena pecuniaria, non debet amplius aggravare. quia qui soluit, habetur pro absoluto. secundum dominum meum Alcia. in rub. extra de iudicijs. sub num. 34.

Statuta disponentia in certis casibus filium teneri pro crimine patris, nō habent solum illam rationem, quod illud sit, cō q̄ pater facilius abstinebit à tali delicto, si filios suos videat etiam puniri. ut per Bar. in l. iure prouisum. C. de fabri. lib. x. & Anchara. in repeti. c. 1. de constitu. in xi. prin. q. sed etiam, quia praesumitur filium talia facturum. vt inquit d. m. Alcia. in tractatu. praesump. in regu. 1. praesump. 24.

Si statutis loci inferioris deficientibus, statutum dicat, qd̄ recurratur ad ius commune, Recurritur primò ad statuta loci dominantis. quemadmodum ait Sozi. in consil. 81. num. 3. in 1. vol.

Statutum potest afficere personam sibi subiectam, & subditam, etiam respectu eorum, qui in alio territorio existant. vt inquit Sozi. in consil. 36. num. 4. ubi allegat. l. rescripto. §. si. & l. munerum. §. patrimoniorū. ff. de munc. & hono. & quod no. glo. super rubri. C. de munc. patri. lib. x. & Fely. idem dicit in c. si. de foro compe.

Si dicat statutum, quod propter tale delictum tertia pars, vel dimidia bonorum veniat in fiscum, & residuum in filios delin-

delinquentis. & aliquis filius familias habens liberos, & bona aduentitia. committat illud delictum, pater perdit illam portionem, quæ confiscatur, & etiam vsumfructum in illa, quæ conseruatur eius liberis, in pœnam filij, eiuldemq; patris. ut tenet Paul. de Cast. post Ange. in auth. excipitur. C. de bonis quæ libe.

Si statutum dicat, quòd qui emerit rem, si non facit eam allibrari. vel si non soluat gabellam, incidat in pœnam, Pone, aliquis fuit accusatus, & non soluit gabellam, si petatur pœna, ipse potest euitare pœnam, si soluerit gabellam ante latā sententiam. secundum Ange. de quo Paul. de Cast. meminit in l. hoc edito. ff. de publica. quod putat uerum, nisi statutum præfigat certum terminum, quia postea non admitteretur purgatio moræ. l. magnam. C. de contrahen. stipula.

Statutum odiosum, puta contra usurarios, cessat cessante usura. Idem est in alijs statutis. secundum Fely. in c. ecclesia S. M. num. 28. de constitu. Et iudex Laycus est iudex competens in materia usurariæ prauitatis. secundum Arno. in problemate. 13. uide omnino Iulium Clarum. in prac. crimi. in §. usura.

Statuta, quæ sunt præter ius commune, non extenduntur ad casum fictum, sed cōprehendunt duntaxat casum uerum, nisi, etiam fictus exprimatur. ut tenet Paul. de Cast. in l. ait prætor. num. 2. ff. de nego. gest.

Statuta pœnalia habent rationem motiuam. prout dicit gl. in l. unicus. C. de raptu uirgi. & Calcane. in cōs. 48. in prin.

Statutum debet condi ad commodum publicum, & non ad commodum condentis. uti ait Ysernia. in prologo feudorum. in 6. q. in fi. in §. 1. de pace tenen. iura. fir. & Neuiza. in sylua. lib. 4. sub. nu. 74.

Statutum non tollit probationem, quæ fit per rei euidētiā. secundum Marfil. in prac. crimi. in §. secunda. nu. 24.

Statutum factum in fauorem reipublicæ, Valet, etiam si sit factum contra clericos. secundum Marfil. in prac. cri. in §. aggreddior.

Quæstiones Criminales

gredior.num.73.

Ad hoc ut unum statutum aliud tollat, necesse est, expresse fieri mentionem de primo. secundum Marfil. in §. quæritur. num. 10. in præc. crimi.

Vbi statuta sunt diuersa, Attendi debet, quod reipublicæ conuenit. ut inquit Marfil. in præc. crimi. in §. ultima. q. & §. quæritur. num. 7.

In statutis semper debet intelligi illa clausula, uidelicet, saluo alio statuto comparibili. ut dicit Marfil. in præc. cri. §. ultima q. Valet statutum unius ciuitatis disponens, & illud ius seruetur in ciuitate illa forensibus, quod ipsi forenses seruât in sua ciuitate, pro ut extat in ciuitate Tergesti. & ita tenet Marfil. ubi supra. & in l. si quis uiduam. uer. & ultra prædicta. num. 23. ff. de quæstio.

Statutum, quod est iustius & æquius, debet attendi. Non obstante prioritate. secundum Marfil. in l. 1. §. si serui. nu. 29. ff. de quæstio.

Statutum in materia odiosa loquens in actore, non habet locum in reo. ut dicit Innocentius in c. cum inter. & in c. significatur. de excep. & Anchara. in c. canonum statuta de constitu. & Nata. in c. quamuis de pactis. in vi.

Quoties statutum tribuit ius agendi criminaliter, Tunc nulla oritur actio. quia causæ criminales expediuntur per actiones, ut dicitur in l. i. de pub. iudi. in prin. sed erit accusatio ex illo statuto. sicut dicimus accusatum ex lege Cornelia, uel iudicis officio. si iudex ex officio per inquisitionem procedit. Errant igitur, qui dicunt, quod condemnatus ex forma statuti, sit condemnatus conditione ex lege, quod falsum est. quia conditio ex lege est actio, quæ non habet locum in causis criminalibus. hæc Bar. dicit ad literam. in l. omnes po. col. pen. uer. circa statutum. ff. de iusti. & iure.

Quoties statutum dicit, aliquem quidquam oportere facere, uel cognoscere, uel expedire, non potest actum per substitutum expedire. ut dicit rex. in l. cum miles. ff. de aliena.

ma.

mu. causa fac. vbi idē dicit Alex. in apostillis ad Bar. litera b. & ille, qui non pōtest principaliter aliquod officium exerce-
re, etiam in tali officio non potest subrogari, vel substitui. ut
no. Bal. in l. parabolam. C. de episco. & cleri. fa. quod no. Bar.
in l. 1. per illum tex. C. de prin. agen. in rebus. lib. xii.

Si statuto dicatur, quod reus condemnetur propter tale
delictum in centum, quæ si non soluerit, uel soluere non
poterit, pes illi amputetur. quando dicatur illa conditio com-
pleta, si soluere non potuerit, & an adaptabitur ad leges; quæ
loquuntur de contractibus, an ad leges; quæ loquuntur de
vltimis voluntatibus? resp. Bar. amplius cogitandū. in l. suus
quoq; §. si filius in 2. col. ff. de hære. instituendis. & Alex. in
confi. 36. lib. 4. vide Fran. de Aretio. in confi. 89.

Dicit statutum, quod Capitaneus non possit cognoscere
de maleficio cōmisso ante tempus finiti officij sui per tres
menses. Pone, decessit idem capitaneus. & commune prouidit,
quod eius filius deberet complere eius officium, an illi
tres menses computabuntur à die, quo iste, qui illius mortui
uicem gerit, capit gerere, vel à tēpore, quo incepit ille, cuius
uicē gerit, vt sic, uel nunc de nouo incipiat; & sit officium
per se, uel sit vnum officium una cum officio eius, cuius ui-
cem gerit? respon. Bar. in l. 1. §. ij. quibus. ff. de lega. 3.

An producens in iudicio statutum correctum, incidat in
pœnā falsi? quod verū putat Bal. in rub. de Iusti. codice cōfir.
Si statutum non facit ad causam, putà, quia quæstio determi-
natur per statutum vetus, & non per nouum, eo, qd agitur de
negocio ueteri, quod pertinet ad l. antiquam, & non ad no-
uam. Nō incidet in pœnā. immo est licitū producere tale sta-
tutum, cum vigore eius, quantum ad causam illam nō sit sub-
latum. vt videtur esse tex. in auth. vt cum de appella. cogno.
in prin. Nisi lex noua diceret expresse, quod corrigit legem
veterem in præteritis, & futuris, quia tūc nullo modo posset
textus produci, vel allegari, secun. Bal. ibi. scilicet in iudicio.

Statuta artificum iurata, quæ sapiunt monopolium, non

D. Hippolyti Bona Cossæ.

B z b

arctant

Quæstiones Criminales

arctant iurantes. vt inquit Bal. in l. si ad excludendum. C. de rebus credi.

Statuta cassata à Principe, non valent, nec excusant transgressores à poena. vt inquit Bal. in auth. nauigia. C. de furtis.

Si statuto ciuitatis dicatur, q̄ saltuarij villarum teneantur denunciare maleficia, & quardam villa stetit per centum annos, quòd in ea non fuerunt maleficia denunciata, tamen illa consuetudo est in ualida, quoniam illi de villa non habet potestatem statuendi. Nisi ista consuetudo esset expresse approbata per superiorem. l. si. C. de testa. & Bal. in l. de quibus. in 2. col. ff. de legibus.

Si statuta dicunt, quòd non debeat ius reddi, ad poenam alicuius delicti, propter hoc nō tollitur naturalis obligatio. l. si poenæ causa. ff. de condi. inde. vbi no. & l. extat. ff. quod merus causa. & Bal. in l. si quis. §. ex hac. ff. si quis ius dicē. nō ob. & ff. quòd quisq; iur.

Seruanda est lex municipalis circa honores, siuē sit promissoria, siuē prohibitoria. vt inquit Bal. in l. illud. ff. quòd quisq; iur.

Statutum, quod distingueret iurisdictionem ciuilem & criminalem, quia coram iudice deputato ad criminalia, non potest intentari ciuilis, validum est, si non oriatur ex crimine. l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. & Bal. in l. loci. §. si dicatur. ff. quod quisq; iur.

Vbi statutum non loquitur, cessat eius dispositio. l. furiosi. vbi. Bal. C. de nuptijs. l. illam. vbi Bal. ver. nulla constitutio. C. de collatio. & Ananias in consi. 59.

Duo fratres, videntes inimicos trāsire ante suam domum, illuc accesserunt, & eos percusserunt fortiter, & in terram de iectis iniuriati sunt cum manibus & pedibus, qui postea corā iudice instant, vt percussores hi fratres puniantur ex forma statutorum loquentium de percussionibus. An ij rei debeant puniri bis, vel semel condemnari? respon. vt per Alberi. in qq. ad statu. q. 32. in 2. par. & Nouell. in practi. crimi. in forma in-

ma inquisitionis pro insultu, & vulneribus. num. 25.

Si quis habet ex priuilegio, quòd possit liberare certis diebus aliquos ex carceribus, & statuto caueatur, quòd nullus liberetur de carcere, nisi primo habuerit pacem cum offenso, & Titius blasphemauit deum, & ob id missus est in carcerem, si ipse habuit pacem ab eo, per remissionem, & confessiorem, quam fecit simplici sacerdoti, poterit à carceribus liberari. vt ait Ias. in l. ait prætor. §. iurari. num. 16. ff. de iureiu. & Bar. in consil. 167. & Ferratius in cautela. 25. & posui in meo repertorio cautelarum.

Statutum puniens diuersa poena vnum, & diuersa alium. puta consulentem maiori. Tunc nedum pari, sed maiori poena consulens puniretur, quàm faciens. vt ait Saly. in l. 1. C. de rap. virgi. & Carreri. in præc. crimi. §. circa. nu. 168.

Statutum dicit, quòd quicumq; accessit de tali loco ad talem, puniatur. Pone, sunt qui deponunt, qualiter titius iuit vsq; ad medietatem loci, & aliqui de alia medietate, An coniunguntur? respon. Roma. in singu. 204. post Bal. quòd non. uide etiam in singu. ult. & Matthesila. in singu. 84. & Cepollam in cautela. 12.

In statutis exorbitantibus, & correctorijs iuris communis, uerba debent accipi pro loco secundum communem usum loquendi regionis, non obstante, quòd in lege, aliter tale uocabulum accipiat. l. cum de Ianionis. §. aliam. ff. de fun. instruc. l. Labeo. ff. de suppellec. lega. & in c. ex iure il primo. de sponsa. l. 1. in prin. ff. de suis & legiti. ubi Bar. & Matthesila. in singu. 96. ubi dicit, quòd uulgo inter scholares solet derideri iudex, dictus Montolus, qui credidit famoso aduocato, asinum pro bestia non haberi, ad hoc alleganti rubri. quæ non habetur. C. de asinis & bestiis. quæ autem dicatur bestia? ponit Alberi. in dictione bestia, ubi dicit, qd bestia dicitur quasi uastia à uastando.

Licet statutum iniquum de facto seruetur inter ciues, tamen istud statutum, non debet obseruari, quo ad forenses. de

Questiones Criminales

gestis & commissis in territorio dictæ communitatis. aliàs illi forenses possent licitè concedere reprefalias cōtra dictos ciues. ut ait Stepha. de Federi. in tracta. de interpreta. iur. par. te. 1. sub num. 116.

Statuta facta contra ius, non possunt firmari adiectione poenę. secundum Bal. in l. seius. ff. ad. l. Falci. & Seueri. in l. omnes populi. col. 24. uers. octauo queritur. de iusti. & iure. & Henrich. Bohich. in tracta. de synodo. sub num. 48.

Illi, qui contraueniunt statuto, debent interpretari animū proprium. ut est glo. no. in l. idem Pompo. in fi. ff. de rei uendica. & no. insti. de actio. §. sed istæ. & Anto. in trac. de con. in §. sed dubitatur. sub nu. 59. ubi etiam tradit, qualiter animus eorum interpretatur, qui contraueniunt statuto. & Pari. de Puteo in tracta. syndicatus. §. statutum.

Credendum est statuto in volumine statutorum redacto. licet non appareat manu publica conscriptum esse. Dummodo constet diutius tale statutum obseruatum fuisse. ut tenet Bar. in extrauag. qui sint rebelles? uers. data. de quo meminit Lauren. Syluanus. in tracta. de feudi recogni. sub nu. 49. in 1. q.

Dicit statutum, quod à sententia syndicantium appellari nō possit. An non subditus, Potestas tamen ciuitatis, qui profecto tunc ibi ciuis dicitur, appellare possit? respon. Paris de Puteo in trac. syndica. in §. an si statuto. quod non. & in §. ciuilitas. & in §. statutum.

Ad statutum, quod mitigat certam poenę partem delinquentibus, vide Cataldi. in trac. syndica. sub nu. 124. cū seq.

Licentia statuendi, non extenditur, quod possit iniuste statuere, ut inquit Bal. in l. 1. C. de Monopolijs. & Afflic. in decis. Neapoli. 307. sub nu. 20. In poenalibus statutis, sola causa quandoq; sufficit, licet non interuenerit culpa delinquentis, & eius, qui punitur. ut no. in l. quis quis. C. ad l. Iuliam maiesta. c. quoniam. §. si uero. ut lite non contesta. & c. ij. de constitu. & Deci. dicit plura. in confi. 64. in 1. vol.

Statu-

in Statutum loquens de surripiente pecuniam, habet locum etiam in uno denario. secundum Ange. in l. si quis dederit. §. prætor. ff. de acquiren. hære.

Si statutum poenale loquitur in consulente, Dic, quòd èt ille, qui verbo suadet, dicitur consulere. ut inquit Bal. in l. quicunq;. C. de seruis fugiti.

Si loquitur statutum de subdito. Dic, quòd subditus propriè dicitur ratione domicilij. ut dicit glo. in clem. 1. §. eisdem de foro compe. & Dec. & alij. in c. ad nostram. col. 2. nu. 3. de appella. & Grammati. in consil. 27.

Statutum, quod loquitur de suburbijis, Intelligendum est de suburbijis, quæ habent uiciniam per se, nò de his, quæ sunt coniuncta cum contrata, quæ est in ciuitate. fa. l. qui continentibus. ff. de uerbo. signifi. & ita tenet Capolla in consil. 19. nume. 5.

Si per statutum imponeretur poena stigmatis in fronte, nò tenet, nec debet seruari, ut tenet Ange. in addi. ad Bar. in l. cù die versis. ff. de religio. ubi & Asinius. & Maran. in prac. iudicia. in 2. disti. 1. partis. sub nu. 9. pag. 28.

Statutum puniens vulnerantem, Etiam cõprehendit eum, qui studiosè se ipsum vulnerauit. ut ait Bal. in proœmio de cre. & fufius dicit Grammati. in decis. Neapoli. 44. Idem si se percusserit. tenetur statuto de percussore. ut tenet Armonus in epitome. 29. post Bal.

Statutum corrigens, & mitigans poenam in casu maioris excessus, an dicatur corrigere in casu minoris? Puta, statuto cauetur, quòd committens adulterium in nolentem, solum castratur, An si in uolentem, castrabitur? respon. Saly. in l. conuenticulam. nu. 4. C. de episco. & cleri. quòd non.

Si nouo statuto mutetur poena antiqua. tunc dicitur quis accusari ex lege antiqua, non ex noua. ut ait Bar. in l. 1. col. pen. ver. Vtèrius quæro. ff. de publi. iudi. & Tiraquellus in tracta. de legibus connubialibus. in xij. l. sub nu. 21.

Si statutum dicit. Si quis studiosè percusserit aliquem puniatur

niatur tali pœna. Certè ille dicitur studiosè percutere, qui percutit certo proposito. Vnde si casu facta fuisset percussio, non teneretur statuto. vide addi. ad Bar. in l. vnica. C. de thesauris. lib. x. nu. 5.

Statutum potest fieri contra certam personam delinquentem, quando delictum est notorium ut inquit Bar. in l. amissione. ff. de capi. dimi. per glo. ibi inuer. relegari.

In statutis poenalibus, debet fieri stricta interpretatio. l. constitutionibus. ff. ad municipales. & tradit Guido Pap. in singu. 645.

Statutum vltimum, licet tollat primum. secundum Marfil. in l. 1. §. serui. nu. 25. ff. de qq. Intelligitur solum in illa parte, in qua est contrarium primo. in alijs uero partibus statutum primum remanet firmum. idem Marfil. in d. §. serui. nu. 28.

An ualeat statutum, quod vnus teneatur pro alio: responde, ut ait Chacherannus in decis. Pedemont. 89. nu. 5. & seq.

Statutum generale per aliud speciale limitatur. ut inquit Cacheranus in decis. Pedemont. 6. ad fin. num. 11.

Perdito statutorum volumine, Potest eorum tenor per testes probari, quæ probatio est quoddam notorium, ut inquit Bal. in l. 1. §. fi. C. de cadu. tollen. & in l. fi. C. de emend. Iustinia. Codi. facien. dum inquit Imperator, ut cõstitutio ponatur in scriptis, ut sciatur. & sic præsupponit, quod non minus est textus, & Fely. in rubri. ex. de constit. in 3. col. circa princ. & gloss. uer. datum in prag. sub titulo de subla. clem. li. teris. pag. 257.

Si statutum dicit. quod nullus projiciat amurcas oliuarum uel immundicias aliquas in plateas, ante domum alicuius. sub pœna, Pone, quod inueniantur amurcæ, uel immundiciæ proiectæ, non tamen constare potest, quis nam proiecerit. Certè hoc solum sufficit contra dominum ut puniatur statuto. ita dicit Luc. de Pen. in l. 2. C. de aquæ ductu. lib. xj.

Si statutum dicit, quod reus in maleficijs debeat ter citari. Non sufficit unica citatio pro tribus, & peremptoria. ita tenet

tenet Bal. in c. ex lireris. ult. col. de constit. de quo meminit Cassan. in consuet. Burgun. pag. 201. num. 35. & numc. 36. & 34. & Plotus in repet. l. si quando o. nu. 858. C. unde ui.

Conditores iniquorum statutorum, & similiter consultores illorum, quæ sunt in damnum proximorum, tenentur restituere totum illud damnum, quod inde prouenit. vt dicit Archiepis. Floren. in eius summa, lib. 2. in tit. de rapina. §. xij. vide Cassan. in consuet. Burgun. pag. 382. col. 2. & Lucam de Penna in l. prouincialiū. C. de erogatione militaris annonæ lib. xij. & Berthach. in repert. vbiq. maxime in ver. clausulæ statutorum, quæ hic adde, si libet.

Statuta itaq; multiplici de causa fiunt. vt inquit Lucas de Penna in l. vt agendi. C. de cursu publico. lib. xij. vbi fusius hæc videre potes. Requisita autem ad statutum. ponit Rolā. in consi. 99. per totum. in 2. vol.

Statuta, postquam sunt publicata, nō ligant, nisi post duos menses à tempore publicationis. vt dicit auth. vt factæ nouæ constitutiones. circa principium. & declarat Franc. Marcus. in decisione parlamenti Delphinatus. 247. nu. 2. lib. 2.

Statutum intelligitur in casu vero, & non in casu ficto. unde statutum prohibens portare margaritas, vel vniones, intelligitur de veris. vt inquit Bar. in l. 1. §. hoc interdictum. ff. de fonte. per illum tex. vbi interdictum de fonte, in dubio intelligitur de uero & naturali. prout etiam dicit Gomez. in regula. cancellariæ. de triennali possessore. q. 26.

T.

T E M P V S.

V D E X, qui infra certum tempus à statuto præfixū debet causam expedire, non cogitur id facere, nisi propè finem ipsius temporis. secundum Bar. in extrauag. ad reprimendum. ver. procedatur. per. l. 1. §. effractores. ff. de effracto. c. consuluit. de offi. delega. & tenet Iassredus. in decis. 394.

Ter.

Quæstiones Criminales

Terminus:

QUis se defendere non potest post terminum à statuto præfixum. quia frustra daretur terminus. l. 3. §. si ad diem. ff. de re mili. c. coram. de resti. in integr. Potest tamen reo iudex facere gratiam, si vult, & de benignitate expectare. c. consuluit de offi. delega. quod intellige, quando terminus est assignatus reo post litem contestatam. Sed ante litem contestatam nunquam intelligitur exclusa reo exceptio. l. diuus. ff. de custo. reo. Sed si à statuto statuatur alicui terminus ad agendum, nec dicatur in statuto, quòd postea non audiatur, non potest se defendere. ita dicit Bal. in l. si ea. col. pē. sub num. 18. C. qui accusa. non possunt. Ex iusta tamen causa in criminalibus potest iudex prorogare terminum statuti, quam tamen causam debet in actis exprimere, quia est decretum, vel interlocutoria; super qua cognosci potest. vtrū gravauerit partem, vel ne? causa igitur cognita, debet interlocui. secundum Ange. Areti. in tracta. malef. super uer. iudex commisit. Communis est conclusio, quòd quotiescunq; à statuto est terminus præfixus, illud semper intelligi debet, nisi reus post terminum velit incontinenti deducere suam innocentiam, quia tūc ratio præsumptæ calumniæ, propter quam statutum præfigit terminū, proculdubio cessat. Ita dicit Abb. in c. suscitata. pen. col. super glo. ver. effectum. de in integr. resti. c. literas. ver. præterea. de resti. spolia. & no. glo. in l. 1. de tabulis exhiben. & Abb. in c. super eo. in vlt. ver. de offi. dele. & de termino uide Lanfran. in c. quoniam contra. de proba. vbi hoc tractant etiam ceteri. in uer. dictiones. & Bar. in l. 2. C. de tempo. appella. & Firma. in reperto. & Bal. in qq. ad statutu. ver. inquisitio. vbi dicit, quòd licet iudex non possit formare inquisitionem post mensem à die commissi malefici ex statuto, si infra terminum probauit, & reus probet se alibi fuisse, iudex tamen uult contrarium probare, dicit Bal. quòd potest. quia non est noua inquisitio. & idem ait Bal. in qq. ad statutu. uer.

tu. ver. terminus. & Roma. in consi. 415. & Bar. in cōsi. 95. sub num. 4. in 2. lib. vbi dicit, q̄ quando assignatur terminus à statuto ad decisionē causarū, prorogari aliter nō potest. & quoties statutum annullat factum, quicquid postea factum sit, erit nullum. vt ait Bar. in tracta. de peremptione instantiæ. & Tiraquellus in tracta. de vtroq; retrac. §. 4. in glo. 1. & seq. & in §. 8. in glo. 2. sub num. 14. vbi dicit, quod iudex non potest prorogare terminū, vel tempus à iure limitatum, absq; principis ministerio, & hæc communis est opinio.

Stante statuto, q̄ si iudex infra certum terminum sententiam non dederit, cadat in pœnam, Si iudex absoluit partem ab obseruatione iudicij, non dicitur sententiam dixisse. vt inquit Roma. in rub. ff. de iudi. & Barba. in consi. 31. col. 2. in 3. vol. vide Rubeum. in tracta. de Potestate procuratoris & defensoris. in causa crimi. num. 298. & Cassane. in consue. Burgun. in §. 2. pagi. 27. vbi de termino dicit plura. & in §. 8. pagi. 82. vbi fusius. & pagi. 367. & Plot. in repeti. l. si quando. C. vn de ui sub nu. 726. & Hierony. de Monte. in tracta. de finibus regendis. Et an & quando terminus datus à iudice, vel statuto sit continus vel utilis, tractat Bal. in consi. 71. in 3. vol. & Bardus in tractatu. de tempore utili, vel continuo. & vide Alberi. in l. licet gratis. §. possumus. ff. nauaræ caupo. stabula. & Viui. in suo. tracta. communium opi. ver. terminus. & Rim. in consi. 110. per totum. in 1. vol. & Gome. in regu. cancellariæ. de annali possessore. q. 71. & 72. & vide oīo lo. de Amic. in consi. 28. nu. 1. & seq. & alphabetarios ubiq;.

Tractatus.

TRACTATUS de occidendo Titium probatus, licet conclusio facta non fuerit, facit præsumi, Titium esse occisum ex ipso tractu. ut ait Bal. in l. mult. n. col. 2. uer. s. vnde dico. C. si quis alteri, uel sibi. & per cōsequens punitur quis ex forma statuti. c. 1. de homici. & Bar. in l. & si amici. ff. de adult.

Tractatus contra rempublicam, qui per statutum punitur.

Quæstiones Criminales

Intelligitur etiam de eo, qui separatim pluries factus est. secundū Bal. in l. aduersus. col. 1. ver. & sic argu. C. de furtis.

Pone statutū punit facientē ligā & tractatum, Si plures fecerint ligam & tractatum, & postea ex interuallo processerint ad factum, ad quem finaliter intendebant. punientur de vtroq; secundum Bal. in l. nunquam plura. ff. de priua. delic. de quo. meminit Sozj. in consi. 62. sub nu. 10. in 1. vol. Et de tractatu. vide Bossi. in prac. crimi. in titulo. de homicidio. & in titulo. de vulneribus. & Berōium in q. 89. & Blancū. in reperi. l. fi. nu. 225. & seq. ff. de quæstionibus. & Iulium Clarum. in prac. crimi. q. 87. uer. punctus est.

Trahi.

STATUTO florenti no cauetur, quod nullus florentinus trahi possit, nisi ad curiam florentinam, sub poena capitis. An trahi possit ad curiā episcopi florentini, si qualitas causæ hoc requirat? vt quia sit spiritualis, usuraria, uel æcclesiastica? respon. Bal. in auth. qua in prouincia. C. ubi de crim. agi. oportet. sic. quia curia florētini episcopi. est curia florentina. per gl. 161. & Bal. in l. 1. §. 1. ff. de iusti. & iure. aliās Tractio est quidā motus uiolentus. secundum Philosophum. de quo meminit Archiepiscopus flo. in summa. parte. 1. §. vij. de libero arbitrio col. 2. cap. 2.

Transgressor:

QUOD ex causa liceat transgredi leges propter enormes casus emergentes. Habet locum secundum Inno. in c. 1. de constitutio. in maioribus magistratibus tantum, quibus hoc licet. Secus in minoribus. vt in Potestatibus terrarum, qui habent seruare statuta ad vnguem, quod dictum dicit esse perpetuò cordi tenendum las. insti. de actio. in §. ex maleficijs. sub nu. 15. cui dicto, & alia addit Maranta. in prac. cri. & Marfil. in prac. crim. §. diligenter. nu. 176.

Tran-

Transitus.

STATUTUM prohibet transitum fieri per campum, uel re alterius. Dic, quod si uia est occupata, ita quod per eam iri non possit, ibi fieri potest transitus. damnum tamen inde factum venit emendandum. ut inquit Bal. in qq. ad statu. ver. via. in apostill. ad Bar. in l. utimur. ff. de sepulchro viola. & Federi. de Senis. in consil. 127. ubi dicit, qd transiri est per locum tutum, quasi ultra locum ire. unde si transire per agrum alienum fas sit ex statuto, ille dicitur transire per agrum alienum, qui intrat, & exit. quod plenè probat. Gui. Pap. in consil. 92. Et no. quod si quis petat sibi uiam constitui in fundo proximiori, si reperiatur alibi habere uiam, non auditur, dato, qd sit sibi prolixior, seu remotior. Aliàs est ei prouidendum. ut inquit Mansuerius. in practica. in titulo. de seruitutibus. aliàs de uia publica, & priuata. De transitu. vide omnino Riminal. in consil. 33. nu. 45. in 1. vol. ubi incedens per transitum, non incurrit in statutorum pœnas, quamuis ibi moretur per aliquot dies. prout inquit Anch. in cōs. 75. nu. 5. & 6. per totum.

Territorium.

AD statutum faciens mentionē de territorio. Dic, quod territorium non extenditur ad aquas. Licet appellatione territorij veniat mare. ut inquit Deci. in c. licet causam. col. 2. de probatio. & plenissimè tradit Fely. in c. Rodolphus. col. 12. ver. districtus. de rescrip. & Guido. pap. in singu. 526. & Boeri. in decis. 227. num. 7. & fusius Cassane. in consuetu. Burgun. in §. 1. pagi. 23. sub. num. 1. col. 2. ubi & de districtu. Differentia autem inter territorium & districtum, ponit Grāmati. in consil. ciuili. 151. num. 1. Et statutum loquens de ciuitate & comitatu, non comprehendit districtum. ut inquit Cassane. ubi supra. num. 8. ubi etiam dicit multa alia circa confinia. & Hierony. de Mon. in tracta. de finibus regen. & Areti. in consil. 77. Et qui dicantur subditi, tractat Cassane. ubi supra pagi. 34. §. 4. & pagi. 40. col. 2. ubi etiam ponit an, & quando.

Quæstiones Criminales

iudex possit punire delinquentes extra territorium. & de territorio agit etiam Hierony. de Mon. in d. trac. de finibus regen. pagi. 7. ubi & de districtu & alijs tractat. Et territorium à iure terrendi, & sic à iurisdictione nominatur. vt inquit Fely. in c. Rodolphus. col. xi. de rescrip. & Oldra. in consil. 86. & dupliciter sumitur territorium, s. propriè & impropriè. vt per Zali. in consil. 16. in 2. vol. pagi. 321. Comitatus verò propriè in statuto importat territorium villarum, vel castrorum ad ciuitatem pertinentium. vt ait Cardi. in clem. ne romani. §. fanè. de electio. & secundum ipsum districtus accipitur pro territorio. ut inquit Deci. in consil. 17. in 1. vol.

Testis rusticus:

SI statutum punit falsum testem. Dic, q non procedit in rustico, qui non ex malignitate, & dolo, sed errore ductus, & simplicitate deponeret. vt inquit Ange. in auth. de testibus. §. licet. vbi subdit, q in hoc iudices debent animaduerte re. & Marfil. in consil. 72. & Armo. in Solilo. 52. vnde non excusatur rusticus sagax. vt est glo. in l. athleta. §. de rusticis. uer. interdum. ff. de excusa. tuto. ubi etiam hoc dicit Bal. & ubi agitur de contrarietate, non excusatur rusticus. & in his, quæ tendunt ad rigorem iuris conseruandum, non excusatur rusticus. Item non excusatur rusticus, nisi in casibus à iure expressis. de quo dicit Deci. plura. in c. super literis. sub num. 7. de rescriptis. & nota ad hoc uersum.

Subdola rusticitas patitur, uiolenta superbit.

Quem ponit Neuiza. in sylua. & post syluam Vagnonus in carmi. de condi. homi. huius tempo. uide Rippam in tracta. de peste. & in l. 2. ff. de in ius uocan. ubi Egendor. & Spiegellius in lexico. uer. rusticitas. Et quis propriè dicatur rusticus? ponit Ange. Areti. in tracta. de testamentis. in glo. 5. nu. 7. & Alberi. in dictione rusticus. ubi habetur plenè. & las. in §. item seruiana. num. 26. insti. de actio. ubi etiam habetur plenè. & Firma. in uer. rusticus. & Tiraquellus in tracta. de nobilitate

nobilitate.ubi tradit,quis propriè sit rusticus.& Bal.in l. si dicatur.col.fi.C.de testibus.& Signorol.in consi.231.& Capicci.in decis.Neapoli.67.& Sozi.in consi.60.in 4.uol.& Plotus in repeti.l. si quando .c. unde ui.ubi etiam ponit,quando teneatur statuto rusticus,& ubicunq; statutum requirit probationem per testes integræ famæ,& opinionis,repelluntur testes infames infamia facti.adeò, quòd non poterit deferri iuramentum in supplementum probationis.ut ait Corsetus.in singu.uer integer.& Soz.in fallen.in regu.416. Et no.quòd testis in criminali debet deponere signàter de tempore commissi delicti,aliter non probat.ut ait Rimi.in consi.537. qui inter tot ac tantos solus hoc probauit .ut testatur. d. Gilfredus de cauallis de Verona ferrariensis.in consilio 538.

Tortura :

INQUISITI ex forma statutorum non sunt torquendi in iudijs non præcedentibus legitimis, & hoc iudices deuotim debent semper præoculis habere, ne aliquem iniuste tormentis subijciant.ut ait Iul.Clar.in prac.cri.q.64.& Anto.Gomez.in trac.de delictis.ubi de tortura loquitur. & Afflictus hoc semel respòdit regi Federico interrogāti,quòd nec etiam de autoritate regia poterat mandare hominem torqueri, contra quem non extarent indicia sufficientia. & Iul.Clar.ubi supra.& q.63.& Natta.in consi.361.nu.14.ubi dicit,quòd ubi iudijs aliquæ circumstantiæ resistunt,nò est deueniendum ad torturam.Idem est dicendum,quando sunt ad remota indicia.vt dicitur ibidem num.6.Aliàs, si quis cõfiteatur in tortura non præcedentibus legitimis iudijs, non valet confessio.vt inquit Bal.in consi.479.in 5.lib. & indicia sunt probanda per duos testes contestes,non singulares. Et quando iudex torquet reum super socijs & complicibus, & alijs criminalibus,debet protestari,quòd id facit sine præiudicio confessi,& conuicti criminis,vel si sunt condemnati, sine præiudicio condemnationis. & hæc est communis obseruatia.vt

Quæstiones Criminales

tia. vt inquit Iul. Clar. in præc. cri. ind. q. 64. vide omnino Menochium in suo tracta. de arbitra. iudic. in casu. 270. & sequentibus casibus. vbi dicit plura circa torturam, & de confessione in criminalibus. vide in locis per ipsum, de quibus in reperto. Et quando clericus torqueri possit. tradit d. m. Alcia. in consi. xvi. num. 11. in 7. lib. & Iul. Clar. in præc. crimi. Et an, & quando iudex teneatur de eo, qui mortuus est in tortura. ponit Bal. in consi. 61. in 5. vol. Bannitus tamen, qui compareret post eius contumaciam, quam vult purgare, poterit poni ad torturam, & interrogari de delicto, de quo fuit bannitus, nullis præcedentibus indicijs. vt ait Arno. in commentario. cxi. Idem est in famoso latrone. vt tenet isdem Arno. in commetario. 115. & Carreri. in præc. cri. in prin. sub nu. 184. ad fi. & Bernar. Diaz. in regu. 637. Nec est necesse, qd iudex in terloquatur talem esse torquendum, cum aliter veritas haberi non possit, & c. ex dictis testibus, vel indicijs. Cum hoc de consuetudine non seruetur. propter arbitria, quæ dantur. vt ff. de appella. recipien. l. 2. & no. glo. ibi. & Bar. in consi. 95. in 2. vol. num. 2. & Iul. in præc. crimi.

Statutū dicit, qd qui tale quid fecerit, ponatur ter ad Trullum, uel Bellerium. Si quis est senex, pœna commutabitur. ut ait Bal. super feud. in titulo in quibus cau. seu amitta. & Iuli. Clar. in præc. crimi.

Statutum dicit. quòd quis non torqueatur, nisi præcedentibus indicijs & præsumptionibus manifestis. An inquisitus poterit ad torturam poni per assertionem cuiusdam homicidarij, qui suspensus fuit, & homicidiū perpetraverat mādato inquisiti p pecuniā ei datā resp. Signoro. in cōs. 209. q. nō. & fusius Bossius i præc. cri. vbi de tortura agit. & Arno. in solilo quio 60. & 64. & in cōmētario 6. & Clau. in regu. crim. 24. & seq. & regu. 30. ubi etiam tractat, an complici credatur, vt torturæ adhibeantur complices. & ibi tradit per discursum, quādo possit deueniri ad torturam, & à quo incipi debeat tortura. ibi in regu. 36. & seq. recurre ad loca, de quibus habetur
in eius

in eius tabula alphabetica, & vide Iul. Clar. in pract. crim. q. 63. vers. sed quæro, pone, vbi dicit, qd si quis dicat volo stare cum reo ad parangonum in tortura, non debet audiri. vt tenet Arnonus in dialogo 32.

Si statutum nõ vult aliquem posse torqueri, & Potestas de negat alimenta, vel facit eum stare spoliatum sub Dio tempore hiemis, an puniet potestas? respon. qd sic. vt inquit Bar. in tract. de qq. col. 7. & Claudius in regu. crim. 44.

Statutum dicit, quod non possit quis poni ad torturam, nisi si habitę fuerint contra eum euidentes præsumptiones? resp. Bar. quod intelligitur, idest magna indicia, & ibi ponit, quod nam sit indubitatum indicium. Vide Criminalistas. præcipue Gandy. in tract. de indi. & tortura. & Brunum, & Plot. in repetit. l. si quando. C. vnde ui. & Bossi. ubi sup.

Quis torqueri non posset, si statuto caueretur, quod delictum habens in se contractum annexum, non est numerandum inter delicta, nec pro eo agendum est criminaliter inter contrahentes propter delictum, & si alio statuto caueretur, nullum esse torquendum, nisi corporaliter esset puniendus, quod secus est de iure. Nam in causa ciuili, quæ in se habet delictum annexum, reus torqueri potest. ut inquit Cassan. in consuetu. Burgun. in rub. pag. 20. ubi agit de bassa iurisdictione. & vide Iulium Clar. vbi de tortura & indicatijs agit. & quando facile deueniatur ad torturam, ponit Claud. in regu. crim. 27. & quænam sint indicia sufficientia ad torturam, uide ibi in regu. 28. Et no. qd cauti iudices, quando adhibent quæstionem, faciunt protestari in actis citra præiudiciū plene probationis. secundum Alber. in rub. C. de quæst. & Frac. Marcum in decis. Parlamenti Delphinatus. in q. 156. lib. 2. & Claudium in regu. cri. 36. num. 3. vide omnino. vbi habetur etiam quando fiat absolutio libera, uel ne ipsius rei, & qua cautela vtatur iudex in absoluendo reum? Cetera nostis.

Quæstiones Criminales

Tumefactio.

AD statutum de tumefactione vide Bart. in l. prætor ait. §. si. ff. de iniur. ubi dicit, quod tumefactio est vulnus, quando fecit scisuram ab intra, licet non ab extra, & etiam quando dedit causam necessariæ scisuræ ab extra, faciendæ per medicum. de quo tractat Cæpolla in consi. crimi. 40. nu. 4. ubi etiam dicit, quod omnis scisura, uel omnis separatio in corpore vulnus appellatur. l. si seruū. §. rupisse. ff. ad l. aqu.

Turbare.

SI statuto cauetur, quod turbantes ciuitates puniri debeant. Si quis vicinos suos, aut priuatos turbauerit, & ex hoc oriretur inquietudo ciuitatis. Iste non incideret in pœnam dicti statuti. Nisi statutum diceret, quisquis facit aliquid, ex quo quies populi turbetur, quia tunc bene incideret. ut inqt Bal. in l. 1. §. huius studij, ff. de iustit. & iur. ubi, & Zas. hoc tradit num. 16.

Si statutum est factum contra turbantes, Intelligitur principaliter, & non secundario. secundum Bal. Ang. & cæteros in d. l. 1. §. huius studij, per illum tex. ff. de iusti. & iure. & Rui. in consi. 61. nu. 5. in 3. uol. & Plotum in l. si quando, num. 780. C. unde ui. & Gomef. in regu. cancellariæ. de non tollendo iure quæsito. q. tertia pag. 38. Et quando quis dicatur turbare, ponit Bal. in cōf. 436. in 5. uol. & præsumitur in dolo, qui nouam possessionem occupat, quam alias non possideret. l. cum quærebatur. C. unde ui. & firmit Bal. in consi. 82. in 5. uol. & compossessores quando litigant, & æquæ probant, & unus turbat alium in possessione, non incurritur in crimen aliquod. secundum Bal. in consi. 432. in 4. Quæ uerò sint necessaria ad probandum latrocinium, rapinam, uel spoliatio nē alicuius rei mobilis, & qualiter fiat probatio, ponit Bal. in consi. 98. in 5. vol. & in consi. 337. & seq. in 5. vol.

Statutum, quod punit aliquem turbantem alium in possessione tali pœna, & ad restitutionem possessionis. Non habet

bet locum in eo, qui tantum turbauit, & non abstulit. ut ait
Firma. in tracta. de episc. in 2. parte. sub nu. 38. Et d. statutū
non habebit locum, nisi in casu, quo restitutio possessionis
fieri possit, prout præsupponit statutum. ut inquit Deci. in
confi. 90. nume. 2. in 1. uol. Et hoc statutum requirit dolum,
quando loquitur in personam. ut si quis turbauerit. Secus si
in rem. secundum Alex. in l. iuste possidet. ff. de acqui. posses.
& Corn. in confi. 205. in 2. & Rui. in confi. 83. nu. 5. in 5. vol. &
Bal. in qq. ad statuta. ver. possessio. nu. 3. & Soz. iunio. in confi.
18. in 1. & Corn. in confi. 94. in 3. uol. &c. Nos quoq; Ferrariæ
habemus statutum, de possessione turbata, uel inuasa. Quid
autem probare debeat intentans conditionem d. statuti, lo
quentis in rem; ponit Papiensis in for. libell. pro turbata pos
sessione. in glo. & cam nititur. Circa materiam d. statuti uide
Alex. in confi. 31. & 37. in 7. uol. Si tamen conuocatis, & con
gregatis hominibus ex agro suo aliquem deiecit. est textus
in l. Iulianus. ff. de priua. delict. & l. si quis aliquem, eo. tit. De
pluribus quæsitis. uide Bald. in disputatione accusationis. de
iure iu. col. antepen. An d. statutum habeat locum, quando
nō deijcitur de possessione, uide Bal. & Soz. in confi. 82. ad fi.
in 3. parte. & Papiensem in forma libelli pro turbata pos
sessione. in glo. animo & intentione, & Ang. in tract. malch. ver.
quarto quæro. cum addi. in fol. 44. Extat & aliud statutum
Ferrariense. Ne quis turbet posses. supér aliqua re, penden
te lite. Ad quod uide Dec. in c. ex parte, col. 2. de rescrip. uer.
ex prædictis noto. ubi dicit, quòd appellans spoliando aduer
sarium uidetur renunciare appellationi, & quòd amplius nō
admittatur. Et no. quòd transiens per fundum alienum, po
test accusari de turbata possessione. ut inquit Bar. in confi.
incip. quidam accusatus. Et turbans simul unico actu plures,
punitur vnica tantum pœna, si statutum punit actum; prout
infertur personæ, sed pluribus pœnis punit, si statutum punit
actum, prout respicit rem. prout inquit Bar. in l. 1. §. si ad plu
res. uer. per hoc. ff. de sepulchro viola. Item turbās, & nō ex

D. Hippolyti Bona Cossa.

D o d

pellen-

Quæstiones Criminales

pellens incidit in pœnam ducentarum librarum, stante statuto, quod turbans & expellens de possessione soluat libras ducentas pro pœna. & possessionem restituat, ut ait Bal. in l. mancipia in fi. uer. extra noto. C. de seruis fugiti. Item turbans statum principalem, punitur pœna statuti, non autem, qui in consequentiam alterius. delicti. ut inquit Bal. in l. 1. ff. de iusti. & iure. & Alex. in l. si quis. ff. de iure fisci. Item turbans non potest accusari lege Iulia de ui publica, uel priuata, sed criminaliter actione iniuriarum. l. iniuriarum. §. si. ff. de iniurijs. Maxime si statutum puniat criminaliter turbationem. l. qui pendentem. ff. de actio. emp. vide Corne. in consi. 100. in 2. vol. & in consi. 94. in 3. & in consi. 172. in 3. & in consi. 280. in 4. & Matthesi. in singu. 70. & Plot. in l. si quando. C. unde vi. nu. 732. & nu. 723. ubi hoc fusius. & Viui. in tract. suo communium opi. uer. statutum disponens, seu puniens. in 1. parte. Et de laboratoribus laborantibus, qui nã dicantur turbare in possessione. tractat Rolan. in consil. 54. in 1. vol. per totum. Et statutum loquens de turbante possessionem, debet intelligi secundum terminos iuris communis. ut inquit Portius. in consi. 88. nu. 3. in 1. volum.

V.

VAGABUNDVS.

D statutum de Vagabundo, ultra Criminalistas & repertoriistas. vide Corsetum in singu. uer. Vagabundus. & Alex. in consi. 166. in 7. vol. & Sozi. in fallen. reg. 87. & fallen. 6. & Neuiza. in Sylua. lib. 4. sub nu. 104. & Bossium plenè in prac. crim. in titulo. de foro competen. sub nu. 70. & Duenyas. in regula. 378. & seq. & Claudium Battandier in regula criminali. 7. & Iulium Clarum. in prac. crimi. q. 39. uer. ceterum, si reus. Et ibi ponit quid sit Vagabundus. in uer. sed hic quæro.

Variare.

Variare.

STATUTUM loquens per uerbum futurum subiunctiui. Si semel recusat, potest iterum eligere pœnam, & uariare. ut ait Bar. in consi. 101. nu. 8. lib. 1.

Velo leuato.

AD statutum, quod utitur verbo Velo leuato, vide Pari. de Puteo in trac. syndica. §. an contra. sub nu. 11. ubi dicit, quòd dicitur velo leuato decidere, quando iudex procedit sine discussione, & examine negocij. & dicit et Papiensis. in forma libelli. actionis realis. uer. summarie nu. 14.

Venditor.

STATUTUM puniens uenditorem, punit & emptorẽ propter correlationem, ubi sub est eadem ratio in ambobus, licet de emptore in statuto, ne uerbum quidem ullum insit. ut inquit Bar. in l. fi. C. de indic. uiduita. tollen. & in l. nemo martires. C. de sacrosanc. eccle. & ita consuluit Bar. pro ut ipse attestatur. in d. l. fi. & est communis opinio. ut dicit Panorini. in c. quia clerici. de iure patrona. & Euerar. in centuria legali. in loco à correlatiuis.

Statutum de uendente rem suam, imponendo pœnam, Non habet locum in eo, qui uenderet rem, ad quam haberet actionem personalem. ut no. Bar. in l. Gallus. §. nunc uidendum. ff. de liberis. & posthu. & Dec. in l. qui actionem habet. nu. 5. ff. de regu. iur. hec habet locum contra illum, qui habet spem ad illam rem, si consensit alienationi. ut inquit Ias. in d. l. Gallus. §. nunc uidendum. ff. de libe. & posthu.

Statutum prohibens uenditionem hæreditatis extraneo sub pœna, Non habet locum, si quis solummodo uendidit, nec tradidit. ut inquit Bal. in consil. 314. col. 2. lib. 3. de quo meminit Tiraquellus. in tracta. de utroq; retractu. §. 1. num. 46. & uide Lucam de Penna. in l. 1. C. ut nemo ad suum patri mo. lib. xi. ubi dicit, quòd uendens rem duobus, euitat pœ-

D d 2 nam,

Questiones Criminales

nam, si eorum alteri pecuniam reddit. Et idem dicit. in l. r. C. de cupressis. lib. xi.

Statutum disponens, quod qui uendit rem extraneo, incidat in poenam; Non comprehendit heredem, qui in testamento damnatus est uendere. ut inquit Tiraquellus in trac. de legib. connubialibus, in glo. 8. sub num. 186. pag. 347. & vide Neuiza, in consi. 39. & omnino etiam Viuium in tracta. communium opi. ver. statutum contra venditorem par. 1.

Et nos Ferrarienses habemus statutum, sub rub. de vendēte, uel locante rem duobus diuersis temporibus. Ad quod Dic, quod ad hoc ut alter præferatur, sufficit q̄ sit facta traditio per constitutum. ut docet Dec. in l. contractus. ff. de reg. iur. num. 14. ubi hoc dicunt etiam ceteri. Istud statutum forte non haberet locum in persona ecclesiastica. ex quo dirigit verba ad personam non concedentē. iuxta no. in c. quæ in ecclesiariū extra de cōsti. & in auth. cassa. C. de sacrosan. eccle. de quo. vide Alex. in cons. 8. in 2. par. & i cons. 25. in 4. par. Et q̄ probari debeat in casu d. statuti, ponit Alex. in cons. 109. uer. 2. principaliter in 5. part. in fi. Et dū dicit, uel alio iure ad longum tempus, uidetur excludi locationē simplicē, prout tradit fufius. Ias. in l. quoties. C. de rei uendica. Et nō. quod conducent domum simpliciter, uidetur conducere pro solita pensione. secundum Dec. in c. cum. M. nu. 6. de constitu. Sed pone, quod pro cōtractu non est soluta gabella propter instrumentum, & sit statutum, quod cōtractus sunt nulli, quādo in tempore non sit soluta gabel. si postea alius sit cōtractus, An locum habeat statutum? respon. q̄ non. per regulam quod nullum est, &c. nec ob. Bal. in l. seruum filij. §. cum qui. ff. de lega. 1. qui loquitur, quando ob non solutionem, vel in sinuationem, vel ob non registrationem instrumentū est nullum. Immo uult, q̄ in eis sit nullum. tamē Imola. Casti. & alij; quos allegat. Firma. in ver. instrumentum. primo. ver. xi. tenent contra Bal. quoniam & si statut annullat instrumentū; tamen cōtractus poterit per testes probari. Sed an hoc statutum

tutum annullet etiam contractum. & per cōsequens valeat secundus contractus, & vendens rem duobus pœna punietur respon. Papien. in forma libelli in hypotheca. in glo. sub eadem. de oblig. in fi. Quod limitat. ut per las. in d. l. quōties. C. de rei uendica. & Alex. in consi. 119. in fi. vol. 5. & las. ubi supra. col. 10. num. 13. Et punietur crimine stellionatus. secundum Bar. & Bal. in l. qui duobus. ff. de falsis. quia deliquit. & idem est de secunda inuestitura facta per procuratorem. ut ait Firma. in uer. uenditor tenetur uers. 73. Et d. statutū etiā habet locum in datione in solutum. ut inquit d. m. Cephalus. in consi. 159. num. 21. lib. 2. uide ad statu. omnino. Gozadi. in consi. 14. & Rolandum à Valle. in consi. 69. in 3. uol. & Tiraquellum. in suo tracta. de constituto possessorio. in parte. 1. num. 23. ubi dicit. quod si duobus res uendatur. & primo trāsfertatur possessio per constitutum. & si post secundo tradatur. sustinetur prior. & ita se habet communis opinio. uide Ferratium. in cautela. 48. & Sozi. in fallen. in regula. 118. & Ange. de Arerio. in eius tracta. malefi. in uer. falsario. num. 31. ubi ex mente Bar. in l. qui duobus. ff. de falsis dicit. quod strictè. quādo in diuersis contractibus eandem rem duobus uendidit. incidit in falsum. Secus. si diuersis contractibus. eandem rem duobus donat. uel alio titulo quā per uenditionem alienat. quia non pœna falsi. sed crimine stellionatus punietur. quod est uerum. secundum Bar. si dixit uerum. Alias. si interrogatus dixerit se non donasse. uel nō obligasse alicui prius. & mentitur. quia tunc incidet in pœnam falsi propter mendacium. l. si à debitore. ff. de falsis & quæ subsequitur Augusti. de Arimino. ibi in addi. ad Ange. uide etiam Crauettam. in consi. 77. num. 18. & Fabium de Monte. in tracta. de emptio. & uendi. in 3. q. nu. 50. in tomo. 8. & Marfil. in singu. 82. & Sozi. in consi. 30. in 4.

Quæstiones Criminales

Venenum.

STATUTUM permittens bannitum posse impunè occidi,
Non habet locum in occidente veneno. Nisi esset bannitus pro crimine læsæ maiestatis. secundum Arno. in solilo. 21. & Asini. de religio. & sumpti fune. pagi. 123. sub. nu. 113. Et plus est, ueneno hominem occidere, quàm gladio, & dicitur proditoriè occidere, qui ueneno occidit. secundum Arno. in epito. 48. & 49. Cōsanguinei uenenantes carceratum, ne vituperentur ex publica morte, puniuntur ut parricidæ. ut inquit Bal. in l. 1. ff. de statu homi. & Arno. in epitoma. 50. & problema. 24. ubi dicit, q̄ occidens veneno illū, qui aliàs erat occidendus, punitur pœna mortis. & idem in dialogo. 44. Excusat iure medio Aromatarios, qui vendunt malum uenenum personis, quia si vendunt probis personis, quæ careant suspicione, excusantur. ut ait Carre. in prac. cri. in prin. sub num. 101. ver. in textu. in uer. ueneficorum. & Milleus. in prac. crimi. pagi. 114. num. 122. & Monteleo. in practi. arbitra. in parte. 4. ubi fusiùs habetur de ueneno. & Bossius. in practi. crimi. & lul. Clar. in prac. crimi. in §. homicidium. uers. punitur etiam. Et an puniatur pœna mortis, etiam, si ille, cui datum est uenenum, mortuus non fuerit, ibidem uide. & Ange. in l. milires. C. de. qq. & Afflictum super constitu. lib. 3. pagi. 206. & Placam. in epito. delicto. cap. 20. & omnino etiam Menochium. in tracta. de arbitra. iudic. in casu. 359. & dicit Angelus. ubi supra. quòd si quis uisus est emere uenenum, & præcedant aliqua signa uenenationis, crit indicium, etiā contra hominem bonæ famæ. Idem tenet Paris de Puteo in tracta. syndica. in uer. tortura. 1. ubi adest Auctariū. Et mortuus ex ueneno cognoscitur ex liuoribus in toto corpore, & spumis ore fluentibus, & si cremetur corpus, cor illesum manet præseruatum ex ueneno. uide Folleri. in prac. cri. ubi agit de hoc. & Paul. de Cast. in cōf. 195. & Carre. ubi supra. nu. 138. & Paul. de Cast. in consi. 299. & Rodolphum Agricolam. de in-

in uentione dialectica. lib. 2. cap. 15. ad fi. & Maran. in Speculo. par. 1. prin. 4. partis. sub num. 62. & Docto. in §. item lex Cornelia de sicarijs. insti. de publi. iudi. & Iaco. Boulenc. in L. capi. §. famosos. num. 203. & seq. & Boeri. in decis. 216. & Grammati. in consil. 36. & in consil. 38. Et nota, quòd poculum amatoriū est res illicita. l. 1. §. 1. ff. de sica. & ibi no. Ang. contra aromatorios, uendentes aromata uenenosa. qui capite puniuntur. & idem dicit Villemata. in l. diuus. ff. de sica. sub num. 60. & Parisi. in consil. 167. in 4. uol. Et sciendum est, quod uenefici in Persia poena huiusmodi uindicantur, Ampla est petra, in qua capita eorum imposita, alia petra feriunt, quo ad faciem, & caput infre gerint. ut refert Plutarchus in uita Artaxerxis. uide. P. Gerar. in singu. 65. ubi etiam dicit, quod mulier, quæ timet sã uitia mariti, potest petere, ut sibi caueatur. ut supra ego quoque posui. Et de ueneno tradit Alberi. in dictione uenenum. & Fely. in tracta. de conatu. & Bar. in l. 1. ff. de parrici. ubi ponit de monachis, qui conati fuere dare uenenum Abbati. & Grammati. in uoto. 3. & uoto. 30. & magis communis est opinio, quòd emens uenenum, ut alteri daret, & attentauit, sed non perfecit, quia non sit mortuus, non punitur poena ordinaria, & ad hoc allegat plures. nu. 19. & Arno. in dialogo. 44. & in epitoma. 48. ubi ponit limitatio nes. Nisi statutum puniret attentatum. quia in atrocioribus semper punitur et attentatū. Et qui fecit, quòd potuit, nec se poenituit, debet decapitari. ut dicitur ibi. num. 97. per Carre. Item si quis venenaret fontem, uel puteum, ex quo actu mors sequeretur, ueniret puniendus poena mortis. Idem, si imponeret medicus, uel alius uenenum in medicamine, furca deberet puniri, quia proditoriẽ se gesserit. ut dicit ibi Carre. Item si quis confiteretur, aliquem ueneno occidisse, debet constare. Item si mulier accipit medicamina, ut non pariat, decapitabitur. Item si ob id abortum fecerit, quod animatū erat in utero. Nisi medici propter matris salutem ita fieri determinassent. uide Franc. Crem. in singu. 49. & Carre. ubi supra.

Et

Quæstiones Criminales

Et de uxore uenenata. uide Amanellum. de Claris aquis. in
singu. suo. de hoc. ubi etiam ponit, de illis, qui ponunt sibi
herbam in pedibus & tybijs, ut appareant infirmi, & sic extor
queant eleemosinas. ut dicitur. C. de mendicâ. ualidis lib.
x. in glo. in uer. plenitudinem qua expensæ eis factæ in iudi
cio reperi possunt. & uide. in qq. Tholosa. 401. & ibi Appo
stollan. ubi de mendicantibus ualidis dicit. qui ut pallidi ap
pareant, fingunt se fucatis coloribus, & exhibent se uulgo
infirmos, cum non sint, ut consequantur eleemosinas. Et de
malo medico dicit Afflic. in decis. Neapoli. 123. Et de incan
tatore Firma. in repertorio. & in tracta. de Episco. in 2. par. 4.
lib. nu. 4. & uide tractatum de sortilegijs, & de lamijs. Et no.
q. dare pocula amatoria mulieri, non est hæreticum. secundû
Alberi. in rub. C. de hæreticis. & Zanneti. in tracta. de foro cõ
scientiæ. & Paul. Girlan. in trac. de sortileg. num. 25. Item si
quis portat arma uenenata, debet puniri acerbiori pœna.
ut ait Bal. in l. nemo. C. de summa trini. ubi etiam dicit, q. oc
cidens aliquem veneno, dicitur eum proditoriè occidisse. &
Barba. in tracta. de Cardina. lega. à latere. in 2. q. basilica, sub
pume. 14. Et statutum de ueneno, intelligitur de malo uene
no. Nam lex mala uenena uocat, quæ ad necandum homines
facta sunt, aut homines ægrotare faciunt. l. 3. §. hæc adiectio.
ff. ad. l. Cornel. de sicca. & l. si quis aliquid. §. qui abortionis.
ff. de pœnis Bona autem, si uel mala uenena dicuntur illa ama
toria, quæ in poculis amatorijs commiscet. ut ait Bal. in d.
§. hæc adiectio. & Bar. in d. §. qui abortionis.

Si statutum dicat, si quis uoluerit uenenare, capite punia
tur. si quis tamen præparauit tantum uenenum, non decapita
bitur. secundum Bal. in consi. 443. in 3. vol. ubi plura dicit de
uenerante. & uerbum uoluerit, intelligitur cum effectu, & re
ipsa, quod scilicet fecerit. prout dicit Cremen. in singu. 49. &
Deci. in l. non uult hæres esse. ff. de regu. iur. & Fely. in c. 1. de
præsumptionibus. & qui sciens animalia vicini venire in ta
lem locum, proiecit escam uenenosam, tenetur. ut ait Abb.

in

in c. si quis. de iniurijs & Cēpolla. in consi. vlt. & Neuiza. in sylua. Et de herba aconito tractat Afflic. in consi. in rub. de hæreticis. num. 10. & Petr. Lanande. in tract. de doctoribus. vbi dicit, quòd perdit mures sòlo odore. Et de herba sabina, tractat Ananias. in consi. primo. per totum. Et de Aqua decocta in argento sublimato, quæ potest uenenare in magna quãtitate desumpta. ponit Alex. in consi. 115. in 3. uol. Et nota. q̃ poculum amatorium tempore Aristotelis non erat prohibitum inter uirum & uxorem. ut ipse Aristoteles dicit in lib. magnorum naturalium cap. 16. ubi refert quẽdam uxorem, quæ poculum dederat suo uiro, qui mortuus est, euasisse. Sed postea fuit prohibitum ex. d. §. qui abortionis. uide omnino Iulium Clar. ubi supra. & Claudium Battandier. in regula criminali. 85. ubi habetur plenè de his. De uenenante tractat Cēpolla. in consi. 80. Et ueneni crimen est detestabile, & execrandum. & longè grauius homicidio. ut inquit Grammaticus. in d. uoto. 3. Et ueneni delictum est occultum. & ideo in eo iudex debet esse promptior ad torturam. ut dicitur ibidẽ in d. uoto. 30. num. 1. & Barba. in consi. 23. col. 8. lib. 2. & Afflic. in c. 1. de malis & noxijs medicamentis. ubi ponit etiam alij. in constitu. regni. & Neuiza. in sylua. lib. 1. num. 44. & Alex. in consi. 115. in 3. uol. De eo autem, qui recepit pecuniam, ut aliquem uenenaret. uide Corne. in consi. 202. in 1. uol. uide etiam Bude. in postero. ad no. pagi. 323. & pagi. 88. & l. item si obstetrix. §. 1. ff. ad l. Aquil. ubi, si quis ui, uel suasu medicamentum malum alicui in fuderit, uel ore, uel clysterẽ, tenetur lege aquilia, si manib. dedit, in fudituẽ. & uide Grammati. decis. Neapoli. 2. ubi dicit, fuisse decisum, quãdam ancillam, quæ sublimato uoluit uenerare dominum, morti naturali non esse tradendam. uide. d. m. Alcia. in l. censere. ff. de uer. signifi. & Boeri. in decis. 61. in fi. & Bal. in consi. 211. in 4. ubi dicit. quod stãte statuto, quòd qui associauerit, & fauorem dederit homicidæ, puniatur. si quis præparauerit uenenum, & miserit, non incurrit in pœnam statuti. sed punie

tur arbitrio iudicis .etiam ad mortem .& Parisi. in consil.
167. in 4. uol. per totum . & Cassane. in consuetud. Burgun.
in rubri. pagi. 14. sub num. 15 . & sub. num. 32. ubi dicitur de fi
lio, qui uoluit uenenare patrem. plura dicuntur ibi. & nume.
52. & plura tradit Follerius ubi supra sub titulo. dentur capi
tula. & titulo. Item, quòd sororem uenenauit. & Iodocum. in
prac. crimi. cap. 74. in titulo. de homicidio per uenenum. pa
gi. 172. & Firma. in reperto. & Alba. in cons. 72. Et no. quòd
mulieres citius, quàm viri in suspicionem ueneficij incidūt .
ut inquit Cantiuncula in topicis, in loco ab adiunctis. pagi.
68. Et nos Ferrarientes habemus statutum sub rubrica. de
poena uenenantis, vel uenenum habentis, vel uenenari facien
tis aliquem . Ad quod statutum uide Menochium in tracta.
de arbitra iudic. in casu. 359. nume. 3. lib. 2. Ead idem statu
tum in ver. scienter. adde Corse. in singu. 326. & Alex. in cõs.
115. vol. 3.

Verberare.

STATUTUM dicit, quòd qui verberauit aliquem, puniatur
in decem. Pone, quidam pugno percussit aliquem, An pu
nietur statuto? respon. Alberi. in qq. ad statuta . q. 230. in 2.
par. quòd non. per §. seruis. institu. de iniurijs. quia magis di
citur percussio, quam verberatio. l. si seruum. §. si mulier. ff.
ad l. Aquil. & Nouell. in prac. crimi. & Bar. & alij in tracta. de
percussionibus. & supra dixi.

Verbum:

STATUTUM, loquens per uerbum futurum, An requirat
sententiam? responde, ut per Sozi. in fallen. in regula. 360.
& supra dixi.

Verbum præsumat, In statutis. intelligitur, quādo quis pro
pria autoritate facit actum. secus, si de cõmissione alterius.
ut inquit Abb. in c. decernimus. de iudi. & Deci. ibi num. 6. &
D. Bursatus. in consi. 20. num. 1. Cui maximè debeo, propter
consi. 18. Fit de uerbo audeat tractat isdem Bursatus. in consi.

77.num.6.ubi dicit, quòd dolus malus requiritur,nec sufficit lata culpa.Et idèò dicit , quòd portans tormentum,quod archibusum dicitur à rota parue mensuræ,habita licentia à magno uiro ciuitatis, uel coram officialibus conuiuentibus oculis,& silentibus,non incurrit in pœnam. Et statutum non habet locum in eo,qui ignoranter contrauenit. secundum Arno.in commentario.55.

Quoties uerba geminata sunt in statuto apposita, seriose, & non ex lubrico apposita censentur.vt dicit Euerar. in centuria.in loco.à locutionis geminatione.ad fi. ver. aut uerba scribuntur.& uer.hinc etiam est, inquit.quòd quando in vno statuto pluries exprimitur id uerbum , tunc de mente statuti exorbitantis,uel pœnalis est,quòd non fiat extensio ad aliū casum,quàm ad nominatum.

Verba posita in vno capitulo statuti,Intelliguntur repetita in alijs capitulis,quæ sunt de eadem re & substantia. Et repetita intelliguntur , si incontinenti subsequuntur , & actum de quo agitur,non vitiant.quia ex interuallo non videntur repetita.l.per retentionem.C.de vsuris .vbi no.plenè Alberi. in l.Titia.§.idem.respon.ff.de ver.ob.& in l. quemadmodū. §.fi. ff.ad.l. Aquil.

Ad statutum,quod utitur verbo solet.vide Alberi. in qq. ad stat.q.12.in 1.parte.vbi tractat etiā de verbo intelligitur.

Statutum,quod committit iudici.vt expediat secundum, quod sibi videbitur,Intelligitur tamen habito consilio peritorum.prout declarat d. Anto.in c.vt debitus . de appella.& in c.1.de constit. quem ibi sequitur Alexandrinus. & ait idē Ant.q. in arbitrarijs,iudex debet ferre suum arbitrium cum consilio peritorum.& allegat , quæ habentur in c. ne innitaris.de constit.

Ad statutum,quod loquitur per uerbum placuerit & uidebitur.vide Roma in consi.55.col.2.vbi dicit,q. ambo hæc boni viri arbitrium important.vt ait Plot.in repeti.l.fi quando. sub num.635.C.vnde ui.ubi fusius de hoc tractatur. & mo-

Verba statutorum, quæ præcedunt, declarant ea, quæ subsequitur. l. vtrum. vers. puto. ff. de peti. hære. & Paul. de Cast. in consi. 112. incip. super dubio.

Verbum vnius statuti intelligitur secundum aliud verbum eiusdem statuti, vel alterius. modo sit in eodem volumine. l. non est nouum. cum seq. ff. de legibus. & l. 1. §. & parui. vbi glo. & Bar. ff. quod vi aut clam. l. Ita pudor. vbi glo. & Bar. C. de adulte.

Statutum loquens per verbum præteriti temporis, Nō extenditur ad futura, quando tollitur materia delinquendi. vt ait Marsil. in §. aggredior. in prac. crimi.

Quoties statutum concedit arbitrium iudici, per hoc verbum, q̄ habeat moderari pœnas. Nunquam potest imponere pœnam mortis. quia verbum moderari importat diminutio nem pœnæ. ita dicit Maria. in c. inquisitionis. de accusa. & Fel. in c. ex literis. col. pen. & Maran. in Speculo. in 4. par. 1. dist. sub nu. 52.

Vbi statutum punit delictum per verba præteriti temporis, Non punitur attentatum, non solum ex forma statuti, sed nec etiam de iure communi. vt tenet Saly. in l. is, qui cū telo. C. de sicca. & Cornei. in consi. 202. col. 2. in prin. vol. 1.

Verba quouis modo, in statutis important, quod ibi nulla distinctio, nulla restrictio, aut limitatio fieri possit. & ideo secundum Saly. in l. 2. C. de noxalibus, si statutum disponat, quod quicumque occiderit quouis modo, decapitetur. Tunc non distinguitur dolo, uel culpa? Nec fortè quamuis fecerit ad sui necessariam defensionem. secundum Alex. in l. & si seuerior. C. de infami. & gl. in clem. ne Romani. §. irritum. ver. quouis modo de sententia excommunicatio. & Ias. in consi. 147. sub num. 3. in 4. vol. Et dictio quiuis, uel quæuis. est vniuersalis præcisa, & comprehendit omnes modos, etiã non expressos, & non maiores. secundum glo. in clemen. 1. ver. quauis. vbi notatur canonistę. de re iudic. & glo. in clem. 2. in glo. si. uer. quauis. de rebus eccle. non alienan.

Sta-

Quæstiones Criminales

Statutum, quod utitur verbo præsumat, Non habet locū in eo, qui non in contemptum, sed ignoranter contrauenit. sed notat dolum, & temeritatem. ut inquit Card. Zaba. in clem. 1. in princ. q. 39. de priuilegijs, dicens. se ita consuluisse in casu dictæ clem. quæ utitur simili uerbo. Idē tenet Calder. in consi. 4. de sententia excommunic. & Fely. in rubr. de præsumptio. & Arno. in commen. 55. & Dec. in c. sanè. num. 26. in 2. no. & d. m. Alc. in tract. de præsump. in 2. par. in prin. num. 1. & 2. & Firma. in uer. præsumat. & d. m. Cephælus in consi. 167. nu. 12. in 2. vol. Et tale statutū non habet locum in eo, qui alieno nomine facit. & hæc communis est opinio. secundum Abb. in c. decernimus, num. 25. de iudicijs. & Corset. in tract. indag. iur. lib. 1. cap. 22. Item non habet locum, nec ligat hominem simplicem, & ignarum, contrauenientem dispositioni statuti sine dolo, & præsumptione, seu audacia, & temeritate. ut inquit Card. in clem. 1. q. 38. de priuilegijs. & Fely. in c. quoniam contra. in ult. no. de proba. & Calde. in d. consi. 4. & Menoch. in consi. 73. num. 10.

Statutum, quod loquitur per uerbum omnino, uel omnibus modis, intelligitur ipso iure. secundum Roma. in singu. 1. & ibi addit Corsetus in singu. ista voce.

Ad statutum, quod loquitur per uerbum cuiuscunque conditionis, uel status existat, puniatur, &c. vide Alber. in dictione ista. ubi dicit, quod de sui natura certum seruum comprehendit. & de uerbo intelligitur. vide Alb. in ver. cōditio.

Verba statutorum nō trahuntur ad impossibilia. ut inquit Joan Lecircir. in trac. de primogenitura. q. 16. sub num. 6. ubi fusius de hoc dicit. & de uerbo infamare posito in statutis, vide Bar. in l. turpia. ff. de leg. 1.

Verbum si quis Tam masculinum quam fœminam comprehendit. ut est tex. in l. 1. ff. de uer. sign. & dicit Alber. in quaestio. ad statu. q. 6. sub nu. 59. & docto. in d. l. 1. & Gomes. in regula cancellariæ. de infirmis resignantibus. q. 6. pag. 74.

Verbum protegere, Intelligitur, etiam cum armis. ut inquit

quit Guido Pap. in q. 584. & vide Cagnol. in proœmio. fforum. col. 3. nu. 22.

Verba statutorum debent propriè interpretari. Et propriè intelligitur, quòd uerè dicitur. ut dicit Bal. in vñbus feudorū. in titulo de ijs, qui feu. dare possunt. in prin. sub nu. 3. ad fi. & ibi in addi. hoc ponitur.

Iudices debent apponere verba statuti, quando pronunciant secundum formam ipsius statuti. secundum Bal. in qq. ad statuta. in uer. iudex. nu. 2. & uide Roma. in consi. 376.

Verba statutorum impropriantur, ut minus recedatur à iure communi. vti probat. c. dilectus. ubi etiam ita dicūt docto. de constitutionibus. & Corne. in consi. 209. litera. y.

Dicit statutum, quòd pro quolibet uerbo iniurioso quis puniatur in tantum. Qualiter intelligitur uerbum, & qualiter intelligatur iniuriosum, Declarat Bar. in l. item apud. §. ait prætor. ff. de iniurijs. & in consi. 108. in 1. parte.

In dubio verba statutorum, debent intelligi in casu proprio, & non ficto. ut inquit Cæpolla. in consi. 14. nu. 34.

Verbum ausus in pœnali statuto, sumitur in malam partem. ut inquit Lucas de Penna. in l. milites. ad fi. C. de remi li. lib. xij.

Verbum vsq;, in odiosis excludit. ut inquit glo. in l. id est. ff. de dolo. & Franc. Marcus. in decis. parla. Delphi. q. 339. lib. 2. Quod nota pro statutis. criminalibus.

Verbum pro qualibet vice, in statutis intelligitur separatim temporibus. ut inquit Bar. in consi. 108. in 1. parte.

Vestis.

STATUTUM puniens portantem vestem certi generis. Non comprehendit fieri facientem, & eam domi habentē, sed non portantem. ut ait Fely. in c. 1. de præsump. Et no. q. licet vestium appellatione veniant omnia tangentia corpus. l. uestis. §. 1. ff. de auro & argen. lega. tamen in materia pœnali. secus est. propter communem usum loquendi. ut ait Cardi-

Questiones Criminales

na.in clem.2.q.5.de vita & honesta.clericorum.

Via publica.

AN appellatione viæ publicæ veniat strata? resp. quòd non.ut tenet Firma.in reperto.in uer.via Quod nota p statutis criminalibus.

Vicini.

SI statutum dicit,quòd vicini teneantur denunciare maleficia.Dic,quòd vicini sint,& non proximiores.vti declarat Bar.plenè.in l.si tertius.ff.de aqua plu.arcen. & Bal.in l.diuerfarum.C.de capriuis & post limi.reuer. Et qui sint vicini,ponit Bar.in l.1.& ibi Alex.in apostill.ff.si cer. peta. & Fely.in c.quosdam.in prin.ubi etiam Panor.in 4.no.de præsump.& Nellus.in trac.Bannitorū.in 2.parte.q.65.& Tiraquellus.in tracta.de vtroq; retractu.§.1.in glo.9.nu.21. & Signorolus.in cons.32.ubi in terminis consuluit Cypolla.de seruitu.

Si statutum dicit, vicini teneantur capere malefactorem sub pœna,Intelligitur,si vicini possunt,adhibita eorum diligentia.aliàs secùs.vt inquit Abb.in c.cum sint.num.7.de eo,qui mitti.in possessio.Et vicini intelliguntur, qui inuicem se exaudire possunt.vt dicunt docto.in l.1.ff.de uerbo, obliga.ubi etiam Moderni ita ponunt. & Bossius.in prac.crimi. in titulo.de rapinis.

Victus victori condemnetur in expensis.

STANTE statuto. quòd uictus uictori condemnetur in expensis, Etiam in criminalibus debet condemnari in expensis.secundum Ias.in l.properandum.§.sin autem alterutra.C.de iudi.sub nu.21.& seq.& Alberi.in qq.ad statuta. lib.2.q.191.num.1.fol.51.& Boeri.in consil.27.per totum.& Grammati.in decis.Neapoli.39.& Mille.in prac.crim.ubi de hoc scribit, quod intelligitur,nisi habeat iustam causam litigadi.secundum Stepha.de Federi.in tracta.de interpreta.iur.parte.2.prim.sub nu.61.ubi dicit hoc est uerū, quāuis contrariū aliquid

aliqui dixerint, & ita debere obseruari de consuetudine: ui-
de de decisionem Perusinam. 52. & Alba. in consi. 5. per totum.
& Ber. Diaz. in uer. accusa. & Franc. Marcum. in decis. parla-
Delphina. 678. nu. 6. lib. 1. & q. 191. lib. 2. & Gomef. in regu.
cancella. in titu. de annali possessore. q. 4. & Claudium. in re-
gula crimi. 16. & sequen. & regu. 150. & seq. & Iulium Clar.
in practica. crimi. q. 62. uers. sed nunquid. ubi ponit plura:
Et ibi etiam ponit, quando calumniator puniatur de calum-
nia. & Benintendis. in decis. 46. ubi uidebis etiam, quis di-
catur calumniator, & an de calumnia teneatur accusator.
Innocenstamen non debet, nec in sumptibus, nec in aliquo
uexari, nec grauari. ut inquit Bal. in l. secunda: in fi. C. de
ijs, qui latro. occide. quem ad hoc citat Rolan. à Valle in
consi. 17. nu. 5. in 3. vol. & in d. decisione Perusina. 52. Et quan-
do quis succumbit super articulo iuris, debet condemnari in
expensis. ut ait Bal. in consi. 472. in 1. vol. in fi. & Marfil. fufius
in consi. 19. in 1. vol. sub nu. 1. & in consi. 36. eo. vol. & in pra-
cti. crimi. in §. superest. ubi hoc habetur fufiffimè. Et etiam in-
stigator debet in expensis condemnari. ut inquit Marfil. in d.
§. superest. & in d. consi. 36. & 44. in 1. vol. & Firma. in ver. in-
stigator. & Ange. in tracta. malefi. in ver. Et ad quærelam. &
Cepolla. in consi. 75. ad fi. Etiam si habeat iustam causam in-
stigandi. ut dicitur ibi per docto. & Iulium Clarum. in prac-
crimi. q. 7. ad fi. uers. sed nunquid. ubi etiam uidebis, quando
denunciator, & instigator debent in expensis condemnari vi-
ctori. Et dicit Ioan. de Amicis. in consi. 51. quod instigator
tunc tenetur ad expensas, quando ipse, & accusator, ac denū-
ciator, vel iudex temerè, & sine causa ageret. Secus si ex iusta
causa procedit. ut ibi latius prosequitur. & in consi. 82. & in
consi. 83. Et nos ferrarienses habemus de hoc statutum sub
rub. de modo & forma procedendi per inquisitionem. ad fi.
statuti. ver. Et ut calumniosus. & c. lib. 3. & de instigatore tra-
ctat Guido pap. in singu. 362. ubi dicit, quod instigator dici-
tur, qui parat accusatori probationes. & sumitur in bonam &
D. Hippolyti Bona Cossa. F f f malam

Quæstiones Criminales

malam partem. vt dicit Calepinus. uide Iulium Clarum. in
prac.cri.q.10. Et accusans dicitur stimulus instigās iudicem.
ut ait Neutza. in sylua. lib. 3. sub num. 31. pagi. 224. ubi dicit
plura circa instigatorem. Et ibi uide, quando iudex dicatur
procedere ex puro & mero ipsius officio. Et de instigatore
tractat D. Luchi. de Curte. inter consil. crimi. consil. 63. Et ibi
videbis, quādo incidit in Turpilianum, si desistit ab incepto.
& Cataldi. de Boncompagnis. in tracta. syndica. de quo me-
minit Marfil. in allegatis consilijs. & tractatur per Bossi. in
prac.crimi. in titulo. de accusatione. sub nu. 28. & 29. & Ber.
Diaz. in regu. 20. & Grat. in consil. 97. per totum. in primo.
vol. vbi hoc tractatur bene. & Fely. in ic. significauerunt. de
excep. & Paul. de Cast. in l. ob hæc verba. ff. de infami. & Mil
leus. in prac. criminali. pagi. 53. in glo. in ver. prouisionis.
nu. 6. Et pluribus modis quis dicitur instigator. l. 1. §. incidit.
ff. ad Turpillianum. & Bossi. in practi. crimi. in titu. de præ-
uaricatoribus, calumniatoribus & tergiuerfatoribus. sub nu.
9. & in titu. de mandato ad homicidium. nu. 61. in titulo. de
inquisitione. nu. 25. & 26. vbi habetur plenè de instigatore.
Et de iudice malè inquirente, qui debet condemnari in ex-
pensis, ponit Marfil. in prac.crimi. in §. postquam num. 94. pa-
gi. 18. & in §. superest. eo. lib. & Gratus. in d. consil. 97. in 1.
vol. & Marfil. in l. patre. num. 18. ff. de quæstio. & quando vi-
ctus in criminalibus debeat condemnari in expensis, tractat
Marfil. ubi supra. Et no. quòd omnis impensa, quæ fit pro pu-
nitione criminum, incumbit Fisco. & iure merito. secundum
doctores. in l. 1. C. de mulie. quæ se proprijs seruis immiscue.
quia Fiscus accipit etiam poenas, & multas. vt patet in toto
titulo. C. de modo multandi. & dicit Azo. in summa. C. de
poenis. & Anto. Nicell. in tracta. de cōcor. glossarum sub nu.
215. in tomo. 1. Et si iudex absoluat inquisitum, tenetur
in expensis, si eum dolo, vel lata culpa temerè fatigauit. vt in-
quit Bal. in l. seueriter. in lectu. antiqua. C. de excusa. tutorū.
& Anto. Nicellus. vbi supra. num. 47. vbi traditur etiam de
iudice,

iudice, accusante, denunciante, & instigante. quando teneatur ad expensas? Et, quòd in causis criminalibus victus victori debeat condènari in expensis est communis opinio. de qua Michael Grassus meminit in suo tracta. communium opinionum. lib. 2. cap. xxij. q. 1. pagi. 162.

Si per statutum disponitur, q̄ victus condemnatur in expensis, licet illud idem fuerit dispositum à iure communi, tamè, vt statutum non sit frustratorium, & aliquid operetur, Intelligitur, etiam in casu, in quo victus haberet iustam causam litigandi. ita dicit Bar. in l. 3. §. si rem. ff. de lega. 3. & Gome. in regu. cancella. in c. 1. num. 18. de constitu. lib. 6. vide omnino Marfil. in tracta. de fideiussoribus. nu. 302. inter tracta. diuerforum. Sed cōtra. tenet D. Iosephus Ludouicus. in d. decisione perusina. § 2. vide Alberi. in qq. ad statu. parte 2. q. 191. num. 1. fol. 51. & vide omnino Michaellem Grassum, in suo tracta. communium opinionum. lib. 2. titulo. 22. q. 5. vbi dicit. quòd quando statutum dirigit uerba non in iudicem, sed inducit quandam obligationem ipsius victi, ut uictus teneatur uictori ad expensas, uel uictor à uicto petat expensas, & tunc debet uictus condemnari in expensis, tamen si iudex cōmiserit conditionē ex statuto.

Vidua.

SI statutum dicat, quòd si uidua peccat in corpus, perdat somnia priuilegia mariti. Dic, quòd etiā perdit tutelam filiorum. ut inquit Bal. in l. his solis. C. de reuo. dona. & Plot. in l. si quando. C. unde ui.

Villa.

STATUTO cauetur. quòd de incendio, & homicidio per uim facto, uilla teneatur, ubi fuit factum. Antequam hoc sciatur, quòd scilicet sit factum ui, uel non factum, nō potest procedi contra eam. quia debet prius constare de delicto. quod procedit, quò ad condemnationem. ut non possit procedi ad condemnationem. ita dicit Riminaldus. in cons. 6. in

Quaestiones Criminales

1. & Nouellus. in regula. 241. & Iulius Clarus. in prac. crimi.
q. 82. statu. primò. & Crauetta. in consi. 260. num. 1. Potest ta-
men procedi ex fama ad inquirendum. ut no. in l. iustissimos.
ff. de offi. rectoris prouinciar. & in §. potuisse. ubi dicit hoc etiā
Bal. & isdem Bal. in l. 1. §. si tibi. ff. ad Sylla. & Crauetta. in
consi. 196. ad fi. in 1. uol. & fufius. Bal. in qq. ad statuta. in uer.
uilla. Et opus est uera probatione, nec sufficit contumacia,
uel iuramentum suppletorium, uel fuga, uel confessio in tor-
mentis. propter, quod sit fideiussio præstita. secundum Albe-
ri. in qq. ad statu. parte. 1. q. 52. & Alex. in consi. 47. num. 2. in
6. uol.

Statutum, quòd uilla teneatur capere malefactorem. Non
intelligitur de clerico malefactore. pro ut ait Barba. inter. cō
fi. Alex. in consi. 104. in 4. uol. Et non sufficit malefactorem ca-
pi per aliquem, nisi capiatur nomine uillæ. quia, ubi agitur
de euitanda pœna, non sufficit quid simpliciter fieri, nisi fiat
ob causam, ex qua fieri debeat. ut optime dicit Cato Sachus.
inter consi. Calcanei. in consil. 65. col. 2. de quò etiam Crauet-
ta meminit in consi. 171. nu. 16. in 1. uol.

Pone, decem homines occiderunt unum, uilla eos non ce-
pit, & sit statutum, quòd pro homicidio pœnam centum sta-
tuerit, an teneatur pœna centum uilla pro quolibet homici-
darum? respon. Bar. in l. cum si exhibuissent. ff. de publica. §.
si plures. quòd non tenetur, nisi ad centum tantum.

Si statuto cauetur, quòd uilla, aut representet malefacto-
rem, aut damnum refarciat, Pone, quatuor fuerunt malefacto-
res, qui unam de populationē, uel robariā fecerunt. uilla re-
presentauit unum. Dic, quòd pro rata tenebitur, idest pro
quarta parte solum minuitur condemnatio. quia hæc est natu-
ra obligationis de iudicio fisci. l. si ferruum. §. plurium. ff. si
quis caueo. & tradit Bal. in l. 1. C. si plures una sententia. col.
1. in fi. & in qq. ad statu. Et est æquū statutum hoc, q̄ uilla re-
neat custodire territorium, ne ibi hñt populationes, latrocinia,
uel robaria. & si nō custodit, q̄ teneatur emendare damnum. ut

inquit

inquit Bal. in l. si quis non dicam rapere. sub nu. 17. C. de epi-
sco. & cleri. per l. ne quid. §. facinora. de incendio, ruina, nau-
fragio.

Stante statuto, quòd uilla teneatur pro homicidio clande-
stino. Non habet locum, si suspensus fuit homo. quia tunc nō
dicitur homicidium, ex quo non dicitur occisus. sed fune suf-
focatus. vt inquit Carre. in prac. cri. vbi de homicidio agit.
col. 1.

Si ex forma statuti uenit condemnanda villa ob malefi-
cium, & delinquentem per eam non captū, Non possunt con-
demnari ob id absentes, & infirmi. vt inquit Petr. Antibio. in
tracta. demuneribus. sub num. 44. in §. 1. & vide Bal. in consi.
203. in 1. vol. Dispositio pœnalis contra ciuitatem, uel ciues,
non complectitur villas. vt ait Grammati. in consi. 48.

Si dicit statutum, quòd quando uolentia committitur in
districtu alicuius villæ, villa emendet. Non defertur hoc ca-
su iuramentum, vt dicit Bal. in l. 1. C. si per vim, vel alio mo-
do, & Milleus. in prac. cri. & Plotus. in d. l. si quando. Con-
suetudo utitur, quòd quando scitur quis damnum dederit,
& est soluendo, villa non teneatur de damno dato. Se-
cūs, si ignoratur quis damnum dederit, uel scitur, sed non est
soluendo, & potuit villa ipsum prohibere, & non prohibuit,
Tunc enim villa tenetur. Et ita per Tusciam seruatur. vt ait
Angelus in auth. ut nulli iudicum. §. quoniam uero. sub nu. 3.
uide Moder. in tracta. de iure & æquitate. in titulo. 14. in to-
mo. 17. & Claudium Battandier. in regula criminali. 102. &
super. diximus in uer. de damnis. &c.

Vindicta.

DICITUR statutum licere offenso assumere uindictam de
offensione. An poterit uindicta sumi per interpositā per-
sonam? resp. Bal. in c. 1. §. iniuria. de pace iura. firman. quòd
non. Et ualet hoc statutum. secundum Paul. de Cast. in l. re-
fectionis. ff. communia prædiorum. Et licet congregare ami-
cos,

Quaestiones Criminales

cos, qui nec punientur vt dicit glo. in l. cum fundus. ff. de vi & vi arma. & fusius tract. Alber. in dictione vindicta. & Firma. in ver. vindicta. & Rui. in consil. 1. in. 5. volum. & Bal. in qq. ad statu. ver. vindicta. Limita tamen hoc, vt per Fely. in c. quæ in ecclesiarum, num. 12. de constit. An quilibet de pro genie offensi, poterit vindictam facere? respon. Bal. in consil. 173. num. 3. in 3. parte. & isdem Bal. in c. si. col. 2. de iura calum. de quo etiam meminit Marsil. in l. 1. C. de raptu uirgi. num. 10. & Feder. de Sen. in tract. de legum interpretatione. parte ultima. & Tiraquellus in tract. de utroq; retract. §. 26. in glo. 1. sub num. 69. ubi dicit, quod licet alicui uindicta sit permessa, non licet amicos. conuocare ad id, quia est contra rationem. Vide Bal. in consil. 173. in 3. uol. per totum. ubi plura adducit ad statum. de uindicta. Et ibi ponit, quid sit uindicta. Et quando quis mandat fieri uindictam, in dubio intelligitur de uindicta iustitiæ. ut inquit glo. in l. 1. C. de ijs, quibus ut indignis. Licet secundum Pau. de Cast. ibi, in hoc debet attendi qualitas personarum. Vide Franc. Mar. in decis. Parlam. Delphi. q. 250. lib. 2.

Vinum.

STATUTUM prohibens portare uinum extra territorium, Suerificatur in portante etiam unam phialam, uel cantharum uino plenum gustus. causa. ut habetur in l. 1. ubi Bal. C. quæ res exportari non possunt. & tradit Alexā. in appostill. ad Bar. in l. quesitum. §. illud. ff. de lega. 3. Sed contra tenet Ias. in l. ultima. ff. de iuri. omni. iudic. de cuius rei ueritate, ui de per Tiraquellum in tracta. de iudicio in rebus exiguis. in casu 32. pag. 53. Idem & in aceto est dicendum. ut inquit Bal. in qq. ad statum. in uer. uinum.

Et nota, quod non dicitur fraudare uestigal uini, qui uendit acetum, uel lorā, quæ etiam uina secundaria, uel aquatica (uulgò) dicuntur. l. si quis uinū. ff. de uino tritico & oleo legato. & tenet Firma. in tracta. de gabellis. ad fin. num. 29.

Stante

Stante statuto, quòd quis non possit uendere uinum ad minutum, sub certa pœna, prout extat in ciuitate Tergesti. Pone, quidam emit unam salmam, uel, ut ibi dicitur, urnam uini, uel unum barile, & dictum uinum accepit cum diuersis phialis (uulgo) fiaschis, & uasis diuersarum mensurarum. An uenditor incidat in pœnam statuti? respond. Bar. quòd non. in consi. 12. in 2. uol. de tali statuto Tergestino meminit Bal. in consi. 197. in 2. uol. super quo statuto fecit illud consilium; & in consi. 198. eo. uol. incip. statutum ciuitatis Tergesti, & in consi. 235. in 2. parte. incip. statuto Tergesti. cum quo consuluit Zabarella, in consi. incip. quod maritus, & consuluit Anchara. in consi. 248. incip. super uino sequestrato. & Anchara. in consi. 102. & Cassan. in consuetu. Burgun. in §. 2. in glo. super textu. Femmæ mariee. sub num. 3.

Violentia.

STANTE statuto, quòd possit inquiri de uiolentijs, Non poterit inquiri de raptu uirginum nuptæ, uel uiduæ. ut ait Bal. in consi. 171. in 4. uol. de uiolentia. uide Anto. Gomez. in tract. de delictis. in titulo de uiolentia. Tomo 3. fol. 378.

Dicit statutum. si quis accesserit uiolenter ad ecclesiam, puniatur in mille, quidam armata manu iuerunt usq; ad medium iter, uel ultra, tamen non intrauerunt fines ecclesiæ, an puniantur statuto? respon. Bal. q. non. quia delictum non est consummatum. l. si u. e. ff. qui satisfacit. cog.

Et dic, quòd uiolentia præcisa est, quādo ligatis manibus, & pedibus. quis deductus esset ad aliquem locum. puta ad baptismum. Compulsus uerò per uim conditionatam, quando (puta, iudeus) maior infante, esset inuitis parentibus ad baptismum deductus. prout Afflict. in decis. Neapol. 151. sub nu. 10. unde mulier, quæ allegat se fuisse per uim cognitam, debet facere fidem de uiolentia absoluta, ut quia ligatis manibus, & pedibus, est cognita, quia alias de facili ei non crederetur. ita dicunt. Ioan. Andr. & Hostien. in c. continebatur.

ext.

Quæstiones Criminales

ext.de desponsa. impub. ubi isdem Io. Andr. recitat de quodam iudice, qui muliere dicente se oppressam, condemnauit accusatorem in decem libras, quas mulieri dari iussit, permittens, ut post modum condemnatus tolleretur mulieri, si posset, cum à sua presentia recessissent. sed condemnatus non potuit, quia mulier se, & pecuniam defendit. Sic præsumplit iudex mulierem prius non fuisse oppressam, ac compressam per uim. unde fecit illi restituere illa decem per mulierem. Facit pro illo. l. si qui. C. de adulte. & c. 2. de purga. cano. & c. afferte. de præsum. & Brunel. in tracta. de sponsa. & mari. conclusione 18. sub nu. 10. Et est differentia inter uim, uiolentiam, & actum ui, seu uiolenter factum, ut inquit Paul. de Castro. in consi. 27. in 1. vol. Et uerbum auferre habet duplex significatum, cum uiolentia, & sine. secundum Ang. in l. postquam. col. 2. ff. de peti. hæc. ubi dicit, quod si testes deponant, quod uiderunt auferre de manibus accusantis, non probant necessario & conclusiue. quia deberent dicere uiolenter abstulit. & no. quod omnes coitus per uim commissi grauius puniantur, ut dicit Iulius Clar. in prac. crim. in §. fornicatio. uers. omnes autem. Et de iure municipali ius turbatiua non attenditur, nisi dolus interuenerit. prout docet Bar. in l. 1. §. 1. ff. si quis testa. liber. ubi vult, quod si huiusmodi statutum loquitur in personam, requiratur dolus, adeo, quod succumbere debet accusans aliquem de turbata possessione, nisi dolum probet. Cuius theoricam seruant Assessores. ut ait Corne. in consi. 33. incip. visa. lib. 4. & uerbum ius latè sumptum, uerificatur, quoties quis propria auctoritate illicitè sibi ius dicit, uel occupat propria auctoritate rem ad alium spectantem. ut probatur. in l. extat. ff. quod metus causa. & habetur in l. creditores. ff. de ui & ui arma. & ita ius, & uiolentia in statutis est accipienda. secundum Corne. in consi. 33. in 4. & Iaf. in §. ex maleficijs. insti. de actio.

Si statutum dicat, quod si quis uoluerit aliquam uiolenter corrumpere, puniatur poena mortis. Intelligitur de eo, qui

quî actualiter corruperit voluntariè, quo ad se, sed uolenter, quo ad corruptam. quia propter solum visum, siue uoluntatem, sine actu, non incideret in statutum. Arg. l. 1. §. si. ff. qd quisq; iur. & tenet Paul. de Cast. in l. si constiterit. ff. fin. regun. & Bossi. in prac. crim. in titulo. de pluribus violentijs. & Cassaneus. in consi. 40. per totum. vide supra in uer. raptor. ubi de hoc tractauimus.

Vir.

STATUTUM, qd liceat viro uxorem deprehensam in adulterio occidere, Habet locum, si deprehenderit eam in camera, in actibus venereis. prout inquit Bar. in l. quod ait. nu. 1. ff. de adulter.

Vno ictu.

STATUTUM dicit. si quis percusserit aliquem, priuetur manu. Quidam vno ictu duos percussit, quomodo punietur de spon. vt dicit Lucas de Penna. in l. nemo. C. de cursu publico. lib. xij.

Vnus pro alio.

STATUTA, quæ volunt, qd vnus teneatur pro delicto alterius, sunt odiosa. vt ait Menochius in consi. 99. nu. 119. cū seq. ubi circa hoc dicit plura. vide Chachera. in decisi. pedemo. 89. nu. 5. & seq. & Iul. Clar. in prac. crim. q. 86. per totum. & Bar. inter consilia cri. in consilio. 7. & Ana. in consi. 72. & ibi Bologni.

Vulnus.

SI statutum vult, quod vulnus exprimat in libello. Dic, qd sufficit si dicatur, quod percussit cum gladio ferreo, cū sanguinis effusione, nō adiecto, quod fecerit vulnus. Nam illius, quod ipsa natura manifestum est, satis uidetur facta expressio. quod intellige, nisi percussio esset facta in naso. vt inquit Maria. in c. 2. col. 17. de libelli obla. Item, nisi statutū requireret vulneris expressionem ex forma, per ipsum tradita, quæ censetur substantialis. per ea, quæ habentur. in c. 1. de

Questiones Criminales

baptismo. quia tunc vulnus exprimi debet. De vulnerè. vide Bal. in qq. ad statu. ver. vulnus. & Bossium. in prac. crimi. & Atflic. super cõstitu. regni. lib. 1. in titu. de percussione. & Firma. in ver. vulnus. & Iulium Clarum. in prac. crimi. §. fi. q. 84. per totum. vbi plenissimè. & Placam in epito. delic. cap. 13. Quid si plures sint vulnerantes. tractat Menochius. in tracta. de arbi. iudi. in casu. 362. Si quis vulnerauit aliquem mortiferè, non debet mori ex statuto, si vulneratus non sit mortuus. vt inquit Bar. in l. damni infecti. §. Sabini. col. 2. ff. de damno infecto. & Bal. in c. 1. §. iniuria. in vlt. col. de pace iura. firmã. & in c. 1. quibus mo. feu. amittatur. & isdem Bal. in qq. ad statuta. ver. animus. & ver. effectus. & Bar. in l. 1. §. diuus. ff. ad l. Cornel. de sicca. & Alex. in cons. 15. in 1. vol. & Ghisius. inter consi. crimi. in consi. 158. vbi etiam inquisitus super vulnere, si vulneratus moritur, non potest puniri de morte. & hæc est communis opinio. ut ait Alba. in consi. 30. per totum. & in consi. 90. ubi ponit, quando possit ferri sententia contra mortuum in causa criminali. pro pœna pecuniaria. & ibi ponit formam sententiæ in hoc casu. & uide etiam omnino Crottum. in consi. 132. per totum. Et omnis, qui mortiferè uulneratus est, nõ moritur. l. 1. §. vlt. ff. ad Syllania. plura Tiraquellus tradit ad hoc in tracta. de utroq; retrac. in §. 15. in glo. 2. nu. 12. & plura de uulneribus, uulnerantibus, & uulneratis tradit Claudius Battandier. in regu. crimi. regula. 105. cum pluribus sequentibus. Et aliquando si quis uulnerauit aliquem, ex quo successit mors, non uenit puniendus pœna mortis si in colluctatione à consuetudine probata hoc fecit, ut ponit Anchara. in cõf. 283. per totum. & Parisi. in cõf. 167. per totum. in 4. uol. An uulneratus confitès, se fuisse uulneratũ à tali, faciat indicium ad torturam? respon. Rolan. à Valle in cons. 37. per. totum. in 3. uol. q. nõ. Nisi probaretur inimicitia, uel aliã. ut ibi per eum pulcherrimè.

Statutum dicit. si quis uulnerauit aliquem in re sua, amputetur ei manus. Pone, quidam fuit uulneratus in fouea. seu fossa. An dicatur uulneratus in re sua? respon. Bal. in l. ripas. ff. de

ff. de rerum diuisione. q̄ non. quia ista fossa non dicitur plenè sua. & de per se cōsiderata, non potest æstimari, nec uendicari. unde accessiones concretæ, non possunt separari à proprijs subiectis. l. quemadmodum. C. de agrico. & cēsis. Nā cui nō adaptatur sermo, ēt nō adaptatur dispō contenta in ipso sermone, quantūcūq; uerba sint latissima. & ideo dicitur, quòd non potest fieri prædicamentum de Chymera. l. si stipuler. ff. de uerbo. obliga. Cum. n. tollimns subiectum, necesfariò tollimus prædicatum. l. si Meuia mater mea. ff. de hære. insti. & tenet Iacobinus. de S. Georgio. in uer. de adherentibus. sub nū. 6. in inuestitura feudorum. Et scissio cutis, & tumefactio uulnus dicitur. l. si seruus. §. rupisse. ubi sic declarat Floria. ff. ad l. aquil. & Cēpolla, in cōf. 40. nū. 4. Et licet aliàs uulneratus præsumat mortuus ex uulnere. Hoc intelligitur, nisi ex mala & inordinata uita aliud esset præsumendum. pro ut dicit Saly. in l. 1. C. de emēda. seruo. & Arno. in soliloquio. 39. ubi dicit, quòd qui uisus est ire per triduum uulneratus, si post moriatur, non censetur mortuus ex illo uulnere. uide Blanchum. in prac. crimi. & Riminal. in consi. 271. in 2. per totum. nū. 2. ubi dicit, quòd uerissima est opinio, q̄ post quadraginta dies si moriatur uulneratus, non dicatur ex uulnere immediatè mortuus, sed præsumatur mortuus, uel ex negligentia sui, uel medici, quando uulnus fuit mortale. uide omnino Claudium. in regu. crimi. 157. ubi ponit quid habet agere iudex antequam proferat sententiam super uulneribus. & alia notatu digna. & quando medicis sit credendum super uulneribus. uide Iulium Clarum. in §. homicidium. uer. sed quid si reus. & in repertorio suo. uer. statutum. & uer. uulnerans. Et stādum est in hoc iudicio medicorum. ut inquit Villemata. in l. diuus. col. si. ff. de siccarijs. & Mille. in prac. crim. nū. 24. pagi. 13. vbi dicit & de uiso, & reperto. & Nouellus. ubi de uiso, & reperto agit. & Iul. Clar. in d. §. homicidiū. uer. scias autem. Et medicorum dicto etiam standum est super expensis pro medicamentis, & curatione uulnerum, & percussione. & si plures non reperiuntur. statur dicto vnus. pro-

ut ait Milleus. vbi supra. & Afflic. in decis. Neapoli. 1. sub nū.
3. & Signorolus. in cōf. 153. & 155. vbi est consilium pro ami
co. & Blācus. in sua praedi. & Tiraquellus. in tracta. de poenis
tēperandis. & Criminalist. ubiq;. Pone, quidā itaq; egit de
uulnere, & reus fuit absolutus, modò vult agere de occiso.
an poterit? resp. Alberi. in qq. ad statu. in q. 57. par. 2. q. nōn.
qa obstat exceptio rei iudicatę, & si ageret de occiso, reitera
ret primā. q. de uulnere. uide eūdē. in q. 53. in 2. par. Pone,
fuit quidā mortiferē uulneratus, Potestas uult procedere cō
tra reū de morte, an possit? resp. Alberi. in qq. ad statu. in q.
53. in parte. 2. q. Potestas debet considerare animū uulnerā
tis, qui deprehēditur ex uulnere, & si inde percipiatur ipsū
uoluisse homicidium facere, poterit punire. & ita tenet Cē
polla. in cautela. 5.

Si statutū dicit, q. pro uulnere quis cōdēnetur in cētū. quæ
si nō soluerit intra mēsem, manus ei amputetur. Pone, aliquis
fuit cōdēnatus, & appellauit elapso mense. & sententia fuit
cōfirmata, modò uult statim cētū soluere, ne manus illi am
putetur. An poterit? resp. Bal. in qq. ad statu. in uer. appella
res, & distinguit, ut poteris, uidere p. eū. Sed Corne. contra
riū dicit in cōf. 80. 3. uol. Et qñ quis est mortiferē uulneratus,
fingit statim mortuus. l. ita uulneratus. ubi Bar. ff. ad. l. Aquil.
& Bar. in l. damni. §. Sabini. ff. de damno infec. & ibi Ange.
Imola & ceteri. ac Alex. in l. ratione. §. socius. ff. ad. l. Falci. Et
quando quis dicatur mortuus ex uulnere, aliterquam per su
pradictos. ponit Corneus. in cōf. 274. in 1. uol. Et quādo quis
dicatur fecisse ad sui necessariam defensionem, Nouellus. in
tracta. ad defensam. & Cicero, pro Milone. & Corne. in cons.
273. col. 3. & in consi. 283. & Boeri. in decis. 223. ubi plenē de
hoc tractatur. & de uulnere mor tali uide ibidem.

Si statutum dicit. Si quis vulnerauerit aliquem in domo
perculsi, amputetur illi manus. Dic, quòd si domus esset cō
munis cum percussore, manus non debet amputari. argum.
l. sed milites. §. coequalitas. ff. de excusa. tur. si autem non es
set communis vulneranti, & vulnerato, Et nunc amputare

tur ma-

tur manus. Nam propriū dicitur illud, quod secundum quid dicitur. l. serui electione. §. cum fundus. ff. de leg. 1. & declarat Bald. in l. 1. & seq. C. qui testamen. facere possunt.

Statutum dicit, quod uulneranti in platea manus amputetur. & aliud statutum, quod occidens forensē extra plateam, puniatur in centum, ut est Perusij. quidam in platea cæpit uulnerare forensē, & cum fugeret, insequutus est eum; etiam extra plateam, & interfecit, An punietur manus pœna? respon. Paul. de Cast. in l. quicunq. C. de seruis fugiti. q. sic. Si quis fuerit tantum uulneratus, & ex uulnere sequatur deformitas membri, Ipse uulneratus, pro tali deformitate, non potest agere ad aliquod damnum, aut interesse, seu æstimationem, quia liber homo non recipit æstimationem. l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & dicit Crauetta. in consi. 119. sub num. 5. licet agere possit pro medicinis, & curatione, & ratione amissarum operarum, si erat solitus operari.

Statutum vult, quod in decem puniatur uulnerans aliquē in ecclesia, An puniatur uulnerans iuxta ecclesiam? respon. de, ut dicit Guido de Suza. in l. fi. C. de ijs, qui ad eccle. confu. super ver. finibus. ubi tenet, quod sic, per illum tex. & per l. prædijs. ff. de lega. 3. & per l. 2. ff. de uer. signific. & l. Seie. §. Tyrannē. ff. de fundo instructo.

An uulnerans se ipsum puniatur pœna pecuniaria ex statuto? responde, ut per apostillantes ad Specula. in titulo de pœnis. litera e. ubi concludunt, quod non. & quod hoc cōmuniter seruatur. per l. si quis ex metallo. §. si. ff. de pœnis, & l. omne delictum. §. qui se uulnerauit. ff. de re militari. Distingunt tamen, quia aut illud processit ex causa morbi, uel luctus, uel impatiētia doloris furorisuē. l. 1. ff. de bonis eorum, qui sibi mōr. consci. & Tiraquellus in tract. de pœnis temperandis, uel minuendis. & Catald. in tracta. syndica. sub num. 96. & Couatru. in tract. uariarum lectio. lib. 1. cap. isto. & lib. 2. cap. 10. & Dec. in l. 2. C. qui testa. facere possunt. & Valla in elegantiarum. lib. 4. cap. 86. & Criminalistę in locis suis.

Statutum de uulnere, non habet locum in modica scissura, seu

Quæstiones Criminales

ra, seu sgrafignatura, uel excorticatione. ut tenet Bal. in l. fi. C. de ædili actio. & Ange. in l. fi. pignore. §. si furen. ff. de furtis. & in l. extat. ff. quod met. cā. & Bal. in c. cū adeo. de rescrit. & Ludo. in l. i. §. fi. ff. ad Syllan. & Bal. & Imol. in l. senatus. §. Marcellus. ff. de leg. i. Et uulnus modicū nullū habet in se de liētū. ut dicit Bal. in d. l. fi. & ē tex. in c. pro illorū. in fi. de sentētia excom. Panor. in c. proposuisti de consecra. eccle. Tiraq. in trac. de rebus exiguis. & l. i. §. sciendum. ff. de ædili. edic. & doctores in §. gallinarum, & in addi. ad reperto. Abb. in uer. modicis. & Corsetus, in tract. de minimis. Sed uidetur cōtrarium sentire Franc. de Curte. in tract. de sequestris, in 6. q. l. scafam. ff. de euidctio. ubi appellatione nauis, scafa continetur, quæ est parua nauicula. & aliter Bal. in l. i. §. sed si exercitatore. ff. nautæ caupo. & stab. ubi stante statuto, quod domum comburens puniatur poena mortis comprehendit comburētē tenu domumculam. sed uide Ang. de Arc. in tract. malefi. in uer. incendiario. & uide Catald. ubi supra. nu. 87. & Odo. in trac. de percussione. & Bar. in trac. de percussione. & Bossi. in prac. malefi. Et de percussione tractat Marfil. in prac. cri. §. & quia. & Bal. in qq. ad statu. in uer. percutere. num. 7. & Bar. in cōs. 109. & Iodocus. in prac. cri. in titulo. de inspectione occisi. cap. 75. pagi. 170. & Cotta. in tracta. rerum memora. in uer. domus. & Criminalistæ in locis suis. & Pasethus in cōs. suis.

Vxor rebellis.

STATUTVM vetans vxores rebellium stare posse in ciuitate, Intelligitur, quamdiu mariti earum viuunt. ita declarat Bal. in l. in omni. ff. de adoptio. Laus Deo. Hactenus uersati sumus circa criminales quæstiones ad statuta. Reliquū est. ut cum Iudith. dicā. Orate pro me lectores humanissimi, ut firmum faciat cunctipotens consilium meum in his, quæ scripsi. Saluo iure addendi, & corrigendi. &c.

F I N I S.

INDEX RERVM RVBRI.

A.		Cisus	38	nis	64	H.	
Boliti o	3	Claufula	38	Didio perinde	64	Heresis	19
Abducens	3	Clericus primus	38	Dies feriat in hono-	64	Homicidium	19
Abortus	4	tz	39	tem Dei	64	Hasta fermata	19
Ab radens flatum	4	Cognoscere	39	Diffamare	64	Ignis	93
Abfens	5	Cognoscere. i. vitare	39	Diffidare	64	Ignorans	93
Abfoluere	6	Coherens	41	Dilacerante	64	Improprians	96
Abfurdu	6	Coitus punibilis	42	Directo	64	Inceltus	96
Abufio	6	Colleda	42	Diruere	64	Incides arbores	96
Accufatio	6	Committio	42	Disfigilans	64	Inclufio animalium	96
Adio	10	Cois utus loquendi	42	Ditricus	64	Indicia	96
Adherentes	10	Communizans	42	Dolus	64	Iniuria	96
Additio	11	Comparere	42	Dominus pro ferno	64	Inquifitio	100
Admenatio	11	Conarus	42	Dormiens	64	Inultus	106
Adulterium	11	Concordia	42	Dephensa i adulterio	64	Ipfo iure	107
Affectus	12	Condemnatus	42	Durum flatum	64	Interpretatio	108
Aggreffor	13	Conducere	42	E.	64	Intra	109
Agnatu	13	Confellus	42	E.	64	Inromiffio	109
Alapa	13	Confines	42	E.	64	Inuafus	109
Aliemans	13	Confirmatio flatutoru.	42	E.	64	Inuentus	109
Allegare	14	46	46	Fine re	64	Ire	110
Alterius	14	Conficatio	46	Equiparatio	64	Intrans	110
Animal	14	Congregatio	46	Aetimatio	64	Iudeus	111
Appellatio	14	Coniunctio &c.	47	Aetium	64	Iudex	111
Arbitrio iudicis	15	Confilium	47	Excipio	64	Iuramentum	113
Arg. a contr. fenfu	15	Confcientia	47	Excellus	64	Iuftus	113
Armia	16	Contractus appellatio-	47	Executione	64	Iuftitia	113
Alaffinus	18	ne	47	Exfortium	64		116
Affectator	18	Contradictio	47	Ex officio	64	Lana	116
Affeffor	18	Contrafacere	47	Expontante	64	Lancea	116
Affocians	18	Contunax	48	Expulfus	64	Lata culpa	116
Aufta pena	19	Conftuetudo	51	Extenfio	64	Latro	116
Audeat	19	Conuius	51	Extrahere	64	Latrunculator	116
Audentia	19	Copia indiciorum	51	Extrahi de domo	64	Leges	116
Auferens de manu	19	Corredtorum	51	Extra territorium	64	Legitima	116
Auxiliator	19	Cremandus reus	51	Euentus	64	Leuare manum	117
		Correlatiua	51	F.	64	Literę patentis	117
		Cullor	51	F.	64	Locus certus	117
B.				F.	64	Locus	117
Anni ti	10	Dc	51	F.	64	Lodii	117
Barba	31	D.	51	F.	64	Lodus	117
Baractaria	31	D.	51	F.	64	M.	
Baftardi	31	D.	51	F.	64	M.	
Blafphemus	31	D.	51	F.	64	M.	
Bona publicari	34	D.	51	F.	64	M.	
cc.							
C.							
Aprus	35	D.	51	F.	64	M.	
Capitula plura	35	D.	51	F.	64	M.	
Cancer	35	D.	51	F.	64	M.	
Caro	36	D.	51	F.	64	M.	
Caftrato flatus	36	D.	51	F.	64	M.	
Caufa criminalis	37	D.	51	F.	64	M.	
Cæcus	37	D.	51	F.	64	M.	
Cæffio	37	D.	51	F.	64	M.	
Cæcus	37	D.	51	F.	64	M.	
Cicatrix	37	D.	51	F.	64	M.	
Cicitio	37	D.	51	F.	64	M.	
Cito	38	D.	51	F.	64	M.	

I N D E X.

Moneta	125	Pecunia	119	163	Solemnitas	185	
Morari in vrbe	126	Pena	119	Recipiens	164	Soluens iusto metu	185
Morbus	126	Percussio	129	Recurfus	164	Statutum	185
Mora	126	Periculum	151	Reus personaliter	165	T.	
Mortuus	126	Periurus	151	Redemptio	165	Tempus	193
Multitudo	126	Perseuerante	152	Reformatio	165	Terminus	193
Mutilus	127	Persona	152	Regula	166	Tractatus	193
	N.	Personaliter	152	Relatio	167	Trahi	193
			152	Relaxandus	167	Transgressor	193
N			152	Renouillo	167	Transitus	194
Nuis	127	Plata	152	Reprefalix	168	Territorium	194
Nec ultra	127	Porticus	152	Representatiua persona	168	Testis ruficus	194
Negans	127	Porriges positiones cri	152	168	Tortura	195	
Nepos	127	minofas	152	168	Tumefactio	196	
Nigrum statuti	127	Poffiffio	153	168	Turbare	196	
Nobilis	127	Potestas	153	169	V		
Nomen	127	Præceptum	153	169	Agabundus	197	
Non obftante	128	Præciffum	153	169	Variare	197	
Notarius	128	Præmium	153	170	Velo leuato	198	
Nocte euntes fine lumi-	128	Præfcriptio	153	170	Venditor	198	
ne	128	Præftans auxilium	153	170	Venenum	199	
Nox	129	Præfupponeus	153	170	Verberans	201	
	O.	Princeps	153	170	Verbum	201	
			153	171	Vellis	204	
Oratio	131	Principium	153	171	Via publica	204	
Obligare pro	131	Principio	153	171	Vicini	204	
ad mortem	131	Principio	153	171	Victus uictori condem-	204	
Obferuantia ftatutorum	131	Principio	153	171	netur in expenfis	204	
- 131		Principio	153	171	Vidua	206	
Occifor	131	Prohibitum	153	171	Villa	206	
Oculus	133	Promiffio	153	171	Vindicta	207	
Odiofum ftatutum	133	Propofita	153	171	Vinum	207	
Offenfio	133	Prouocatus	153	171	Violentia	207	
Officium	133	Publicari	153	171	Vir	208	
Opem præftans	136	Procurator	153	171	Vno idu	209	
Optio	136	Q	153	171	Vnus pro alio	209	
Originarius	136	Valitas	153	171	Vulnus	209	
	P.	R.	153	171	Vxor rebellis	210	
			153	171			
Articeps criminis	136	Aptus	153	171			
P	136	Ratio	153	171			
Paffus, uel per	136	Rebelle	153	171			
Pater	136	Reftor	153	171			
Pax	137	Receptor bannitorum	153	171			

R E G I S T R V M.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
 Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp
 Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz, Aaa Bbb Ccc Ddd
 Eee Fff Ggg.

Omnes sunt duerniones.

